

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1849.

002
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Β
ΣΥΝ.Β

1843-1849

T.3

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΕ'.

Της 21 'Ιουλίου 1849.

Συνελθόντων περί την δεκάτην π. μ. τών Κ. Βουλευτῶν, καί εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, κατὰ τὴν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἀνάγνωσιν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικά, καὶ ἐγκριθέντα ὑπαγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγελθὴ ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ καταργήσεως τῆς ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης ἐνεργοῦμένης νῦν κρητήσεως, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος, καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἀλλὰ, πρὶν ἢ προῶν ἡ βουλὴ εἰς τινὰ τούτων, ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἡ περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας προτεθείσα κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν συζήτησις ἀεὶ ἐκλήθη μὲν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπ' ἀπειρον· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐρ' οὐ αὕτη περιτρέφεται ἀντικείμενον ἀπορᾶ τὴν ἐκτέλεσιν νόμου, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἐπὶ πολλὸν χρόνον μετέωρος, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ αὐτῆς ἤδη. Καὶ ὅτι, ἐνῶ, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον, χρευσάτης θέσεως τινος βουλευτοῦ, ἐντὸς δύο μηνῶν πρέπει νὰ διατάσσεται ἡ πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῆς βουλευτικὴ ἐκλογὴ, πολλὰί μέχρι τοῦδε βουλευτῶν θέσεις ἐχέρευσαν, ὡς ᾧ τοῦ ἐτέρου τῶν ἐκ Ναυπλίας καὶ ἡ τοῦ ἐνὸς τῶν ἐκ Κορίνθου, καὶ οὐδόλως κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐκεῖνας διατάχθη ἐκλογὴ τις, καίτοι δύο καὶ πλείονων ἐτι παρελθόντων ἐτῶν· ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλαχοῦ μὲν διατάσσον συμπληρωτικὰς τοιούτας ἐκλογὰς ἀλλαχοῦ δ' οὐ, ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ρητῆς τούτης τοῦ νόμου διατάξεως, ἡ δὲ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων ἀναστολὴ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ συντάγματος, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ ἀρεῖται νὰ λάβῃ πρόνοιάν τινα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων ἀναστολὴ εἶναι ἐπιλήψιμος μόνον ὅταν ἐκ τῆς αὐτοαίρετου θελήσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας προέρχεται, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν ἐκ τῆς μήπω λύσεως ζητημάτων, γεννωμένων τυχόν κατ' αὐτήν,

ὡς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας. Καὶ ὅτι τοῦτο τε, τὸ περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων αὐτῆς ζήτημα, καὶ τὰ ἄλλα ὑπολειφθέντα ἐκκρεμῇ ζητήματα πρέπει νὰ προτεθῶσιν εἰς λύσιν, μετὰ τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποπεράτωσιν.

Ἐπὶ τὴν ἑτέραν, ὅτι, ἐκτὸς τῶν περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων, καὶ ἑτερον τι περιεῖχεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσαντος, ἦτοι τὴν γινομένην ἀναγλὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου, ἐκ τῆς μὴ ἐντὸς δύο μηνῶν προκηρύξεως τῶν κατὰ τὴν Ναυπλίαν καὶ Κορινθίαν ἐνεργητέων συμπληρωτικῶν ἐκλογῶν. Καὶ ὅτι τῶν περὶ τοῦτου ὀφείλει ἡ βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ κατὰ τινα τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων.

Ἐπ' ἄλλου λαβὼν τις τὸν λόγον, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ περὶ τοῦ ἀπαρξίας τοῦ τῶν ἐπιστολῶν ἀπορρήτου κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἀπόφασις τῆς βουλῆς δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρέσῃ καὶ τὸ παρακεχωρημένον εἰς τοὺς συνδίκους δικαίωμα, ἵνα ἀποσφραγίσωσι τὰς ἐπιστολάς τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων, ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῶν ὁποίων διαρρίθωσαν.

Εἰς τοῦτον ὁμῶς ἀπήντησεν ὑπὲρ τῆς ταξέως ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ βουλὴ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης ἀνεγνώρισεν ἀπολύτως ἀπαρξίαν τὸ τῶν ἐπιστολῶν ἀπορρήτον.

Μελλούσης τῆς βουλῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ περὶ καταργήσεως τῶν κρατήσεων νομοσχεδίου, ἐπροτάθη ἵνα προηγηθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις. Ἀντελέχθη δὲ, ὅτι πρέπει νὰ προαποφανθῇ ἡ βουλὴ, ἐπὶ τοῦ περὶ καταργήσεως τῶν κρατήσεων ζητήματος, ἵνα, κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ρυθμισθῇ καὶ τὸ ὑπολειφθὲν ἐκκρεμὲς περὶ κρατήσεων κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων. Προσέτεθη καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων, συντάξαν τὸν προϋπολογισμόν αὐτοῦ ἀνεῖ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν κρατήσεων, ὑπέβαλε πρὸς νομιμοποίησιν τοῦτου τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ἡ δὲ βουλὴ, παραδεχθεῖσα ἐν τῇ ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκείνου συζήτησιν ἐν ἑκάστῳ τῶν κεφαλαίων ἀνεῖ κρατήσεων, ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ τέλους τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἵνα προλυθῇ τὸ προτιθέμενον ζήτημα.

ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου συζήτησεως ἐξετέθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις, εἴαν μὲν ἀναβληθῇ, πολλὴ θέλει ἐπέλθει ζῆμια· διότι ἄλλως ὅθελον ἐκκολυθῇ ἡ εἰς τὴν γερουσίαν, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀργήσαν, εἰσαγωγή αὐτοῦ, καὶ ἡ βουλὴ, ἐν ὅσῳ ἐν τῇ γερουσίᾳ

ἐσυζητεῖτο οὗτος, εἰδύνατο ἀνεῖ ἐλαβῆς νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ τε νομοσχεδίου τοῦτου καὶ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν ἔργων· εἴαν δὲ προηγηθῇ οὐδεμία ἐπέρχεται ἐλαβῇ, διότι καὶ ὁ χρόνος οὗτος δὲν καταναλίσκεται εἰς μάτην, καὶ, ψηφίζομένου μὲν τοῦ νομοσχεδίου πρὸ τῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιψήφισεως, τροποποιεῖται τὸ περὶ κρατήσεων μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, ψηφίζομένου δὲ μετὰ τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιψήφισιν, ζητεῖται τὸ ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν κρατήσεων ἐλλείπον ποσὸν διὰ πιστώσεως.

Πρὸς τὸν παρατηρήσαντα δὲ, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς καταργήσεως τῶν κρατήσεων, πρέπει νὰ προψηφισθῇ τὸ περὶ ταύτης νομοσχέδιον. Εἰς μὲν ἀντίκριν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ ἐπιψηφίζομενον εὐδεμῶν μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ σχέσιν ἔχει, ὡς μὴ ἔχον ἀναδρομικὴν τινα δύναμιν.

Ἐτερος δ' ἐπὶ τὴν προτάσασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησεως προτείνοντες προάγονται εἰς τοῦτο ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι ἡ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ἐπιψήφισις πρέπει νὰ ἀναβληθῇ· διότι, κατὰ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ὑπουργικὴν ἐκθεσιν, ἡ δὲ αὐτοῦ προτεινομένη κατάργησις τῶν κρατήσεων στηρίζεται εἰς τὸν λόγον, ὅτι αἱ κρατήσεις ἐνεργοῦνται ἤδη ἐπὶ τῶν μισθῶν μόνων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργείων, ὁ δὲ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἀληθής, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐνεργοῦμένων αὐτῶν.

Ἐπισπευδόντων δὲ τοῦ τε ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ καὶ ἄλλων τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου συζήτησιν, ὁ μὲν πρόεδρος ἡρώτησε τὴν βουλὴν, εἴαν παραδέχεται νὰ προηγηθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις κατὰ τὴν γενομένην πρότασιν· ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφάνητο ἀποφατικῶς.

Προτεθείσης λοιπὸν τῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου συζήτησεως, ἐξέθηκε τις κατ' αὐτῆς, ὅτι ἡναγκάσθη μὲν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1843 πάντας τοὺς μισθοὺς, καὶ ἐξέδωκε τότε τὸ ἀπὸ 31 Μαρτίου διάταγμα, περὶ κρατήσεων ποσοῦ τινος ἀπ' αὐτῶν· ὅταν δὲ κατὰ τὴν Ἀ. βουλευτικὴν περίδον διωργανώθησαν διὰ νόμων κλάδοι τινες τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐν ᾧ τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων ἐκκρόνιζε τὸν μισθὸν αὐτῶν μείζονα, ἵνα ἐξακολουθῇ ἐνεργοῦν ἐπ' αὐτῶν τὴν νενομισμένην κράτησιν, ἡ ἐπὶ τούτων συσταθεῖσα τότε ὑπὸ τῆς βουλῆς εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ,

σχεθεύσα ότι οι το περί κρατήσεων διάταγμα προκαλέσαντες λόγοι υπέρχον έτι, και μαθούσα παρά των ύπουργών ότι ήνθουν ισχύον έτι και επί των δια των νομοσχεδίων τούτων κανονιζομένων μισθών το περί κρατήσεων διάταγμα, έπρότεινε, διά της έν σελίδι 564 του τόμου 2 των πρακτικών της Α. συνόδου της Α. περιόδου επ' αυτών εκθέσεώς της, να ελαττωθῇ μέν το ποσόν του δι' αυτών προσδιοριζομένου μισθοῦ, κανονιζόμενον κατά λόγον της οίονομικῆς του κράτους καταστάσεως, να καταργηθῇ δ' επ' αυτών ή ισχύς του περί κρατήσεων διατάγματος. Η βουλή τότε, τήν γνώμην ταύτην της έπιτροπῆς παραδεχθεύσα, ήλάττωσεν ούτω τους δια των νομοσχεδίων κανονιζομένους ονομαστικούς μισθούς, εκ της επ' αυτών ένεργείας της κρατήσεως, και προσδιώρισεν αυτούς εις το πραγματικώς πληρωτέον ποσόν· ούτω δε, ένῳ δια των νομοσχεδίων ο των ύπουργών μισθός έπρόδωλλετο εις δραχ. χιλίας, ήλαττωθῇ παρά της βουλῆς εις οκτακοσίας, και ο των γενικών γραμματέων εις τετρακοσίας από πεντακοσίων, και ούτω καθέξῃς. Ότι, αφού πασών των δια νόμων οργανωθεισών υπηρεσιών οι μισθοί προσδιωρίσθησαν μετά τήν επ' αυτών ήλάττωσιν του ποσού της κρατήσεως, δέν ένεργείται ή κράτησις επί μόνων των μισθών των υπαλλήλων των επί των Στρατιωτικών και Ναυτικών ύπουργείων, ως έν τη συνοδευούσῃ το νομοσχέδιον εκθέσει διατείνονται, άλλ' επί των μισθών των υπαλλήλων πάντων των κλάδων της δημοσίας υπηρεσίας· διότι και οι των υπαλλήλων του επί της δικαιοσύνης ύπουργείου μισθοί κατά τήν αὐτήν έπίσης αναλογίαν ήλαττώθησαν, εις 500 δραχ. από των πρότερον διδωμένων έπτακοσίων καταβιβασθέντες οι του παρὰ τῷ Αρείῳ Πάγῳ προέδρου και εισαγγελέως μισθοί, εις τετρακοσίας δ' από πεντακοσίων οι του παρ' έρεταις εισαγγελέως και προέδρου· έξηρέθησαν δέ μένον τότε οι ήττον των 300 δρ. λαμβάνοντες, λαμβανόντων υπ' ὅψιν της τε των άνατεθειμένων αυτοίς έργων σπουδαιότητος και της ευτελείας του υπέρ αυτών κανονισμένου μισθοῦ. Εφ' ὅλων των άλλων υπηρεσιών προσέτι, των μήπω διά νέου νόμου οργανωθεισών, ένεργείται έπίσης ή διά του διατάγματος του 1843 κράτησις, αφαιρουμένου του ποσού αὐτῆς από των μισθών και των έπιτατών των τελωνείων και των προξένων και λοιπών· ού μόνον δέ αλλά και επί των συντάξεων αυτών εξακολουθεί έτι ένεργουμένη, θέλει δ' εἶσθαι ὅλως άτοπος, ή υπέρ των υπαλλήλων των δύο τούτων ύπουργείων προτεινομένη κατ' εξαίρεσιν κατάργησις αὐτῆς. Καί ότι, εάν ή υπέρ των στρατιωτικών και ναυ-

τικών κανονισμένοι μισθοί θεωρῶνται άνεπαρκεῖς, και κρίνεται ότι δέν άμείβονται έπαξίως οι κόποι αὐτῶν, το ύπουργεῖον, λαμβάνον υπ' ὅψιν και τὰ υπάρχοντα ήμιν μέσα, δύναται διά νόμου να προτείνῃ δι' ὀργανικοῦ νόμου τήν κατά το δοκοῦν αὐτῷ προσήκουσαν αύξησιν.

Αντιλέγων έτερος εξέθηκεν, ότι ένταῦθα άντικρούονται δυστυχῶς τὰ έν τοῖς άλλοις έθνεσι, τοῖς τήν έαυτῶν πρόοδον έπιζητοῦσι, γινόμενα· διότι εκεί μέν προνοοῦσι και περιβάλλουσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν, δι' ὧν εις εύκλεές μέλλον θέλουσι προαχθῇ, ένταῦθα δέ, εάν δέν πολεμῶσι, δέν συντρέχουσιν ὁμως κατά τι αὐτάς, και διά ὁμοίων παρατηρήσεων απορράττουσι τήν εἰδὼν πρὸς το πεπρωμένον μέλλον. Ότι τὰ υπό του προαγορεύσαντος εκτεθέντα παριστώσι πνεῦμα τι διαίρεσεως των πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων, μηδῶλως εις τὸν νοῦν του έθνους ένυπάρχον, άλλ' εις άτομικὰς ιδέας σωζόμενον· τὰ δέ δια του υπό συζήτησιν νομοσχεδίου υπέρ των στρατιωτικών υπαλλήλων προτεινόμενα δέν αποτελοῦσιν εξαίρεσιν τινα υπέρ αυτών, άλλ' έκπηγάζουσιν από πνεῦμα δικαιοσύνης, άπονεμθείσης ήδη εις πάντας τοὺς άλλους κλάδους της δημοσίας υπηρεσίας. Ότι ή μετά τήν μεταπολίτευσιν κυβέρνησις, εκτιμῶσα τὰ λυπηρὰ αποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ήτον ένδεχόμενον να άπενεχθῶσιν εκ του κατά τὰ 1843 ληφθέντος μέτρου των κρατήσεων, αν ή θεία πρόνοια δέν έσωζε τότε τήν πατρίδα, έσπεισεν να τακτοποιήσῃ τὰ περί τούτου, εισαγαγοῦσα τοὺς αναγκαίους ὀργανικοὺς νόμους· οι δια τούτων κανονισθέντες μισθοί των ὀργανωθεισών υπηρεσιών, άγνοεῖται μέν αν υπελογίσθησαν επί τη βάσει της κρατήσεως, εύχαρίστησαν δέ θεβαίως τοὺς εις αὐτάς διατελοῦντες υπαλλήλους, διότι οὐδέν υπ' αὐτῶν παράπονον έπρόσθη, ως νῦν προτείνεται υπό των Στρατιωτικών και Ναυτικών. Αφ' οὗ δέ, διά των ψηφισθέντων τούτων ὀργανικῶν νόμων, εγίνετο τις εξαίρεσις υπέρ των ήττον των 300 δραχ. λαμβανόντων δικαστικών υπαλλήλων, ως και ο προαγορεύσας ὁμολόγησε, δέν εἶναι δικαιον να ψηφισθῇ ήδη εξαίρεσις τοιαύτη υπέρ του Στρατιωτικοῦ και Ναυτικοῦ κλάδου, τοὺς ὁποίους πάντες θέλουσι να ένισχύσωσι; Καί ὁμως δέν προτείνεται υπέρ αυτών εξαίρεσις τις, αλλά ζητεῖται να κανονισθῶσι και οι μισθοί αὐτῶν, μέχρι τούδε υπαγόμενοι εις τήν σκληράν ταύτην κράτησιν, ως και των άλλων έκανονίσθησαν. Ότι δέν έβελτιώθη αληθῶς εκτοτε ή του έθνους οίκονομική κατάσταση, άλλ' επί το χειρόν ίσως προέβη, και προβήσεται ίσως μηδενὸς διδομένου βελτιώσεως υπάρχαντος· δέν

βελτιώθη ὅμως ἐπίσης καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἔθνους κατάστασις· εἰς τὰς περὶ βελτιώσεως δὲ ταύτας σκέψεις δὲν πρέπει νὰ ἐπιβρέωσι κατὰ τι αἱ οἰκονομικαὶ περιστάσεις, διότι, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ ἔθνος τι τοὺς ἀπογρῶντας πόρους, ὀφείλει πρὸς τοῦτο νὰ ἀνεύρῃ τοιοῦτους. Ὅτι τὸ ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐπιστατῶν τῶν τελωνείων παράδειγμα, καὶ τοι μὴ ἄξιον λόγου, δὲν ἔπρεπε νὰ ριφθῇ ἐν τῇ προκειμένῃ συζητήσει· διότι, ὡς ἄλλοτε, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, μὴ παραδεχόμενος τὸ δι' ἐκείνου προταθὲν τῆς ἐνοικιάσεως σύστημα, εἶπεν εἰς τὸν τότε ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἵνα ἐνοικιάσῃ καὶ τὰς ἀπὸ τῶν τελωνείων προσόδους, ἐκεῖνος δὲ, καὶ τοι ἐπαγγελθεὶς τότε τοῦτο, γενόμενος ἤδη ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, δὲν ἐπραγματοποίησεν ἐτι αὐτό, οὕτω καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνει, ὅτι οὐχὶ τὰς ἀπὸ τῶν τελωνείων προσόδους, ἀλλ' ἂν τὰς θέσεις τῶν ἐπιστατῶν αὐτῶν εἰς δημοπρασίαν ἐθέσῃ τὸ δημόσιον, διπλάσια καὶ τριπλάσια θέλει προσοδευθῇ τῶν εἰς μισθοὺς ἤδη αὐτῶν πληρονομένων. Ὅτι αὐτὰ ταῦτα, ἐφαρμοζόμενα καὶ ἐπὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, δὲν ἀληθεύουσιν ὅμως ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, τῶν ὁποίων οἱ μισθοὶ, καὶ ἂν ὑπερβολικοὶ κατὰ τι ὥσι, δὲν ἀνταπακρίνονται ὅμως οὐδ' εἰς τὰ βάρη τὰ ὅποια ἔχουσιν ἵνα διατηρῶσι βαρύντιμους στολὰς, οὐδ' εἰς τὴν σπουδαιότητα τῶν ἔργων τὰ ὅποια ἐκπληρῶνουν καὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους διατρέχουσιν· διότι αὐτοὶ πέρυσιν ὡς λέοντες εἰς τὰς πεδιάδας ἐσφάγησαν, οὐδεὶς δὲ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐπαθέτι· εἶναι δ' ἀναγκασίον νὰ διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἔργα ἐκάστης ὑπηρεσίας, διότι ἄλλως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τὸ αἶσθημα καταστρέφεται, καὶ τῆς πατρίδος πρὸ μεγαλείου ἀπόλλυται. Ὅτι τὸ ὑπέρογκον τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν μαρτυρεῖ ἡ κατάστασις τῶν ἔγκαταλιμπανομένων χερῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀποθνησκόντων στρατιωτικῶν, αἵτινες, στερούμεναι καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄντου, ταῖνοισι χεῖρα ἐλέους εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἐπιούσαν τοῖ θανάτῳ τῶν συζύγων αὐτῶν, καὶ ἀπόλλυνται ἂν δὲν συνδράμῃ αὐτὰς τὸ δημόσιον· ἀλλὰ, καὶ ὑπέρογκοι ἂν κρίνονται, δύνανται δι' ὀριστικοῦ νόμου νὰ ἐλαττωθῶσιν οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐνεργῇται ἐπ' αὐτῶν κράττισ· εὐχαρίστως δὲ θέλουσιν ἀνεχθῇ τοιαύτην ἀπόφασιν οἱ στρατιωτικοί. Καὶ τέλος ὅτι, ἕως ἂν νόμος τοιοῦτος προταθῇ, πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὸν τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, ἵνα ἐπιδείξῃ πρὸ αὐτοῦ ἡ βουλὴ δικαιοσύνην τε καὶ εὐμένειαν.

Ἀγορεύων ἄλλος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐξέθηκεν,

ὅτι μέλλει νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς στρατιωτικοὺς καθ' ὅσων προσήεν αὐτοῖς ὁ προαγορεύσας, εἰπὼν, ὅτι αἱ διαταγεῖσθαι κατὰ τὰ 1843 κρατήσεις ἐπὶνέγκον τότε τὰ γενόμενα· διότι αἱ προσάψεις αὗται δὲν πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται κατὰ τῶν στρατιωτικῶν. Ἀντειπόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἦν ὁ δὲ εἶπεν, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι, ἐὰν ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δὲν ἐπὶ τῇ αὐτοῖς διὰ τὰ ἐπιβεβλημένα εἰς τοὺς βάρη, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔπρεπε νὰ προτείνῃ τὴν κατάργησιν τῶν κρατήσεων, ἀλλὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐπιβεβλημένων αὐτοῖς βαρῶν· διότι οὐ μόνον οἱ τὰς κρατήσεις προκαλέσαντες λόγοι δὲν ἐξέλιπον, ἀλλὰ καὶ χεῖρων ἐτι ὑπάρχει ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις, καταραινόμενα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐλλείμματος ἐξ 700,000 δραχ., ἐκτὸς τῶν μὴ πληρονομένων εἰς τὰς δυνάμεις 3,000,000 διὰ τοὺς τόκους τοῦ δανείου· οὕτως ἐδύνατο τὸ ὑπουργεῖον νὰ κανονίσῃ διὰ νόμου ἥττον πολυτελεῖς τὰς στολὰς, καὶ ἐκ πραγμάτων παραγομένων ἐν τῷ τόπῳ, ἵνα μὴ βαρύνωνται ἐκ δαπανῶν τοιούτων οἱ στρατιωτικοί, καὶ οἰκονομῶνται μὲ τὸν κανονισμὸν ὑπὲρ αὐτῶν μισθόν. Ὅτι οὐδεμία ὑπὲρ αὐτῶν ἐξαιρέσις πρέπει νὰ ἐγκριθῇ, διότι ὀφείλει μὲν ἡ πατρίς εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς, ἀλλ' ἀποδίδωσιν αὐτοῖς ὅ,τι δύναται· ἀφ' οὗ δὲ οἱ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν μισθοὶ ἐκανονίσθησαν, οὐχὶ μόνον μετὰ τὴν ἀραίρεσιν τῶν κρατήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλιγώτερον ποσὸν ὅσου ἐλάμβανον ἐνεργουμένης τῆς κρατήσεως, προσδιορισθέντος τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπουργῶν εἰς 800 ἀπὸ 850, ὅσας ἐνεργουμένης τῆς κρατήσεως ἐλάμβανον, τοῦ δὲ τῶν τμηματάρχων εἰς 300 ἀπὸ 318, τίνας ἔνεκα νὰ ψηφισθῇ ἤδη ἡ ζητούμενη ἐξαιρέσις μὲ ζημίαν 150,000 περίπου δραχμῶν; Καὶ ὅτι εὐκατεῖον μὲν εἶναι νὰ εὐπορῇ ποτε τὸ ἔθνος οὕτως, ὥστε καὶ πλείω ἀντὶ μισθοῦ νὰ χορηγῇ αὐτοῖς· ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐφθασεν ἐτι εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, διὰ τοῦτο ἐπιμένει προτείνων, οὐχὶ ἐκ προσωπικοῦ τινος πάθους πρὸς μηδὲνα τῶν στρατιωτικῶν δυσμενῶς διακείμενος, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἵνα διατηρηθῶσι μὲν οἱ μισθοὶ ὡς ἔχουσιν, ἐλαττωθῶσι δὲ τὰ ἐκ τῶν στολῶν βάρη τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐξέθηκεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι δὲν ἀνέχεται ἀκούων ἀπευθυνόμενος κατὰ τῶν στρατιωτικῶν προσβολὰς ἐπ' ἀσωτεία ἐκ τῶν στολῶν· ἂν δ' ἔπρεπε οἱ στρατιωτικοὶ νὰ φέρωσι τὰ ἐν τῇ πατρίδι παραγόμενα, τοῦτ' αὐτὸ νὰ πράξῃ ὥφειλε καὶ αὐτὸς προαγορεύσας καὶ νὰ μὴ φέρῃ ἐνδύμα μὴ Ἑλληνικόν. Ὅτι οἱ

στρατιωτικοί κατά τὸ παρελθόν, μὲ κεχρυσωμένας στολὰς κεκοσμημένοι ὡς ἄγγελοι, ἔμεινον εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Ταυγέτου, σώζοντες ἐν ἑαυτοῖς σπινθῆρα ἐλευθερίας· ἤδη δὲ πενιγροὶ καὶ περίλυποι περιφέρονται εἰς τὰς ἀγυῖας, πλειότερον δὲ σέβας ὠφείλετο αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος. Καὶ ὅτι οὐδὲ πρὸς τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους νὰ παραβληθῶσιν ἔπρεπε, διότι ἐκεῖνοι μὲν ἀναπαύονται ἀσφαλῶς ἔχοντες, οὗτοι δὲ φέρουσι τὰ στήθη αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος πρὸ τῶν βολῶν τῶν πυροβόλων.

Κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι αἱ ὑπαγορεύσασαι τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ὑπὸ σελήτησιν νομοσχεδίου ἰδέαι εἰσὶ μὲν εὐγενεῖς, ἀναγκαῖον ὁμῶς ἦτον νὰ ζητηθῶσι συγχρόνως καὶ τὰ πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν κατάλληλα μέσα, ἵνα μὴ ἀποβαίνωσιν εἰς τούναντίον· διότι, ἂν ἀληθῶς τοιαῦται ἰδέαι ὑπηγόρευσαν τὰ λεχθέντα, ἔπρεπε νὰ προταθῶσιν ὅπως ἄλλα ἢ ὅσα ἐπροτάθησαν, ἤτοι μέτρα αὐστηρᾶς οἰκονομίας, δι' ἧς μόνῃς κατορθοῦται τῶν ἰδεῶν τούτων ἡ πραγματοποίησις· ἄλλως πρασιμότερον νὰ ἐπιδεικνύμεθα μετριώτεροι ἐπὶ τῶν ἐκφράσεων καὶ πραγματικώτεροι ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ οὐχὶ ὡς ἤδη γίνεται, βλάβης μᾶλλον ἢ ὠφελείας ἐπιγιγνομένης. Ὅτι οὐδεὶς παρεγνώρισέ ποτε τὰ πρὸς τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην δικαιώματα τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ μετ' αὐτὸν ὑπηρετησάντων τῷ ἔθνει· οὐδ' αὐτοὶ δὲ δύνανται νὰ παραπονεθῶσιν ἐπὶ τούτῳ, διότι, ἐνῷ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲν διεκρίνοντο οἱ πολιτικοὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τοῦ Ζ.βμη, καὶ τοῦ Δηλιγιάννη, καὶ τοῦ Κανακάρη, καὶ πολλῶν ἄλλων πρὸς συντομίαν παραλειπομένων, τεθέντων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὅπλων τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπαρχιών, καίτοι μὴ ὄντων στρατιωτικῶν, ἐκ τύχης δὲ μᾶλλον ἐνέμεινάν τινες λαβόντες τὸ ὄνομα στρατιωτικοί, τὸ ἔθνος ὁμῶς ἐπρονόησεν ἰδίᾳ καὶ πολλῶν μᾶλλον ὑπὲρ τῶν τυχόντων τοῦ ὀνόματος τούτου, ἢ ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολιτικῶν λεγομένων· οὐ μόνον δὲ κατὰ τὰ ὑπάρχοντα μέσα ἀντήμειψεν αὐτοὺς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ποτε ὑπὲρ αὐτὰ ἴσως ἐπαναφέροντες δὲ πάντοτε τὰ αὐτὰ ἀδικοῦμεν τὸ τε ἔθνος, καὶ τὰς Κυβερνήσεις αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς τοὺς στρατιωτικούς, μηδὲ παράπονον τι δυναμένους νὰ ἔχωσι, μηδ' εἰς προνομιοῦχον καὶ ἐξαιρετικὴν θέσιν ἀνεχομένους νὰ τίθενται, ἀφοῦ, ὡς ἔρρεθη, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν δὲν συνέτρεξαν μόνον οὗτοι ἀλλὰ καὶ ἄλλοι. Ὅτι μ' ὅλον τοῦτο καὶ ἤδη ἔτι, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ νέας ἀμοιβῆς αὐτῶν, οὐδεὶς ἤθελε φέρει ψῆφον ἐναντίον· πρόκειται ὁμῶς περὶ ζητήματος ὅπως ξένου, οἷον εἰσήγαγε μὲν αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον

διεξήγαγε δ' ἡ συσταθεῖσα εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, πρόκειται ἥτοι περὶ τῶν κρατήσεων, τὰς ὁποίας νόμος τις πρὸ τῆς μεταβολῆς ἐπέβαλε γενικῶς εἰς πάντας τοὺς λόγῳ μισθῷ ἢ ἀποδοχῇ λαμβάνοντας χρήματα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὅτι μετὰ τοῦτον, διοργανωθέντων κλάδων τινῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἐκανονίσθησαν οἱ ἐπ' αὐτοῖς χορηγούμενοι μισθοί, οὐ μόνον μὴ ἀνώτεροι ἢ μὴ ἴσοι τοῖς πληρονομένοις καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνηργεῖτο ἡ κράτησις, ἀλλὰ καὶ ὀλιγώτεροι αὐτῶν· οὕτω π. χ. οἱ ὑπουργοί, λαμβάνοντες πρὸ τοῦ περὶ κρατήσεων νόμου δραχ. 1000 καὶ μετ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κρατήσεως 850, λαμβάνουσιν ἤδη μόνον 800· καὶ ἐκ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τινῶν μὲν ἡ μισθοδοσία διετηρήθη ὡς πρότερον, τινῶν δ' ἡλαττώθη κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τὸ ἀπὸ τῶν κρατήσεων παραγόμενον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσὸν ἔμεινεν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου μετὰ τὰς γενομένας ἐπὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν ἐλαττώσεις· καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπίστες ὑπαλλήλων ἡ κράτησις ἐνεργεῖται ἔτι, τοῦ μὲν προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τοῦ ἔχοντος πρότερον 600 δραχ. μισθόν, ἢ 516 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κρατήσεως, 500 μόνως ἤδη λαμβάνοντος, τοῦ δὲ ἀντιπροέδρου αὐτοῦ 400 μόνως καὶ 50/00· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καίτοι εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἀνγκνόντων, ὡς διηριθμῶν ἐκ τῶν ἀρχαίων στρατιωτικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τυπογραφείου· καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπαγομένων Πολυτεχνικοῦ σχολείου καὶ Ταχυδρομείου, καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδεψεως ὑπουργείου ὑπαγομένου Δημοδιδασκαλείου· ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς πάντων τῶν ὑπουργείων ὑπαρχουσῶν συντάξεων, ὑπὲρ τῶν ὑποίων καὶ ἂν ἐξαιρέσεις ἐπρωτείνετο δικαίως ἤθελεν ἐγκριθῇ, διότι αἱ ἐξαιρέσεις τῶν γενικῶν μέτρων εἰσὶ μᾶλλον δικαιολογημέναι ὑπὲρ τῶν χρεῶν καὶ ὀφρανῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἦσαν οἱ οἱ ὑπὲρ ὧν ἤδη προτείνονται τοιαῦται, καὶ πᾶσα πρὸς αὐτάς χορηγία εἶναι ἐκρὰ πρᾶξις περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ δικαιοσύνην τε καὶ φιλανθρωπίαν. Ὅτι, ἂν εἶχον οἱ ὑπουργοὶ τὴν ἐν τῇ συναδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσει ἐκτεθειμένην ἰδέαν, ὅτι ἐπὶ μόνων τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων ἐξακολουθεῖ ἐνεργουμένη ἡ κράτησις, καλῶς ἐπραξάν· ἐπειδὴ ὁμῶς τὰ πράγματα ἔχουσιν ἄλλως, καὶ, ὡς ἐξετέθη, τῶν μὲν διοργανωθεισῶν ὑπηρεσιῶν οἱ μισθοὶ ἡλαττώθησαν οὕτως, ὥστε τὸ ἄλλο τε κρατούμενον ποσὸν ἀπέμεινε καὶ ἔτι πρὸς ἴσως ἐκ

της ελαττώσεως ὑπὲρ τοῦ ταμείου, ἐπὶ τῶν μισθῶν δὲ τῶν μήπω διοργανωθεισῶν ἐνεργεῖται ἔτι ἡ κράτησις, εἶναι πιεστικόν ὅτι αὐτοὶ οὗτοι οἱ φίλοι ὑπουργοὶ θέλουσιν ἀναγνωρίσει τὸ ὄρθον καὶ τὸ δίκαιον, καὶ θέλουσι συγκατατεθεῖν νὰ ἀναβληθῇ ἡ τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζήτησις, ἕως ἂν φέρωσιν, ἐὰν θεωρῶσιν ἀνεπαρκεῖς τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτικῶν, νόμον κανονίζοντα τοὺς μισθοὺς αὐτῶν ἄλλως. Καὶ ὅτι ἄπορον εἶναι πῶς οἱ τὴν εἰσπληκτικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελέσαντες παρέρρεξαν ὅλως τὸ ἐκ- τοῖς καθήκον, ἐνῶ, βουλευταὶ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν ὑπ' ὅσιν ἔχοντες, ὤφειλον νὰ μὴ ὦσιν οὕτως ἐν ἀγνοίᾳ τούτων, μηδ' οὕτως ὀλιγώρως ἐπὶ τούτου νὰ προσεσχεθῶσι· τοσούτῳ μᾶλλον ἀφοῦ, πρὶν ἢ συνταχθῇ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένοντο αὐτοῖς αἱ παρατηρήσεις αὗται, ἐκ τούτου δ' ἐδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι καὶ πρόθεσις ὑπῆρξε πρὸς παράλειψιν τοῦ καθήκοντος. Ἀλλὰ φρο- νούντες μὲν αὗτοι μέχρι τοῦδε, ὅτι ἐπὶ μόνων τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων ἐνηργεῖτο ἡ κράτησις, ἐδικαιοῦντο τοι- αύτην νὰ ἐκφέρωσι γνώμην· ἀκούσαντες δ' ἤδη ὅτι δὲν ἔχουσιν οὕτω τὰ πράγματα, ὀφείλουσι νὰ ἀνακαλέσωσι τὴν ἐαυτῶν ἐκ- θεσιν, μηδὲν πλέον ὑφισταμένην.

Ἀπῆντησεν ἕτερος, ὅτι, ἐκτιμῶν τὰς πεποιθήσεις τῶν προ- αγορευσάντων, πίπθην, ὅτι ἐκ πατριωτισμοῦ ἀπεφάναντο, ὅτι πρέπει νὰ ἐκδοθῇ νόμος, κανονίζων τὰς τῶν στρατιωτικῶν μι- σθοδοσίας. Ἀλλ' αἱ μισθοδοσίαι αὗται εἰσὶ πρὸ πολλοῦ κεκανο- νισμέναι, ἐκτὸς τῶν συντάξεων μόνον, αἵτινες ὁμῶς στήριζονται ἐπὶ διαφόρων διαταγμάτων. Δὲν πρέπει δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξαιρέσις ἡ ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν αἰτουμένη συμπλήρωσις τῆς μισθοδοσίας, ἐπειδὴ, ἐὰν παρατηρήσῃ τις ἐπὶ τοῦ διοικη- τικοῦ κλάδου, θέλει ἰδεῖ, ὅτι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ τούτου ὁργανικῶν νόμων ἐπεκράτει τὸ σύστημα τῶν διοικητῶν τε καὶ ὑποδιοικητῶν, ἤδη δὲ διεδέχθησαν τούτους οἱ νομάρχαι καὶ ἐπαρχοὶ, αἵτινες, καίτοι τοὺς πρώτους ἀντικαταστήσαντες, λαμ- βάνουσι πλείω ἐκείνων μισθοδοσίαν· ἐπίσης δὲ, μεταρρυθ- μισθεὶς καὶ τῆς τοῦ δικαστικοῦ κλάδου μισθοδοσίας, τῶν πλείστων μὲν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐπηυξήθησαν οἱ μισθοί, ὀλίγων δὲ τινῶν ὑπέστησαν ἐλαττώσεις· ἐὰν δὲ τῶν ὑπουργῶν ἡ μισθοδοσία ἡλαττώθη πλείω, τὴν τῶν ὁργανικῶν νόμων ἐκδοσιν, οἱ ὑπουργοὶ εἶχον τὴν φιλοτιμίαν νὰ εἰπωσιν, ὅτι ἀρκούνται εἰς 800 δραχμὰς, ἀλλὰ δὲν εἶπον τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς στρατιωτικούς, οἵτινες ἀπονήσκοντες ὁσημέραι ἐγ- καταλείπουσιν εἰς τὰς ἀγνίας τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν,

ὡς ἐσχάτως ἐπὶ ἐγκατελείφθησαν αἱ ἀτυχεῖς οἰκογένειαι τοῦ μακαρίτου Τσουρᾶ, τοῦ Μπαχάρη, τοῦ Ἰωάννου Εὐσταθίου καὶ ἄλλων, αἵτινες μεταβαίνουν ἀφ' ἐνὸς ὑπουργείου εἰς ἄλλο, ἵνα, λαβοῦσαι 10 δραχμὰς, ἐξαπατήσωσι τὴν πείναν τῶν τέκνων τῶν· Καὶ ἀληθῶς, ἐὰν ἐξετάσῃ τις, οὐδεὶς τῶν στρατιωτικῶν ἀπονήσκων ἀφῆκε μίαν καλύψην διὰ τὰ τέκνα του, ἐν ᾧ μέγα μέρος τῶν πολιτικῶν καὶ παυόμενοι ἴωσιν ἐν ἀφρονίᾳ καὶ πλούτῳ. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀντιτάσσοντας, ὅτι τὰ οἰκονομικά μας δὲν ἐπιτρέπουσι τοιαύτας αὐξήσεις παρατηρεῖ, ὅτι ἀρκούντως τὰς ἐπιτρέπουσιν, ὅταν οἱ ὑπουργοὶ, καὶ ἰδίως ὁ ἐπὶ τῶν οἰκο- νομικῶν, βελτιώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν, διορίζοντες ἱκανοὺς καὶ ἐναρέτους ὑπαλλήλους. Κακῶς δ' εἶπε, περὶ τοῦ νομοσχεδίου ὁμιλῶν ὁ προαγορεύσας, ὅτι εἰσέγαγον τούτο οἱ ἐπὶ τῶν ναυ- τικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργοί, ἐπειδὴ τὸ νομοσχέδιον καὶ συμμερίζεται καὶ προσήγαγεν ἅπαν τὸ ὑπουργεῖον.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ εἰπόντα, ὅτι οὐδὲν ἠνένησεν, ὅτι δια- φωνοῦσιν ὡς πρὸς τὸ νομοσχέδιον τούτο οἱ ὑπουργοί· ἀλλ' εἶπε μάλιστα νὰ σκεφθῶσιν ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ πάντες, ἐν- νοῶν, ὅτι ἰδίως ἀνήκει εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ στρα- τιωτικῶν ὑπουργούς. Ἐπέφερον ἄλλος, ὅτι ἐνσχολήθη μὲν οὐκ ὀλίγον, ἵνα καταδείξῃ ὁ προαγορεύσας ὅτι δὲν πρόκειται οὐδε- μίᾳ ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν ἐξαιρέσις καὶ ἀντιπαρέθηκε πρὸς τούτο τὸ διοικητικὸν σύστημα· ἀλλ' οἱ μὲν μισθοὶ τούτων δὲν ἀγνοεῖται, ὅτι ἐκανονίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διοικητικοῦ συ- στήματος, ἐν ᾧ οἱ τῶν στρατιωτικῶν ἔμειναν ὡς ἀπὸ τοῦ 1833 ὥρίσθησαν. Ἐπελθούσης δ' ἐπεὶ κατὰ τὸ 1843 οἰκονομικῆς κρίσεως, ἐθεωρήθη ἀναγκαία καὶ ἡ τῶν μισθῶν περιστολὴ, ἐφ' ᾗ ἐκδοθεὶς γενικὸς νόμος περιέσταιε παντὸς κλάδου μισθοδοσίαν, χωρὶς νὰ καθιερώσῃ ἐξαιρέσιν τινα ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου· μετὰ δὲ τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐκδοθέντες ἐπεὶ καὶ ὁργανικοὶ νόμοι ἔλαβον ὑπ' ὅσιν τὰς ῥηθείσας κρατήσεις. Ἐν- ταῦθα δὲ ἀκαίρως, νομίζει, ζητεῖται ἡ τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν συμπλήρωσις, ἐπειδὴ, ἐὰν ᾖ αἰσθητὴς ὅτι προεκλήσθη ἡ κράτησις ἐξ οἰκονομικῶν λόγων, οἱ λόγοι οὗτοι οὐ μόνον ὑφίστανται, ἀλλὰ καὶ πλείω ἐπίτασιν ἔλαβον, διότι δὲν ἐλαττοῦνται τὰ ἔσοδά μας καθ' 700,000 δραχμῶν, ἀλλὰ κατὰ 5,000,000 δι' οὗς λόγους ἐξέβηκεν ἄλλοτε. Παρατηρεῖ δ' ὅτι κυριώτερα πρόθεσις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, εἶναι τὸ νὰ συνέρχηται τὸ ἔθνος δι' ἀντιπροσώπων καὶ ὀρίξῃ τὰς ἐνιαυ- τοίους δαπάνας ἀναλόγως τῶν πόρων του· ἀφ' οὗ δ' οἱ πόροι

οὗτοι ἐλλείπουσι, δὲν πρέπει νὰ ἐκτεινώμεθα ὑπὲρ τὰς δυνάμεις μας, διότι θέλομεν κατενεχθῆ εἰς γαίλην κρημνοῦ. Τελευτῶν προστίθην, ὅτι, ἐὰν οἱ στρατιωτικοὶ ἔχωσι δικαιώματα, οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἐμισθοδοτοῦντο ποτὲ πολλῶν ὀλιγώτερον, ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ στρατιωτικὸν μας ἦτον ἀσυγκρίτως πολυπληθεστερον.

Ἀκολουθῶν καὶ ἄλλων ζητούντων τὸν λόγον, ἵνα καὶ τὰ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς δικαιώσωσι καὶ ἄλλας φέρωσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρήσεις, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός, εἶπεν, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίαν τοσαύτην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου σπουδὴν καὶ συζήτησιν· ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἰσήχθη, ἐπειδὴ πολλὰ ἠκούσθησαν παράπονα ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀμφοτέρων τῶν κλάδων· καὶ ὅτι, ἵνα μὴ νομίσωσιν, ὅτι ἐν ᾧ τοσοῦτοι αὐτῶν δυστυχοῦσιν, ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ, εἰσέχθη, ὥς εἶπε, τὸ νομοσχέδιον, ἐρ' οὐ δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνοι.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, σκερθὲν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, εἰσήγαγε τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ Σώμα, ὃ δὲ πρωτοπουργός εἶπεν ἤδη καὶ τοὺς λόγους, ἐξ ὧν εἰς τοῦτο ὠρμήθη· ἄλλως τε, παραδεχθεῖσα ἡ βουλὴ διαφόρους μισθῶν αὐξήσεις, εἶχεν, οὕτως εἰπεῖν, ἐκφράσει τὴν θέλησιν τοῦ νὰ μὴ κεῖνται ἐν ἰσχύϊ οἱ περὶ κρατήσεως τῶν μισθῶν νόμοι. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ τῶν τελωνῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων μισθοδοσίαι ἐρρέθη, ὅτι διατελοῦσι κρατούμεναι, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ τοῦτο δύναται νὰ διορθωθῇ, καὶ πιθανόν νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον γενικὸν περὶ τῆς τῶν ὑπαλλήλων μισθοδοσίης νόμον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν περὶ κρατήσεως νόμον τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ ναυτικοῦ κλάδου, προσκαλέσθη μὲν καὶ διὰ λόγους οικονομίας, οὐχ ἥττον ὅμως καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν τούτων τῶν ὑπαλλήλων, ἐπειδὴ εἶχεν ἀποφασισθῇ τότε νὰ χορηγῶνται ἐκ τῆς κρατήσεως συντάξεις καὶ βοηθήματα πρὸς τὰς ἀπορροφούμενας οἰκογενείας αὐτῶν· ἀλλ' ἦδη οἱ ὑπαλλήλοι οὗτοι, μὴ ἀρεσκόμενοι, ζητοῦσι πλήρη τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, προτείνοντες ὅτι θέλουσι νὰ συλλέγωσι μόνοι τὸ ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν περισσεύμα τῶν μισθοῦ. Ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου λέγει πρὸς τὴν βουλήν· εἴθετε νὰ συλλέγωσιν ἀπ' εὐθείας ὅ,τι ὑπὲρ αὐτῶν κατετίθετο.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι ὁ περὶ κρατήσεως τῶν μισθῶν νόμος δὲν ἀπέδωκεν εἰς συντάξεις καὶ βοηθήματα, ἀλλ' ὑπέ-

σχετο ὅτι θέλει ἀποδώσει τὸ πλεόνασμα πρὸς τοὺς δικαιοῦχους· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν δέχεται νὰ διαθέτῃ αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις εἰς συντάξεις κ.λ., ἀλλ' ὡς ὁ νόμος ὀρίζει, νὰ τὸ ἀποδώσῃ πρὸς οὓς ἀνήκει· Ὁ πρόεδρος ἠρώτησε πρῶτον, ἐὰν ἡ βουλὴ παραδέχεται τὴν περὶ ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου γνώμην, καθ' ἣ ἐξέθηκεν ὁ προτείνας. Μὴ παραδεχθείσης δὲ τῆς βουλῆς, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Σ. Νικολαΐδην καὶ Ν. Τσαλακῶσαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη, αὐτὴν, διὰ ψήφων 65 πρὸς 9 ἀρνησιψηφούντων 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ καταργήσεως τῆς ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων γινόμενης κρατήσεως, καὶ ἡ δχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Πέτρος Τσαννετάκης	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Π. Δημητρακαράκος	N.
Δ. Δελγεώργης.		Γεώργιος Κονδύλης	N.
Π. Τσιμπουράκης.		Κωνσ. Φαοίτσας	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ἐλευθέριος Καλογεράς	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Γεώργ. Ἰωάν. Βατίστας	
Ἰωάννης Πετμεζής	N.	Ἄγγελος Γουζούσας	N.
Μ. Κατῆς		Γεώργιος Κ. Βελῆς.	
Δημήτριος Κονδύλης	O.	Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Γεώργ. Ἰωάν. Γιολλδάσης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος.		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός		Μιχαὴλ Σισίνης	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	O.	Γρηγόριος Χαταγιάννης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Γεώργιος Μήτσος	
Κωνστ. Βρυζάκης.	N.	Ἰωάννης Κλίμακας.	
Ἀνάργυρος Πετράκης.	N.	Ἀναγνώσης Δημητρίου	
Κ. Τσαβέλλας	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Σ. Στράτος	N.	Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Π. Ράγκος	N.	Χριστ. Ν. Δεμάδας	N.
Λουκάς Π. Νάκος.	N.	Ἠλία Παππαδαῖος	ἠρνήθη

Γεώργιος Πετμεζάς	N.	Χρυσ. Σουμαρίπας	N.
Νικόλαος Ανδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Β. Πετμεζάς		Κ. Βέικος	N.
Ιω. Ζάρκος	ήρνήθη	Μ. Ιατρός	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	O.	Α. Βιρβίλης	
Αθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	
Σταμ. Νικολαΐδης	O.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισ. Νικολαΐδης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	O.
Γ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Πέτρος Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	
Α. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Κωνσταντίνος Δ Σχινάς	
Ζαφ. Δεπάτσας		Ιωάννης Γκούρας	
Έμ. Αντίπας		Αναγνώστης Κεχαγιάς	N.
Ανδρ. Νοταράς		Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Ευσάθ. Οικονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Γ. Πανοπεριτόπουλος		Ιωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Έμ. Χ. Τσουγλος	N.	Χριστόδουλος Τσίνας	
Ματθ. Πρωτοπαππάς	N.	Δημήτριος Κουμανιώτης	
Ν. Κορφιωτάκης	O.	Θεόδωρος Ι. Μέζης	N.
Έμ. Μελετόπουλος	O.	Έμμ. Λαζάρου Ορλώφ	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Ηλ. Γιατράκος	N.	Κώνστας Δαρειώτης	O.
Λουκάς Στέφανος	N.	Στ. Αντωνιάδης	N.
Εύς. Σπυρίδωνος	N.	Κωνσ. Αντωνιάδης	N.
Ρήγας Παλαμίδης	ήρν. ψήφον	Ιωάννης Περίδης	
Θ. Μ. Πετρινός		Ανδρέας Μάμουκας	N.
Κ. Μανέτας		Α. Χρηστίδης	N.
Αλ. Αλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μ. Χατση Μελέτη	N.	Ευστράτ. Παρίσης	O.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Αντώνιος Αρμάος	
Δ. Σακελλαριάδης		Μητ. Αναστασόπουλος	N.
Ν. Μπούτουνας	N.	Ιω. Τομαράς	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Αν. Παππατσώρης	
Ιω. Παππατσώνης		Αθ. Καστανάς	
Π. Δαρειώτης	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Σπ. Βαλέττας	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζής	N.
Στρατής Δελιγιαννάκης	N.	Ανδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Σπ. Α. Βαρότσας	N.	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	
Παύλος Λεντούδης		Ιωάννης Γ. Κριεζής	N.

Δημήτριος Χατζίσκος	N.	Ιωάννης Τασσαΐος	N.
Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Κωνσταν. Δουβουνιώτης	N.	Ιωάννης Οικονόμου	N.
Γεώργιος Ριζόπουλος	N.		

Ούτω δ' άνεγνώσθη τὸ 1. άρθρον, ἐπ' οὗ προτείνεται τις νὰ ἔχη ἰσχὺν ὁ προκείμενος νόμος, οὐχὶ ἀπὸ τῆς 1. Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τούτου, ἀλλ' ἀπ' ἧς ἡμέρας κυρωθεῖς καταστῇ νόμος. Ἐπανερχόντος δὲ τοῦ εἰρηγητοῦ, ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὠρμηθῇ ἰδέας· καὶ ἄλλου τινὸς τὰ αὐτὰ ὑποστηρίζαντος, ἐπειδὴ οὕτω συμβαίνει εἰς ἕκαστον νόμον· ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν. Ἐπ' ᾧ ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἀντικατασταθεῖσιν τῶν λέξεων α ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους» διὰ τῶν λέξεων α ἀπ' ἧς ἡμέρας κυρωθῇ ὁ παρὼν νόμος.» ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον τροποποιηθὲν οὕτως.

α Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Βασ. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν αξιωματικῶν καὶ ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, παύει ἀπ' ἧς ἡμέρας κυρωθῇ ὁ παρὼν νόμος.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 μετατραπείσων ἐπίσης τῶν λέξεων α μέχρι τέλους τοῦ 1848 ἔτους·» εἰς α μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ τοῦτο δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἐτροπολογήθη οὕτως.

α Ἄρθρ. 2. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Βασιλικῆς Διατάγματος, μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου κρατηθέντων, θέλει καθυποβληθῇ ἰδιαίτερον νομοσχέδιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ άρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Β. Διατάγματος.»

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Ματάλαν καὶ Α. Π. Νάκον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκαλλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 64 κατὰ 4, ἀρνησιψηφούντων 4. ἔχει δὲ τὸ σύνολον ὡς ἐψηφίσθη οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

α Ὑποβληθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν αξιωμα-
Πρακτ. Βουλῆς Β'. Περίοδ. Β'. Συνόδ. Τόμ. Γ'. 2

τικών και ομοιοβάθμων υπαλλήλων του στρατού και του ναυτικού, παύει ἀφ' ἧς ἡμέρας κυρωθῇ ὁ παρὼν νόμος.

Ἄρθρ. 2. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος, μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου, κρατηθέντων, θέλει καθυποβληθῇ ἰδιαιτέρον νομοσχέδιον, ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ άρθρου 5 τοῦ ἐιρημένου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ καταργήσεως τῆς ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν γινομένης κρατήσεως, ὡς ἐν ταῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός		Ἀντῶν. Γεωργαντᾶς	N.
Κλαομένης Οἰκονόμου	N.	Πέτρος Τσανιτάκης	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Π. Δημητριάδης	N.
Δ. Δελιγεωργίου		Γεώργ. Κονδύλης	N.
Π. Τσιμπούρακης		Κ. Φασίτσας	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ἐλευθέριος Καλογιρᾶς	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Γ. Ἰω. Βατίστας	
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Ἰγγελοῦ Γουζούτσας	N.
Μ. Δ. Καίρης		Γεώργ. Κ. Βελῆς	
Δημήτριος Κονδύλης	O.	Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Γεώργ. Ι. Γιολδάσης	
Α. Σ. Ανδρόπουλος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Νικόλ. Ἰατρός		Μιχαὴλ Σισίνης	
Α. Μακρυποκάμισος	N.	Γρηγόριος Χατσηγιάννης	
Δ. Καλλιφρονᾶς		Γεώργ. Μήτσος	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Α. Δημητρίου	
Κ. Τσαβέλλας	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Σ. Στράτος	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Π. Ράγκος	N.	Χ. Ν. Δεμάθας	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Πλ. Παππαδάτος	N.

Γ. Πετμεζᾶς	N.	Χρύσαν. Σουμαρίπας	
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετιμεζᾶς		Κωνστ. Βέικος	N.
Ἰω. Ζάρκος	ἡρ. ψῆφον	Μιχαὴλ Ἰατρός	
Γ. Ν. Κορριωτάκης	O.	Δημήτριος Βιβεβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργ. Μπάης	
Σταμ. Νικολαΐδης	O.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Π. Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	N.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.	Κ. Α. Σχινᾶς	
Ζαρεῖριος Δεπάστας		Ἰωάννης Γκούρας	
Ἑμμανουὴλ Ἀντίπας		Ἀναγνώστ. Κεχαγιάς	N.
Δ. Νοταρᾶς		Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Γ. Πανσπεριφτόπουλος		Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Ἑμ. Χ. Τσουχλος	N.	Χριστόδουλος Τσίνορας	
Μ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Α. Κουμανιώτης	
Ν. Κορριωτάκης	ἡρνήθη	Θεόδωρος Ι. Μιζῆς	N.
Ἑμμ. Μελετόπουλος	ἡρνήθη	Ἑμ. Δαζ. Ὁρλωφ	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Γ. Μπάστας	
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Κ. Δαρεϊώτης	ἡρνήθη
Λουκάς Στέφανος	N.	Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.	Κ. Ἀντωνιάδης	N.
Ρ. Παλαμίδης		Ἰωάννης Παρίδης	
Θεόδωρος Πετρινός		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μανέτας		Δ. Χρηστίδης	N.
Ἀλέξ. Ἀλεξάνδρου		Κάρολος Νάζος	
Μελέτης Χ. Μελέτης		Εὐστ. Μ. Παρίσης	O.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Δημ. Σακελλαριάδης		Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος	N.
Νικόλαος Μπούτσουνας	N.	Ἰω. Τομαρᾶς	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Ἀν. Παππατσώνης	
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀθ. Καστανᾶς	
Π. Δαρεϊώτης	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Σ. Α. Βαρότσης	N.	Α. Α. Κουντουριώτης	
Παῦλος Λεντούδης		Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.

Δημήτριος Χατζίσκος	N.	Ιωάν. Τασσαίος	N.
Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Κωνστ. Δουβουνιώτης	N.	Ιωάννης Οικονόμου	N.
Γεώργ. Ριζόπουλος	N.		

Προτεθείσας έπειτα τής συζήτησεως επί του προϋπολογισμού του επί των Οικονομικών Υπουργείου, άνεγνώσθη το 1 άρθρ. του Α. κεφαλαίου μετά των έρεξής γενικών παρατηρήσεων.

α. Ιδίως δέ, πριν ή προβή εις την έκθεσιν των έφ' εκάστου των κεφαλαίων και άρθρων παρατηρήσεων τής, έκρινεν άναγκαίον να προτείνη εις τήν βουλήν, ίνα προκαλέσθ την προσοχήν του ύπουργείου επί τε τής έκλογής του προσωπικού των εις την υπηρεσίαν αυτού υπαλλήλων, και επί τής εκ των ενεργουμένων συνεχών μεταβολών επιγινόμενης βλάβης διότι τα συμπερόντα του δημοσίου ίσον κίνδυνον διατρέχουσι, και όταν δέν διορίζονται εις την υπηρεσίαν αυτού άνδρες, διδόντες τά άναγκαία έχέγγυα ήθικότητος και τιμιότητος, προσόντων απολύτως απαιτούμένων ιδίως εις τούς διαχειριζομένους τον δημόσιον πλούτον προς δέ, και όταν συνεχείς μεταβολαί του προσωπικού των υπαλλήλων τούτων διατάσσονται, καταστρέφουσαι πᾶσαν μονιμότητος αὐτῶν ιδέαν, και οὐ μόνον τούς μή ὄντας ἐγνωσμένης τιμιότητος εις καταχρήσεις παρωθοῦσαι, ἀλλὰ και αὐτούς τούς ἀδιαφθόρου χαρακτήρος ὄντας ἐφ' ἱκανὸν κλονίζουσαι. »

Μηδενίως δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων ἔχει δ' οὕτω

α. Κεφ. Α. Χρέος ἑξωτερικόν.

1. Τόκος ἐπὶ δραχμῶν 63,924,559: 87 πρὸς 5 τοῖς 0/0
δραχμ. 3,196,227:98 »

Επί δέ του 2 άνεγνωσθέντος παρετήρησέ τις, ότι ένιαυσίως μὲν σημειούμεν εν τῷ προϋπολογισμῷ τὸ ἄρθρον τοῦτο τὸ διὰ χρεολύσιον και τόκους, τὸ δέ ἔθνος διατίθεται βέβαια νά πληρώσῃ· ἀλλ' ἦτον ἀναγκαίον νά ἐξετάσῃ και ἡ κυβέρνησις περὶ τῶν κατὰ καιροῦς ἐκ τούτου ληφθέντων χρημάτων, ὡς ὑπὸ τοῦ Κ. Λουριώτου κλπ. Διὸ προκαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, νά πληροφορήσῃ τὸ σῶμα τί γίνονται τὰ χρήματα ταῦτα, και ὅποιον προτίθεται νά λάβῃ περὶ αὐτῶν μέτρον.

Απαντήσαντος δέ τοῦ ὑπουργοῦ, ότι ἐνταῦθα δέν πρόκειται ἡ περὶ τοῦ δανείου τοῦ φιλέλληκος ἑνάρδου, και εις τοῦτο πρέπει νά περιορισθῇ ἡ συζήτησις· ἂν δ' ὁ προαγορεύσας ἡ ἀλ-

λος ἐρίεται νά πληροφορηθῇ περὶ ἄλλων, δύναται νά ὁρισθῇ ἐπίτιδες περὶ τούτου ἡμέρα. Ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τοῦτο τε και τὸ μετ' αὐτὸ ἄρθρον, ἔχοντα οὕτω

α. 2. Χρεολύσιον ὁμοίως πρὸς 1 τοῖς 0/0 δρ. 639,245:60

3. Προμήθεια και ἐξοδα κληρώσεως
κλπ. δραχ. 50,376:42 »

Επί δέ του 4 άρθρου παρετήρησέ τις, ότι, ἀφοῦ τὸ προκαίμενον ποσὸν συμπεριλαμβάνεται εις τὰ πρὸ αὐτοῦ ἄρθρα, ἐνθα σημειοῦται τὸ ὅλον ἐτήσιον χρέος, ταῦτα δέ ἐγένοντο ἤδη δεκτὰ, περιττὴν ἐπανάληψιν νομίζει τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ σημειωμένην ποσότητα.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ότι ὡσαύτως σημειοῦται τὸ ποσὸν τοῦτο και ἐν τῷ τῶν ἐσόδων προϋπολογισμῷ, τίθεται δέ μόνον χάριν λογιστικῆς τάξεως. Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο τε και τὰ προσεχῇ δύο ἄρθρα δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω

α. 4. Απόδοσις τοῦ 1/3 τῆς ἐτήσιου προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων δραχ. 1,278,491:20

5. Απόδοσις δανείου ἑνάρδου 184,272:

6. Τόκος και λοιπὰ ἐξοδα δραχ. 15,000: »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Α. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εις δραχμὰς 5,363.613: 20, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τούς ψηφολέκτας ΚΚ. Κ. Τσουκαλᾶν και ἑμ. Μελετόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Α. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναι ἡ ὀχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινός		Ιω. Πετμέζης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Μ. Καίτης	
Γεώργιος Λογιωτατίδης	N.	Α. Κανδύλης	N.
Δ. Δελιγεώργης		Αντ. Καμπάνης	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Ανδρ. Δανόπουλος	
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Ν. Ιατρός	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Αναγ. Μακρυπακάμισος	N.

Δ. Καλλιφρονάς
Κωνστ. Βρυζάνης N.
Ανάργυρος Πετράκης N.
Κ. Τσαβέλλας N.
Σ. Στράτος N.
Π. Ράγκος N.
Α. Π. Νάκος N.
Αντ. Γεωργαντιάς N.
Πέτρος Τσαννετάκης
Π. Δημητρακαράκος N.
Γ. Κονδύλης N.
Κ. Φασίτσας
Έλευθ. Καλογιράς
Γ. Ιω. Βατίστας
Άγ. Γουζούκας
Γ. Κ. Βελής
Ιω. Α. Χατσόπουλος N.
Γ. Ιω. Γιολλάκης
Στέφ. Χ. Στεφονόπουλος
Μ. Σισίνης
Γρ. Χατσηγιάννης
Γ. Μήτσος
Ιω. Κλίμακας
Αναγ. Δημητρίου
Πέτρος Α. Ζάννος
Μ. Ν. Βαλέτας N.
Χρ. Ν. Δεμάθας N.
Ηλίας Παππαδάς N.
Γ. Πετμεζής N.
Ν. Ανδρικόπουλος N.
Β. Πετμεζής N.
Ι. Ζάρκος N.
Γρ. Ν. Κορφωτάκης
Αθ. Δανιλόπουλος
Σταμ. Νικολαΐδης N.
Βελισ. Νικολαΐδης
Γ. Παππανικολάου N.
Πέτρος Δελιγιάννης
Α. Ν. Μπούκουρας
Γ. Α. Αντωνόπουλος

Ζαφ. Δεπάστας N.
Έμ. Αντίπας
Α. Νοταράς
Εδ. Οικονομόπουλος
Γ. Πανοπεριτόπουλος
Έμ. Χ. Τσοχλός N.
Ματθαίος Πρωτοπαππάς N.
Ν. Κορφωτάκης N.
Έμ. Μελετόπουλος N.
Παρασκ. Ματάλας N.
Ηλίας Γιατράκος N.
Λουκάς Στέφανος N.
Εύσ. Σπυριδώνος N.
Ρήγας Παλαμίδης N.
Θ. Μ. Πετρινός
Κ. Μανέτας
Αλ. Αλεξανδρόπουλος
Μ. Χατοΐ Μελέτη N.
Ν. Τσαλακώστας N.
Δ. Σακελλαριάδης
Ν. Μπούτυνας N.
Π. Παππατσώνης
Ι. Παππατσώνης
Π. Δαρειώτης N.
Σπ. Βιλέττας N.
Στρατής Δελιγιαννάκης N.
Σπ. Α. Βαρότσας N.
Παύλος Λεντούδης
Χρυσ. Σουμαρίπας
Μ. Ι. Μιχαλάπουλος N.
Κ. Βέικος N.
Μιχαήλ Ιατρός
Δ. Βιρβίλης
Γ. Μπάνης
Πέτρος Μαυρομιχάλης
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης N.
Ν. Μοσχούλας
Α. Κανελλόπουλος N.
Κ. Α. Σχινάς

Ιω. Γκούρας
Αναγ. Κεχαγιάς N.
Σπ. Λογοθετόπουλος
Π. Παππαδιαμαντόπουλος
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος
Χρ. Τσίνογ
Δ. Κουμανιώτης
Θ. Ι. Μέζης N.
Έμ. Α. Όρλώφ N.
Γ. Μπάστας
Κ. Δαρειώτης N.
Σταμ. Αντωνιάδης N.
Κ. Αντωνιάδης
Ιω. Περίδης
Ανδ. Μάμουκας N.
Δ. Χρησιτίδης N.
Κάρολος Νάκος
Εύστρ. Παρίσης N.
Αντ. Αρμάκος
Μήτ. Αναστασόπουλος N.
Ιω. Τομαράς N.
Αν. Παππατσώνης
Αθ. Καστανάς N.
Γ. Παππαδημητρίου N.
Γ. Σ. Κριεζής N.
Α. Γ. Κουντουριώτης
Δ. Α. Κουντουριώτης
Ιω. Γ. Κριεζής N.
Δ. Χατζίσκος N.
Καλαμ. Τσουκαλάς N.
Κ. Δουβουνιώτης N.
Γ. Ριζόπουλος N.
Ιω. Τασσαΐος N.
Μάρκος Βιτάλης N.
Ιω. Οικονόμου N.

Τελευταίον ό πρός Έρος αναγγεΐλας, ότι αντικείμενον τής επίστα-
σης θέλει ειςθαι ή εξακολουθήσις τής επί του αΐτου προϋπολο-
γισμού, συζητήσεως επέλυσε την συνεδρίαν περί την 2 μ. μ.

Ο πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΕΚΟΣ.

Οι γραμματείς.
Μελ. Χ. Μελέτης.
Εδ. Μ Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΤ'.
Της 22 Ιουλίου 1849.

Συνελθόντων περί την δεκάτην π. μ. των Κ. βουλευτών,
ανεγνώσθη ό ονομαστικός κατάλογος, και, εϋρεθείσης πλήρους
τής βουλής, ό πρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίαν.
Ανεγνώσθησαν τά πρακτικά τής προτεραίας, και έγερθέντο
υπεγράφησαν παρά τε του προέδρου και των γραμματέων.

Ανηγγέλθη έπειτα αντικείμενον τής παρούσης, ή εξακολου-
θήσις τής συζητήσεως επί του προϋπολογισμού του επί των Οί-
κονομικών Ίπουργείου· έφ' ό ανεγνώσθη τό Β'. κεφάλαιον, εξ ένός
άρθρου συγκείμενον, μετά τής έφεξής γνώμης τής έπιτροπής.

αδια του κεφαλαίου τούτου ζητείται ποσόν 4,750 δραχμών,
αποτελουσών τον πληρωτέον τόκον εις τους λόγω έγγυοθεσίας

παρακαταθέντας εις τὸ ταμείον χρηματικὰ ποσὰ οἰκονομικοῦς ὑπαλλήλους, καὶ τὸν εἰς τὴν ἔθνικὴν Τράπεζαν πληρωτέον ἐπὶ προκαταβολῶν ἐνδεχομένων, κατὰ τὸν Ρ.Τ. τῆς 18 Αὐγούστου 1848 νόμον. Ἡ ἐπιτροπὴ, προτείνουσα εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ποσοῦ τούτου, γνωμοδοτεῖ ὁμως, ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων προκαταβολῶν τῆς Τραπεζῆς, ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ληφθῇ σύντομος πρόνοια ὅπως ἀνακτήσῃ τὰ δημοσίον ταχέως, καὶ εἰ δυνατόν ἐντὸς τοῦ ἔτους, τὰς δυνάμει τοῦ σημειωθέντος νόμου εἰς τὴν Τράπεζαν ὑποθηκευθείας 500 μετοχάς· διότι, οὐ μόνον ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς πύχυνεν ἤδη, ὡς πληροφορεῖται ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς τὸ κατὰσταμα τοῦτο συμμετοχὴ τοῦ δημοσίου, αὐξάνουσα τὰς ὑπ' ἐκείνου παρεχομένας ἄλλας ἐγγυήσεις, περιβάλλει αὐτὸ μὲ πλείονα πίστιν, καὶ συντελεῖ ἐπὶ μέγα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς του. Ἡ δὲ ἀνάγκη αὕτη κατορθοῦται ἐν εὐκολίᾳ ἤδη, ὅτε καὶ τὰ μίσα ὡς ἐκ τῆς ἐφετεινῆς εὐφορίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν αὐξήσεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων χορηγοῦνται.»

Ἐφ' ἧς παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι συμφωνεῖ μὲν εἰς τὴν περὶ ἀνακτήσεως γνωμὴν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν καθίσταται δ' ὡς λέγει εὐκολος ἐκ τῆς ἐφετεινῆς μόνον εὐφορίας, ὅσον ἐκ τοῦ νέου τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν προσόδων. Κατέδειξε δ' ὅτι, ἐκ τῶν 500,000 δραχμῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐξ ἄλλων ἐκ κληροδοτημάτων κ.τ.λ., πρόκειται ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ καλυφθῇ ποσότης 1,500,000 δραχμῶν· ἀλλ' ὅτι, καὶ ἐκ τῆς ἐπιγενομένης μέχρι τοῦ Ἰουνίου αὐξήσεως 250,000 κοιλῶν, αἵτινα ἐπὶ 2 μόνον δραχμαῖς δύνανται νὰ παραγάγῃσιν 1/2 ἑκατομμύριον δραχμῶν, καὶ ἐκ τοῦ νέου τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν προσόδων, πρὸς δὲ, καὶ ἐκ τῆς κατορθωθείσης πολλῷ μείζονος ἢ ἄλλοτε εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων καὶ τῆς τῶν τελωνιακῶν πόρων αὐξήσεως, ἐλπίζει νὰ ἐμπληρωθῇ μέχρι δεκεμβρίου ἢ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως εὐχῇ. Καὶ ἐπεβεβαίωσε ταῦτα διὰ τοῦ ἐφεξῆς ἐλέγχου.

« Αἱ εἰσπράξεις τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1848 σύγκεινται ἀπὸ ἑσοδα τῆς χρήσ. 1847 δρ. 2,654,181:67

ἀπὸ ἑσοδα τῆς χρήσ. 1848 δρ. 1,651,277:42 4,305,459: 9

Αἱ εἰσπράξεις τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1849 σύγκεινται·

ἀπὸ ἑσοδα τῆς χρήσ. 1848 δρ. 3,725,203:48

ἀπὸ ἑσοδα τῆς χρήσ. 1849 δρ. 2,073,500:37 5,798,703:85

Ἐπομένως ἡ κατὰ τοὺς πρώτους 5 μῆνας τοῦ 1849

αὐξήσις τῶν εἰσπράξεων, πρὸς ἐκείνας τῶν πρώτων πέντε μηνῶν τοῦ ἔτους 1848, εἶναι ἐκ δρ. 1,493,244:76

Ἦτοι κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα αὐξήσις ἐπὶ διαφόρων ἀρθρ. δρ. 1,753,166:29
ἐλάττωσις » » » 259,921:53

ὥς ἄνω δραχ. 1,493,244:76

Ἡ ἐλάττωσις κυρίως εἶναι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1848 συνήχθη τὸ τίμημα τῆς κατὰ τὸ 1847 ἐκποιηθείσης Σμύριδος τῆς Νάξου, ἐν ᾧ τὸ ἔτος 1849 δὲν ἔχει τοιαύτας εἰσπράξεις.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω αὐξήσιν δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ἀπὸ τοῦδε καὶ

265,000

διὰ τὴν ἐκ παραθέσεως αὐξήσιν τῶν εἰσπράξεων τοῦ μηνὸς Ἰουνίου· διότι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογαριασμῶν τῶν ἤδη εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον συγκεντρωθέντων ἐξάγεται αὐξήσις 250,000, μ' ὅλον ὅτι ἐλλείπουν οἱ λογαριασμοὶ πέντε ἐτι ταμείων.

Ἡ τῶν ἑξ' πρώτων μηνῶν αὐξήσις θέλει ὑπερβῇ ἐπομένως τὰς δραχ. 1,758,244:76»

Πρὸς ταῦτα παρετήρησέ τις, ὅτι ἐξ ὧν ἔδωκεν ὁ ὑπουργός ἐξηγήσεων φαίνεται, ὅτι δικαίως συνέστησεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν τῶν μετοχῶν ἀνάκτησιν. Δὲν θέλει δὲ παραγάγει ἡ τῶν 250,000 κοιλῶν αὐξήσις 500,000 μόνον δραχ., ἐπειδὴ θέλει πωληθῇ τὸ κοιλὸν πλείοντον τῶν δύο δραχμῶν, ἂν καὶ ἡ περὶ τούτου γνώμη τοῦ ὑπουργοῦ δὲν ἐπιβάλλει τι, καθ' ὅσον τοῦτο θέλει ὁρισθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐν γένει εἰσπράξεις, βεβαίως δὲν ἠδύναντο νὰ ρηθῶσιν αἱ περυσιναι τὰς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους· διότι τότε ὑπῆρχεν ἡ πυρκαϊὰ τῶσων στάσεων, δι' ἧς οὐ μόνον πολλὰ ἀπρὸς τὸν δαπάναι, ἀλλ' οὐδ' ἦτον εὐκόλον νὰ ἐνεργῶνται εἰσπράξεις· εἰς ἐπίμετρον δὲ ἐπέτεινε τὴν περὶ τούτου δυσχερείαν καὶ ἡ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἀνωμυλία. Ἀλλ' ἤδη, ὅτε καὶ στάσεις εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχουσι καὶ τὰ ἐξωτερικὰ εἰσὶν ὁμαλώτερα, ἐπομένον ἦτον νὰ προκύψῃσι τοιαῦται αὐξήσεις. Ἐπίσης δ' ἔπρεπε

νά φανῇ ἀνωτέρα καὶ ἡ εἰσπράξις τῶν καθυστερούντων, διότι μετὰ τοῦ χρόνου αὐξάνουσι καὶ αἱ χρήσεις αὐτῶν, ἐξ οὗ ἐπεταὶ ν' αὐξάνωσι καὶ αἱ εἰσπράξεις· διὸ προστίθησι μάλιστα, ὅτι βαθμηδὸν θέλουσιν εἰς τὸ μέλλον αὐξάνει αἱ τοιαῦται εἰσπράξεις·

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν αὐξάνουσι μετὰ τῶν χρήσεων αἱ τῶν καθυστερούντων εἰσπράξεις· διότι οὐδένα λανθάνει, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ ἔτους 1841 καὶ πέραν οὐδέποτε προηλθεῖν τοσάυτη τῶν εἰσπράξεων αὐξήσις. Ὅτι τὸ 1846 καίτοι εὐφοριώτερον τοῦ παρόντος δὲν προσήγγισεν ὅμως οὐδὲ τὰς τοῦ 1848 εἰσπράξεις· ἐὰν δ' ἀληθῶς εἰσπράττωνται ἤδη πλείονα, ἂν καὶ αἱ πρόσοδοι καὶ τὰ τελωνεῖα μείζονας ὑπόσχονται ὠφελείας, ὅλα ταῦτα θέλουσι μετ' ὀλίγον καταδειχθῇ. Καὶ ὅτι αἱ ὠφελείαι αὗται ὀφείλονται εἰς τὸ νέον σύστημα, ἀνευ τοῦ ὁποίου ἠθέλωμεν ἴσως εἶσθαι εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀπαντήσαντα, ὅτι περιττὰ ἦσαν αἱ παρατηρήσεις αὗται· διότι οὐδεὶς ἠνέοι νὰ φέρῃ εἰς ἀντιπαράθεσιν τὰς τοῦ ἐνεστῶτος πρὸς ἄλλο ἔτος εἰσπράξεις. Ὅτι, ἀφ' οὗ ἡ βουλὴ δις ἤδη ἐψήφισεν τὸ περὶ οὗ πρόκειται σύστημα, ἐπόμενον εἶναι ὅτι δὲν κατακρίνει αὐτό· ἄλλως δὲ, ἂν ὁ ὑπουργός ψέγῃ τὸ τῆς εἰσπράξεως σύστημα, καὶ αὐτὸς οὗτος, βουλευτὴς ὢν, ἐφρόναι τὸ 1846 ὑπὲρ τοῦ συστήματος τούτου. Ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Β. κεφαλίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοῖς ψηφολέκταις Γ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ματθ. Πρωτοπαππᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἔδωκεν προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ κατεδέχθη μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, παμψηφεί διὰ ψήφων 73· ἔχει δ' οὕτω·

σ Κερ. Β'. χάρις ἐσωτερικῶν δρχ. . . . 4,750.ρ

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Β'. κεφαλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναι ἢ όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρενός		Π. Τσιμπουράκης	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Γάνος Μοναστηριώτης	N.
Γεώρ. Λογιωτατίδης		Σταῦρος Γρίβας	N.
Δ. Δεληγιωργης		Ἰωάννης Πετμεζής	N.

M. Κατσης		Σ. Νικολαΐδης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Ἀντώνιος Κομπάνης		Γεώρ. Παππανικολάου	N.
Ἀνδρέας Δαυοπούλος		Π. Δελιγιάννης	
Νικόλαος Ἰατρός		Δ. Ν. Μπούκουρας	
Ἀναγ. Μακρυποκάμιας	N.	Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς		Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ἐμμ. Ἀντίπας	
Ἀνδρόγυρος Πετράκης	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κ. Τσαβέλλας		Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	
Σ. Στράτος	N.	Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Π. Ρίγκος	N.	Ἐμμ. Χ. Τσοῦγλος	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Πέτρος Τσαννιτάκης		Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Π. Δημητρακοῦρας	N.	Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κωνσταν. Φασίτσας		Λουκάς Στέφανος	N.
Ἐλευθέριος Καλιγερᾶς		Εὐστ. Σπυριδωνός	N.
Γεώρ. Ἰω. Βατίστας		Ῥήγας Παλαμίδης	N.
Ἀγγελος Γουζούσσης	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργ. Κ. Βελῆς		Κωνστ. Μανέτας	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.	Α. Ἀλεξανδρόπουλ.	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης		Μελέτης Χ. Μελέτη.	N.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Νικ. Τσαλακώστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δημήτ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χαταγιάννης		Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Γεώργιος Μήτσος		Π. Παππατσώνης	N.
Ἰωάν. Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγν. Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	N.
Πέτρος Α. Ζάννος	N.	Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δελιγιαννιάκης	N.
Χ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.	Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βέικος	
Ἰω. Ζάρκος	N.	Μιχαὴλ ἱατρός	
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	

Πέτρος Μαυρομιχάλης		Δ. Χρηστίδης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Κάρολος Νάζος	
Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.	Ευστράτιος Παρίσης	N.
N. Μοσχούλας		Αντώνιος Αρμάς	
Α. Κανελλόπουλος	N.	Μητ. Αναστασόπουλος	N.
Κωνστ. Δ. Σχινάς		Ιω. Τομαράς	N.
Ιωάννης Γκούρας		Αν. Παπαπατσώρης	
Αναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.	Αθ. Καστανάς	N.
Σπ. Λογοθετόπουλος	N.	Γ. Παπαδημητρίου	N.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος		Γεώρ. Σ. Κριεζής	N.
Ιωάν. Δ. Αντωνόπουλος	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Χριστόδ. Τσίνογ		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Δημήτρ. Κουμανιώτης		Ιωάννης Γ. Κριεζής	N.
Θεόδ. Ι. Μάξης	N.	Δημήτριος Χανζίσκος	N.
Έμμ. Α. Ορλώφ	N.	Καλαμάρας Τσουκαλάς	N.
Γεώργιος Μπάστας		Κωνσ. Δουβουνιώτης	N.
Κώνστας Δαρειώτης	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Σταμ. Αντωνιάδης	N.	Ιωάννης Τασσαίος	N.
Κωνσ. Αντωνιάδης	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Ιωάννης Περίδης		Ιωάννης Οικονόμου	N.
Ανδρέας Μάμουκας	N.		

Ανεγνώσθη έπειτα τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Γ'. κεφαλαίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀκόλουθος γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

α Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὑποβληθέντα κατάλογον τῶν συνταξιοδοτούμενων ἀπομάχων, εἶρεν ἡ ἐπιτροπὴ συμπεριλαμβανόμενα καὶ ὀνόματά τινα ἀπομάχων πρὸ πολλοῦ ἀποβιωσάντων, ὡς τὰ τοῦ Π. Πατριαρχία καὶ Ἰωάννου Μπουγιουκλάκη. Ἀπὸ τούτου δ' ὀρμωμένη κρίνει ἀναγκαῖον νὰ προκαλεσθῇ ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ἡ προσοχὴ τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ἐξελεγχθῇ ἀκριβῶς ὁ κατάλογος τῶν συνταξιούχων τούτων, καὶ ἵνα βασανίζονται μετὰ πλείονος σπουδαιότητος αἱ προσαγόμεναι περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ ταυτότητος αὐτῶν ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ὅπως μὴ συνταξιοδοτῶνται πρόσωπα ἐκλείψαντα ἤδη, ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτων ψευδῶν πιστοποιήσεων.»

Ἐπέφερον ἐνταῦθα ἔδ' ὑπουργός, ὅτι ἡ τῆς ἐπιτροπῆς παρατήρησις ἰδίως μὲν ἀφορᾷ τὰς τῶν 10 πρεσβυτῶν συντάξεις· τὸ δ' ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, σημειοῦν αἰτήσῃ τοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τὴν πίστωσιν τούτων, δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ εἰδικώτερον, καθ' ὅσον δὲν ἐνεργεῖ μόνον τὰς πληρωμὰς. Ἐξαι-

ρεῖσι δὲ τοῦ πρεσβύτου Σαλαφατίνου, οὗ τὴν σύνταξιν χορηγεῖ κατὰ μῆνα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, παρατηρεῖ, ὅτι πρὸ τριῶν ἐτῶν δὲν ἐξεδόθη πίστωσις τις ὑπὲρ τῶν λειπομενων ἐννέα. Θέλει λοιπὸν γίνεαι ἐρευνα πότε ἀπεβίωσαν καὶ πόσοι ἐκ τούτων, ἵνα τακτοποιηθῇ ἡ εἰς τὸ μέλλον δαπάνη.

Προσθέντος δ' ἄλλου ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε τοιαῦται τινες συνέβησαν καταχρήσεις, ἡ ἐπιτροπὴ ἐβιάσθη νὰ ποιήσῃ μνηεῖαν ἐνταῦθα, ἵνα τοῦ λοιποῦ ὀριστικῶς παύσωσιν ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω.

α Κεφ. Γ'. Συντάξεις. 1. ἀπομάχων δρ. . 87,204.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρ. καὶ τῆς ἐφεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς· «Ἐν μὲν τῇ προϋπολογισμῷ ἐστεινῶθησαν ὡς ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου δραχ. 209,229: 12, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου Δηλώσεως ἐζητήθη νὰ προστεθῶσιν εἰς ταύτας δραχ. 4944, συγκαταλειπούμενου οὕτω τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς 214,173: 12. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν γένει μὲν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρεῖ εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῇ, καὶ ἐπὶ τῆς χορηγίας τῶν συντάξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, τὸν τεθειμένον ἤδη ὅρον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἄλλων ὑπουργείων ψηφισθειῶν συντάξεων· ἰδίως δ' ἐπὶ τῶν δι' αὐτοῦ ζητουμένων ποσῶν, προτείνει κατὰ πλειοψηφίαν νὰ μὴ γενῇ παραδεκτὸν, ἐκ τῶν διὰ τῆς Δηλώσεως ζητηθέντων, τὸ τῶν 144 δραχμῶν ποσόν, διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος τούτου δωδεκάδραχμον σύνταξιν τῶν δύο ἀδελφῶν τοῦ ἐξ Ἰδρας Β. Κιοσσὶ, Μαρούσης καὶ Χρυσίνης.

Τὸ ὑπουργεῖον, ζητήσαν διὰ τῆς δηλώσεως τὴν πίστωσιν ταύτην τῶν 144 δραχμῶν, φέρει ἐν τῇ συνοδευσάσῃ αὐτὴν ἐκθέσει τοὺς ἐξῆς λόγους· ὅτι ἡ σύνταξις ἀπενεμήθη αὐταῖς διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834) Β. Διατάγματος, ἐπειδὴ ὁμοῦ τότε δὲν εὐρέθησαν αὐταὶ ἐν Ἰδρᾷ δὲν ἐνεχειρίσθη εἰς αὐτὰς τὸ κατὰ συνέπειαν τοῦ διατάγματος ἐκδοθὲν δίπλωμα, ἀλλ' ἐπεστράφη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ τῆς συντάξεως ταύτης χορηγία· καὶ ὅτι, γενομένης κατὰ τὸ 1845 αἰτήσεως παρ' αὐτῶν περὶ χορηγίας τῆς συντάξεως ταύτης, καὶ, ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῆς γενομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐξετάσεων, ἐξαχθέντος, ὅτι καὶ ἀδελφοὶ τοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντος Β. Κιοσσὶ εἰσὶν αὐταὶ, καὶ ἐνδεεῖς χῆραι διατελοῦσι, καὶ οὐδὲν συνέβη κατὰ τὸ διάστημα τούτο ἐκ τῶν ἐπαγόντων τὴν παῦσιν τῶν συντάξεων, ἀνεγνώρισεν τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀναμφισβήτητον αὐτῶν δικαίωμα πρὸς ἀπολαύ-

της συντάξεως ταύτης. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι, ὅπως δῆποτε καὶ ἂν συνέβη ἡ τῆς χορηγίας τῆς συντάξεως ταύτης καθυστερήσει, τὸ ἀπονεῖμαν αὐτῇ διατάγμα, μηδέποτε ἀπ' ἀρχῆς ἐκτελεσθὲν καὶ εἰς ἀχρησίαν οὕτω περιπεσόν, δὲν δύναται οὐδὲ τώρα νὰ ἐκτελεσθῇ, δὲν ἐνέκρινε κατὰ πλειοψηφίαν τὴν ἐπιψηφισιν τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν 144 δραχμῶν· ἐφ' ᾧ καὶ ἡλᾶν τωσὲ τὸ διὰ τε τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως ζητηθὲν εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ποσὸν τῶν 214.173: 12 εἰς δραχ. 214, 029: καὶ τούτων μόνον τὴν ἐπιψηφισιν προτείνει. »

Ἀνεπτύξεν ὁ εἰσαγγητὴς, ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξεδύθη τὸ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1833 διατάγμα ἐμπεριείχοντο ἐν αὐτῷ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν Μαρούσης καὶ Χρυσίνης· ἀλλ' ἡ τότε διοικητικὴ ἀρχὴ, δι' ἐσχυσθείσα ὅτι δὲν εὗρεν αὐτάς, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ δίπλωμα, ἕως οὗ, λαβοῦσαι γινώσκοντες τῷ 1845, ἐζητήσαντο οὐ μόνον τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐξακολουθήσιν τῆς συντάξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἐξόρλησιν, ἐφ' ᾧ πρόκειται νὰ ψηφισθῶσιν ἢ ἢ ἀμφότερα ταῦτα. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐπιτροπὴν, ἡ μὲν πλειοψηφία ἀπεφάνη τὴν ἀπὸ τοῦδε χορηγήσιν τῆς συντάξεως, ἡ δὲ μειοψηφία τοῦναντίον· ἐπειδὴ, ἂν κατ' ἀνάγκην ἀνωτέραν δὲν ἔλαβον αὐταὶ γινώσκοντες, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ στερεθῶσι δικαίωματος, ὃ ἀπέκτησαν ἑκτοτε. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἀσπαζόμενος καὶ αὐτός, ἀνατίθησι τὰ περαιτέρω εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι, ἐὰν συνῆλθον αὐταὶ εἰς γάμον, δὲν πρέπει νὰ χορηγηθῇ πλέον ἢ συντάξις. Ἐπέφερον ὁ ὑπουργός, ὅτι, πρὶν ἢ ὁρισθῶσι τὰ περὶ τούτου, ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ σπουδαιότερα τις ἄλλη περίστασις. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὁ σκοπός, δι' ὃν ἡ βουλὴ ἀπεφάσισεν ὅτι, ἂν μέχρι τέλους τοῦ Ἰουνίου δὲν εἰσαχθῇ νομοσχέδιον ὁρίζον ἀκριβῶς τὰ τῶν συνταξιοδοτουμένων προσόντα, νὰ ἀναστέλληται ἡ περαιτέρω χορήγησις τῶν συντάξεων, ὁ σκοπός αὗτος ὑπὸ γινώσκοντος α.). ἐπειδὴ ἐνδέχεται τινες τούτων νὰ συνταξιοδοτῶνται παρὰ τὸ δίκαιον καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἄλλοι πολλὰ δικαιώματα ἔχοντες, ἀπεκλείσθησαν πάσης συντάξεως. Τοῦ ἀντικειμένου δὲ τούτου, παρατηρεῖ ὅτι, ἐπιληφθεῖσα ἡ βουλὴ καὶ κατὰ τὴν α. περίοδον, ὅτε καὶ αὐτὸς μετέβη τῆς βουλευτορίας, ἀπῆντησεν οὐ μικρὰς διὰ τοὺς ἀνωτέρω δυνάμεις δυσχερείας. Ἐκ τούτου δὲ διαζόμεθα, ἢ νὰ καταστρέψωμεν κεκτημένα δικαιώματα, ὅπως ἐπανορθωθῇ καὶ τὸ τῶν παραλειφθέντων ἀδίκημα, ἢ νὰ καταστρέψωμεν τὸ περὶ τούτου διατάγμα καὶ νὰ καταβλήσωμεν οὕτω 1600 δυστυχεῖς,

αὐτίνες λιμώττοντες θέλουσι δράμει νὰ μᾶς ζητήσωσιν ἄρτον οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἴσως καὶ πλείονον τι δύναται νὰ συμβῇ, ἂν καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἀποστάται, ὅπως ἀποκρουσθῶσιν, ἀλλ' ἀτυχεῖς συμπολιταὶ μας, κλίνοντες· πρὸ ἡμῶν ἵνα ζητήσωσιν ἄρτον· ἄλλως τε, ἂν ἑκατὸν τούτων συνταξιοδοτῶνται ἴσως ἀδίκως, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ στερεθῶσιν οἱ λοιποὶ τῶν συντάξεων των. Τὸ ὑπουργεῖον, ἐκπληροῦν τὴν σύστασιν τῆς βουλῆς, συνέταξεν ἤδη νομοσχέδιον, ἀκριβῶς διαγράφον τοὺς γενικοὺς ὅρους τῶν ἐχόντων τε καὶ στερουμένων τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως· καὶ τὸ μὲν νομοσχέδιον τοῦτο ὑπέβαλεν εἰς τὴν κρίσιν ἐπιτροπῆς, ἐκ μελῶν ἀμφοτέρων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀπαρτισθείσης, ἀλλὰ τὸ κύριον ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι τυχαῖον καὶ ἡ ἐξέλεγχις τοσούτων προσόντων καὶ χρόνου καὶ ἐργασίας πολλῆς δεῖται, καθ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀναπληροῖ, ὡς εἰπεῖν, τὴν ὑπὸ τοῦ Ε. ψήφισματος τῆς συνελεύσεως ὁριζομένην ἐπιτροπὴν· ἄλλως ὅμως τὸ νομοσχέδιον ἐντὸς 5 ἢ 10 ἡμερῶν εἰσάγεται εἰς τὸ Σῶμα, ἐπειδὴ δὲν θέλει βραδύνει τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ. Διὰ τοῦτο δὲ θέλει παραδώσει τὸ ὑπουργεῖον, εἴτε πρὸς τὴν ἐμβλεῖσαν ἐπιτροπὴν εἴτε πρὸς ἄλλην καὶ ἐκ τῶν σωμάτων ἀπκριτισμένην, τοὺς τῶν συνταξιοδοτουμένων καταλόγους, πρὸς δὲ, καὶ τὰς ὑπὸ τῶν βουλῶν παραπεμφθείσας ἐπὶ τούτῳ ἀναφοράς, ἵνα οἱ μὲν δίκαιως συνταξιοδοτοῦμενοι διατηρηθῶσιν, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες δικαίωμα ἐξαλειφθῶσιν· οὕτω δ' ἔχοντας θέλει προσαγάγει τοὺς καταλόγους ἐνώπιον τῆς βουλῆς, ἵν' ἀποφασίσῃ ὅτι, ἐγκρίνει. Ὁ αὐτὸς λοιπὸν σκοπός, ὃ τῆς συνδρομῆς τῶν ἐχόντων ἀξιώσεις, ἐμπνέει τὴν τε βουλὴν καὶ τὸ ὑπουργεῖον, καθ' ὅσον καὶ τὸ τῆς συνελεύσεως ψήφισμα καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ συντάγματα ὁρίζουσι τούτο. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔργον εἶναι μακρὸν, ἐξαιτεῖται νὰ παραταθῇ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἡ προθεσμία.

Ἐπέφερον ἄλλος, ὅτι μέλος ὢν τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, συγκατεμένης ὑπὸ τῶν Γερουσιαστῶν Κ.Κ. Μαγγίνα, Ἰω. Κολοκοτρώνου καὶ Βούλγαρη, καὶ τῶν βουλευτῶν Κ.Κ. Ν. Κορφωτάκη, Π. Α. Ζάννου, Α. Π. Νάκου καὶ αὐτοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ πρὸς αὐτοὺς σταλὲν ἤδη παρὰ τοῦ ὑπουργείου νομοσχέδιον περιέλαβεν ὅλας τὰς περὶ συντάξεων ἐλάσεις τῶν διαφόρων διαταγμάτων, διότι πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ παλαιοὶ οὗτοι ὅροι, ἵνα ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τῶν νέων· ὅλα δὲ τὰ περὶ συντάξεων διατάγματα στηρίζονται ἐπὶ ἐλάσεων ὑγιᾶν, καὶ τοῦτο

θέλει καὶ ἡ βουλὴ, ζητοῦσα νὰ συνταξιοδοτῶνται μόνον οἱ ἔχοντες τοιοῦτον δικαίωμα. Καὶ ἔλαβε μὲν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ μνησθέν νομοσχέδιον· ἀλλὰ, πρὶν ἢ ἀποφαιθῇ ἐπ' αὐτοῦ, καίτοι καλῶς ἔχοντος, ἠθέλησε νὰ λάβῃ γνώσιν καὶ τῶν ἐκτὸς τῶν θυσίων τοῦ ἀγῶνος συντάξεων, ὅπως δυνθῇ νὰ δώσῃ ἀκριβῆ πρὸς τὴν βουλὴν λόγον. Ἀλλως ὅμως τὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔργον ἀρξάμενον θαίνει τακτικῶς, καὶ ἡ αἰτηθεῖσα παράτασις εἶναι συνεπεστάτη. Δὲν ἠδύνατο δὲ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ νὰ ἐξελείψῃ τοὺς κακῶς συνταξιοδοτούμενους, ἐπειδὴ, ἔλλειψούσης αὐτῇ τῆς πρὸς τοῦτο ὕλης, δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ ἐργασθῇ, ἥτοι νὰ εἰκάσῃ ποῖον τὸ ὄνομα καὶ τὰ προσόντα ἐκάστου· ἄλλως ὅμως δὲν παρέλειψεν ὅ,τι δὲν ἐλάνθανε αὐτὴν, ὡς ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τοῦ Πατριάρχου καὶ Μητροπολίτου. Τελευτῶν συμπεραίνει, ὅτι, ἀρ' οὐ τὸ ὑπουργεῖον ἔκρινε τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μετέωρον φωνὴν τῆς βουλῆς, καλὸν εἶναι νὰ χορηγηθῇ ἡ παράτασις, ἵνα μὴ ἀδίκηθωσιν ἄλλως τόσοι ἐνδεεῖς.

Ἀντελεξεν ἄλλος ὅτι ἀπάτη καὶ ἀπάτη ἐκ προμελέτης σκιαζοῦν τὸ προκείμενον ζήτημα, ἐπειδὴ τὸ σῶμα εἶχεν εἰπεῖ νὰ εἰσαχθῇ ἐνταῦθα πρῶτον τὸ περὶ συντάξεων νομοσχέδιον, ἐνῶ δὲ πρὸ 4 μηνῶν ἀπεφάνητο τοῦτο, τὸ ὑπουργεῖον, εἰλικρινῶς φερόμενον, ἔπρεπε νὰ τὸ εἰσαγάγῃ· ἀλλ' ἀντὶ τούτου συνέστησεν ἐπιτροπὴν τινα ἀγνωστον καὶ ταύτην προτεῖνον, ἐξαιτεῖται τὴν τῶν συντάξεων πληρωμὴν εἶναι λυπηρὸν νὰ παίζονται οὕτω τὰ ἱερωτέρα τῶν δικαιωμάτων. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς λέγει, ὅτι κηδεταὶ τοσοῦτων δυστυχῶν, οἵτινες ἐρχόμενοι θέλουσι ζητήσῃ ἄρτον· δὲν πείθουσιν ὅμως οὐδὲ συγκινοῦσι τοιαῦτα ἐπιχειρήματα, διότι, ἂν ἀληθῶς ὑπῆρχεν οἶκτος ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν, εἰς δεκακισχίλους ἄλλοι, οἵτινες ὁσημέραι ζητοῦσιν ἄρτον καὶ οὐδεὶς συναισθάνεται τοὺς κλαυθμούς των. Ἐὰν δ' ἐχορηγήθησαν ἐν τῷ μεταξὺ νέαι συντάξεις, δὲν προκαλέσει αὐτάς ἡ ἐνδεῖα· ἐφ' ᾧ εἶδομεν, ὅτι θανάσις εἰσῆλθῃ τοιοῦτον τι νομοσχέδιον ἦτον ὑπὲρ τοῦ συγγενοῦς ἢ τοῦ φίλου τοῦ εἰσάγοντος ὑπουργοῦ. Ἀναμνησθεὶς δ' ὅτι, ἀρ' οὐ πεντάκις ἤδη ἐξητήσατο ἡ βουλὴ νὰ εἰσαχθῇ τέλος τὸ περὶ συντάξεων νομοσχέδιον, ἐθηκεν ὅρον τινα ἀπαράτρεπτον, ἵνα διασθῇ προσαγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον τὸ τε νομοσχέδιον καὶ τοὺς ὑπάρχοντας καταλόγους, ὅπως διορθωθῶσι τὰ κακῶς ἔχοντα. Μεθ' ὅλα ταῦτα δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνῃ· ἀλλ' ἐὰν νέη προθεσμία δοθῇ, τὸ ἔτος θέλει παρῆλθῃ καὶ οὐδὲ νόμος συντάξεων, οὐδ' ἄλλο τι θέλει γίνῃ.

Ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι, τοσοῦτον μάλλον δόναται νὰ μὴ συμπεριβῇ τὰς ἀνωτέρω ιδέαις, καθ' ὅσον, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐπιψηφισθέντων προϋπολογισμῶν, ἦτον μέλος μειονοψηροῦν ἐναντίον, φρονῶν, ὅτι διὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν συντάξεων δὲν ἦτον δικαίον νὰ ὑπαρῇσιν οἱ δικαιοῦχοι, ἐπειδὴ αὐτὸς ἡ ἐκεῖνος ὁ ὑπουργὸς ὠλιγόησεν τῶν τῆς βουλῆς αποφάσεων. Δὲν εἶναι δὲ ἀπάτη ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαγωγὴ τοῦ ὑπουργείου, ἐπειδὴ, ἂν ὑπῆρχε λόγος τὴν συντήρησιν αὐτοῦ ἀποδίδειν, ἠδύνατο ἴσως νὰ ὑπανοήθῃ τοῦτο· προκειμένου ὅμως περὶ τακτοποιήσεως τῶν συντάξεων, περὶ ἀπονέμης ἔτους δικαίου, ἡ ἀπάτη δὲν ἔχει ὑπόστασιν· τότε δὲ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἀπάτη, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον, ἐκφεύγον τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, ἐξοίπτε τυχαῖον τι νομοσχέδιον, ἵνα μὴ ἀνασταλῇ ἡ τῶν συντάξεων πληρωμὴ· ὅταν ὅμως καὶ νομοσχέδιον πλήρες συνέταξῃ καὶ ἐπιτροπὴν ἐξ ἀκραιτέρων τῶν Σωματίων συνέστησεν, ἡ διαγωγὴ αὐτῇ δὲν εἶναι ἀπατηλή. Ἀλλως τε, ἀρ' οὐ τῆς μὲν βουλῆς θέλησιν ἦτον νὰ συνταχθῇ τὸ κανονιστικὸν τῶν συντάξεων νομοσχέδιον, τοῦτο δὲ συνταχθὲν ὑπεδύληθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τὸ ἔργον τοῦ ὑπουργείου ἐπεραιώθη.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τρεῖς ἤδη μῆνας προσκληθεὶς δίδει τὸ ὑπουργεῖον καὶ τέσσαρες μῆνες, εἶπεν ὁ πρωτελευταῖος, παρήλθον, ἀρ' οὐ ἡ μὲν βουλὴ ἀπεφάνητο, τὸ δ' ὑπουργεῖον ὤρειλε νὰ εἰσαγάγῃ τὸ νομοσχέδιον. Ἐκτὸς ἄρα τῆς ἀντιφάσεως ταύτης, ἡ ταθεῖσα προθεσμία εἶναι εὐλογος καὶ, ἂν ᾖ εὐλογος, εἶναι ἐρικτὴ; Εἴκοσι μόνον ἡμέραι ἀπῆλθον, ἵνα μελετήσας ἐπιφέρῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ ὁ εἰσηγητὴς, καθ' ὅσον δὲν ἔχουσιν οἱ ὑπουργοὶ ὡς ἀλλοχρὸν τὸ ἐπὶ τούτῳ συμβούλιον, τὸ προσζητοῦν καὶ παρασκευάζον πάσαν ἐργασίαν, ἐκ τούτου δὲ εἰσίζονται νὰ ἐνασχολῶνται εἰς ἅπαντα μόνον· τί λοιπὸν νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ πρῶτον ὁ ὑπουργός; νὰ παραλείψῃ τυχαῖως τὸν προϋπολογισμόν; νὰ μὴ φρονίσῃ περὶ τῶν ἐνοικησιῶν; νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰ πάντα καὶ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς αὐτὸ καὶ μόνον τὸ νομοσχέδιον; Καὶ ὅμως οὐδὲ τοῦτο παρεμέλησε τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὸ ἔργον, ὡς εἶπεν, ἐπεραιώθη· ἄλλως τε, ἀρ' οὐ οἱ τῶν συντάξεων καταλόγοι ὑπῆρχον εἰς χεῖρας τῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, διὰ τί δὲν ἀφῆρει τὴν πίστωσιν οἰωνδῆποτε ὀνομάτων, ὡς πέρυσιν ἐπραξεν ἐπὶ τῆς τοῦ Κοναφίου συντάξεως; Δὲν δέχεται λοιπὸν οὐδεμίαν περὶ ἀπάτης ιδέαν, καὶ ἀπάτης μάλιστα ἐκ προμελέτης, καθ' ὅσον οὐδ' εἰς συγγενεῖς οὐδ' εἰς φίλους τοῦ ἐχορήγησεν αὐτὸς συντάξεις. Ἀρ' οὐ δὲ 328

συντάξεις ἑλλήνων καθιέρωσαν μόνον οἱ Βαυairoi, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ εἰσέδωσαν καὶ τινες κακῶς ἐξ ἀνθρωπίνου ἀδυναμίας, εἶναι δίκαιον νὰ θυσιάσθωσιν ἢ δὴ διασχίλοι περίπου ἀδῶσι; ἢ δὲν θέλουσιν ἄρα ἐπηρεάσει ἀνθρώπινοί τινες συμπάθειαι καὶ νέαν τινα ἐπιτροπὴν, ὥστε τὸ ἔργον νὰ μὴ ἀπαρτισθῇ ὅλως ἐντελές; Ἄλλως εἶδεν ἡ βουλὴ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, εὐκρινῶς σεβασθὲν τὴν γνώμην αὐτῆς, δὲν εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ προσβάλλῃ δικαίωματα κεκτημένα, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται ἡ ψῆφος τῆς τριπλῆς ἐξουσίας, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πληρωμὴν, λέγον ἐν ὄρα τοῦ ἀπολογισμοῦ ὅτι δὲν ἔχει μίαν τις ἀπόφασιν τῆς βουλῆς ν' ἀναστείλῃ τὸν νόμον· τούναντιον δὲ καὶ πᾶσαν πληρωμὴν ἔπαυσε καὶ, τὸ νομοσχέδιον συντάξαν, ἐξαίτεται μόνον δικαίαν παράτασιν. Διὸ ἐλπίζει ὅτι θέλει μεταπεισθῇ μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην καὶ ὁ ἀνωτέρω.

Ἀντέλεξεν οὗτος ὅτι πᾶς ὁ λαλῶν, ἐπὶ τοιούτων μάλιστα ζητημάτων, λαλεῖ ἐκ πεποιθήσεως καὶ μελέτης ὥριμου· ἀπὸ αὐτοῦ μόνος εἶπεν, ὅτι ἐκ τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου εἶχεν ἐγερθῇ τοιαύτη περὶ τῶν συντάξεων φωνὴ καὶ πέντε ἔτη παρήλθον, ὅποια ἐνέργεια ἐγένετο ἔκτοτε, ἢ τί πράττουσιν ἀντι τούτου οἱ ὑπουργοί; Μὴ ἐξετάζων δ' εἰς ἀνάλαβιν οὗτος πρὸ τριῶν μηνῶν τὸ ὑπουργεῖον, ἢ ἐὰν ἀπὴν ἐν ἀδείᾳ καὶ τὰ τοιαῦτα, παρατρεῖ, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπαρήνατο μυριάκις καὶ μέχρι νῦν δὲν εἰσῆκούσθη. Δὲν ἀπεφάσισαν δὲ μόνον οἱ Βαυairoi τὰς συντάξεις, καὶ οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅποια σκατάλη ἐγένετο, ἵνα χορηγηθῶσιν εἰς τινα πρόσωπα συγγενῇ. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὐ μόνον τὸ περὶ συντάξεων νομοσχέδιον, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα, καὶ ἡ σύστασις τῆς ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῆς δὲν ἐπεραιώθη, καὶ εἰς ὑπουργὸς ἐρωτηθεὶς μάλιστα εἶπεν, ὅτι τὸ περὶ ἐπιτροπῆς μέτρον εἶχε ληφθῇ ἵνα πρᾶνθῃ ὁ λαός. Ἐκ τούτων λοιπὸν ἡ βουλὴ διασθεῖσα ἐβῆκε τὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου ὄρον, καὶ δὲν εἶναι τοσούτου χρόνου ἀνάγκη, ἵνα μετὰ τρεῖς, τέσσαρας συσκέψῃς περαιώσῃ τὸ ὑπουργεῖον τὸν νόμον· ἐφ' ᾧ δὲν παραδέχεται οὐδεμίαν ἀναβολήν.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη περὶ συντάξεων καὶ τὸ ζήτημα εἶναι, ἂν μετὰ τὴν πρώτην ἀπόφασιν αὐτῆς δύναται ἡ βουλὴ νὰ παρῇ δῶς ὅλως ἐναντίαν. Καὶ τὸ κατ' αὐτὸν μὲν ὑπομνήσκει, ὅτι πρῶτος εἶχεν ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην τοῦ σώματος, ἀλλ' ἡ βουλὴ πᾶσα ἐπεφώνησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀρκεσθῇ πλέον εἰς ὑποσχέσεις· ἦν δὲ τότε σύμφωνος

καὶ ὁ ἀρτίως ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας. Παρηγορεῖ δ' ὅτι ἡ βουλὴ ἀπαξ ἀπορροαίτουσα δὲν δύναται νὰ ἐκανεῖθῃ, πολλῶν δὲ μᾶλλον, ὅταν πεντάκις ἀπερήνατο ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου· ἄλλως ὅμως συνομολογεῖ μὲν τὰς περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου δυσχερείας, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παρῇ ἡ ἀδεία ἐπ' ἀρίστην, ἀλλ' εἰς ὅσον τινα μῆνα.

Παρηγόρησεν ἄλλος ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα δὲν εἶναι πρωτοφανές, ἐπειδὴ εἰσῆχθη οὐ μόνον κατ' ἀμφοτέρους τὰς περιόδους, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶσαν σύνοδον, ἐπαναληφθὲν μάλιστα πολλάκις· ὡρμήθη δ' ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, κατιδούσα, ὅτι πολλὰ καταχρηστεῖς συνεδρῶν, πολλῶν ἀδίκως συνταξιοδοτούμενων καὶ ἄλλων παρὰ τὸ δίκαιον ἀποκλεισθέντων. Ἡ βουλὴ λοιπὸν σκοπὸν εἶχε, λαμβάνουσα τὸ πρᾶγμα ὑπ' ὄψιν, ἐνθεν μὲν νὰ παύσῃ τὰς κακῶς χορηγομένας συντάξεις, ἐνθεν δὲ νὰ διαθέσῃ τί ἐκ τούτων ποσόν, πρὸς σύνταξιν τῶν ἀποκλεισθέντων. Ἀλλὰ, μετὰ συνεχείς περὶ τούτου ἀποφάσεις, ἐδιδάσθη ἐσχάτως νὰ θέσῃ ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου ὄρον, ἵνα παρῇ οὗτω νὰ φέρῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς πέρας τὴν προκείμενην ὑπόθεσιν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ δὲν ἤθελεν ἀνεχθῇ νὰ στερηθῶσι τῆς μικρᾶς αὐτῶν παραμυθίας τόσοι δυστυχεῖς. Καὶ αὐτὸς μὲν ἀπὴν ἐν ἀδείᾳ ὅτε πρῶτον ἐγένετο τοῦτο, ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ μέτρον ἐλήφθη καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων προϋπολογισμῶν παρήλθεν ὁμοῦ καὶ ὁ Ἰούνιος, καὶ σχεδὸν λήγει καὶ ὁ Ἰούλιος ἤδη, καὶ ἡ εὐχὴ τῆς βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθη εἰσέτι. Τὸ κατ' αὐτὸν ὁμοῦς ὁμολογεῖ, ὅτι ἀνέκαθεν ἐδεώθησε δύσκολον τὴν μέχρις Ἰουνίου περῶσιν τοῦ ἔργου, φρονῶν ὅτι δὲν ὑπῆρχε τί παρῆσκευσμένον, οὐδ' ἐννοῶν ὅτι πρέπει νὰ εἰσῆχθῃ εἰδος τι νομοσχεδίου ἐξ 8—10 άρθρων συγκείμενον· ἐπειδὴ πέποιθεν ὅτι δὲν ἦτον αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆς βουλῆς, ἀλλὰ τὸ νὰ ἐλθῶμεν εἰς ῥιζικὴν τινα ἐκκαθάρισιν, νὰ προκύβῃ περίσσευμα ἐκ τῶν κακῶς ἐχουσῶν συντάξεων, νὰ προστεθῇ καὶ τι περιπλέον, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ διαθηθῶσι πάντες οἱ ἀδίκως ἀποκλεισθέντες. Τῶνδ' ἐπὶ τοιαύτην ἐποψὴν τὸ ἔργον καὶ χρόνον ἀπαιτεῖ οὐ μικρὸν καὶ ἐπιτροπῆς δεῖται, ἵνα πληροφορήσῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ περὶ τῶν προσόντων καὶ περὶ τῆς καταστάσεως ἐπὶ τῶν συνταξιοδοτούμενων, ἐπειδὴ, ἐὰν τις καίτοι ἀπολαύων τοῦ δικαίου δικαίωματος δὲν στερῇται, πρέπον θεωρεῖ οὗτος μὲν νὰ μὴ μετέχῃ τῆς χάριτος, ἀντ' αὐτοῦ δὲ νὰ λαμβάνῃ ὁ πάσχων· ἐπειδὴ λοιπὸν τοιαύτη τις ἐκκαθάρισις ἀπαιτεῖται καιρὸν, ἡ βουλὴ ἠννόει, ὅτι, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον δὲν κα-

παράτασις τὴν τοῦ νόμου κατάρτισιν μέχρις Ἰουνίου, δείξῃ ὅμως τὴν ἀναγκαίαν προσπάθειαν, νὰ δώσῃ ἀνάλογον τῆς προθεσμίας παράτασιν. Ἐκ τούτου ἄρα, ὅτε καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέφερε τὸς αὐτάς, ὡς καὶ σήμερον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, δυσχερεῖαι, ἡ βουλὴ δὲν ἀντέκρουσέ τι, ἀλλ' εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν λήξιν θέλει σκετθῇ, ὅπως δεικνύει ὅτι ἐκτοτε σχεδὸν συγκατετίθη ἐπιεικῶς ἄλλως τε, ἂν ἐβλόπομεν ἀμελήσαν τὸ ὑπουργεῖον, κατ' αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ ληρθῶσιν ἀνάλογα μέτρα, οὐχὶ δὲ δι' ἑλλείψιν τούτου νὰ στερηθῶσι τῶν συνταξέων τῶν αἰ δικαιούχοι. Καὶ εἶπε μὲν ταῦτα, ἵνα καταδείξῃ ὅτι, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς βουλῆς, ἀπαιτεῖται παράτασις τις, ἀλλ' ἡ παράτασις αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ μέχρι Δεκεμβρίου, ἐπειδὴ τὸ Σώμα δὲν εἶπεν ὅτι θέλουσιν ἐπαναληφθῇ αἱ συντάξεις μετὰ τῶν νόμων τὴν κύρωσιν, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν διὸ νομίζει ὅτι παράτασις τριμήνου ἐπαρκεῖ, ἵνα καὶ τὸ ὑπουργεῖον εἰσαγάγῃ τὸν νόμον καὶ οἱ συνταξιοδοτούμενοι μὴ ἀδικηθῶσι. Δὲν εἶναι δ' ἀληθές ὅτι διὰ τῆς παρατάσεως περιπίπτει ἡ βουλὴ εἰς ἀντίφασιν, διότι, κατὰ συνταγματικὴν τάξιν, εἰάν πεισθῇ ἡ βουλὴ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εὐλοκρῶς ἐργασθὲν δὲν προέλαβε, δύναται νὰ ἐκφέρῃ νέαν ἀπόφασιν· ἄλλως δὲν πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἔργον τοιοῦτον, διότι εἶναι πλῆθος συντάξεων εἰς ὅλα μὲν τὰ ὑπουργεῖα, ἰδίως δὲ εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ ἂν μὲν ᾔτον ἀνάγκη ἀπλῆς ἐργασίας, τὸ ἔργον ᾔτον μηχανικὸν καὶ διὰ πλείονων χειρῶν κλύοντο νὰ ἐπιταχυνθῇ· ἀλλὰ πρόκειται νὰ ζητηθῶσι πολλαχόθεν πληροφορίαι, νὰ ἐξετασθῶσι προσόντα κλπ. διὸ συνίσταται νὰ χορηγηθῇ τριμήνος παράτασις ὑπὲρ πάντων τῶν ὑπουργείων.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι δικαίως ἡγανακτοῦσιν οἱ τῶν προαγορευσάντων ἐπὶ τῇ βραδύτητι ταύτῃ τοῦ ὑπουργείου, διότι οὐ μόνον ἡ βουλὴ ἀπὸ τῆς πρώτης συνόδου τῆς παρελθούσης περιόδου ἀπῆται κατ' ἑτος τὴν τῶν συντάξεων ἐξέλεξιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν σύναδον ἐκείνην ὑπέδειξεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν τρόπον τῆς ἐνεργηθησομένης ἐξελέξεως, καὶ ἐκεῖνο, στέρξαν εἰς τὴν ἀπείρησιν ταύτην, ἀπῆλθε δι' ἐγκυκλίου παρὰ τῶν ταμιῶν καὶ ἐφόρων τὰς ἀναγκαῖας περὶ τῶν προσόντων τῶν συνταξιούχων πληροφορίας· ταύτας δ' ὑποβλήσας τότε εἰς αὐτὸ ὑπέβαλεν ὁ τότε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰς τὴν βουλὴν, ἥτις, ἀγνωρίσασα ὡς ἔργον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τὴν τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν διερεύνησιν καὶ τὴν τῶν συντάξεων ἐξέλεξιν, οὐδόλως μὲν ἐπελήφθη τούτων, ἀνέθηκε δὲ τὸ ἔργον εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὅτι ἡ ἑλλείψις αὐτὰ βαρύνει διὰ τοῦτο

πάντας τοὺς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι τῆς παρούσης δικτελέσαντες ὑπουργοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ καθ' ἀπάντων τούτων ἔπρεπεν ὁ προαγορεύσας νὰ ἀγανακτῇ. Ὅτι ἐξεταστέον εἶναι ἤδη, ἂν τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου συνταχθὲν περὶ συντάξεων νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ συνεστάθῃ, ᾗναι τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀπαιτούμενον, ἢ ἂν κατὰ πολὺ ἀπέχη ἀπ' αὐτοῦ ἢ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς· καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ἢ ἐν ἐκείνῃ καθ' ἣν μικρὰ ὑπάρχει διαφορὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐν ῥηθέντων καὶ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀπαιτηθέντων, τότε πρέπει ἡ βουλὴ νὰ δώσῃ νέαν παράτασιν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ πέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς τρίτης βουλευτικῆς συνόδου. Καὶ ὅτι λέγων ταῦτα οὐδόλως παλινωδεῖ, ὡς τις ἕτερος τῶν προαγορευσάντων νὰ ὑποδείξῃ προέτατο, διότι προνοεῖ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, συντάξαν τὸ μνημονεῦν νομοσχέδιον, ἐφ' ἱκανὸν προσήγγισεν εἰς τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν.

Μετὰ τινὰ παρατηρήσαντα, ὅτι, διὰ τῆς τῶν συντάξεων ἐξελέξεως, ἡ βουλὴ προέτατο νὰ ἐπανορθωθῇ τὸ παρελθόν· τούτου δ' ὄντος, ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, ὑπ' ὅψιν ἔχουσα τὸν κατὰ λόγον τῶν συνταξιούχων, εἶδυτο νὰ ἐξελέγξῃ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν τοῦ παρελθόντος ἐπανόρθωσιν νὰ προῖθῃ, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐγνώριζε καὶ τοὺς ἀπολέσαντας ἢ τοὺς μὴ ἔχοντας τὰ πρὸς οὐτάςιν προϊόντα συνταξιούχους, ὡς οἱ τῶν μελῶν αὐτῆς εἶπεν ἀρίως. Καὶ ὅτι, τούτου μὴ γενομένου, εἶναι ἀδικίαν νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ συνταξιούχοι, ἐπὶ τῇ ὀλιγωρίᾳ τοῦ ὑπουργείου.

Καὶ μετ' ἄλλον ἀναπτύξαντα, ὅτι, εἰάν ἡ προθεσμία παραταθῇ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας συνόδου, ὑποτίθεται ὅτι δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς 1 Νομβρίου, καθ' ἣν αὐτοδικαίως συνέρχονται αἱ βουλαί, εἰάν τυχὸν γενῇ χρῆσις τοῦ βασιλικοῦ δικαιώματος τῆς διακοπῆς ἢ παρατάσεως τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐν ᾧ, ἂν ἡ τῆς συνόδου ἐναρξὶς γένηται πρὸ τῆς 1 Νομβρίου, ἡ προθεσμία λήγει ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνόδου.

Ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς συγκατετίθη εἰς τὴν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου παράτασιν τῆς προθεσμίας. ἕτερος δὲ τις παρετήρησεν, ὅτι, εἰάν ἡ τῆς συνόδου ἐναρξὶς γένηται τὴν 1 Νομβρίου, τότε καὶ ἡ τοῦ Ὀκτωβρίου μὴνὸς διὰ τὰς συντάξεις πίστωσης θέλει διατεθῇ πρὸς πληρωμὴν τῶν συνταξιούχων.

Ἡ βουλὴ τέλος ἐρωτηθεῖσα ἀπεφάνητο, ὅτι παρατείνεται τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλη-

οικιστικῶν ὑπουργαίου τεθείσαν ἐπὶ τῶν συντάξεων προθεσμίαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας βουλευτικῆς συνόδου. Προέβη δὲ κατόπιν εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς πρὸς σύνταξιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Β. Κιοσσὲ αἰτουμένης πιστώσεως τῶν 144 δραχμῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἀπόρριψιν ἐπρότεινεν ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐψήφισιν ὃ αὐτῆς ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὴν 7. Ἰανουαρίου ἐξεδόθη τὸ περὶ συντάξεως αὐτῶν διάταγμα, ἀπὸ τῆς 20 δ' αὐτοῦ ὑπελογίζετο ἡ πληρωμὴ αὐτῆς, καὶ ἐχορηγεῖτο δι' αὐτοῦ σύνταξις εἰς 328 άτομα. Ὅτι αἱ γυναῖκες αὗται, καθ' ἣ μὲν ἐποχὴν ἐξεδόθη τὸ διάταγμα τοῦτο, διετέλουν ἐνταῦθα, μηδεμίαν τοῦτου λαβοῦσαι γῶσιν· πληρωθεῖσαι δὲ τὰ περὶ τούτου κατὰ τὰ 1843 δι' ἀναφορῶν ἐπαλεικμημένων ἐκλήτησαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεως ταύτης, καθὼ μὴδὲν ἄλλο ἔχουσιν καὶ μηδ' αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἢ εἰς τὴν διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν ὀφειλομένην ἀμοιβήν. Καὶ ὅτι τῆς ὑποθέσεως ταύτης γινώσκοντες πάντες οἱ κατὰ καιροῦς ὑπουργοί, ὁ προκατόχος δ' αὐτοῦ τελευταῖον ἤθελεν ἐκδίδειν πρὸς αὐτάς τὸ τῆς συντάξεως ταύτης διπλῶμα, ἐάν, ἐκ λεπτότητός τινος μὴ εἰκασθῇ, ὅτι ἐχαρίσατο αὐταῖς ὡς ἐπίσης ἐξ Ἰδρας καταγόμεναι, δὲν ἐμποδίζετο εἶναι δ' ἄδικον νὰ ἀρνηθῇ ἤδη τὸ ἔθνος τὴν τῆς συντάξεως ταύτης χορηγίαν εἰς γυναῖκας, μηδὲν ἄλλο ἔχουσας, καὶ ὑπὸ τῶν Βενετῶν αὐτῶν τὸ πρὶν ἐλευθερίας.

Ἐπ' ἡμεῖς μάλιστα τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐφάνη εἰς αὐτὴν ἀπορροή, πῶς σύνταξις, πρὸ δέκα πάντες ἤδη ἑτῶν διαταχθεῖσα, δὲν ἔλαβεν ἐτι ὑπαρξίν τινα· καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τούτου, καίτοι δυναμένου ἄλλως νὰ συμβῇ, πᾶς ἕκαστος θέλει ἀμυγανῆσαι. Ἐφ' ὃ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, θεωροῦσα, ὅτι τὸ διάταγμα δὲν ἐκοινοποιήθη μέχρι τοῦδε προστηκόντως καὶ δὲν ἀπέκτισέ τις ἐξ αὐτοῦ δικαίωμα, ἐνόμιζεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθόν αἱ περὶ ὧν πρόκειται γυναῖκες, ἀλλ' ὅτι ἡ βουλὴ δύναται ἐν ἐγκρίνῃ νὰ ἀποφασίσῃ εἶναι ἐπὶ τὸ μέλλον χορηγῆται αὐταῖς ἡ δι' αὐτοῦ προσδιοριζομένη σύνταξις· προήλθε δ' ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὴν κρίσιν ταύτην, καθόσον ἐσκέφθη, ὅτι αἱ σύνταξις πρὸς παραμυθίαν χορηγοῦνται, ἀρ' οὐ δὲ διὰ λόγους, ἀνεξαρτήτως ἐτι τῆς θελήσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται γυναικῶν, δὲν ἐχορηγήθη τότε ἐγκαίρως αὐταῖς ἡ παραμυθία αὕτη, ὅθις συμβῇ ἀναχρονισμός τις, ἂν ἤδη ἐχορηγεῖτο. Ὅτι καλῶς ἐπράξεν ὁ προκατόχος ὑπουργός, μὴ ἐγγχειρίσας αὐταῖς τὸ διπλῶμα, διότι διατάγματα, τόπον νόμου ἐπέχοντα, εὐρεθέντα

ἀνεκτέλεστα κατὰ τὸ πρὸ τῆς μεταβολῆς διάστημα, δὲν ἰδύναντο νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀνευ τῆς τῶν βουλῶν συγκαταθέσεως. Καὶ ὅτι, ἂν ἡ βουλὴ ἐξ ἐπιεικείας προτίθεται νὰ προστενεχθῇ εὐμενῶς πρὸς αὐτάς, ὡς ἀδελφὰς ἀνδρὸς πεσόντος κατὰ τὸν ἀγῶνα, δύναται νὰ ἐγκρίνῃ νὰ χορηγηθῇ αὐταῖς καὶ τὸ ἐκ τῆς μὴ πραγματοποιήσεως κατὰ τὸ παρελθόν τοῦ διατάγματος τούτου καθυστερητὰν ποσὴν τῆς συντάξεως ταύτης· ἀλλ' ἡ χορηγία αὐτοῦ τότε πρέπει νὰ θεωρηθῇ μᾶλλον ἀντὶ βοήθειας.

Μετά τινα ἐκθέντα, ὅτι ὁ Κιοσσὲς, εἰς ἐκ τῶν ἐξ Ἰδρας ἀνδρείων, ἐπὶ θαλάσσης τε καὶ ξηρᾶς ἀγωνισάμενος, ἔπσειν ἐνδόξως εἰς Τρίπολιν, αἱ δ' ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ εἰσὶν ἀναμνησθήσονται. Ὅτι ἐν τῇ μήνῃ πραγματοποιήσῃ τῆς πρὸ δέκα πάντες ἑτῶν διαταχθείσης ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ συντάξεως οὐδεὶς ἐγκτεῖται δόλος· προήλθε δ' αὕτη μᾶλλον ἐκ τῆς ὀλιγοπρίας τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τῶν ἐκ ταύτης ὠφελουμένων, καὶ εἶναι διὰ τοῦτο δίκαιον νὰ ἐπιδικασθῇ πρὸς αὐτάς εὐμενὲς ἡ βουλὴ. Καὶ ὅτι τὰ περὶ ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα δὲν ἐπαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου διατάγματος, εἰς 328 άτομα σύνταξις χορηγοῦντος καὶ ἐκτελεσθέντος ἐφ' ἀπάντων τῶν ἄλλων· ἄλλως τε ἀρτίως ἡ βουλὴ, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἐψήφισεν ὑπὲρ τοῦ καθιστάντος θέσιν δευτέρου παρὰ τῇ ἐνταῦθα πρωτοδικεῖαι ἀντεισαγγελείᾳ διατάγματος, καίτοι μὴ ἐκτελεσθέντος πρὸ τῆς μεταβολῆς.

Ἡ βουλὴ, παρατείνασα ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη τὴν ἐπὶ τῆς χορηγίας τῶν συντάξεων τεθειμένην προθεσμίαν, καὶ παρατεχθεῖσα καὶ τὴν διὰ τῆς δηλώσεως ζητηθεῖσαν πίστωσιν διὰ τὴν χορηγίαν τῆς πρὸς τὰς ἀδελφὰς τοῦ Κιοσσὲ συντάξεως, ἐψήφισεν ἤδη καὶ τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ 2 τούτου ἔθρου κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, συμπεριληφθέντος ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως ζητουμένου· ἔχει δὲ τὸ ψηφισθὲν ἄρθρον οὕτω.

ε 2. Σύνταξις· χορῶν καὶ ὀρφανῶν δραχ. 214,173:12

Μετά τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ἐξέθηκεν, ὅτι δύο συνταξιούχοι ἐκ Μεσολογγίου, ἐνηλικιωθέντες ἤδη, ἀπώλεσαν τὰ πρὸς σύνταξιν προσόντα· ἐπειδὴ δὲ οὗτοι, διατελέσαντες ἄλλοτε αἰχμαλῶται, εἰσὶν ὅπως ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν ἤδη, διότι ὁ μὲν ἐγεννήθη νάνος τε καὶ βλάξ, ὁ δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τυφλός τε καὶ χωλός, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νομάρχου δοθείσας πληροφορίες, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ ἐπιεικῶς θέλει ἀπο-

φανθῇ, εἰς ἀνὰ διατάξῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συνταξιοδότησις καὶ τούτων.

Ἀλλ' ἡ βουλὴ ἀπεφάνητο, ὅτι σύνταξις μὲν δὲν δύναται νὰ χορηγῇται πλέον εἰς τούτους, ἐντλίκιωθέντας καὶ ἀπολεσάντας ἤδη τὰ πρὸς ταύτην προσόντα· δύναται δὲ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖν νὰ συστήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν, ἵνα ἀκονίζονται αὐτοῖς ἐκαστοτὲ θεοειδῆ τις χρηματικῇ.

Παραδέχθη δὲ κατόπιν ἡ βουλὴ καὶ τὸ 3 ἄρθρ. κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, φέρον ε3 συντάξεις πρὸς τῆς Φίλαγγος 5160.».

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀναγνωσθέντος 4 ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτω,

«Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητούμενον ποσὸν τῶν ἀπέναντι παλαιῶν χρεῶν διδομένων χορηγημάτων, ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 85,212· ἐπειδὴ δὲ, διὰ τῶν τὴν χορηγίαν ταύτην διατασσόντων διαταγμάτων δὲν δηλοῦται οὐδὲ τὸ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς τὰ χορηγήματα ταῦτα λαμβάνοντας ὀφειλομένων, οὐδὲ αἱ αἰτίαι τοῦ πρὸς αὐτοὺς χρέους τούτου· καὶ ἐπειδὴ, ἐν ᾧ πλείστοι ἄλλοι καὶ ἐκ τῶν Νήσων καὶ ἐκ τῆς Στερεᾶς ἔχουσι νὰ λαμβάνωσι παρὰ τοῦ δημοσίου, οὐδὲν ὅμως δίδεται αὐτοῖς ὡς χορήγημα ἀπέναντι τούτων, ἐκ τούτου δὲ προφανῶς παραβαίνονται αἱ ἀρχαὶ τῆς ἰσότητος. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἐγκριθῇ μὲν καὶ διὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος ἡ ζητούμενη πίστισις, νὰ παύσῃ δ' ἀνυπερθέτως τοῦ λοιποῦ, καὶ, ἂν οὐ ἐξακριβωθῶσι καθάρως τὸ τε ποσὸν καὶ ἡ φύσις τῶν τοιούτων χρεῶν ἢ ἀπαιτήσεων, νὰ λ. φθῇ γενικὸν τι μέτρον ἵνα ἐξοφληθῶσι τὰ χρεῖα ταῦτα τοῦ δημοσίου καὶ πληρωθῶσιν ἐξ ἴσου πάντες οἱ ἀπαιτήσεις τοιαύτας ἔχοντες, κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ Ε. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Ἐκτός δὲ τούτων ἡ ἐπιτροπὴ φέρει εἰς γνώσιν τῆς βουλῆς, ὅτι μετ' ἀπληροφορήθη, ὅτι ἄτομόν τι, εὐτυχῆσαν νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν προνομιοῦχον ταύτην κατηγορίαν τῶν λαμβανόντων τοιαῦτα χορηγήματα, ἐλαβεν ἐκ τῆς μηνιαίας ταύτης χορηγίας πολλῶν πλείω τοῦ ποσού, τὸ ὅποιον αὐτὸ τούτο τὸ ἄτομον ἀνέφερεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου, ὡς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὀφειλόμενον. Ἐκ δὲ τούτου ὀρμάται ἐπίσης νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὰ πλείω τῶν ὀφειλομένων δοθέντα, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὰ χορηγήματα ταῦτα λαμβάνοντας, ὡς θέλει συναχθῇ ἐκ τῆς γεν.

σομένης ἐξελέγχσεως τῶν χρεῶν τούτων, πρέπει ἀναμφιλέκτως νὰ ἀπαιτηθῶσι καὶ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸ δημόσιον. »

Ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, συναινέσας εἰς τὰς ἄλλας τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις, παρατήρησεν ἐπὶ τῆς τελευταίας, ὅτι τὸ ἄτομον τοῦτο ἐλάμβανε 400 δραχ. ἀντὶ συντάξεως καὶ ἀνθ' ὧν ὀφείλοντο αὐτῷ παρὰ τοῦ δημοσίου διατάσσεται δὲ διὰ τοῦ διατάγματος, ἵνα, ἂν οὐ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ, πληρόνεται τοῦ λοιποῦ 45 δραχμαὶ εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ἀντὶ συντάξεως. Ὅτι κατὰ τὸ 1847, ἐξετάσεων γενομένων, καὶ εὐρεθέντος ἐκ τούτου ὅτι 9000 δραχμῶν εἶχον πληρωθῇ αὐτῷ πλέον τοῦ ὀφειλομένου ποσού, διατάχθη ἡ κράτησις ἐφ' ἑν ὅλον ἔτος τῶν ἀντὶ συντάξεως πληρωτέων αὐτῷ κατὰ τὸ διάταγμα δραχμῶν ἐντλίκιωθέντων δὲ κατόπιν καὶ ἀπολεσάντων διὰ τοῦτο τὰ πρὸς σύνταξιν προσόντα δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ὑπελείφθησαν συνταξιοδοτούμενα ἢ τε χήρα καὶ δύο ὀρφανὰ, κρατεῖται δὲ κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ ποσού τῆς εἰς ἕκαστον αὐτῶν χορηγητέας συντάξεως τὸ τέτατον, ἵνα συμπληρωθῇ τὸ πλεον τῶν ὀφειλομένων δοθέν αὐτοῖς ποσὸν τῶν 9000 δραχμῶν.

Ἐν δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπένεγκεν, ὅτι τὸ ἄτομον τοῦτο εἶναι ὁ Σαχτούρης καὶ τὰ ἐκτεθέντα οὐχὶ πρὸς κατάκρισιν τινὰ τούτου ἐλέγχσαν, ἀλλὰ πρὸς προτροπὴν τοῦ ὑπουργοῦ, ἵνα μὴ τι παραπλήσιον συμβῇ, ὅπως ἐξετάσῃ ἐὰν ἐξωφληθῶσιν ἤδη τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὀφειλόμενα εἰς τοὺς 400 δραχ. καὶ ἐπὶ πρὸς ἐκτὸς μῆνα λαμβάνοντας.

Ὁ ὑπουργός, πρῶτισεν ἂν, ἀποθανούσης τῆς μητρὸς οἰκογενείας τινος, δύναται νὰ ἐξακολουθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ εἰς τὴν οἰκογένειαν χορηγήματος, ὅταν μένωσι τέκνα αὐτῆς· ἀνέφερε δὲ παράδειγμα τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ὀλυμπίου, λαμβάνουσαν 150 δραχμῶν χορήγημα, τῆς ὁποίας ἀπέθανε μὲν ἡ μήτηρ ἐπὶ ζῶσι δὲ δύο τέκνα. Ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφάνητο, ὅτι ἡ τοῦ χορηγήματος πληρωμὴ δὲν διακόπτεται ἐκ τούτου, ἕως ἂν ἢ τὸ χρεὸς ἐξοφληθῇ, ἢ πάντα τὰ δικαιούμενα πρόσωπα ἐκλείψωσιν.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ἡ βουλὴ ἀπεφάνητο δι' ἀναστάσεως, ὅτι παραδέχθη αὐτὸ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο οὕτω. «Χορηγήματα 85,212.»

Παραδέχθη δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον 5 κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ὡς ἑξῆς· «προκίσεις δραχ. 3,000.»

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας, δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Χ. Σουμαρίπα καὶ Γ. Παππαδημητρίου, ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ Γ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος ὡς ἐψηφίσθη εἰς δραχ. 394,749:12, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσσηρημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίσωσιν τοῦ κεφαλ. τούτου, παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἐκ δραχμῶν 394,749:12 πίσωσιν τοῦ Γ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἡ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Κωνσ. Φασίτσας	
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Γεώρ. Ἰωάν. Βατίστας	
Δ. Δεληγεώργης		Ἄγ. Γουζούτσας	
Π. Τσιμπουράκης		Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Π. Μοναστηριώτης		Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.
Σταύρος Γρίβας	N.	Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Ἰωάν. Πατμεζῆς	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μ. Χ. Καίρης		Μιχαὴλ Σισίνης	
Δημ. Κονδύλης	N.	Γρηγόρ. Χατσηγιάννης	
Ἀντών. Καμπάνης		Γεώργιος Μήτσος	
Ἄνδρ. Δανόπουλος		Ἰω. Κλίμακας	
Νικόλαος Ἰατρός		Ἀναγνώστ. Δημητρίου	
Ἀ. Μακρυποκάμισος	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς		Μιχαὴλ Ν. Βαλέτας	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Χριστόδουλος Ν. Δεμάδας	N.
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Ἡλίας Παππαδαῖος	N.
Κ. Τσαβέλλας		Γεώργ. Πατμεζᾶς	N.
Σ. Στράτος	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Π. Ῥάγκος	N.	Βασίλειος Πατμεζᾶς	
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Ἰω. Ζάρκος	N.
Α. Γεωργαντᾶς	N.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	N.
Πέτρος Τσαννετάκης		Ἀθ. Δαηλόπουλος	
Π. Δημητρεσκαραῖος	N.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	N.

Γ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομυχάλης	N.
Π. Δελιγιάννης		Ν. Μοτχοῦλας	
Δημ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος		Κωνσ. Δ. Σχινᾶς	
Ζαφείριος Δεπάστας	N.	Ἰωάννης Γκούρας	
Ἡμμανουὴλ Ἀντίπας		Ἀναγνώστ. Κεχαγιάς	N.
Α. Νοταρᾶς		Σπυρίδ. Λογοθετόπουλος	N.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Γ. Πανοπεριφτόπουλος		Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Ἐμ. Χ. Τσοῦγλος	N.	Χριστόδουλος Τσίνος	
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.	Δημ. Κοιμανιώτης	
Νικ. Κορριωτάκης	N.	Θεόδωρος Ἰω. Μέξης	N.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.	Ἡμμ. Λαζάρου Ὁρλώφ	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Ἡλίας Γιατράκος	N.	Κώνστας Δαρσώτης	N.
Λουκάς Στέφανος	N.	Σταμάτιος Ἀντωνιάδης	N.
Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.	Κωνσ. Ἀντωνιάδης	N.
Ρ. Παλαμίδης	N.	Ἰωάννης Περιδης	
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μανέτας		Δ. Χρηστίδης	
Ἀ. Ἀλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μελέτης Χ. Μελέτη	N.	Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Ν. Τσαλακώσας	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Δημ. Σακελλαριάδης		Μήτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Νικ. Μπούτουνας	N.	Ἰω. Τομαράς	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Ἄν. Παππατσώρης	
Ἰω. Παππατσώνης		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Π. Δαρειώτης	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Παῦλος Λεντούδης		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Χρόσανθος Σουμαρίπας	N.	Δημήτριος Χατζίσκος	N.
Μ. Ι. Μεγαλόπουλος	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Κ. Βέικος		Κ. Δουδωνιώτης	N.
Μιχαὴλ Ἰατρός		Γεώργ. Ριζόπουλος	N.
Δημ. Βιβεΐλης		Ἰωάννης Τασαῖος	N.
Γ. Μπάνης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Πέτρος Κ. Μαυρομυχάλης		Ἰωάννης Οἰκονόμου	N.
Γ. Κ. Μαυρομυχάλης	N.		

Μηδενός δ' αντιλέγοντος κατά τῆς ἐκ δραχ. 1.000.000 πιστώσεως τοῦ ἐπομένου Δ. κεφαλαίου, ἐγένετο καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁμοία ψηφοφορία, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἐξ ᾗς συνήχθη, καθ' ὅμοιον σχεδὸν τῷ ἐπὶ τοῦ Η. κεφαλαίου πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Ἀναγνώσθεντων δὲ τῶν δύο ἀρθρῶν τοῦ ἐπομένου Ε. κεφαλαίου, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἡ ζητηθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πίστωσης ὑπελογίσθη δι' ἐπτά-μηνον διαρκείαν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων· καὶ ὅτι, ληξέσης τῆς διαρκείας ταύτης, παρεσκεύασεν αἰτησὶν περὶ αὐξήσεως τῆς πιστώσεως τοῦ μὲν 1 ἀρθροῦ κατὰ 100.000 δραχμῶν ἔτι, τοῦ δὲ 2 ἀρθροῦ κατὰ 80. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπὶ τούτων τῶν ἀρθρῶν συζήτησις πρόκειται ἤδη, διὰ τοῦτο ἐπρότεινε τὴν ἐπιψήφισιν καὶ τῆς προσθήκης ταύτης, ὑπολογισθείσης διὰ τρίμηνον ἔτι τῶν σωμάτων διαρκείαν.

Ἡ βουλὴ, ἐγκρίνας τὴν τε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητηθεῖσαν πίστωσησιν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἤδη προταθεῖσαν, ἐψηφίσεν ἐκάτερον τῶν ἀρθρῶν τοῦ κεφαλαίου δι' ἀνασπάτως, ὡς ἐξῆς·

- α 1. Βουλὴ δρ. 324.000
2. Γερουσίᾳ » 256.000 »

Διὰ ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας γενομένης, ἐψηφίσεν καὶ τὴν πίστωσησιν τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἐκ δραχμῶν 580.000, διὰ ψήφων 69 πρὸς μίαν, ἀρνησιψηφόντος ἑνός, κατὰ τὸ ὡς προσηρηγμένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἐκ δραχ. 580.000 δραχ. πίστωσησιν τοῦ Ε. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, καὶ ἡ ὅχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινός		Σταῦρος Γρίβας	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.
Γεώρ. Λογιοτατίδης	N.	Μ. Καίρης	
Δ. Δεληγεώργης		Δημήτριος Κονδύλης	N.
Π. Τσιμπουράκης		Ἀντώνιος Καμπάνης	
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἀνδρέας Δανόπουλος	

Νικόλαος ἱατρός		Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Ἀναγ. Μακρυποκάμιτος	N.	Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Δημ. Καλλιφρονᾶς	N.	Ζηαίριος Δεκάστας	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ἑμμανουὴλ Ἀντίπας	
Ἀνδρῆγρος Πετράκης	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κ. Τσαβέλλης		Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Σ. Στράτος	N.	Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Π. Ράγκος		Ἑμμανουὴλ Χ. Τσουχλός	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Νικόλαος Κορριωτάκης	N.
Πέτρος Τσανιεύτης		Ἑμμ. Μελετόπουλος	N.
Π. Δημητρακεράκος	N.	Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κωνσ. Φασίτσας		Λουκάς Στέφανος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς		Βύρ. Σπυρίδωνος	N.
Γεώργιος Ι. Βατίστας		Ῥίγας Παλαμίδης	
Ἄγγελος Γουζούκας	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βελῆς		Κωνσταντῖνος Μανέτας	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Μελέτιος Χατοῦ Μελέτι	N.
Στέφ. Χ. Στασανόπουλος		Νικόλ. Τσαλακώστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης		Δημ. Σκελλαριάδης	
Γρηγόριος Χαρσηγιάννης		Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Γεώργιος Μήτσος		Π. Παππατσώνης	N.
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγνώστης Δημητρίου		Π. Δαρειώτης	N.
Πέτρος Α. Ζάννος	ἡρ. ψήφον	Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δελνγιαννάκης	N.
Χριστόδ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσας	N.
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.	Παῦλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.	Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.
Νικόλ. Ἀνδριόπουλος	O.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κωνστ. Βέικος	
Ἰω. Ζάγκος	N.	Μιχαὴλ ἱατρός	
Γ. Ν. Κορριωτάκης		Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Διανλόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.	Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γεώρ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Π. Δελγιάννης		Ν. Μοσχούλας	

Α. Κανελλόπουλος	N.	Ευστράτιος Παρίσης	N.
Κωνσταντίνος Α. Σχινάς		Αντώνιος Αρμάος	
Ιωάννης Γκούρας		Μητ. Αναστασόπουλος	N.
Αναγνώστης Κεχαγιᾶς	N.	Ιω. Τομαράς	N.
Σπ. Δοξαθετόπουλος	N.	Αν. Παπαπασιώρης	
Παν. Παπαδιαμαντόπ.		Αθ. Καστανᾶς	N.
Ιωάν. Α. Αντωνόπουλος	N.	Γ. Παπαδημητρίου	N.
Χριστόδουλος Τσίνορας		Γεώρ. Σ. Κριεζής	N.
Α. Κουμανιώτης		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Θεόδωρος Ι. Μιζής	N.	Α. Α. Κουντουριώτης	
Εμ. Αζάρου Ορλώφ	N.	Ιωάννης Γ. Κριεζής	N.
Γεώργιος Μπάστας		Δημήτριος Χατζίσκος	N.
Κωνσταντίνος Δαρειώτης		Καλαμάρας Γεωργιάδης	N.
Σταμάτιος Αντωνιάδης	N.	Κωνστ. Διοδοτουριώτης	N.
Κ. Αντωνιάδης	N.	Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Ιωάννης Περιδής		Ιωάννης Τασσαίος	N.
Ανδ. Μάμουκας	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Α. Χρηστίδης	N.	Ιωάννης Οικονόμου	N.
Κάρολος Νάζος			

Τοῦ δὲ Σ' κεφαλαίου τὸ μὲν πρῶτον μέρος παρεδέχθη ἡ βουλὴ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ὡς ἐξῆς:

« Προεδρεία τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δραχ. 9,000 »

Τὸ δὲ 1 ἄρθρον τοῦ ἀναγνωσθέντος: δευτέρου μέρους, ἀναβαίνειν κατὰ τὸν προϋπολογισμόν καὶ τὴν δέλωσιν εἰς δραχμ. 95,837:33, παρεδέχθη ἡ βουλὴ, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐλαττώσασα αὐτὸ εἰς δραχμὰς 93,137:33, καὶ ἐγκρίνας, τῇ συγκρατῆσει τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ πάσας τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατετακίας τῆς ἐπιτροπῆς, αἰτίαις ἔχουσιν οὕτως:

« Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ τε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητούμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ποσὸν τῶν 95,466, καὶ τὸ διὰ τῆς δελώσεως κατόπιν ζητηθέν τῶν 377,33/90. Παρατηροῦσα δὲ ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ Γενικοῦ Γραμματέως μέχρι τοῦδε, εἰσὶν ἀφαιρετέαι δραχ. 2,400, ἀποτελοῦσαι τὸν κατὰ τὴν ἀ. ἐξαμηνίαν τοῦ ε. ε. μισθὸν αὐτοῦ καὶ ὅτι τριῶν τιμημάτων ὑπαρχόντων ἀ. τάξεως, ἀντὶ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωμένων τεσσάρων τοιούτων, εἰσὶν ἐπίσης ἀφαιρετέαι δραχ. 300, προκύπτουσαι ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀ. ἐξαμηνίαν μισθοῦ τοῦ ἐνὸς Τμηματάρχου, ἐλαττώνει τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διὰ τε τοῦ προϋπο-

λογισμοῦ καὶ τῆς δελώσεως ζητηθέν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ποσὸν τῶν δραχ. 95,837:33, εἰς δραχ. 93,137:33, καὶ τούτων μόνον τὴν ἐπιφύκεισιν προτείνει.

Τὸ δ' ἐν τῷ ποσῷ τούτῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου συμπεριειλημμένον μνηστικὸν ἐπιμίσθιον τοῦ εἰς τὴν καταχώρισιν τοῦ ἀρχείου ἐργαζομένου ὑπάλληλου, παρεδέχθη μὲν μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς ἀνωτέρω φαίνεται, ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τοῖς κατὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ συζητήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτεθεῖσι πύρροι λόγοις. Κρίνει ὅμως ἀναγκαῖον νὰ προτείνῃ εἰς τὴν βουλὴν, ἵνα συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι πρέπει νὰ κανονισθῇ πλέον ἢ τοιαύτη ἀνωμαλία καὶ ὅτι, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως οὗτος ὑπάλληλος, εἰδικὴν, ὡς εἶπον, ἔχων ἱκανότητα, δὲν ἀμειβῆται προσκλόντως ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς θέσεως τοῦ γραφίου ἐν ᾗ διατελεῖ, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ δικαιώσῃ αὐτὸν ἄλλως, διὰ τοῦ προδιδασμοῦ τοῦ π. χ. εἰς ἀνωτέραν θέσιν, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ χορηγίας ἐπιμισθίου, μὴ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ περὶ διοργανώσεως τῶν ὑπουργείων Νόμου. »

Ἀναγνώσθη κατόπιν τὸ 2 ἄρθρον αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως:

« Εἰς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητούμενης πιστώσεως τῶν δραχ. 9,040, ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀφαιρετέας: α) τὰς δρ. 1600 τοῦ ἐδαφίου β'. τοῦ ἄρθρου τούτου, σημειωθεῖσας δι' ἐξοδα ὀχήματος τοῦ ὑπουργοῦ. Αἱ βουλαι ὑπὲρ μόνου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων ἐπιφύρσαν ἐξοδα ὀχήματος, διότι ὁ διευθύνων ἐκεῖνο ὑπουργός, εἰς ἀμέσους σχέσεις διατελὼν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων, ἐχρῆζεν ἀναμνηστικῶς τοιούτου, πρὸς διατήρησιν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως: δὲν εἶναι ἀναγκαῖον ἐπομένως νὰ παραδεχθῶσι τοιαῦτα ἐξοδα συντηρήσεως ὀχήματος καὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείων ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ βουλὴ θέλει συναινέσει νὰ σημειωθῶσιν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου τούτου τὰ μέχρι τοῦδε δαπανηθέντα. β) τὰς ἐν τῷ ἐδαφίῳ δ' αὐτοῦ πρὸς συνδρομὴν εἰς πολιτικὰς ἐγχευοὺς ἐφημερίδας σημειωμένας δραχμὰς 300: διότι τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐγκρινόμενον ἐν τῷ α' ἐδαφίῳ ποσὸν τῶν δραχ. 6,340 δι' ὀλλικὸν καὶ ἄλλα ἐξοδα ὑπεραρκεῖ καὶ διὰ τὰς συνδρομὰς ταύτας τῶν ἐφημερίδων καὶ μόνον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ταύτῃ παρεδέχθη ἐκεῖνο ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεῦ ἐλαττώσεως τινος.

Κατὰ τὰς οὐκείας τῆς δὲ ταύτας ἡλᾶττωσε τὸ μὲν εἰς δραχ. 9,040: ζητούμενον διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ποσὸν εἰς δραχμὰς

7,240: τὸ δὲ τοῦ ὅλου κεφαλαίου, κατὰ τὰς καὶ ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου προταχθείσας παρατηρήσεις τῆς, ἀπὸ δραχ. 106,500 ὅσαι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξήκουντο, εἰς δραχ. 102,277:33 »

Ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐξεθῆκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι εὐχαρίστως δεχεται τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένας ἐλαττώσεις, καὶ ἰδίως τὴν τῆς δαπάνης τοῦ ὀχήματος, καὶ αὐτὸς ὡς βουλευτὴς ὑποστηρίζας τοῦτο ἄλλοτε· ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ προστεθῶσιν, εἰς τὸ μετὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθείσας ἐλαττώσεις συγκεκριλασθῆν ὑπ' ἐκείνης ποσὸν τοῦ κεφαλαίου, δραχ. 800, τὸ ἥμισυ τῆς ζητουμένης πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀχήματος δαπάνης, παρελθούσης ἤδη τῆς μιᾶς ἐξαμηνίας.

Μετὰ τινὰ δὲ ἀντειπόντα, ὅτι καὶ αὗται πρέπει νὰ ἀπορρίψῃσιν καὶ νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὸν διατάξαντα αὐτὰς ὑπουργόν. Καὶ μετὰ τὸν ὑπουργὸν ἀντιλεξάντα εἰς ταῦτα, ὅτι ὁ τὴν δαπάνην ταύτην διατάξας ὑπουργὸς ὤρμηθη ἐκ τοῦ πέρυσι ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ, ἐνῷ περιείχετο τοιοῦτο. Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ, ἐλαττώσασα κατ' αὐτὴν τὴν πίστωσιν τοῦ ἄρθρου εἰς δραχ. 7,140, ἐνέκρινε νὰ προστεθῶσιν εἰς ταῦτα· αἱ διὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν δαπανηθείσας πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀχήματος 800 δραχμαί· ἔχει ὅθεν τὸ ἄρθρον οὕτω·

α 2. Ἰλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδα δρ. 7 240 »

Παραδέχθη ἐπίσης δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἐπόμενον 3 τοῦ κεφαλαίου ἄρθρον, κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν. ἔχον οὕτω·

α 3. Βιβλία καὶ λοιπὰ τοῦ γεν. λογιστηρίου δρ. 2,000 »

Καὶ διὰ ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἀναβάνοντος οὕτως ὡς ἐψηφίσθη εἰς δραχ. 112,077:33, κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενομένης καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν ἐπιτηρεθείσης, παρεδέχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. καταχωρισθέντι, καὶ τοῦ κεφαλαίου τὴν πίστωσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν τὰ 2 ἄρθρα τοῦ 2' κεφαλαίου καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπόμεναι παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ μὲν τοῦ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητουμένου ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ποσῷ τῶν δραχμῶν 73,833: 60 οὐδεμίαν ἢ ἐπιτροπὴ προτείνει ἐλάττωσιν. Παρατηρεῖ ὁμοίως, ὅτι εἶναι ἀνάγκη μεγίστη νὰ ληρῇ σύντομος φροντίς ὥστε νὰ δυνήθῃ τὸ σῶμα τοῦτο νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του· τοῦτο δὲ κατὰ μέγα μέρος θρῆται ἀπὸ τὴν κατάλληλον τοῦ προσωπικοῦ ἐκ-

λογὴν, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν εἰμὴ ἢ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου ἱκανότης καὶ ἢ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀνάγκη, καὶ ἀπὸ τὴν αὐστηράν τοῦ ὑπουργείου ἐπιτήρησιν ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σώματος τούτου, τὸ ὅποιον καὶ πολλὰς προκαλεῖ δαπάνας καὶ οὐσιώδη καθήκοντα ἐκλήθη νὰ ἐκπληρώσῃ.

Ἐκρίνεν ἐπίσης ἐπιψηφιστέαν ἢ ἐπιτροπὴ τὴν καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητουμένην πίστωσιν τῶν δραχμῶν 8,400, καὶ τοὶ κατὰ δραχ. 400 μείζονα τῆς πέρυσι ψηφισθείσης, διὰ τὴν ἀνάγκην ἐκμισθώσεως νέας οἰκίας πρὸς ἀπόθεσιν τοῦ ἀρχείου. Ὑπομιμνήσκουσα ὁμοίως εἰς τὴν βουλὴν τὴν καὶ ἄλλοτε ἐξενηχθείσαν ἐπιθυμίαν τῆς, περὶ ἀνεγέρσεως τῶν διὰ τοιαῦτα καταστήματα ἀναγκαιουσῶν οἰκοδομῶν, προτείνει εἰς τὴν βουλὴν ἵνα συστήσῃ καὶ αὐτὴς αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον· διότι, ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς, οὐ μόνον οἰκονομία θέλει ἐπιγίνοι, ἀλλὰ καὶ ἀτραπέστερον θέλουσι τηρεῖσθαι τὰ ἀρχεῖα τῶν διαφόρων ἀρχῶν, καὶ ἰδίως τὰ διατελούντα στενῶς συνδεδεμένα μετὰ τῶν συμφερόντων τοῦ τε δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἀρχεῖα τοῦ ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.»

Συμφωνήσατος δ' εἰς ταῦτα καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰς τε καὶ τὰς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητούμενας πιστώσεις τῶν ἄρθρων τούτων, ἐχόντων οὕτω·

α 1. Προσωπικὸν ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου δραχ. 73,833:60.

2. Ἰλικὸν καὶ ἐνοίκια. 8,400: »

Γενομένης ψηφοφορίας ὁμοίως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη, καθ' ὅμοιον τῷ πρακτικῷ χωρισθέντι πρωτόκολλον, ὅτι παρεδέχθη καὶ τὴν πίστωσιν τοῦ ὅλου κεφαλαίου ἐκ δραχμῶν 82,233:60 παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ 1. ἄρθρον τοῦ ἐπομένου Η'. κεφαλαίου καὶ αἱ ἐπ' ὅλου τοῦ κεφαλαίου ἐπόμεναι παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

«Τὰς ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἐκθίσεως ταχθείσας παρατηρήσεις, περὶ τῆς ἀνάγκης ἵνα μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐκλεγῶνται οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τούτου διατελούντες ὑπάλληλοι, καὶ μετὰ πολλῆς φειδῆς μετακινῶνται ἀπὸ τῶν θέσεων τῶν οἱ ὑπάρχοντες, ἐπαναλαμβάνει ἰδίως ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ταμιῶν ἢ ἐπιτροπῇ· διότι ὁ μὲν διορισμὸς τῶν μὴ παρεχόντων ἐγγύρα τιμότητος ὑπαλλήλων εἰς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν καταστρέφει

Πρακτ. Βουλ. Ε'. περίοδ. Ε'. συνόδ. Τόμ. Γ'.

τά συμφέροντα του δημοσίου, ή δὲ τῶν ταμιῶν συνεχῆς μετακινήσεις καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν προσκόμματα παρεντίθῃσι, καὶ τὰ συμφέροντα του δημοσίου ἄλλως ἀπειλεῖ. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλ' εὐχεταὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἵνα διατελῶσιν οἱ ταμίαι ὑπὸ ἀκριβέστερον ἐλεγχον, ὥπως μὴ συμβῶσι πλέον τὰ πρό τινας δυστυχῶς συμβῶντα εἰς τὴν διαχείρισιν του τε Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ τινων ἄλλων ἐπαρχιακῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ ἡ ἐπιτροπὴ τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν του δημοσίου καὶ ἀπότισιν τοῦλάχιστον τῶν ὑπεξαίρεθέντων δημοσίων χρημάτων ληφθέντα παρὰ του ὑπουργείου μέτρα.

Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δημοσίων εἰσπρακτόρων ἐλέγχουσαν, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, ἵνα προκαλεσθῇ παρὰ τῆς βουλῆς ἡ σύντομος προσοχὴ του ὑπουργείου, οὐ μόνον ἵνα οἱ διοριζόμενοι παρέχῃσι τὰς ἀπαιτούμενας εἰς τὸ δημοσίον ἐγγυήσεις, καθὼς ἐπιφορτισμένοι τὴν εἰσπραξίν μεγάλων ποσοτήτων, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἐξελεγχῶνται ἀκριβῶς οἱ διοριζόμενοι, καὶ ἐξακριβώνηται οὕτω τὸ ποσὸν τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων του δημοσίου.»

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι καὶ ἄλλο τε ἐπηρώτησε τὸ ὑπουργεῖον, ἂν ὁ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ταμιακῶν ὑπαλλήλων νόμος ἐφαρμοζῇται, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ ἀπεφάσισε τότε ἡ βουλὴ, ἵνα ζητηθῇ παρὰ του Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατάλογος τῶν ἀρτιόκοντων εἰς τὸ δημοσίον χρήματα τοιοῦτων διαχειριστῶν ἐκ σφετερισμοῦ τῶν δημοσίων χρημάτων, καταδεικνύων καὶ τὰ ὑπὸ του ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου πρὸς εἰσπραξίν τῶν χρημάτων τούτων ἐνεργηθέντα, καὶ τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα· ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπεβλήθη ἐτι ὁ πῖναξ οὗτος, πρέπει αὐθις νὰ ἀπαιτησθῇ αὐτὸν ἡ βουλὴ.

Παρετήρησε δ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὰς μὲν τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις ἀποδέχεται τὸ ὑπουργεῖον· πῖναξ δὲ τοιοῦτος γενικός, οἷον ὁ προαγορεύσας περιέγραψε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνταχθῇ ἐπὶ του παρόντος καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν. Ὅτι οἱ τὰ δημοσία χρήματα διαχειριζόμενοι αὐστηρῶς τελευταίον ἐξελέγχονται, ἀποσταλέντων πρὸς τοῦτο πανταχοῦ διαφόρων ὑπαλλήλων, καὶ, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας πληροφορίες, θέλει εἰρεθῇ ἐκ τῆς ἐξελέγξεως ποσὸν ἐκ 200,000 δραχμῶν μὴ εἰσπραχθέντων ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἐτι, μόνον δ' ἐν ταῖς χερσὶ τῶν διαχειριστῶν τούτων. Καὶ ὅτι κρίνει ἰδίως ἀναγκαῖον νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰς ἐξῆς πληροφορίες περὶ τριῶν διαχειριστῶν του δημοσίου, καταδειχθέντων ἐπ'

ἐσχάτοις ὡς καταχραστῶν· 1) ἐπὶ του ἐνταῦθα ἱκεντρικοῦ ταμείου ἀγνοεῖται μὲν ἐτι ἀκριβῶς τὸ καθυστεροῦν ποσόν, ἀναβαίνοντος μὲν του ἐκ τῶν μετρητῶν καθυστεροῦντος κατὰ τὴν γενομένην ἐξέλεξιν εἰς 185,000 δραχ., ἀγνώστου δ' ἐτι ὄντος του ἐκ του χαρτοσήμου καὶ τῶν ἄλλων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀποταμιευμένων πολυτίμων. Καὶ πολλάκις μὲν, δι' αἰτήσεων του τὸ ὑπουργεῖον πρὸς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα, ἐξήτησε νὰ πληροφρηθῇ περὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν ἀφίκετο ἡ κατὰ του σφετεριστοῦ τούτου ὑπολόγου ποινικὴ καταδίωξις, καὶ δι' ἄλλης πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον τελευταίας αἰτήσεως ἐξήτησεν ἵνα συστηθῇ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἡ ταχεῖα διεξαγωγὴ αὐτῆς· ἐσχάτως δ' ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰν Κυριακοῦ τινος Τασίκα, ἐγγυωμένου διὰ πᾶσαν του ὑπολόγου τούτου ἀποδράσιν, καὶ ζητούντος νὰ ἀπολυθῇ οὗτος του εἰς ὃν διατελεῖ περιορισμοῦ, ἵνα ἀσχοληθῇ περὶ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐγγράφων του καὶ ἀνέυρῃ τὴν δικαιολογίαν του ὑπάρχοντος ἐλλείμματος, διότι ἐτι ἐξακολουθεῖ ἐπιμένων ὅτι οὐδεμία καθυστέρησις ὑπάρχει. Τὸ ὑπουργεῖον ὁμῶς, καὶ τοὶ πεπεισμένοι ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ δικαιολογηθῇ τὸ ἐκ πραγματικῆς καταχρήσεως προσθὲν τοῦτο ἐλλείμμα, προτιθέμενον ὁμῶς ἵνα παρᾶσιν εἰς τὸν κατηγορούμενον πάντα τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως, καὶ κατανοοῦν, ὅτι κατ' οὐδὲν δύναται νὰ ἀποζημιωθῇ παρὰ του ὑπολόγου τούτου, του ὅπου ἡ περιουσία εἶναι οἰκονομικῶς διατεθειμένη, θέλει ἐνδώσει εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην, ἂν ἐκ τῶν παρὰ του νομάρχου ζητηθεισῶν πληροφοριῶν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ περιουσία του ἐγγυωμένου ἐπαρκεῖ εἰς ἀποζημίωσιν του δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀποδράσεως.

Πρὸς τὸν παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ περιουσία του Κ. Τασίκα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50,000 δραχμῶν, διατεθειμένη ἄλλως καὶ αὐτὴ οἰκονομικῶς, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ ἐπὶ τούτου προσοχὴν τὸ ὑπουργεῖον. Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι οὐδὲν μὲν μέχρι τοῦδε ἀπεφάσισε καὶ ὅτι μετὰ πολλῆς φειδῆς καὶ σκέψεως θέλει προβῇ· ἐξηκολούθησε δὲ ἀνακοινῶν τὰς προσημειωθείσας πληροφορίες ὡς ἐξῆς 2) ἐπὶ του προϋπαρχικοῦ ταμείου Μ. Ρενιέρη· ἡ κατάχρησις αὐτὴ προήλθεν ἐξ ἀμελείας τῶν προϊσταμένων, διότι, ἐν ᾧ τὸ προϋπαρχικὸν ταμεῖον ἐκδίδοσιν ἐντάλματα πέντε περίπου ἐκάστοτε ἐπὶ του κεντρικοῦ ταμείου ἐξ εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν ἐκάστου, οὗτος, φαίνεται, ἐκράτει τὸ ποσὸν ἐνὸς ἐντάλματος, καὶ αὐθις κατὰ πᾶσαν ἐντάλματων ἐκδοσιν ἐσφετερίζετο ἴσων ποσόν, καὶ οὕτως ἐσχηματίσθη τὸ

δλον του καθυστερουντος ποσου· ητο δε δυνατόν να ανακαλυφθῃ πρό πολλού η κατάχρησις. αν εγκαίρως εξηλέγχετο υποβληθείσης όμως της υποθέσεως ήδη εις την δικαιοσύνην, ο υπολόγος ούτως δικάζεται προσεγώς παρά του Στρατοδικείου· 3) επί τινος Παλαμά, Ταμίου Αμφίσης· ούτος σφετερισθείς ποσόν τε δημοσίων χρημάτων απέδρα εις Ιθάκην· επειδή δε διατάχθη ο εκεί ελληνικός πρόξενος να καταδιώξη αυτόν προς απότισιν του ελλείμματος, ούτος, αναχωρήσας εκείθεν, μετέβη εις Ηπειρον· αλλά και οι εκεί πρόξενοι διατάχθησαν να καταδιώξωσι προς τούτο αυτόν μ' δλον ότι εύδεν ελπίζεται, μηδέν έχοντος του υπολόγου.

Πρός τόν παρατηρήσαντα, ότι τὸ ἀρπαχθέν τούτο ποσόν παρά του δραπετεύσαντος ταμίου ορείλει να αποτίσῃ εις τὸ δημόσιον ὁ διορίσας αὐτὸν ὑπουργός, δοτις οὐδεμίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐγγύην, παραβάς ῥητοῦ νόμου διάταξιν. Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργός, ότι, ἐκ τούτου ὀρμηθεὶς, ἀπήνησε, διὰ τελευταίον ἐκδοθείσης ἐγκυκλίου, ἵνα πάντες οἱ ὑπόλογοι δώσωσι τὰς νενομισμένας ἐγγυήσεις, ἐπὶ ποινῇ παύσεως ἐκείνου δοτις δὲν παράσχει τοιαύτην ἐντὺ 15 ἡμερῶν.

Ἐξέθηκεν ὁ τὴν συζήτησιν προκαλέσας, ότι αἱ μὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀνακοινωθείσαι πληροφορίες ἦσαν ἤδη τοῖς πᾶσι γνωσταί· ἐζήτησε δ' οὗτος τὸν κατάλογον τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν, διότι λέγεται, ότι, ἐκτὸς τῶν τριῶν τούτων ὑπολόγων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰσὶ τὰ ἐμπειστημένα αὐτοῖς δημόσια χρήματα σφετερισθέντες, καὶ ἰδίως τις ταμίης Θήρας ὑπὲρ τὰς 50,000 δραχμὰς καθυστερήσας.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ότι ὁ ταμίης οὗτος ἰδωκεν ἤδη εἰς τὸ δημόσιον, πρὸς ἀπότισιν τοῦ ποσού τούτου, ἀξιοχρεῶν ἐγγύην διὰ τριπλασίας περιουσίας, καταδιώκεται δὲ καὶ ποινικῶς. Καὶ ότι τὰ πλείστα τούτων δὲν ἐξηλέγχθησαν ἐτι παρά του Συνεδρίου, δι' ὃν λόγον ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προὐ Συνεδρίου, κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξέθηκεν· ἅμα δ' ἐπὶ καταχρήσεσιν ἐξελεγχόμενοι παραχρῆμα διοικητικῶς τε καὶ ποινικῶς καταδιώκονται.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ότι οἱ εἰσπράκτορες διορίζονται αὐθαιρέτως ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἀνευ ἐγγυοδοσίας τινος· οὕτω δὲ οὐ μόνον τοῦ δημοσίου τὰ συμφέροντα ἐπιβουλεύονται οὗτοι, ὥς τις τελευταίον ἐν Φθιώτιδι, ὅστις, εἰσπράξας 10,000 περίπου δραχμὰς, λαβὼν ταύτας μετ' ἑαυτοῦ ἀπέδρα εἰς Τουρκίαν, μηδὲν καταλιπὼν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πλη-

ρονόντων ἰδιωτῶν, μηδενὸς ὑπάρχοντος ἐλέγχου καὶ δυναμένων διὰ τούτου τῶν εἰσπρακτόρων νὰ ἰδιοποιῶνται τὰ ὑπὸ ὀφειλετῶν πληρωθέντα, οὗτοι δὲ νὰ καταδιώκονται ἵνα ἐκ δευτέρου πληρωθῶσιν.

Παρατηρήσαντος δ' αὖθις τοῦ ὑπουργοῦ, ότι ταῦτα μὲν οὕτως εἶχον μέχρι τούδε· οὗτος δ' ἀρτίως διέταξεν ἵνα οἱ μὲν ταμίαι προτείνωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπ' ἴδιαν ἐπαιτῶν εὐθύνην, τοὺς εἰσπράκτορας λαμβάνοντες παρ' αὐτῶν ἀποχρῶσαν ἐγγύην, τοῦτο δὲ διορίξῃ αὐτοὺς. Ὅτι ὁ δραπετεύσας εἰσπρακτὴρ καταδιώκεται, ὑποθηκευθείσης καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ· καὶ τέλος ότι ὁ περὶ ταμιῶν νόμος εἶναι ἐλλειπής, ἐλαχίστην ἐγγύην ἀπαιτήσας· παρά ὑπολόγων πολλῶν μείζονα αὐτῆς περιουσίαν τοῦ δημοσίου διαχειριζόμενων.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ότι, ἐκ τῶν πολλῶν συμβάσεων τοιούτων καταχρήσεων, προήλθεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς προταχθείσας παρατηρήσεις. Ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθέντα ὡς νῦν ἐνεργούμενα πρό πολλοῦ εἰσὶ διατεταγμένα· διότι κατὰ τὰ 1847, ὅτε οὗτος διεύθυνε τὸ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ἑλέπων, ότι περιουσίαν τοῦ Δημοσίου ἐκ τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων διαχειρίζοντο αἱ εἰσπράκτορες ἀνευ ἐλέγχου τινος, ἀσφαλίζοντες τὸ δημόσιον καὶ αὐτοὺς τοὺς πληρόντας ἰδιώτας, συντάξας κανονισμὸν ἐπιβαλόντα εἰς τοὺς εἰσπράκτορας τὴν τήρησιν βιβλίων, ὁμοίων τοῖς ταμιακοῖς, καὶ διπλοτύπων, καὶ καταστήσαντα δυνατὴν πλεον τὴν ἐξέλεξιν. Ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν τούτον οἱ εἰσπράκτορες, διοριζόμενοι τῇ προτάσει τῶν ταμιῶν μετ' ἐγγυοδοσίαν ἀνάλογον, ἐπιβάλλοντο εἰς ἐλεγχον κατὰ μῆνα ἢ κατ' εἰκοσαήμερίαν. Καὶ ότι τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, ορείλει νὰ ἐφιστᾷ προσοχὴν ἵνα καὶ ἐκ τῶν προτεινόμενων μὴ διορίξῃ τοὺς γνωστοὺς ὡς καταχραστὰς ἢ ἀφραγγύους.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτα παρεδέχθη τὴν ἐκ δραχμ. 13,200 πίστωσιν τοῦ 1 ἄρθρου καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρεδέχθη κατόπιν καὶ τὰ ἐπόμενα 2, 3, 4 καὶ 5 ἄρθρα τοῦ Κεφαλαίου κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, ὡς ἐξῆς.

2. Προσωπικὸν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν	77,220
3. Ἐξόδα ὑπηρεσίας	17,266
4. Βιβλία καὶ ἐπιπλα	4,500
5. Μετακόμισις δημοσίων χρημάτων	6,000.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Π. Ματάλα καὶ Γ. Παπαδημητρίου, καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης πιστώσεως τοῦ Κεφαλαίου ἐκ δρ. 118,186, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο, παμψηφεί διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται τὴν ἐκ δρ. 118,186. πίστωσιν τοῦ Η'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ ἡ δχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινός	Κωνστ. Φασίτσας
Κλεσμ. Οἰκονόμου	Ἐλευθέριος Καλογεράς
Γεώργιος Λογιωτατίδης N.	Γεώργιος Ἰω. Βατίστας
Δ. Δελιγεωργής	Ἄγγελος Γουζούτσας N.
Π. Γαμπουράκης	Γεώργιος Κ. Βελής
Πάνος Μοναστηριώτης	Ἰωάν. Α. Χατασόπουλος N.
Σταῦρος Γρίβας	Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης
Ἰωάννης Πετμεζής N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος
Μιχ. Καίρης	Μιχαὴλ Σισίνη
Δημήτριος Κονδύλης N.	Γρηγόριος Χατοργιάννος
Ἀντώνιος Καμπάνης	Γεώργιος Μήτσος
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ἰωάννης Κλίμακας
Νικόλαος Ἰατρός	Ἀναγ. Δημητρίου
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος N.	Πέτρος Α. Ζάννος N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς N.	Μιχαὴλ Βαλέττας N.
Κωνστ. Βρυζάκης N.	Χριστοδ. Ν. Δεμάδας N.
Ἀνάργυρος Πετράκης N.	Ἠλίας Παπαδαῖος N.
Κ. Τσαβέλλας	Γεώργιος Πετμεζῆς N.
Σ. Στράτος	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος N.
Π. Ράγκος	Βασίλειος Πετμεζῆς
Λουκᾶς Π. Νάκος N.	Ἰω. Ζάρκος N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς N.	Γρηγ. Ν. Κορσιωτάκης N.
Πέτρος Τσαννετάκης	Ἀθ. Δανηλόπουλος
Π. Δημητρακαράκος N.	Σταματ. Νικολαΐδης N.
Γεώργιος Κονδύλης N.	Βελισάριος Νικολαΐδης N.

Γεώρ. Παππανικολάου N.	Γερμανός Μανρομιχάλης N.
Πέτρος Δελιγιάννης	N. Μοσχούλας
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	Α. Κανελλόπουλος
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος N.	Κωνσταντίνος Δ. Σχινᾶς
Ζαφ. Δεπάστας N.	Ἰωάννης Γκούρας
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	Ἀναγνώστης Κεχαγιᾶς N.
Ἀνδρέας Ναταράς	Σπυρ. Λογοθετόπουλος N.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Π. Παπαδιαμαντόπουλος
Γ. Πανοπριτόπουλος	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος N.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχος N.	Χριστόδουλος Τσίνορας
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς N.	Δημήτριος Κουμανιώτης
Νικόλαος Κορσιωτάκης N.	Θεόδωρος Ι. Μέξης N.
Ἐμμαν. Μελετόπουλος N.	Ἐμμ. Δαζάρου Ὁρλώφ N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	Γεώργιος Μπάστας
Ἠλίας Γιατράκος	Κώνστας Δαρειώτης N.
Λουκᾶς Στέφανος	Στ. Ἀντωνιάδης N.
Εὐστ. Σπυρίδωνος	Κωνστ. Ἀντωνιάδης N.
Ῥήγας Παλαμίδης	Ἰωάννης Περίδης
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	Ἀνδρέας Μάμουκας N.
Κωνστ. Μανέτας	Δ. Χρηστίδης N.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	Κάρολος Νάζος
Μελέτης Χατοῇ Μελέτη N.	Εὐστράτιος Παρίσης N.
Νικόλαος Τσαλακώστας	Ἀντώνιος Ἀρμάς
Δ. Σοκελλαριάδης	Μῆτ. Ἀναστασόπουλος N.
N. Μπούτουνας	Ἰω. Τομαράς N.
Π. Παππατσώνης	Ἀν. Παππατσώρης
Ἰω. Παππατσώνης	Ἀθ. Καστανᾶς N.
Π. Δαρειώτης	Γ. Παπαδημητρίου N.
Σπυρίδων Βαλέττας	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς N.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	Ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης
Σπυρίδων Α. Βαρότσας	Δ. Α. Κουντουριώτης
Παῦλος Λεντούδης	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς N.
Χρῆσταν. Σουμαρίπας	Δ. Χατζίσκος N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς N.
Κ. Βέικας	Κωνσ. Δουβουνιώτης N.
Μιχαὴλ Ἰατρός	Γεώργιος Ἰνζόπουλος N.
Δημήτριος Βιρέλης	Ἰωάννης Τασσαῖος N.
Γεώργιος Μπάνης	Μάρκος Βιτάλης N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ἰωάννης Οἰκονόμου N.
Γεώργιος Μαυρομιχάλης N.	

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν τρίτην μ. μ., ἀναβαλὼν τὴν συνέχειαν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὐρίον.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μελ. Χαροῦ Μελέτης,
Εὐ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. ΠΙΖ'.

Τῆς 23 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράψαν ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου συζητήσεως· πρὶν δ' ἢ προβῇ ἡ βουλή εἰς ταύτην, ἐξέδωκε τις, ὅτι μέλλει νὰ καταγγεῖται εἰς τὴν βουλὴν πρᾶξις ἐμποιοῦσαν λύπην τε καὶ οἰκὴν, καὶ μὴ ἐνεργηθεῖσαν ἔως οὐδ' ὅταν ὁ τόπος ἐδιοικεῖτο παρ' ἐκείνων, πρὸς καταστροφὴν τῶν ὁποίων πολλὰ ἐχύθησαν αἱματα. Ὅτι κατὰ τὰ 1835, πρὸς ἔγκαιρον τῶν δημοσίων εἰσδημάτων εἰσπραξίν, ἐξεδόθη νόμος περὶ καταδιώξεως, καθ' ἣν, παρερχομένης τῆς πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους τεταγμένης προθεσμίας, ἐστέλλετο μηνύτωρ, ὀφείλων νὰ μὴνῇ καθ' ἑκάστην ἐπ' ὅκτω ὅλας ἡμέρας εἰς τὸν ὀφειλέτην ἵνα τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ ἀποτίσῃ· παρερχομένης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἀνωφελῶς, ἐπέμπετο ποινήτωρ, ὀφείλων καὶ οὗτος ἐπ' ὅκτω ἐπίσης ἡμέρας ἵνα ὑπομνησθῇ εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ πρὸς τὸ δημόσιον ὄφλημα αὐτοῦ· παρερχομένων δὲ καὶ τῶν ἡμερῶν τούτων ἀνωφελῶς, ὁ μὲν ποινήτωρ ἀπέγραφε πᾶσαν τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον τοῦ ὀφειλέτου περιουσίαν, καὶ τὸν κατάλογον τῆς ἀπογραφῆς ταύτης ἐπέμπε πρὸς τὸν ταμίαν, οὗτος δὲ ἐξεποίει πρῶτον μὲν τὴν κινήτην καὶ κατόπιν τὴν ἀκίνητον, ἐὰν δὲν ἤρκει, καὶ τελευταίον προέβαινε καὶ εἰς τὴν προσωπικὴν τοῦ ὀφειλέτου κράτησιν, ἐὰν ἡ περιουσία αὐτοῦ δὲν ἐπάρκει πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους. Κατὰ τὰ 1838 δὲ δι' ἄλλου νόμου ἐτροποποιήθησαν τινες τῶν διατάξεων αὐτοῦ, καταργηθείσης ἡτοὶ τῆς περὶ ἀποστολῆς μηνύτωρος πρὸς ἐλάττωσιν τῶν προθεσμιῶν, κατασταθέντος ἀλληλεγ-

γῶς ὑποχρέου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ οὐχὶ ὡς ἦτον πρότερον μετὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τέλος διαταχθέντος ὅτι ἡ προσωπικὴ κράτησις δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀφ' οὗ ἐξαντληθῶσι τὰ ἄλλα καταδιωκτικὰ μέτρα, ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτων· εἰς τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην τροποποίησιν προῆλθε, διότι κατεδείχθη ὑπὸ τῶν προγενέστερον νόμων, ὅτι τινὲς τῶν ὀφειλόντων μεγάλα ποσὰ δυσετρόπον μὲν νὰ ἀποτίσωσιν αὐτὰ, παρεντιθέντες δ' ἄπειρα προσκόμματα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄλλων τῆς καταδιώξεως μέτρων ὑπεξέφευγον οὕτω τὴν ὑποχρεώσιν των, καὶ διότι ἔτι προστίθετο ὁ νομοθέτης νὰ ἐκδίωξῃ τοὺς δυσετρόποντας τούτους ὀφειλέτας. Ὅτι, ὑπαρχόντων ἐν ἰσχύϊ τῶν νόμων τούτων, πάντοτε αἱ τε Οἰκονομικαὶ καὶ Διοικητικαὶ ἀρχαὶ διατάσσοντο ὑπὸ τῶν ὑπουργείων, ἵνα μετὰ προσοχῆς καὶ φειδῶς προσφύγων εἰς τὸ μέσον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καὶ ἵνα ἐν ἐξαιρετικαῖς μόνον περιστάσεσι κάμνωσι χρῆσιν αὐτοῦ, ὡς τοῦ αὐστηροτέρου καὶ καταθλιπτικωτέρου· ἄπειραι δὲ τοιαῦται διαταγαὶ ὑπάρχουσιν ἐκδεδωμέναι, ἰδίως δέ τις, τὴν ὁποίαν αὐτὸς οὗτος, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἄλλα τε, ἐξέδωκε, καὶ τὴν ὁποίαν, φέρουσαν ἡμερομηνίαν τῆς 2 Ἰουνίου 1847, ἀνέγνω. Ἀνθ' ὧν ὅμως τούτων δυστυχῶς ἐλήφθη τελευταίον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου μέτρον τι, οὐ μόνον καταθλιπτικὸν καὶ βίαιον, ἀλλὰ καὶ ῥητῶς εἰς νόμον ἀντιβαῖνον, καὶ ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ κείμενον. Καθὼς δὲ ὑπὲρ εὐεργεσιῶν ἰονίων ἀνύψωσε προχθὲς φωνὴν ἡ βουλή κατὰ τοῦ διαδοθέντος ἐκτοπισμοῦ αὐτῶν, καὶ τοι τοῦ ὑπουργοῦ ὁμολογήσαντος ὅτι δὲν διέταξεν αὐτοὺς νὰ ἐκτοπισθῶσιν, ἀλλὰ μόνον συμβουλὰς ἀπέυθυνεν αὐτοῖς, καὶ καὶ τοι προκειμένης τῆς ἐκπληρώσεως καθήκοντος τὸ ὅποιον ἡ Κυβέρνησις εἶχε πρὸς διατήρησιν τῶν μετὰ ὁμόρου δυνάμεως φιλικῶν σχέσεων· καὶ καθὼς κατ' ἄλλων μέτρων, ὑπὸ τῶν κατὰ τῆς ληστείας συνεστημένων μεταβατικῶν ἐνεργηθέντων, ἐπίσης ἡ βουλή φωνὴν ἀνύψωσε, καὶ τοι κατορθωθέντος ἐκ τῆς τῶν μεταβατικῶν τούτων συστάσεως τοῦ προτεθειμένου δι' αὐτῆς σκοποῦ τῆς ἐξουτώσεως τῆς ληστείας· οὕτω καὶ ἤδη πρέπει νὰ προσενεχθῇ κατὰ τοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰουλ. 1849 ὑπ' ἀριθ. 5031 ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διατασσομένου ἐκτοπισμοῦ τῶν εἰς προσωπικὴν κράτησιν τιθεμένων. Ὅτι τὸ περὶ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἀκουσμα διεδόθη μὲν πρὸ τινων ἡμερῶν, καὶ πάντες ἡμφίβαλλον ἐὰν ἀληθῶς τοιοῦτον μέτρον δι' αὐτῆς διατάσσεται· τελευταίον δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἡ φήμη αὕτη ἐμεγαλύνθη, ὥστε καὶ

εις τὰ ὧτα αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ πιθανῶς ἐφθασεν, ὅς τις, κατανοήσας τὸ αὐτοπον, ἔσπευσε νὰ ἐπανορθώσῃ χθές κατὰ τι αὐτὸ, ὡς ἐλέχθη, μ' ὅλον ὅτι, ἐκτελεσθείσης ἰσως πολλαχού τῆς ἐγκυκλίου, ἡ τοῦ αὐτοῦ θεραπεία δὲν καθίσταται πλέον ἐφικτή. Ἀναγνούς δὲ τὴν ἐγκύκλιον ἐξηκολούθησεν, ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμέναι ἰδέαι δὲν ἤθελον ἰσως ἰδιοποιηθῇ οὐδ' ὑπὸ τῶν ἐλαχίστων τῶν ὑπαλλήλων, πολλῶν δὲ μάλλον τοῦ ὑπουργοῦ· οὐδ' ἠλπίζε τις ὅτι τοιαύτη παχυλὴ τοῦ νόμου ἀγνοία ἐδύνάτο νὰ ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ τῇ Κυβερνήτῃ, διότι ὁ μὲν ταμίης ζητεῖ νὰ κρατηθῇ προσωπικῶς ὁ ὀφειλέτης, ἡ δὲ διοικητικὴ ἀρχὴ ἐκτελεῖ τὴν αἰτησίαν τοῦ ταύτην κρατοῦσα αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένῳ τόπῳ· ἄλλως· ἤθελον ἀπειλεῖ ἡμᾶς καταστροφὴ ἂν ἀπέκειτο εἰς τοὺς ὑπαλλήλους· ταμίης ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τόπου, ὡς διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἀπεπειράθη νὰ τολμήσῃ ὁ ὑπουργός, ἡ ἂν ἀπέκειτο καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὑπουργούς. Ὅταν δὲ οὐδὲ κατὰ τῶν κακούργων μέτρα τοιαῦτα δύνανται νὰ διαταχθῶσι, διότι ὀρίζει μὲν κατ' αὐτῶν ὁ νόμος ποινὰς οὐχὶ δὲ καὶ ἐκτοπισμὸν, πῶς δύναται τις νὰ λάβῃ τοιαῦτα κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου; Τὸ δημόσιον ἠδύνάτο ἵνα εἰσπράξῃ τὸ χρέος αὐτῶν νὰ ἐκποιήσῃ τὴν περιουσίαν αὐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐκτοπίσῃ αὐτοὺς σκληρῶς, ὡς διὰ τῆς ἐγκυκλίου διατάσσεται· διότι μέτρον τοιοῦτον ὑπάρχει ὅλως σκληρόν, καὶ οὐδέποτε οἱ Ἕλληνες διεκρίθησαν ἐπὶ σκληρότητι. Ὅτι ὁ ὑπουργός προῆλθε εἰς τὸ διὰ τῆς ἐγκυκλίου διαταχθέν μέτρον, ἐκ τῆς ἐλευθερίας μετ' ἧς διαγρυσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ προσωπικῶς κρατούμενοι· ἀλλ' ἐδύνάτο νὰ τιμωρήσῃ τοσοῦτον ἀπανθρώπως τοὺς ὀφειλέτας ἐπὶ τῇ ὀλιγορίᾳ τῶν δεσμοφυλάκων; Καὶ ὅτι διὰ συστήματος τοιοῦτου οὐ μόνον τὰ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλόμενα δὲν εἰσπράττονται, ἀλλὰ καὶ τὰ πάντα κατασφύρονται, καὶ, καθὼς ἄλλοτε μέτρα τοιαῦτα εἰς ἀθλίαν ὤθησαν τὸ κράτος κατὰστασιν, ὀλιθρίας δύνανται καὶ ἤδη νὰ ἔχῃσι συνεπείας. Ἐνῷ δὲ ἐπρεπε τοιαῦτα μέτρα νὰ μὴν ἐπαναληφθῶσι ποτε, ἀναφαίνονται ἐκείνους κατὰ δυστυχίαν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ληφθέν μέτρον ὑπερηγοῦσθαι ἀπὸ εἰλικρίνειας· μ' ὅλον ὅτι δὲ εἶναι νόμιμον, ὥφειλεν ὁ προαγορεύσας, καὶ ἂν εἰς τὸν νόμον ἀντέκειτο, νὰ καταδείξῃ τοῦτο ἰδίᾳ εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ οὐχὶ νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ καὶ νὰ κατενεχθῇ οὕτω πλαγίως κατὰ τοῦτον. Ὅτι, ἐπειδὴ ἐνδέχεται φράσις τις τῆς ἐγκυκλίου νὰ παρεξηγηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον ἐξέδωκε δευτέραν ἐγ-

κυκλίον, τὴν ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1849 ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, δι' ἧς ῥητῶς ἀναπτύσσον τὴν πρώτην λέγει ὅτι ἡ τῶν προσωπικῶς κρατουμένων μεταφορὰ πρέπει νὰ γένηται ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἐπαρχίαν ἐντὸς τοῦ νομοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἀναγνούς δὲ τὴν δευτέραν ταύτην ἐγκύκλιον ἐξηκολούθησεν, ὅτι ὡμολόγησε μὲν ὁ προαγορεύσας ὅτι ὁ πρῶτος περὶ κατασκευῆς τῶν καθυστερούντων νόμος δὲν διέτασεν ἀναγκαίως τὴν προσωπικὴν κράτησιν καὶ ὅτι ὁ δευτερον ἐκδοθείς ἐπέβαλεν αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ὡμολόγησεν ὅτι ὁ δευτερος οὗτος νόμος προῦκαλῆσθαι ἐκ τῆς κακῆς τῶν ὀφειλετῶν πίστεως· τὸ ὑπουργεῖον δ' οὐδόλως ἡμάρτησε, διατάξαν νὰ ἐνεργῇται ἡ προσωπικὴ δ' οὐδόλως ἡμάρτησε, διατάξαν νὰ ἐνεργῇται ἡ προσωπικὴ κράτησις, καθ' ἣ ὁ νόμος ἐκεῖνος διέταξε, διότι οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ ὅτι ὁ νόμος ἐκέλευεν. Ὅτι κατὰ πάντα νόμον μία φυλακὴ τῶν πολιτικῶς κρατουμένων ὑπάρχει συνεστημένη· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐξ ἐπιεικειᾶς πολλοὶ κρατοῦνται εἰς φυλακὰς ἐν ταῖς ἰδίαις ἐπαρχίαις, δὲν πραγματοποιεῖται δ' οὕτως ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου, συνδικαιτωμένων τῶν κρατουμένων μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν καὶ κατὰ μὴδὲν ἐκ τῆς κρατήσεως εἰς τὴν τοῦ χρέους ἀπότισιν ἀναγκαζομένων, διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον διέταξεν ἵνα μεταφέρονται εἰς τὰς τοῦ νομοῦ κατὰ τὸν νόμον, ὡς οἱ ἐπ' ἐγκλήματι κατηγορούμενοι, ὅπως εἰσάγονται οἱ συγγενεῖς αὐτῶν νὰ ἀποτίωσι τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλὰς τῶν κρατουμένων. Οὕτως ἐν ὠθήσῃ καὶ ἐν Μεγάρῳ δὲν ὑπάρχουσι συνεστημένοι φυλακαὶ τῶν πολιτικῶς κρατουμένων ἢ ποινικῶς, ὁ δὲ νόμος, ὁ διατάσσων τὴν μεταφορὰν τῶν ἐκείθεν ὀφειλετῶν εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς, κατ' οὐδὲν εἶναι σκληρός. Ὅτι ἄλλως τῶν δημοσίων χρημάτων θέλουσιν ἀνέτως καταχρᾶσθαι τινες, καὶ οἱ οὕτως αὐτῶν καταχρώμενοι θίλουσιν ἀδικεῖν τὸ ὅλον, διότι ὁ μὴ τιμωρὸν τὸν ἀδικούντα ἀδικεῖ τοὺς δικαίους. Ὅτι ἐν μόνον εἶναι τὸ ἡμάρτημα τοῦ ὑπουργοῦ, τὸ νὰ διατάσῃ ὅτι φρονεῖ, καὶ νὰ μὴ διατάσῃ μὲν ἄλλα διὰ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων παραγγέλλῃ δ' ἄλλα δι' ἰδιαιτέρων, οἷα πολλὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου εὑρίσκονται, καὶ ἰδίως κατάλογος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιδρομῶν ὀφειλετῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἀποσταλεῖς πέρυσιν πρὸς τὸν ταμίαν Πατρῶν ἵνα ἀφήσῃ αὐτοὺς ἀκαταδιώκτους.

Ἐρωτηθεὶς ἐνταῦθα ὁ ὑπουργός ὑπὸ τοῦ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσαντος, ἂν εὑρίσκωνται ἐπιστολαὶ τοιαῦται καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκδοσόμεναι, καθ' ἣν ἐποχὴν διεύθυνε τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἀπήντησε μὲν ὅτι θέλει ἐρευνήσῃ ἐν

τῷ ἀρχεῖ τῷ ὑπουργεῖον πρὸς ἀνέυρεσιν τοιούτων, ἐξηκολούθησε δὲ ἀπαντῶν, ὅτι, ἂν ἐπρόκειτο ἤδη νὰ νομοθετηθῇ ἐξαιρετικὸν τι μέτρον κατὰ τῶν τοῦ δημοσίου ὀφειλετῶν, αὐτὸς ὁ προαγορεύσας ἤθελε πεισθῇ νὰ ἐπιδειχθῇ πολλῶ μᾶλλον αὐστηρότερος κατ' αὐτῶν, κρατούντων ἐκ κακῆς πίστεως τὰ δημοσία χρήματα. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐγκυκλίου οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν νόμον μόνον ἐφήρμοσε, διατάξας, περὶ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν πρωτεύουσάν των νομῶν κρατουμένων, ὅτι πρέπει νὰ ἐφιστῶσιν αἱ ἀρχαὶ πλείονα προσοχὴν, ἵνα μὴ ἀφίενται οἱ κρατούμενοι ἐλεύθεροι, καὶ δὲν ἐπέρχεται οὕτω τὸ ἐκ τῆς κρατήσεως ἀποτέλεσμα. Ὅτι τὸ ληφθὲν μέτρον δὲν διατάσσει ἐκτόπισιν, διότι ἐκτόπισις εἶναι ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταφορὰ τῶν αἰσῶν, ἀλλὰ εἶναι δίκαιον, λαμβανόμενον κατὰ μόνων τῶν ἐνόχων· ἐὰν δὲ θεωρηθῇ παρὰ τῆς βουλῆς ὡς παράνομον, εὐχαρίστως ὑφίσταται τὴν ἐπὶ τούτῳ νενομισμένην ποινὴν. Ὅτι οὐδὲ κατὰ κεφαλὴν παρέβη τὸν νόμον, ἀλλὰ μάλιστα μετ' ἐπιεικείας καὶ τὸ μέτρον διέταξε, διότι, ἐνῷ ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὴν προσωπικὴν κράτησιν καὶ πρὶν ἢ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἄλλα καταδικαστικὰ μέτρα, οὐδὲν τούτων γίνεται, ἀλλ' ἐκποιεῖται πρῶτον ἡ τῶν ὀφειλετῶν κινήτῃ περιουσία, καὶ, ταύτης μὴ ἐπαρκείας, ἡ ἀκίνητος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐνεργεῖται ἡ προσωπικὴ κράτησις καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ θεωρηθεῖσα ὡς μέτρον σκληρόν, καθ' ἃ καὶ ἡ ἐγκύκλιος ῥητῶς καταδεικνυσὶν αὐτὴν ὡς τοιοῦτον. Ὅτι ὁ τρόπος καὶ ἡ τοῦ λόγου ἔκφρασις, δι' ἣν ὁ προαγορεύσας ἦλθεν ἵνα τὴν πράξιν ταύτην καταγγεῖλῃ, δὲν ἐνέφαινον εἰλικρινεῖαν· διότι, ἐνῷ καθῆκον ἡμῶν πάντων εἶναι νὰ ἀνορθώωμεν τὰ ἁμαρτήματα ἀλλήλων, οὗτος, κατὰ παράβασιν καὶ τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν, καθ' ἃς ἰδίᾳ πρῶτον καὶ δις πρέπει νὰ παραινῆται τις καὶ τελευτᾷ ἐπ' ἐκκλησίας, ἐπῆλθεν ὀργισμένος, ὡς ἂν προστιθετο καιρίαν νὰ φέρῃ πληγὴν κατὰ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ἀντιπάλου. Ὅτι εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας, ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀνέστηλιν ὑπουργεῖον τότε τὰς καταδικάζεις, τοῦτο ὅμως εἶναι γεγονὸς ὅπως πραγματικόν, καὶ θέλει ἐκτεθῇ ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ ὑπὸ πάντων, οἵτινες γνωρίζουσιν ἂν ἀληθῶς οὕτως ἐγένετο· εἶπε δὲ προσέτι ὅτι παχυλὴν ἔχει ὁ νῦν ὑπουργὸς ἀμάθειαν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πραγματικόν εἶναι γεγονός, καὶ πάντες δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ τῶν γνώσεων ἐκάστου· μ' ὅλον δὲ οὐχὶ ἐξ ἀμαθείας ὑπεγορεύθη ἡ ἐγκύκλιος ἀλλ' ἐξ εἰλικρινοῦς καὶ κοινωφελοῦς σκοποῦ, ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς καταναγκάσεως τῶν δημοσίων χρήματα κρατούντων νὰ ἀποτίσωσιν αὐτά. Ὅτι ἐκ μὲν τῶν λόγων τοῦ

προαγορεύσαντος δύναται πᾶς τις νὰ εἰκάσῃ τὸν σκοπὸν, ἐξ οὗ εἰς αὐτοὺς προῆλθεν· οἱ δ' Ἕλληνες ἀληθῶς εὐγενεῖς εἰσιν, ὡς εἶπε, λυπούμενοι ἐπὶ τοῖς παθήμασι καὶ αὐτῶν τῶν ἀδικησάντων αὐτοὺς, ἀλλ' ἀναγκαῖον εἶναι νὰ τιμωρῶνται οἱ πταίνοντες, διότι ἅπαν τὸ ἔθνος ἀδικοῦσιν οἱ τὰ χρήματα αὐτοῦ κατακρατοῦντες. Ὅτι ὁ προαγορεύσας καθήκον αὐτοῦ, ὡς ὑπουργοῦ ἄλλοτε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ πάντες γνωρίζουσι τὰς αἰτίας τῶν παθημάτων ἐκείνων· διότι εἰς μὲν τὸ μέτρον ἐκεῖνο προῆλθε τότε ἡ κυβερνήσις ἐξ ἐπιεικείας, κατεγράσθησαν δ' αὐτῆς οἱ πταίσαντες καὶ ἐτιμωρήθησαν, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1836 καὶ ἄλλοτε ἀπευκταῖα τοιαῦτα ἐγένοντο, μηδὲν πταίσαντων ἐπὶ τούτοις τῶν ὑπουργῶν ἐκείνων. Καταβίς δ' ἀμφοτέρως τὰς ἐγκυκλίους ἐπέρανε τὸν λόγον εἰπὼν, ὅτι ἐνήργησεν ἐντὸς τοῦ νόμου, ὡς ὑπουργὸς συνταγματικὸς βασιλέως συνταγματικοῦ.

Ἰποστηρίζων ἕτερος τὸν διῆχυρισμὸν τοῦ τὴν συζήτησιν προκαλέσαντος ἐξέθηκεν, ὅτι ἠλπίζεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς μετὰ τὴν γενομένην καταγγελίαν ἤθελε προσέλθει ὁμολογῶν τὸ ἑαυτοῦ ἁμαρτήμα καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ συγχώρησιν ἐξαιτούμενος, οὐχὶ δὲ καὶ προσάπτων σκοπὸν μὴ εἰλικρινῆ εἰς τὸν καταγγέλλοντα, πολλῶ δὲ μᾶλλον καὶ διῆχυρίζομενος ὅτι ἐντὸς τοῦ νόμου ἐνήργησε· διότι, ὡς αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ἄλλοτε, ὅτι τὸ μὲν ἁμαρτάνειν ἀνθρώπου ἴδιον, τὸ δ' ἐπιμένειν μωροῦ, καὶ παρατηρήσεις τότε ἐγένοντο περὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ γνωμικοῦ, οὕτω δυνάται τις καὶ ἤδη νὰ εἴπῃ ἐπ' αὐτοῦ, ἐπιμένοντος καὶ δευτέραν ἐκδόντος ἐγκύκλιον χθὲς ἔτι, ἂν οὐ τὰ περὶ τῆς πρώτης διαδοθέντα ἔμαθεν, ἐπιβεβαιούντος μάλιστα καὶ δι' αὐτῆς τὰ ἐν τῇ πρώτῃ. Ὅτι εἰς ἀντίρρῃσιν περιέπεσεν ὁ ὑπουργός, ἀπαιτήσας μὲν τὸ πρῶτον ἵνα οἱ καταγγέλλοντες καταδείξωσιν αὐτῷ ἰδίᾳ τὰ ἁμαρτημένα, ἐπιμένων δὲ κατόπιν ὅτι ἐντὸς τοῦ νόμου ἐνήργησε πρὸς τιμωρίαν τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἀντιεξάντων πολλῶν, ὅτι οἱ τοῦ δημοσίου ὀφειλέται δὲν εἶναι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ἀληθῶς φωνὴ ὑπὲρ τῶν ἑκπανησιῶν πρότινος ὑψώθη, καὶ σήμερον ἄλλη ὑψοῦται κατὰ βανδαλικῆς ἀληθῶς πράξεως, ἐνεργηθείσης ὑπ' ἀνδρός, ὅστις, καὶ μετὰ τὴν καταγγελίαν αὐτῆς, ἐπιμένει ἐκφράζων μάλιστα ἀρχὰς ὀλεθρίους καὶ ἀγριοτέρας ἐκείνων, ὅσας κατέδειξεν ὁ τὴν συζήτησιν προκαλέσας. Ὅτι νομίζει μὲν ὁ ὑπουργὸς δικαίαν τὴν πράξιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ὁ Τσίνος νομίζει νομίμους τὰς βασάνους τὰς ὁποίας καταπράσσει· ἐδύνατο δ' ὁ ὑπουργός νὰ ἀποστείλῃ ἀντὶ παντός ἄλλου μέτρου

τὸν Τσίνον, τὸν ὁποῖον ὡς ὑπουργὸς καὶ αὐτὸς ἠποστηρίζει, ἵνα περιέλθῃ κατὰ τόπους καὶ ἐπαρχίας καὶ εἰσπράξῃ τὰ καθυστεροῦντα τοῦ δημοσίου· διότι κατ' οὐδὲν τὸ διὰ τῆς ἐγκυκλίου διαταχθέν μέτρον διαφέρει τῶν ὑπὸ τοῦ Τσίνου ἐνεργουμένων, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰμβράμη ἀλλοτε γενομένης ἀπαγωγῆς εἰς Αἴγυπτον τῶν Ἑλλήνων πρὸς αἰχμαλωσίαν. Ὅτι ὁ νόμος δὲν φέρει διάκρισιν τινά, καὶ οὐδεὶς ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει αὐτοῦ, μετ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος ἐνεργουμένη, νὰ παραπονεθῇ δύναται, ἀλλὰ δὲν δύναται ὁ ὑπουργὸς καὶ ἴδιον νόμον νὰ πλάσῃ· ἡ δὲ δεύτερον ἐκδοθεῖσα ἐγκύκλιος τῆς 22 Ἰουλίου σοφίζεται, ἐξηγοῦσα ὅτι ἐννοεῖ τὰς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν φυλακὰς, διότι εὐκρινῶς διὰ τῆς πρώτης διατάσσεται ὁ κατὰ παράδαςιν τοῦ τε συντάγματος καὶ τῶν νόμων ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν ἐκτοπισμός. Ἀλλὰ τοιαῦτα καὶ τούτων χεῖρονα, ἐάν ᾖται δυνατόν, ὥρμιον νὰ περιμένωσι πάντες ἐκ τοιαύτης πραγμάτων καταστάσεως. Ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐπεκαλέσθη μάρτυρας διὰ τὰ κατὰ τὴν περυσινήν στάσιν, γνωστὸν ὅμως εἶναι τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐξ ἐπιπολαιότητος τότε προῆλθεν ἡ τοσούτων αἱμάτων ῥοή, ὡς καὶ νῦν ἐξ ἐπιπολαιότητος ἡ μᾶλλον ἐκ προθέσεως ὀλέθρια προκαλοῦνται ἀποτελέσματα. Καὶ ὅτι εἰς τὴν βουλὴν μὲν ἀποκείται νὰ ἀποφάνῃ ἐπὶ τοῦ παρανομήματος τούτου, οὐδεὶς ὅμως, ὑπ' ὅψιν ἔχων τὸ γράμμα τοῦ νόμου, δύναται νὰ ἀμφισβᾷ περὶ τε τῆς παχυλῆς ἀμαθείας καὶ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου, προδιδούσης ἄλλως τάσιν ὀλεθρίαν εἰς τε τὸ ἔθνος, καὶ τὸν θρόνον καὶ τὰς τοῦ λαοῦ ἐλευθερίας.

Ἐπ' ἀνεγχετο ἕτερος, ὅτι δὲν πρόκειται ἡ εξέτασις ἂν τὰ νουμισμένα τῆς καταδιώξεως μέσα ᾖται σκληρά, διότι ταῦτα ἰσχύουσιν ἐν ὅσῳ δι' ἐτέρου νόμου δὲν ἀναιρεθῶσιν· ἀλλὰ πρόκειται ἡ εξέτασις τῶν διαταχθέντων, ἂν ᾖται σύμφωνα μετ' τὸν νόμον. Καὶ οὐδεὶς μὲν ἀρνείται, ὅτι ἡ προσωπικὴ τοῦ πολίτου ἐλευθερία εἶναι τὸ τιμαλφέστερον αὐτοῦ δικαίωμα· οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι ὁ νόμος ἐν ὀρισμέναις περιπτώσεσιν ἠθέλησε νὰ περιορισθῇ μικρὸν αὐτὴ ὑπὲρ γενικοῦ τινος σκοποῦ. Ὅτι οἱ προαγορεύσαντες, διατάχσαν, ὅτι ἐκτὸς τῆς σκληρότητος τῶν καταδιωκτικῶν μέτρων, τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διατασσομένων, φαινομένης καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ νόμῳ ἐπιγραφῆς τοῦ περὶ αὐτῶν κεφαλαίου, προστεθῇ καὶ ἡ κακὴ τούτων ἐφαρμογὴ διὰ τοῦτο θέλει οὗτος ἐκθέσει, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον διὰ τῆς ἐγκυκλίου διατίχθη. Καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ἠπατήθησαν οἱ δι' ἀσχυρισθέντες, ὅτι οἱ τὴν εἰσπράξιν τῶν δημοσίων χρημάτων ἐπιτετραμμένοι

ταμίαι ὀφείλουσι νὰ κάμωσι πρῶτον χρῆσιν τῶν ἄλλων καταδιωκτικῶν μέτρων, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς κρατήσεως, διότι ῥητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγεῖται αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι χρῆσιν οἰουδήποτε μέσου θελοῦσιν ὅταν κρίνωσιν αὐτὸ τελεσφόρον, ἢ καὶ ὅλων συγχρόνως πρὸς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους· διὰ τούτων δὲ δὲν ἐννοεῖ, ὅτι οἱ ταμίαι πρέπει νὰ κάμωσι πάντοτε τὸ πρῶτον χρῆσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν νομίζωσιν αὐτὴν τελεσφόρον. Ὅτι τούτου ἐνεκα οἱ ταμίαι καὶ εὐθύνῃ φέρουσι διὰ τὴν ἔγκαιρον τῶν δημοσίων χρημάτων εἰσπράξιν, καὶ τὴν εὐθύνῃ ταύτην, τὴν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν διατασσομένην, ῥητῶς ὑπομνησκει αὐτοῖς ὁ περὶ καταδιώξεως νόμος· διότι ἠθέληεν εἰσθαι ἀντίφασις, ἐάν ἐδαρύνοντο μὲν μετ' εὐθύνῃ, δὲν τοῖς ἐχορηγοῦντο δὲ τὰ πρὸς εἰσπράξιν μέσα· ἀπαλλάσσονται δ' οἱ ταμίαι τῆς εὐθύνῃς ταύτης, ὅταν ἀποδείξωσιν ὅτι πάντων τῶν χορηγηθέντων αὐτοῖς μέσων ἐχρησάντο ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὅτι δι' ἀσχυρισθῆσαν μὲν οἱ προαγορεύσαντες, ὅτι παρεβάθη τὸ τε σύνταγμα καὶ ὁ νόμος διὰ τῆς ἐγκυκλίου, διαταχθείσης δι' αὐτῆς τῆς μεταφορᾶς τῶν πολιτικῶς κρατουμένων εἰς τὰς φυλακὰς τῆς πλησιοχώρου πόλεως τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτῶν· ἀλλ' ἂν τοιαύτη ἐξεδοθῇ ἐγκύκλιος, ὁ ὑπουργὸς, οὐ μόνον κατὰ τῶν ὀφειλετῶν δὲν προσπνέχῃ σκληρῶς, ὡς ἐξέθηκον, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιεικῶς, ἀπομακρυνθεὶς τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου· διότι κατὰ τὴν ἐγκύκλιον συνεσθῆσαν διέφοροι φυλακαὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ νομοῦ. ἐν ᾧ κατὰ τὸν νόμον ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλακῶν εἰς δέκα μόνον περιορίζεται, πολλαπλασιασθεὶς δ' ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν, ἐπιεικῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποβαίνει. Ὅτι αἱ φυλακαὶ διατελοῦσι συνεστημέναι παρὰ τῇ ἑξῆς ἐκάστου τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὸ 1009 ἀρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας· ἀρ' αὐτὸ δ' ὁ νόμος ἐπέτρεψεν ὡς καταδιωκτικὸν μέσον τὴν προσωπικὴν τῶν ὀφειλετῶν κράτησιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλακῶν εἰς δέκα μόνον περιώρισεν, ὁ ὑπουργὸς· εἰπὼν, ὅτι δύναται οἱ ὀφειλέται νὰ μετενιχθῶσιν εἰς τὰς φυλακὰς, οὐ μόνον τὰς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν συνεστημέναις, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν ἄλλαις γειτνιαζούσαις ἐπαρχίαις τυχόν ὑπαρχούσαις, οὐδόλως σκληρῶς πρὸς τοὺς ὀφειλέτας· ἀλλὰ λίαν ἐπιεικῶς μάλιστα προσπνέχῃ· ὅταν δὲ ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐκτελεῖται· καὶ νῦν κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιωρισμένας περιστάσεις, ἐν ἰσχύϊ ὑπαρχόντων πάντων τῶν διατεταγμένων καταδιωκτικῶν μέτρων, οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀφορμὴ παραπῶν, οὐδὲ καταφορᾶς κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς διαπλάσσοντος φυλακὰς.

Ἐπέφερον ἄλλος δὲ ὅτι ὁ ὑπουργὸς καὶ ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγορεύ-
σας, ἀντικρούοντες τὰ κατὰ τῆς ἐγκυκλίου ῥηθέντα, περιστρά-
φησαν εἰς τὸ νὰ ἐπιδείξωσι μόνον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀρ-
μοδία εἰς τὸ καταδικάζειν τοὺς ὀφειλέτας· ἀλλὰ τοῦτο μὲν
οὐδεὶς ἀρνίεται καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνδιατρίψωσιν εἰς δικαίωμα
ἀνεγνωρισμένον, τὸ δὲ ζήτημα εἶναι περὶ τοῦ κακοῦ τρόπου,
δι' οὗ ζητεῖται ἡ τοῦ νόμου ἐφαρμογή. Καὶ ἐάν μὲν παρατη-
ρήσῃ τις τὸν περὶ καταδικώσεως νόμον, οὐδὲν ἄλλο βλέπει, ἢ
ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν ὀρίζει τὴν ἀποσταλὴν μηνυτῶρων καὶ ποινη-
τῶρων, μετὰ δὲ τοῦτο, ἐάν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἀποτίσῃ τὸ χρέος,
ἐπιβάλλει καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν, μηδὲν ἄλλο ἐκτὸς τῶν
λέξεων τούτων ἀναφίρων, οὐδὲ κανονίζων ποσῶς τὰ περὶ τοῦ
τρόπου καὶ τόπου τῆς κράτησεως τῶν ὀφειλετῶν· ἔπειτα ὁμῶς,
τῷ 1837, πολλῶν καθυστερήσεων γενομένων καὶ ἀπαραιτήτου
καταστάσεως τῆς προσωπικῆς κράτησεως, ἐζητήθησαν αἱ ἀναγ-
καίαι περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τόπου διασαφήσεις. Πῶς δ' ἐξή-
γησε τότε τὸν νόμον αὐτὸς οὗτος ὁ νομοθέτης ὁ ἐκδότης καὶ συν-
τάξας αὐτόν; καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν τρόπον οὐδὲν ἄλλο
εἶπεν, ἢ ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἡ κράτησις διὰ τῆς τῶν χωρο-
φυλάκων δυνάμεως, καὶ, ἀποφυγούσης μάλιστα τῆς στρατιωτι-
κῆς ἐξουσίας, ἐξεδόθη ἐπιτήδης περὶ τούτου διάταγμα· περὶ δὲ
τοῦ τόπου ἀποφαινόμενος ἐξήγησεν ὁ νομοθέτης, ὅτι ἡ κράτησις
γίνεται ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἐδρεύει ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ
ὁ ταμίης. Καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἡ εἰς τὸ στενὸν δίκαιον ἐξηγου-
μένη ἐννοια τοῦ νόμου, ἣν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοιοῦτων καθυστερή-
σεων ὁ νομοθέτης ἐποίησε, καὶ αὕτη ἐφηρμοζέτο μόνον ἀπὸ τοῦ
1837 μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης· ἀλλ' ἂν καὶ ἐπ' ὀλίγον μὴ
παραδεχόμενοι ἐπιεικῶς τὴν στενὴν ταύτην τοῦ τόπου ἐξήγησιν,
ἀναδράμωμεν εἰς τὴν γενικὴν περὶ τούτων ἀρχὴν τῆς νομολογίας
μας, οὗχ ἥτις ἐν βλέπομεν ὅτι καὶ πρὸς ταύτην ἀπάδει ὁλοσχε-
ρῶς ἡ ἐγκύκλιος· ἐπ' ᾧ καὶ ὁ ὑπὲρ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, τὸ
1,009 ἄρθρ. ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπικαλεσθεὶς, εἰδόσθι νὰ συναμολογήσῃ
ὅτι ὁ ὑπουργὸς παρανομεῖ ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον. Ἀναγνούς δὲ
τὸν νόμον, ὀρίζοντα ὅτι μόνον εἰς τὴν ἐδρὰν παντὸς δικαστηρίου
πρωτοδικῶν ἀπάγεται ὁ ὑπὸ κράτησιν τεθησόμενος, δεῖς δ' ἐνε-
ργῆσαι αὐτὴν ἀλλαχοῦ τιμωρεῖται ἐπ' αὐταιρέτῳ φυλακίσαι, συνε-
πέραινε, ὅτι, ἢ τὴν παρὰ τοῦ νομοθέτου καθιερωθεῖσαν ἀρχὴν
ἀσπασθῶμεν ἢ τὴν γενικὴν τῆς νομολογίας ἡμῶν, καθ' ἑκατέραν
τούτων ἀπάδει καὶ εἶναι παράνομος ἡ ἐγκύκλιος. Ἀναγνούς δὲ
περικοπὴν ταύτης λέγουσαν, ὅτι δεσάκις οἱ ταμίαι ζητοῦσι προσω-

πικὴν κράτησιν αὐτὰς νὰ προσδιορίξωσι, τῶν μὲν ἐντὸς 3 ὥρῶν
ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς ἐδρᾶς τῆς διοικήσεως ἐχόντων τὴν διαμο-
νὴν τῶν ὀφειλετῶν, τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς παρακειμένης ἐπαρ-
χίας πολιτικὴν φυλακὴν, τῶν δ' ἐπέκειντα τῶν τριῶν ὥρῶν ἀπο-
στάσεως διαμενόντων, εἰς τὴν φυλακὴν τῆς ἐδρᾶς τῆς διοική-
σεως τῆς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπαρχίως ἑκαστος. . . .
Ἐπέφερον δὲ κατὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην, μόνος ὁ πέραν τῶν
3 ὥρῶν τῆς ἐδρᾶς τῆς ἐπαρχίας τοῦ διαμένον ἀπαλλάσσεται
τοῦ καθιερουμένου ἐκτοπισμοῦ, ὁ δὲ ἀτυχὴς κάτοικος τῶν Ἀθη-
νῶν π. χ. καὶ τῶν ἐγγύτερον τῶν τριῶν ὥρῶν κειμένων τόπων
ἀπάγεται οὐχὶ πλέον εἰς τὰς τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' εἰς τὰς τῶν Ὠθῶν
φυλακάς. Ἀναγνούς δ' ἔπειτα περικοπὴν τῆς ἀπὸ 22 λήγοντος
ἐγκυκλίου, δι' ἧς ἐπεξηγείται ἡ πρώτη, παρετήρησεν, ὅτι διὰ τῆς
φράσεως «ὡς πρὸς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς
ἐπαρχίας, ἐάν δὲν ὑπάρχῃ τυχὴν φυλακὴ, νὰ κρατῶνται εἰς τὴν
παρακειμένην ἐντὸς τοῦ νομοῦ ἐπαρχίαν. . . .» Ἐννοεῖται δὲ ὅτι
πρέπει νὰ προσωποκρατῶνται ἐντὸς τῶν φυλακῶν τῆς αὐτῆς
ἐπαρχίας. . . . ἐκτίθησιν ἀκαταλήπτους ιδέας ὁ ὑπουργός,
ἐπειδὴ, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουσι φυλακαὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, δὲν
ἐννοεῖ τι σημαίνει τὸ νὰ κρατῶνται ἐντὸς τῶν φυλακῶν
τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας· τοῦτο εἶναι αἰετιμα, ὅπερ προσκαλεῖ
καὶ τὸν ὑπουργόν καὶ πάντα ἄλλον νὰ λύσῃ, ἂν δύνα-
ται. Καὶ ἡ προκειμένη λοιπὸν ἐγκύκλιος καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς
μηδὲν ἐννοούσα ἐξήγησις, ἀντιβαίνουσαι πρὸς ἀμφοτέρας τὰς ἐκ-
τιθείσας ἀρχάς, δὲν πρέπει νὰ λάβωσι κύρος, ἀν καὶ ἔδη, τεθεῖ-
σαι εἰς ἐνέργειαν, ἐπροκάλεσαν ἰσως οὐ σμικρὰς ἐκτοπίσεις. Καὶ
εἶπε μὲν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἀντὶ νὰ τῷ ἐπιτεθῇ τις ἡδύνατο νὰ
ἀπευθίνῃ αὐτῷ παρατηρήσεις, ἀλλὰ τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς
ἔπρεπε νὰ ζητῇ πρὸ τῶν ἔργων, καὶ ἡ διόρθωσις νὰ γένηται πρὸ
τῆς ἐκτελέσεως· μετὰ τὴν ἐνέργειαν ὁμῶς τούτων τὰ λάθη εἰσὶν
ἀθεράπευτα, καὶ κατὰ τὸ σύνταγμα καθῆκον ἔχει πᾶς βουλευτὴς
νὰ προσβάλλῃ ἀπὸ τοῦ ὅληματος πᾶσαν παράνομον πράξιν. Ἐκτὸς
τούτων ὁμῶς παρατηρεῖ, ὅτι οὐδ' ἔπρεπεν ὅπως νὰ ἐπέμβῃ ὁ ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τόπον τῆς
κράτησεως τῶν ὀφειλετῶν, καὶ χρέος εἶχε νὰ διατάξῃ μόνον τοὺς
ταμίους νὰ ἀπευθύνωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν πρὸς τὰς διοικητι-
κὰς ἀρχάς, ἐπειδὴ εἰς ταύτας μόνον ἀπόκειται νὰ ὀρίσῃσι τὸν
τρόπον τε καὶ τόπον τῆς φυλακίσεως· καὶ ἀληθῶς, τὸ ἔργον
τοῦτο, ἐκπεύγον τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου, ἀνήκει εἰς τὴν διοικη-
τικὴν ἐξουσίαν καὶ, ἐάν κακῶς ὀρίσθῃ ὁ τόπος, ἀνήκει οὐχ' ἡτ-

τον και εις την δικαστικην. Ο επι των Οικονομικων λοιπον υπουργος, αν και επρεπε να λαβη επιεικέστερα κατα των οφειλετων μετρα, επειδη το χρεος των πηγάζει εξ ων λόγων πολ-
λάκις ανέφερεν η βουλή, εάν ήθελεν όμως να ενεργήση το τε-
λευταίον κατα των οφειλετων μετρον, ωφειλε πρό τουτου να
συνεννοηθῇ μετά του επι των εσωτερικων και του επι της δι-
καιουσύνης υπουργου, να διατάξωσιν ουτοι περί τε του τρόπου
και τόπου της φυλακίσεως· ουδέποτε όμως εδύνατο, διατάσ-
σων αυτός τους νομάρχας, να επέμβῃ εις δικαιώματα και χρέη
αλλότρια της δικαιοδοσίας αυτού. Η εἶναι λοιπόν αναρμόδιος,
διότι υπερπηδήσας πᾶν ὄριον περιβλήθῃ το δικαίωμα δύο
υπουργείων, η της ἐγκυκλίου το πνεῦμα εἶναι παράνομον, κατά τε
τὴν ὑπὸ τοῦ νομοθέτου γενομένην ἐξηγήσιν και κατά τὴν της
νομολογίας ἡμῶν γενικὴν ἀρχὴν· ἐφ' ᾧ οὐδ' ἀντίκρουσιν τις ἐγέ-
νετο ὡς πρὸς τοῦτο, και ὁ υπερασπίσας βουλευτὴς συνωμολόγη-
σεν ὅτι εἶναι παρανομία κατ' ἐπιείκειαν. Ἀλλ' εἰάν τὰ περί
καταδιώξεως ἐπιτρεπόμενα μετρα δὲν ἐπῆρχουν, ἡδύνατο να
προκαλέσῃ ὁ υπουργὸς ἄλλον ἐντονώτερον νόμον, ουδέποτε όμως
παραβιάζων τὸν ὑπάρχοντα να ενεργῇ κατά βούλησιν.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι δὲν λαμβάνει τὸν λόγον διὰ να ὑπε-
ρασπίσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον καθυστεροῦντας, ουδ' ἐναντίος
εἶναι εἰς τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιεικῆ μετρα, ὅσας τις λογίζονται αναγ-
καί, λέγει όμως ὅτι πρέπει να ἐφαρμόζωνται ταῦτα κατά γενι-
κὴν τινα τρόπον· δὲν ἀδικεῖ δὲ τὴν Κυβέρνησιν, ὡς μὴ λαβού-
σαν τοιαῦτα περί των μὴ δυναμένων να πληρώσωσι μετρα,
καθ' ὅσον εἰσλήθασαν μάλιστα δύο προτάσεις νομοσχεδίων,
ὑπὲρ ὧν θέλει βεβαίως συνδράμει ἡ τε βουλή και τὸ ὑπουργεῖον,
να παύσωσιν αἱ περιπλοκαὶ αὗται. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν
ἐγκύκλιον παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἀγνόη τι ἔργον, μὴ μετέχον της
ιδιότητος ἥτις εἰς αὐτὴν ἀπεδόθη· ὅτι πρὸ 10 ἡμερῶν ἐκδόθησα,
περιέχει φραστικόν τι ἐξηγούμενον κατά τινος ὡς ἐπιτρέπον
ἐκτόπισιν, ἀλλ' ὅτι ἡ διὰ της Ε'. ἐγκυκλίου γενομένη ἐξηγήσις
δὲν εἶναι ἀσαφής, επειδὴ λέγει, ὅτι, εἰάν εἰς τὴν πρωτεύουσιν της
ἐπαρχίας δὲν ὑπάρχωσι φυλακαὶ, να κρατῶνται οἱ ὀφειλέται
ὅπου τοιαῦται φυλακαὶ ἐντὸς της αὐτης ἐπαρχίας εὐρίσκονται·
ἀληθῶς δὲ ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς τινος των ἐπαρχιῶν μέρη, ὅπου
ἡ ἀνάγκη ἢ εὐκολία τῇ ἐπέτρεψε, τοιαῦται φυλακάς, ὡς π. χ.
εἰς Τριφυλίαν και ἀλλαχοῦ, ὥστε ἡ δευτέρα ἐγκύκλιος οὐδ' ἀνύ-
πακτα ουδὲ σκοτεινὰ λέγει. Επειδὴ όμως ἀρχὴ τις τοιαύτη
καθιερωμένη δύναται να ἐπιβαρύνῃ οὐ μόνον τὸν ἐπὶ των Οἰκο-

νομικῶν ὑπουργόν, ἀλλὰ και τὸν ἐπὶ των ἐσωτερικῶν, διότι
κακῶς ἐνηργήθη ἡ κράτησις, και τὸν ἐπὶ των Στρατιωτικῶν,
διότι συμμετέσχον οἱ χωροφύλακες, και τὸν ἐπὶ της Δικαιοσύ-
νης, διότι ἔμεινεν ἀνάληπτος ὁ εἰσαγγελεύς· ἐκ τούτου δὲ τοσαῦ-
ται ὑπάρχουσι δυσχεραίνει πρὸς ὀριστικὴν λύσιν, ὥστε και αὐτὸς
ὁ ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὑπουργός, καίτοι ἔχων να προσθέσῃ ἴσως
και ἄλλα, δὲν δύναται ἐξ ἐτοίμου, συνίστησι τὴν ἐπ' ἄλλην
ἡμέραν ἀναβολὴν, καθ' ὅσον και ἐγγράφα κατατέθησαν, και
νόμων ἐγένετο μνεία και ἡ της βουλῆς τάξις ἀπαιτεῖ τοῦτο.

Επέφερεν ὁ ὑπουργός, ὅτι κακῶς ἐνδιέτριψεν ὁ προτελευταίος,
ὁποδεικνύων ὅποια ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τὰ των ἄλλων
υπουργῶν δικαιώματα, επειδὴ τοῦτο ἀφορᾷ μόνους τοὺς ὑπουρ-
γούς και εἰς αὐτοὺς ἀπόκειται να διαλύσωσι μεταξὺ των πᾶσαν
διαφορὰν· ἄλλως τε πάντες οἱ παρ' ἡμῖν νόμοι ῥητῶς λέγουσιν,
ὅτι ἐπιμελεῖα των οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων πρέπει να γίνωνται
πᾶσαι αἱ εἰσπράξεις. Ο ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὅρα ὑπουργός, ὡς
ἀνώτατος τοῦ κλάδου τούτου ἐπόπτης, ἔχει πλήρες δικαίωμα να
εἴπῃ πρὸς τὸν νομάρχην ἢ ἐπαρχον· α φράντισαν ὥστε να τηρῆται
ἐπ' ἀκριβεῖα ὁ νόμος, να ἐνεργῶνται ἐπιτυχῶς αἱ εἰσπράξεις. ὁ
Τελευταίον ἀπέναντι της· δευτέρας ἐπιξηγηματικῆς ἐγκυκλίου
και των ἐπ' αὐτης γενομένων ἐπερωτήσεων, ἀρκούμενος να εἴπῃ,
ὅτι ἐννοεῖ τὰς ἐν τοῖς νομοῖς φυλακάς, δὲν ἔχει ἄλλο τι να
προσθέτῃ.

Ἀντέλεξεν ὁ κατά πρῶτον λαβὼν τὸν λόγον, ὅτι, ἀποφεύγων
να ἐπαναλάβῃ ὅσα και αὐτὸς και ἄλλοι ἀνέπτυξαν, πέποιθεν,
ὅτι πάντες, οἱ ἀκούσαντες τὸν τε ὑπουργόν και τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ
ἀγορεύσαντα, ἐπίσθησαν ὅτι οὐ μικρὸν ἐμακρύνθησαν οὗτοι τοῦ
προκειμένου· επειδὴ οὐδεὶς των ἀγορευσάντων εἶπεν, ὅτι δὲν
ἐπρεπε να καταδιώκωνται οἱ ὀφειλέται, να τίθενται ὑπὸ προ-
σωπικὴν κράτησιν κ.τ.λ. ὥστε δὲν ἐπρεπε, παρεκκλίνοντες, να
ὑποστηρίξωσιν ὅτι οὐδεὶς τοῖς ἡνρῆθη. Ἐνταῦθα λοιπόν δὲν
προέκειτο ἡ περί μετρῶν τινῶν οἰκειοφελῶν, ἀπερ παρὰ τὸν
νόμον διεγράψεν ἡ ἐγκύκλιος, ὅρισσα ὅπως ὁ ἐν Ἀθήναις οἰκῶν
ὀφειλέτης ἀπαγόμενος κρατῆται εἰς τὰς φυλακάς ἄλλης ἐπαρ-
χίας. Τὸ σκληρόν δὲ και ἀνίεες τοῦτο μετρον οὐ μόνον ὁ νόμος
δὲν ἐπρονόησεν, ἀλλὰ και ἀσύμφορον καθίσταται εἰς τὸν δημόσιον
πλοῦτον, επειδὴ ἐν μὲν τῇ οἰκείᾳ διαμονῇ φυλακίζόμενος ὁ ὀφει-
λέτης δύναται, μετὰ των συγγενῶν και φίλων συνεννοούμενος,
να διευκολύνῃ τὴν ἀπότισιν, ἐξ ἧς και τὸ δημόσιον ὠφελεῖται
και οὗτος ταχύτερον ἀπαλλάσσεται, ὅπερ δὲν δύναται να συμβῇ

εάν εκτοπιζόμενος κλεισθῇ ἀγνωστος εἰς ἀγνωστον ἐπαρχίαν. Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ ζήτημα, καὶ, ἂν πρῶτος αὐτὸς ἀποδέχεται τὴν νόμιμον τῶν ὀφειλετῶν καταδίωξιν, λέγει ὅμως ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, οὐδ' εἰς ἄλλον τινὰ συγχωρεῖται νὰ νομοθετῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατ' ἀρέσκειαν, ἐπειδὴ ὡς ἐνόμισε συντελεστικὸν τὸ περὶ ἐκτοπίσεως μέτρον, ἡδύνατο, εἰάν ᾔθελε, νὰ ῥίπτῃ καίτοι ἐλαίον εἰς τὰ στήθη τῶν πολιτῶν τούτων καὶ ἡ εἰσπραξίς ἔθελεν εἶσθαι εὐχερεστερά. Ἄλλως ὅμως, ἂν ὁ ὕπουργός νομίζῃ ἀνεπαρκῆ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέτρα, εἰάν καὶ ἐκτοπισμός καὶ ἄλλο τι σκληρότερον μέτρον εἶναι ἀναγκαῖον, δύναται νὰ εἰσαγάγῃ νόμον ὁ ὕπουργός, ἵνα νομοθετήσωμεν τὰ τοιαῦτα μέτρα· ἄλλως τε, ἂν ἡ περὶ ἧς ἐπραγματεύθη ἐγκύκλιος δὲν ἦτον ἐναντίον τοῦ νόμου, διὰ τί αὐτὸς οὗτος ὁ ὕπουργός νὰ διασαρίσῃ αὐτὴν δι' ἄλλης; ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη οὐχ ἦτον μένει παράνομος ἡ δὲ δευτέρα εἶναι σκοτεινὴ καὶ ἀνεξηγήτητον αἰνίγμα. Ἐνταῦθα δὲ τὰ δέοντα ἀναπτύξας καὶ συναγαγόν, ὅτι ἡ ἐγκύκλιος καὶ σκληρὰ εἶναι καὶ παράνομος, προσέθηκεν, ὅτι εἶπε μὲν ὁ ὕπουργός, ὅτι ὁ ἀγορεύων ἡδύνατο νὰ προείπῃ αὐτῷ τὰ πρὸς διόρθωσιν, ἀλλὰ δὲν ἦτον ἐφικτὸν τοῦτο, καθ' ὅσον ἔγινε τί διανοεῖται ὁ ὕπουργός καὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐμβατεύσῃ εἰς τοῦτο· καὶ ὅμως, μόλις ἐσχάτως πληροφορηθεὶς τὰ τοιαῦτα μέτρα, δὲν ἠμέλησε καὶ πρὸς ἄλλους φίλους τοῦ ὕπουργοῦ καὶ πρὸς τὸν βουλευτὴν Κ. Ζάρχον νὰ εἴπῃ τὰ δέοντα, παρ' ὧν πέποιθεν ὅτι εἰδοποιήθη ὁ ὕπουργός. Ἐν τούτοις, ἀφ' οὗ ἡ ἐγκύκλιος ἐξεδόθη καὶ πολλοὶ ἴσως ἐξετοπίσθησαν, ἔπρεπε νὰ σιωπῇσιν πλείονον καὶ νὰ παραβλέψῃ ἀπαθῶς τοσοῦτον ὡμὸν ἔργον; Ἄλλως τε καὶ ἡ ἐπιγενεστέρᾳ ἐγκύκλιος, δι' ἧς ἐπιζητεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρανομίαν ταύτην ὁ ὕπουργός, οὐ μόνον δὲν περιστέλλει τὴν πρώτην, ἀλλὰ καὶ ὅλως αἰνιγματώδης καθίσταται, ἐπειδὴ ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τί σημαίνει τὸ εἶναι δὲν ὑπάρχει φυλακὴ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ νὰ κρατῶνται οἱ ὀφειλέται εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν. Ὑπολαβόντος δὲ τοῦ ὕπουργοῦ, ὅτι κατὰ λάθος ἴσως εἰσέδυσεν ἡ τοιαύτη φράσις, προσέθηκεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι δὲν εἶναι συγγνωστὰ λάθη τοιαῦτα, προκειμένου περὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν.

Μετὰ τοῦτον παρητηρήσαντός τινος, ὅτι, ἀφ' οὗ ἐθεώρησέ τις σφοδρατὴν τὴν δευτέραν ἐγκύκλιον, δὲν ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ τὴν τοῦ ἀντικειμένου ἀναβολήν. Ὅτι εἰς μόνας τὰς υποβαλλομένας προτάσεις γίνεται ἡ ἐπ' ἄλλην ἡμέραν ἀναβολή, ἀλλ' ὅτι, ἐνταῦθα γενομένων ἀπλῶν τινων ἐπερωτήσεων καὶ ἀπαντήσαντος

τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, πρέπει νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὴν συζήτησιν. Καὶ μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀγορεύσαντος μνησθέντα, συγκαταλαβόντα ὅσα προλαβὼν εἶπεν· ἐμμένοντος τοῦ προεδρείου εἰς τὴν κατὰ τὴν τάξιν ἀναβολήν, καὶ ὑποστηρίζαντος ταύτην τοῦ ὕπουργοῦ ὡς μέλλοντος νὰ προσαγάγῃ καὶ τινὰ ἐγγραφα, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀναβολὴ μέχρι τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησεως, μετ' ἣν ἀπερασίστη νὰ ἐπαναληφθῇ.

Ἐπιληρθείσης δ' ἐπεὶ τῆς βουλῆς τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐν πρώτοις κατέθηκεν ὁ ὕπουργός, ἀπέναντι τῶν παρὰ τῆς βουλῆς αἰτηθέντων ἐγγράφων, πινάκα τινὰ περιέχοντα 98 ὀνόματα ἐκ τῶν λαβόντων χορηγήματα ἀπέναντι παλαιῶν χρεῶν.

Ἀναγνώσθην δ' ἐπεὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Θ'. κεφαλαίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω.

Κεφ. Θ'. Οἰκονομικοὶ ἔσοδοι.

α 1. Προσωπικὸν δραχ. 101,100.ε

Ὡς αὐτῶς δ' ἀναγνώσθέντος τοῦ 2 μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

α 1. Διὰ τοῦ δὲ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητουμένου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 16,460, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παρεδέχθη τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ α' τοῦ ἐδαφ. 6' τοῦ παρόντος ἄρθρου σημειούμενον ποσὸν ἐκ δρ. 250, δι' ἐνδεχομένην μισθοδοσίαν μετατιθεμένων ἐφόρων καὶ βοηθῶν· διότι οὐ μόνον ἡ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ὑπηρεσίαι δὲν εἶναι οἷα ἡ τῶν ταμιῶν, ἵνα ἀναγκάζωνται, εἴτε μετατιθέμενοι εἴτε παύομενοι, νὰ δαπανῶσιν ὁλοκλήρους ἡμέρας πρὸς παράδοσιν αὐτῆς εἰς τοὺς διαδόχους των, καὶ ἵνα ἐπέρχηται ἐντεῦθεν τοιαύτη πέρην τοῦ δευτοῦ δαπάνη πρὸς μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι πάντες οἱ οἰκονομικοὶ ἔσοδοι ἔχουσιν ὑπ' αὐτοὺς βοηθοὺς, καὶ τοὺς μετατεθέντας ἢ παυθέντας δυναμένους νὰ αντικαταστήσωσι μέχρι τῆς τῶν διαδόχων των ἀφίξεως, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλοντας νὰ παραδώσωσι. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, ἵνα ἐλαττωθῇ τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητούμενον ποσὸν εἰς δραχ. 16,210.

Διὰ τῆς ἀπλώσεως ἐξαιτεῖται τὸ ὕπουργεῖον καὶ ἐνταῦθα πείσωσιν δρ. 400 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Π. Σχίζα, ἐκπληρώσαντος χρέη ἐφόρου εἰς Φθιώτιδα. Τὴν ἀρχὴν ταύτην δὲν παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰς δοθείσας πληροφορίας παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εισηγητοῦ, ἡ πίστωσις αὕτη ἐζητήθη ἀπέναντι τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων τὰ ὅποια ὑπέστη ἀπομακρυνθεὶς

ὁ ὑπάλληλος οὗτος τῆς κυρίας θέσεως, κατὰ παραδρομὴν δ' ἐσημειώθη εἰς τὴν δήλωσιν ὡς διαφορὰ μισθοδοσίας, ὡς ἀνωτέρω ἐβρέθη, ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὴν παραδοχὴν. »

Παρατήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι καλῶς μὲν ἔχει ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκπιπτομένη διὰ τὴν μετάθεσιν τῶν ἐφόρων δαπάνη· ὑπάρχει ὅμως σημειωθείσα ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ ποσότης δραχμῶν 100, ἐπειδὴ, μετατεθέντος εἰς τὴν θέσιν Σκαλλίου ἄλλου τινος Οἰκονομικοῦ ἑφόρου, ὅστις ἀσθενήσας διέτριψεν ἐνταῦθα ἐπὶ τινι χρόνῳ μὲ ἀδειαν, παρέμενεν εἰς τὴν μέλουσαν θέσιν αὐτοῦ ὡς τότε ὑπάρχων, ἐκ τούτου δὲ προέκυψεν ἡ ἀνάγκη μισθοδοσίας διπλῆς, ἐφ' ᾧ σημειοῦνται αἱ ἀνωτέρω 100 δραχμαί· ταῖς λοιπὰς τῆς ποσότητος ἐξαιτησάμενος τὴν ἐπιψήφισιν, συνεφώνησεν εἰς τὰς λοιπὰς ἐλαττώσεις. Ἐφ' ᾧ ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρ. δι' ἀναστάσεως, τ' ἄλλα μὲν κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προσθήκη δὲ μόνον τῶν ἀνωτέρω 100 δραχμῶν ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς τῶν 100 δραχμῶν παραδοχῆς τῆς δειλώσεως οὕτω·

α 2. Ἐξόδα ὑπηρεσίας δραχ. 16,310. »

Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Θ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 117,410 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ἰω. Α. Χατσόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτῶμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται τὴν ἐκ δραχ. 117,410 πίστωσιν τοῦ Θ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινός	Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Μ. Καίρης	
Γ. Λογιωτατίδης	Δημήτριος Κονδύλης	N.
Δ. Δελιγεώργης	Ἀντώνιος Καμπάνης	
Π. Τσιμπούρακης	Ἀνδρέας Δανόπουλος	
Π. Μοναστηριώτης	Νικόλαος Ἰατρός	
Σταῦρος Γρίβας	Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Κωνσ. Βρυζάκης	N.
Ἀνδρέας Πετράκης	N.
Κ. Τσαβέλλας	
Σ. Στράτος	N.
Π. Ράγκος	
Λουκᾶς Π. Νάκος	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.
Πέτρος Τσαννετάκης	
Π. Δημητρακκάκης	
Γεώργιος Κονδύλης	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίστας	
Ἄγγελος Γουζούσης	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	
Γεώργιος Μήτσος	
Ἰωάννης Κλήμακας	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Χρυσόδ. Ν. Δεμάθας	N.
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	N.
Ι. Ζάρκος	N.
Γ. Κορφιωτάκης	N.
Α. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Γ. Παπανικολάου	N.
Π. Δελιγιάννης	
Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.

Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχος	N.
Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Ἠλίας Γιατράκος	N.
Λουκᾶς Στέφανος	N.
Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.
Ῥήγας Παλαμίδης	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Κωνσταντῖνος Μανέτας	
Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μελέτης Χατσ. Μελέτη	
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Νικόλαος Μπούτσουνας	N.
Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.
Σπυρίδων Α. Βαρότσος	N.
Παῦλος Λεντούδης	
Χρυσάνθος Σουμαρέπας	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Κ. Βεῖλος	N.
Μιχαὴλ Ἰατρός	
Δημήτριος Βιρβίλης	
Γεώργιος Μπάνης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Ν. Μοσχούλας	
Α. Κανελλόπουλος	
Κωνσταντ. Δ. Σχινᾶς	

Ιωάννης Γκούρας
 Αναγνώστης Κεχαγιᾶς Ν.
 Σπυρίδων Λογοθετόπουλος Ν.
 Π. Παππαδιαμαντόπουλος
 Ιω. Δ. Αντωνόπουλος
 Χριστόδουλος Τσίνας
 Δημήτριος Κουμανιώτης
 Θεόδωρος Ι. Μέξης Ν.
 Έμμ. Αλζάρου Όρλώφ Ν.
 Γεώργιος Μπάστας
 Κώνστας Δαρειώτης Ν.
 Σταμ. Αντωνιάδης Ν.
 Κωνσ. Αντωνιάδης Ν.
 Ιωάννης Παρίδης
 Ανδρέας Μάμουκας Ν.
 Δ. Χρηστίδης
 Κάρολος Νάζος
 Ευστράτιος Παρίτης Ν.

Αντώνιος Ἀρμάος
 Μ. Αναστασόπουλος Ν.
 Ι. Τομαράς Ν.
 Αν. Παπασιωρής
 Αθ. Καστανάς Ν.
 Γ. Παπαδημητρίου Ν.
 Γεώργιος Σ. Κριεζής Ν.
 Ανδ. Γ. Κουντουριώτης
 Νημ. Α. Κουντουριώτης
 Ιωάννης Γ. Κριεζής Ν.
 Δημήτριος Χατζίσκος Ν.
 Καραμάρης Τσουκαλάς Ν.
 Κωνσ. Δουδουνιώτης Ν.
 Γεώργιος Ριζόπουλος Ν.
 Ιωάννης Τασσαίος Ν.
 Μάρκος Β. Τάλης Ν.
 Ιωάννης Οικονόμου Ν.

Επί δε του Ι. κεφαλαίου, εξ ενός άρθρου συγκειμένου, και της ἐπ' αὐτοῦ παρακατιούσης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

«Τὸ ὑπουργεῖον ἐξήγγισεν ὡς πίστωση τοῦ κεφαλαίου τούτου διὰ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσὸν ἐκ δραχ. 52, 943: 58, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου ε. ε. κατόπιν εἰσπραξίσεως δηλώσεως ποσὸν ἐκ δρ. 21,639:72, ἧτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν ἐκ δρ. 74,583:30. Ἡ ἐπιτροπὴ, μετ' ἐπιστάσεως ἐξετάσασα τοὺς λόγους ἐρ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀπαιτήσεις τῶν δικαιούχων, καὶ εὐροῦσα αὐτοὺς τε στηριζομένους ἐπὶ νόμων καὶ παράγοντας δικαιώματα κεκτημένα εἰς τοὺς ἀπαιτητάς, καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν ἀρκούντως δικαιολογημένους, προτείνει εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπιψηφίσαι τοῦ ποσοῦ τούτου, πλὴν τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ζητούμενων δραχμῶν 2,156: 40 διὰ τὴν καθυστέρησάντων δωδεκάδραχμον σύνταξιν τῶν δώο ἀδελφῶν τοῖ Β. Κρισσὶ, Μιρούσης καὶ Χρυσίνης, ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1833 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1847, ἧτοι ἐτη 14, μῆνας 11 καὶ ἡμέρας 21, ἀπονειμθῆσαν αὐταῖς διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1833 Β. διατάγματος· προτείνουσα δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἀπόφυσιν τοῦ ποσοῦ τούτου, στηρίζεται εἰς τὸν λόγον, ὅτι τὸ διάταγμα τούτο, μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθὲν, περιέπεσεν, οὕτως εἰπεῖν, εἰς ἀχρησίαν, καὶ οὐδὲ τῶρα δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφαλαίου Γ' ἐξέθηκεν.

ἐκ περισσοῦ δὲ, ἵνα μὴ συμβαίῃσι τοῦ λοιποῦ λάθῃ τοιαῦτα, παρατηρεῖ ἐπὶ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἐσφαλμένως σημειοῦται ἐν τῇ δηλώσει τοῦ ὑπουργείου ἡ τε τοῦ ἀπονειμμένου τὴν σύνταξιν ταύτην διατάγματος ἡμερομηνία, φαινομένη ὡς τοιαύτη ἀνω μὲν ἐπὶ τοῦ Γ'. κεφαλαίου ἡ 26 Δεκεμβρίου 1833 (7 Ἰανουαρίου 1834), κατωτέρω δ' ἐπὶ τοῦ Ι'. κεφαλαίου ἡ 20 Ἰανουαρίου 1833, καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξῶν καὶ μηνῶν, καθ' ὅς ἡ σύνταξις αὕτη καθυστέρει.

Κατὰ τὴν γνώμην ὅθεν ταύτην προτείνει νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰς δραχ. 72,426:90. »

Παρατηρηθέντος δὲ ὅτι ἀνεπτύχθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς προτερίας τὰ δέοντα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Μαρούσης καὶ Χρυσίνης, ὥστε δὲν μένει ἡ νὰ παραδεχθῇ τὸ σῶμα καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν δαπάνην· ἡ βουλὴ, διὰ ψήφοφύρας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Κ. Τσουκαλᾶν καὶ Γ. Αντωνόπουλον γενομένης καὶ τὸ αὐτὸ τῇ προκηγνείᾳ ἀποτέλεσμα παραγαγούσης, παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 69 τὴν πίστωση τοῦ κεφαλαίου, μετὰ τῆς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Κρισσὶ δαπάνης. ἔχει δ' οὕτω.

α Κεφ. Ι'. Ἐξῶδα κλεισμένων χρήσεων δραχ. 74,583: 30.

Ἀνεγνωθῆ ἐπιτα τὸ ΙΑ. κεφάλαιον, ἐξ ενός ἐπίσης ἄρθρου συγκειμένου, μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

«Διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου ζητεῖ τὸ ὑπουργεῖον πίσωσιν δρ. 405,000· ἐπειδὴ ὅμως ἐξ αὐτῶν 300,000 μὲν δραχμῶν προϋπολογισθῶσιν διὰ τὴν ἀποταμίευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν εἰσπραχθέντων εἰς εἶδη φόρων, 30,000 δὲ διὰ μισθοδοσίαν τοῦ διορισθεσομένου προσωπικοῦ ἐνδεχομένης ἀμέσου εἰσπραξέως φόρων, ἐν ὅλῳ 330,000· καὶ ἐπειδὴ, ἐκ τῶν ζητηθεισῶν καὶ δοθεισῶν παρὰ τοῦ ἀρμυδίου εἰσηγητοῦ τοῦ ὑπουργείου πληροφοριῶν καὶ διασαφῆσεων, προκύπτει θεδαιώς, ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀρκοῦσι καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας 240,000 δραχ. διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τόσον μόνον ποσὸν νὰ ἐπιψηφισθῇ, ἀντὶ τῶν 330,000 δραχ. καὶ νὰ ἐκπεσθῇ κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τοῦ α. ἔδαφίου τοῦ κεφαλαίου τούτου δρ. 90,000. Μ' ὅλον ὅτι καὶ τὸ ποσὸν τῶν δρ. 120,000 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπερῶγον, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς τοιούτης δαπάνης κατὰ τὰ προπαρελθόντα ἐτη, καθ' ἃ τὰ δαπανηθέντα δι' ἐνοικία ἀποθηκῶν καὶ μισθούς ἀποθηκαρίων ἀνέβησαν, κατὰ μὲν τὸ 1846 εἰς δρ. 175,361, κατὰ τὸ 1847 εἰς δρ. 83,890, καὶ κατὰ τὸ 1848 εἰς δρ. 182,249.

Διὰ τοῦ 2 § τοῦ 6. ἐδαφίου τοῦ κεφαλαίου τούτου ζητοῦνται ἐπίσης δραχ. 27,000 δι' ἐξοδα εἰσπράξεως ἐλαιοδεκάτων, συμπεριλαμβανόμενοι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἀνωτέρω σημειωθέν ὅλον ποσὸν τοῦ κεφαλαίου· ἐπειδὴ δὲ, ἐκ τῶν παρὰ τοῦ αὐτοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ ὑπουργείου δοθεισῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διασαφήσεων, προκύπτει ἐπίσης, ὅτι καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπαρκοῦσι 17,000 μόναι δραχμῶν, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει εἰς τὴν βουλὴν τόσαι μόναι καὶ ἐπὶ τούτου νὰ ψηφισθῶσι, καὶ νὰ ἐκπεσθῶσι κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τὸ ποσὸν τοῦ ἐδαφίου τούτου αἱ πλεονάζουσαι 10,000 δραχ.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐπάγεται ἀφαίρεσις ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου 100,000 δραχ., καὶ ἡ ἐλάττωσις αὐτοῦ ἀπὸ 405,000, δεῖν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητοῦνται, εἰς 305,000 μόνων. »

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ μὲν πνεῦμα τῆς ἐπιτροπῆς συνάδει βεβαίως μετὰ τῆς δικαίας τοῦ ὑπουργείου αἰτήσεως· ἀλλ' αἱ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ληφθεῖσαι πληροφορίες δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, ἐπειδὴ ἀντὶ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ ἔτυχε παρὼν ἄλλος ὑπάλληλος, ὅστις ἔδωκεν ἐσφαλμέναις πληροφορίες. Ἐκ τούτου συμπληρῶν ταύτας διὰ λεπτομεροῦς σημειώσεως, παρατηρεῖ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκτάκτους βοηθούς, ὅτι ὅτε κατὰ τὴν Α. περίοδον εἶχεν εἰσαχθῇ ἐν τῇ βουλῇ τὸ περὶ οἶκον. ἐφόρων καὶ ταμιῶν νομοσχέδιον, πάντες ἐθυμοῦνται ὅτι ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν βουλευτῶν λιαν δυσχερὲς ἡ ἐφαρμογὴ του· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐπιψηφίσθη ὡς εἶχε, παρατηρεῖ δ' ὅτι ὁ ἐφορος ἔχει ἓνα βοηθὸν μόνον, ἐν ᾧ κατὰ τὴν τῶν προσόδων ἐνοικίαισιν ἔχει πλείονας τοῦ ἐπαρχοῦ ἐργασίας. Ἐκ τούτου ἀρα ἐτόλμυσαν εἰς τινὰς ἐπαρχίας, ἂν καὶ ὑπῆρχε κεντρικὴ ἀποθήκη, γὰρ ζητήσωσιν οἱ πολῖται τὴν ἀδειαν τοῦ ν' ἀποθέσωσι τοὺς καρποὺς εἰς εἰδικὰς ἀποθήκας. Διὰ νὰ ἐνεργήσῃ λοιπὸν τὸ δημόσιον τὰς ἐκ τῶν ἐνοικίων εἰσπράξεις, ἀνάγκη νὰ ἔχωσιν οἱ ἐφοροὶ καὶ τὰ ἀνάλογα μέσα, ἐπειδὴ ὁ τακτικὸς αὐτῶν βοηθός δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοσαύτας κατὰ τὰς προσόδους ἐργασίας. Τεθείσθω λοιπὸν δι' ἐκτάκτους βοηθούς, οἵτινες ἀπαιτοῦνται ἐνίοτε ἡ ποσότης δραχμῶν δρ. 5,000 δι' ἐξοδα ἐξαγωγῆς σταφίδος καὶ λεμονίων δραχ. » 5,500 Εἰς ἐπισκευὰς ἀποθηκῶν » 1,000 Εἰς κατασκευὴν καὶ μεταφορὰν κοιλῶν » 1,600

13,100

Μεταφορὰ δρ.	13,100
Εἰς ναύλους καρπῶν κλ. ἐὰν γίνῃ χρεῖα »	15,000
Εἰς ἐξοδα προβλέψεων ἀποθηκῶν, ἵνα μὴ καταστραφῶσι τυχόν οἱ καρποὶ »	1,000
Εἰς ἐνοικία ἀποθηκῶν »	108,000
Καὶ εἰς μισθοὺς 200 ἀποθηκαρίων πρὸς 70 δραχ. δι' 9 μῆνας »	126,000
Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἐδαφίου εἰς κομιδὴν βελανιδίων »	20,000
Εἰς εἰσπράξεις προσόδων τῆς Τήνου, ἐπειδὴ αἱ τῶν ἄλλων μερῶν εἰσπράξεις ἔχουσιν »	3,000
Εἰς εἰσπράξεις ῥητινοκατράμης »	2,000
Εἰς ἀγώγια ἐφόρων »	5,000
Εἰς ἀντιμισθίαν ἐκτιμητῶν »	13,000
Εἰς ἐξοδα εἰσπράξεως ἐλαιοδεκάτων, ἐὰν δὲν ἐνοικιασθῶσι »	27,000
Εἰς πρὸ μῆθιαν χάρτου κλ. »	10,000
Εἰς ἐξοδα ἀπαριθμητῶν τῶν μελισσίων »	2,000
Εἰς ἐξοδα ἀναθεωρητῶν τῶν ἀμπέλων »	1,500
Τέλος δὲ εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐφόρων τοῦλάχιστον δραχ. »	20,000
Τὸ ὅλον	366,600

Καὶ αὕτη μὲν εἶναι, προσέθηκεν, ἡ ἐν ἐλαχίστῳ ὄφειται δαπάνη· ἐπειδὴ ὅμως καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἔχει τὴν αὐτὴν μετὰ τῆς βουλῆς πρὸς οἰκονομίαν τάσιν, ἀρκεῖται ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ νὰ ἐπιψηφισθῶσι 325,000 μόνων διὰ τὸ κεφάλαιον, ἂν καὶ ἐνδέχεται, ἐνοικιασθέντων τῶν ἐλαίων, νὰ μὴ δαπανηθῶσι καὶ αἱ 27,000 δραχμαί.

Ὡς τὸ δὲ, γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Τσουκαλᾶν καὶ Γ. Πατμεζᾶν, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 69 τὴν πίστωσιν τοῦ ΙΑ' κεφαλαίου, κατὰ τὴν αἰτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δαπάνην· ἔχει δὲ τὸ κεφάλαιον οὕτω·

« Κεφ. ΙΑ'. Δέκατα δραχ. 325,000. »

Ἐπίσης δὲ δι' ὁμοίας ψηφοφορίας, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθείσης ψηφολεκτῶν καὶ ὁμοιον ἀποτέλεσμα παραγαγούσης, ἡ

βουλή παρεδέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 69 καὶ τοῦ ΙΒ'. κεφαλαίου τὴν πίστωσιν, ἔχοντος οὕτω·

«Κεφ. ΙΒ'. Φόρος ζώων δρ. 41,600.»

Ἀναγνωσθέντα δ' ἔπειτα καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ΙΓ'. κεφαλαίου ἐγένοντο ἐκάτερον τούτων δεκτὰ, δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. ἔχουσι δ' οὕτω·

Κεφ. ΙΓ'. Φόρος ἐπιτηδευμάτων.

α 1. Μισθὸς δραχ. 2,040

β 2. Πραχυνήσεις 25,600.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τούτου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, συνήχθη, ὅτι διὰ τὴν ἀπέλευσιν τῶν ΚΚ. Σ. Στράτου, Γρ. Κορριωτάκου, Σ. Ἀντωνιάδου καὶ Μ. Ἀντισσοπούλου δὲν ὑπελείπετο πλήρης ὁ πρὸς συνεδρίασιν ἀριθμὸς ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος διακοινώσας, ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ πολυτεχνείου προσκαλεῖ αὐρίον περὶ τὴν 10 π. μ. τοὺς βουλομένους τῶν Κ. βουλευτῶν νὰ παρενβῶσιν εἰς τὰς γενησομένας τοῦ καταστήματος ἐξετάσεις, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς αὐτῆς συζητήσεως, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.

Εὐσ. Μ. Παρίσης.

Μελ. Χατοῦ Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΗ.

Τῆς 25 'Ιουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην π. μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Σημειωθέντων δὲ τῶν ἀδικιολογήτων ἀπόντων ΚΚ. Ἐλ. Καλογερά καὶ Ἀγ. Γαυζούσας, ἀνεγνώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπογράφησαν παρὰ τὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος δ' ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐπανελήθη πρῶτον ἡ ἐπὶ τοῦ ΙΓ'. κεφαλαίου γενομένη κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν, ἀλλὰ ματαίω-

θεῖσα διὰ τὴν ἀναχώρησιν τινῶν βουλευτῶν, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ δὲ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Α. Ἀντωνοπούλου καὶ Ν. Τσαλακώστα, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτῶμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλή παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ. ἀναβαίνοντος εἰς 27,640 δραχμάς, παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλή τὴν ἐκ δραχ. 27,640 πίστωσιν τοῦ ΙΓ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Α. Ὀρεῖνδς		Κ. Φασίτσας	
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Ἐλ. Καλογεράς	
Γ. Αθηνιωτάτης	Ν.	Γ. Ιω. Βατίστας	
Δ. Δελιγεωργής		Ἀγ. Γαυζούσας	
Π. Τσιμπουράκης		Γ. Κ. Βελῆς	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Ιω. Α. Χατσοπούλος	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Γ. Ιω. Γιολδάσης	
Ιω. Πατμεζῆς	Ν.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μ. Α. Καῖης		Μιχ. Σισίνης	
Δ. Κονδύλης	Ν.	Γρ. Χατσηγιάννης	
Ἀντ. Καμπάνης		Γ. Μητσος	
Ἀνδ. Δανόπουλος		Ιω. Κλίμακας	
Ν. Ἰατρός		Ἀναγ. Δημητρίου	Ν.
Ἀναγ. Μικροποκάμισος	Ν.	Π. Α. Ζάννος	Ν.
Δ. Καλλιφρονάς		Μ. Ν. Βαλέττας	Ν.
Κωνστ. Βρυζακης		Χρ. Ν. Δεμάθας	Ν.
Ἀναγρ. Πετράκης	Ν.	Ἡλ. Παπαζαῖος	
Κ. Τσαβέλλας		Γ. Πατμεζῆς	Ν.
Σ. Στράτος	Ν.	Ν. Ἀνδρικόπουλος	Ν.
Π. Ράγκος		Βασίλειος Πατμεζῆς	
Α. Π. Νάκος	Ν.	Ιω. Ζάρκος	Ν.
Ἀντ. Γεωργαντάς	Ν.	Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	Ν.
Πέτρος Τσανιτάκης		Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Π. Δημητρακαράκος	Ν.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Βελισσάρ. Νικολαΐδης	Ν.

Γ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Πέτρος Δελιγιάννης		N. Μοσχούλας	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Κωνστ. Δ. Σχινάς	
Ζαφείριος Δεσπότης	N.	Ιωάννης Γκούρας	
Έμμ. Αντίπας.		Αναγ. Κεχαγιᾶς	N.
Ανδρέας Νουταράς		Σπ. Λογοθετόπουλος	
Ευστάθ. Οικονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος		Ιωάν. Δ. 'Αντωνόπουλος	N.
Έμμ. Χ. Τσούγλος.	N.	Χριστόδ. Τσίνο	
Ματ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Δημήτρ. Κουμανιώτης	
Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.	Θεόδ. Ι. Μέζης	N.
Έμμ. Μελετόπουλος	N.	Έμ. Α. Όρλώφ	N.
Παρ. Ματάλας	N.	Γεώργιος Μπάστας	
Ηλίας Γιατράκος	N.	Κώστας Δαρειώτης	N.
Λουκάς Στέφανος	N.	Σταμάτ. 'Αντωνιάδης	
Εύς. Σπυρίδωνος	N.	Κωνς. 'Αντωνιάδης	N.
'Ρήγας Παλαμίδης.	N.	Ιωάννης Περιδης	
Θεόδ. Μ. Πετρινός		'Ανδρ. Μάμουκας	N.
Κωνστ. Μανέτας		Δ. Χρηστίδης	
'Αλέξ. 'Αλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μελέτης Χ. Μελέτη		Εύστρ. Παρίσης	N.
N. Τσαλικώστας	N.	'Αντώνιος Αρμάος	
Δημήτ. Σκελλαριάδης		Μ. Αναστασόπουλος	N.
Νικολ. Μπούτουνας	N.	Ιω. Τομαράς	N.
Π. Παππατσώνης	N.	'Αν Παππατσώρης	
Ιω. Παππατσώνης		'Αθανάσ. Καστανάς	N.
Π. Δαρειώτης	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζής	N.
Στρατής Δεληγιαννάκης	N.	'Ανδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Σπυρίδων Α. Βαρότσης	N.	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Π. Αιντούδης		Ιω. Γ. Κριεζής	
Χρύσανθος Σουμαρίπας	N.	Δημήτρ. Χατζίσκος	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Καλαμ. Τσουκαλάς	N.
Κ. Βέικος	N.	Κωνστ. Δουβουνιώτης	N.
Μιχαήλ 'Ιατρός		Γεώργ. 'Ριζόπουλος	N.
Δημήτριος Βυβίλης		Ιωάννης Τασσαῖος	N.
Γεώργιος Μπάνης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Ιωάννης Οικονόμου	N.
Γεώργ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.		

Αναγνωσθέντων έπειτα και των άρθρων 1 και 2 του 13. κεφαλαίου, και ψηφισθέντων ως έφειξες δι' ειδικής έκαστερον ανατάσεως.

ε 13. Φόρος οικοδομών.

1. Έλικόν και άλλα έξοδα δρ. 500

2. Ποσοστά » 14,850 »

Εγένετο επίσης δικτόν διά ψήφοφορίας κατ' ονομαστικήν κλήσιν, υπό των αὐτῶν ψηφολεκτῶν έπιτηρηθείσης και θμοιον σχεδόν τῷ άνωτέρω αποτέλεσμα παραγαγούσης, και τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου, αναβαίνοντος εἰς 15,350 δραχμάς, παμψηφεί διά ψήφων 70.

Ανεγνώσθη δὲ και τὸ 1 άρθρον τοῦ 1Ε. κεφαλαίου μετά τῆς έφεξῆς γνώμης τῆς έπιτροπῆς.

ε ὡς πῶσον τοῦ άρθρ. τούτου έστημιώθη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μὲν πίστωσης δραχμῶν 292,963:20, ἐκλήθη δὲ κατὰ προσθήκην διά τῆς δηλώσεως πίστωσης δραχ. 640, συγκεφαλαιουμένου οὕτω τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ άρθρου εἰς δραχμάς 293,603:20.

Η έπιτροπὴ ὁμῶς παρατηρεῖ, ἐπὶ μὲν τῶν διά τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητουμένων, ὅτι διά τοῦ § 7 τοῦ ἔδαφ. α. τοῦ άρθρ. ζητεῖται πῆρως μείζων τῆς πέρυσι ψηφισθείσης κατὰ δρ. 1,140, προκυπτούσης τῆς αὐξήσεως ἐκ τοῦ ἐξ 95 δραχ. μηνιαίου μισθοῦ καθ' ὅλον τὸ έτος ἰδίου ὑποτελώνου β'. τᾶς. ἐν Ἀμαλίουπόλει, ἐνῷ πέρυσι τὰ έργα τοῦτου ἦσαν ἀνατεθειμένα εἰς τὴν ἐκεῖ ὑπάρχουσαν ὕγειονομικὴν ἀρχήν· και ἐπειδὴ, ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ὑπῆρξαν ἱγυροὶ λόγοι, ἀπολύτως ἀπαιτοῦντες διορισμὸν ἰδίου ἐκεῖ τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, ἀφ' ἑτέρου δὲ πολλάκις ἐξέφρασεν ἡ βουλὴ ἐπιθυμίαν, ἵνα ἄνευ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης μὴ διορίζωνται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἴδιοι ὑπάλληλοι· διά τοῦτο ἡ έπιτροπὴ, γνωμοδοτοῦσα ἵνα ἀνατεθῶσιν αὐθις τὰ τοῦ ἐν Ἀμαλίουπόλει ὑποτελώνου εἰς τὴν ἐκεῖ ὕγειονομικὴν ἀρχήν, ὡς ἦσαν και πρότερον, προτείνει νὰ ἀφαιρεθῶσιν. ἐν ἐγκρίσει τῆς γνώμης τῆς ταύτης, ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἔδαφίου ἐκείνου δραχ. 570, ὅσας φέρει ὁ διά τὴν ὑπολειπομένην β'. εξαμηνίαν μισθὸς τοῦ ὑποτελώνου τούτου.

Επὶ δὲ τῶν διά τῆς δηλώσεως ζητηθεισῶν 640 δραχμῶν, διά μισθὸν ἐπὶ τοὺς ὑπολοίπους ὀκτώ μῆνας τοῦ εἰς Νέα Ψαρὰ διορισθησομένου ὑποτελώνου γ'. τάξεως, ἡ έπιτροπὴ, παρατηροῦσα ὅτι, ἵνα ὁ διορισμὸς αὐτοῦ πραγματοποιηθῇ, ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ εἰσχυθῇ εἰς τὰς θαυλάς ὁ καθιστῶν τὴν θέσιν

ταύτην νόμος, και ότι, τούτου μη υπάρχοντος, δέν δένεται να παραχωρηθῇ πίστωσης τις, προτείνει τήν απόρριψιν και του ποσού τούτου.

Κατά τας παρατηρήσεις δὲ ταύτας προτείνει νά ἀφαιρεθῶσιν ἀπό του ὅλου ποσού του ἄρθρου τούτου δραχ. 1210, και νά ἐλαττωθῇ κατὰ συνέπειαν ἡ διὰ του προϋπολογισμού και τῆς δηλώσεως ζητούμενη πίστωσης του ἄρθρου τούτου ἀπό δραχ. 293,603:20 εἰς δραχ. 292 393:20. »

Επὶ ταύτης παρατηρήσαντος του ἐπὶ του οἰκονομικῶν ὑπουργού, ότι και τας παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποδέχεται και ἡ παῦσις του ὑποτελώνου Ἀμαλιαπόλεως ἐγένετο· ἀλλ' ότι, λήξαντος σχεδόν ἤδη και του Ἰουλίου, πρέπει νά πληρωθῇ δι' ἐπτά μῆνας, ἐφ' ᾧ ἐξαιτεῖται μόνην τήν προσθήκην ἐνός μηνός. Ἄλλου δὲ τινος ἐπενεγκόντος, ότι, ἀφοῦ δέν ἐπέτρεπεν ὁ νόμος τόν ἐν Ἀμαλιαπόλει διορισμὸν ὑποτελώνου, δέν ἐπρεπε οὐδὲ νά ἐνεργήσῃ ὅλως, και ἡ δύνατο, ὡς πολλάκι ἐρρέθη, νά ἐκπληροῖ τὰ χρεὴ ταῦτα ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχή. Παρατηρήθη αὐτῷ, ότι ὁ μὲν νόμος ἐπέτρεπε τούτο, ἀλλ' εἶχε παῦσαι πέρυσιν ὁ εἰδικὸς ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ὑπάλληλος χάριν οἰκονομίας. Ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προσθήκην δὲ τῆς ὑπὸ του ὑπουργοῦ αἰτηθείσης μισθοδοσίας ἐνός περιπλέον μηνός, τούτῳ τε και τὰ μετ' αὐτό 2 και 3 ἄρθρα, ἔχοντα οὕτω·

εἰς Κ. Τελωνεῖα.

1. Προσωπικόν δρ. 292 488:20
2. Ἐξόδα ὑπηρεσίας » 26.396:—
3. Οἰκοδομαὶ και ἐπισκευαὶ » 3,000:— »

Ὡσαύτως δὲ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν ἐπιτηρηθείσας και ὁμοιον τῇ πρώτῃ ἀποτελεσμα παραγωγούσης, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν και του ὅλου κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 321,884:20, καμψήφει διὰ ψήφων 69.

Ἀναγνωσθέντα δ' ἔπειτα και τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 και 5 του 157. Κεφαλ., μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης· παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ ἐν ἑκατὸν τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτω.

Κεφ. 157. Καριόστημον.

- ε 1. Προσωπικόν δρ. 5,160
2. Ἰλικόν » 17,138
3. Ἐξόδα ἀποστόλων και παραλαβῆς » 3,500
4. Δικαιώματα και προμήθειαι » 160,000
5. Πόσιστα πωνικῶν τελών » 3,500.»

Μετὰ ταῦτα δὲ, δι' ὁμοίας καθ' ὅλα ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίσωσιν και του ὅλου κεφαλαίου, ἀναβαίνουσας εἰς 189,298 δρ. καμψήφει διὰ ψήφων 70.

Ἀναγνωσθέντα δὲ ἐψηφίσθησαν δι' εἰδικῆς ἑκατὸν ἀναστάσεως και τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 και 4 του 12. κεφαλαίου, ἔχοντα οὕτω.

Κεφ. 12. Νομισματοκοπεῖον.

- ε 1. Προσωπικόν διοικήσεως δρ. 7,110
2. » ἐργατῶν » 15,972
3. Ἰλικόν και ἄλλα ἐξόδα » 68,190
4. Ἐπισκευαὶ » 1,500.»

Ἐπὶ δὲ του συνόλου του κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 92,772 δραχμάς, γενομένης ὅλως ἀπαρἀλλάκτου ταῖς ἄλλαις ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίσωσιν αὐτοῦ καμψήφει, διὰ ψήφων 69.

Ἀκολουθῶς, ἀναγνωσθέντος και του 1 ἄρθρου του 1Η. κεφαλαίου, παρετήρησέ τις, ότι οἱ τῶν ἐργατῶν του τυπογραφείου μισθοί, πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὀρισθέντες, ότι τὸ κατὰστημα εἶχεν ἰδρυθῆκαί οἱ περὶ τὴν τέχνην ταύτην ἐργάται ἦσαν σπάνιοι, εἶναι ἤδη ὑπέροργοι, και ὁ τῆς πρώτης τάξεως ἐργάτης π. χ. ὁ λαμβάνων ἐκεῖ 90 δραχμάς δύναται νά λαμβάνῃ 60 μόνον, ὡς γινώσκει τούτο ἐκ τῆς μετὰ του τύπου ἐνδελεχοῦς συναφείας του. Περὶ δὲ τῆς λιθογραφίας, ἀνακαλύψεως ὥραιας και ταχυτέρας του τύπου, παρατηρεῖ, ότι εἶναι χρήσιμος εἰς πολλὰ και διάφορα εἶδη· και κατ' ἀρχάς μὲν διστελεῖ αὐτὴ ἐμψυγυμένη, ἀλλ' ἤδη καίται παραμεληθείσα, ἐπειδὴ, ὡς μακθάνει, δέν εἶναι κατάλληλος ὁ εἰδικὸς διευθύνων αὐτήν. Ἐν γένει λοιπόν συνίστησιν εἰς τόν ὑπουργόν, ἐνθεν μὲν νά βελτιώσῃ τὸ κατὰστημα δι' ἐργατῶν καταλλελοτέρων, ἐνθεν δὲ νά ἐπιφέρει οἰκονομίαν, και τοὺς μισθοὺς ἐλαττώνων και τοὺς περιττοὺς παύων.

Ἀπαντήσαντος δὲ του ὑπουργοῦ, ότι ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν ὡς παράδειγμα τὴν διδομένην εἰς τὸν α. τάξεως ἐργάτην μισθοδοσίαν, ἀλλ' οἱ λοιποὶ λαμβάνουσιν 60, 50 και ὀλιγωτέρας ἐτι δραχμάς. Ὅτι ἐργάζονται οὐ μόνον καθ' ἑκάστην 12 ὥρας, ἀλλὰ και τὰς ἑορτάς ἐτι· και ότι τοσούτον εἶναι βεβαῖον ότι δέν πλεονάζουσιν οἱ ἐργάται, καθ' ὅσον και ἡ βουλὴ αὐτὴ ἐζήτησε τὴν προσθήκην ἐτέρων δύο. Τελευταῖον δ' ότι, ἐν τιθῇ τὸ κατὰστημα εἰς δημοκρασίαν, δέν θέλει ἀποφέρει ὄφελος ἐν πρὸς τρία. Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ότι οὐ μόνον τὰς ἑορτάς, ἀλλὰ και τὸ Πάσχα ἐπεταὶ νά ἐργάζονται πολλάκις οἱ του τυπογραφείου ἐργάται, ἐπειδὴ Πρακτ. Βουλ. 6. περίοδ. 6. συνόδ. Τόμ. Γ'. 6

τοιούτη τις ἐστὶν ἡ φύσις τοῦ ἔργου των· καὶ ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοπρασίαν, ἤκουσεν ὅτι ὁ Κ. Παντελῆς, ὑπέβαλε δὴλῳσιν, δι' ἧς ἀναλαμβάνει αὐτὸ μὲ 15,000 δραχ. ἐλάττωσιν ταύτας δὲ τὰς προτάσεις δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὁ ὑπουργός.

Ἐπειροχόντος δ' ἐκείνου ὅτι, ἐάν ἀναλάβῃ ὁ βουλευτὴς τὴν τοῦ τυπογραφείου διεύθυνσιν, θέλει πράξῃ, ὅ,τι καὶ τελώνες Γαλαξιδίου ἂν ἀρτίως κατέπραξεν· ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδόχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῶν λεγθέντων· ἔχει δ' οὕτω.

Κεφ. III. Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον.

α 1. Προσωπικὸν διοικήσεως δραχ. 3,600. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἀρθρ. ἀναγνωσθέντος ἐπιφέρει τις, ὅτι, κατὰ τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπιψήφισιν τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσαι νὰ προστεθῇ, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Μάμουκα ἐπιχειρησάσαν ἐκδοτὴν ὅλων τῶν κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ ἀγῶνος πολιτικῶν κλ. πράξεων, δύο ἐργάται, ὅπως ἀσχοληθῶσιν εἰδικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο· ἀλλὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο παρήλθε καὶ οὐδ' ἐπαυμένῃ ἡ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐργατῶν τούτων δαπάνη. Προκειμένου δ' ἤδη τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀρτιοῦ ἁρθρου, συνίσταται πρὸς τὸν ὑπουργὸν νὰ προσθεῖται τὴν ἀνγκαίαν δαπάνην, ἵνα περιωλῇ τοσοῦτον χρήσιμον ἔργον.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου ὅτι, ἐπειδὴ αἱ πρὸς ἐκτίπῳσιν τοῦ βιβλίου τῆς δεκαετίας προσληφθέντες δύο ἐργάται ἐπερτίωσαν ἤδη τὸ ἔργον, δύναται νὰ γίνῃ χρήσις αὐτῶν καὶ πρὸς ἐκτίπῳσιν τοῦ ἀνωτέρου συγγράμματος. Ἐπέρειεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλ. ὑπουργός, ὅτι, κατὰ τὴν γινομένην συζήτησιν τοῦ οἰκείου προϋπολογισμοῦ, ἡ βουλὴ ἀπερνήσατο νὰ ἐκτυπῶνται ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοιτῶντων ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν διδασκόμενα συγγράμματα· καὶ ὅτι, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἴσως ὅλα ἐντελῶς παρεσκευασμένα, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου μνησθέντων, καὶ ἄλλοι ἐργάται, διότι ἄλλως δὲν θέλουσιν ἐπαρκέσει.

Προσέθηκεν ἑτέρας, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ρηθέντων, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπερνήσατο νὰ ἐκτυπῶνται οὐ μόνον τὰ τέλεια τῶν καθηγητῶν συγγράμματα, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἑκάστην προχείρως παραδιδόμενα, ἵνα μὴ χρονοτριβῶσι καὶ ἐλαττωθῶσι εἰς ἀντιγραφὰς αἱ φοιτῶντες.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, διὰ νὰ λεισθῶσι κατ' ἔκτασιν τὰ ὑπὸ τοῦ πρὸ οὗτοῦ ρηθέντα, δὲν θέτουσιν ἐπαρκέσει οὐχὶ δύο, ἀλλ' οὔτε δέκα ἐργάται· ὥστε, ἐάν

παρουσιασθῇ ἀνάγκη, δύναται νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλοι τινες. Ἦδη ὁμοῦ δέχεται νὰ τεθῶσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ 600 δραχ., διὰ τῶν λοιπομένων πόντων τοῦ ἐν αὐτοῦ μήνας, ἵνα προσληφθῶσι δύο ἐπὶ στοιχειωθεῖται πρὸς 60 δραχ. ἑκάστος.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι, ἐπειδὴ πάντες οἱ προϋπολογισμοὶ διευθύνονται εἰς συζήτησιν διὰ τινος διατάγματος, δὲν δοῦνται ἀνα τοῦ κύρους τούτου νὰ γίνῃ ἐνταῦθα πρὸς τὴν τιμὴν· διὸ, ἐάν ὑρίσταται τοιούτη ἀνάγκη, πρέπει νὰ γίνῃ, καὶ ἡ τειναιμένη ἀρχὴν, ἢ αἰτίας διὰ δηλώσεως.

Ἀπαντήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι, δι' ὁ λόγον δέχεται ὁ ὑπουργός κατὰ τὴν συζήτησιν διαφόρων ποσῶν ἐλαττώσεις, διὰ τὸν αὐτὸν δύναται νὰ προτείνῃ καὶ αὐξάνειν. Πισθέντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι αἱ μὲν προϋπολογισμοὶ δὲν εἶναι ἀληθεῖς ὅτι διευθύνονται διὰ διατάγματος· γὰρ δ' ἐπὶ προτείνας πύξῃς δαπάνης τινα καθ' 100 χιλ. δραχμάς. Ἡ βουλὴ παρεδόχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως μετὰ τῶν ἀνωτέρω 600 δραχμῶν τοῦτο τὸ τὸ ἄρθρον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 3 καὶ 4 ἔχοντα οὕτω·

α 2. Προσωπικὸν ἐργατῶν δραχ. 28,976

3. Ύλικόν καὶ ἄλλα ἐξοδα 10,525

4. Ἐπισκευαὶ 200. »

Γινόμενης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ III κεφαλαίου, ἀαθύνοντος εἰς 43,301 δραχ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν ἀλφειν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφοῦντας, ἡ βουλὴ παρεδόχθη, κατὰ τὸ ὅρι προστερωμένον τῆς ψηφοφορίας πριτωκόλλαν, τὴν πύξῃσιν αὐτοῦ διὰ ψήφων 70 ἀντιθέτως ἐνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ III κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 43 301, ὡς ἐν τοῖς ἁρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ δὲ ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρενός	Πάνος Μοναστηριώτης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	Σταῦρος Γρίβας	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ἰωάννης Πιτιμύκης	N.
Δ. Δελιγεωργίου	Μ. Δ. Καζής	
Π. Τσιμπούρακης	Δημήτριος Κονδάλης	N.

Αντώνιος Καμπάνης	Γεώργ. Παππανικολάου	N.
Ανδρέας Δανόπουλος	Πέτρος Δελιγιάννης	
Νικόλαος Ιατρός	Δημήτριος Ν. Μπούκουρας	
Αναγ. Μακρυποκάμισος	Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονάς	Ζαφείριος Δεπάστας	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	Εμμανουήλ Αντίπας	
Ανάργυρος Πετράκης	Ανδρέας Νοταράς	
Κ. Τσαβέλλας	Ευστάθιος Οικονομόπουλος	
Σ. Στράτος	Γεώργ. Πανοπριφτόπουλος	
Π. Ράγκος	Εμ. Χ. Τσούχλος	N.
Δουκᾶς Π. Νάκος	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Αντώνιος Γεωργαντᾶς	Νικόλαος Καρφιωτάκης	N.
Πέτρος Τσανετᾶκης	Εμμανουήλ Μελετόπουλος	N.
Π. Δημητρακαράκος	Παρασκευᾶς Ματάλας	N.
Γεώργιος Κονδύλης	Ηλίας Γιατράκος	N.
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	Δουκᾶς Στέφανος	N.
Ελευθέριος Καλογεράς	Εὐγ. Σπυρίδωνος	N.
Γεώργιος Ι. Βατίστας	Ῥήγας Παλαμίδης	N.
Ἄγ. Γουζούκης	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	Κωνσταντῖνος Μανέτας	
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Γεώργιος Ἰω. Γιολλάσης	Μελέτης Χατοῦ Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Νικόλαος Τσαλακιώστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατογιάννης	Νικόλαος Μπούτουνας	N.
Γεώργιος Μήτσος	Π. Παππατσώνης	N.
Ἰωάννης Κλίμακας	Ἰω. Παππατσώνης	
Αναγν. Δημητρίου	Π. Δαρειώτης	N.
Πέτρος Α. Ζάννος	Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	Στρατῆς Δεληγιαννᾶκης	N.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάδας	Σπυρίδων Α. Βαρύτσος	N.
Ηλίας Παππαδαῖος	Παῦλος Αεναυδῆς	
Γεώργιος Πετμεζᾶς	Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.
Ν. Ανδρικόπουλος	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Κ. Βέικος	N.
Ἰω. Ζάρκος	Μιχαὴλ Ιατρός	
Γρηγ. Ν. Κορφιοτάκης	Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος	Γεώργιος Μπανης	
Σταμ. Νικολαΐδης	Π. Μαυρομιχάλης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.

Γερμανός Μαυρομιχάλης	N.	Κάρολος Νάζος	
Ν. Μοσχούλας		Εὐστ. Μ. Παρίσης	N.
Α. Κανελλόπουλος	N.	Αντώνιος Ἀρμάος	
Κ. Α. Σχινᾶς		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	N.
Ἰω. Γκούρκας		Ἰω. Τομαράς	N.
Αναγ. Κεχσγιάς	N.	Ἀν. Παππατσώρης	
Σπ. Δογοβατόπουλος		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος		Γ. Παππαδημητρίου	N.
Ἰω. Α. Αντωνόπουλος		Γεώρ. Σ. Κριεζῆς	N.
Χρ. Τεῖνος	N.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Κουμανιώτης		Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Θ. Ι. Μίξης	N.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	
Εμ. Α. Ὁρλώφ	N.	Α. Χατζίσκος	N.
Γ. Μπάστας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Κ. Δαρειώτης	N.	Κωνστ. Διοβουνιώτης	N.
Σ. Ἀντωνιάδης		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	N.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	N.	Ἰωάννης Τασσαῖος	N.
Ἰω. Περίδης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.	Ἰωάν. Οικονόμου	N.
Δ. Χρηστίδης			

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ 10^{οῦ} κεφαλαίου, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐάν ἐξετάσῃ τις τὸν ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1843 νόμον, παρατηρεῖ ὅτι ὁ μὲν τεθειμένος τῶν δασονόμων καὶ δασαρχῶν ἀριθμὸς ἀναλογεῖ μὲ τὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειούμενον, οἱ δὲ δασοφύλακες, ἐνῶ παρ' ἐκείνου ὀρίζονται εἰς 70, εἰσὶ κατὰ 35 πλείονες· οὕτως ἄρα, ἐνῶ πολλὰς εἶπε τὸ σῶμα ὅτι πρέπει νὰ ἐπέλθωσι νόμοι, δι' ὧν νὰ ρυθμισθῶσιν οἰκονομικώτερον αἱ πλείσται τῶν παρ' ἡμῖν δαπανῶν, τοῦναντίον ἡ τοῦ ποσοῦ τούτου δαπάνη αὐξάνεται πέραν τοῦ νόμου, καὶ ἀπορεῖ πῶς διέφυγε τὴν τῆς ἐπιτροπῆς προσοχὴν. Καὶ αὕτη μὲν ἡ αὐξησις φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἐν γένει δὲ λέγει ὅτι ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία ἐπεννοήθη οὐχὶ τοσοῦτον διὰ τὴν τῶν φόρων εἰσπραξίν, ὅσον διὰ τὴν ἐστίωσιν αὐτῆν τῶν δασῶν. Ἀλλ' ἐάν κρίνῃ τις ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ τοιαύτη γίνεται χρῆσις, ὥστε μετ' οὐ πολὺ θελωμεν ἀναγκασθῆναι προμηθευόμεθα ἐξωθεν καύσιμον ὕλην· ἐπειδὴ αἱ δι' ἀνθρώπων γινόμεναι ἐκεῖ ὑλοτομίαι τοσοῦτον κακῶς καὶ εἰς ἀόριστον χρόνον γίνονται, ὥστε τὰ δῶκα καταστρέφονται ὀλοκλήρως καὶ οὐδ' ἑλπίς ὑπάρχει νὰ ἀναβλαστήσωσι, καθ' ὅσον τότε μόνον τὰ δῶκα ἀνανεύονται, ὅτε ἡ ὑλοτομία γίνεται εἰς ὠφελήνην

Χρόνου περίοδον, ὡς ἀλλαγῇ συμβαίνει. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν καὶ ἀορίστως καὶ κακῶς γίνεται τοῦτο, καὶ δένδρα ὑψινεφῇ, ἀπερ' ἡδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ὠφελιμώτερα μέτρα, κατακόπτονται. Ἐκ τούτου αἱ διοικητικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἀνεγκυβήσαν, κατώρθωσαν, ὑπουργοῦντος τοῦ Κ. Πονηροπούλου, τὴν κατάρτησιν τῆς ὑλοτομίας, ἥτις διήρκεσεν οὐ μικρόν. Ἀλλ' εἰς μέγα πολλὰ καταφυγόντες οἱ ὑλοτόμοι καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν καταβαλόντες, ἔλαβον αὖθις τὴν ἀδειαν τοῦ ὑλοτομεῖν καὶ αὖθις ἐμποδίσθησαν μετὰ ταῦτα, ὅπερ διήρκεσεν ἐρ' ὅσον διατέλει παρ' αὐτοῖς δασάρχαις τις, ὅστις εἶχε καταδείξει τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης ὑλοτομίας ἐλαβὴν· ἤδη ὅμως, παυθέντος ἐκείνου, ἡ ἀδεία ἐπανελήθη καὶ ἡ ὑλοτομία ἐξασκείται ἀπαρεμπόδιτος ἐκ τούτου δι' ὅλους ἐκλείπει τὰ δάση μας, ἐπειδὴ, ὅσα καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι, ἀφ' οὗ, τεινόμενα, δὲν ἀνασπίνονται, θέλουσιν εἶναι τωθὴ ἐλοκλήρας. Ἀλλως τε, ἡ σπουδὴ αὕτη ἐπιταχύνεται, διότι, ἐνθ' ὃ τοῦ ὑπουργείου ὥρισεν νὰ κάμνωσιν χρῆσιν 40 μόνον ὑλοτόμοι, ὑπερβαίνουσιν οὗτοι τοὺς 70, καὶ πᾶς τις δύναται νὰ ἀναλυρισθῇ ὅποια καὶ πρὸς τοὺς ἰδιώτας καὶ πρὸς τὸ δημόσιον θέλει προσκίψει ξηρία. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ ὁ ὑπουργὸς ἀναγκαίαν πρὸς περιστολὴν μέτρα.

Παρατηρήσαντες δὲ τινος τῆς ἐπιτροπῆς μέλους, ὅτι δὲν ἔβλεπεν ἀπορρίπτει ὁ προαγορεύσας πῶς εἰργάσαν ἡ ἐπιτροπὴ περὶ τῆς τῶν δασοφυλάκων προσθήκης, ἂν παρατήρῃ τὴν πέρυσιν ἐπιφωτισθέντα προϋπολογισμόν καὶ τοὺς λόγους ἐξ ὧν ἡ ἐπιτροπὴ ὡμολόγη· καὶ ὅτι καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ προϋπολογισμῷ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ἀντιμετώπιζται, καὶ ἐγένετο οὐχ ἥττον διαφοράς ὡς θεωρηθεῖσθαι λίαν ἀνύψαιος. Ἀπάντησεν οὗτος ὅτι οὐδέμιαν εἶχεν ἀφορμὴν νὰ προσέγῃ εἰς ἄλλον προϋπολογισμόν, ἀφ' οὗ ὑπάρχει ὁ περὶ τῶν ἀντικειμένου τούτου νόμος καὶ ἐμποδίζει πᾶσαν ἄλλην τοῦ προσωπικοῦ αὐξήσιν· προστίθησι δὲ ὅτι καλὸν ἦτον μάλιστα, εἰν' ἐπλεονέτωσεν ἡ τῶν δασονομικῶν ὑπηρεσία, καὶ ἀνετίθεντο τὰ χρεὴ αὐτῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐξουσίαν. Τοῦτο δὲ δὲν ἤθελεν εἰσφέρει, καθ' ὅσον αἱ δασονομικαὶ κ.λ. διάγουσιν κτηνοτροφίας καὶ τὰ ἐν τῇ δάσει διηλεκτῶς περιπαλοῦνται.

Ἐπαναγγέλλωντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι, εἰν' ἐπινοήθησαν ἐκ τῆς περικαλῆς καὶ ὑπάρχουσιν τινος τῶν δασῶν τούτων, ὁφείλεται εἰς τὴν προσπαθειαν τοῦ δασονομικοῦ κλάδου.

Παρατήρησεν ὁ τῆς ἐπιτροπῆς πρόεδρος, ὅτι τὸ τῶν δασονομικῶν προσωπικῶν ὀρίζεται τῷ ὄντι ἀπὸ ὀργανισμῶν ὑπάρχοντα περὶ τούτου. Ἀλλὰ τῷ 1845 εἶχεν ἀπορρατισθῇ νὰ τροποποιηθῇ

ὁ ὀργανισμὸς αὗτος, ἐπειδὴ παρατηρήθη ὅτι ἐνθεν μὲν ὑπῆρχεν ἀφθονία καὶ πολυτέλεια δασονομικῶν καὶ δασαρχῶν, ἐνθεν δὲ ὅτι τὰ κύρια τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὀργάνων, οἱ δασοφυλάκες, ἦσαν ἀνάλογως αὐτῶν λίαν εὐάριθμοι· ἐκ τούτου δὲ καὶ αἱ τοσαῦται καταχρήσεις καὶ αἱ συμβαίνουσαι ἡμετέρας πυρακταί. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους, οἵπερ καὶ τότε ἐβρέθησαν, ἐπλήθυν ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δασοφυλάκων, ἀλλὰ ν' αὐξήσωσι τοῦτον προσωρινῶς, διότι παρεσκευάζετο νομοσχέδιον, ὅπερ ἐμελλε νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον τῶν βουλῶν. Τὸ νομοσχέδιον δὲ τοῦτο ὑπῆρχεν, ὅτε καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς ἀνέλαθε τὴν τῶν Οἰκονομικῶν διεύθυνσιν. Ὑπολαβόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ὑπάρχει καὶ ὅσον οὕτω θέλει υποβληθῇ πρὸς συζήτησιν συνέπρανεν οὗτος ὅτι ἀνάγκη εἶναι νέου ὀργανισμοῦ, ἐν' αὐξήθῃ τὸ τῶν εὐάριθμον προσωπικῶν τῶν δασοφυλάκων, κατ' ὅσον δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν οὗτοι καὶ πρὸς καταδιώξιν τῆς ληστείας. Ἐρίσθη δ' ἔτι τὴν τοῦ ὑπουργοῦ προσοχὴν καὶ εἰς τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ εἶναι ὀλίγοι, θέλει εἶσθαι ἐπιβλαφέστερον εἰν' ὅσον ἦται καὶ καταλλήλοι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παρεδέρχθη δι' εἰδικῆς ἀνυστάσεως μετὰ τῶν ἀνωτέρω βεβηθέντων καὶ τῶν περὶ ὑλοτομίας παρατηρήσεων τοῦτο τε καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 2 καὶ 3 ἄρθρα· ἔχουσι δ' οὕτως·

α. Κεφ. 10'. Δάση.

1. Προσωπικὸν δραχ. 96,540
2. Ἰλικὸν καὶ ἄλλα ξύδα 2,200
3. Ποσοστά 800. ρ

Ὁμοίως δὲ, διὰ φηροφίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῦς φηροφίας Α. Γεωργαντιᾶν καὶ Κλεομ. Οἰκονομοῦ γενομένης, τὸ αὐτὸ δὲ σχεδὸν ἀποτελεσμά τῆς ἐπὶ τοῦ ἐπομένου Κ'. κεφαλαιοῦ παραγωγούσης, ἡ βουλὴ παρεδέρχθη τὴν πίστωσιν καὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἀναδιδόντα εἰς δραχ. 99,540, παμψηφεί διὰ ψήφων 72.

Προτεθείσας κατόπιν τῆς ἐπὶ τοῦ Κ. κεφαλαίου συζήτησεως, ἐγένετο μὲν παρεδεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦνται, μηδενὸς ἀντιλέξαντος. Ἐπὶ τοῦ ὅλου δὲ τοῦ κεφαλαίου, παρετήρησάν τις, ὅτι, ὅτε πρό τινος ἐφαρμόζετο ἐν τῇ βουλῇ ὁ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ εἰσαχθεὶς περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐπιστάτου

τῆς ἐξουσίας νόμος, ὁ τότε ὑπουργός, ὑποστηρίζων τὴν ζητομένην αὐξάνειν, ἔφερεν ὡς λόγον προκαλέσαντα τὸν νόμον, τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ ἀνδρὸς ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα ἔχοντος, καὶ ἐδήλωσε μάλιστα τότε, ὅτι θέλει διορισθῇ ὡς ἐπιστάτης νέος τις ἐν Εὐρώπῃ ἰδίως σπουδάζας ἀντὶ τοῦτου ὅμως, οὐ μόνον ὁ ἐπιστήμων δὲν διορίσθῃ, ἀλλ' ἀνὴρ ἀγράμματος καὶ ὅλως ἀνίκανος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῇ διατελεῖ. Καὶ ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δὲν πρέπει, δι' ὑποσχέσεων τοιούτων μὴ ἐκτελουμένων, νὰ ὑφαρπάζωσι τὴν συγκατάθεσιν τοῦ βουλῶν.

Καὶ πρὸς τὸν ὑπουργὸν εἰπόντα, ὅτι ὁ ὑπάρχων ἐπιστάτης 100 μόνον δραχμὰς λαμβάνει καὶ οὐχὶ 160, εἰς τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ψηφισθέντος νόμου εἶχεν ἀναβιβασθῇ ὁ μισθὸς αὐτοῦ καὶ ὅτι διατελεῖ οὗτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, μηδενὸς ἐπιστήμονος εὐρεθέντος. Ἐπανέλαθεν ὁ αὐτός, ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος ἐπιστήμονος, περιττὴ ὑπῆρχεν ἡ εἰσαγωγή τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦτου νόμου καὶ ὅτι, ἕως ἂν τοιοῦτος ἐπιστήμων εὐρεθῇ, αἱ 100 μόνον δραχμαὶ πρέπει νὰ δίδωνται ἀντὶ μισθοῦ εἰς τοὺς διοριζομένους κοινούς ἐπιστάτας.

Ἐπὶ ταῖς παρατηρήσεσι δὲ τινος, ὅτι διὰ τοῦ ψηφισθέντος νόμου δὲν ἠῤῥηθη ὁ μισθὸς τοῦ ἐπιστάτου τῆς Συμριδος, ἀλλὰ τοῦ τῆς ἐξουσίας τῶν ὀρυκτῶν Μήλου. Συνωμολόγησαν ὅτε τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσας καὶ ἄλλοι, ὅτι ὁ μὲν μισθὸς τοῦ ἐπιστάτου Συμριδος, τοῦ ὁποίου προσὸν ἀναγκαῖον δὲν εἶναι ἡ ἱκανότης αὐτοῦ ἀλλ' ἡ τιμιότης, πρέπει νὰ διατηρηθῇ ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μὴ ὅντος δυνατοῦ νὰ διορισθῇ δι' ἥσσονος ποσοῦ ἀνὴρ τίμιος τὸ ἔργον τοῦτο ἐκπληρώσων· ὁ δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνорύσεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου τότε μόνον νὰ δοθῇ πλήρης, ἐξ ἑκατὸν ἐξήκοντα δραχμῶν ὡς διὰ τοῦ τελευταίου νόμου ἐψηφίσθη, ὅταν διορισθῇ ὡς τοιοῦτος ἀνὴρ ἐπιστήμων, νὰ δίδεται δ' ὁ ἐξ ἑκατὸν μόνον δραχμῶν εἰς τοὺς, ἕως ἂν τοιοῦτος εὐρεθῇ, διοριζομένους μὴ ἐπιστήμονας.

Κατὰ ταῦτα, γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχμ. 83,566, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Γεωργαντᾶ καὶ Ε. Σπυρίδωνος, ἐξήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 72 τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὧδε προσηρητημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἐκ δρ. 83,566 πίστωσιν τοῦ Κ' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐν τοῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναι ἢ οὐχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινὸς		Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Γ. Λογιστατῆς	N.	Γρηγ. Κατσηγιάννης	
Δ. Δελιγιώργης		Γεώρ. Μήτσος	
Π. Τσιμπουράκης		Ἰω. Κλίμακας	
Πάνος Μοναστηριώτης		Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Σταῦρος Γρόβας	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	N.
Ἰω. Πετμεζῆς	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Μ. Καίρης		Χρ. Ν. Δεμάθας	N.
Δημ. Κονδύλης	N.	Ἠλίας Παππαδαῖος	N.
Ἀντ. Καμπάνης		Γεώρ. Πετμεζᾶς	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ν. Ἀνδρικόπουλος	N.
Νικόλαος Ἰατρός		Βασίλειος Πετμεζᾶς	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Ἰω. Ζάρκος	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Γρηγ. Ν. Κορσιωτάκης	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Ἀνάργυρος Πετράκης	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Κ. Τσαβέλλας		Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.
Σ. Στράτος	N.	Γεώρ. Παππανικολάου	N.
Π. Ράγκος		Π. Δελιγιάννης	
Α. Π. Νάκος	N.	Δ. Ν. Μπούκουρας	
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Πέτρος Τσαννετάκης		Ζαφείρ. Δεπάστας	N.
Π. Δημητρακαράκης	N.	Ἐμ. Ἀντίπας	
Γ. Κονδύλης	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Κ. Φασίτσας		Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογεράς		Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.
Ἄγ. Γουζούσσης		Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Γ. Κ. Βελῆς		Ν. Κορσιωτάκης	N.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης		Παρασκ. Ματάλας	N.

Ηλίας Γιατράκος	N.	Π. Παπαδιαμαντόπουλος	
Λουκάς Στέφανος	N.	Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	N.
Εύς. Σπυρίδωνος	N.	Χρ. Τσίνο	
Ρήγας Παλαμίδης	N.	Δημ. Κουμανιώτης	
Θ. Μ. Πετρινός		Θ. Ι. Μάζης	N.
Κ. Μανέτας		Εμ. Α. Ορλώφ	N.
Αλ. Αλεξανδρόπουλος		Γ. Μπάστας	
Μ. Χατοή Μελέτη		Κ. Δαρειώτης	N.
N. Τσαλακώστας	N.	Στ. Αντωνιάδης	
Α. Σακελλαριάδης		Κ. Αντωνιάδης	N.
N. Μπούτουνας	N.	Ιω. Περίδης	
Π. Παπακωστής	N.	Ανδρ. Μάμουκας	N.
Ιω. Παπακωστής		Α. Χρηστίδης	
Π. Δαρειώτης	N.	Κάρολος Νάζος	
Σπυρίδων Βαλέτας	N.	Εύστ. Μ. Παρίσης	N.
Στρατής Αλεξανδρινός	N.	Αντώνιος Αρμάος	
Σπ. Α. Βαρότσος	N.	Μητ. Αναστασόπουλος	N.
Παύλος Αετωλάδης		Ιω. Τομαράς	N.
Χρυσ. Σουμαρίπας	N.	Αν. Παπακωστής	
Μ. Ι. Μυχαλοπούλος	N.	Αθ. Καστανός	N.
Κωνσ. Βεΐκος	N.	Γ. Παπαδημητρίου	N.
Μ. Ιατρός		Γ. Σ. Κριζός	N.
Δ. Βιρβίλης		Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	
Γ. Μπάνης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Π. Μαυρομιχάλης		Ιω. Γ. Κουζός	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Α. Χατζίσκος	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.	Καλαμ. Τσουκαλάς	N.
N. Μοσχούλας		Κ. Δουβενιώτης	N.
Α. Κανελλόπουλος	N.	Γ. Ριζόπουλος	N.
Κ. Α. Σχινάς		Ιω. Τασακός	N.
Ιω. Γκούρας		Μάρκος Βιτάλης	N.
Αναγ. Κεχαγιᾶς	N.	Ιω. Οικονόμου	N.
Σπ. Αγογιστόπουλος	N.		

Μηδείς δ' ἀντιλέξαντος κατὰ τῶν πιστώσεων τοῦ ἱπομηνίου κεφαλαίου ΕΑ', ἐγένοντο παραδίκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1, 2, 3, 4 καὶ 5. Ἐγένετο δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ἐκ δραχ. 147,760 πιστώσεως τοῦ κεφαλαίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη, καθ' ὅμοιον σχεδὸν τῆς προηγουμένης ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδίδθη καὶ ταύτην παμψηφεί διὰ ψήφων 71.

Ἀνιγνωθέντος καὶ τοῦ κεφαλαίου ΚΒ, ἐπὶ μὲν τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ, παρετήρησέ τις, ὅτι διὰ τοῦ ἑξαφίου β', αὐτοῦ ζητεῖται πίστωση 6,000 διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐν Πουρνεῇ καὶ Περιγαλλίᾳ ἐθνικῶν σταβίδων· ἐπειδὴ δ' ἐπ' αὐτῶν προσοδεύεται τὸ δημόσιον μόνον 1200 δραχμῶν, καὶ ἐπειδὴ, καὶ ἂν ἐκχερούμεναι αἱ σταβίδες αὗται καὶ ὡς ἀγροὶ ἀπλῶς καλλιεργουμένοι, ἤμελλον ἀποφέρει καθαρὰν τινα πρὸς ὀδον εἰς τὸ δημόσιον, πληρόνεν ἤδη εἰς ἔξοδα καλλιέργειας 4,800 δραχμὰς πλέον τῆς πρὸς ὀδου, διὰ τοῦτο αἰρετώτερον εἶναι ἂν ἐλαμβάνετο ἄλλο τι μέτρον περὶ διαθέσεως αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ δ' ὑπουργῷ, ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἐκ τῶν καλλιεργειῶν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ζημιύεται τὸ δημόσιον, ὥρμηθη εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου παρατηρήσεις τῆς περὶ τῆς εἰσαγωγῆς νόμου περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων· αἱ παρατηρήσεις δ' αὗται αὐτῆς εἰσὶν ὁραταί, διότι πέρουσι, πραιταθέντος τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν ἐν Αἰγίῳ σταβίδων καίτοι μὴ οὖσης παρεληλυθίας τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ παραδεχθέντος τὴν παραίτησιν ταύτην τοῦ τότε ὑπουργοῦ, τὸ δημόσιον ἀνέλαβε τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν καὶ, δαπανήσαν 16,600 δραχ., προσωδούθη μόνον 8,000, εἰς σημαντικὴν εὐτῶ ζημίαν περικοπῶν. Καὶ ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη εἰργάσθησαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ πρὸς προπαρασκευὴν νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῶν κτημάτων τούτων, τὸ ὅποιον ἅμα παρασκευασθὲν δελεῖ εἰσαχθῆ.

Ἐπερωτήσαντος δὲ τινος πῶς ἔχουσι τὰ κατὰ τὴν ἐνοικίαν τοῦ ἱχθυοτροφείου Ἀγουλινίτης, ἐξήλθεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ ἐκμισθῶμα αὐτοῦ μετὰ δημοπρασίαν προσημειώθη εἰς ἐξουσίας δραχμὰς ἕκτον τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκμισθώματος· τὸ ὑπουργεῖον δ' ἐνέκυρε τὴν ἐκμισθωσιν, γενόμενης δὲ προσφοράς 1500 δραχμῶν ἐτι διέταξε νὰ μὴ κοινοποιηθῇ ἡ ἔγκριστις, ἀλλ' ὁ ἑφορὸς Ὀλυμπίας ἐκ δόλου κατώρθωσεν νὰ μὴ ἐγγχειρισθῇ μὲν ἔγκριστις ἡ περὶ ἀναστολῆς διαταγὴ εἰς τὸν ἐπαρχον, νὰ ἐγγχειρισθῇ δ' ἡ περὶ ἔγκρισσεως τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ἐνταῦθεν ἐπληθύνει εἰς τὸ δημόσιον ζημία ἐκ 1,500 δραχ. Ἐκτεθείσης δ' εἰς δημοπρασίαν τῆς ἐκμισθώσεως τοῦ ἱχθυοτροφείου Μονριάς, ἀνεβδόσθη, ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου τὸ ἐκμισθῶμα αὐτοῦ εἰς 70,000 δραχμῶν· ἐπειδὴ δὲ πέρουσι εἶχεν ἐκμισθῶθαι εἰς 80,000, τὸ ὑπουργεῖον, ἀκυρώσαν τὴν δημοπρασίαν, διέταξε νῆαν, καθ' ἣν τὸ ἀνωτέρω προσενεχθὲν ἐκμισθῶμα ὑπῆρξεν ἐκ 52,000 δραχ· ἀλλ' ἀκυρωθείσης αὐτῆς τῆς δημοπρασίας καὶ

διαταχθείσης νέας, εκμίσθωμα εκ δραχ. 51,000 μόνον προσήνχθη· έκτεθείσης δ' εις δημοπρασίαν της μονοετούς εκμίσθωσης αὐτοῦ, καὶ προσενεχθεισῶν ἀντὶ εκμίσθωματος 60,000 δραχ. μόνον, ἠναγκάσθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ διατηρήσῃ τὸ ἰχθυοτροφεῖον δι' ἐπιστάσιαι· ἐπειδὴ ὁμῶς προεῖδε μετ' οὐ πολὺ ὅτι εἰς μεγάλην ἤθελε περιπέσει καὶ εὐτῷ ζημίαν, ἐξέθηκεν αὐθις αὐτὸ εἰς δημοπρασίαν, καθ' ἣν προσήνχθη εκμίσθωμα ἐξ 62,000 δραχμῶν καὶ τὴν ὁποίαν ἐκύρωσεν.

Ἡ βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὸ 1 ἄρθρον κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, προεῖδεν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ 2 συζήτησιν ἀναγνωσθεῖσων δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσιν οὕτω·

α διὰ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς πίστωσης τοῦ κεφαλαίου τούτου ποσὸν εκ δρα. 104,341,39, διὰ δὲ τῆς δηλώσεως κατὰ προσθήκην ποσὸν εκ δρα. 1,742:50, συγκεφαλαιουμένης οὕτω τῆς ζητουμένης πιστώσεως εἰς δραχ. 106,083:59.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ, ἐν γένει μὲν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ὑπομνησκούσα εἰς τὴν βουλὴν ὅσα πολλάκις ἐλέγχθησαν, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων ἐκθέσεως ἐπανελήφθησαν, περὶ τῆς ἀνάγκης ἵνα ταχέως εἰσαχθῇ τὸ κανονίσον τὴν διάθεσιν τῶν δημοσίων κτημάτων νομοσχέδιον, προτείνει καὶ αὐθις εἰς τὴν βουλὴν ἵνα προκαλέσῃ τὴν ἰδιαίτην προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ λίαν αὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου.

Ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν δι' αὐτοῦ ζητουμένων ποσῶν, παρατηρεῖ, ὅτι

α) διὰ τοῦ ἐδαφίου δ' τοῦ ἁρθρου 2 ζητοῦνται 2,000 δρα. δι' ἐκτάκτους ἀποστολάς ὑπαλλήλων δι' ὑποθέσεις ἀπορώσας ἐθνικὰς γαίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διεξαγωγὴ ὑπηρεσίας τοιαύτης δύναται εὐκόλως νὰ ἀνατιθῇ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχάς, ἂν ποτε δὲ ἀναφυῇ ἀνυπερέβλητος ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς ἰδίου ὑπαλλήλου, ἀρκοῦσι τότε 1000 μόνον δραχμαί· διὰ τοῦτο προτείνει τοσαῦτα μόνον νὰ ψηφισθῶσιν, ἐλαττόνουσα οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ 2 ἁρθρου ἀπὸ δραχ. 20,300 εἰς δραχμάς 19,300.

β) Τὸ ποσὸν τοῦ ἁρθρου 7, ἰχθυοτροφεία, τὸ ὅποιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔμεινε κενόν, ζητεῖται διὰ τῆς εἰσαχθείσης δηλώσεως νὰ προσδιορισθῇ εἰς δραχ. 1000· ἡ ἐπιτροπὴ ὁμῶς, νομίζουσα ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐπαρκοῦσι μόναι 500

δραχμαί, τοσούτων μόνον τὴν ἐπιψήφισιν προτείνει εἰς τὴν βουλὴν.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας ἐπάγεται, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ὅλου κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὸ καὶ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ζητηθέντων, ἐλαττοῦται ἀπὸ δρα. 406,083:89 εἰς δραχ. 404,583:89.

Ἐπὶ μὲν τῆς περὶ ἐλαττώσεως τῶν σημειουμένων 2,000 δρα. δι' ἀποστολῆν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων πρώτης παρατηρήσεως, ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἤθελε παραδεχθῇ αὐτήν, ἰάν δὲν ἔμελλε νὰ πληρώσῃ ἤδη 1700 δραχ. ἀπαιτητάς γενομένης, δι' ἐξοδα τῶν πρὸς ἀνακάλυψιν θησαυροῦ μεταδάντων.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη προήλθεν εἰς τὴν προταθείσαν ἐλάττωσιν, κοίνασα, ὅτι οὐδέποτε ἤθελε δαπανηθῇ ποσὸν τοσούτον εἰς ἀποστολάς ὑπαλλήλων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων· τοιαύτη ὁμῶς δαπάνη, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργός ἐξέθηκε, δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης, ἀπαιτουμένης ἄλλης εἰδικῆς καὶ ῥητῆς αἰτήσεως πιστώσεως, πρὸς ἀπότισιν τῶν πρὸς ἀνακάλυψιν θησαυροῦ δαπανηθέντων. Καὶ ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ λεχθέντα ἀρκοῦσιν ἵνα ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῆς βουλῆς, ὅπως ῥητῶς προσδιορίσῃ τὴν χρῆσιν τῶν διδομένων πιστώσεων.

Ὁ ὑπουργός ἐπανελάβεन, ὅτι ἐνόμισεν ὅτι δύναται ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης νὰ ἀποτίσῃ τὰ πρὸς ἀνακάλυψιν θησαυροῦ δαπανηθέντα, διότι ἡ ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐπ' ἐθνικοῦ κτήματος, ἐπ' ἐθνικῶν δηλ. οἰκοπέδων.

Μετὰ τινὰ δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ βουλὴ ἢ πρέπει νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν πίστωσιν ὡς παρὰ τοῦ ὑπουργείου ζητεῖται, ἢ ἄλλως πρέπει νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐκτεθῶσι πάντα τὰ περὶ θησαυροῦ. Καὶ τὸν ὑπουργὸν ἐπανεγκόντα, ὅτι ἀρέσκουσα μὲν ἤθελεν εἰσθαι ἡ τοῦ θησαυροῦ ἀνακάλυψις, τὰς γενομένας δ' ἤδη δαπάνας πρὸς ταύτην τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἀποτίσῃ ἐκ τῆς ὑπὸ συζήτησιν πιστώσεως.

Τὸ μὲν προαγορεύσαν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι ἡ βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἐδαφίου τούτου, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὸν τίτλον ὃν ἐτάχθη· ἂν δ' ὁ ὑπουργός φρονεῖ, ὅτι δύναται ἐξ αὐτοῦ νὰ ἀποτίσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ δαπάνας, ἅς ἀποτίσῃ αὐτάς, φέρων ὁμῶς πάντοτε τὴν περὶ τῆς κακῆς χρήσεως τῆς πιστώσεως εὐθύνην. Ὁ δ' εἰσκηγὴς αὐτῆς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἀνακαλοῦσα τὴν περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ γνώμην τῆς, συγκατατίθεται νὰ ἐπιψηφισθῇ

πᾶσα ἡ τῶν ζητουμένων 2.000 δραχ. πίστωσης· πρέπει ὁμοίως αἱ ἐξ αὐτῆς ἐνεργηθόμεναι δαπάναι νὰ γινώσκωνται σύμφωνα μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν, ὑπ' ἣν ἡ πίστωση αὕτη ἐξοτήθη.

Κιόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει κάμει χρῆσιν αὐτῆς κατὰ τὴν τεταμένην ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφὴν. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προαγορεύσας ἐπρότεινε τότε νὰ μὴν ἐπιψηφισθῇ πᾶσα ἡ ἐκ 2.000 δραχ. αἰτούμενη πίστωση, διότι ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἤθελε παραδεχθῇ ἐν περιστάσει τοιαύτῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς. Καὶ ὅτι αἱ πρὸς ἀναελάφυιν θησαυροῦ γινόμεναι δαπάναι οὐδέποτε δύνανται νὰ ἀποτιμῶσιν ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης· ἀλλὰ, καίτοι ὄντος καὶ ὑπὸ πάντων κριθέντος γαλιῶν τοῦ πράγματος, ἃς ὑποστήσῃ καὶ ταύτας τὸ δημόσιον, ζητούμενος ὁμοίως εἰδικῆς περὶ τούτων πιστώσεως.

Μετά τινα δὲ ἐπειγόντα ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀφορᾷ ὅλον τὸ ὑπουργεῖον, ἐάν δ' ἐκρίθη γαλιῶς ὁ τοιοῦτος αὐτῆς χαρακτηρὸς ἐκρίνεται ὅτι τὸ παρελθὸν διέστηκε ἀναδρομικῶς μέχρι πέντε ἡμερῶν ἑταῶν. Καὶ τὸν πρόεδρον παρατηρήσαντα, ὅτι, ἐάν ὁ ὑπουργὸς φωνῇ, ὅτι δύναται νὰ δαπανῇ ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης πρὸς ἀπόψεις τῶν ἐκ τοῦ θησαυροῦ δαπανῶν, ἃς δαπάνησιν ἔργων τὴν ἐπὶ τῇ κακῇ τῆς πιστώσεως χρήσει ευθύνῃ.

Ἡ βουλὴ παρεδέρχθη κατὰ τὸν προϋπολογισμόν καὶ τὰ ἀρθρὰ 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ κεφαλαίου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 7 ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἐδαπανήθησαν μέχρι τοῦδε δραχ. 638 καὶ 70/00, καὶ ὅτι πιθανὸς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους θέλουσιν ἀναφανῆ ἀνάγκαι νέας δαπάνης, ἀνεκάλεσεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν περὶ ἐλαττώσεως τῆς πιστώσεως καὶ τοῦ ἀρθροῦ τούτου γνώμην· ἡ δὲ βουλὴ παρεδέρχθη καὶ τὸ ἀρθρον τοῦτο κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐγένετο μετὰ τοῦτο ψηφοφορία, κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐπὶ τῆς πιστώσεως τοῦ ὅλου κεφαλαίου ἐκ δραχ. 106.83.89, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκ. ὅμοιον σχεδὸν τῷ προκαταχωρισθέντι, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέρχθη καὶ ταύτην καμψήναι διὰ ψήφου 72.

Προσέβηκεν ἐπὶ τοῦ ψηφισθέντος κεφαλαίου τις, ὅτι, ὑπουργὸς ἀλλοτε τῶν Οἰκονομικῶν, εἶχε προκαλέσει τὴν ἐπισκευὴν τοῦ καταστήματος, καὶ ἡ δι' αὐτὴν δαπάνη ὑπελογίσθη τότε εἰς δραχ. 2.000· ψηφισθεῖσης δὲ πέρυσιν τῆς πιστώσεως, ἐγένετο μὲν ἡ δαπάνη, πρὸς ἄλλον ὅμως ἢ τὸν προτεθειμένον σκοπὸν. Καὶ ἐπειδὴ ἐνδέχεται οὕτω νὰ διατεθῇ καὶ ἡ ἀρτι ἐν τῷ κεφαλαίῳ ταύτῳ ψηφισθεῖσα ἐξ 8.000 δραχ., καίτοι ὑπάρχουσα ὑπεργ-

κος, μὴ χειροτερευθεῖς ἐπὶ τοσοῦτον τῆς οἰκοδομῆς ἀπὸ πέρυσιν ὅτι ἡ ἐπισκευὴ εἰς 2.000 δρ. ὑπελογίσθη, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἐπισταθῇ ἡ τοῦ ὑπουργοῦ προσοχὴ περὶ τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

Ἐπήνεγκε δ' ὁ ὑπουργός, ὅτι οὐδὲ λεπτόν ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει δαπανῆσαι, ἐάν πραγματικὴ ἀνάγκη δὲν καταδειχθῇ, ὑπαρξάντος ἀληθῶς τῆς ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος καταδειχθείσης περὶ τὴν χρῆσιν τῶν 2.000 δραχμῶν καταχρήσεως, καὶ ἐπιληρωθείσης ἥδη τῆς δικαιούσης τῶν περὶ ταύτης.

Ἐπανέλαθε δὲ καὶ ἄλλος αὐτήσιν, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπέβηκε, περὶ τῆς εἰς τὴν βουλὴν ἀποστολῆς πασῶν τῶν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τῆς δισχιλιοδράχμου πρὸς ἐπισκευὴν δαπάνης ἀφορῶν πληροφοριῶν.

Ἡ βουλὴ πρᾶξε μετὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ΚΓ'. κεφ. συζήτησιν· ἀνεγνωσθεῖσαν δὲ τὰ τε ἀποτελοῦντα αὐτὸ ἐδάφια καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐπομένη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

α) Τὸ ὑπουργεῖον, διὰ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιώρισε τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰς δραχ. 4.688:25, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου ἀφ' ἧς ἐξήτασε νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὸ δραχ. 31.688:91, ἥτοι ἀπέδιδασκεν αὐτὸ ἐν ὅλῳ εἰς δραχ. 36.357:16. Ἡ ἐπιτροπὴ τὰ μὲν ἄλλα ἐδάφια τοῦ κεφαλαίου εὐροῦσα καλῶς ἔχοντα προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐφεξῆς σημειομένων ὑποβάλλει τὰς κατωτέρω κρίσεις αὐτῆς, καὶ προτείνει τὴν ἀπορρίψιν αὐτῶν.

α') Ἐπὶ τοῦ β'. ἐδαφίου, τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως προταθέντος, δι' οὗ ζητεῖται πίστωση δραχ. 3.132:32, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τοὺς Χ. Αἰνῶνα καὶ Ν. Μάνον, ὡς ἀποζημιώσεις διὰ τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου εἰσπραχθεῖσαν κατὰ τὸ 1843 ἐπικαρπλίαν τοῦ περὶ τῶν ἀπορριπθέντων αὐτοῖς ἰδιοκτητῶν χαρίου των *Μαστὰρ Καραῖ*, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἀπορρίψιν τῆς πιστώσεως ταύτης, διότι, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσπληγτοῦ τοῦ ὑπουργείου δοθείσας πληροφορίας, τὸ ποσὸν τοῦτο ἀμειψιευτὸν ἐπὶ δὲν ἐξοκριθῆναι.

β') Ἐπὶ τῶν ἐδαφίων γ', καὶ δ', προταθέντων διὰ τῆς δηλώσεως, ὅτι ταῦτα εἰσὶν αὐτὰ τὰ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ (δρα σελ. 69 αὐτοῦ) ζητηθέντα ποσὰ τῶν ἐδαφίων γ' καὶ δ', καὶ ὅτι διὰ ταῦτα τὰ ἐν τῇ δηλώσει κατακεχωρισμένα, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ζητούμενα, εἰσὶν ἀπαλειπτικά· ἀφαιρετέον δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τὸ διὰ τῶν ἐδαφίων τούτων ζητούμενον ἐκ δραχμῶν 101:50.

γ) ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως προταθέντος κέ. ἑδαφίου, δι' οὗ ζητεῖται πίστως δραχ. 16,557, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γιαννακοπούλους, ὡς ἀποζημιώσεις διὰ τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ 15 περίπου ἔτη εἰσπραχθεῖσαν ἐπικαρπίαν τοῦ κατὰ τὴν Ἡλείαν χωρίου Ῥεταντοῦ, ἐπιδικασθέντος αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἡ ἐπιτροπὴ, παραλείπουσα νὰ φέρῃ λόγον τινα ἐπὶ τῶν περὶ τῆς δίκης ταύτης διαθροαλθέντων, καταστάσεως ἀληθῶς σκανδαλώδους, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἡ ζητούμενη ἀποζημίωσις δὲν ἐξηκριβώθη προσηκόντως διὰ πραγματογνωμόνων, ἀλλὰ δι' ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, κατὰ συναίνεσιν ἢ καὶ ἐπίσπευσιν τινῶν ἀντιπροσωπευόντων τοὺς σκωμειωθέντας πολίτας· καὶ ὅτι, ἐνῶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἀρμοδίου τμήματος, οἵτινες ὑποτίθενται ὅτι μᾶλλον ἤθελον προσεγγίσει εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν εἰσπραχθεῖσων ἐπικαρπιῶν, προσδιώρισαν τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην εἰς δραχ. 10,000, ἄλλη συνεσταθὴ ἐπιτροπὴ, ἐξ ὑπαλλήλων ἐπίσης τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου συντεθεῖσα, ἥτις, καὶ τοὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν δεδομένων ἐργασθεῖσα, ἀνέβιβασε τὸ ποσὸν τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως εἰς δραχ. 16,557.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὅθεν μετὰ πάντα ταῦτα προτείνει, ἐὰν δὲν ἀπαλειφθῇ ὅλως τὸ ἑδάφιον τοῦτο, ἕως ἂν ἡ ἐξακριβώσις τοῦ ποσοῦ τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως γενῇ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, νὰ ἐπιψηφισθῶσι μόνον 10 000 δρχ. καὶ, αἱ ὑπὸ τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς πιστωθεῖσαι, καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσιν οὕτως ἐκ τοῦ ἑδαφίου τούτου δρ. 6,557.

Κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν ἑδαφίων δὲ τούτων ἐκτεθείσας παρατηρήσεις, πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου ποσὸν ἐκ δρχ. 9 790:89, καὶ νὰ περιορισθῇ τὸ τοῦ κεφαλαίου εἰς δρχ. 26,566:27. »

Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένης ἐλαττώσεως ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐαυτῆς κατοχὴν τὸ χωρίον τοῦτο· ὑποχρεωθείσα δὲ κατόπιν παρεχώρησεν αὐτὸ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτοῦ ἀποτίσασα αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπικαρπίαν τεσσάρων ἐτῶν, καθ' ἃ ἐνεμήθη αὐτὸ· ἐπειδὴ δὲ ἐνεμήθη αὐτῇ ἐφ' ἑν ἔτος αὐτὸ, καὶ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ χωρίου δικαιοῦνται εἰς τὴν ἀπαιτήσιν αὐτῇ, διὰ τοῦτο ἐζητήθη ἡ πίστις αὐτῇ, τῆς ὁποίας θέλει κάμει χρῆσιν τὸ ὑπουργεῖον, ὅταν καθαρῶς βεβαιωθῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ δημοσίου.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι δικαστικὴ ἀπόφασις διέταξε τὴν τε

εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τούτους ἀπόδοσιν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτοῖς τῆς ἐπικαρπίας αὐτοῦ ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ 1838. ἔτους μέχρι τῆς τοῦ κτήματος παραδόσεως. Ἐπομένως ἐπληρώθη αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς δρ. 18,000, ὅσας ἔφερον αἱ ἐκ 4,500 δρχ. προσδιορισθεῖσαι τέσσαρες ἐτήσιαι ἐπικαρπία· ἐπειδὴ δ' ἡ τοῦ χωρίου εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας παράδοσις ἐγένετο κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1842, τὸ ὑπουργεῖον, ἐκλαβὼν ὅτι τοῦ ἔτους τούτου τὴν ἐπικαρπίαν εἰσέπραξαν οἱ ἰδιοκτῆται, δὲν ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν τελευταίαν δόσιν· πληροφορηθὲν δὲ κατόπιν ὅτι τὴν τοῦ 1842 ἐπικαρπίαν αὐτὸ εἰσέπραξε καὶ οὐχὶ οἱ Δινιᾶνες, ἐνέκρινεν ἵνα ζητήσῃ τὴν πίστιν ταύτην, καὶ δι' αὐτῆς πληρώσῃ ὅσα ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ τοῦ χωρίου τούτου εἰσέπραξε.

Ἐρωτήσαντός τινος δὲ, πῶς ἐξαστίαν ἤδη ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπελείπετο ἐκκρεμῆς μὴ ἐξακριβωμένη· ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι κατὰ τὰ 1847 μόλις ἐπληρώθη εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἡ τετραετής ἐπικαρπία ὑπὸ τοῦ δημοσίου, νομίζοντας, ὅτι ἡ τοῦ 1842 εἰσπράχθη ὑπ' αὐτῶν· καταδειχθέντος δ' ὕστερον τούναντίον, ἠναγκάσθη τὸ δημοσίον νὰ ἀποτίσῃ τὴν ἐτήσιαν τοῦ 1843 ἐπικαρπίαν.

Μετὰ τὸν εἰρηγητὴν τῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρήσαντα, ὅτι προήλθεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν γνώμην ταύτην, στηριχθεῖσα εἰς τὰς πληροφορίας τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, διαβεβαιώσαντος ὅτι δὲν ἐξηκριβώθησαν εἰσέτι τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην· καὶ ὅτι ἤδη πληροφορομένη τούναντίον ἀνακαλεῖ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην περὶ ἀφαιρέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐκ δρ. 3,132:32 πίστιν ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσημειούτο· συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς τὴν περὶ ἐλαττώσεως τῶν δρχ., 101, 50/100 παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἑδαφ. 15' καὶ 10'. παρεδέχθη ἐπίσης τὴν περὶ ἀφαιρέσεως αὐτῶν γνώμην αὐτῆς.

Ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης προτεινομένης ὑπ' αὐτῆς ἐλαττώσεως, ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἀληθῶς πολυχρόνιος καὶ σκανδαλώδης ὑπῆρξεν ἡ ἐκδίκασις τῆς μετὰ τοῦ δημοσίου διαφορᾶς τῶν Γιαννακοπούλων· ὅτι τὸ μὲν δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν ἀπέρριψε τὴν περὶ κυριότητος τοῦ χωρίου ἀγωγὴν τῶν ἐναγόντων, ὡς στηριζομένην εἰς ἑν μόνον ἔγγραφο τοῦ βουλευτικοῦ, ὃ δ' Ἀρείος Πάγος ἀνέγνω τὴν ἀπόφασιν τοῦ βουλευτικοῦ αὐτῶν, μ' ὅλον ὅτι τὸ προσαγομένον τοῦ βουλευτικοῦ ἔγγραφο δὲν ἐδύνατο νὰ ἔχῃ ἰσχύϊν, μηδεμίαν ἐχουσῶν τῶν βουλῶν ἐξουί

σιας, κατά ῥητὴν τῆς πρὸ αὐτῶν συνελεύσεως ἀπόφασιν, νὰ δια-
θέωσι τὰ ἐθνικὰ κτήματα· οὕτω δ' ἐγέναντο κύριοι τοῦ χωρίου
τούτου, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἄλλοτε· ἐπὶ Τούρκων
Κεχαγὰς αὐτοῦ μόνον.

Παρατήρησεν ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ ἱστορικὸν
τῆς υποθέσεως δὲν ἀπρῆντο νὰ ἐκθέσῃ ἡδὴ ὁ ὑπουργός, ἀλλὰ νὰ
ἀποφανθῇ μόνον· ἰὰν ᾖ ὁρθὴ ἡ ἐπὶ ταύτης γνώμη τῆς ἐπι-
τροπῆς, ἵνα μὴ ἀτόπως ὑπολειφθῇ ἐγκαταλειμμένον τὸ μέρος
τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐξέθηκε δ' ἕτερος, ὅτι τὸ δημόσιον, θεωρηθὲν ὡς κακῆς πί-
στεως κάτοχος, ὑπεκρεῖσθαι νὰ ἀποτίσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ 1842—
1847. ἐπικαρπίαν τοῦ χωρίου· ἵνα μὴ γένῃται δὲ προσφυγὴ
εἰς πραγματογνώμονας, τῶν ὁποίων αἱ κρίσεις ἐπιζήμιοι πολ-
λάκις κατεδείχθησαν, καὶ ἐπὶ τῶν βιβλίων αὐτῶν ἄλλως ἔβελον
στηριχθῇ, προσέφυγον τινες ὑπάλληλοι ἐν αὐτοῖς τοῖς φορολο-
γικοῖς βιβλίοις, καὶ, ἀνευρόντες ἐξ αὐτῶν τὴν ἐπικαρπίαν ἐξ
ἧς ἐπὶ τῶν ἐτῶν τοῦ χωρίου, ὑπολόγισαν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἐτῶν,
περὶ ἧς οὐδὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνακαλύψωσι, καὶ συνεκκεφαλαιώσαν
οὕτω τὴν ἐκ τῶν δημοτειακῶν καρπῶν εἰς δραχ. 12—13,000·
ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ χωρίον ἔχει προϊόντα ἐπὶ τινὰ Λαοικὰ, ἀνυ-
ρέθησαν καὶ τὰ ἀπὸ τούτων κατὰ τὰ ἔτη ἐκείνα εἰσπραχθέντα
ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀναθεαίνοντα εἰς δραχ. 3557, καὶ ἀπετε-
λέσθη τὸ διὰ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐκ τούτων ὀφειλόμενον αὐτοῖς
ποσὸν τῶν δραχ. 16,557, ἡ ἀπότισις τοῦ ὁποίου εἶναι ἀναγ-
καία ἵνα μὴ ὑποβληθῇ τὸ δημόσιον εἰς πλείονα ἐξοδα.

Ἡ βουλὴ ἐγκρίνασα καὶ τὴν διὰ τῆς δηλώσεως ζητούμενην
ταύτην πίστωσιν, παρεδίδθη ὅλον τὸ μοναδικὸν τοῦ κεφαλαίου
ἄρθρον, συγκεφαλαιωθὲν ἐκ τε τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ
τῆς δηλώσεως ζητηθέντων εἰς δραχ. 36,255·66/100· γενομένης
δὲ καὶ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου,
συνήχθη, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Τσαλα-
κώστα καὶ Εὐστ. Σπυρίδωνος, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ
προκατακεχωρισμένῳ, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδίδθη καὶ ταύτην παμ-
ψηφει διὰ ψήφων 72.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ΚΑ' Κεφαλ. καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπι-
τροπῆς, ἐχούσης ὡς ἐξῆς.

Καὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου τὸ ποσὸν διὰ μὲν τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ προσδιωρίσθη εἰς δραχ. 66,155·87, διὰ δὲ τῆς δηλώ-
σεως, προταθείσης τῆς εἰς αὐτὸ προσθήκης δραχ. 132,621·19,

ἀντιβέβηθη εἰς δραχ. 198,777·6. Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ τοῦ κεφα-
λαίου τούτου ἐδάφια μετ' ἐπιστάσεως ἐξελέγξασα εὖρε καλῶς
ἔχοντα πάντα, πλὴν τῶν ἐξῆς, ἐφ' ὧν ὑποβάλλει τὰς κατω-
τέρω παρατηρήσεις, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἀπάλαψιν προτείνει.

α) Ἐπὶ τοῦ ἱσ' ἐδαφίου, τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως προταθέντος,
δι' ὧν ζητεῖται πίστωσις ἐκ δραχμῶν μὲν 7000, ἵνα πληρω-
θῶσιν εἰς τὴν Ἑλένην Ἀντωνίου Κριεζῆ, πρὸς ἐξαργυρώσιν τοῦ ἐξ
7000 δραχ. παραχωρηθέντος αὐτῇ πιστωτικοῦ γραμματίου
διὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἀγορασθείσης παρὰ τοῦ δημοσίου οἰκίας τῆς,
ἐκ δραχ. δὲ 3966·66 νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν ὡς τόκος
ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1843 μέχρι τέλους
Ιουνίου 1849· ἧτοι ἐν ὅλῳ πίστωσις ἐκ δραχ. 10,966·66.
Ἡ ἐπιτροπὴ, παρατηροῦσα ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου παραχω-
ρούμενα τοιαύτης φύσεως πιστωτικὰ γραμματικά, δεκτὰ μόνον
εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν γαιῶν, αὐδέποτε δύνανται νὰ ἐξαργυρωθῶσι,
γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν βουλήν ἵνα μὴ παραδεχθῇ τὸ διὰ τοῦ ἐδα-
φίου τούτου ζητούμενον ὡς ἀνωτέρω ποσόν.

β) Ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς δηλώσεως ἐπίσης προταθέντος κα'
ἐδαφίου, δι' οὗ ζητεῖται πίστωσις ἐκ δραχ. 2900, ἵνα πληρω-
θῶσιν εἰς τὸν γερουσιαστὴν Κ. Χ. Παππαπολίτην, πρὸς ἀπο-
ζημίωσιν τῶν ἐξόδων ὅσα ὑπέστη ἐκ τῆς κατὰ τὰ 1833 καὶ
1834 ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ταμιακῆς ὑπηρεσίας, διατελοῦντα
τότε γενικὸν ἐφορον Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος. Ἡ ἐπιτροπὴ παρα-
τηροῦσα ὅτι, οὐ μόνον ἡ βουλὴ καὶ ἄλλοτε ἀπέρριψε τὴν πί-
στωσιν ταύτην, ζητηθείσαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ τὸ
δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐνή-
γαγεν ὁ ἀπαιτητὴς οὗτος τὸ δημόσιον πρὸς ἀπότισιν τῆς ἀπο-
ζημιώσεως ταύτης, ἀπέρριψε τὰς ἀξιώσεις του ταύτας, γνωμο-
δοτεῖ ἵνα μὴ ἐπιψηφισθῇ καὶ τὸ διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου ζητού-
μενον ποσόν, ἀπορροῦσα μάλιστα πῶς ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουρ-
γείου ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου ε. ε. δηλώσεως,
ἐνῷ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἥτις, ὡς εἴρηται, ἀπέρριψε τὰς περὶ
τούτου ἀξιώσεις τοῦ ἀπαιτητοῦ, ἐξεδόθη τὸν Ἀπρίλιον.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας, πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσιν
ἀπὸ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου, ὡς διὰ τε τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ καὶ τῆς δηλώσεως ἐζητήθη, δραχμαὶ 13,866·66/100,
καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου ἀπὸ
δραχμῶν 198,777·6/100 εἰς δραχμάς 184,910·40/100.

Ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν προτεινομένων ἐλαττώσεων, ἐξέθηκεν ὁ
ὑπουργός, ὅτι τὴν ἐιδόκμητον ταύτην οἰκίαν ἠγόρασε τὸ δημόσιον

ἀνθ' ἐπὶ χιλιάδων δραχμῶν, χορηγήσαν ἐπὶ ταύταις εἰς τὴν ἰδιοκτητήριαν γραμματίων ἐπ' ἐκτιμήσει· ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως γραμματίων τοιούτων ἐπ' ἐκτιμήσει ἐπὶ μέγα ζημιούται τὸ δημόσιον, καταδολιευομένων τῶν ἐκτιμητῶν τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἐπρωτίμῃσε νὰ ἀποτίσῃ διὰ μετρητῶν τὸ ποσὸν τοῦτο, ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ πρὸς τοὺς Τσαμαδοὺς χρέους· ὑπελόγησε δὲ καὶ τοὺς τόκους, διότι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑποχρεοῦται τὸ δημόσιον νὰ ἀποτίσῃ αὐτοὺς, ἢ τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας.

Πρὸς τὸν παρατηροῦσαντα δὲ ὅτι, συνομολογηθέντος τοῦ συναλλαγματος τῆς ἀγοραπωλησίας μεταξὺ ἰδιοκτητίας καὶ Δημοσίου, οὐδόλως ὑποχρεοῦται τὸ δημόσιον εἰς πληρωμὴν τόκων, ἐχούσης τῆς ἰδιοκτητίας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς τὸ γραμματίον καὶ δυνάμενός νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὸ κατὰ τὸ παρελθόν. Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπότισιν καὶ τούτων, ὡς ἐμποδίσαν τὴν ἔχουσαν αὐτὸ νὰ λάβῃ τὰς γαίας.

Καὶ ὁ μὲν εἰσηγὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεκάλεσε τὴν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀφαιρέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου γνώμην, ἐκθεὶς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προήλθεν εἰς αὐτὴν, μηδὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς ἐνθυμούμενη περὶ τῆς μὴ πραγματοποιήσεως τῶν τοιούτων ἐπ' ἐκτιμήσει γραμματίων, μηδὲ τὰ πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται γραμματίου παρεντεθέντα προσκόμματα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γνωρίζουσα. Ἐν δὲ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὑποστηρίζον τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέπτυξεν, ὅτι εἶναι ἄπορον πῶς ὁ ὑπουργός ζητεῖ τὴν ἐξόφλησιν πιστωτικῶν γραμματίων, διὰ συμβουλαίου παραχωρημένου, πρὸς δὲ καὶ τόκους ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπηγόρευσε τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῶν ἡ βουλὴ, ἀλλὰ, ἐπιθυμούσα νὰ λάβῃ ὁριστικὸν τι μέτρον περὶ αὐτῶν, πρὸς κατάπαυσιν τῶν γενομένων κατὰ τὴν ἐπ' ἐκτιμήσει παραχώρησιν γαιῶν καταχρήσεων, ἀνεγνώρισε πρὸς τοῦτο ἀνάγκην νόμου, διότι καὶ τὰ γραμματία ταῦτα εἶχον ἐξδοθῇ δυνάμει διατάγματος ἔχοντος ἰσχύιν νόμου, διὰ τοῦτο δὲν ἀπηγόρευσε τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῶν, οὐδὲ δύναται νὰ ἐπιψηφισθῇ ἡδὴ πίστως πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ γραμματίου τούτου, μ' ὅσον ὅτι εἶναι ἄγνωστον ὑπὸ ποίους ὄρους παρεχωρήθη· ἄλλως οὐ μόνον ὁ νόμος δύναται τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν ταῦτα θέλει παραβῆθαι, δεδομένων χρημάτων ἀντὶ γαιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀρρομὴ καταχρήσεων μεγάλων θέλει δοθῇ, ὑπαρχόντων πολλῶν κομιστῶν ἡδὲ τοιούτων γραμματίων, τὴν διὰ χρημάτων ἐξόφλησιν αὐτῶν ἐπιζητούντων, καθὼς μὴ δυναμένων νὰ πραγματοποιήσωσιν ἄλλως αὐτά.

Ἀπήντησε δ' ὁ ὑπουργός, ὅτι εἰς τοὺς ἄλλους γραμματίων κομιστὰς παρεχωρήθησαν ταῦτα ἀντὶ ἐπιβίων καὶ οὐχὶ ἀντὶ οἰκίας, ὡς τὸ περὶ οὗ πρόκειται· καὶ ὅτι ἡ δικαιοῦχος, συγκατατίθεισα κατὰ τὰ 1843 νὰ λάβῃ τὸ γραμματίον τοῦτο, ἤλπιζεν ὅτι, ἀντὶ γαιῶν ἀξίας ἐπὶ χιλιάδων δραχμῶν, ἔθελε λάβει τοιαύτας ἀξίας πολλῶν πλείονος· ἐμποδισθεῖσα δὲ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ γραμματίον, δικαιούται νὰ ἀπαιτῇ τοὺς τόκους τῶν χρημάτων, ἢ τὰ τῆς οἰκίας ἐνοίκια.

Καὶ προσέθηκεν ἄλλος ὅτι, λόγῳ ποτὲ γενομένου ἐν τῇ βουλῇ περὶ τῆς ὑπὸ τινος Λέοντος πραγματοποιήσεως ἐν Πάτραις γραμματίων τοιούτων, ἡ βουλὴ ἀπεφάνη, ὅτι τὰ μὲν πρὸ τῆς μεταβολῆς ἐκδοθέντα καὶ ἐκτελεσθέντα δὲν εἶναι ἀμφισβητήσιμα, τὰ δὲ μετ' αὐτὴν ἐκδοθέντα, ὡς διατιθέμενα γῆν ἐνίκην περὶ τῆς διαβίσεως τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται νόμος, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῶσιν, ὡς μὴ ἔχοντα ἰσχύιν τοιαύτην· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο, ἀπαγορευθεὶς ἕκτοτε τῆς πραγματοποιήσεως τῶν γραμματίων τούτων, δικαιούται ἡ κομίζουσα εἰς ἀπαιτήσιν καὶ τῶν τόκων.

Ἀντίειπεν ὁ ἀναλαβὼν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπεφάνη οὐχὶ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ παραχώρησις γαιῶν πρὸς εὐτελεστάτην τιμὴν, πολλῶν πλείονα αὐτῆς ἀξίαν ἔχουσῶν· καὶ οἱ μὲν τότε διατείνοντο, ὅτι τὰ γραμματία ταῦτα οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰσχύιν, ἄλλοι δὲ ὅτι τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως πραγματοποιήσεως αὐτῶν εἶναι ἐπιζήμιον, καὶ ἄλλοι δι' ὀχλήσαντο, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀνασταλῇ ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν, τὸ δὲ ζήτημα ἔμεινεν ὅπως ἐκκρεμῇ. ὅτι τοῦτο ἐνθυμεῖται ἀκριβῶς, προσφυγὼν ἄλλο τε εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως ἐκείνης, ὅτι διεσθύνων τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον εἰργάζετο ἐπὶ αἰτήσεως τοιαύτης· οὐδεὶς δὲ ποτε ἀπηγόρευσε τὴν πραγματοποιήσιν τοιούτων γραμματίων, καὶ εἶναι ἄπορον πῶς ὁ ὑπουργός διατείνεται τοῦτο, χορηγῶν οὕτω δικαιώματα εἰς τοὺς κομιστὰς αὐτῶν ἵνα καὶ τόκους ἀπαιτήσωσιν. ὅτι ἤδη πρέπει νὰ ἀπεφάνθῃ ἡ βουλὴ, ἂν ἔχουσιν ἰσχύιν τὰ γραμματία ταῦτα καὶ πῶς θέλουσιν ἀποζημιωθῇ οἱ κομιστὰς αὐτῶν, ἢ ἂν δὲν ἔχουσιν τοιαύτην καὶ τότε τί γενήσεται ἐπ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο δὲ ἢ πρέπει νὰ προσβῇ μὲν ἡ βουλὴ εἰς τὸν προϋπολογισμόν, νὰ ἀφῇ δὲ τὰ περὶ τούτου ἐκκρεμῇ, ἢ νὰ ἀναβῇ ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν περὶ τούτου συζήτησιν. Καὶ ὅτι, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἀπηγορεύθη τότε ἡ τῶν γραμματίων τούτων πραγματοποίησις, οἱ τόκοι ἔπρεπε νὰ υπολογισθῶσιν ἀπὸ τοῦ 1846, ὅτι τὰ περὶ τούτου συζητήθησαν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1843.

ριζόμενοι ότι έχει το δικαίωμα ο περί ου πρόκειται δικαιούχος ού μόνον το τίμημα της οικίας να λάβη, αλλά και τὸν δεδο-
 λευμένον τόκον, διότι μέχρι νῦν ἀνεβλήθη ἡ τῶν γραμματίων του
 ἐξαργύρωσις. Διὰ τοῦτο κηρύττει ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐχόντων τοι-
 αῦτα γραμμάτια ἔχει τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα, ἐπεὶ οὔτε ἀπό-
 φασις τῆς βουλῆς ὑπάρχει, οὔτε ἐξαργυρώσεως ἐπετρέπησαν.
 Προκειμένου ἄρα νὰ λυθῇ ἡδὴ τὸ ζήτημα, παρατηρεῖ ὅτι συν-
 δέεται μετὰ πολλῶν ἄλλων ζητημάτων· ἐπεὶ ἀνάγκη νὰ ἐξε-
 τασθῇ πρῶτον ἔαν, ὡς ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ἔχουσιν ἢ οὐ κύρος
 τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς διατάγματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων
 ἐξεδόθησαν τὰ ἐπ' ἐκτιμήσει γραμμάτια. Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο
 εἶναι σπουδαῖον καὶ δὲν λύεται ἐξ ἐτοίμου, ἐπεὶ προσπα-
 τεῖται, ἵνα λυθῇ ἀσφαλῶς καὶ νομίμως, νὰ ληφῶσιν ὑπ' ὄψιν
 τὰ γραμμάτια ταῦτα, ἵνα ἴδῃ τὸ σῶμα ποῦ στηρίζομένη ἐξέ-
 δωκεν αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις· ἐπεὶ δὲ, μὴ ὑπάρχοντος ῥητοῦ περὶ
 διαθέσεως ἐθνικῶν γαιῶν νόμου, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ τότε
 Κυβέρνησις ἐν τίνι λόγῳ ἐξέδωκε τὰ γραμμάτια ταῦτα, καὶ
 ἔαν μὲν νομίζῃ ὅτι ἡ ἐκδοσις αὐτῶν εἶναι νόμιμος, νὰ εἴπῃ τότε
 τοὺς λόγους, ὧν τὴν βαρύτητα θέλει ἐκτιμήσῃ τὸ σῶμα· ἔαν
 δὲ τοῦναντίον θεωρήσῃ αὐτὰ πρὸς νόμον ἐκδεχόμενα, τότε,
 σύμφωνα καὶ ἡ βουλὴ κατὰ τοῦτο, θέλει ἀποφασίσῃ τὰ δε-
 οντα. Ἐπεὶ δὲ, ἔαν, προσαχθέντων τῶν γραμματίων, ἀποφανθῇ
 τυχόν ἡ βουλὴ ὅτι δὲν ἔχουσι κύρος, ἐπταί ὅτι τὰ διατάγ-
 ματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν, θέλουσι θεωρηθῇ
 ἄκυρα· τότε δὲ, ἂν καὶ κακῶς παρεχωρήθῃ τοιοῦτον δικαίωμα,
 θέλομεν εἰλθεῖ ἀναγκαιῶς εἰς ἕτερον ζήτημα, περὶ τοῦ τί πρέπει
 νὰ γίνῃ ὑπὲρ ὧν ἐξεδόθησαν ἀπ᾽ τοιαῦτα ἐπ' ἐκτιμήσει γραμ-
 μάτια. Ἐπεὶ δὲ πολλαπλῆς τις εἶναι ἡ φύσις τῶν γραμμα-
 τίων, πολλαπλῶς πρέπει νὰ ἐξετασθῶσιν α) ἔαν ᾖται ἐκ τῶν
 διὰ γαιῶν ἀκαλλιεργήτων ἐξοφλητέων, β) ἔαν, ἐκ γαιῶν καλ-
 λιεργημένων καὶ γ) ἔαν, ἐξ ἀκαλλιεργήτων ἀλλ' ἐκκλησιαστι-
 κῶν ἐπ' ᾧ πρέπει νὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῆς ιδιότητος ταύτης.
 Ἄν ὅμως μετὰ τὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πληροφορίας ἡ βουλὴ
 πεισθῇ ὅτι νομίμως ἐξεδόθησαν τὰ περὶ ὧν πρόκειται διατάγ-
 ματα, συνέπεια θέλει εἶναι ὅτι καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν
 γραμμάτια ἔχουσιν ἰσχύον νόμου καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκβιάσῃ
 αὐτὰ· τότε δὲ πρέπει νὰ γίνῃ αὐτῶσι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον νὰ
 προσέχῃ μὴ τυχόν συμβαίνει περὶ τὴν ἐκτίμησιν ἐπιβλαβὴς τις
 ἀπάτη, πρὸς δὲ καὶ ἡ βουλὴ αὐτὴ νὰ ἐπιτηρῇ, μὴ, ἐξαπατηθὲν
 τὸ ὑπουργεῖον, δεχθῇ τοιαύτας τινὰς ἐκτιμήσεις. Ἐκαστος

λοιπὸν βλέπει πόσα καὶ ποῖα ζητήματα πρόκειται νὰ λυθῶσι,
 περὶ ὧν δὲν δύναται τις νὰ ἀποφανθῇ ἐξ ἐτοίμου. Ἐάν δὲ ὑποθέσῃ
 τις ἐπ' ὀλίγον, ὅτι κακῶς ἐξεδόθησαν τὰ γραμμάτια ταῦτα, ἀλλ'
 ἡ Κυβέρνησις πρόκειται, ἵνα μὴ ζημιωθῶσιν οἱ δικαιούχοι, νὰ
 λάβῃ ἐπιεικῆ τινα πρόνοιαν, πῶς δύναται τις μετὰ τὴν ἐπιει-
 κειαν ταύτην νὰ δισχυρισθῇ ὅτι ὀφείλεται πρὸς αὐτοὺς καὶ
 τόκος, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως μάλιστα τοῦ συντάγματος; Τοῦτο
 δὲ εἶναι εἰς αἰὰ εὐλογον καὶ τὸ σύνταγμα καθιερώθη ἀπὸ τοῦ
 1843, ἐν ᾧ πολλοὶ τούτων, ὡς ὁ Λέων καὶ ἄλλοι πολὺ πρό-
 τερον ἐπιζητοῦν νὰ διαρπάσωσι τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν· ἀλλ' εἰς
 τὸ περὶ τόκου ζήτημα θέλει εἰλθεῖ καὶ ἀποφασίσῃ τὸ σῶμα, ὅταν
 πρὸ αὐτοῦ λύσῃ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ζητήματα. Τότε δὲ θέλει
 ἀποφασισθῇ πρῶτον, ἔαν θελωσι πληρωθῇ διὰ χρημάτων οἱ
 φέροντες τὰ γραμμάτια, καὶ ἔπειτα, ἔαν ἀποφασισθῇ τοῦτο,
 θέλομεν σκεφθῇ ἔαν πρέπει νὰ δοθῇ καὶ τόκος. Συμπιρᾶναι
 λοιπὸν νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὰ πρακτικὰ
 τῆς παρουσίης, ἵνα, λαβὼν αὐτὰ ὑπ' ὄψιν σκεῖν, δώσῃ
 τῆς πληροφορίας ἐρ' ὅσον ἐξέθηκε ζήτημάτων. Καὶ ἔαν μὲν ἀπο-
 φανθῇ ὅτι τὰ γραμμάτια στηρίζονται ἐπὶ νόμου, νὰ ἐκφέρῃ καὶ
 τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἵνα καὶ ἡ βουλὴ σκεφθῇ ἐπὶ ταῦτα· ἔαν
 δὲ θεωρήσῃ αὐτὰ ἄκυρα, νὰ εἴπῃ πάλιν πῶς ἂν μέτρον νομίζῃ
 καταλλήλον πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων.

Ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι χθὲς ἀληθῶς ἀνεκάλυπτον ὡς εἰσηγητὴς
 τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, πεποινῶς ὅτι καὶ αὕτη θέλει εἶναι
 σύμφωνα νὰ παραχωρηθῶσιν αἱ γαῖαι· ὅταν ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ
 δὲν ἐδέχθη τοῦτο, ἐπιμένει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πρώτην ἰδέαν.
 Ἐπὶ δὲ τῆς οὐσίας παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουρ-
 γείων, ἔχον τὸ 1843 ὑπ' ἐνοίκιον τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κριεῖ, ἡ
 ἐπεὶ τὸ ἐνοίκιον ἦτον ὑπέρογκον, ἐνέκρινε νὰ λάβῃ μὲν ταύτην
 ἐπὶ τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, νὰ παραχωρηθῶσι δ' εἰς ἀπο-
 ζήμιωσιν τοῦ ιδιοκτῆτου ἄλλαι ἐθνικαὶ γαῖαι. Ὑπὲρ τοῦ λοιπὸν
 συνάλλαγμα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ, καὶ ὅ μὲν
 ιδιοκτῆτης ὑπεχρεώτο νὰ δώσῃ κατ' ἐκτίμησιν τὴν οἰκίαν, τὸ
 δὲ δημοσίον, νὰ παραχωρήσῃ αὐτῷ κατ' ἐκτίμησιν ἀναλόγους
 γαῖας· μετὰ τὸ συνάλλαγμα λοιπὸν τοῦτο, ἐννοεῖται ὅτι πρέπει
 νὰ λάβῃ ὁ ιδιοκτῆτης ἢ τὰς συμφωνηθείσας γαῖας ἢ τὸ ἀντί-
 τιμον τῆς οἰκίας του. Καὶ ὅσον δ' ἀφορᾷ, ἔαν τὸ συνάλλαγμα
 ταῦτα εἶναι ἔγκυρον, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας
 δισχυρισθῇ, ὅτι παραχωρήσεις τοιαῦται γαιῶν ἐπιτρέπονται
 μόνον καὶ δε περιστάσεις διέλαβον γενικοὶ νόμοι, ἥτοι οἱ περὶ

δύναται νὰ διατελῇ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν νόμων, πᾶσα μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ πολίτου συναλλαγὴ ἀντικειμένη εἰς τοὺς νόμους εἶναι ἀκυροῦ· διότι ἄλλως ἤθελε θεωρηθῇ ἔγκυρος πώλησις κοινοῦ τινοῦ πράγματος, οἷα τὰ φρούρια καὶ τὰ τοιαῦτα, διότι ἀπλῶς ὑπὸ τινος τῶν ὑπουργῶν συνωμολογήθη· ἂν δὲ τις νομάρχης ἐβράδυνε νὰ ἐκκενώσῃ οἰκίαν ἐκμεισιθωμένην διὰ δημοσίαν ἀνάγκην, ἐκ τῆς βραδύτητος δὲ ταύτης ἐπῆλθον ζημίαι καὶ κατεδικάσθη τὸ δημόσιον εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῶν, τὸ δημόσιον ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ αἰτίου τῆς ζημίας ταύτης νομάρχου. Ὅτι τὰ διατάγματα ταῦτα δὲν ἐτηρίζοντο, ὡς ἀπεδείχθη ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων, εἰς νόμον, ὡς μὴ περιδεβλημένα μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας· πρὸς δὲ καὶ διὰ τοῦ συντάγματος καθιερώθη ἡ ἀνάγκη νόμου διὰ πᾶσαν διάθεσιν ἐθνικῆς γῆς, πᾶν δὲ διάταγμα εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἀντικείμενον φέρεται ἐν αὐτῷ ἀκυρότητα· ἀρ' οὐ δὲ τὰ ἐφ' ὧν τὰ γραμματῖα ταῦτα στρεφόμενα διατάγματα εἰσὶν ἀκυρα, οὐδ' ὡς κεφάλαιον χρέους δύναται νὰ θεωρηθῶσιν, οὐδὲ τόκοι ἐπ' αὐτοῦ νὰ ὑπολογισθῶσιν. Ὅτι, καὶ ἂν ὡς κεφάλαιον θεωρηθῶσι τὰ γραμματῖα, τίνας ἐνεκα ὅμως θέλουσι πληρωθῇ ἐπ' αὐτῶν τόκοι, ὅταν δὲν ἦναι ῥητῶς συμφωνημένοι; ἐπειδὴ δ' ὁ ὑπουργὸς προτείνει ὡς δικαιολόγημα τὴν γενομένην ἀναστολήν, δικαιούται τις νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι διὰ δικαιολογιῶν τοιούτων καταδικάζομεν ἡμεῖς ἑαυτοὺς, πρὶν ἢ καταψηφίσωσιν ἡμῶν τὰ δικαστήρια. Ταῦτα δὲ τοσούτω μᾶλλον, καθόσον καὶ νομολογία τοῦ ἁγίου Πάγου ἐσχηματισμένη ὑπάρχει, καθ' ἣν τόκος μὴ συμφωνηθεὶς δὲν ἀπαιτεῖται. Ὅτι, ἐάν τὴν ἐναντίαν παραδεχθῶμεν ἀρχὴν, εἶναι ἀγνωστος ἡ εἰς τὸ δημόσιον ἐπιγεννησομένη ζημία, ἐκτὸς ἂν ὑπὲρ τινων μόνον προνοήσωμεν κατὰ παράβασιν τοῦ δικαίου· τὸ δὲ δημόσιον, πολυπληθὴ τοιαῦτα χρεὴ ἔχον, ἤθελε μετατραπῇ εἰς χρηματιστικὴν τράπεζαν. Ὅτι, τοῦ ζητήματος λυομένου ὡς πρέπει, τὰ πράγματα ἐπανέρχονται εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς πώλησεως τῆς οἰκίας κατάστασιν, ὡς κατὰ τὴν διάλυσιν παντὸς συναλλάγματος γίνεται, ἀποδοιδόμενης εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας τῆς οἰκίας καὶ τῶν ἐνοικίων ἐτι αὐτῆς, καὶ ἂν ταῦτα πολλῶ πλεονα ποσὰ ἀποτελουν τῶν ἤδη ζητουμένων· ἐπίσης δὲ καὶ τὰ βιβλία, ἀνθ' ὧν γραμματῖα κατ' ἐκτίμησιν τὸ δημόσιον παρεχώρησε, θέλουσιν ἀποδοθῇ εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν. Ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σοβαρὸν, καὶ πολλὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐκ τῆς κακῆς αὐτοῦ λύσεως θέλουσιν ἀπενεχθῇ, καὶ τῶν γραμματῶν θεωρουμένων ἐγκύρων, θέλει ἐγκαταλειφθῇ τὸ δημόσιον

εἰς διαρπαγὴν, ὡς ἄλλοτε δι' αὐτοῦ τούτου τοῦ γραμματίου ἀπειρον στασιδογῆς ἔκτασιν νὰ κατακτῇ ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς ἀπεπειράθη ὁ Λέων. Ὅτι ὅταν τὸ δημόσιον ὀφείλῃ χρήματα, διὰ τοιούτων μόνον τὰς ἐαυτοῦ ὀφειλάς πρέπει ν' ἀποτῇ, ὡς ἡ βουλὴ προχθὲς ἀπεφάνετο ἐπὶ τῆς προταθείσης ἀποζημιώσεως τῶν Τσαμαδῶν· διότι οὐ μόνον τὰ συμφέροντα αὐτοῦ τὸν ἔσχατον θέλουσι διατρέχει κίνδυνον, ὡς τὰ συμφέροντα παντὸς ιδιωτοῦ παραχωροῦντος τὰ ἐαυτοῦ κτήματα πρὸς ἀποτίσιν χρεῶν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα προσγίνεταί αὐτῷ, διατιθεμένης οὕτω τῆς ἐθνικῆς γῆς, τὴν ὑποίαν πάντες δι' αἱμάτων κατέβρεξαν, καὶ ἐφ' ἧς διὰ τοῦτο πάντες ἔχουσι δικαίωμα. Καὶ ὅτι τέλος, πρὸς λύσιν τούτων, πρέπει νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ, ἵνα ἐφ' ἀπάντων τῶν τοιαύτης φύσεως γραμματίων γνωμοδοτήσῃ.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν οικονομικῶν παρατηρήσαντα, ὅτι τὸ δημόσιον ὀφείλει ἢ τὴν οἰκίαν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν ιδιοκτήτην, πληρόν καὶ τὰ ἐνοίκια αὐτῆς ἀπὸ τῆς παραδόσεως μέχρι τούδε, ἢ τὴν πραγματοποιήσῃ τοῦ γραμματίου νὰ ἐπιτρέψῃ πληρόν καὶ τόκους ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ἀρ' ἧς ἀππρόβρευσεν τὴν πραγματοποιήσῃ, ἢ τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀξίας διὰ χρημάτων πληρώσῃ μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τόκων.

Ἐπῆνεχεν ἄλλος, ὅτι ἡ συνομολογηθεῖσα ἀγοραπωλησία κατὰ τὰ 1843 παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ιδιοκτήτου ἐγένετο, ὡς παρατηρήθη, ἐναντίον τοῦ νόμου, ἥτοι μὴ ὑποβληθεῖσα πρὸ τῆς συνομολογήσεως εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας· ἐπειδὴ δὲ ἡ οἰκία κατελήφθη ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἐζημιώθη δ' ἐκ τούτου ὁ πολίτης, διὰ τοῦτο ἡ μὲν οἰκία πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ, πρέπει δὲ νὰ πληρωθῇ εἰς τὸν κύριον αὐτῆς καὶ τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τῆς παραδόσεως.

Ἐξέθηκε δ' ἄλλος, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τοῦ κύρους ἢ μὴ τοῦ συνομολογηθέντος συναλλάγματος τῆς ἀγοραπωλησίας ταύτης, ἐπιληφθέντος ἤδη τοῦ δικαστηρίου τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ ἀποφανθησομένου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ὅτι, ἂν ἡ κυβέρνησις εἴχε δικαίωμα νὰ συνομολογήσῃ τὸ συνάλλαγμα τοῦτο, τὸ συνάλλαγμα εἶναι ἐκτελεστόν καθ' ὅλους τοὺς ὅρους αὐτοῦ· ἂν δ' ἐγένετο ἀναστολὴ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ γραμματίου, ὡς ὁ ὑπουργὸς εἶπε, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἐγένετο ἡ ἐπὶ τῇ ἀναστολῇ ἐνστάσις παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου, διότι, ἂν οὗτος οἰκοθεν δὲν ἐπραγματοποίησεν αὐτό, οὐδεμίαν δικαιούται νὰ ἔχῃ ἀπαιτήσιν μόνου ἐαυ-

τοῦ ὀφείλων νὰ αἰτιάται. Ὅτι ὁ διίσχυρισμός τῶν ὑποστηρί-
ξαντων τὴν τοῦ συναλλάγματος ἀκυρότητα δὲν εἶναι ὀρθός, διό-
τι τὸ συναλλάγμα εἶναι ἐγκυρὸν· οἱ δὲ ἐπικαλεσθέντες τὴν περὶ
διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς διάταξιν τοῦ συντάγματος ὠρεῖλον
νὰ παρατηρήσωσιν, ὅτι ἐκείνη διατάσσει περὶ τοῦ μέλλοντος
οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τοῦ παρελθόντος, καθ' ὃ τὸ συναλλάγμα τοῦτο
συνωμολογήθη, μ' ὅλον ὅτι καὶ διὰ τούτου δὲν ἐγένετο διάθεσις
ἐθνικῆς γῆς ἀλλ' ἀνταλλαγή· ἐὰν δὲ τὸ συναλλάγμα ᾗναι οὕτως
ἐγκυρον, πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τοὺς συμπεφωνημένους ὅρους.
Καὶ ὅτι, εἰσαχθεῖσης ἤδη τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ δικαστήριον,
πρέπει νὰ ἀναβληθῶσιν ἤδη τὰ περὶ τούτου, ἕως ἂν, ἐκ τῆς ἐκ
δοθησομένης ἀποφάσεως, καταδειχθῇ τις τῶν προτάσεων τοῦ
ἐνάγοντος θελεῖ ἐπιδικασθῇ.

Μετά τινα δ' ἐπενεγκόντα, ὅτι εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἡ βουλὴ,
ὅτε τῆς ὑποθέσεως τοῦ Λέοντος ἐπέληφθη, ἐξῆλθε ἐκ τῆς
γενομένης τότε εὐτελοῦς τῶν γαιῶν ἐκτιμήσεως, ἐνεργηθείσης
πρὸς πραγματοποιήσιν αὐτοῦ τούτου τοῦ γραμματίου τοῦ Κρι-
ζῆ, ἤκουσαν ὁμῶς καὶ τῶν περὶ τοῦ κόρους τοῦ γραμματίου τότε
λεχθέντων, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἵνα γνω-
μοδοτήσῃ. Καὶ δὲν ἐπιμένει μὲν, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπεφάνετο τότε
ὕπὲρ τῆς περὶ τοῦ ἀκύρου τοῦ διατάγματος καὶ ὅ ταῦτα ἐξε-
δόθησαν ἰδέας, ἀλλ' ὅτι τινὲς μὲν τῶν τότε συζητούντων ἀπε-
φάνετο ὕπὲρ αὐτῆς, τινὲς δὲ περὶ τῆς εὐτελοῦς ἐκτιμήσεως, καὶ
ἡ βουλὴ συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἵνα ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει αὐτῆς
ἐκφέρῃ ἀπόφασιν. Ὅτι ἡ τῶν γραμματίων τούτων πραγματοποί-
σις ἀληθῶς ἀνεστάλη, καὶ, ἂν ᾗναι πιστευτός τις τῶν πρώην
ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσθη ποτὲ ἐν ὑπουργικῷ
συμβουλίῳ ἡ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῶν ἀναστολή. Ὅτι αἱ
Κυβερνήσεις τῶν συνταγματικῶς πολιτευομένων ἐθνῶν δὲν ἀρί-
νουν παρερχομένας ἀπλῶς τὰς ἐν τοῖς Βουλαῖς γινόμενας συζη-
τήσεις, ἀλλὰ λαμβάνουσι συνεχῶς αὐτὰς ὑπ' ὄψιν. Ὅτι ὁ προτει-
νόμενος ἀναγκαστὴν νὰ ληρῇ γενικὸν τι μέτρον περὶ πάντων τῶν
ἐκδοδομένων τοιούτων γραμματίων δὲν ἀνεγνώρισεν τὴν φύσιν
τοῦ περὶ οὗ πρόκειται· ἡ δὲ βουλὴ, μηδ' ὅπως περιμένουσα τὸ μέ-
τρον τοῦτο νὰ προταθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐξε-
τάσῃ καὶ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐὰν θεωρῇ πα-
ραδεκτέαν ἢ μὴ τὴν ζητούμεν πίστωσιν· εἰς τὴν πρότασιν δὲ
ταύτην, ἵνα σήμερον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ζητούμενης πιστώσεως ἡ
βουλὴ, προῆλθε κατὰ τοσοῦτον, καθόσον εἶδεν ὅτι ἡ βουλὴ, καίτοι
ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην γενικοῦ τοιούτου ἐπ' αὐτῶν μέτρου,

ἀναγκαζομένη ὁμῶς νὰ ἐπενέγκῃ θεραπείαν τινὰ ἐπὶ τῆς κατά-
στάσεως τινῶν δικαιοῦχων, ἐξαιρετικὰ ὑπὲρ αὐτῶν μέτρα εἰλαβέν,
ὡς ἐπὶ τῆς τῶν Γαμζιδῶν ἀπαιτήσεως, τοὺς ὁποίους κατ' ἐξαι-
ρεσιν ἀπέζημῶσε, καίτοι πολλῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις ἐκ παλῆ-
σεως πρὸς τὸ Δημόσιον πλοίων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς πρὸς τὰς
ἀδελφὰς τοῦ πεσόντος Κιοσσὶ χορηγίας συντάξεως ἐξ ἐπιεικείας,
καὶ τοὶ ἔχοντες καὶ τοῦ Διατάγματος ἐκείνου ὡς καὶ τὸ περὶ οὗ
ἤδη πρόκειται. Ὅτι ἀναγκαστὴν ἦτον νὰ ληρῇ ἔκτοτε, ἀφ' ἧς ἐν
τῇ Βουλῇ τὰ περὶ τοῦ Λέοντος συνεζητήθησαν, γενικὸν τι μέτρον
μὴ ληρθέντος· ὁμῶς τοιοῦτου, καὶ ὄντων διὰ τοῦτο ὑπευθύνων
πάντων τῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διαευδάντων τὸ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργίων, πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἐπίσης ἐπιεικῶς ἡ
βουλὴ καὶ ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης, τὴν ὅποιαν τὸ ὑπουργεῖον
ἐκήτησεν ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν δικαιοῦχων βιασθέν· ἄλλως
δὲ καὶ τὸ ποσὸν τῶν κυκλοφορούντων γραμματίων δὲν εἶναι οὕτω
μέγα, μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 150,000 δραχ. Ὅτι, ἐὰν μὲν οὗτος
δὲν ἐπραγματοποιήσῃ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ συντάγματος τὸ
γραμμάτιον, δὲν δικαιούται πρὸς ἀπαιτήσεις τόκων· ἐὰν δὲ καὶ
μετὰ ταύτην δὲν ἐπραγματοποιήσῃ αὐτὸ, ἐπειδὴ διὰ τοῦ συν-
τάγματος οἶοναι ἀπηγορεύθη ἡ τοιούτων γραμματίων πραγμα-
τοποιήσις, δικαιούται πρὸς τοιαύτην ἀπαιτήσιν, καὶ ἀπὸ τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσιν οἱ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου
τόκοι. Ὅτι δὲν ἀντιτείνει μὲν, ὅτι πρέπει νὰ ληρῇ γενικὸν τι
μέτρον, διττυχεῖται ὁμῶς ὅτι ἡ τῶν γραμματίων πραγματο-
ποίησις ἀπηγορεύθη· καὶ ἀπόκειται μὲν εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἀπο-
φανθῇ ἂν πρέπει νὰ ἀναβληθῶσι τὰ περὶ τούτου, ἕως ἂν ἐκδοθῇ
ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, εὐκταῖον δ' ἦτον
νὰ μὴ ἀρίνετο ἐκκρεμές τὸ περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς πιστώσεως
ταύτης· ζήτημα, ἵνα μὴ ἀρεθῇ εἰς ἀβεβαιότητα τὸ ἐπιληφθὲν
τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον.

Ἐξέθηκεν ἑτέρος, ὅτι ἡ μὲν πωληθείσα πρὸς τὸ Δημόσιον οἰκία
ἀνήκεν εἰς τινὰ Βώκον, ὅστις, κατέχων ἐθνικά τινα κτήματα
ἀπέμεινε τῆς Ἰδρας κείμενα, συνήνεσεν εἰς τὴν πώλησιν, ὑπο-
λαβὼν ὅτι θελεῖ δυνηθῇ διὰ τοῦ κατ' ἐκτίμησιν γραμματίου νὰ
ἰδιοποιηθῇ αὐτά· ἡ δὲ τὸ γραμμάτιον νῦν κομίζουσα δὲν εἶναι ὁ
ἀρχικὸς αὐτοῦ κομιστὴς, ἀλλὰ δι' ἐμπορίων λόγους αὐτὸ παρὰ
τοῦ Βώκου, ἀποτυχόντος νὰ ἰδιοποιηθῇ τὰ κατεγόμενα ἐθνικά
κτήματα διὰ τοῦ γραμματίου· ἐν ᾧ δὲ ἀπὸ τοῦ 1846 λόγους
αὐτοῦ, ζητεῖται ἤδη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου νὰ πληρωθῶσιν αὐτοὶ οἱ
ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τόκοι ἀπὸ τοῦ 1843.

Πρακτ. Βουλῆς Β'. περιόδ. Β'. συνόδ. Τόμ. Γ'. 8

Ο Πρόεδρος, ανακεφαλαιώσας ότι τὰ μὲν γενικῶς περὶ τῶν πιστωτικῶν τούτων γραμματίων λεχθέντα εἰσὶν ἀντικείμενον ἀλλοῦ χρόνου, καὶ θέλει σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν περιεχόντων τὴν περὶ τούτου συζήτησιν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα κατ'ἴδῃ τὴν ἀνάγκην γενικοῦ τίνος περὶ αὐτῶν μέτρου, τὸ ζήτημα δ' ἐφ' οὗ πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλὴ εἶναι, ἂν παραδεχθῇ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡδὴ ἢ διὰ τὸ ὠρισμένον τοῦτο γραμματίον ζητούμενη πίστωση, ἕως ἂν ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον, ἔθηκεν οὕτω τὸ ζήτημα· α παρδεχεται ἡ βουλὴ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ ζητούμενη πίστωση, ἕως ἂν ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῆς περὶ τούτου γενομένης κατὰ τοῦ δημοσίου ἀγωγῆς, καὶ ἡ οὐ· β ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφάνητο δι' ἀνάστασεως καταφατικῶς.

Προτεθείας δὲ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς δευτέρας γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἀπαλείψεως τῆς πρὸς ἀποζημιώσεις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χ. Παππαπολίτου ζητούμενης πιστώσεως, ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπορῇ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ αἰταθείᾳ πιστώσεως· διότι ὁ προτείνας αὐτὴν ὑπουργός ἐγνώριζε μὲν ὅτι δι' ἀποφάσεως δικαστικῆς ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ἀπερρίφθη ἡ περὶ αὐτῆς ἀγωγὴ τοῦ ἰδιώτου, μαθὼν ὅμως ὅτι ἐγένετο τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐκκλήσις ἐνώπιον τῶν ἐρετῶν, ἐπρότεινε τὴν αἴτησιν τῆς πιστώσεως ἵνα προλάβῃ ζημίας πλείους τοῦ δημοσίου, τὰς ὁποίας εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστήσῃ, ἐπιδιόκοντος τοῦ ἐρεταιοῦ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐρεσειάντος.

Ἐν δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παριτήρησεν, ὅτι ἡ τὴν ἀπορρίψιν τῆς πιστώσεως γνωμοδοτήσασα ἐπιτροπὴ ἐστηρίχθη εἰς τε τὴν προγενομένην ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀπορρίψιν τῆς καὶ ἄλλοτε πάλιν ζητηθείσης αὐτῆς πιστώσεως, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὴν ἀπορρίψασαν τὴν ἀγωγὴν τοῦ Κ. Παππαπολίτου ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου. Καὶ ὅτι ἐξέφρασεν ἀληθῶς ἀπορίαν, πῶς τὸ ὑπουργεῖον ἐζήτησε πίστωσιν ἐφ' ὑποθέσεως δις προταθείσης καὶ δις κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἰδιώτου λυθείσης, καὶ δὲν περιέμεινε τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐρετῶν· ἐκ τούτου δὲ πείθεται καὶ, ὅτι καλῶς ἀπεφάνητο ἡ βουλὴ νὰ μὴ ψηφισθῇ ἡ περὶ τοῦ γραμματίου τοῦ Κριεζῆ πίστωσης οὐδ' ὑπὸ τὸν προταθέντα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἥρον, ἵνα γενῇ χρεὶς αὐτῆς ἂν ἐπιδιόκονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου αἱ τῆς δικαιοσύνης ἀπαιτήσεις· διότι προφανές ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταύτης γίνεται, ὅτι καὶ αἱ τῶν δικαστηρίων ἀποφάσεις δὲν εἰσακούζονται ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν.

Μετὰ τὸν ὑπουργόν, ἀπαντήσαντα, ὅτι καὶ ἑκατὸν πιστώσεις

ἀν ἐχορηγοῦντο, οὐδέποτε ἤθελε γίνειν χρεὶς τις αὐτῶν ἀνευ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης. Ἡ βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπορρίψασα τὴν πρὸς ἀποζημιώσεις τοῦ Κ. Παππαπολίτου ζητούμενην πίστωση.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἐξέθηκε ἄλλος, ὅτι ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τριῶν ἡδὴ ἐτῶν, τῶν 1847, 1848 καὶ 1849, καταχωρίζονται πιστώσεις πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν εἰς κτήματα ὑπουργείων γηπέδων. Ἡρώτησε δὲ τὸν ὑπουργόν· ἂν γνωρίζῃ μέχρι τίνος ἀναβαίνει τὸ τε ψηφισθὲν ποσόν, καὶ τὸ ὀφειλόμενον, καὶ ἂν ἀπεζημιώθησαν ἡδὴ πάντες· διότι, πολλὰι πολλάκις ἀναφοραὶ ἐγένοντο εἰς τὴν βουλὴν παρ' ἀνδρῶν, παραπονουμένων ἐπὶ τῇ ἀρκαγῇ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἀνευ ἀποζημιώσεως.

Προσέθηκε δ' ἄλλος ὅτι ἐδόθη ἀναφορὰ ἄλλοτε εἰς τὴν βουλὴν ὑπὸ τίνος, κατηγοροῦντος τοῦ τε ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, διότι, καίτοι ἐτσίως σημειονομῶν πασῶν τοιούτων ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς, δὲν ἀπέδωκε αὐτοῖς τι πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐζήτησε τότε ἡ βουλὴ πληροφορίας, μήπω δοθείσας παρὰ τοῦ ὑπουργείου. Καὶ ὅτι τοῦτο καὶ ταύτας πρέπει νὰ πέμψῃ εἰς τὴν βουλὴν, καὶ μέτρον τι γενικὸν νὰ λάβῃ πρὸς ἀποζημιώσεις ὅλων τῶν ἀπαιτητῶν, ἵνα μὴ ἐξαιρετικῶς ὑπὲρ τινῶν μόνων προνοώμεν.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι συνσταμένη ὑπάρχει ἐπιτροπὴ, συγκαμένη ἐκ δύο εἰσηγητῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ἐκ τίνος τῶν δικηγόρων, καὶ, δεχομένη τὰς περὶ ἀποζημιώσεως τοιούτων γενομένας αἰτήσεις, σκέπτεται ἐπ' αὐτῶν· ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ ταύτης, ζητεῖ τὸ ὑπουργεῖον τὰς διὰ τῶν προϋπολογισμῶν ψηφισθείσας πιστώσεις, διατιθεμένας πρὸς ἀποζημιώσεις ἐκείνων, ὧν αἱ αἰτήσεις ἐξεκαθαρίσθησαν. Καὶ ὅτι τὸ μὲν ὅλον ποσὸν τῶν αἰτήσεων ἐξεκαθαρίσθησαν. Καὶ ὅτι τὸ μὲν ὅλον ποσὸν τῶν αἰτήσεων εἶναι ἐτι ἀγνωστον, μήπω περαιωσάσης τὰ ἔργα αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης· ἦτον δ' εὐκατεῖον νὰ εἴχετο πλείονα τινὰ πιστῶσιν τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα δύναται διὰ συμβιβασμοῦ νὰ ἀποπαιρῇ πολλὰς τῶν τοιούτων ὑποθέσεων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ὡς συνωμολόγησεν ἡδὴ συμβιβασμὸν τοιούτου μετὰ τοῦ Κ. Κενταύρου, ἀπαιτοῦντος μὲν δικαστικῶς 14 δραχ. ἀντ' ἐκαστοῦ πύχεως γηπέδου τίνος, συγκατατεθέντος δὲ διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ εἰς μόνας τέσσαρας καὶ ἡμίσεις.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι ἀποζημιώσεις τοιούτων

Απαιτήσεις εις τρεις ιδίας κατηγορίας υπάγονται 1) εις εκείνην εις ἣν υπάγονται καὶ αἱ τοῦ ῥηθέντος Κ. Κενταύρου, ἐφ' ἧς ἀμφισβητῆται μετὰ τοῦ δήμου καὶ τοῦ δημοσίου τίς ὁ ὀφείλων τὴν ἀποζημίωσιν· 2) εις τὴν τῶν προσληφθέντων εις τοὺς Β. κήπους γηπέδων ἀποζημίωσιν, ἀποδομένην ἐτησίως εις τοὺς τῶν γηπέδων κυρίους καὶ 3) εις τὴν ἀποζημίωσιν τῶν γηπέδων ἐκείνων, τὰ ὅποια μέλλουσι νὰ συμπεριληφθῶσιν εις τοὺς Β. κήπους καὶ τῶν ὁποίων ἡ διαθεσις ἀπηγορεύθη ἤδη εις τοὺς κυρίους αὐτῶν, μὴδὲ νὰ διαθεσῶσιν αὐτὰ δυνάμενους μὴδ' ἀποζημιωσὶν τινα λαμβάνοντας. Καὶ ὅτι ἡ ψηφισθεῖσα πίστωσις θέλει δοθῇ εις τοὺς κυρίους τῶν ἐφέτος προσληφθέντων εις τοὺς Β. κήπους γηπέδων· αἱ δ' ἄλλαι ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων εἰσὶ τασαῦται, ὥστε οὐδὲ τὸ δημόσιον δύναται εις ταύτας νὰ ἐπαρκέσῃ.

Μετὰ τινα παρατηρήσαντα, ὅτι δὲν ἀληθεύουσι τὰ ὑπὸ τινων τῶν προαγορευσάντων ὑπενοηθέντα, ὅτι δῆθεν ἀπορρίπτονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου ἐκ προθέσεως· διότι αὗται ἀπορρίπτονται ἐξ ἐλλείψεως τῶν ἀντιπροσωπεύοντων τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα, ἀφινόντων ἢ παραιτούντων ἱκανὰ μέσα, καὶ ἀποκτώντων ἐκ τῆς ὀλιγορίας αὐτῶν δικαιώματα τῶν ἀντιδίκων.

Ἐξήλθεν ἄλλος, ὅτι τὰ περὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν κυρίων τῶν εις τὰ ἀνάκτορα καὶ τοὺς Β. κήπους διατεθέντων γηπέδων ἔχουσι μὲν ἐρχαίαν τὴν καταγωγὴν, ἀπεφασίσθησαν δ' ἰδίως κατὰ τὰ 1846, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπεφάνητο ὅτι ταύτας πρέπει νὰ ἀποτίῃ τὸ δημόσιον· προήλθε δ' εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπὶ τῇ γνώμῃ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τότε ἐπιτροπῆς, διότι αἱ ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους διατιθέμεναι αὐταὶ γαίαι ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἔθνους. Ὅτι, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὑποβληθεῖσαν ἐκθεσὶν εἰς τὴν βουλὴν, ἀπαιτήσασάν ποτε νὰ συγκεφαλαιώσῃ τὸ ὅλον τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων, ἀναβαίνει τὸ ὅλον αὐτῶν εἰς 220—250.000 δραχμῶν· ἀπεφάνητο δὲ τότε νὰ πληρωθῶσιν αὗται εἰς τέσσαρας δόσεις, ἐφ' ἣ κατεχώρισε τότε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ποσὸν εἰς 75.000 δραχμῶν. Καὶ ὅτι ἡ τῶν γαιῶν πρόσκτησις καὶ ἡ τῶν ἀπαιτήσεων ἐκκαθάρισις γίνεται ὑπὸ τῆς μνημονευθείσης ἐπιτροπῆς, ἥτις συνεργουμένη μετὰ τῶν ἰδιωτῶν συμφωνεῖ περὶ τῆς τιμῆς, καὶ ἐπὶ τῇ γνώμῃ αὐτῆς ζητεῖ τὰς πιστώσεις τὸ ὑπουργεῖον· οὐδεμίαν δὲ γίνεται προτίησις, ζητουμένων πιστώσεων πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκείνων, οἵτινες ἀπεφύοντο ἤδη τῆς ἐκείνων αἰτήσεως καὶ ἐκκαθάρισαν αὐτάς.

Καὶ ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἡ βουλὴ, ἀναλαβοῦσα τὴν ἀπαίτησιν τῶν διὰ τὰ ἀνάκτορα καὶ τοὺς Β. κήπους διατεθειμένων γαιῶν, ἀπήτησε νὰ μάθῃ καὶ τὴν ἐπὶ προσληφθεσομένην ἔκτασιν, ἵνα ἀποζημιωθῶσι πάντες καὶ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων· ὁ δ' ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς προσήγαγε καὶ σχέδιον τῆς ἐκτάσεως ταύτης. Ὅτι πρέπει νὰ παρακληθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ φέρῃ ἐκθεσὶν καὶ σχέδιον τῶν τε ἀνακτόρων καὶ τῶν κήπων, περιλαμβανόν καὶ τὴν ἔκτασιν τὴν ὑποῖαν θέλουσι προσλάβει, ἵνα καταγνωσθῇ τὸ τε πληρωθὲν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Καὶ ὅτι ἀδελφικῶς φερόμενον τὸ δημόσιον, ὥς καὶ τὰλλα ἀνέλαβε, δύναται νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς πρὸς οἰκοδομὴν τῶν καταστημάτων καὶ πρὸς ζημιώσιν διὰ τὰς πρὸς οἰκοδομὴν τῶν καταστημάτων καὶ πρὸς πλατείας διατεθεισομένας γαίας, διότι καὶ ταῦτα πρέπει νὰ ἐπιτεθῶσιν εἰς ἕκτος τοῦ κοινοῦ· ἰδίως δὲ πρέπει νὰ ἐπισταθῇ ἡ τοῦ ὑπουργείου προσοχὴ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν, ἵνα μὴ ποτε συμβῇ κατάχρησις τις δι' ὑπερβάσεως τῶν ὀρίων ὑπὸ τινων.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινεν ἵνα προστεθῶσιν εἰς τὸ κεφάλαιον δρχ. 22,230:61, πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς πρὸς τοὺς Τσαμαδοὺς πληρωτέας ἀποζημιώσεως, κατὰ τὸν περὶ τούτου ἐψηφισμένον νόμον.

Ὁ δὲ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς προσέθηκεν ὅτι καὶ ἰδιώτης τις ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀναφορὰν, κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐρσιῶν τῆς, δι' ἧς ἐξήτει νὰ συμπεριληφθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ποσόν τι ἐπιδεδικασμένον εἰς αὐτόν, τὸ ὅποιον ἐνόμιζε μὲν ὅτι ἦτον συμπεριλειπόμενον δὲν εἶχεν ὁμοῦς συμπεριληφθῇ. Ἐξέθηκε δ' ἐπὶ τούτου ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπίσης ἐνόμιζεν ὅτι τὰ εἰς τὸν πολίτην τούτον, Μωραΐτην ἐπιλεγόμενον, ὀφειλόμενα ἦσαν συμπεριλειπόμενα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ προέρχονται ἐκ τῆς μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως γενομένης συμβάσεως τῆς Ἑλληνικῆς· ὅτι ἡ Κυβέρνησις, δι' αὐτοῦ προτίηται πρῶτον ὅτι δυνάμει τοῦ 4 άρθρ. αὐτῆς, ἀνήκον εἰς αὐτὴν πάντα τὰ κατὰ τὴν φύσιν αὐτῆς κτήματα τῶν Ὀθωμανῶν δικαιώματι τοῦ πολέμου, ἀνεγνώρισεν κατόπιν τὴν παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν πώλησιν αὐτῶν, καὶ ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Πόρταν λόγῳ εἰσοδημάτων 8 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς εἰς τὰ πωλητήρια διαλαμβανομένης ἀξίας τῶν κτημάτων· ὑπολογισθέντος δὲ τοῦ τόκου εἰς δραχμ. 292,234, ἐπληρωθῶσαν μὲν αἱ ἄλλαι μέχρι τοῦδε, ὑπολείπεται δ' εἰς ποσὸν εἰς δραχ. 78,245:49 ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς τὸν Κ.

Χρ. Ν. Δεμάδας	N.	Σπ. Α. Βαρόταης	N.
Ηλ. Παππαδάτος		Παύλος Λεντούδης	
Γ. Πετμεζάς		Χρυσ. Σουμαρίπας	N.
Ν. Ανδρικόπουλος	N.	Ν. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζάς		Κ. Βέικος	N.
Ιω. Ζάρκος	N.	Μ. Ιατρός	
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	N.	Δ. Βιρβίλης	
Αθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	
Σταμ. Νικολαΐτης	N.	Η. Μαυρομιχάλης	
Βελισ. Νικολαΐτης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γεώργιος Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	N.
Πέτρος Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	N.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N.	Κ. Δ. Σχινάς	
Ζαφ. Δεπάστας		Ιω. Γκούρας	
Έμ. Αντίπας		Αναγ. Κεχαγιᾶς	N.
Ανδ. Νοταράς		Σπ. Λογοθετόπουλος	N.
Ευστάθ. Οικονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	
Έμ. Χ. Τσουγλος	N.	Χρ. Τσίνογ	
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Δ. Κουμανιώτης	
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Θ. Ι. Μείζης	N.
Έμ. Μελετόπουλος	N.	Έμ. Α. Ορλώφ	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.	Γ. Μπίστας	
Ηλίας Γιατράκος	N.	Κ. Δαρειώτης	N.
Α. Στέφανος	N.	Σταμ. Α. τωσιάδης	N.
Εύσ. Σπυρίδωνος	N.	Κωνσ. Αντωνιάδης	N.
Ρ. Παλαμίδης	N.	Ιω. Περιδης	
Θ. Μ. Πετρινός		Ανδ. Μάμουκας	N.
Κ. Μανέτας		Δ. Χρηστιδης	
Αλ. Αλεξανδρόπουλος		Κάρολος Νάζος	
Μ. Χαταρή Μελέτη	N.	Εύστρ. Παρίσης	N.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Αντ. Αρμάος	
Δ. Σακελλαριάδης		Μ. Αναστασόπουλος	N.
Ν. Μπούτουνας	N.	Ιω. Τομαράς	N.
Π. Παππατσώνης	N.	Αν. Παππατσώνης	
Ιω. Παππατσώνης		Αθ. Καστανάς	N.
Η. Δαρειώτης	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Σπ. Βαλέττας	N.	Γ. Σ. Κριζής	N.
Στρατής Δελιγιαννάκης		Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	

Δ. Α. Κουντουριώτης		Γεώργιος Ριζόπουλος	N.
Ιω. Γ. Κριζής	N.	Ιωάννης Τασσάιος	N.
Δ. Χατζίσκος	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Καλαμ. Τσουκαλάς	N.	Ιωάννης Οικονόμου	N.
Κωνσταν. Δουδουνιώτης	N.		

Εγένετο προσέτι όμοια ψηφοφορία και επί του έπομένου κερ. ΚΕ'. υπό την επίτηρην των αὐτῶν ψηφολεκτῶν, και συνήθη και εκ ταύτης, καθ' όμοιον τῷ προκατακεχωρισμένῳ πρωτό- κολλον, ότι ή βουλή παρεδέχθη και την εκ δραχ. 6939 : 88. πίστωση του κεφαλαίου τούτου παιψηφεί διά ψήφων 70.

Ο πρόεδρος κατόπιν, αναγγείλας ως αντικείμενον της κατά την 28 του λίγοντος γενησομένης συνεδριάσεως την ανάγνωσιν της έκθεσεως της επί του προϋπολογισμού έπιτροπής επί του περί κυρώσεως τῶν εξόδων νομοσχεδίου, απέλυσε την συνε- δρίασιν εν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ο Γραμματεῖς
Ο Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οι Γραμματεῖς
Εὐ. Μ. Παρίσης
Μ. Χαταρή Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. ΡΚ'.

Τῆς 28 'Ιουλίου 1819.

Συνελθόντων περί την ένδεκάτην π. μ. τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, ανεγνώσθη ο όνομαστικός αὐτῶν κατάλογος, και, εύρεθείσης πλή- ρους τῆς βουλῆς, ο πρόεδρος εκήρυξεν αρχομένην την συνεδρίασιν.

Ανεγνώσθησαν τὰ πρακτικά της παρελθούσης, και εγκριθέντα υπεγράφησαν υπό τε του προέδρου και τῶν γραμματέων.

Εν τῶν μελῶν τῆς επί του προϋπολογισμού συνεστημένης έπιτροπῆς ανέγνω την επί του νομοσχεδίου περί κυρώσεως τῶν εξόδων έκθεσιν αὐτῆς, έχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

ε Ἰποβάλλουσα ή έπιτροπή και την τελευταίαν αὐτῆς έκθεσιν επί του περί κυρώσεως τῶν εξόδων νομοσχεδίου, οὐδεμίαν έχει άλ- λην τροπολογίαν νά προτείνη επί τῶν διαφόρων άρθρων αὐτοῦ, πλην τροπολογίαν νά προτείνη επί του ποσῶ του εν αὐτῷ προσ- ειμῇ μόνον επί του 2 άρθρου επί του ποσῶ του εν αὐτῷ προσ- διοριζομένου, κατά συνέπειαν τῶν υπό της βουλῆς επενεχθεισῶν κατά την συζήτησιν ελαττώσεων, καθ' ἃς ελαττοῦται τό ποσόν τῶν εξόδων εἰς δραχμ. 19 648,997 και 12 εκατοστά, αἵτινες πρέπει νά τεθῶσιν εν τῷ άρθρῳ τούτῳ, ἀντὶ του εν αὐτῷ υπάρ- χοντος ποσῶ.

Μωραίνην ὅστις ὑπεισῆλθεν εἰς τὴν θέσιν τῆς Πόρτας, διότι ἐνέργησε κατὰσχεν ἐπ' αὐτὸν ὡς μεταγενέστερος ἀγοραστής τῶν χωρίων Φραντὸν καὶ Βαρδάταις. Καὶ ὅτι, ὑπαρχούσης ἐκδομένης ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφάσεως, θέλει ὑποβληθῆ εἰς πλείους ζημίας τὸ δημόσιον, εἰάν δὲν φροντίσῃ ἐγκαίρως νὰ ἀποτίσῃ αὐτάς.

Ἄλλος δ' ἐπρότεινε νὰ προστεθῶσιν 8,000 δραχμῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς κατοίκους Ἀλβερίου· διότι τοῦτο μὲν ἔχοντες παρ' ἐνὸς ὀθωμανοῦ, τὸ δὲ δημόσιον, ἀμφισβητήσαν πρῶτον τὴν κυριότητα τοῦ χωρίου, ἀναγνωρίσαν δὲ κατόπιν αὐτὸν, ἐκράτησε τὰς 8,000 δρ. ὅτε ἐγένετο ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας σύμβασις ἐκ τῶν πληρωθέντων εἰς ἐκείνην χρημάτων, ἐν ἀποδόσει αὐτὰ εἰς τοὺς πληρώσαντας, ἀλλ' εἰσέτι οὐδὲν ἀπέδωκεν αὐτοῖς.

Καὶ ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι δὲν πρέπει μὲν νὰ γένηται προσθήκη τις ἀνευ ῥητῆς δηλώσεως, εἰσαγομένης διὰ Β. Διατάγματος· εἰάν ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πράξῃ ἄλλως ἢ βουλῇ, τότε καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο πρέπει νὰ προστεθῇ, δικαιουμένων τῶν κατοίκων Ἀλβερίου εἰς τὴν ἀπαίτησιν αὐτοῦ, καὶ ἄλλοτε ἐπιψηφισθὲν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1847, μὴ πληρωθὲν ὅμως δι' ἀγνώστους λόγους.

Ἀντιλεζάντων δὲ πολλῶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῶσιν αἱ προσθήκαι αὗται, πρὶν ἢ προταθῶσι τακτικῶς διὰ δηλώσεως τῇ ἀδείᾳ τοῦ Βασιλέως· καὶ ὅτι μόνον τὸ πληρωτέον εἰς τοὺς Τσαμαδοὺς τρίτον τῆς εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως πρέπει νὰ προστεθῇ, ῥητοῦ ὑπάρχοντος τοῦ περὶ τούτου νόμου.

Παρατήρησεν ἕτερος, ὅτι ἐν τῷ ἐδαφ. ἢ τοῦ κεφαλαίου σημειοῦται πίστωση πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ Κ. Λουριώτου καὶ τινῶν ἄλλων, διὰ γῆπεδα αὐτῶν τιμηθέντα ἀντὶ δραχ. 11 60/100 καθ' ἕκαστον πῆχυν. Καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ πληροφρήσῃ τὴν βουλὴν πότε τὰ οἰκόπεδα ταῦτα ἡγοράσθησαν, πρὸς ποίαν ἀνάγκην, καὶ ἵνα τί τοσοῦτον ὑπερόγκως ἐξετιμῆθησαν, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς ὡμολόγησεν ὅτι ὁ Κ. Κένταυρος μόνον δρ. 4: 50/100 συγκατετίθη νὰ λαβῇ δι' ἕκαστον πῆχυν.

Ὁ δ' ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι τὰ οἰκόπεδα ἐξετιμῆθη αὐτῶς ἐκ τῆς ἀπάντη τῶν ἀνακτόρων θέσεως ἐν ᾗ κεῖται· ἐλήφθη δὲ ἵνα οἰκοδομηθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ δημόσια κτιστήματα. Καὶ ὁ τὰ περὶ τούτου προκαλέσας ἐπανέλαθεν, ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ προψηφισθῇ περὶ τούτου νόμος.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν δηλώσεων ζητηθείσαν τοῦ κεφαλαίου πίστωση, ἥτις, ἀφαιρέσει τῶν διὰ τὴν ἐξργύρωσιν τοῦ πιστωτικοῦ γραμματίου καὶ τὴν ἀποζημιώσιν τοῦ Κ. Πακπαπολίτου ζητηθεισῶν δραχμῶν, καὶ προστεθεισῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν λημνῶν ἀποζημιώσεως, ἀνέβη εἰς δραχ. 207,141 : 01.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Δημητρακαράκου καὶ Γ. Παπαδημητρίου, συνήχθη, κατὰ τὰ ὡς ἐπὶ προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωση ταύτην τοῦ κεφ. ΚΑ' πανψηφεί διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν πίστωση τοῦ ΚΑ' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναι ἢ όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ὀρεινός		Α. Π. Νάκος	N.
Κλεομ. Οἰκονόμου	N.	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	N.
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Πέτρος Τσαννετάκης	
Α. Δελιγεωργής		Π. Δημητρακαράκος	N.
Π. Τσιμπουρακῆς		Γ. Κονδύλης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	N.	Κ. Φασίτσας	
Σταῦρος Γρίβας	N.	Ἐλ. Καλογεράς	
Ιω. Πετμεζής	N.	Γ. Ιω. Βατίστας	
Μ. Καῖρης		Ἄγ. Γουζούσης	
Α. Κονδύλης	N.	Γ. Κ. Βελῆς	
Ἀντ. Καμπάνης		Ιω. Α. Χατσόπουλος	N.
Ἀνδ. Δανόπουλος		Γ. Ιω. Γιολδάσης	
N. Ἰατρός		Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Μ. Σισίνης	
Α. Καλλιφρονᾶς		Γ. Χατσηγιάννης	
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Γ. Μήτσος	
Ἀνάργ. Πετράκης	N.	Ιω. Κλήμακας	
Χ. Τσαβέλλας		Ἀναγ. Δημητρίου	N.
Σ. Στράτος	N.	Π. Α. Ζάννος	N.
Π. Ράγκος		Μ. Ν. Βαλέττας	N.

Παρατηρεί δι' προσέτι η επιτροπή ότι, κατά μὲν τὸν ψηφισθέντα ἤδη νόμον τῶν ἐσόδων, ταῦτα προσδιωρίσθησαν εἰς δρ. 15,575,955.76 μὴ προσθεισῶν εἰς ταύτας τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρυσολύτρου ἐψηφισμένων δραχμῶν 3,835,473.58 ἑκατοστῶν, τὰ ὅποια ὀνομαστικῶς μόνον καταχωρίζομενα ἐν τοῖς ἐξόδοις εἰσὶ σημειωτικά καὶ ἐν τοῖς ἐσόδοις προστιθεμένων δὲ καὶ τούτων, ἀναδιβάλλονται τὰ ἔσοδα εἰς δρ. 19,411,429 καὶ 34/100, καὶ ἀπαφέρεται οὕτως ὑπέρβασις τῶν ἐσόδων κατὰ δραχ. 237,567.78 ἑκατοστὰ, ὑπέρβασις τὴν ὁποίαν θέλει βεβαίως καλύψει ἡ αὐξήσις τῶν ἐσόδων τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς γενομένης κατὰ τὸ ἐ. ἔτος εὐφορίας, ἐξ ἧς ἠυξήθησαν ἐπὶ πολὺ αἱ ἐκ τῶν ἐνοικιασέων ἀπενεχθεῖσαι πρόσοδοι· ἄλλως δὲ οὐδὲ τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων θέλει πραγματοποιηθῆ, ὥς κατ' ἔτος συμβαίνει, μ' ὅλον ὅτι ἡ καταδειχθεῖσα τῶν ἐσόδων αὐξήσις καὶ ἀναμφισβήτητος εἶναι, καὶ πολλὰ πλεονα ὑπέρβασιν δύναται νὰ καλύψῃ.

Παρεδέχθη δὲ ἡ επιτροπή καὶ τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, δι' ὧν παρατείνεται ἡ προθεσμία τῆς τῶν ἀπολογισμῶν εἰσαγωγῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως νὰ φροντίσῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ εἰσαγάγῃ αὐτοὺς ἐντὸς αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουλίου 1849.

Ἡ Επιτροπή.

Ν. Κορσιωτάκης πρόεδρος.

Ι. Ζάρκος.

Π. Μοναστηριώτης.

Κλεομένης Οἰκονόμου.

Κ. Δαρειώτης.

Γεώργ. Κουδάλης.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Α. Χαταδόπουλος.

Κατέθηκε τις εἰς τὸ πραιδρείον ἀναφοράν τὴν ἐν Ναυπλίῳ διατελούντων προσφύγων Ἰονίων, ζητούντων τὴν προστασίαν τῆς βουλῆς, μὴ συμμορφωθέντος μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἀρναυμένου νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησιν των.

Ἐπρόταθη ὑπὸ τινος νὰ ἐπιληφθῇ ὡς τάχιστα αὐτῆς ἡ βουλὴ καὶ προστεθῇ ὑπ' ἄλλου νὰ διευθυνθῇ πρὸς τοῦτο κατεπειγόντως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Μιθενὸς ἀντιλέξαντος, ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὐριαν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νομοσχεδίου, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν μεσημέριαν.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Εὐ. Μ. Παρίσης.

Τῆς 29 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ, εὐρεθείσης πληροῦς τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἐκθεσὶ αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὴν βουλὴν ἀναφορῶν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Εἰσηγητικὴ τῶν Τμημάτων Ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐν τῇ Βουλῇ εἰσαχθείσας ἀναφοράς ἀπὸ ἀριθ. 174—209, γνωμοδοτεῖ ἐπ' αὐτῶν τὰς·

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 175, 176, 177, 178, 179, 183, 186, 188, 192, 193, 199, 200, 204, 205, νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ καταλόγου τῶν συντάξεων, μετὰ προηγουμένην ἔρευναν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν αὐταῖς.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 174, 180, 189, 190, 191, 196, 198, καὶ 207 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον μετὰ προηγουμένην ἔρευναν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 181 ἀναφορὰ νὰ μείνῃ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς βουλῆς, καθότι τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτιθέμενα ἐγένοντο ἀντικείμενα συζητήσεως, καὶ ἐπηνέχθη ἡ προσήκουσα λύσις παρὰ τῆς βουλῆς.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 182 ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργείων μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν εἰς δικαστικά ἀντικείμενα, οὐ μόνον εἶναι ὑπέρβασις καθήκοντος, ἀλλὰ καὶ ἐγκλημα, καθ' ὅσον οἱ διενεργούντες τὴν ὑπέρβασιν τοῦ καθήκοντος ἔχουσιν καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως, ὡς ἐκ τῆς θέσεως των· καὶ ὅτι, ἐάν τὰ παρὰ τοῦ πολίτου ἀναφερόμενα εἰσὶν ἀληθῆ, πρέπει νὰ τιμωρηθῶσι παραδειγματικῶς οἱ δόντες αἰτίαν εἰς τὰ παράπονα.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 184 καὶ 203 ἀναφοραὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὰ Ἰπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, καὶ, μετὰ ἐπιμελῆ ἔρευναν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν αὐταῖς, ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 185 ἀναφορὰ, βάσει ἔχουσα τὰ ἀκραίον καὶ ὑψηλὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων, τὴν ὑπέρβαλ-

λουσαν ἄδολον ἀγάπην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἀπερίγραπτον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Θεόν, διότι κηδεύει ὡς ἐκ θαύματος νὰ σώσῃ διὰ τῆς ἐλευθερίας μέρος τι τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ληφθεῖσα ὑπὸ σύντονον μελέτην παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς σας, συνιστάται σπουδαίως πρὸς τὴν Βουλὴν, μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ν' ἀποφασισθῶσι τρεῖς χιλιάδες δραχμαὶ εἰς συνδρομὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ προκειμένου ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Σωτήρος.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 187 ἀναφορὰ νὰ διευθυνῇ πρὸς τὰ Ἰπουργεῖα τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ὅπως τιμωρηθῶσι δεόντως οἱ ἐνεργούντες παρανόμως, ἐν τὰ ἀναφερόμενα εἰσὶν ἀληθῆ.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 195 ἀναφορὰ νὰ διευθυνῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργεῖον, διὰ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἐργασιῶν πρὸς ταχεῖαν ἱκανοποίησιν τῆς κοινῆς.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 197 ἀναφορὰ νὰ διευθυνῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργεῖον, ὅπως, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τοῦ συγγράμματος, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 194 καὶ 202 ἀναφοραὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργεῖον, τὸ ὅποion, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐκτιθέμενα, νὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 201 ἀναφορὰ νὰ διευθυνῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, τὸ ὅποion, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ περιθάλψεως, ἢ ἀμοιβῆς αἴτησιν πρὸς ἐνέργειαν τοῦ δέοντος, νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ ληρῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ περὶ συντάξεων καταλόγου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 207 ἀναφορὰ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν ἀναφερόμενον, ὅστις, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ν' ἀπαλείψῃ τὰς φράσεις, ὅσαι καθάπτονται τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπομένως νὰ παραδῶσῃ αὐτὴν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ διευθυνῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ τὸ δίκαιον ἐπὶ τῆς αἰτήσεώς του.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 208 ἀναφορὰ νὰ διευθυνῇ πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ βουλὴ ἐπιμένει εἰς ὅσα περὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἀπεφάνισται· καὶ ὅτι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων, οὕσα ἐννομὸς καὶ δικαία, πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 ἰουλίου 1849.

Ὁ Εἰσαγγελὴς Μ. Βιτάλης κ.α

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου.

Πρὶν ἢ προβῇ εἰς ταῦτα ἡ βουλὴ παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ τῶν προσφύγων ἰονίων ἀναφορὰ ἐπρεπε νὰ υποβληθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν βουλὴν κατὰ τὸν §. 6'. τοῦ ἀρθρ. 71 τοῦ κανονισμοῦ. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἐννοεῖ ὁ κανονισμὸς διὰ τῆς λέξεως εἰς αὐτὴν τὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παραπομπήν. Καὶ ἄλλου ἀντειπόντος, ὅτι δι' αὐτοῦ διατάσσεται ἡ ἰαπ' εὐθείας εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγωγὴ αὐτῆς. Ἡ βουλὴ ἐνέκρινε νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου, μεθ' ἣν νὰ ἐπιληρῇ τῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἰονίων συζητήσεως.

Προβάσας τῆς βουλῆς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ νόμου συζήτησιν, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι, μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καταδειχθείσης ὑπερβάσεως τῶν ἐξόδων, προσεκλήθησαν οἱ διάφοροι ὑπουργοὶ ἵνα προτείνωσι τὰς ἐνούσας ἐλαττώσεις, πρὸς ἰσολογισμὸν τῶν ἐξόδων τε καὶ ἐσόδων. Ὅτι κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ἄλλοι ἐλαττώσεις τοιαύτας ἐπρότειναν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός, προτείνας τὴν ἐλάττωσιν δρ. 28,300.79 ἐκ τῶν πασῶν τῶν ἀρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ε. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργεῖου. Καὶ ὅτι, μὴ σημειωθείσας τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ἐν τοῖς περιλαμβανούσι τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου πρακτικῶς, προτείνεται εἰς τὴν βουλὴν ἵνα ἐγκρίνῃ τὴν σημείωσιν καὶ ταύτης, ἐξ ἣς τὸ μὲν πᾶσιν τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους ἐλαττοῦται εἰς δρ. 19,620.696.33, ἡ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων ἐκθέσει τῆς καταδειχθείσας ὑπερβάσεως τῶν ἐξόδων ἐλαττοῦται ἀπὸ δραχ. 237.567.78 εἰς δραχ. 209,266.99.

Παρατηρησάντων δὲ τινων, ὅτι ἡ μὲν σημείωσις τῆς ἐλαττώσεως ταύτης, ἢ μάλλον εἰπεῖν ἡ ἐπὶ τῆς προταθείσης ἐλαττώσεως νέα τῆς βουλῆς ἀπόφασις παραδίδει κατὰ τι τὴν τάξιν ἱκανῶς δὲ αἱ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν προταθεῖσαι ἐλαττώσεις ἐγένοντο πρὸς ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἡ δ' ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων ἰδίᾳ αὐτῆς ἐκθέσει προτείνει ὡς μέσον δι' οὗ θέλει καλυφθῇ ἡ καταδειχθείσα ἐκθέσει προτείνει ὡς μέσον δι' οὗ θέλει καλυφθῇ ἡ καταδειχθείσα ὑπερβάσις, ἐκτὸς τῆς εὐροπίας τοῦ ἐσώτου ἴτους· καὶ τὴν μὴ πραγματοποιήσιν πάντων τῶν ἐξόδων, ἐννοοῦσα ἐθελοῦς πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὰς τὰς ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν προταθείσας ἐλαττώσεις· διὰ τοῦτο εἶναι περιττὸν νὰ σημειωθῇ ῥητῶς ἐν τοῖς πρακτικῶς ἢ ἐγκρίσις τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν πρὸς

ταθείσης ἐλαττώσεως, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν προταθεισῶν, διότι ἐννοεῖται οἰκοθεν, ὅτι, ἀφοῦ δὲν θέλουσι πραγματοποιηθῇ πάντα τὰ ἐξόδα, πολλῶ μᾶλλον αἱ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων προταθεῖσαι ἐλαττώσεις.

Ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἵνα τὰς ἐλαττώσεις προτείνωσι, κατέφυγον οἱ ὑπουργοὶ ἵνα ἰσολογίσωσι τὰς δαπάνας πρὸς τὰ ἐξόδα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ οὗτοι ἐπρότειναν αὐτάς, ἔπεται ὅτι, καὶ ἂν δὲν ἐσημειώθησαν, ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ πραγματοποιήσωσι τὰς πιστώσεις ταύτας· εἶναι δὲ περιττὸν διὰ τοῦτο νὰ σημειωθῶσιν ἤδη τοσούτω μᾶλλον, καθόσον τὸ ὑπουργεῖον προτίθεται νὰ φέρῃ συμπληρωτικὸν νόμον τῶν ἐσόδων, ἵνα κατορθωθῇ τυπικῶς ὁ τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἐξόδα ὑπολογισμός.

Συναινέσας οὕτω τῆς βουλῆς εἰς ταῦτα, προὔτεθ' εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου γενομένης δὲ ταύτης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν Κ. Κ. Χ. Σουμαρίπα καὶ Α. Η. Νάκου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσηρηταμένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκαλλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί, διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Δημήτριος Καλλιπρονᾶς	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	Κωνστ. Βρυζάκης.	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης	Ἀνάργυρος Πετράκης.	N.
Δ. Δελιγεωργής.	Κ. Τσαβέλλας	N.
Η. Τσιμπουράκης.	Σ. Στράτος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	Π. Ράγκος	N.
Σταῦρος Γρίβας	Λουκάς Π. Νάκος.	N.
Ἰωάννης Πετμεζῆς	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.
Μ. Καίρης	Πέτρος Τσαννετάκης	N.
Δημήτριος Κονδύλης	Π. Δημητρακαράκος	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης	Γεώργιος Κονδύλης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος.	Κωνσ. Φασιότσας	N.
Νικόλαος Ἰατρός	Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμιος	Γεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας	N.

Ἄγγελος Γουζούσσης	
Γεώργιος Κ. Βελῆς.	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Γεώργ. Ἰωάν. Γιολδάσης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Μιχαὴλ Σισίνης	
Γρηγόριος Χατοργιάννης	
Γεώργιος Μήτσος	
Ἰωάννης Κλίμακας.	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	N.
Πέτρος Α. Ζάννος	
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Χριστ. Ν. Δεμιθάς	N.
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.
Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Β. Πετμεζᾶς	
Ἰω. Ζάρκος	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	N.
Λθ. Δανηλόπουλος	
Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Βελισ. Νικολαΐδης	N.
Γ. Παπανικολάου	N.
Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Ν. Μπούκουρας	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Ζαφ. Δεπάστας	
Ἐμ. Ἀντίπας	
Ἄνδρ. Νοταρᾶς	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	
Γ. Πανοσιφιτόπουλος	
Ἐμ. Χ. Τσοῦγλος	N.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.
Ν. Κορριωτάκης	N.
Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Παρασκ. Ματάλας	N.
Ἠλ. Γιατράκος	N.
Λουκάς Στέφανος	N.
Εὐδ. Σπυρίδωνος	N.
Ρήγας Παλαμίδης	N.

Θ. Μ. Πετρινός	
Κ. Μανέτας	
Ἄλ. Ἀλεξανδρόπουλος	
Μ. Χατοῦ Μελέτη	
Ν. Τσαλακώστας	N.
Δ. Σακελλαριᾶδης	
Ν. Μπούτσουνας	N.
Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Παππατσώνης	
Π. Δαρειώτης	N.
Σπ. Βαλέττας	N.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης	N.
Σπ. Α. Βαρόσης	N.
Παῦλος Λεντούδης	
Χρῦς. Σουμαρίπας	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Κ. Βέικος	N.
Μ. Ἰατρός	
Δ. Βιρέλλης	
Γ. Μπάνης	
Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γεωρ. Μαυρομιχάλης	
Ν. Μοσχούλας	
Α. Κανελλόπουλος	
Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς	
Ἰωάννης Γκούρας	
Ἀναγνώστης Κεχαγιάς	N.
Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	N.
Χριστόδουλος Τσίνος	
Δημήτριος Κουμανιώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέζης	
Ἐμ. Λαζάρου Ὁρλώφ	N.
Γεώργιος Μπάστας	
Κώνστας Δαρειώτης	N.
Στ. Ἀντωνιάδης	
Κωνσ. Ἀντωνιάδης	N.
Ἰωάννης Περιδης	

Ανδρέας Μάμουκας	N.	Ανδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Δ. Χρηστίδης	N.	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	
Κάρολος Νάζος		Ιωάννης Γ. Κριεζής	
Ευστράτ. Παρίσης	N.	Δημήτριος Χατζίσκος	N.
Αντώνιος Αρμάος		Καλχημάρας Τσουκάλας	N.
Μητ. Αναστασόπουλος	N.	Κωνσταντ. Δουδουνιώτης	N.
Ιω. Τομαράς		Γεώργιος Ριζόπουλος	
Αν. Παπατσώρης		Ιωάννης Τασσαός	N.
Αθ. Καστανάς	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Γ. Παπαδημητρίου	N.	Ιωάννης Οικονόμου	N.
Γεώργ. Σ. Κριεζής	N.		

Αναγνωσθέντος του 1 άρθρου του νομοσχεδίου και του μέρους της επί αυτού γνώμης της επιτροπής, ουδεμία μὲν κατ' αὐτοῦ παρατηρήσεις ἐγένετο· ἀλλὰ, τροπολογηθέντων τῶν ἐναυτῶ σημειωθέντων ποσῶν κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐν τῇ συζητήσει ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων ἐπανεχθείσας ἐλαττώσεις, ἐγένετο παραδεκτὸν ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 1. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1849 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς ὀκταένεκα ἑκατομμύρια, ἑξακοσίας τεσσαράκοντα καὶ χίλιας, ἑννεακοσίας ἑννῆκοντα ἑπτὰ καὶ ὀκτώδεκα λεπτὰ· καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυντημένον γενικὸν πῖνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων, ὡς ἐφεξῆς·

Α. Χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεόλυτρον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου δρ.	3,835,473:58
Εἰς προμηθειὰν καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ	50,376:42
Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν δυνάμεων	1,278,491:20
Εἰς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου Εὐνάργδου	184,272:
Τόκους καὶ λοιπὰ ἔξοδα	15,000:
Τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους	4,750:
Εἰς συντάξεις	394,749:12
Β'. Εἰς τὴν Β. Χορήγησιν	1,000,000:
Γ'. Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλ. σωμάτων	580,000:
Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων, τοῦ Β. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτ. σχέσεων	318,545:25
Τῆς Δικαιοσύνης	1,166,374:10

Μεταφορά . δρ. 8,828,031:67

Ἐκ μεταφοράς	8,828,031:67
Τῶν ἐσωτερικῶν	1,740,610:03
Τῶν ἑκκλησιασ. καὶ τῆς δημ. ἐκπαιδευσεως	878,619:45
Τῶν στρατιωτικῶν	4,678,382:71
Τῶν ναυτικῶν	1,265,898:78
Τῶν οικονομικῶν	504,490:23
Ἐξοδα δικαιοσύνης, ἐπιστάσεως καὶ ἐκπαιδευσεως τῶν φέρων	1,493,795:29
Τ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς	250,336:55

Τὸ ὅλον δρ. 19,640,164:71

Ἀνήκουσιν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα μόνον ἐκεῖνα, ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσας ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἡ βουλὴ ἀπεφάνετο, ὅτι ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ διορθώσῃ πᾶν λογιστικὸν λάθος, πυχὸν παρεστρεψάν, σύμφωνα μὲ τὰς ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ταῖς τῇ ἐφ' ἐκάστου προϋπολογισμοῦ συζητήσιν περιέχουσι, φαινόμενας ἀποφάσεις τῆς βουλῆς.

Τὰ κατόπιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθέντα ἄρθρα 2,3,4,5, 6 καὶ 7 περὶ τῆς βουλῆς, μηδενὸς ἀντιλέγοντος, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δ' οὕτω·

«Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ἔξοδα θέλουσιν πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1841, ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἀνωτέρω χορηγοῦμεναι πιστώσεις θέλουσιν διανεμεσθαι καθ' ἑκάστην μῆνα καὶ τίθεσθαι, κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν, δυνάμει βουλ. διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, Β. διατάγματα καὶ κανονισμοὺς.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιοῦδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1849, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἐσοδὸν καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα, διὰ πληρωμῆς ἐν Πρακτ. Βουλ. 6'. περίοδ. 6'. συνόδ. Τόμ. Ι'.

ταλλμάτων, ἀκαταλλήτως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζηται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ ποσού αὐτῶν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἑρμοδίου ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 5. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1849 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρ. τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείνεται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων ὅλων τῶν ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἀκυρὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μὴπω δὲ πληρωθέντα ἐτάλλατα.

Ἄρθρ. 6. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ διεδικῶν νόμων χρηρηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημοσίαις ἔργα καὶ γενικά θεσθήματα, ἰσχύουν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργῶν, διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται αὐτοπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ λογαριασμὸν ἰδιαιτέρον τῶν δαπανηθέντων δι' ἐν ἑκάστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἐργῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάροξως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἐκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1850 νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849. Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1851 τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 8 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ εἶναι λίαν ἀναγκαία, διότι ἄλλως ἔθελον εἶναι ματαίᾳ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιψήφισις. Ὅτι καὶ πέρυσιν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁμοίον ἄρθρον εἶχε καταχωρισθῇ, ἀλλ' ὅμως οὐδ' ὁ ἀπολογισμὸς, οὐδ' αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμεναι καταστάσεις, οὐδ' ὁ λογαριασμὸς τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου ὑπεβλήθη, καὶ οὕτως ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου, μηδὲν ἔκτελουμένη, ἔθελε κριθῇ ὡς πολυτέλεια ἄσκοπος. Ὅτι δύναται μὲν νὰ δικαιολογηθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ μὴπω εἰσαγωγῇ τοῦ ἀπολογισμοῦ, προτείνον λόγον τὴν μὴπω ἐπιψήφισιν ὑπὸ τῆς βουλῆς τοῦ εἰσαχθέντος ἤδη εἰς αὐτὴν ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1844· οὐδὲν ὅμως ἔχει δικαιολόγημα ἐπὶ τῇ μὴπω εἰσαγωγῇ τοῦ λογαριασμοῦ τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν πρὸς πληροφορίαν τῶν βουλῶν ἀναφερομένων καταστάσεων. Καὶ ὅτι περὶ τούτου παρετήρησε μὲν τὰ εἰκότα καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ

κυρώσεως τῶν ἐσόδων συζητήσιν, ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ ἔδη, ὅτι πρέπει τὸ ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ νὰ ἐκτελέσῃ ἀκριβῶς τὴν διάταξιν ταύτην.

Ἀπῆντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀληθῶς διακιολαγείται ἡ μὴπω εἰσαγωγὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ, διότι τὸ ὑπουργεῖον ἐπερίμενε νὰ ἐξελεγχθῇ ὁ ὑποβληθεὶς, ὅπως συμμόρφωθῃ κατὰ τὴν τῶν νέων ἀπολογισμῶν ὄνταξιν μετὰ τοὺς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐγκριθησομένους κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν τοῦ εἰσαχθέντος λογιστικῶς τύπου· δὲν εἰσήγαγε δὲ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν καὶ τὰς ἄλλας καταστάσεις, διότι, διαρκῶς μετὰ τῶν βουλῶν συνεργαζόμενον, καὶ ἐκάστοτε δίδον τὰς περὶ τούτων ζητουμένας πληροφορίες εἰς αὐτάς, ὡς προχθὲς περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἄλλοτε ἄλλα, ἐκρίνεν ἐκ παρενοήσεως ἴσως περιττεύουσαν τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν. Καὶ ὅτι ἐξελεγχθέντος ὡς μανθάνει τοῦ ἀπολογισμοῦ, θέλουσι συνταχθῇ καὶ ὑποβληθῇ καὶ οὗτοι.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 8 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον μετὰ τῶν λεχθέντων, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1850 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ ἔτος 1849 καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ ὑποβάλλῃ αὐτοὺς εἰς τὰς βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ὑπουργείων ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1851 ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένον καὶ τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849, ὅστις πάλιν, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανομένων ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει ὑποβληθῇ, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρτὸν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849 νόμος.

Οὕτω δὲ συναρμολογηθέντος τοῦ συνόλου κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου γενομένας τροπολογίας τῶν σημειουμένων ἐν αὐτῷ πιστώσεων, ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Δημητρά-σιν, καὶ Κ. Τσουκαλᾶ, καὶ ἐξ αὐτῆς συνήχθη, κατὰ πρω-καράκου καὶ Κ. Τσουκαλᾶ, καὶ ἐξ αὐτῆς συνήχθη, κατὰ πρω-τόκολλον ὅπως ὁμοῖον τῷ προκατακεχωρισμένῳ, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου τὸ σύνολον, ὡς ἐτροπο-λογηθῇ, διὰ ψήφων 70 παμψηφεί· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐξοδα τοῦ ἔτους 1849 προσδιορίζονται εἰς δρ. δέκα ἐννέα ἑκατομύρια ἑξακοσίαις τεσσαράκοντα χιλιάδας,

ἑκατὸν ἐξήκοντα τέσσαρας δραχ. καὶ ἐξδομήκοντα θ' λεπτά.
καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιπῶσαις,
καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν
ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσσητημένων
εἰς αὐτὸν ἐιδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων, ὡς ἐφεξῆς·

Α'. Χρέος δημόσιον, ήτοι εις τόκους και χρεολύτρων του υπο την εγγύησιν των τριων δυνάμεων δανείου δρ. 3,835,473:58

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ 50,376:42

Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβουλῶν τῶν

Εξ αποδοχών των προκαταβολών των
 τριών δυνάμεων » 1,278,491:20

ΕΙΣ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ	184,272
------------------------------------	---------

Τόκους και λοιπά έξοδα	15,000
----------------------------------	--------

Τόκος εσωτερικού χρέους	4,750
-----------------------------------	-------

Εἰς συντάξεις » 394,749:12

Β'. Εἰς τὴν Β. χορηγήσαν	1,000,000
	500,000

Γ. Εἰς ἀποζημίωσιν τῶν βουλ. σωμάτων »	580,000
--	---------

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Β. Οὐκοῦ καὶ τῶν ἐξωτ. σχέσεων 318.545,25

Τῆς Διακρίσεως	1,166,374:10
--------------------------	--------------

Τῶν Ἐσωτερικῶν	1,740,610: 3
--------------------------	--------------

Τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς δημ. ἐκπαίδευ.
σπῶς » 878.619:45

Τῶν Στρατιωτικῶν	•	4,678,382:71
----------------------------	---	--------------

Τῶν Ναυτικῶν	»	1,265,898.78
------------------------	---	--------------

Τῶν Οἰκονομικῶν	504,490:23
---------------------------	------------

Ε. Έξοδα διοικήσεως, επιστάσις και
επισπράξεως των φόρων ο 1.493,795:29

Σ. Εἰς διαφόρους πληρωμάς. 250,336:55

Τὸ ὅλον . . 19,640,164:71

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χορὴν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα μόνον
ἐκεῖνα, ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσας ἢ διὰ πραγ-
ματα γορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

Άρθρ. 2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐξόδα θέλουσι πληρωθῆναι ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849, ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχειρίσιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἀρθρ. 3. Αἱ ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουσιν διανε-
μασθαι καθ' ἑκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι, κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν.

γκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν, δυνάμει βασιλ. διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στρατομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, βασιλ. διατάγματα καὶ Κανονισμοὺς.

Λησανισμός.
 Ἀρθρ. 4. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιοῦνδήποτε εἰδι-
 καστοῦ ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεῶν διὰ τὰ
 ἔσοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ
 ἀκίνητα, εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν εὐρισκόμενων πωληθῶσιν ἐντὸς
 τοῦ ἔτους 1849, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσο-
 δον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ
 ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστροφώμενα χρήματα, διὰ
 πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήτως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέν-
 των, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς
 ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζηται ἀνάγκη ἐπαναφο-
 ρᾶς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν εἰς τὰς πηγὰς τοῦ ἀρχικοῦ ὑπουργείου.

Άρθρ. 5. Η διάρκεια της χρήσεως 1849 παρατείνεται μέχρι της 31 Οκτωβρ. του επομένου έτους, όποτε κλείνονται όριστικώς τα βιβλία των εξόδων όλων των υπηρεσιών, και θεωρούνται άκυρα τα παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μήπως δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

Ἄλλοι. Β. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἰτε καὶ δι-
δικῶν νόμων χορηγοῦνται πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα καὶ
γενικά βοηθήματα, ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔρ-
γων, διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκκρίνου-
ντος μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων
μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν γρῆσιν τοῦ ἐπομένου
ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπο-
λογισμοῦ καὶ λογαριασμῶν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἐν
ἑκάστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων,
ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἐκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντός τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1850 νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849. Ἐντός δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1851 τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῇ πιστώσεων.

Λόγρ. Σ. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀρτεῖται νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1850 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ ἔτος 1849, καὶ χάριν πληροπροσωπικῆν κατὰστασιν τῆς χρήσεως 1849, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ υποβάλλῃ αὐτοὺς εἰς τὰς βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀρ-

θρῶ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1851 ὀφείλει νὰ ἐχθρῶ συντεταγμένον καὶ τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849, ὅςτις πάλιν, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανομένων ὀριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει υποβληθῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρτὸν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 νόμος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοίνωσεν, ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου ἀναγγέλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν τελευταίαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως διαταχθεῖσαν μεταρρύθμισιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου, καθ' ἣν ὁ μὲν Κ. Ζαφείριος Ι. Βάλβης διορίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ δὲ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Λυκοῦργος Ι. Κρεσενίτης διορίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Δ. Χρηστίδου, τὰ δ' ἔργα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ διορισθέντος Κ. Βάλβη, ἀνετέθησαν προσωρινῶς εἰς αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Α. Ι. Κρεσενίτην.

Προταθὲντος δ' ἐπειτα οὗ, ἐπειδὴ ἐκ τῆς νέας τῶν προσφύγων Ἰονίων ἀναφορᾶς ἐξάγεται ὅτι οὐχ ἥ-τον διαρκοῦσι κατ' αὐτῶν τὰ αὐτὰ τῆς παρεμποδίσεως μέτρα, πρέπει νὰ παρουσιασθῇ αὐρίον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἵνα εἰπῇ τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν ἐξετελέσθη ἡ ὑπὲρ τῶν Ἰονίων ἀπόρριψις τῆς Βουλῆς. Καὶ ἄλλου παρητηρήσαντος, ὅτι δὲν δύναται ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς νὰ δώσῃ ἐντὸς τῆς αὐρίον λόγον, ὡς μόλις χθὲς ἀναλαβὼν τὴν τοῦ ὑπουργείου διεύθυνσιν. Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι ἀνάγκη εἶναι νὰ ὀρισθῇ περὶ τούτου προσεχῆς τις ἡμέρα, καθ' ὅσον τὰ κατὰ τῶν Ἰονίων ταῦτα μέτρα ἀντίκεινται οὐ μόνον πρὸς τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀστίαν ἀποφασιν τῆς Βουλῆς· οὐδὲν δὲ πρέπει νὰ λογισθῇ πρόσκομμα, ἐάν νέος διορίσθῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ὑπουργός, καθ' ὅσον τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα ἀποδίδει τὴν ὅλην κυβερνήσιν.

Ἐπὶ τούτῳ παρατηρήσαντος τοῦ προεδρείου, ὅτι πρέπει νὰ ὀρισθῇ ὡς ἡμέρα ἡ προσεχῆς πρώτη τοῦ Αὐγούστου, ἵνα καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς παρούσης ἀποσταλῶσι καὶ ὁ νέος ὑπουργός λάβῃ καιρὸν νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίες. Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀφοῦ μόλις 77 βουλευταὶ διάγουσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐξ ὧν περὶ

τοὺς 10 ἐξαιτοῦνται ἀπουσίας ἀδειαν, ἐνδέχεται νὰ μὴ συμπληρωθῇ μέχρι τῆς πρώτης τοῦ ἐπερχομένου τοῦ Σώμα· ἐφ' ᾧ ἐπιμένει ὑποστηρίζων ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῶσιν αὐρίον τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἀποδεχθεὶς μετὰ ταῦτα τῆς βουλῆς ὡς ἡμέραν τῆς συζήτησεως τὴν προσεχῆ 1ην Αὐγούστου παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ 1844 ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔχουσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσιν οὕτως.

(Ὁρα Παράρτημα τῶν πρακτικῶν).

Τελευταίον, διὰ τὴν ἀπουσίαν τινων βουλευτῶν, ἀναγγέλλας ὁ Πρόεδρος ὅτι ἀναβάλλεται ἐπὶ τὴν αὐρίον ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἐκχώρησις τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΒ.
Τῆς 30 Ἰουλίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκρίθησαν ὑπεγράψαν ὑπὸ τοῦ προεδροῦ καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐξετάθη ὑπὸ τοῦ προεδροῦ, ὅτι ἡ βουλὴ εἶχεν ἄλλοτε ἐγκρίνει δαπάνην ἐξ ἐξαιρέσεων δραχμῶν, ἀποτελέσασαν ἄρθρον 5 τοῦ κεφαλ. Ε. τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν πολλοῦς μῆνας ἐργασθέντες, συνετέλεσαν εἰς κατασκευὴν ἔργου ἀξίου λόγου, οἷον ἐξετίμησαν τὴν χθὲς ἀναγνωσθεῖσαν ἔχουσιν οἱ ἀκούσαντες αὐτήν, εἶναι δὲ δίκαιον νὰ ἀνταμειφθῶσι προσήκοντως οἱ πόνοι αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ διπλασιάσῃ τὴν τότε ἐγκριθεῖσαν δαπάνην, προστιθεῖσα εἰς αὐτὴν ἐξακοσίαις ἐπὶ δραχμαῖς· οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ ἐκφράσῃ αὐτοῖς τὴν εὐαρεσκειάν του.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ τινος, ὅτι ἡ μὲν ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας αὐτῶν πρέπει νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς, ὡς προτείνεται· ἡ δὲ τῆς εὐαρεσκειᾶς αὐτῆς ἐκφράσις πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἵνα γένηται μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως, ὅτε ἐν γνώσει δύναται νὰ κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς. Ἡ βουλὴ

ἐνέκρινε νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν ψηφισθεῖσαν δαπάνην τῶν 600 δραχμῶν ἑτέραι ἐτι ἑξακοσίαι, ἀναβιδάσασα οὕτω τὸ πρὸν τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ Ε. κεφαλαίου εἰς δραχμὰς 1200.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ προέδρου ἐνέκρινεν ἐπίσης νὰ προστεθῶσι δραχμαὶ ἑκατὸν πεντήκοντα (150) εἰς τὴν ἐψηφισμένην ἐκ 3000 δραχμ. πίστωσιν τοῦ ἀρ. 5 τοῦ κεφ. Γ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς ἀγορὰν τοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκδόσεως καταναλωθησομένου τυπογραφικοῦ χάρτου· ἀντιβιάσθη δ' οὕτω τὸ πρὸν τοῦ 5 ἄρθρου τούτου εἰς δρ. 3150.

Προτέθη κατόπιν εἰς συζήτησιν τὸ περὶ τῶν βουλευτικῶν καταλόγων τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας μένον ἐκκρεμὲς ζήτημα. Ἐφ' οὗ εἰς μὲν ἐξέθηκεν ὅτι, ἀκυρωθείσης τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ πλημμελείᾳ τῶν ἐφ' ὧν αὕτη ἐστηρίχθη καταλόγων, πρέπει βητικῶς νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι οἱ κατάλογοι, ἵνα μὴ ἐνεργηθῇ αὖθις ἐπὶ τῶν αὐτῶν καταλόγων καὶ ἡ νέα ἐκλογή καὶ ἀντιδράσις τις οὕτω καταδειχθῇ.

Ἄλλος ἀντίειπεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ, ἢ μόνον ὅτι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, θέλει ἐξελέγξει καὶ τὴν ἐνεργηθησομένην ἐκλογὴν· τοῦτο δ' ἀρκεῖ ἵνα υποδείξῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ὅτι, κατὰ τὴν ἐνεργηθησομένην ἐκλογὴν, ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄλλος δὲ παρετήρησεν, ὅτι, ἂν μὲν ἠκύρωσιν ἡ βουλὴ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἐκλογὴν ἐπὶ πλημμελείᾳ τῶν καταλόγων, ὀφείλει βητικῶς νὰ ἀποφανθῇ καὶ ἐπὶ τῆς ἀκυρότητος αὐτῶν, ἵνα υποδείξῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τὸ κατὰ τὴν νέαν ἐκλογὴν πρακτέον, καὶ μὴ συμβῇ ἀνωμαλία τις, ἐνεργουμένης καὶ τῆς νέας ἐκλογῆς ἐπὶ τῇ βίσει τῶν αὐτῶν καταλόγων.

Ἀντίειπε δ' αὖθις ἄλλος, ὅτι ἡ κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν ἐνεργηθεῖσα τελευταῖον ἐκλογή ἠκυρώθη οὐ μόνον ἐπὶ τῇ πλημμελείᾳ τῶν ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη καταλόγων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλαῖς ἄλλαις παραβάσει τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου, βητικῶς ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς μειοψηφίας τοῦ ἐξελέξαντος αὐτὴν τμήματος ἐκτιθεμένων· ἤθελε δ' εἰσεῖν ἀσυνεπὲς ἂν ἦδη εἰς νέαν ἐπὶ τῶν καταλόγων προέβη ἀπόφασιν, ἀφ' οὗ ἀπερρίνατο ἤδη γενικῶς ἐπὶ πάσης τῆς ἐκλογῆς, παραδεχθεῖσα τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος. Καὶ ὅτι ἡ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς ὑπόδειξις τοῦ κατὰ τὴν ἐνεργηθησομένην ἐκλογὴν πρακτέου δὲν εἶναι ἔργον τῆς βουλῆς, ἀλλὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου, ὀφείλοντος νὰ ἀκερβῇ

ἐπὶ τῶν συζητήσεων καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς βουλῆς καὶ δαγγίσῃ τοὺς ἐκλογεῖς.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι, ἀναθεωρουμένων ἐτησίως τῶν καταλόγων, δύναται νὰ διορθωθῶσιν αἱ ἐν τοῖς τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας ὑπάρχουσαι τυχόν πλημμελείαι κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῶν.

Προσέθηκεν ἕτερος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα, ὅτι, ὀφειλοῦσθε ἐκάστης ἐπαρχίας νὰ ἐνεργῇ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς κατὰ τὰς τοῦ περὶ τούτων νόμου διατάξεις, τὸ ἐξελέγξον αὐτὰς σῶμα θέλει παραδεχθῇ τὰς αὐτῶς ἐνεργηθῇ· ἀρκεῖ νὰ ἀρκεῖ νὰ υποδείξῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Ὀλυμπίας τὸ κατὰ τὴν νέαν ἐκλογὴν πρακτέον. Καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀνάπτυξιν δικαιούται νὰ φέρῃ τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, μηδὲν πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἔχον κατὰ τὸν νόμον· ἐφ' ὃ καὶ ἐναντίας ἂν ποτε δώσῃ ἀναπτύξεις δὲν εἶναι εἰσακουστόν.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἀκυροῦνται ἢ ἐν μέρει, ἀκυρονομένης μόνον τῆς ψηφοφορίας καὶ τῶν ἄλλων κατ' αὐτὴν πράξεων, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν προκαταρκτικῶν οἰαί ἢ τε τῶν ἐπιτροπῶν σύστασις καὶ ἢ τῶν καταλόγων σύνταξις, ἢ καὶ ὁλοκληρίαν, ἀκυρονομένων τότε πασῶν τῶν ἐκλογικῶν πράξεων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ὅτι ἡ ζητούμενη διασάφησις τῆς ἀποφάσεως τῆς βουλῆς δὲν εἶναι κατὰ τι ἄτοπος, ἡμῶν αὐτῶν ἀμφισβαστικῶν ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν καταλόγων τούτων, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἀμφισβαστικῶν περὶ τούτου τῶν ἐκλογῶν καὶ τοῦ ὑπουργείου· κατὰ δὲ τὴν ἐκδοσὶν τῆς μειοψηφίας, τῆς ὁποίας τὴν γνώμην παρεδόχθη ἡ βουλὴ, ἢ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ἀκυρωθεῖσα τελευταῖον ἐκλογή ἠκυρώθη οὐ μόνον ἐπὶ πλημμελείᾳ τῶν καταλόγων, ἀλλὰ καὶ τῶν προκαταρκτικῶν, ἐξαφανισθεῖσα καὶ ὁλοκληρίαν· οὕτω δ' ἐστὶν ἐπίσης καὶ ὁλοκληρίαν ἀπ' ἀρχῆς ἐνεργητέα.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποφανθῇ βητικῶς ἡ βουλὴ ἐπὶ τῆς τῶν καταλόγων ἀκυρότητος, ὑπαρχόντων ἐν τῇ βουλῇ βουλευτῶν ἐξ ἐκλογῆς ἐπὶ τούτων στηρίχσεως.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι τὸ ζήτημα, εἰάν ἡ βουλὴ δύναται μετὰ τῶν ἄλλων ἐκλογικῶν πράξεων νὰ συνακυρώσῃ καὶ τοὺς καταλόγους, ἔλυσεν ἤδη ἡ βουλὴ, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῖς περιέχουσιν τὴν τῶν ἐκλογῶν ἐξέλεξιν κατὰ τὴν Α. καὶ τὴν Β'. βουλευτικὴν περίοδον. Καὶ ὅτι ἤδη, ἀκυρωθείσης τῆς ἐκλο-

γικῶς ἐξάγεται καὶ ἡ τῶν καταλόγων ἀκυρότης ἐκ τῆς ἐπὶ πλημμελείᾳ αὐτῶν ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, ἐμμενάντων ὅμως τῶν ἐκλογέων εἰς τὴν κατάχρησιν διὰ τὸ μὴ ῥητὸν τῶν ἀποφάσεων τῆς βουλῆς, πρέπει ἤδη νὰ κηρύξη ῥητῶς καὶ τῶν καταλόγων τὴν ἀκυρότητα. Ὅτι τοῦτο κατεδείχθη προφανῶς κατὰ τὴν ἐξελεγχθῆναι τῆς ἀρχικῆς ἐκλογῆς Γυθείου, ὅτε τὸ ἐξελέγξαν τμήμα, πεισθὲν περὶ τῆς τοιαύτης τῶν καταλόγων πλημμελείας, δὲν ἐπρότεινε μὲν τὴν ἀκύρωσιν αὐτῶν, ἵνα εἰς ῥητὴν τοιαύτην ἀπόφασιν προσέλθῃ ἡ βουλὴ, ἐγνωμοδοτήσεν ὅμως τὴν ἀφαίρεσιν τῶν φαινομένων εἰκονικῶν ψήφων πεποιθὸς ὅτι διὰ τῶν ὑπολειπομένων παύεται ἡ γενικὴ τῆς ἐπαρχίας θέλησις· γενομένης δὲ παραδεκτῆς τῆς γνώμης τοῦ ταύτης, καὶ προκειμένης τελευταίον τῆς ἐνεργείας νέας συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς, οὐδὲν οἱ ἐκλογεῖς ἐτήρησαν πρὸς ἀνθρώπων τῶν περὶ τὴν οὐρανὴν τῶν καταλόγων καταδειχθεισῶν ὡς ὑπαρξασῶν πλημμελειῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ τὴν νέαν ταύτην ἐκλογὴν στηρίζαντες προσῆλθον εἰς τὸ πρὸ τινοῦ καιροῦ ὑποβληθῆναι αὐτῆς εἰς τὴν ἐξελεγχθῆναι τῆς βουλῆς ἀποτέλεσμα τῆς συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου.

Παρατηρησάντων τινῶν, ὅτι διὰ τοῦ παραδείγματος τούτου προσβάλλεται ἡ νομιμότης ὑπαρχόντων ἤδη ἐν τῇ βουλῇ βουλευτῶν, ὁ ἀγορεύων, θεσπιῶν τὴν βουλὴν ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην ἔχει πρόθεσιν ἀπλῶς δὲ μόνον καὶ πρὸς κατάδειξιν τοῦ αὐτοῦ τοῦ παραδείγματος τούτου ἐμνήσθη, ἐκκαλοῦνθαι, ὅτι, ἂν κατὰ τὴν ἐξελεγχθῆναι τῆς ἀρχικῆς ἐκλογῆς Γυθείου τὸ τμήμα, ἀφαιρίσαντας εἰς αὐτὸ φανείσας εἰκονικὰς ψήφους, ἐπρότεινε τὴν τῶν καταλόγων ἀκύρωσιν, δὲν ἤθελεν εὐρεθῆναι εἰς δυσκολίαν τιὰ ἡ βουλὴ κατὰ τὴν ἐξελεγχθῆναι τῆς τελευταίας συμπληρωτικῆς ἐνεργειᾶς. Ὅτι τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας· διότι, ἐξελεγχθέντες τῆς ἀρχικῆς ἐκλογῆς δήμου τινος, ὁ κατάλογος κατεκρίθη ὡς εἰκονικός, καθὼς περιέχον ἀριθμὸν ψηφοφόρων τὸν ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψυχῶν, μὴ κηρυχσάντες ὅμως τῆς βουλῆς αὐτὸν ῥητῶς ἀκυρον, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καταλόγου καὶ τὴν συμπληρωτικῶς ἐνεργηθεῖσαν τελευταίον ἐστέρησαν, μὲν ὅτι ἐμμέσως ἀπερήνατο ἡ βουλὴ κατὰ τὴν τῆς ἀρχικῆς ἐκλογῆς ἐξελεγχθῆναι αὐτὸν ἀκυρον. Ὅτι δὲν δύναται διὰ ταῦτα νὰ διψχυρισθῇ τις ὅτι, ἀκυρωθείσας τῆς ἐκλογῆς, συνεπάγεται θεσπίζα καὶ ἡ τῶν καταλόγων ἀκύρωσις· ἵνα δὲ θεραπεύαν τινα ἐπενέγκωμεν ἐπὶ τοῦ ἐπεκτεινομένου τούτου κακοῦ, περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας συζητοῦντες ἤδη, φρίλομεν νὰ ἐπεκτείνωμεν πέραν αὐτῶν τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν, καὶ

νὰ περιλάβωμεν ἐν αὐτῇ καὶ τοὺς καταλόγους τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, τοὺς ἐπὶ τῇ αὐτῇ πλημμελείᾳ φεραθέντας· διότι κατ' οὐδὲν ὠφελεῖ ἡ ἐν ἐνὶ δήμῳ ἡ μιᾷ ἐπαρχίᾳ θεραπεία τοῦ κακοῦ, ὅταν τοῦτο ἀφίηται ἀθεράπευτον ἐν τοῖς ἄλλοις τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας δήμοις, ἢ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ἐπαρχιῶν. Ὅτι, καταδειχθέντος οὕτως ἀναγκασίου νὰ τεθῇ γενικὴ τις θάσις, πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ τοῦ ὅλικου τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, ὡς ἐν ἐπὶ τέσσαρα, μὲν ὅλον ὅτι καὶ ἐπὶ πέντε ἀκριβοδικαίως ἐδύνατο νὰ ὑπολογίσῃ τις αὐτόν· τούτου δὲ γενομένου νὰ ἐκφράσῃ ἡ βουλὴ τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν· αἰετιδῇ οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας περιέχουσιν ἀριθμὸν ψηφοφόρων πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψυχῶν, ἀκυροῦνται, καὶ διὰ ταύτης δὲ θίβει κατορθωθῆναι θεωρηθῶσιν ἀκυροὶ πάντες οἱ πλέον τοῦ τετάρτου τοῦ πληθυσμοῦ ἀριθμὸν ψηφοφόρων περιέχοντες, καὶ ἀεθῇ ἡ κατάχρησις πανταχόθεν.

Ἀποχωρησάντων πολλῶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, τὸ Σώμα δὲν ὑπελείπετο πλέον πληρὲς· ἐφ' ᾧ ὁ Πρόεδρος ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Κ. Ἀντωνιάδης ἀναγλῶν τὸν ἕτερον τῶν γραμματέων.
Μελ. Χατσημέλιτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΓ'.
Τῆς 9 Λυγός. 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Βουλευτῶν, καὶ εἰρεθείσας πλήρους τῆς βουλῆς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐπέμεινε ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν· ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκρίθησαν ὑπεγράψαντες ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων. Ἐγένετο ἐν πρώτοις ἡ μηνιαία τῶν τμημάτων κλήρωσις ὑφ' ἐνὸς τῶν γραμματέων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Κ. Μ. Βιτάλη καὶ Γ. Παπαδημητρίου, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ Κ. βουλευταὶ, ὡς ἐξῆς·

Α.	Β.	Γ.
Ι. Πατρίκης	Νικὼλ. Κορραϊτάκης	Μ. Ἀναστασόπουλος
Δ. Π. Νάκος	Π. Α. Ζάννος	Κ. Νάκος.
Μ. Βαλίττας.	Ι. Τασαίος	Ἰω. Ζάρκος.
Α. Ἀλεξανδρόπουλος.	Γ. Μήτσος	Ἀν. Μακρυπολίμπος.
Ματ. Πρωτοπαπᾶς	Δ. Κουδύλης	Παῦλος Λαντούρης.
Δ. Κουμανιώτης.	Α. Δημητρίου	Κ. Μανέτας

Γ. Ι. Βατίστας
Ν. Μοσχούλας
Κ. Βέικος
Α. Κεγγιζής
Σ. Βαρόσης
Γ. Παπαϊνικολάου
Δ. Σακελλαριδής.
Κ. Δαρειώτης.
Σ. Αντωνιάδης
Γ. Γκούρας
Α. Κουντουριώτης
Κ. Τσιβέλλας.
Α. Γουζοβάσης

Ήλ. Παπαδαίος
Μ. Δ. Καίρης.
Έμ. Α. Όρλώφ
Α. Δανόπουλος
Ίω. Γ. Κριεζής.
Σταμ. Νικολαΐδης
Γ. Ριζόπουλος
Γ. Σ. Κριεζής
Δ. Χατζίσκος.
Κ. Τσουκαλάς.
Ν. Ίατρος
Π. Παπατσώνης
Δομ. Στεφάνου.

Μ. Μιχαλόπουλος
Δημ. Δεληγιώργης.
Ν. Τσαλακώστας
Π. Παπαδιαμαντόπουλος
Κλειμ. Οικονόμου
Ν. Ανδρίκου
Α. Παπατσώρης
Α. Αρμάος
Ι. Περίδης
Κ. Βροζάκης.
Έμ. Μελετόπουλος
Βελ. Νικολαΐδης

Δ.

Ε.

Σ.

Α. Μάμουκας.
Γ. Μπάνης
Σταρ. Στεφανόπουλος.
Ίω. Τουμαρής
Άνδρ. Νοταράς
Ήλ. Γιατράκος
Π. Ματάλης
Β. Πετμεζής
Ι. Οικονόμου
Γ. Παπαδημητρίου
Α. Καστανός.
Ζ. Δεπάστας
Γ. Μπάστας
Ίω. Παπατσώνης
Χ. Τζίνος
Ι. Κλίμακας
Εύς. Οικονομόπουλος
Ι. Αντωνόπουλος.

Μ. Βιτάλης
Γρ. Ν. Κορριωτάκης.
Π. Δαρειώτης
Δ. Ν. Μπούκουρας
Μ. Ίατρος
Δημ. Καλλιφρονάς.
Μ. Σισίνης.
Σ. Γρίδας
Π. Μοναστηριώτης.
Κ. Σχινάς
Εδστρ. Παρίσης
Σ. Λογοθετόπουλος
Άθ. Δανηλόπουλος
Θ. Μίσης.
Γ. Κ. Πετμεζής
Μελ. Χ. Μελέτης
Γερ. Μαυρομιγλής
Π. Μαυρομιγλής

Χ. Δεμάδας.
Σ. Βαλέσσας
Π. Τσιμπουράκης
Νικόλ. Μπουτουνάς
Κ. Αντωνιάδης
Σ. Στράτος
Εδς. Σπυρίδωνος.
Π. Ράγκος
Γ. Αντωνόπουλος
Α. Γεωργαντάς
Κ. Φατίσας.
Γ. Κ. Βελής
Θ. Πετρινός.
Α. Καμπάνης.
Γ. Κονδύλης
Σ. Διληγιαναΐκης
Κων. Δουδουινιώτης
Ίω. Α. Χατζόπουλος.

Ζ.

Γ. Μαυρομιγλής
Α. Κανελλόπουλος
Γρηγ. Χατσηγιάννης
Δ. Α. Κουντουριώτης
Δ. Βιρόλης
Π. Δημητρακαράκος

Γ. Λογιωτατίδης
Δ. Χρηστίδης
Πέτρος Τσανιτάκης.
Π. Δελιγιάννης
Α. Πετράκης
Γ. Γιωδάσης

Γ. Πανοπισφτόπουλος
Ρήγας Παλαμίδης.
Έλευθ. Καλογεράς
Δ. Όρεινός.
Έμμ. Αντίπας.
Χ. Σουμαρίπας.

Ό επί των στρατιωτικών ύπουργός εισήγαγε νομοσχέδιον περί των κληρονομικών δικαιωμάτων των έν τοις μητρώοις εγγεγραμμένων, τό όποιον, άναγνωσθέν μετά της δικαιολογητικής αυτού έκθέσεως, έχει ούτω.

Πρός την Βουλήν.

Κέριοι !

« Η διάταξις του 10 ψήφισματος, ή άφορώσα την άπονομήν της προικοδοτήσεως εις τους κληρονόμους των στρατιωτικών και ναυτικών, των έν τοις διαφόροις μητρώοις καταγεγραμμένων και βαθμολογημένων, άποβιωσάντων δέ πριν ή λάβωσι τον βαθμόν των και την αναλογούσαν προικοδοτήσιν, μένει μέχρι τουδε άνεκτέλεστος, διά την έλλειψιν νόμου, όρίζοντος τους έχοντας δικαίωμα εις την κληρονομίαν της προικοδοτήσεως συγγενείς των αποθανόντων.

Διάφορα ύπουργεία κατά διαφόρους έποχάς εισήγαγον εις τά νομοθετικά σώματα νομοσχέδιον περί του άντικειμένου τούτου, άλλ' άλλεπάλληλοι περιστάσεις έπέφερον την άναβολήν της συζήτησεως του ειρημένου νομοσχεδίου παρά της Βουλής και της Γερουσίας.

Διά να μή μένη περαιτέρω άνεκπλήρωτος ή εύεργετική αύτη διάταξις του διαληφθέντος ψήφισματος, οι ύποφαινόμενοι παρουσιάζομεν εις την συζήτησιν ύμϊν νομοσχέδιον περί του όρισμού των κληρονόμων των ως άνωτέρω αποβιωνόντων στρατιωτικών και ναυτικών, τό όποιον επιβλήθη ήδη παρά της Γερουσίας.

Τό Νομοσχέδιον τούτο, ως σύμφωνον μέ τους όρισμούς του 10 ψήφισματος, δέν αμφισβόλλομεν ότι θέλει τύχει της ταχείας επιψήφισεως ύμϊν, Κύριοι, καθόσον μάλιστα πολλοί των διαληφθέντων κληρονόμων εύρίσκονται εις έντελ ή ένδειαν.

Έν Αθήναις, την 29 Ιουλίου 1849.

Οι ύπουργοί των Στρατιωτικών και των Ναυτικών
Κ. ΚΑΝΑΡΙΗΣ. Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επιφορτίζομεν τους Ημετέρους ύπουργούς των Ναυτικών και των Στρατιωτικών να εισάξωσι τό πρόν νομοσχέδιον εις την Βουλήν και να τό ύποστηρίξωσι κατά την συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Τό δικαίωμα κληρονομίας εις την προικοδοτήσιν των αποβιωσάντων στρατιωτικών και ναυτικών, των κατατεταγμένων

μέ πραγματικὸν βαθμὸν εἰς τὰ Μητρώα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν συστηθεισῶν διὰ μὲν τοὺς Στρατιωτικοὺς, δυνάμει τῶν ἀπὸ 13 Μαρτίου 1833 καὶ 15 Δεκεμβρίου 1835 καὶ 23 Νοεμβρ. 1836 Β. Διαταγμάτων, διὰ δὲ τοὺς Ναυτικούς, δυνάμει τῶν ἀπὸ 21 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1833 καὶ 23 Φεβρουαρ. 1835 Β. Διαταγμάτων, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσιν μερίδα, καὶ ἐν ἐλλείψει ὧν τούτων εἰς τοὺς πατέρας καὶ μητέρας ἐκείνων, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς ἐπίσης κατ' ἴσιν μερίδα.

Ἄρθρ. 2. Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεῦτερον γάμον συνελθούσας χήρας.

Ἄρθρ. 3. Αἱ χήραι καὶ τὰ ὄρφανὰ, τὰ ὅποια ἤθελον λαμβάνει σὺνταξιν τινα παρὰ τοῦ Δημοσίου, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐν παραιτήσῃ τὴν σὺνταξιν.

Ὁρεῖται δὲ νὰ παρουσιάσῃ τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίωματος ἐπὶ παραιτήσεως συντάξεως ἀπαιτήσιν των, ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ παρελθούσιν τῶν ὁποίων δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἡ χορηγουμένη εἰς τὰς ἀνωτέρω χήρας καὶ ὄρφανὰ σὺνταξις θέλει παύσει τότε, ὅταν τοῖς παραχωρηθῶσι τὰ προικοδοτικὰ γραμμάτια.

Ἄρθρ. 4. Ἡ προικοδότησις θέλει χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 1838 περὶ προικοδοτήσεως νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς προικοδοτικὸν γραμμάτιον.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ προικοδότησις αὕτη δὲν θέλει υπερβαίνει κατὰ μέγιστον ὅρον τὴν ὥρισμένην διὰ τὸν ταγματάρχην τῆς φάλαγγος προικοδοτήσιν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουσι ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἀθῆναι τὴν 27 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ. Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, περὶ παραχωρήσεως χιλίων στρεμμάτων γῆς εἰς τὸν ὑποστράτηγον Κ. Νικήταν Σταματελόπουλον, περὶ παραχωρήσεως πεντακοσίων

στρεμμάτων εἰς τὸν ὑποστράτηγον Χ. Χρῆστον, περὶ καθυστερούντων καὶ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἀνέγνω τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις αὐτῶν, ἔχουσας οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, ἡ ἐπιτεργασθεῖσα τὸ νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως χιλίων Β. στρεμμάτων ἰθνηκῶν γαιῶν εἰς τὸν ὑποστράτηγον Νικήταν Σταματελόπουλον, ὑπὸ μεγάλου πρὸς τὸν ἱεχον τοῦτον ἀγωνιστὴν ἐμπνεομένη σεβασμοῦ, δὲν εἰδίστασιν οὔτε μίαν στιγμήν νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον, καὶ συστήσῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ὅταν πρόκηται περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἐνδόξων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες διὰ τῆς ἀνδρίας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἀνῆγειραν τὸ ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας δεδουλωμένον ἔθνος, τὸ αἶσθημα τῆς πρὸς αὐτοὺς ὀρελλομένης μεγάλης εὐγνωμοσύνης νικᾷ ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ ὑπὸ τοῦ αἰσθηματος τούτου κατελήφθη, Κύριοι, ἡ ἐπιτροπὴ σας, ἐπιτεργαζομένη τὸν νόμον τοῦτον· αὐτὸ τοῦτο θέλει, δὲν ἀμφιβάλλομεν, μερισθῇ ἡ Βουλὴ τοῦ ἔθνους, τὴν ὁποίαν βέβαια δὲν λανθάνει, ὅτι αἱ πρὸς τοὺς ἀνδρας τοῦ ἀγῶνος διδόμεναι ἀμοιβαὶ δὲν εἶναι συνεισφοραὶ ἱλίους, ἀλλ' ἀπόδοσις χρέους ἡροῦ πρὸς τοὺς σώσαντας τὴν πατρίδα.

Γνωμοδοτοῦσα δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, νομίζει καθήκον της νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ νόμου τούτου κρίνει ὅλως διόλου ἐξαλειπτέον.

Ἡ πρὸς τὸν ὑποστράτηγον Νικήταν Σταματελόπουλον παραχώρησις ἰθνηκῶν γαιῶν δὲν πρέπει κατ' οὐδέναι λόγον νὰ θεωρηθῇ ἄλλως, εἰμὴ ὡς γενναία δωρεὰ προσφερομένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸν ἀνδρείον τοῦτον κολεμιστὴν. Εἶναι ἀξιοπρεπέστερον καὶ γενναιότερον τοῦτο, παρὰ ἡ ἰδέα τοῦ συμφητισμοῦ, ἀπέναντι τῶν ὧν ἔχει, τυχόν, νὰ λαμβάνῃ ὁ ὑποστράτηγος παρὰ τοῦ ἔθνους ταμείου.

Αἱ πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς ἀμοιβαὶ, Κύριοι βουλευταί, δὲν δύνανται οὐδόλως νὰ ἔχωσι σχέσηιν μὲ τὰ χορηγήματα τὰ Πρακτ. Βουλ. 6'. περίοδ. 6'. συνέδ. τόμ. Γ'. 10

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, θεωρήσασα μετ' ἐπιμελείας τὴν περὶ καθυστερούντων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον πρότασιν νόμου τοῦ Κ. Ἀλεξανδροπούλου βουλευτοῦ Μαντινείας, καὶ εὐροῦσα αὐτὴν σύμφωνον μετὰ τὰς ἐθνικὰς ἀρχάς, αἰτίνες ἀνεπύχθησαν πολλάκις, οὐχ ἥττον δὲ ἀναγνωρίζουσα ἀπόλυτον πλέον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιψηφίσσεως αὐτοῦ τοῦ νόμου, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου καὶ τὸ ἔθνος ἐξεφράσθη, καὶ ἡ κυβερνήσις καὶ ἡ βουλὴ αὐτὴ, διὰ τε τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ δημοσίου, καὶ διὰ τὰς καλῶς ἐννοουμένας ἐλευθερίας τοῦ πλῆθους, συνιστᾷ αὐτὸ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Κλαομ. Οἰκονόμου.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι Βουλευταί!

Ἐπεξεργασθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ Σας τὸ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαιμόνος Κ. Ν. Κορριωτάκη ὑποβληθὲν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον, περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, προτείνει τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας τροπολογίας.

Ἄρθρον 3.

Α. Ὁ § 6. τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναγκαῖον θεωρεῖται νὰ διορθωθῇ ὡς ἐφεξῆς.

« 6. Οἱ σταφυδιῶνες καὶ αἱ λοιπαὶ παντὸς εἶδους φυτεῖαι, δταν αὐταὶ εἰσὶν αἱ παράγουσαι τὴν κυριωτέραν τοῦ κτήματος πρόσοδον. »

Ὁ λόγος τῆς τοιαύτης τροπολογίας εἶναι προφανής· καὶ θέλει ἀναπτυχθῇ καὶ διὰ ζωῆς κατὰ τὴν συζήτησιν.

Β. Ὁ § 6. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ διαγραφῇ, κανονιζομένης τῆς διαθέσεως καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγομένων κτημάτων εἰς τὸ ἄρθρον 36 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Ἄρθρον 8.

Γ. Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν παραδέχεται ὁλοκλήρως τὸ ἄρθρον τούτο, ὡς ὑπάρχει εἰς τὸ νομοσχέδιον· ἀλλ' ἐν μέλος αὐτῆς διεφώνησε μόνον ὡς πρὸς τὸ 6. ἐδάφιον τοῦ § 1α. τὸ ὁποῖον ἐθεώρησεν ὡς ἐξαλειπτόν, καθὼς ἀντιβαίνει εἰς τὸν σκοπὸν τῶν προεκτεθεισῶν διατάξεων περὶ καταστρώσεως, ἐκθέσεως, ἐκδικάσεως καὶ τελεσιδικίας τῶν προικοδοτικῶν κατα-

λόγων, καὶ καθὼς μὴ συμβιβάζομενον μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθ. 16. Εἰς δὲ τὴν βουλὴν ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ μετὰ τὴν συζήτησιν ὁποῖαν ἐγκρίνοι, ἐκ τῶν δύο τούτων γνωμῶν.

Ἄρθρον 16.

Δ. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου θεωρεῖ συμπληρωτέον ἡ ἐπιτροπὴ ὡς ἐφεξῆς.

« Τὰ γραμματικά διὰ ταῦτα πρέπει νὰ κατατεθῶσιν εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας, διὰ νὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὰ πρακτικά, ἢ, ἂν δὲν ὑπάρχωσιν ἀνὰ χεῖρας, πρέπει νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ, ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν δευτέραν ὁμῶς ταύτην περίστασιν πρέπει νὰ συνοπογραφῇ εἰς τὰ πρακτικά καὶ ἀξιώχρεως ἐγγυητής. »

Ἄρθρον 18.

Ε. Ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τὸ δέον παρατεταμένην τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὀριζομένην προθεσμίαν τῆς παραπομπῆς τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, καὶ ἐπὶ τούτῳ προτείνει νὰ ὀρισθῇ ἀντ' αὐτῆς τὸ πολὺ τεσσαρακονθήμερος.

Ἄρθρον 19.

ΣΤ. Ἀπ' ἐναντίας φρονεῖ, ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον σύντομος χορηγείται διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς τὸ συνέδριον ἡ προθεσμία, διὰ τὴν ἐξέλεγχθαι τῆς νομιμότητος καὶ τοῦ κύρους τῆς γενομένης δημοπρασίας, καὶ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως. Προτείνει ἐπομένως νὰ ὀρισθῶσιν εἰσὶν ἡμέραι ἀντὶ τῶν ὁκτώ.

Ἄρθρον 27.

Ζ. Νομίζει ἀναγκαῖον ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξήγησεως νὰ ἐκφρασθῇ σαφέστερα ὁ παράγραφος ἑκτος τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς ἐφεξῆς.

« 6. Εἰκοσιπέντε στρέμματα γῆς καλλιεργησίμου δι' ἑκα-
στον ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φυτευθῶσιν ἀπὸ τοὺς κατοίκους, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἐν καιρῷ εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διδασκάλου καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου. »
Ὁ λόγος εἶναι πρόδηλος, διότι παντοῦ μία τάση μόνον ἐκτασεῖς γῆς δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ διὰ τὴν ἐντελὴ μισθοδοσίαν τοῦ διδασκάλου καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου, οἷανδήποτε καὶ ἂν ἤθελε λάβει καλλιέργειαν.

Ἄρθ. 30.

Η. Εἰς τὸ τέλος τοῦ 30 ἄρθρου θεωρεῖ ἀναγκαῖον ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προστεθῇ καὶ τρίτον ἐδάφιον ὡς ἐφεξῆς.

« Κατὰ πενταετίαν δὲ θελεῖ γίνεσθαι ἀναθεώρησις τῆς παρα-

χωρητάς, ως εἶπται, ἐκτάσεως μέχρι τῆς οὐριστικῆς τοῦ δήμου προικοδοτήσεως.

Τοῦτο δὲ διὰ τὸν γνωστὸν λόγον τῆς εἰς τὰ ζῶα συμδαινούσης αὐτομειώσεως.

Ἄρθρον 32. ὅτι νομοθετεῖται ὅτι

Θ'. Ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς θεωρήσεν ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ ὡς προτελευταῖον ἐδάριον τοῦ άρθρου ταύτου καὶ τὸ ἐξῆς.

Ἐὰν τὸ ἑκατόμυρον δὲ θέλουν ἐξοφληθῇ ἀπαρἀλλάκτως, εἰς δέκα ἴσας δόσεις ἀτόκως, καὶ τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ δεκαετῆς πιστώσεις, κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων νόμον, ὡς ταυτιζομένων τῶν τοιοῦτου εἶδους χρεῶν.

Ἡ δὲ μειονοψηφία ἀντέτινεν εἰς τὴν προσθήκην ταύτην δι' ἀσχυρίζομένη, ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει εἰς τὸ νομοσχέδιον, καθ' ὅσον εἰς τὸν προκείμενον νόμον, δὲν δύναται νὰ γένῃ λόγος, εἰμὴ μόνον περὶ τῶν κτημάτων ἐκείνων, τὰ ὅποια παρεχωρήθησαν ἢ θέλουν παρεχωρηθῇ ἐπὶ προικοδοτήτει, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν ἐκποιηθέντων ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς ἄλλου νόμου, ἥτοι τοῦ περὶ ἐκποιήσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σήμερον οὐδεμία πρόκειται νὰ γένῃ μεταρρυθμῖσις.

Ἄρθρ. 36. ὅτι νομοθετεῖται ὅτι

Γ'. Τὸ ἄρθρον τοῦτο θεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 36. Ὅσοι οἰκοδόμησαν ἐπὶ ἐθνικῶν γηπέδων, μὴ ἐκποιηθέντων ἢ ἄλλως παρεχωρηθέντων κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ νόμους, οἴκους, ἐργαστήρια καὶ ἄλλας τοιαύτας οἰκοδομὰς, ἢ ἐνέργησαν ἐπ' αὐτῶν φυτείας, καὶ εἰσέτι δὲν ἐπωδίασθασαν μὴ τὰ ἀναγκαῖα παρεχωρητήρια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν άρθρων 11 καὶ 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου τοῦ 1835 ἔτους, εἰ τοιοῦτοι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποκτήσαντες πᾶν νόμιμον δικαίωμα ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων.

Ἐπομένως καὶ τὰ κτήματα ταῦτα θεωρούμενα ὡς καθαρῶς ἐθνικά θέλουν διατεθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν παρόντα νόμον, προηγουμένης ἐκτιμῆσεως μόνον τῶν γηπέδων μετὰ τοῦ εἰς αὐτὰ ἀνήκοντος ὕλικου, καὶ προσδιοριζομένου ῥητῶς εἰς τὴν προκήρυξιν, ὅτι ὁ μέλλων νὰ λάβῃ τὸ τοιοῦτον κτήμα εἰς προικοδοτήσιν ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ καὶ τὸν ἀνεγείραντα τὴν οἰκοδομὴν ἢ ἐνέργησαντα τὴν φυτείαν διὰ τὰ καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἐξόδα, ἐξακριβωμένου τοῦ ποσού διὰ πραγματογνωμόνων διοριζομένων κατὰ τὸν νόμον.

Αὐτὸ τοῦτο ἐννοεῖται καὶ δι' ὅσους ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκίασαν ἐθνικὴν τινα οἰκοδομὴν, καὶ δὲν ἐλαβον μέχρι τοῦδε τὸ ἀναγκαῖον παρεχωρητήριον.

Ὁ λόγος τῆς τροπολογίας τοῦ άρθρου τούτου στηρίζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, καθ' ἃς εἰσέτω πρέπει νὰ ἀπονέμῃται τὸ εἰς αὐτὸν ἀνήκον, καὶ εἰς τὴν ἀναγκαῖαν εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπιείκειαν, ἀπέναντι τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἐξαρσάσῃ ἀκριβῶς ὁ νομικὸς κανὼν, κατὰ τὸν ὁποῖον, ὁ κτίζων ἢ φυτεύων εἰς ἀλλοτρίαν γῆν ἀποβάλλεται τῆς δασποτείας, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ τὰ ὅποια κατέβαλεν ἐξόδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1849.

Ὁ εἰσαγγεὴς Ἰ. μ. Α. Χατζόπουλος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ δημόνου πιστώσεως, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο, ἀνγκνωσθὲν μετὰ τῆς δικτατολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἔχει οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Ἐποβάλλω κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἱμῶν σχέδιον Νόμου, περὶ δημόνου πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου ε. ε.

Ἡ πίστωση αὕτη ζητεῖται ἤδη, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπιψηφισθέντος παρ' ἱμῶν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1849.

Λέξαντος δὲ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τὰ δι' αὐτὸν ἐξόδα ἀποκατεστάθησαν πληρωτέα καὶ ἀπαιτητὰ· μέλλοντος δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ συζητηθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, θεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῇ πίστωση καὶ διὰ τὸν Αὐγούστου μῆνα, ἵνα μὴ καθυστερήσῃ ἡ ἔτοιμος πληρωμὴ καὶ τῶν διὰ τὸν μῆνα τούτον δαπανῶν, ἐὰν τυχόν ἢ συζητήσῃ καὶ ἀφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ παραταθῇ πέραν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Συνιστῶ ἐπομένως εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ταχίαν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ αὐτοῦ πρόκειται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ υποστηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσαι ἐπὶ τῇ βᾶσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπιψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ὁ αὐτὸς εἰσήγαγεν ἔτι καὶ νομοσχέδιον, περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως καθυστερούντων ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1848· ἔχει δὲ καὶ τοῦτο ὡς καὶ ἡ δικαιολογητικὴ αὐτοῦ ἐκθεσις, οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως υποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον, περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 36, 600 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὰ ἐξόδα τῆς χρήσεως τοῦ 1848.

Ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τούτου θελετε παρατηρήσει, Κύριοι, ὅτι ζητεῖται πίστῳσις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 8. α Ταμεία. ἄρθρ. 5,

μετακόμισις δημοσίων χρημάτων δραχ. 3000. Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848, ἐχορηγήθη πίστῳσις ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου καὶ ἄρθρ. δραχ. 6000, ἀλλὰ, τῆς ποσότητος ταύτης πρὸ καιροῦ ἐξαντληθείσης, μένουσιν διάφορα τοιαῦτα ἐξόδα ὀφειλόμενα πρὸς τὰ ἀρμόδια ταμεία, παρὰ τῶν ὁποίων συνήθως προκαταβάλλονται.

Οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἐξόδον τοῦτο κυζήθη κατὰ τὸ 1848, εἰσὶν ἡ ἀνάγκη τῆς συνεχούς συγκεντρώσεως εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῶν παρὰ τῶν διαφόρων ταμείων εἰσπραττομένων χρημάτων, καὶ οἱ πληρωθέντες ναῦλοι εἰς τὰ Αὐστριακὰ ἀτμόπλοια διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν χρημάτων τούτων ἀπὸ τὰ ταμεία Πατρῶν, Ναυπλίας καὶ Σύρου.

Ἡ ἀνάγκη τῶν πληρωμῶν παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου δὲν ἐπέτρεπε νὰ προσκατεργῇται ἡ συγκέντρωσις μεγάλων ποσοτήτων παρὰ τοῖς ῥηθείσι ταμείοις καὶ ἡ μετακόμισις αὐτῶν διὰ πλοίων τῆς ἐπικρατείας, πολλὰκις ἀσχολουμένων εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας καὶ μὴ δυναμένων προχειρῶς καὶ ἐτοιμῶς νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν χρημάτων ἐκτὸς τούτου καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παραλαβῆς καὶ μετακομίσεως τῶν χρημάτων τούτων ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Ἀθήνας ἐδιπλασιάσθησαν, ὡς ἐκ τῆς ἐπὶ μικρᾷ ποσότητος συγκεντρώσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπὶ χρημάτων ἕνεκα τῆς διαληφθείσης ἀνάγκης.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 1. α Ἐξόδα κλεισμένων χρήσεων ἐδάφιν α. «ποσοστά» ζητεῖται πίστῳσις δραχ. 15,000, διότι ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 χορηγηθεῖσα πίστῳσις ἐκ δραχ. 35,000 ἐξαντληθεῖσα δὲν ἐξόφλησεν ὅλοσχερῶς τὰ ὀφειλόμενα ποσοστά ἀπὸ εἰσπράξεων τῶν κλεισμένων χρήσεων, ἐνεργηθειῶν ἐντὸς τοῦ 1848, καὶ ἡ ζητούμενη πίστῳσις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν.

Τὸ ἐξόδον τοῦτο, γενόμενον κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰσπράξεων, θεωρεῖται ὡς ἐξόδον παραγωγικόν, καὶ μηδεμίαν ἔχον ἀνάγκην δικαιολογήσεων.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 1Α., «δέκατα» ἐξόδα ἀπαριθμήσεως μελισσῶν ζητεῖται πίστῳσις δραχμῶν 2,600. Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 χορηγηθεῖσα ἐκ δραχ. 2,000, ἐξαντληθεῖσα ἤδη, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς ζητούμενης πιστώσεως μένει καθυστερούμενον εἰς τοὺς ἀπαριθμητάς αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 1Β., «φόρος ζώων» ἀντιμισθία ἀπαριθμητῶν καὶ βοτῶν «ζητεῖται νέα πίστῳσις ἐκ δραχ. 8,000, ἐξαντληθείσης ἤδη τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 χο-

ρηγνείας εκ δραχ. 25,000 και το ποσόν τούτο μένει οφειλόμενον. Είναι αλήθεια ότι τα ποσά ταύτα είναι επιστρεπτέα, προκαταβαλλόμενα μόνον παρά του δημοσίου, και αποδιδόμενα ακολούθως παρά των προκαλούντων τας απαριθμήσεις κτηνοτρόφων· αλλ' ουχ ήττον αποδεικνύεται, ότι το παραδεχθέν των δηλώσεων μέτρον, όσον όρθόν καθ' ήμας εις την αρχήν του, τώσον δυσεφάρμοστον απέδειχθη κατά την εφαρμογήν του, ένεκα της αδιαφορίας και της τάσεως των κτηνοτρόφων μας εις το αποκρύπτειν τα ζώα των, και ένεκα τούτου πολυτρόπως το δημοσίον ζημιούται.

Τέλος επί του κεφαλαίου ΚΓ', ε έπιτροφαί χρημάτων εδάφιον α. δι' ένδεχομένης επιστροφάς εισοδημάτων της χρήσεως του 1848· ζητείται πίστωση δραχ. 6,000, εξαντληθείσης ήδη της χορηγείας δια του προϋπολογισμού του αυτού έτους εκ δραχ. 5,000 πιστώσεως.

Προκαταβαλλόντων των αγοραστών των δημοσίων προϊόντων το τίμημα αυτών εις τα διάφορα ταμεία, και εισαγομένου τούτου ένιοτε εις τα ταμεία, ως έσόδον τακτικόν, κατά παραδρομήν των ταμίων, αντί να εκδοθή παρακαταθήκης γεμισμάτων, γεννάται ή ανάγκη της επιστροφής του περιπλέον καταβληθέντος ποσού ως προς την αξίαν των παρ' αυτού παραληφθέντων προϊόντων, τα όποια δεν εύρίσκονται πάντοτε σίγα εις τας δημοσίους αποθήκας κατά τας προκηρούς και τα πρακτικά της δημοπρασίας.

Η ζητούμενη όθεν αυτή πίστωση δεν επιβαρύνει παντελώς τα δημοσία έξοδα· πρόκειται να επιστραφώσι χρήματα, πληρωθέντα ήδη δια προϊόντα, τα όποια δεν παρεδόθησαν.

Συνιστώ εις την βούλην την ταχέαν συζήτησιν και παραδοχήν του προκειμένου νομοσχεδίου, ίνα ενεργηθώσιν εγκαίρως και πρό της κλείσεως της χρήσεως του 1848 των οφειλόμενων αι πληρωμαί.

Εν Αθήναις την 8 Αυγούστου 1849.

Ο επί των οικονομικών Υπουργός
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το έπόμενο νομοσχεδίον θέλει υποβληθῇ, όπως έχει, εις την βούλην παρά του Ημετέρου επί των οικονομικών Υπουργού, και υποστηρίχθῃ παρ' αυτού κατά την συζήτησιν.

Υπηρεσάμενοι όμοφώνως μετά της βουλής και της γερουσίας διατάττομεν τάδε.

Άρθρ. 1. Χορηγείται εις το επί των οικονομικών Υπουργείον συμπληρωτική πίστωση εκ δραχ. 36,600 επί των έπομένων κεφαλαίων και άρθρων του ειδικού αυτού προϋπολογισμού, δια τας έξοδα της χρήσεως του 1848 ως εξής:

Κεφάλαιον 8 Ταμεία, άρθρ. 5. Μετακόμισις δημοσίων χρημάτων· δραχ. 3,000.

Κεφάλαιον Ι. Έξοδα κλεισμένων χρήσεων, εδάφιον α. Ποσοστά επί φόρου δεκάτων, και επί των ζώων των παρελθουσών χρήσεων εισπραχθέντος μέχρι τέλους του 1846, ή εισπραχθέντος εντός του έτους 1848 και της χρήσεως του 1847, συμμένου εντός του έτους 1848 και της χρήσεως του 1847, εν περιπτώσει εισπραχθασομένου είτε κατά την διάρκειαν αυτής, εν περιπτώσει καθυστερήσεως της πληρωμής των ποσοστών, είτε κατά τον Νοέμβριον και Δεκέμβριον του 1848, καθ' όν καιρόν ή χρήσις του 1847 είναι κλεισμένη· δραχ. 15,000.

Κεφάλαιον ΙΑ. Δέκατα. Έξοδα απαριθμήσεως μελισσιών (έπιστρεπτέα)· δραχ. 2,600.

Κεφάλαιον ΙΒ. Φορος ζώων, εδάφιον β'. άντιμισθία απαριθμητών και βοθών· δραχ. 8,000.

Κεφάλαιον ΚΓ'. Επιστροφαι χρημάτων, εδάφιον α. δι' ένδεχομένης επιστροφάς εισοδημάτων της χρήσεως του 1848· 8,000.

Άρθρ. 2. Το ως άνωτέρω ποσόν της συμπληρωτικής ταύτης πιστώσεως εκ δραχ. 36,600 θέλει καταταγισθῇ εις τας πιστώσεις του γεν. Προϋπολογισμού του κράτους δια τα έξοδα του 1848.

Ο Ημέτερος επί των Οικονομικών Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τόν παρόντα νόμον.

Εν Κερκισία την α. Αυγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Υπουργός Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΤΗΣ.

Ο πρόεδρος, καταδείξας το καταπείγον της επίληψεως του νόμου περί χορηγίας δημόνιου πιστώσεως, εξέθηκεν, ότι, τυπωθέντος ήδη του νομοσχεδίου τούτου, πρέπει να διακοπῇ μὲν ή συνεδρίασις επί εικοσι λεπτά της ώρας, ίνα οι Κ.Κ. βουλευται συζητήσωσιν επ' αυτού εν τούτοις τμήμασι κατά το διάστημα τούτο, και έκλεξωσι τούς επί του νομοσχεδίου τούτου εισηγητάς,

να επαναληφθῇ δ' αὕτη μετὰ τοῦτο, ἵνα ἀναγγαλῶσιν οἱ ἐκλε-
χθέντες εἰσπηγῇ καὶ ἀναγνώσῃσι κατόπιν τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσί-
 των, ὅπως κατασταθῇ δυνατὴ ἡ συζήτησις καὶ ἐπιφύσεις αὐ-
 τοῦ κατὰ τὴν αὔριον.

Τοῦτο ἐγκρινάσης καὶ τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος διέκοψε τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας.

Παρελθόντος δὲ τοῦ χρόνου τούτου καὶ ἐπανελθόντων αὖθις τῶν βουλευτῶν εἰς τὰς ἐδρας των, ἀνγγέλθη ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν τμημάτων, ὅτι ἐξελέχθησαν πρόεδροι μὲν ὑπ' αὐτῶν, μὴ συμπληρωθέντος, μόνον τοῦ Δ'. τμήματος, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν οἱ Κ. Κ. Μ. Πρωτοπαππᾶς, Δ. Χατζίσκος, Ν. Ἀνδρίκου, Π. Δαρειώτης, Σ. Στράτος καὶ Α. Πετράκης· γραμματεῖς δ' οἱ Κ. Κ. Μιχ. Βαλέτας, Π. Α. Ζάνος, Μ. Ι. Μιχαλόπουλος, Μ. Χ. Μελέτης, Κ. Ἀντωνιάδης καὶ Π. Δελιγιάννης. Καὶ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν μὲν οἱ Κ. Κ. Α. Ἀλεξανδρόπουλος, Στ. Νικολαΐδης, Ἑμ. Μελετόπουλος, Γρ. Κορριωτάκης, Εὐστ. Σπυρίδωνος καὶ Ἐλευθέρ. Καλογεράς· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ διμήνου πιστώσεως, νομοσχεδίου οἱ Κ. Κ. Α. Νάκος, Γ. Ριζόπουλος, Ι. Ζάρκος, Ε. Μ. Παρίσης, Ι. Χατσόπουλος καὶ Χ. Σουμαρίπας.

Ἐρωτηθεῖσα ὁ ἡ βουλή, ἐάν κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκλεγθέντας εἰσπληγτάς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 66 τοῦ κανονισμοῦ ἀναφερόμενα τέσσαρα συμπληρωτικά μέλη, ἀπεφάνετο ἀποφατικῶς.

Προσελθὼν δ' ὁ εἰσηγητὴς τῆς οὕτω συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ περὶ διμνήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

α Ἡ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴ, συνελθούσα εἰς ἓν, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν το ὑποβληθεὶν περὶ διμηνίου πιστώσεως νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, γνωμοδοτεῖ τὴν ὑπὸ τῆς βουλῆς παραδοχὴν του· διότι τὰ ἐξόδα τοῦ βουλίου μινός, ἐπὶ τῇ ἔασει τοῦ συζητηθέντος· ἤδη παρὰ τῆς βουλῆς προϋπολογισμοῦ, ἀποκατέστησαν ἤδη ἀπαιτητά, καὶ τὰ τοῦ Αὐγούστου ὅσον οὕτω θέλουν εἶσθαι τοιαῦτα, πρὶν ἢ ὁ προϋπολογισμὸς ἰσως συζητηθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1849.

Ὁ Εἰσηγητὴς Α. Π. Νάκος. *

Ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν αὐρίον συνεδριάσεως τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διμηνίου πιστώσεως συζήτησιν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος.

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΕΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Εύστρ. Μ. Παρλσης.

Μελέτης Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΔ'.

Τῆς 10 Αυγούστου 1849.

Συνελθόντων περί την δωδεκάτην τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς κατὰ τὴν ἀπαγγέλειν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν· ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκρίθη· ἀνεγνώσθησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελλθέντος δ' ὡς ἀντικειμένον τῆς συζητήσεως τοῦ περι-
 μένου πιστώσεως νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις,
 ὅτι πάντοτε, ὅσας τις λόγος ἐγένετο περὶ τῶν τοῦ δημοσίου συμ-
 φερόντων, ἡ βουλὴ ἅπασα ἀπεφάνητο νὰ μὴ γίνῃται παρ' αὐτῆς
 οὐδεμίαν ἀνέν λόγου παραχώρησιν· δυστυχῶς ὅμως συμβαίνουσαι
 τοιαῦται, καὶ πρὸς τὸν Ὀθωμανὸν Κουρταλὴν παρεχωρήθησαν
 τοιαύτως 2 500 στρέμματα γῆς, ἄλλαι ἑσάκησιμοι γαῖαι, ὑδρό-
 μέναι κλ. Ἡ παραχώρησις αὕτη οὐ μόνον αὐτοῖς ὡς βουλευτάς,
 ἀλλὰ καὶ τοῖς κατοικοῦς τῶν ἐκεῖ πέριξ μερῶν ἐξέπληξεν,
 ἐφ' ᾧ καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὴν βουλὴν ἀννήχθησαν
 ἤδη, ἐπειδὴ δὲν ἔμεινεν αὐτοῖς οὐδὲ σπιθαμὴ γῆς καὶ κατήντησαν
 εἰλωτες τοῦ Ὀθωμανοῦ τούτου· ἀναβαίνει δ' ὡς πληροφορεῖται ἡ
 ἁγία τῶν πρὸς αὐτὸν παρεχωρηθεισῶν γαιῶν εἰς 160,000 πε-
 ρίπου δραχμῶν. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ τὸ παραχωρητήριον ἐγγράφον
 ἐξεδόθη ἤδη, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ διαταχθῇ ἡ τῆς ἐγκαταστά-
 σεως ἀναβολή, ἕως οὗ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς φέροι τὰς ἀναγκαί-
 ας πληροφορίες. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὁ Ὀθωμανὸς αὐτός, ἐπειδὴ ἔτυχε
 θεραπείας τινὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα, εἶχεν ἀναγεθῇ τῷ 1840 πρὸς
 τὴν Α. Μεγαλειότητα, ἥτις παρεχώρησεν αὐτῷ τότε ὡς ἀμοιβὴν
 1000 στρέμματα καὶ ἄλλα τινα· καὶ ταῦτα μὲν παραλαβὼν
 οὗτος, κατὰ τὴν Χαλκίδαν ἀπέβιασεν ἔπειτα, ἤδη δ' ἔλθων συγ-
 γενής τις αὐτοῦ κατορθώσας ἔλαβε τὰς νέας παραχωρήσεις, ὥς
 ἀνωτέρω ἀνέφερε. Συμπεραίνων λοιπὸν συνέστησεν, ἵνα ἡ μὲν
 βουλὴ ζητήσῃ πληροφορίας, τὸ δ' ὑπουργεῖον ἀναστῇ ἐν
 τούτῳ τὴν ἐγκατάστασιν.

Μετά τούτον ἐπέφερν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὴν περί φορολογίας νόμον δὲν ἐπιβάλλεται οὐδεὶς φόρος, ἢ καθ' ἃς περιστάσεις ὁ νόμος οὐρίζει. Ἐν ᾧ δὲ κατ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς μεταξὺ δὲν ἐπιβάλλεται φόρος ἢ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῆς, οὐδέποτε ὁμοῦς ἐπὶ τῆς ἀπλῆς τοῦ προϊόντος μεταφορᾷ, μακάριον εἶναι αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ ἐπιβάλλουσι φόρον καὶ ἐπὶ τῆς μεταφορᾷ ἐστὶ. Τὸ ἀντικείμενον λοιπὸν τοῦτο συνίστην εἰς τὴν τοῦ σώματος προσοχὴν, παραπέμπει τὸν βουλευόμενον εἰς τὰ 37 καὶ 42 ἀρθρ. τοῦ περί φορολογίας νόμου. πρὸς δὲ, καὶ εἰς τὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐκθεσιν, ἦν τῷ 1848 ἐξέδωκεν.

Ἐπενεγκόντος ἄλλου ὅτι τῷ μὲν 1848 ἀληθῶς ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐξαγωγῆς ὤριζέτο φόρος, ἀλλ' ἢ τοῦ 1849, λόγουσα ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾷ, συμπεριλαμβάνει ἀμφοτέρους τὰς περιστάσεις, ἀνέβληθη τὸ περί τούτου ζήτημα. ἐρ' ὡ ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περί διμῆνου πιστώσεως νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὁμαδικήν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Μ. Βαλέτταν καὶ Γ. Παππαδημητρίου, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ, κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, παραδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί δια ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περί διμῆνου πιστώσεως νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινός		Α. Μακρυποκάμισος	Ν.
Κλισομένης Οἰκονόμου	Ν.	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Γ. Λογικωτάτης	Ν.	Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Δ. Δελιγεωργίου		Ἀνδρέας Πετράκης	Ν.
Π. Τσιμπουράκης		Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Σ. Στράτος	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Π. Ράγκος	Ν.
Ἰωάννης Πετμεζῆς	Ν.	Λουκᾶς Π. Νάκος	Ν.
Μ. Α. Καρῆς		Ἀντών. Γεωργαντᾶς	
Δημήτριος Κονδύλης	Ν.	Πάτρος Τσανετᾶκης	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Π. Δημητριάδης	
Α. Σ. Δανόπουλος		Γεώργ. Κονδύλης	
Νικόλ. Ἰατρός		Κ. Φασίτσας	

Ελευθέριος Καλογεράς Ν.
Γ. Ἰω. Βατίστας
Ἄγγελος Γουζούσης
Γεώργ. Κ. Βελῆς
Ἰωάννης Α. Χατζόπουλος Ν.
Γεώργ. Ι. Γιολδάσης
Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Μιχαὴλ Σισίνη
Γρηγόριος Χατσηγιάννης
Γεώργ. Μῆτσος
Ἰωάννης Κλίμακος
Α. Δημητρίου Ν.
Πέτρος Α. Ζάννος Ν.
Μ. Ν. Βαλέττας Ν.
Χ. Ν. Δεμάδας Ν.
Ηλ. Παππαδαῖος Ν.
Γ. Πετμεζᾶς Ν.
Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος Ν.
Βασίλειος Πετμεζᾶς
Ἰω. Ζάρκος
Γ. Ν. Κορριωτάκης Ν.
Λθ. Δανιλοπούλος
Σταμ. Νικολαΐδης Ν.
Βελισάρ. Νικολαΐδης Ν.
Γ. Παππανικολάου Ν.
Π. Δελιγιάννης
Δ. Ν. Μπούκουρας Ν.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Ζαφείριος Δεπάστας
Ἰμμανουὴλ Ἀντίπας
Α. Νοταρᾶς
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος
Γ. Πανοπισφτόπουλος Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς Ν.
Ν. Κορριωτάκης Ν.
Ἐμ. Μελετόπουλος Ν.
Παροχικῆς Ματάλας Ν.
Ἡλίας Γιατράκης Ν.
Λουκᾶς Στέφανος Ν.

Βύς. Σπυρίδωνος Ν.
Ρ. Παλαμίδης Ν.
Θεόδωρος Πατρινός
Κωνστ. Μανέτας
Ἀλέξ. Ἀλεξ. δρόπουλος Ν.
Μελίτης Χ. Μελέτης Ν.
Ν. Τσαλακώστας Ν.
Δημ. Σακελλαριάδης
Νικόλαος Μπούτσουρας Ν.
Π. Παππατσάνης
Ἰω. Παππατσάνης
Π. Δαρειώτης Ν.
Σπυρίδων Βαλέττας Ν.
Στρατῆς Δελιγιαννάκης Ν.
Σ. Α. Βαρότσης Ν.
Παῦλος Δεντούδης
Χρυσαν. Σουμαρῆς Ν.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος Ν.
Κωνστ. Βεῖκος Ν.
Μιχαὴλ Ἰατρός
Δημήτριος Βερβίλης
Γεώργ. Μπάης
Πέτρος Μαυρομιχάλης
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης Ν.
Γερμ. Μαυρομιχάλης
Ν. Μοσχούλας
Α. Κανελλόπουλος
Κ. Α. Σχινᾶς
Ἰωάννης Γκούρας
Ἀναγνώστ. Κεχαγιάς
Σ. Λογοθετόπουλος Ν.
Π. Παπαδιαμαντόπουλος
Ἰωάν. Α. Ἀντωνόπουλος Ν.
Χριστόδουλος Τρίνος
Α. Κοιμανιώτης
Θεόδωρος Ι. Μόξης Ν.
Ἐμ. Λαζ. Ὀρλιφ Ν.
Γ. Μπάστας Ν.
Κ. Δαρειώτης
Σ. Ἀντωνιάδης Ν.

ἀν ἀρυσθῇ τὰς προσήκουσας πληροφορίες· τότε δὲ, πειθόμενος μὲν περὶ τοῦ νομίμου τῆς παραχωρήσεως, διατάττει νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐγκατάστασις καὶ πληροφορεῖ τὴν βουλὴν περὶ τοῦ νομίμου τῆς παραχωρήσεως, κρίνων δὲ, ὅτι ἐναντίον τοῦ νόμου ἡ παραχώρησις διατάχθη, προβαίνει εἰς τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς, ὡς τοιοῦτον ἐγένετο καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τινος Ἀσόντος.

Παρατήρησεν ἄλλος ὅτι δυνατόν μὲν εἶναι νὰ ἀληθεύσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπερωτήσαντος ἐκτεθέντα· ἐπειδὴ ὁμως ὠρθόσαν πολλὰς βουλευταί, εἰς ἐπερωτήσεις τοιαύτας προσελθόντες ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν, ἡ δὲ βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ τι πρὶν ἢ ἀκούσῃ τοῦ ὑπουργοῦ· καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐγκατάστασις εἰάν γένηται, εἰάν παρανόμως ἡ παραχώρησις ἐγένετο, οὐδὲν ἔλαττει, δυναμένῳ πάντων νὰ ἀκυρωθῇ καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς ἣν ἦσαν πρότερον κατάστασις, διὰ τοῦτο ἡ μὲν βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰ λεγθέντα, ὁ δ' ὑπουργὸς δύναται οἰκοθεν καὶ τὴν ἀνασταλὴν τῆς ἐγκαταστάσεως νὰ διατάξῃ καὶ πληροφορίας νὰ ζητήσῃ, εἰάν νομίμῃ ταῦτα ἀναγκαῖα.

Λετὰ τινος δὲ ἐπενεγκόντα, ὅτι πάντες μὲν ἀναγνωρίζουσιν ὅτι δὲν δύναται ἡ βουλὴ νὰ διατάξῃ τὴν τῆς ἐγκαταστάσεως ἀναστολήν· ἐπειδὴ δ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρὼν καὶ ἀκούσας τῶν λεγθέντων δύναται νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ καθήκον αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἀρκοῦσι τὰ λεγθέντα πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ, ἡ δὲ βουλὴ δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει.

Ταῦτα ἐγκρινάσης τῆς Βουλῆς, προσῆλθεν ἕτερος εἰπών, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐπερωτηθεὶς ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς περὶ τινος διορισμοῦ, ἐπηγγέλλθη ὅτι θέλει πληροφορήσῃ τὴν βουλὴν· ἐπειδὴ δὲ οὐδ' ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην ἐξεπλήρωσεν, ὁ τύπος δ' ἅπας κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐξάνεστη, καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου λίγεται ὅτι παρεβιάσθη ῥητὴ συνταγματικὴ διατάξις, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ πρέπει νὰ προσκαλέσῃ αὐτὴς τὸν ὑπουργὸν διὰ νὰ πληροφορήσῃ αὐτὴν περὶ τούτου.

Ἡ βουλὴ ἀπερίηματο νὰ καλεσθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, δι' ἀπορίτης ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν, ἵνα προσέλθῃ ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει καὶ πληροφορήσῃ αὐτὴν περὶ τούτου.

Ἐπελάβετο κατόπιν ἡ βουλὴ τῆς ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας συζητήσεως· καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς μὲν ἐξέθεκεν, ὅτι ἡ βουλὴ εἶναι τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ἐφ' ἀπασὼν τῶν ἐκλογικῶν πράξεων ἀποφαινομένη, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἐπὶ τοῦ κύρους καὶ αὐτῶν τῶν καταλόγων· ὅταν δ' ἀ-

ποφαίνεται ἐκλογὴν τινὰ ἄκυρον, καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προέρχεται ἐκ τῆς εἰκονικότητος, ἢ τῆς ἄλλης πλημμελοῦς συστάσεως καταλόγου τινος, ἢ καταλόγων, τότε ἐπεται οἰκοθεν ὅτι ὁ κατάλογος ἢ οἱ καταλόγοι οὗτοι δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἐγκυροί, καὶ νέαν νὰ ζητήσωσιν ἐκλογὴν, ὥς ἂν διορθωθῶσι· διότι ἄλλως, ἂν ἐκ τοιαύτης αἰτίας προὐκαλέσθῃ ἡ ἀκυρωτικὴ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, διατάχῃ σιωπηλῶς ἐν αὐτῇ καὶ τὸ διορθωτέον τῶν καταλόγων, ἂν δ' οὐ, τότε δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ἡ ἐκλογὴ ὡς ἀκυρωθεῖσα. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ἡ βουλὴ πρέπει ν' ἀποφανθῇ, ὅτι ὅσοι τῶν βουλευτικῶν καταλόγων τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, ἐπὶ ταῖς ἐν αὐτοῖς πλημμελείαις, προὐκάλεσαν τὴν τῆς ἐκλογῆς ἀκύρωσιν, καὶ ἐν γένει ὅσοι ἐπαρχιῶν ἄλλων ἐπ' αὐτῷ τῷ λόγῳ τὴν ἀκύρωσιν ἄλλων ἐκλογῶν προὐκάλεσαν, εἰσι διορθωτοί.

Παρατήρησε δ' ἕτερος, ὅτι ἡ βουλὴ δικαίως ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ὀφείλει νὰ στηρίξῃ τὰς ἐκτῆς πεποιθήσεις ἐπὶ τοῦ νόμου, οὐδέποτε δὲ νὰ καταστρέφῃ, διὰ τινος ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἀποφάσεως τῆς, ῥητὴν τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου διατάξιν. Ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ βουλὴ ἢ πρέπει νὰ καταργήσῃ τὴν διατάξιν ἐκείνην τοῦ νόμου, δι' ἧς κηρύσσονται ὀριστικοὶ οἱ βουλευτικοὶ καταλόγοι, καὶ δὲν δύναται νὰ πράξῃ τὸ τοιοῦτον, ὡς ἐξέτεθη· ἢ πρέπει νὰ διορθώσῃ ἄλλως τὸ κακόν, τὴν τῶν καταλόγων εἰκονικότητα, καὶ εἰς τὸ τελευταῖον καταφύγιον προσφύγουσα, τὸ καταφύγιον τῆς μὴ ἐνεργείας ἐκλογῆς τινος ἐκεῖ· διότι προτιμότερον εἶναι νὰ ἐλλείπῃ ἐντεῦθεν εἰς ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης βουλευτῆς, ἢ νὰ καταργηθῇ διατάξις τοῦ νόμου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς. Εἶναι δὲ πρόχειρον θεραπείας μέσον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις ἐξήρτηται ἀπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον ἐκ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς· διότι οὗτοι, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἀκύρωσιν καὶ τῆς ἐνεργηθησομένης ἐκλογῆς, δύναται νὰ φροντίσωσι νὰ μὴ ῥιφθῇ ἐν ταῖς κάλπαις ἑτέρα τις ψῆφος ἢ ὑπὸ τῶν πραγματικῶς τὸ τοῦ ψήφοφρεῖν δικαίωμα ἐχόντων, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐγένετο· ἂν δὲ καὶ τοῦτο δὲν ᾖναι δυνατόν, εἶναι αἰρετώτερον ὡς ἐξέτεθη νὰ μὴ ἐνεργηθῇ ἐκεῖ ἐκλογὴ τις.

Διακοπείσης τῆς συζητήσεως, ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τὸ πρῶτον μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως, τὸ τὴν συζητήσιν ἐπὶ τοῦ περὶ διμῆνου πιατώσεως νομοσχεδίου περιέχον, ἵνα κατορθωθῇ ἡ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ταχεῖα ἀποστολὴ αὐτοῦ. Ἐγκρινάσης δὲ τῆς βουλῆς αὐτὸ, ὁ Πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι δὲν ὑπελείπετο μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν πλεονεξία τοῦ σώματος, ἀπέλυσε

τὴν συνεδρίασιν, ἀγγελλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν 17 τοῦ μηνὸς γενησομένης τὴν ἐπὶ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἐκκρεμῶν ἐργῶν συζητήσιν.

Ὁ πρόεδρος.
Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Μελ. Χ. Μαλέτης.
Α. Δανδπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΕ΄.
Τῆς 20 Αὐγούστου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσηδρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγεῖλαντος ἔπειτα τοῦ προέδρου, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀνακοινώνει δι' ἐγγράφου του, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, λαβὼν μηνιαίαν ἀπουσίαν ἀλείων, ἀντικατεστάθη προσωρινῶς διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὰ τμήματα ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει αὐτοῦ ἀνήγγειλαν, ὅτι ἐξελέξαντο, ἐκτὸς τοῦ δ' μὴ συμπληρωθέντος, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, εἰσπηγτάς, ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλον, Α. Στεφάνου, Ἰω. Ζηρκον, Γ. Πατριζάν, Ἰω. Χατσόπουλον καὶ Π. Δελιγιάννην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ 1848 νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Α. Π. Νάκον, Ν. Ἰατρίον, Ἐμμ. Μελετόπουλον, Μ. Βιτάλην, Χ. Δεμάθαν καὶ Γ. Λογιωτατίδην. Ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ βουλὴ, ἐάν παραδέχεται τὴν εἰς τὰς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων ἐπιτροπὰς προσθέντων 4 μελῶν, ἀπήντησεν ἀποφατικῶς.

Ἀκολουθῶν παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀνέγνω μετὰ τῆς συνεδουούσης αὐτὸ ἐκθέσεις νομοσχεδίων, περὶ καταργήσεως τῆς κρατήσεως τῶν μισθῶν τῶν τελωνιακῶν, δασονομικῶν καὶ τῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπαλλήλων· ἔχουσι δ' οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Ἡ καὶ κανονισμένην κράτησιν ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ὑποφέρουν σήμερον μόνον οἱ τελωνιακοὶ καὶ οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν μᾶς φαίνεται δικαία τοιαύτη μὴ ἐξαιρέσις, ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας τὸ ἐπὶ κλειστον Νομοσχεδίον.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ζ. Ι. ΒΑΔΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Κ Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχεδίον θέλει ὑποβληθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργός Ζ. Ι. ΒΑΔΒΗΣ.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν τελωνιακῶν καὶ τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος μέχρι τῆς ὁρισθέσεως ἐποχῆς διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου κρατηθέντων, θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρος νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ άρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος.

Ὁ ἡμέτερος Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. ς

Ἐπὶ τούτων παρατηρήσαντός τινος, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἄλλων κλάδων ὑπάλληλοι, ἐν ᾧ μισθοδοσία κρατεῖται· καὶ ὅτι καλὸν ἦτον, ἐάν εἰσῆγετο γενικὴν τι νομοσχεδίον, τὴν ἅπασαν ὑπαλληλίαν ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης ἀπαλλάξον. Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι αὐτὸς μὲν, ὑποσχεθείς εἰς τὴν γερουσίαν, ὅτι θέλει εἰσαγάγει τὸ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἀνωτέρω οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίον, ἠρκέσθη ἐκπληρῶν τὴν ὑπόσχεσιν διὰ τῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἰσαγωγῆς· περὶ δὲ τῆς μισθοδοσίας τῆς τῶν ἐτέρων κλάδων ὑπαλλήλων, ἀπόκειται εἰς

τοὺς ἀρμόδιους ὑπουργοὺς νὰ εἰσαγάγῃσι τὰ προσήκοντα νομοσχέδια.

Παρατηρήσας δ' ὁ πρόεδρος, ὅτι τὰ περὶ τούτου δύνανται καταλλήλως νὰ ἐκτεθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν, προσέθηκεν, ὅτι ἀντικείμενα συζητήσεως εἶχον τεθῆ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν· α) ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844, β) ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀναφορῶν, γ) ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν εἰς τὸν ὑποστράτηγον Νικήταν, δ) ὁμοίως εἰς τὸν ὑποστράτηγον Χατοῦ-Χρήστον, ε) ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως νομοσχεδίου περὶ προικοδοτικῆς, ς) ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ περὶ καθυστεροῦντων καὶ ζ) τὸ περὶ ἐγκύρου ἢ ἀκύρου τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας. Παρατηρήσας δ' ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκθεσις, ἂν καὶ προτεταγμένη δὲν εἶναι συζητήσια, μὴ ἐκτυπωθείσα ἐτι ἐν τῷ τυπογραφίῳ, ἀνέθετο εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἐκλέξῃ ἀντικείμενον συζητήσεως οἷον· δῆποτε τῶν ἄλλων ἀντικειμένων.

Οὕτω δὲ προτεθείσης τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ περὶ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων Ὀλυμπίας ζητήματος, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα προσκαλέσθη ἐκ τῆς τελευταίου γενομένης ἐξελεγχτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας, ἣν ἡ βουλὴ ἐθεώρησεν ἀκύρον διὰ τὸ ὑπεράριθμον τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ψηφοφόρων, μὴ ἀναλογούντων πρὸς τὸν ἀληθῆ ἀριθμὸν τῶν κατοίκων· ἐκ τούτου δ' ἐπιταί, ὅτι ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναδράμῃ εἰς τὴν τῶν καταλόγων ἐκδίκασιν. Ἀλλ' ἐπὶ τούτου εἶχον διςχυρισθῆ ἄλλαι, ὅτι, μετὰ τὴν παρὰ τῶν ὀρκωτικῶν δικαστηρίων ἐκδίκασιν τῶν καταλόγων, οὐδεὶς ἕτερος δύναται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀκυρότητος τούτων καὶ μόνον τροποποιήσις τις ἐνιαυσία ἐπιτρέπεται, καθ' ἣν ἡ ἐξοβελίζονται οἱ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως ἀποβελόντες, ἢ προστίθενται οἱ ἀπακτέσαντες τούτο. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον οὕτως ἔχουσι ταῦτα, ἀλλ' ἡ βουλὴ δύναται οὐ μόνον εἰδικῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ σύνολον τῶν καταλόγων νὰ ἀνακρίνῃ καὶ νὰ ἀποφάνηται περὶ τοῦ κύρους ἢ ἀκύρου αὐτῶν, καθ' ὅσον τὸ 20 ἄρθρον τοῦ νόμου ἀνατίθησιν εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἐκδικάζῃ καὶ πάντα τὰ μετὰ τὴν ἐκλογὴν πράγματα· διὸ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἐκλογικῷ νόμῳ διάφοροι διατάξεις ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, καὶ τὸ 30 ἄρθρον αὐτοῦ λέγει, ὅτι πᾶσα ἐκλογὴ μὴ γενομένη κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας εἶναι ἀκύρος. τὴν δὲ ἀκύρωσιν ταύτην οὐδεὶς βεβαίως ἐκτὸς τῆς βουλῆς δύναται νὰ ἐπιφέρει. Ἀλλως ὅμως, ἐάν παραδεχθῶμεν τὴν τῶν καταλόγων ὀρι-

στικότητα, δύναται μίαν τις ἐπαρχίαν, μόλις ἔχονσα τὸ δικαίωμα δύο βουλευτῶν, νὰ ἐκλέξῃ, διπλοσυστάζουσα τὸν ἐν τοῖς καταλόγοις πληθυσμὸν, τέσσαρας βουλευτάς, τὸ δὲ σῶμα θέλει βιασθῇ, ἀντὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπίσημον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας στατιστικὴν, νὰ παραδεχθῇ ὡς εὐλόγον τὸ διπλοῦν τῆς ἐκλογῆς, εἰς τὸν ἐν ταῖς καταλόγοις πληθυσμὸν ὑπεῖκον. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ 30 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου εἶναι δικαίωμα ὅλως βουλευτικόν, ἐπιταί, ὅτι ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδικάζειν καὶ τὸ ὅλον τῶν καταλόγων. Δύνανται ὅρα οἱ βουλευτικοὶ καταλόγοι νὰ συντάσσωνται ἀνευ φόβου ἐξ ὑπαρχῆς, καθ' ὅσον δὲν εἶναι οὗτοι συμβόλαια, ὧν ἡ διαλύσις καταστρέφει κεκτημένα δικαιώματα. Ἄλλως τε, ἡ βουλὴ δὲν ἐπελήφθη πρῶτον ἤδη τοῦ τοιοῦτου ζητήματος, ἀλλ' εἰς διαφορὰς μάλιστα περιστάσεσι ἔλυεν αὐτό· ἐπειδὴ εἰς ἐκλογὰς οὐκ ὀλίγας, ὡς τὴν τοῦ Γυθίου, Καρυστίας, Τριφυλίας κλ., ἐλαττώσασα τὸν ἐν τοῖς καταλόγοις ὑπεράριθμον πληθυσμὸν καὶ μάλιστα ἐπὶ ταῖς ἐνστάσεσιν ἄλλων διὰ τὴν πρόσληψιν ἑτεροδημοτῶν κλ., ἀνέλαβε διὰ τῶν ἀποφάσεών της ταύτων τὸ περὶ οὗ πρόκειται δικαίωμα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ νὰ ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ εἶναι περιττόν ὅλως, ἐπειδὴ, ἀκυρωθείσης τῆς ἐκλογῆς διὰ τὸ ἀκύρον μάλιστα τῶν καταλόγων, συνακυροῦνται βεβαίως καὶ οὗτοι.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι οἱ ἐκλογικοὶ καταλόγοι διορθοῦνται, οὐδέποτε ὅμως ὑπόκεινται εἰς ἀκύρωσιν, ἐπειδὴ, ἂν 500 π. χ. ἐκλογεῖς δικαίως ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι, δὲν εἶναι δίκαιον, ἀκυροῦμένων τῶν καταλόγων, νὰ συνακυρωθῶσι καὶ οὗτοι, ἀποκλειόμενοι πάσης ἐγγραφῆς νέας δι' ἐνδεογμένην τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου δυσμένειαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐάν ἐπρεπε νὰ ἐπενεχθῇ τις ἀπόφασις περὶ τοῦ τῶν καταλόγων ἀκύρου, ἢ ὕψυτο νὰ ἀποφανθῇ τὸ σῶμα κατ' αὐτὴν τὴν τῆς ἐκλογῆς συζήτησιν, αὐχὶ δὲ, ἀφοῦ ἐπηνέχθη ἡ περὶ ταύτης ἀπόφασις, νὰ ἐπανέλθωμεν ἤδη εἰς τὰ δεδομένα. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην, ἡ βουλὴ δὲν εἶπεν, ὅτι ἀκυρώνει τὴν ἐκλογὴν διὰ τὸ πλημμελὲς τῶν καταλόγων, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους ἄλλους πολλούς· ἄλλως τε, αὐτοὺς τούτους τοὺς καταλόγους ἔλαβεν ἡ βουλὴ ὑπ' ὄψιν δις πρότερον χωρὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι ἔχουσι τι ἀκύρον. Διὸ ἀποφαίνεται νὰ μὴ προέλθῃ εἰς ἀπόφασιν τινα ἡ βουλὴ.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι πᾶν δικαστήριον, ἐκτὸς ἀπόφασιν τινα, ἐκτίθησι καὶ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν ἐστήριξε ταύτην, ἵνα κατ' αὐτὴν ρυθμίζωσι τὴν διαγωγὴν των οἱ διαφερόμενοι. Ἐνταῦθα δ' ἐρέθη, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προ-

σβάλλη τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, μόνον δὲ ὡς ὁ Ἄρειος Πά-
γος περιορίζεται θεωρῶν, ἐὰν ἐτηρήθησαν ἐν τῇ ἐφεταίῃ οἱ τύποι
τινὸς ἀποφάσεως, ἔχει καὶ αὕτη τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν
ἐτηρήθησαν οἱ νόμιμοι περὶ τὴν σύστασιν τοῦ ὀρκωτικοῦ δικα-
στηρίου τύποι· ἀλλ' ἡ τῆς ἐπιτροπῆς πλειονοψηφία εἶχεν ἀπο-
φανθῇ τότε, ὅτι ἡ βουλὴ ἔχει τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα νὰ προβῇ
μέχρι τῆς τῶν καταλόγων ἀκυρώσεως, διότι πρὸς τοὺς ἄλλους
ἦσαν πλεονάζοντες ἐν αὐτοῖς ψηφοφόροι. Ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ
νέα ἐκλογὴ ἐπικείται, ἐὰν τὸ σῶμα ὀριστικῶς δὲν ἀποφανθῇ,
θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἐκλογεῖς ἐν ἀμφιβολίᾳ, οὐδὲ δύνανται νὰ ἀπο-
φασίσωσιν οἰκονομικῶς περὶ τῆς ἀκυρώσεως, καθ' ὅσον ἡ ἐνιαυσία
τῶν καταλόγων ἀναθεώρησις ἀρκεῖται, ὡς ἐρρέθη, εἰς μόνην τὴν
μερικὴν ἀπώλειαν ἢ προσθήκην τοῦ τῶν ἐκλογέων δικαιώματος.
Αἱ συνάγει, ὅτι ἡ βουλὴ, ἀναγνωρίσασα εἰς ἐαυτὴν τὸ δικαίωμα
τοῦτο, δύναται νὰ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς, ὅτι ἀκυροῦνται οἱ κατα-
λόγοι ἢ ἀπὸ τοῦ 1844 ἢ ἀπὸ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἐκλογῆς.

Ἐπὶ νεύκεν ἕτερος, ὅτι, ἂν καὶ τὸ ζήτημα ἔχει ἀπλούστατόν
τινα χαρακτῆρα, τοσαῦτα ὅμως ἀπὸ τῆς πρώτης συζητήσεώς του
ἐρρέθησαν, ὥστε περιπλέχθη οὐχὶ μικρὸν ἐπ' ἢ οἱ μὲν εἶπον, ὅτι
δὲν δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἀκυρώσῃ τοὺς καταλόγους, ὡς προσβάλλου-
σα τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, ὅστις ὀρίζει ἀνέκκλητον τὴν τοῦ
ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου ἀπόφασιν· οἱ δὲ, ὅτι τὸ μὲν σῶμα δὲν
πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ, νὰ ἀρεθῇ δ' εἰς τοὺς ψηφοφόρους νὰ ὀδη-
γηθῶσιν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ τὴν τῆς ἐκλογῆς ἐνέργειαν· οἱ δὲ,
ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ δεδομένα, διότι ἔπρεπε
νὰ ὀρισθῶσι τὰ περὶ τῶν καταλόγων ἐν τῇ περὶ τῆς ἐκλογῆς ἀπο-
φάσει τοῦ σώματος· καὶ τελευταῖον ἄλλοι, ὅτι πρέπει νὰ κανο-
νισθῇ ὁ τῶν ἐκλογέων ἀριθμὸς, ἵνα μὴ ὑπερβαίνειν τὸ 1/4 τοῦ
ὅλου πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων. Ἀλλ' οἱ μὲν τὴν πρώτην προ-
σβύοντες γνώμην ἀπατώνται, ὅτι προσβάλλεται ὁ ἐκλογικὸς
νόμος, ὡς ὀρίζων τὸ ἀνέκκλητον τῶν βουλευτικῶν καταλόγων,
διότι ἤθελεν ἀποδοθῇ μεγίστη ἑλλειψις εἰς τὸν νομοθέτην, ὡς
ἀποφαινόμενον μὲν τὸ πρῶτον ὑπὲρ τῆς τῶν καταλόγων ὀρι-
στικότητος, χορηγοῦντα δ' ἔπειτα πρὸς τὴν βουλὴν τὸ τῆς ἐξε-
λέξεως δικαίωμα, ἐπειδὴ, κατὰ τὸ 30 τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου
ἄρθρον, ἡ βουλὴ δύναται ν' ἀκυρώσῃ πᾶσαν πρὸς τὰς διατάξεις
αὐτοῦ ἀντιβαίνουσαν πράξιν. Μετὰ τοῦτο ἄρα δὲν δύνανται νὰ
θεωρηθῶσιν ὀριστικοὶ οἱ τῶν ἐκλογῶν κατάλογοι· ἄλλως ὅμως
ὁ νομοθέτης πρὸς ἐπίσπευσιν τῶν ἐκλογῶν ἐθεώρησεν ὀριστικῶς
πᾶσας τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πράξεις, οἷον τὴν τε ἐκλο-

γὴν τῶν ἐπορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν παραπόνων,
τῶν ὀρκωτικῶν δικαστηρίων κλπ., ἐπειδὴ οὐδεμίς διοικητικὴ
ἢ ἄλλη ἀρχὴ ἐπεμβαίνει εἰς τὰς πράξεις ταύτας· ἀλλ' ἡ ὀριστι-
κότης τῆς ὑπάρξεως τούτων περιορίζεται εἰς τὸν κύκλον τῆς
ἐνεργείας αὐτῶν, δὲν ἐπεκτείνεται δὲ καὶ μέχρι τῆς βουλῆς,
ἥτις ἔχει πλῆρες ἐφ' ὅλων τούτων δικαίωμα ἀποφάσεως. Ἀλ-
λως τε, ἂν πρέπη νὰ θεωρηθῶσιν ὀριστικοὶ οἱ κατάλογοι, δὲν
ἐννοεῖ πῶς δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἀκυρώσῃ ὁλόκληρον ἐκλογὴν,
ἀφοῦ στερεῖται τοῦ δικαιώματος· νὰ ἀκυρώσῃ αὐτὸ τὸ τῶν
καταλόγων πλεμμελές, ἐξ οὗ προήλθεν ἡ τῆς ἐκλογῆς ἀκύρωσις·
αὕτω δὲ θέλει καθιερωθῇ καὶ ὁλεθρία τις ἀρχή, ἐπειδὴ πάντες
οἱ βουλόμενοι νὰ εἰσέλθωσι παρανόμως ἐντὸς τῆς βουλῆς θέλουσιν
ὑπερπληροῦ τοὺς καταλόγους, ἐκ μυριάδος εἰκονικῶν ὀνομάτων.
Ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ προστίθουσιν, ὅτι, ἀντὶ τοῦ νὰ θεωρῶνται ὑπὸ
τοῦ νόμου ὀριστικοὶ οἱ κατάλογοι, ἐξάγει τις τὸναντίον, ἐὰν
ἴδῃ, ὅτι ὁ καταλόγος συντασσόμενος ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρ-
χείον, ὅπου γίνονται διάφορα περὶ ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς ὀνο-
μάτων παράπονα. Ἐπίσης δὲ οὐδὲ τὴν δευτέραν γνώμην παρα-
δέχεται τῶν ἀποφηναμένων, ὅτι πρέπει νὰ ἀρεθῶσιν οἱ ἐκλογεῖς
ὅπως μόνον ὀδηγηθῶσιν ὑπὸ τοῦ νόμου, ἐπειδὴ, ἀφοῦ παρυσια-
σθῶσιν γινώμαι, ὅτι δὲν δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ
τοῦ ἀκύρου τῶν καταλόγων, ἔπεται, ὅτι οἱ ἐκλογεῖς θέλουσιν
εὑρεθῇ εἰς ἀμφιβολίαν, ἀγνοοῦντες τί τὸ πρακτέον· ἐπ' ἢ πρέπει
νὰ ἐπιφέρῃ τὸ σῶμα ὀριστικὴν γνώμην. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν
τρίτην ἰδέαν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ἀπόφασιν προ-
εκδοθείσαν, συμφωνεῖ, ὅτι ἀληθῶς ἔπρεπε νὰ ἀποφανθῶμεν κατὰ
τὴν τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης συζήτησιν· ἀλλ' ἐν τῇ ἀπόφασί ἐκείνῃ
ἐμπεριέχεται ὅλος καὶ ἡ τῶν καταλόγων ἀκύρωσις, διὸ δὲν
πρόκειται νὰ ἐπανεχθῇ ἤδη ἡ περὶ ταύτης ἀπόφασις, ἀλλὰ νὰ
ἐξετασθῇ μόνον, ἂν ἐν τῇ ἀπόφασί ἐκείνῃ ἐνυπάρχῃ καὶ ἡ τῶν
καταλόγων ἀκύρωσις. Ἀλλ' ἡ βουλὴ, παραδεχθεῖσα ἐπὶ τῆς ἐκλο-
γῆς τὴν τῆς μειονοψηφίας γνώμην, παρεδέχθη τῶν καταλόγων
τὸ ἀκυρον, διότι καὶ ἡ ἐκθεσις αὐτῆς καὶ οἱ πλείστοι τῶν τότε
ἀγορευσάντων εἶπον, ὅτι τὸ ἐπιλήψιμον τῆς ἐκλογῆς ἐγκτεται
εἰς αὐτὴν τὴν τῶν καταλόγων ἀκυρότητα· ἐκ τούτου δὲ ἡ μειο-
νοψηφία ἀπεφάνητο τὴν ἀκύρωσιν οὐχὶ μέρους, ἀλλὰ τοῦ ὅλου
τῆς ἐκλογῆς, διὰ δὲ τῆς ἀκυρώσεως ἐκείνης ἐννοεῖται, ὅτι ἡκυ-
ρώθη πᾶσα ἐκλογικὴ πράξις τῆς ἐπαρχίας. Ἀλλ' ἂν εἶπον τινές,
ὅτι ἔπρεπε ἡ βουλὴ νὰ κηρύξῃ συνάμα καὶ τὴν τῶν καταλόγων
ἀκύρωσιν, τοῦναντίον φρονεῖ, ὅτι, ἐὰν μόνον τὴν ἀκύρωσιν τῆς

ψηφοφορίας παραδέχεται, έπρεπε να ειπεί, ότι επικυροί τους καταλόγους, εάν ήθελε ν' αφήσει αμετακλήτους τας προκαταρκτικές εργασίας.

Διχοκοπήσεις ενταύθα επί μικρόν της συνεδριάσεως, παρελθών ό επί των οικονομικών ύπουργός ανέγνω νομοσχέδιον περί τροποποιήσεως του 2 άρθρου του περί εσόδων νομοσχεδίου της χρήσεως 1849, μετά της συνοδευούσης αυτό έκθέσεως έχουσι δ' ούτω·

Προς την Βουλήν.

Κύριοι :

α Συναπεία των γενομένων εν τη συνεδριάσει υμών της 29 Ιουλ. παρατηρήσεων περί του ελλείμματος του ψηφισθέντος παρ' υμών προϋπολογισμού της χρήσεως 1849, μοι έπετράπη παρ' της Α. Μ. δια Βασ. Διατάγματος, το όποιον μέλλω να σας αναγνώσω, να ζητήσω την τροποποίησιν του 6. άρθρου του περί εσόδων νομοσχεδίου.

Η τροποποίησις αύτη στρέφεται εις τ' αποτελέσματα της ένοικιάσεως των εγκατητικών φόρων, κατά το έπισυναπτόμενον αναλυτικόν φύλλον, εξ ου θέλετε παρατηρήσει, ότι εδωδαιώθησαν πλέον των υπολογισθέντων.

Κοιλά	100,000	σίτου
»	60,000	κριού
»	40,000	βρώμης
»	8,000	σιτάλευς
»	60,000	αράβισσιτου
»	10,000	καλαμίσσιου
κοιλά	278,000	

Τά όποια, υπολογιζόμενα με τ'ς προϋπολογισθείσας τιμάς, φέρουν αντίτιμον δραχμών 908,000.

Επομένως αντί 5,735,000, δι' έγγείους φόρους και δικαιώματα επικαρπίας προϋπολογίζονται δια τ' 1849 δραχμαί 6.643,000· και το σύνολον των εσόδων αναβαίνει, αντί δραχ. 15,575,955:76, εις δραχ. 16,483,955:76, σύμφωνα με την υποβαλλομένην τροποποίησιν.

Την παραδοχήν της τροποποιήσεως ταύτης παρακαλώ την Βουλήν να έπιταχύνη, δια να υποβληθ' και εις τ'ν Γερουσίαν

πρό της ψηφίσεως του νομοσχεδίου, ώστε ό έκδοθησόμενος περί των εσόδων της χρήσεως 1849 νόμος να φέρη το ακριβές ποσόν των δραχ. 16,483,955:76.

Εν Αθήναις, τ'ν 10 Αυγούστου 1849.

Ο Επί των Οικονομικών Υπουργός
Ζ. Ι. ΒΑΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επιτρέπομεν εις τ'ν Ημέτερον επί των οικονομικών ύπουργόν να υποβάλη εις τ'ν Βουλήν και υποστηρίξη κατά την συζητήσιν την κατωτέρω τροποποίησιν του δευτέρου άρθρου, του περί εσόδων της χρήσεως 1849 νομοσχεδίου, το όποιον συζητήθεν και ψηφισθεν ήδη παρ' αύτης υπεβλήθη εις τ'ν Γερουσίαν.

α Τα έσοδα της χρήσεως 1849, υπολογίζονται εις δραχμάς δέκα 25 εκατομμύρια, τετρακοσίας ογδοήκοντα τρεις χιλιάδας, έννεακοσίας πενήκοντα πέντε, και λεπτά έβδομήκοντα 25, αριθ. 16,483,955:76. Προστίθενται δε εις ταύτα αι προκαταβολαι των τριών Δυνάμεων εκ δραχμών τριών εκατομμυρίων, οκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων έβδομήκοντα τριών και λεπτών πενήκοντα οκτώ, αρ. 3,835,473:58 κατά τ' ειδικώτερον εν τ'ω πίνακι των εσόδων ένδιαλαμβανόμενα.

Ανήκουν εις τ'ν χρήσιν του 1849 τ' έσοδα εκείνα, όσα παράγονται έντός του όρισμένου αύτης έτους. »

Εν Αθήναις, τ'ν 10 Αυγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Επί των Οικονομικών Υπουργός.
Ζ. Ι. ΒΑΑΒΗΣ.

		Ποσότητες										Παρατηρήσεις			
		Μισθικά		Όλικά		Είδος προϊόντος		Τιμή		Ποσόν		Αντίτιμ. εις δρ.		Λειτουργία του έδαφ. Α'.	
		Δραχ.	Λ.	Δρα.	Λ.			Δ.	Λ.	εις κοιλιά	Δραχ.				
Α. Β.	Δημιγριακοί κερποί					Σίτος		5	=	460,000			2,300,000		
	Φόροι αποδόμενοι εις χρήματα					Κριθή		2	20	250,000			550,000		
	1) Επί των αμπελών	700,000				Σιμιγός		3		420,000			360,000		
	2) » Κήπων και περιβλίων	100,000				Βρώμη		4	40	83,000			416,200		
	3) » Ελαίων (έγγιοι φόροι) επι- καρπίας θηροκομικών	250,000				Σικαλή		3		48,000			54,000		
Γ.	4) » των κτηνών	60,000				Διάφορα όσπρα		4		5,200			20,800		
	5) » των βοοειδών	60,000				Αραόσιτος		2	80	360,000			1,008,000		
	Έγγιοι φόροι, έστρατομένοι εις τά τέλωνα					Καλαμόδιον		2	80	70,000			496,000		
	1) Επί των σταβίων	600,000											4,605,000		
	2) Επί των βαλκανίων και κη- κίων μετά της μη διαγι- γομένης επικαρπίας	80,000											3,000		
	3) Επί της μεταξής	95,000											4,608,000		
	4) Επί των ούλων, μόνοι ο έγ- γιοι φόροι	50,000													
	5) Επί των πρινοσκίων	12,000													
	6) Επί των λιμένων και ποταμών	20,000													
	7) Επί των βιζαίων	8,000													
				865,000		Όρδόν ενάδος				45,000					
				6,643,000											

Επί δε του προκειμένου λαβών τόν λόγον παρατήρησεν έτε-
ρος, ότι, ότε πρώτον υπέβαλεν εις τήν βουλήν τό προκειμένον
ζήτημα, σκοπόν είχε νά κατορθωθή δι' αυτού ή αναγκαιότητα των
περί τας έκλογάς συμβαινόντων απόπων, άτινα όσμήραι πολ-
λαπλασιάζονται, συνεπαγόμενα νοθεύσεις, εικονικότητας, πλα-
στογραφίας κλπ., άπερ, άν όχι όλοσχερώς, εις πολλάς όμως
επαρχίας συνέβησαν· αλλ' εκ της άκυρωσιως ή μη των καταλό-
γων Όλυμπίας βεβαίως δέν προλαμβάνεται τό επιπολλάζον τούτο
κακόν, και πρέπει νά εξετάσωμεν, εάν έπαρκή ό περί τούτου
κείμενος νόμος, ή πρέπει νά εκδοθή νέος. Παρατηρεί δ' ότι ό
παρ' ήμιν ποινικός νόμος ήθελεν άρκέσει εις πλήρη του κακού
θεραπείαν, εάν εκήρυττεν ή βουλή, ότι τό συγερών τούτο έγ-
κλημα υπάγεται εις τήν των τακτικών νόμων δικαιοδοσίαν·
αλλ' άντι τούτου, άγνοεί πώς, οι εισαγγελείς, καίτοι πολλάκις
λαβόντες καταμηνύσεις τοιαύτας, απέφυγον λέγοντες, ότι δέν
δύνανται νά επιληθώσι τοιούτων άντικειμένων. Δέν έπρεπε δέ
νά συμβαίνειν τούτο, έπειδή εις τα τήν Γαλλίαν και Άγγλίαν,
τας διδασκάλους ταύτας του συνταγματισμού, οι καταπράσσον-
τες πλαστογραφίας και τοιαύτας περί τας έκλογάς πράξεις υπά-
γονται εις τήν άυστηρότητα των τακτικών νόμων, και κατ' αυ-
τούς πρέπει νά τιμωρώνται και οι παρ' ήμιν ένοχοι, διότι
άλλως ουδεμίαν θέλωμεν έχει νόμιμον έκλογήν. Φρονεί λοιπόν,
ότι πρέπει νά χορηγήσθ ή βουλή τό δικαίωμα τούτο προς τας
εισαγγελίας, και ούτω μόνον θεραπεύεται τό κακόν, όπερ έλαβε,
νομίζει, άρχήν από της πρώτης περιόδου, ότι ή βουλή άπεφύ-
νατο, ότι δέν δύνανται νά έχωσιν οι εισαγγελείς τό άνωτέρω
δικαίωμα.

Ένταύθα δέ παρατηρήσαντος του προέδρου, ότι τό συμπέρα-
σμα του άγορεύσαντος είναι πρότασις νέα, και πρέπει νά εκ-
φράσθ ειδικώς τήν περί των καταλόγων Όλυμπίας ιδέαν του,
απήντησεν ούτος, ότι θεωρεί τούς καταλόγους μη άκυρωθέντας.

Είς έτερον δέ γενομένης παρατηρήσεως, ότι πρέπει νά άρκε-
σθ εις μόνην τήν του άντικειμένου εξακρίβωσιν, χωρίς νά πε-
ριέλθ εις άπωτέρας άνασκευάς, λαβών ούτος τόν λόγον παρατή-
ρησεν, ότι άν και άρκετα έρίεβήσαν κατ' τήν παρελθούσαν περί
του αυτού άντικειμένου συνεδρίασιν, διατίθεται όμως, έπειδή διά-
φοροι παρατηρήσεις έγινοντο αύθις, νά είπθ και δεύτερον όλίγα
τινά, άν και πρότερον είχον άνασκευασθ Παρατηρεί δ' ότι ό
λόγος, δι' όν ότε τό ζήτημα προτείνεται και πολλοί άλλοι εκή-
τησαν νά εκφρασθ περί τούτου τό σώμα, είναι πασιφανές, ό

ἔστιν, ἡ περὶ τοὺς καταλόγους κατάχρησις, ἡ ἀδιαφορία ἡ λα-
βούσα χώραν εἰς τοῦτο· ἀλλήως δὲ δὲν πρόκειται περὶ παραβιά-
σεως τύπου τινος ἢ ἄλλου τοιούτου, ἀλλ' ἐνὸς καταφανοῦς ἀνο-
μηματος, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἀρνείται, ἐπειδὴ ὅταν ὁ πληθυσμὸς
δήμου τινος μόλις ἀναβαίνει εἰς 4,000 καὶ ἐν τοῖς καταλόγοις
σημειῶνται δισχιλίαι ἐκλογαί, ἕκαστος ἐλέπει ὅτι πᾶσα ἐκλογὴ
ἐκ τοιούτου ἀπορρέουσα καταλόγου δὲν δύναται νὰ ᾖ, ἡ πλημ-
μελὴς καὶ παράνομος. Ἀλλ' ἐνταῦθα πολλοὶ διίσχυρίζονται,
ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς τῶν
καταλόγων ἀκυρώσεως, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀντέταξαν ἰσχυροὺς
κατὰ τῆς ιδέας ταύτης λόγους· ἄλλως τε, δὲν δύναται ἡ
βουλὴ νὰ παραδέχεται ὡς τύχοι οἰονόμῃτε κατάλογον, διό
ὑπάρχουσιν ἐκλογαί, καθ' ἃς ἀπεφάνητο καὶ περὶ τῆς τῶν καταλό-
γων ἀκυρώσεως. Εἶπε δὲ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίαν,
ὅτι ἐπὶ τῆς ε. περιόδου ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ δήμου Θουρείας
τῆς Μεσσηνίας τοσούτοι ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένοι ὡς ἐκλογαί,
ὥστε ὑπερβαίνειν καὶ αὐτὸν ἐπὶ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων.
Ἀναγκῆς δὲ τὴν περὶ τοῦτου περικοπὴν τῶν πρακτικῶν ἐκείνης
τῆς συζητήσεως, προσέθηκεν ὅτι τὰ αὐτὰ σχεδὸν εἶχον συμβῆ
καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Αἰγίου, ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφάνητο τὴν
ἀκυρώσιν ἀποστέρων τῶν καταλόγων τούτων. Ἡ βουλὴ ἀρὰ καὶ
ἄλλοτε ἐπρέσβευσε τὴν τοιαύτην ἀρχήν, προέβλεπε δ' εἰς αὐτὴν
καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης καὶ ἐκ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἐκ-
λογῶν ἔχει. Τὰ δὲ νὰ μὴ περιέλθῃ αὐτὴ εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον
καὶ νὰ προσδοκᾷ τὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν ἀπὸ τῆς τῶν κατα-
λόγων ἀνακρίσεως, εἶναι μάταιον ὅλως, ἐπειδὴ πρὸ δύο ἐτῶν
ἀναθεωροῦνται οἱ κατάλογοι καὶ οὐδὲν ὅλως διορθώθη τὸ ἀτοπον.
ἄλλως τε δ' ἐρρέθη ὅτι ἡ ἀναθεώρησις εἰς οὐδὲν ἄλλα περιστρέ-
φεται, ἢ εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ διαγραφὴν τινῶν ὀνομάτων, καθ' ὅ-
σον εἰς τοῦτο μόνον ἔχουσι τὸ δικαίωμα ὁ δῆμος ἢ οἱ πολῖται.
Ἐάν λοιπὸν δὲν προληφθῇ ἡ κατάχρησις, μόνον ἀποτέλεσμα
θέλει φέρει τὸ νὰ πλεονάσῃ τὸ κακὸν εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς·
ἐπειδὴ, καθ' ἃς συνεβήσαν εἰς Μεσσηνίαν καὶ εἰς τὸ Αἶγιον, ἀρκεῖ
νὰ ἔχῃ τις ἓνα ὑπὲρ αὐτοῦ δῆμον, καὶ, ἂν ἡ συνείδησις τῶ ἐπι-
τρέπῃ, δύναται ματαιῶν τεσσάρων δήμων, νὰ ἐκλεχθῇ βου-
λευτῆς, ἔχων τὸ ἐν πέμπτῳ τῶν ὅλων ψήφων. Ἀνάγκη λοιπὸν
νὰ ἐκφρασθῇ τὸ σῶμα περὶ τοῦ τῶν καταλόγων πλημμελοῦς,
καθ' ὅσον μάλιστα αὐτοὶ οὗτοι οἱ ψηφοφόροι, αὐτὴ ἡ Κυβέρνη-
σις καὶ πᾶς ἄλλος θέλουσιν εὐρεθῇ ἐν νῆα ἐκλογῇ εἰς ἀμφιβολίαν.
Δὲν εἶναι δ' ἐπιεικὴ οὐδ' ἡ περὶ διορθώσεως τῶν καταλόγων

ιδέα, ἐπειδὴ καὶ οὕτω θέλει εἶσθαι ζήτημα, ἐάν οἱ ὑπάρχοντες
κατάλογοι ᾖναι ἢ μὴ ἔγκυροι. Ἀλλως τε παροδικῶς λέγει, ὅτι
ὁ ποινικὸς νόμος τιμωρεῖ τὰ παντὸς εἶδους ἐγκλήματα, καὶ, ἂν
καὶ ὁ δημοτικὸς νόμος δὲν ὀρίσῃ, διώκονται οἱ τοιαύτας ἐκλο-
γικὰς καταχρήσεις τολμώντες· ἐφ' ᾧ ἡ βουλὴ διέταξε νὰ πα-
ραπέμπωνται εἰς τὰ δικαστήρια. Τελευτῶν παρατηρεῖ ὅτι τὸ
ζήτημα εἶναι ἐκ τῶν καταπειγόντων καὶ ἀφορᾷ τὴν ὑπαρξιν
αὐτῆς τῆς βουλῆς· διὸ πρέπει νὰ προσέλθῃ εἰς ῥητὴν ἀπόφασιν,
καθ' ὅσον ἐπικαίεται νῆα ἐκλογὴ καὶ πρέπει νὰ μὴ ἀγνοῶσιν οἱ
ἐκλογαί, ἐάν ἐπὶ τῇ ἔασει τῶν ὑπάρχόντων ἢ νῆων καταλόγων
πρέπη νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ψηφοφορίαν.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἔθηκε τὸ
θέμα ὡς ἐφεξῆς· α ἡ βουλὴ, ἀκυρώσασα τὴν τελευταίαν βου-
λευτικὴν ἐκλογὴν Ὀλυμπίας, συνηκέρωσε καὶ τοὺς παρανόμως
συνταχθέντας καὶ μὴ βασιζομένους εἰς τὸν πραγματικὸν πλη-
θυσμὸν καταλόγους; β Καὶ ἄλλου δὲ τινος προτείναντος ἕτερον
θέμα, μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἡ βουλὴ, ἀπορρινομένη ἐπὶ τοῦ
παρὰ τοῦ προέδρου θεθέντος, παρεδόθη αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω ἐση-
μειώθη δι' ἀναστάσεως· ἐφ' ᾧ ἐκπρόχθησαν συνακυρωθέντες καὶ
οἱ ἀνωτέρω κατάλογοι.

Ἀκολουθῶς ὁ πρόεδρος συναινέσει τῆς βουλῆς ἀναγγεῖλαι, ὅτι
τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ἐκτεθέντα ἀντικείμενα θέλουσι
συζητηθῇ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν. α) τὸ περὶ καθυστερούντων
νομοσχέδιον· β) τὸ περὶ προικοδοτήσεως· γ) τὸ περὶ παραχωρή-
σεως γαιῶν εἰς τὸν ὑποστράτηγον Νικηταρᾶν· δ) ἐπίσης τὸ
εἰς τὸν ὑποστράτηγον Χατση Χρήστον· ε) ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν
ἐκθεσις καὶ ς) ἡ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844 ἐκθεσις τῆς
ἐπιτροπῆς, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος.
ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μελίτης Χ. Μελίτης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΣ'.

Τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν δεκάτην π. μ. τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν,
καὶ εὐραθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχο-
μένην τὴν συνεδρίαν· ἀνεγνωσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικά τῆς
παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τε τοῦ προέδρου
καὶ τῶν γραμματέων.

Εγένετο ἡ ἀλήθευσις τῆς παρειαυθησομένης κατὰ τὴν τελευτη-
σομένην ἐπίτειον ἐθνικὴν ἐορτὴν τῆς 3ης Σεπτεμβρίου μεγάλης
πρεσβύσεως, καὶ κατὰ ταύτην, γενομένην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν
τῶν Κ.Κ. Α. Κεχαγιά καὶ Ι. Α. Χατσοπούλου, ἔλαχον οἱ Κ.Κ.
Ἀνάργυρος Πετρακῆς, Ἠλίας Γιατράκος, Σωτήριος Στράτος,
Γεώργιος Κ. Βελῆς, Γεώργιος Μπάστας, Ἐμμ. Α. Ὁρλώφ, Ἀνα-
γνώστης Κεχαγιάς, Πέτρος Δελιγιάννης, Εὐστάθιος Σπυριδωνος
καὶ Μιχαὴλ Καῖρης.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προτεταμένου ὑπὸ τοῦ
ἐκ φθιωτίδος βουλευτοῦ νομοσχεδίου, περὶ διαθέσεως εἰς ὠφέ-
λιμα ἔργα τοῦ δεκατημρίου τοῦ μισθοῦ τῶν μελῶν τῶν νομοθε-
τικῶν σωμάτων καὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ
ἐκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι Βουλευταί!

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων μ' ἐπεφόρτισε νὰ σὰς καθυπο-
βάλω τὰς ἀκολουθοῦσας ἀκέψεις τῆς ἐπὶ τοῦ καθυποβληθέντος
Νομοσχεδίου, παρὰ τοῦ ἐντίμου συναδελφοῦ μας Κ. Δημητρίου
Χατζίσκου, τοῦ ἀποδιδέποντος τὰ περὶ διαθέσεως εἰς ἐπιμελεῖς
ἐπιχειρήσεις τοῦ δεκατημρίου τοῦ ἐκ τῆς κρατήσεως μισθοῦ καὶ
τῶν ἄλλων ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν.

Βεβαίως, Κύριοι Βουλευταί, ὁ ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων
ζήλος ὑπηγόρευσε τὸν προτείναντα τὸ νομοσχέδιον τοῦτο βου-
λευτὴν, καὶ ἀναμφιδόλως καὶ ὑμεῖς ἅπαντες ἐμπνέεσθε ὑπὸ τῶν
αὐτῶν κοινωφελῶν αἰσθημάτων.

Κύριοι Βουλευταί, ὅλοι, δὲν ἀμφιδόλως, ἀναγνωρίζετε, ὅτι ἡ
ἐπιμήτριος νομοσχεδίων τεινόντων, ὡς καὶ τοῦτο, εἰς τὴν αὐ-
ξήσιν καὶ βελτίωσιν τῶν προϊόντων τῆς ἐπικρατείας καὶ λοιπῶν
τοιαύτης φύσεως νομοσχεδίων, συντελεῖ οὐσιαστικῶς εἰς τὴν πα-
γύωσιν τῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς μέσον
πλούτου καὶ δυνάμεως. Διὰ ταῦτα

Ἡ ἐπιτροπὴ σας παρακαλεῖ ὑμᾶς νὰ ἐπιστήσιντε σπουδαίως
τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου, εἰς τὸ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τοιαῦτα
κοινωφελῆ νομοσχέδια.

Γνωρίζετε, Κύριοι Βουλευταί, ὅτι τὸ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος καθυ-
ποβληθέν νομοσχέδιον, ἔχει κατὰ πρῶτον ὡς βᾶσιν τὴν κράτησιν
ἐπὶ δέκα ἔτη τοῦ δεκατημρίου τῆς τε μισθοδοσίας καὶ τῶν
ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅσων ὁ μισθὸς καὶ αἱ ἀπο-
δοχαὶ ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς 150 κατὰ μῆνα, τῶν νομοθε-

τικῶν σωμάτων καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ δεύτερον
τὴν ἐπιστροφὴν τῆς κρατήσεως ταύτης μετὰ δεκαετίαν σὺν τῷ
τόκῳ πρὸς 4 τοῖς 0|0.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐπὶ τοῦ πρώτου μέρους σκεπτομένη θεωρεῖ, ὅτι
πᾶσα μισθοδοσία, εἰς δημοσίον ὑπαλλήλων διδομένη, ἐκπληροῦντα
εἰς συνειδότης τὰ πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἐπιβαλλό-
μενα καθήκοντα, εἶναι ἀναφαίρετος τοῦ ὑπαλλήλου τοῦτου ἰδιο-
κτησία, εἶναι ἀμοιβὴ ἐντίμων ἐκδουλεύσεων· διὸ ἡ ἐπιτροπὴ
σας δὲν ἠδυνήθη νὰ πεισθῇ, ὅτι ὑπάρχει εἰς τινὰ τὸ δικαίωμα
ν' ἀφαιρῇ τὴν δικαίαν ἀμοιβὴν τοῦ ἐπαγγελλομένου οἰκονομῶν
ἐντιμὸν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ φρονεῖ, ὅτι αἱ διδόμεναι μισθοδοσίαι
εἰς τοὺς τιμίους τοῦ Κράτους ὑπαλλήλους εἶναι ὑπερβολικαὶ
διὰ τὴν εὐπρεπὴ καὶ ἀνεξάρτητον αὐτῶν διατήρησιν.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον μέρος, ἡ ἐπιτροπὴ σας παρατηρεῖ, ὅτι,
καὶ τοι σκεφθεῖσα ὀρίμως, δὲν ἠδυνήθη νὰ πείσῃ ἑαυτὴν, ὅτι
ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὸ διαληφθὲν νομοσχέδιον ἠθέλην εἶσθαι εἰς
κατάστασιν νὰ ἐξοφλήσῃ μετὰ δέκα ἔτη τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς
τόκους ὁμοῦ τοῦ κρατηθησομένου δεκατημρίου· διὰ τοὺς ἀνω-
τέρω ἰσχυροὺς λόγους δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν περαι-
τέρω ἀνάλυσιν τοῦ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος νομοσχεδίου, οὐδὲ νὰ προ-
τείνῃ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὅπως ἔχῃ. Ἀλλ' ὅμως, λαβοῦσα
ἀφορμὴν ἐξ αὐτοῦ, καὶ θεωρήσασα ὡς λίαν σπουδαῖον ἔργον τὸ
νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς ἀντικείμενα κοινωφελῆ, οἷα διεπραγ-
ματεύετο τὸ εἰρημένον νομοσχέδιον, συνέταξε τὸ ὁποῖον σὰς
καθυποβάλλω ἤδη, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἐπιλήρησιν αὐτοῦ.

Τὸ ἤδη προτεινόμενον Νομοσχέδιον ἔχει ὡς βᾶσιν τὴν σύτα-
σιν ἐταιρίας μετοχικῆς χαρακτῆρος ἰδιωτικοῦ, πρὸς ἐμβύχωσιν
τῆς ὁποίας θεωρεῖ ὡς πρῶτον μέσον τὴν κατ' ἑτος συνδρομὴν
τοῦ δημοσίου ἐκ δραχμῶν 200,000 τοῦλάχιστον, καὶ δεύτερον
τὴν συνδρομὴν παντός ἰδιώτου ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ. Ἡ ἀσφά-
λεια ἐξ ἐνός μέρους, τὴν ὁποίαν ὁ Νόμος οὗτος παρέχει εἰς τὰ
καταβλητέα κεφάλαια καὶ εἰς τὰ κέρδη ὅσα ὑπόσχεται,
καὶ ἐξ ἄλλου ἡ φιλογένεια καὶ ὁ φιλελληνισμὸς, ὃν ἀπ' ἀρχῆς
τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Ἑλλάδος ἐδειξν οἱ εὐποροῦντες, ἐπεισαν
τὴν ἐπιτροπὴν σας, ὅτι οὗτοι θέλουσι σπεύσει νὰ συνδράμωσι
γενναίως τὴν σύστασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προκειμένης ἐται-
ρίας, ὡς συνδεδούσης τὰ ἰδιωτικά αὐτῶν μὲ τὰ κοινὰ συμμέ-
ροντα.

Ὡς τρίτον μέσον ἐθεώρησε τὸ ἐξῆς.

Εἰπομεν ἀνωτέρω, ὅτι ὁ μισθὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων
Πρακτ. Βουλ. 6'. περίδ. 6'. συνόδ. Τόμ. Γ'.

καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν κλπ., εἶναι ἀναραίρετος ἰδιωκτησίᾳ αὐτῶν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ οὐδεμία πειθανάγκαις ἐπ' αὐτῆς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ νομίμως· ἀλλ' ὅμως γνωρίζομεν, ὅτι ἅπαντες σχεδὸν οἱ παρ' ἡμῖν ὑπαλλήλοι καὶ λοιποὶ περὶ πολλοῦ ποιῶνται τὸ νὰ οἰκονομῶσι περίσσευμά τι χρήσιμον, εἴτε διὰ τὰς ἀπροβλέπτους αὐτῶν ἀνάγκας, εἴτε χάριν τῶν ἀπογόνων τῶν. Αὐτὸ τοῦτο λοιπὸν τὸ περίσσευμα, διδόμενον ὡς μετοχὴ διὰ τὴν σύστασιν τῆς προκειμένης ἐταιρίας, ἔχει διπλοῦν τὸ πλεονέκτημα, νὰ σχηματίσῃ ἀνεπαίσθητως κεφάλαια καὶ νὰ παράγῃ ἐτησίως καρπὸν ὅχι εὐκαταφρόνητον πρὸς ὄφελος τοῦ ὑπαλλήλου. Ἐκ τοιούτων σκέψεων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπὴ σας παρεδέχθη τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασιν τοῦ δεκατημορίου τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀποδοχῶν κτλ.

Ἐπὶ τέλους χρεωστοῦμεν, Κύριοι βουλευταί, νὰ σας εἰπώμεν ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν τὸ θεωροῦμεν ὡς ἔργον τελειόν. Εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται νὰ μορφώσῃτε τοῦτο σύμφωνα μὲ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας νομίζει, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ καθυποβαλλομένου τούτου νομοσχεδίου εἰσὶν ἄρκετὰ σαφεῖς, καὶ ἕνεκα τούτου θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν ἄλλην ἐξήγησιν· ἐπιφυλάττεται δὲ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς τυχόν ζητηθευμένας διασαφήσεις ἐν τῇ συζητήσει, ἐὰν ἡ χρῆσις τὸ καλέσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστου 1849.

Ὁ Εἰσηγητὴς Α. Πετράκης.

Ἐπρωτάθῃ ὑπὸ τινων νὰ παραπεμφθῇ αὐτὴ εἰς τὰ τμήματα ἢ ἐκθεσίς αὐτῇ τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς προβάλλουσα εἰς τὴν κρίσιν τῆς βουλῆς αὐτοτελὲς νέον νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν οὐδὲς ἐξ ὑπαρχῆς αἱ τοῦ κανονισμοῦ διατάξεις. Ἰπ' ἄλλου δὲ, νὰ συσταθῇ ἑτέρα εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, ἵνα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν νομοσχεδίων, τοῦ τε ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ταύτης προταθέντος, ὑποβάλῃ ἑάν ἐκθεσιν.

Τέλος ἐνεκρίθη ἵνα τυπωθῇ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκθεσις καὶ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα.

Καὶ εἰς τῶν εἰσηγητῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς βουλῆς νομοσχεδίου, ἐκθεσιν αὐτῇ, ἔχουσαν καὶ ταύτην αὐτῷ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπὸ μελέτην τὴ τελευταίον ὑπὸ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νόμου, καὶ κρίνουσα ὅτι ἡ δι' αὐτοῦ προτεινομένη τροποποίησις, ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς κατὰ τὸ ἐνεργῶς ἔτος καταδειχθείσης εὐφορίας τὴν ὁποίαν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων ἀπὸ 27 Ἰουλίου ἐκθέσεώς της κατέδειξεν, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ἰσολόγησιν τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἐσοδα ἐπιφέρει, γνωμοδοτεῖς τὴν βουλὴν τὴν ἐπιφέρεισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Μηδὲν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν καθέκαστα ἔχουσα νὰ παρατηρήσῃ, συνιστᾷ μόνον εἰς τὴν βουλὴν τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου 1849.

Ἡ ἐπιτροπὴ.

Ν. Κορνητιάδης.

Γ. Κ. Βελῆς.

Ἰω. Ζήρκος.

Σ. Χ. Στεφανόπουλος.

Π. Μοναττηριώτης.

Κλειμένης Οἰκονομοῦ.

Ι. Χατζόπουλος.

Ἀνηγγέλη ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερούντων προτεταμένου νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ καὶ, προτεθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ συζητήσεως, ἔλαβεν οἱ κατ' αὐτῆς, ὅτι, καὶ ὅτε εἰσῆχθη τοῦτο καὶ ὅτε ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐκρίνετο συζητητέον, ἀντέρουσε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καταδείξας τὰς τε ἐπιβλαβεῖς συνεπείας αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου ἀπόστασιν του· διότι, προτεινόμενον νὰ διακράτῃ τὰ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ κράτους ὑπὸ τῶν πολιτῶν συνεισφερόμενα, καὶ νὰ δωρήσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἰδιοποιήντας· αὐτὰ ἐπ' ἰδίᾳ ὠφελείᾳ, παραβιάζει τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ πλουτίσῃ μὲ ζήμιαν τοῦ ἑτέρου, ἥτις ἐφαρμοζομένη εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις εἶναι ἐπὶ μᾶλλον ἰσχύουσα εἰς τὰς τοῦ δημοσίου. Ὅτι ὁ ὑπὸ τινων ὑπὲρ αὐτοῦ προταθείς λόγος, ὅτι δέθεν ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ ἐκπηγάζει ἀπὸ σύστασιν τῆς συνελεύσεως, δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτό· διότι ἡ συστήσασα τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου ἐθνοσυνελεύσεις προτίθετο βεβαίως νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἐκ τῶν ὀφειλετῶν δυστυχήσαντας, οὐχὶ δὲ πάντας· ἵνα δ' ἡ πρόθεσις αὕτη ἐκτελεσθῇ, ὠφείλει ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κατάστασιν ἐκάστου τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, καὶ νὰ προτείνῃ νομοσχέδιον τοιοῦτον ὑπὲρ μόνων τῶν ἐκ τῆς

ἐξικριβύσας ταύτης καταδειχθησομένων δυστυχῶν. Καὶ ἀληθῶς· εὐφρίθμοι τῶν ἐξ ἐνοικιάσεων ὀφειλετῶν ἐζημιώθησαν, μηδὲν ἔκ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ὠρελούμενοι, ὡς καὶ μετ' αὐτὸ ὑπολειπόμενοι ἀνέκωνοι νὰ ἀποτίσωσι τὴν ἑαυτῶν ὀφειλὴν· θέλουσι δ' ἐξ αὐτοῦ ὠρελῆθαι οἱ μὴ ζημιωθέντες ἄλλοι, οἵτινες, ἰδιοποιηθέντες τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιάσεων εἰσπραχθέντα, διετίθουν αὐτὰ ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἐν ᾧ ὠρεῖλον νὰ ἀποτίσωσιν αὐτὰ εἰς τὸ δημόσιον. Ὅτι ἐκτὸς τούτου διὰ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου παραβαίνεται καὶ βῆττή συνταγματικὴ διάταξις, καθ' ἣν οὐδεὶς νόμος ἀφορῶν ὠρελίαν προσώπου προτείνεται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἢ τῆς γεροῦσιαι· διότι τοῦτο, περιποιῶν ὠρελίαν οὐχὶ εἰς πάντας, ἀλλ' εἰς εὐφρίθμους τινὰς ὀφειλέτας, ἀφορᾷ ὠρελίαν προσώπου, καὶ δὲν ἔπρεπε κατὰ τὴν σημειωθείσαν συνταγματικὴν διάταξιν νὰ προταθῇ ὑπ' ἄλλου τινός, ἀλλ' ὑπὸ μόνης τῆς τρίτης νομοθετικῆς διαμέσεως, ἥτις μόνη ἐδύνάτο καὶ νὰ διακρίνῃ, ἂν οἱ δυστυχήσαντες ἢ οἱ τὰ δημόσια χρήματα σφετερισθέντες ὀφειλέται θέλουσιν ὠρελῆθαι. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει μὲν ἤδη νὰ ἀποβρίβῃ ἡ τοῦ νομοσχεδίου ἀρχή, πρέπει δὲ νὰ συνταγῶσι κατάλογοι κατ' ἐπαρχίας τῶν ὀφειλετῶν, περιέχοντες, σημειώσιν τοῦ τε ὀφειλομένου ποσοῦ καὶ τῆς πρὶν οὐσίας ἑκάστου τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, ἵνα διακριθῶσιν οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποτίσωσι τὰ ἑαυτῶν χρεῖ, καὶ ὑπὲρ τούτων προταθῶσι μέτρα ἐπιεικῆ.

Ἐπειδή μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὁ προτείνων αὐτὸ, ἐκθείς, ὅτι τὸ τοιοῦτον νομοσχέδιον καὶ κατὰ τὴν ἀ βουλευτικὴν περίοδον ἐπρωτάθη ὑπὸ τινος μὲν τῶν βουλευτῶν πρῶτον, καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου κατόπιν, καὶ κατὰ τὴν ἐνστάσαν εἰσήχθη ἐν τῇ παρελθούσῃ συνόδῳ, ἀλλὰ ψιφισθὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ μὴ εἰταγθὲν εἰς τὴν γεροῦσιαν δὲν καθαρτίσθη νόμος· τὸ νομοσχέδιον δὲ τοῦτο δὲν φέρει τοιοῦτον χαρακτηριστικὴν προσωπικῆς ὠρελίαις, οἷον προέβητο νὰ ἀπαγορεύσῃ ἢ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος μνημονευθεῖσα συνταγματικὴ διάταξις. Ὅτι ἡ αἰτιολογικὴ ἐκθεσις αὐτοῦ, δι' ἣς εἰτήγαγεν ἄλλοτε τὸ ὑπουργεῖον τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καταδείκνυσιν τὴν ἐκ τούτου πηγάζσαν ὠρελίαν· εἰς τὴν κράτος καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας· διότι ἐξ αὐτῆς φαίνεται, ὅτι συνελήθησαν πρῶτον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος σημειωθείσαι πληροφορίαι, ἐξαχθείσαι ἐκ τῶν σημειώσεων τῶν ταμιῶν περὶ τε τῶν τεθέντων εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῶν ὀφειλετῶν καταδικαστικῶν μέτρων, περὶ τοῦ ἐξ ἑκάστου τούτων ἀπενιχθέντος αποτελέσματος καὶ περὶ τῶν

ὑπαρχόντων εἰς τοὺς ὀφειλέτας μέσων πρὸς πληρωμὴν, καὶ, ἀφοῦ ἐξ αὐτῶν κατεδείχθη, ὅτι εἶναι ἀνάγκη μέτρου τοιοῦτου ἐπιεικοῦς, προέβητο ἡ κυβερνήσις εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου. Ὅτι ἴσως ὑπάρχουσι τινες τῶν ὀφειλετῶν σφετερισθέντες τὰ δημόσια χρήματα, μέγα μέρος ὅμως αὐτῶν ἐδυστύχησε, καὶ ἡ κυβερνήσις κατέγνω τὴν ἀνάγκην μέτρου τοιοῦτου ὑπὲρ αὐτῶν· διὰ τοῦτο καὶ πρὸ τῆς μεταπολιτευσῆς ἡ κυβερνήσις ἀπείρου ὑπὲρ αὐτῶν προθεσμίας ἔταξε, πεισθεῖσα, ὅτι οἱ καθυστεροῦντες οὗτοι ἀπέτισαν μὲν εἰς τὸ δημόσιον πᾶν ὅ,τι εἰσέπραξαν, ὀφειλοῦσι δ' εἰς αὐτὸ τὸ ποσὸν τῆς υπερτιμήσεως, τῆς ἐκ τοῦ ἐν ταῖς δημοπρασίαις συναγωνισμοῦ παραχθείσης. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ συνοδουσίᾳ ἄλλοτε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐκθείσε ἡ κυβερνήσις ἀναγνωρίζει, ὅτι οὐκ ὀλίγοι ἐδυστύχησαν καὶ ἐκ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιβροῶν ἢ θερμοπνιῶν, καὶ ἐκ τῆς ἐν τινι τῶν ἐτῶν ἐπελθούσης ἀφορίας, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων αὐτῆς στρατευμάτων ἀφελόντων τοὺς παραχθέντας καρπούς· ὅταν δὲ τοὺς ἐκ θερμοπνιῶν καὶ τοιούτων αἰτιῶν δυστυχήσαντας γεωργοὺς ἡμεῖς αὐτοὶ συνεδράμομεν ἄλλοτε, χορηγήσαντες αὐτοῖς σπόρους καὶ παρομοίας συνδρομὰς, κατὰ πλείονα λόγον ὀφειλομεν νὰ συντρέξωμεν τούτους· ἄλλως τε κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον ἡ κυβερνήσις δὲν δύναται νὰ καταδιώξῃ πλέον τοὺς ὀφειλέτας τούτους, διότι οὐδεὶς δανειστὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' ὀφειλέτου τόκον μείζονα τοῦ κεφαλαίου, ἂν ὑπολογισθῶσι δ' οἱ ὑπὸ τῶν καθυστερούντων τούτων πληρωθέντες εἰς τὸ δημόσιον τόκοι, θέλει ἐξαχθῇ, ὅτι κατὰ μέγα ὑπερέβησαν τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους τῶν. Καὶ ὅτι τέλος τὰ ἐπιεικῆ μέτρα οὐχὶ τὸ δημόσιον, ἀλλὰ τοὺς ἰδιώτας καταστρέφουσι, τὸ δημόσιον δ' ὀφείλει πάντοτε νὰ συντρέχῃ τοὺς δυστυχούντας· ἂν δ' ἡ κυβερνήσις, ἢ ὑπὲρ πάντα ἄλλον τοῦ δημοσίου πλοῦτος φειδομένη, προτείνῃ νόμον τοιοῦτον, ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν, ὅτι δύναται ἐξ αὐτοῦ νὰ ζημιωθῇ· ὅχι, διότι ἐξ αὐτοῦ θελεῖ παραγάγει τακτικὸν ἔσοδον 1,500,000 δραχμῶν, πάντων προβυμοποιηθησομένων νὰ πληρῶνται τὰς ἐνιαυσίους δόσεις τοῦ χρέους αὐτῶν, ἀφοῦ μάλιστα ἐπιβάλλονται διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τόκοι υπερμερίας ἐπὶ τῇ μὴ πληρωμῇ αὐτῶν.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσας, ὅτι, ἂν τινες τῶν ὀφειλετῶν ἐκ θερμοπνιῶν ἢ ἄλλων ὁμοίων αἰτιῶν ἐζημιώθησαν, ἐδύνάτο ἡ κυβερνήσις νὰ περιβάλῃ αὐτοὺς ἄλλως καὶ οὐχὶ διὰ νόμου γενικοῦ· οὐδεὶς ὅμως αὐτῶν ἐκ ζημιῶν ὀφείλει, διότι αἱ ἐνοικιάσεις τῶν φάρων ἐγίνοντο ἐν ἱσοχῇ, καθ' ἣν διετέλουν ἐν

γνώσει τοῦ παραχρησμένου ποσοῦ. Καὶ ὁρᾷται μὲν ἡ κυβέρ-
νησις νὰ συντρέχῃ τοὺς δυστυχούντας· οὐ μόνον δ' οὗτοι, ἀλλὰ
καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀνοχῆς τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ὠφεληθέντες καὶ
τὰ δημόσια χρήματα ἰδιοποιηθέντες διὰ τῆς ὅπως δήποτε δια-
θέσεως αὐτῶν, ὠφελοῦνται ἐπίσης διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου.
Καὶ ὅτι οὐ μόνον δὲν ἐδύνάτο νὰ ἐκπηγάσῃ ὁ νόμος οὗτος ἐκ τῆς
βουλῆς ἢ γεροσύνης, ἀφορῶν ὠφέλιαν προσώπου, ὡς καὶ αὐτὸς
ὁ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀνεγνώρισε τοῦτο μηδὲν ἄνασκειάσας
τὰ περὶ τούτου λεγθέντα· ἀλλὰ καὶ λίαν ἀδίκος εἶναι, προστα-
τεύων μὲν τοὺς κακῆς πίστεως ὀφειλέτας καὶ τὴν ἐθνικὴν περιου-
σίαν ὑπὲρ αὐτῶν διανέμων, τιμωρῶν δὲ τοὺς δι' ἐκποιήσεως
πάσης τῆς ἐαυτῶν περιουσίας φανέντας ἐμπροθέσμους καὶ τὸ
πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τῶν ἀποτίσαντας.

ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶνεγκειν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ
ὁ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς προαγορεύσας ἡγόρευσεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀναπτύξας
τὰς ἐκ τοῦ νόμου τούτου παραχρησόμενας εἰς τοὺς ιδιώτας ὠφε-
λείας, ἐπὶ τῇ ιδεᾷ ἴσως, ὅτι πρὸς σκοπὸν τοιοῦτον εἰσῆχθη, θέλει
ἀποδείξει οὗτος, διατελὼν ὑπουργὸς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ
νομοσχεδίου τούτου ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὅτι καὶ ἐξ ἄλλου
πρὸς ταύτην ὠρμήθη τότε σκοποῦ, ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς θεραπείας
τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἐν τῇ θεραπείᾳ τοῦ ὁποίου ἐθερα-
πεύετο τυχαίως καὶ τὸ τῶν ιδιωτῶν. Ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ, προσε-
νεγκόντες τότε τιμὰς πολλὰς ἀνωτέρας τῶν εἰσπραττομένων
ἀξιών, ἐκ τοῦ ἐν ταῖς δημοπρασίαις συναγωνισμοῦ, ὡς πάντες
ἤδη γνωρίζουσι, ζημίαις ὑπέστησαν, ἐπαυξηθείσας καὶ ἐκ τῶν
ὑπὸ τοῦ προτεινόμενου τῶ νομοσχεδίου ἐκτεθεισῶν αἰτιῶν· ἡ δὲ
κυβέρνησις, μηδὲν κατορθώσασα διὰ τῆς χρήσεως πάντων τῶν
καταδωκτικῶν μέτρων, καὶ δι' αὐτῆς τῆς κατ' ἐπανάληψιν ἐκ-
ποιήσεως τῆς τε κινητῆς καὶ τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας,
καὶ δι' αὐτῆς τῆς φυλακίσεως αὐτῶν, καὶ πληροφορουμένη παρὰ
τε τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον
νὰ εἰσπράξῃ τι τῶν ὀφειλομένων, ἂν δὲν ἐλθόμενεν ἴδια ὑπὲρ
αὐτῶν ἐπιεικὴ μέτρα, προῆλθεν εἰς τὴν τοῦ νόμου εἰσαγωγὴν.
Καὶ ἀληθῶς, οἱ μὲν ὀφειλέται, ζημιωθέντες ἐκ τῶν ἐνοικιάσεων,
οὐδένα εἶχον πόρον πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους τῶν, ἐκποιηθείσας
ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῆς περιουσίας τῶν· ἂν δὲ τις τῶν φίλων
ἢ συγγενῶν αὐτῶν, ἵνα προφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν περαιτέρω
καταδιώξεων, προτιθετο νὰ συνδράμῃ κατὰ τι αὐτοὺς, δὲν ἐδύ-
νατο νὰ ἀποτίσῃ τὸ ὅλον τοῦ χρέους· ἐνῷ διὰ πολίτεσις προ-
θεσμίας ἤθελεν εὐκολύνει τὸν μὲν ὀφειλέτην νὰ προσπορίζηται

τινα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, τοὺς δὲ συγγενεῖς αὐτοῦ νὰ χορη-
γῶσι τὰς δυνατάς ἐγγυήσεις, καὶ οὕτω καὶ τὸ κεφάλαιον ἤθελε
κατορθώσῃ νὰ εἰσπράξῃ καὶ τὰ ἄλλα τοῦ χρέους νὰ ἐξασφαλίσῃ.
Ὅτι τὴν ἀνάγκην ταύτην κατείδε καὶ αὐτὴ ἡ πρὸ τῆς μεταπο-
λιτεύσεως κυβερνήσις, ἐκδούσα κατὰ τὰ 1841 διάταγμα, δι' οὗ
ἐδίδε δεκαετὴ προθεσμίαν εἰς τοὺς τοιοῦτους ὀφειλέτας· ἐπειδὴ
ὅμως τὸ μέτρον τοῦτον, καίτοι ἐπιεικὲς, οὐδὲν ὅμως ἔφερεν ἀπο-
τέλεσμα, ὡς μὴ ἀνακουφίζον προσήκοντως τοὺς ὀφειλέτας, διότι
δὲν ἀπῆλλαττεν αὐτοὺς τοῦ βάρους τῶν τόκων, πολλαπλασιασθέν-
των ὑπερβαλόντως καὶ πολὺ τὸ κεφάλαιον ὑπερβάντων, μὴ ἰσχυ-
οῦσης καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσίου τῆς ἐπὶ τῶν ιδιωτικῶν χρεῶν ὑπρ-
χούσης ὑποχρεώσεως νὰ μὴ ζητεῖται τόκος πλέον τοῦ ποσοῦ τοῦ
κεφαλαίου, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐσκέπτετο ἵνα φέρῃ τὴν
τελείαν τοῦ κακοῦ θεραπείαν, δὲν ἔρθασεν ὅμως ἐπελθούσης τῆς
μεταπολιτεύσεως· ἀπ' οὗ δὲ, καὶ ἐν τῇ συνελεύσει γενομένου
πολλοῦ λόγου περὶ τούτου, παρέπεμψεν αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰς
βουλὰς, ἡ δὲ βουλὴ κατ' ἐπανάληψιν τοιοῦτον νομοσχεδίον ἐζή-
τησε, τὸ ὑπουργεῖον ἐπρότεινε κατὰ τὰ 1847 αὐτὸ, θεραπεῦον
ἐξ ὁλοκλήρου τὸ κακόν. Ὅτι ἐκ τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἐκθέσεως
κατανοεῖται τὸ ἀσθενὲς τοῦ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου προταθέντος
λόγου, ὅτι ἔπρεπε νὰ προτείνῃ αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις ὡς ἔχουσα
τὴν ἀναγκάζον ὕλην, διότι ἐξ αὐτῆς δηλοῦται ὅτι ἡ Κυβέρνησις
πρῶτη εἰσέγαγεν αὐτό· οὐδὲν δὲ κώλυμα πρὸς τὴν τοῦ νομο-
σχεδίου ἐπιψήφισιν συνάγεται ἐκ τῆς συνταγματικῆς διατάξεως,
ὅτι ὑπὸ μόνῃς τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ προτείνονται αἱ
ὠφέλιαν προσώπου ἀφορῶσαι προτάσεις, διότι αὕτη ἀφορᾷ τὰς
περὶ χορηγίας συντάξεις, ἢ ἀμοιβῶν ἢ ἄλλων προσωπικῶν
ὠφελειῶν· ἄλλως, ἂν οὕτω γενικῶς ἡρμηνεύετο, πάντες οἱ νόμοι
ἀφορῶσι προσωπικὰς ὠφελείας, διότι πάντες ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
ἡμῶν καὶ οὐχὶ ὑπὲρ ξένου τινος προτείνονται. Καὶ ὅτι οὐδ' ἡ
ἀρχή, ὅτι οὐδεὶς πλουτεῖ μετ' ἐξουσίας τοῦ ἄλλου, ἐφαρμόζεται εἰς
τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίον, ἀφορῶν τὸ συμφέρον τοῦ δημο-
σίου, ὀφείλοντο· ἐπίσης νὰ συντρέχῃ τοὺς πάσχοντας· τοιοῦτη
δὲ φιλάνθρωπικὴ ἀρχὴ ὑπάρχει καὶ εἰς τὸν περὶ δόμων νόμον,
καὶ κατὰ ταύτης οὐδεὶς δύναται νὰ ᾔναι εἰμὴ ὁ μὴ ἔχων φι-
λάνθρωπόν τι αἰσθημα, καὶ τοιοῦτος οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπο-
τεθῇ ὁ προαγορεύσας. Τοιούτων δ' οὕτως ἐχόντων, οὐδ' εἰς ὑπο-
λείπεται δισταγμὸς περὶ τῶν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τούτου προ-
ελευσομένων ὠφελειῶν· καὶ εὐκταῖον ἦτον ἂν καὶ αὐτὸς ὁ προ-

αγορεύτας ἐπειθέτο, τὸ ὅποιον δὲν ἐλπίζε· ὁμῶς, διότι οὐδ' ἄλλοτε ἐπεδείχθη οὕτω συγκαταβατικός.

Ψηφοφορίας οὕτω γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Γ. Πετμεζᾶ καὶ Ἰωάννου Πετμεζῆ, συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν, διὰ ψήφων 55 πρὸς 13, ἀρνησιψηφισαντος ἑνός, κατὰ τὰ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου, ναι ἢ όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρενός		Γεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας	
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Ἰγγελος Γουζούτσας ἡρν. ψῆρον	
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.
Δ. Δελιγώργης.		Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.
Π. Τσιμπουράκης.	N.	Γ. Ἰω. Γιολλάσης	N.
Πάνος Μοναστηριώτης	O.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Ἰωάννης Πετμεζῆς	N.	Γρηγ. Χατσηγιάννης	O.
Μ. Καίτης	N.	Γεώργιος Μήτσος	N.
Δημήτριος Κονδύλης		Ἰωάννης Κλίμακας.	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἀναγνώστης Δημητρίου	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος.	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Νικόλαος Ἰατρός		Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Ἀναγ. Μακροποκάμισος	N.	Χριστ. Ν. Δεμάθας	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Ἠλίας Παππαδαῖος	
Κωνστ. Βιζῆς.	N.	Γεώργιος Πετμεζᾶς	N.
Ἀνάρχουρας Πετράκης.	N.	Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.	Β. Πετμεζᾶς	
Σ. Στράτος		Ἰω. Ζάρκος	N.
Π. Ράγκος	N.	Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	N.
Λουκάς Π. Νάκος.	N.	Ἀθ. Δανηλόπουλος	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Σταμ. Νικολαΐδης	O.
Πέτρος Τσαννετάκης		Βελισ. Νικολαΐδης	O.
Π. Δημητρακκοράκος	O.	Γ. Παππανικολάου	O.
Γεώργιος Κονδύλης		Πέτρος Δελιγιάννης	N.
Κωνσ. Φασίτσας		Δ. Ν. Μπούκουρας	
Ἐλευθέριος Καλογεράς		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	

Ζαφ. Δεπάττας		Α. Κανελλόπουλος	
Ἡμ. Ἀντίπας	O.	Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς	
Ἀνδρ. Νοταρᾶς		Ἰωάννης Γκούρας	N.
Βύσθ. Οἰκονομόπουλος		Ἀναγνώστης Κεχαγιάς	N.
Γ. Πανοπριτόπουλος		Σ. Δογουετόπουλος	N.
Ἡμ. Χ. Τσοῦχλος	N.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Ματθ. Πρωτοκαππᾶς	N.	Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Χριστόδουλος Τσίνο	
Ἡμ. Μελετόπουλος	N.	Δημήτριος Κουμανιώτης	
Παρασκ. Ματάλας		Θεόδωρος Ι. Μέζης	N.
Ἠλ. Γιατράκος	N.	Ἡμ. Λαζάρου Ὁρλώφ	N.
Λουκάς Στέφανος	N.	Γεώργιος Μπάστας	N.
Βύσ. Σπυρίδωνος	N.	Κώνστας Δαρειώτης	
Ρήγας Παλαμιδης		Στ. Ἀντωνιάδης	
Θ. Μ. Πετρινός	N.	Κωνσ. Ἀντωνιάδης	O.
Κ. Μανίτας		Ἰωάννης Περίδης	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Ἀνδρέας Μίμουκας	N.
Μ. Χατση Μελέτη	N.	Δ. Χρησιδης.	N.
Ν. Τσαλακώστας	N.	Κάρολος Νάζος	
Δ. Σακελλαριάδης		Εὐστράτ. Παρίσης	N.
Ν. Μπούτουνας		Ἀντώνιος Ἀρμάος	N.
Π. Παππατσώνης		Μῆτ. Ἀναστασόπουλος	
Ἰω. Παππατσώνης		Ἰω. Τομαράς	
Π. Δαρειώτης	N.	Ἀν. Παππατσώρης	
Σπ. Βαλέττας	O.	Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Γ. Παππαδημητρίου	O.
Σπ. Α. Βαρόσης	O.	Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Παῦλος Λεντούδης		Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Χρῦς. Σουμαρίπας	O.	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	O.
Κ. Βέικος		Δημήτριος Χατζίσκος	N.
Μ. Ἰατρός		Καλὺμάρης Τσουκαλᾶς	
Δ. Βιρβίλης		Κωνσταν. Δουβουνιώτης	
Γ. Μπάνης		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Ἰωάννης Τασσαῖος	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Ν. Μοσχούλας			

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτω·
« Εἰς τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὀφειλῆτας ἀπὸ ἐνοικι-

ἀσεις ἀμέσων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων μέχρι τέλους τοῦ 1844, καὶ οὖν δὴποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἀπὸ πολυετῆς ἐνοικιάσεως μέχρι τοῦ 1849, χορηγείται δεκαετής προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τὴν ἀνευ τόκου εἰς δώδεκα ἰσας ἐνιαυσίους δόσεις πληρωμὴν τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προερχομένων χρεῶν τῶν, ἐν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. »

Παρετήρησεν ὁ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀγορεύσας, ὅτι ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας δὲν ἤκλειτο εἰς τὰς ἐν τῷ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντι νομοσχεδίῳ ὑπαρχούσας παραχωρήσεις, ἀλλ' ἐξέτεινεν αὐτὰς τόσον, ὥστε ἐδικαιούτο οὗτος εἰπὼν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησιν, ὅτι δὲν ἀφορᾷ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἀλλ' ἀτόμων τινῶν. Ὅτι ἡ ὑπὲρ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασάντων προτεινομένη ἐξαίρεσις εἶναι σκανδαλωδιστάτη, διότι οὗτοι, προβλέποντες ὅτι θέλει γὰρ ἡ ποτε τοιοῦτος νόμος, δὲν ἐπλήρωσαν τὰ χρεῖα αὐτῶν, ἐν ᾧ ἂν ἐκ ζημιῶν δὲν ἐπληροῦν ἤθελον ἔκτοτε ἐγκαταλείψει τὰ ἐθνικὰ ταῦτα κτήματα' ἐν ᾧ δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέν νομοσχέδιον περιωρίζετο εἰς τοὺς μέχρι τοῦ 1843 ὀφειλέτας, διότι ὑπὲρ αὐτῶν μόνων ἐγένετο ἡ ὑπὸ τῆς ἐθνοσυμβουλεύσεως σύστασις ἐπιεικῶν μέτρων, καὶ διότι ἔκτοτε, διαδοθείσης τῆς ἐκδόσεως νόμου ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν, καθυστέρησαν τὰ ἑαυτῶν χρεῖα καὶ οἱ μὴδὲλως ζημιωθέντες, διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ἐπιεικῇ προτείνονται μέτρα καὶ διὰ τοὺς μετὰ ταῦτα καθυστέρησαντας. Ὅτι ἀρκούν ἦτον τὸ ἐπιεικὲς μέτρον τῆς ἀφάσεως τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δεδουλευμένων τόκων ὑπερμερίας, ἀναγκαῖον δ' εἶναι νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τούτων μετ' αὐτῶν, καὶ τοῦλάχιστον τόσων ὅσους καὶ τὸ ἔθνος πληροῖ ἐπὶ τῶν χρεῶν του. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα, καίτοι νομίζων ὅτι δὲν θέλει καταρτισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἵνα ὅμως προφυλαχῇ τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα, προτείνει τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

α Εἰς τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὀφειλέτας ἀπὸ ἐνοικιάσεως ἀμέσων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων μέχρι τέλους τοῦ 1844 χορηγείται δεκαετής προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τὴν μετὰ τόκου πρὸς 5 ἐπὶ τοῖς 0/0 εἰς δέκα ἰσας ἐνιαυσίους δόσεις πληρωμὴν τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προερχομένων χρεῶν τῶν, ἐν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. »

Ἀντίειπεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ προαγορεύσαντος ἐγένετο, μηδενὸς καταδειξαντος τὴν ἀπάτην ἐν ᾗ διατελεῖ, διότι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο οὐ μόνον δὲν προσβάλλει κατὰ τι τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν κυρίως ἐγένετο. Ὅτι ἐξ οὗ λόγου οἱ τῶν φόρων ἐνοικιασταὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἀποτίσωσι τὰ ἑαυτῶν χρεῖα, ἐκ τοῦ αὐτοῦ κατεστάθησαν πρὸς τοῦτο ἀνίκανοι καὶ οἱ πολυετῶς ἐνοικιάσαντες δημόσια κτήματα· τὸ δὲ κακὸν τοῦτο ἐνέκειτο πάντοτε εἰς τὸν συναγωνισμόν, δι' οὗ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι ἐνοικίασαν, μὴ ικανοποιήσαντος τοῦ ἀποτελέσματος τὰς προσδοκίας τῶν, διότι τοιαῦτα ἐπιφέρει ἡ ὑπὲρ ἀξίαν πώλησις πράγματός τινος, καὶ τοῦτο πρὸ πάντων ὁ πωλὼν ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ· μὴ δυνήθέντων δὲ τούτων νὰ πληρώσωσι τὸ κεφάλαιον καὶ μέρος τῶν τόκων, τὸ χρεὸς αὐτῶν ὑπερνηξήθη, ἐξ οὗ τὸ ἔθνος ἐκρίνεν ἀναγκαῖα ἐπιεικῇ μέτρα, προταθέντα καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ εἰσαχθέντος ἄλλοτε νομοσχεδίου. Ὅτι τὸ δημόσιον, εἰσπράξαν ἐπὶ δέκα ἔτη τοὺς ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τόκους, ἀποτελοῦντας ποσὴν ἴσως μείζον τοῦ κεφαλαίου, ἐξακολουθεῖ ζητοῦν ἐπὶ τὸ κεφάλαιον, ὥς οὐδὲλως ἐκ τῶν ἐπιεικῶν τούτων μέτρων ζημιούται· ἀφ' οὗ δὲ διὰ τῆς χρήσεως πάντων τῶν καταδικαστικῶν μέτρων οὐδὲν κατῴρτισεν ἀποτέλεσμα, καλὸν εἶναι νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀπαίτησιν μόνων τῶν κεφαλαίων, διότι ἴσως ἐκ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου εἰ μὲν ἐπλήρωσαν ἤδη ἴσα τῶν ὀφειλομένων ποσὰ εἰς τοὺς πρὸς καταδιωξίν των ἀπογαλντάς ποιητήρας, ἄλλοι δὲ καίτοι ἀποτίσαντες τὰ ἑαυτῶν χρεῖα μένουσιν ἐτι ὀφειλοντες, διότι δὲν ἐξώφλησαν τὰς μερίδας αὐτῶν οἱ τὰ χρήματα λαβόντες. Ὅτι ἐκ τῶν μέτρων τούτων, καὶ ἂν ὡφελθῶσι τινὲς αἰσχροκερδήσαντες, προτιμότερον νὰ ὡφελθῶσι καὶ οἱ εὐάριθμοι οὗτοι, ἢ νὰ καταστραφῶσιν οἱ πολλοί, ἀφ' οὗ ἡ μὲν Κυβερνήσις δι' αὐτῶν θέλει εἰσπράξει διπλάσια τῶν ἤδη εἰσπραττομένων, ἐκλείπουσάν δὲ πλεον τῶν καταδιώξεων, τῶν ἐχθρῶν τούτων πάντες ἐλευθερίας, ὁ λαὸς θέλει ἀπαλλαγῇ τῶν σήμερον ἐπικειμένων αὐτῷ ἐνοχλήσεων. Ὅτι ἡ ἐλαχίστη διάταξις ἂν ἀπὸ τοῦ νόμου τούτου ἀφαιρεθῇ, ἀκροτηριάζεται τὸ λαμβανόμενον ἐπιεικὲς μέτρον· αἱ δ' αὐστηραὶ τοῦ προαγορεύσαντος παρατηρήσεις ἐν ἄλλαις περιστασεσὶν εἰσὶν ἐφαρμοστέαι, καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἔθνους εἰς τὴν πληθύν ἀπείρων δυστυχημάτων περιπεσόντος. Καὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ ὠφέλειαν προσώπου, ὥς ὁ προαγορεύσας διίσχυρίσθη, διότι ἡ ἐκ τοῦ συντάγματος ἀπαγόρευσις ἐφαρμόζεται εἰς τὸς πρὸς ὠφέλειαν ἥτοῦ καὶ διακεκριμένου προσώπου γινομένου

προτάσεις, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς ὑπὲρ ομάδος προσώπων, ὡς συν-
τεχνίων καὶ τῶν τοιούτων· ὀφείλουσι δὲ πάντες ἵνα προσεξωσιν
ὅπως μὴ βαρυνθῇ καὶ τοῦτο διὰ ξένων διατάξεων, ὡς τὸ ἄλλοτε
ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προταθέν, ἵνα κατορθωθῇ ἡ τοσαύτων
ἀναγκαῖα κατάρτις αὐτοῦ.

Παρατήρησαν ἄλλος ὅτι ὁ τὸ προκαίμενον νομοσχέδιον εἰσα-
γαγὼν βουλευτὴς ἠθέλησε νὰ συμπεριλάβῃ ἐν αὐτῷ ὅτι τινὰ
εἶδη τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν α'. τοὺς ἀπὸ ἐνοικιάσεως
ἀμέσων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων μέχρι τέλους τοῦ
1844 καθυστεροῦντας καὶ β'. τοὺς ἀπὸ πολυετῆς ἐνοικιάσεως
δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων μέχρι τέλους τοῦ 1849
ὀφειλόντας. Τῶν ὄντι δὲ τρεῖς εἰσὶν αἱ κυριώτεραι πηγαί, ἐξ ὧν
ἀπορρέουσι τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη· αἱ ἀνωτέρω δὲ καὶ ἡ
τῶν προικοκτητιῶν. Ἀλλ' αἱ μὲν τῶν δημοσίων φόρων ἐνοικιά-
σεις περιορίζονται εἰς ἐν μόλις ἔτος, καὶ αἱ τῶν χρεῶν τούτων
δόσεις ἔληξαν ἤδη καὶ θεωροῦνται καθαρῶς πλεόν καθυστεροῦντα,
ἐνῶ τὰ πλείστα τῶν ἐκ πολυετῶν ἐνοικιάσεων χρεῶν δὲν ἔληξαν
ἐτι καὶ ἀπαιτεῖται ἄλλη περὶ αὐτῶν πρόνοια. Ἐκτός δὲ τούτου,
οἱ μὲν εἰς τὴν πρώτην ὑπαγόμενοι κατηγορίαν ὑπέστησαν φο-
ρητὰς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ζημίας, οὗτοι δὲ ὁλοτελῶς πολλαχοῦ
κατεστράφησαν. Καὶ τὸ μὲν ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον προτί-
θεται ἐνθεν μὲν ν' ἀπαλλάξῃ πάντας τούτους μεγάλου βάρους,
ἐνθεν δὲ νὰ διευκολύνῃ τὴν εἰς τὸ ταμεῖον εἰσαγωγὴν οὐκ ὀλί-
γων χρημάτων· φρονεῖ ὅμως ὅτι τὸ νομοσχέδιον, λυσαιτελὲς εἰς
τούς πρώτους, θέλει φέρει ἐπιούλωσιν τινὰ μόνον εἰς τὰς πλη-
γὰς τῶν ἐκ τῶν πολυετῶν ἐνοικιάσεων καθυστερούντων, αἵτινες
θέλουσιν ἀνοίξει μετὰ τὴν αὐτὴν πάλιν οἰκότητα, μὴ ληξασῶν ἐτι
τῶν πλείοστων τοῦ χρέους τῶν δόσεων. Οὕτω π. χ. ἐνῶ κα-
θυστεροῦσιν οὗτοι ἐκ τοῦ 1840, θέλουσι γίνεαι νῦν τοῦ χρέους
τῶν ὁμολογίᾶν μέχρι τοῦ 1849, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτην
θέλουσι τύχει μικρᾶς ἀνέσεως· ἀλλὰ μετὰ παρελευσιν τοῦ 1849
θέλουσιν ὑποκύψει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν παλαιῶν αὐτῶν ὁμολογιῶν,
ἢ α πληρῶσαι τὰς ὑπερόγκους αὐτῶν δόσεις. Εἶναι δὲ προφα-
νὸς ἀδίκον, ἀφοῦ προσήνεγκον τοσαύτην κατὰ τὸν συναγω-
νισμόν προσφορὰν, ἀφοῦ δὲν ἀπολαύουσιν οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῆς
προσενεχθείσης τιμῆς, νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὴν τῶν παλαιῶν
ὁμολογιῶν ἐξόφλησιν, καὶ ἡ τῆς βουλῆς πρόθεσις δὲν εκπληροῦν-
ται. Ἐκ τούτου λοιπὸν συμπεραίνει ὅτι τὸ μὲν ἀνὰ χεῖρας νο-
μοσχέδιον πρέπει νὰ περιορισθῇ ὑπὲρ μόνων τῶν ἀπὸ ἐνοικιά-

σεως ἀμέσων φόρων καθυστερούντων, ὑπὲρ δὲ τῶν ἐκ πολυετῶν
ἐνοικιάσεων ὀφειλετῶν νὰ εἰσῃχθῇ εἰδικὸν νομοσχέδιον, καθ' ὅ-
σον μάλιστα ποικίλῃ εἰσι καὶ ἰδιαίτους αἱ τῶν χρεῶν τούτων
περιστάσεις καὶ ἀπαιτεῖται εἰδικῶς νὰ κανονισθῶσιν· οὕτω δὲ,
κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ λόγος δύναται νὰ γένῃ τοῦ
ν' ἀπκλαγῶσιν οἱ θέλοντες τῆς γενομένης αὐτοῖς ἐνοικιάσεως,
καὶ τὰ περὶ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τούτων νὰ ὀριθῶσι.
Διὸ συνίστησι, τροποποιῶν τὸ 1 ἄρθρον, μετὰ τὴν φράσιν ἀμέχρι
τέλους τοῦ 1844 νὰ ἐξοβελισθῇ ἡ συνέχεια καὶ νὰ ἐπέλθῃ
ἀμέσως ἡ λέξις α χορηγεῖται ε μέχρι τέλους τοῦ ἔθρου.

Ἀπήνησεν ὁ τὸ νομοσχέδιον εἰσαγαγὼν, ὅτι, ἂν διὰ τοῦτου
δὲν ἐσυμβιβάζοντο ἀληθῶς τὰ ἐκ τῶν πολυετῶν ἐνοικιάσεων χρεῶν
μετὰ τῶν ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων, δικαίως ἤθελε ζητήσῃ ὁ
προαγορεύσας τὴν εἰδικὴν τούτων διακρίσιν. Ἀλλ' ὤρμηθη ἴσως
εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, θέλων νὰ ὀρισθῶσι πλατύτεροι ὑπὲρ
τῶν ἐκ πολυετῶν ἐνοικιάσεων ὀφειλόντων διατάξεις· διὸ ἐπέφερεν
ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ 1849 θέλουσιν εἰσβαῖ ὑπόχρεοι νὰ πλη-
ρῶνται κατὰ τὰς πρώην ὁμολογίας. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο προ-
έλαβε καὶ οὗτος (ὁ ἀγορεύων) εἰπὼν, ὅτι ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται
μετὰ τὴν τοῦ νόμου ἐκδῶσιν νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐκμισθώσεως πρὸς
διπλὴν ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ δημοσίου ὠφέλειαν. Εἶναι δὲ γνω-
στὸν ὅτι πολλὰ τοιαῦτα μεταξὺ δημοσίου καὶ ὀφειλετῶν διαρ-
ρήγνυνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου συμβόλῃα, καὶ ὡς δικηγόρος
γινώσκει ὅτι οὐ μόνον καὶ ἤδη πολλοὶ ὑπάρχοντες παραπλήσιον
δίκα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ πρὸς ὠφελὴν τοῦ δημοσίου διερράγησαν
συμβόλῃα, διότι δὲν εἰρήθη πλήρως ἡ σημειούμενη τῶν κτημά-
των περιφέρεια, ὁ ἀριθμὸς τῶν δένδρων κλπ. Προνοημένης ἄρα
καὶ τῆς μελλούσης ταύτης τῶν πολυετῶν ἐνοικιαστῶν εὐκολίας,
πέποιθεν ὅτι θέλει ἀποσύρει ὁ πρὸ αὐτοῦ τὴν τροπολογίαν. Δὲν
περιέλαβε δ' ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐκ προικοδοτήσεως χρεῶν, ἐπειδὴ,
εἰσαχθέντος εἰδικοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου, ἐνόμισε
καλὸν νὰ διακριθῶσιν ἑκάτεροι.

Ἀναγνούς δ' ἔπειτα τὸ ἄρθρον περὶ ἀπκλαγμῶν ἐπὶ μικρὸν καὶ
ἔχον οὕτως.

α Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὀφειλίας ἀπὸ
ἐνοικιάσεως δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων μέχρι τέλους τοῦ
1844 ἐνεργηθείσας, καὶ ἐξ οἰωνδήποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησια-
στικῶν κτημάτων, μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐτι δὲ καὶ ἀπὸ πο-
λυετῆς μισθώσεως οἰωνδήποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτη-
μάτων καὶ ἐλαιώνων, ἂν ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως ἔληξεν ἤδη.

ἡ διαρκεί, χορηγείται κλπ. ο ἑπ'ἀνέγκεν ὅτι ἀσκοπον ἦτον νὰ τεθῇ ὁ ὅρος τοῦ 1849, ἐπειδὴ ὁ χρόνος, μέχρι τοῦ ὁποίου θέλουσιν ἀπαλλάττεσθαι οἱ ὀφειλέται τῶν τῆς ὑπερμερίας τόκων, ὀρίζεται ἐν τῇ προσεχεί ἄρθρῳ. Καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐπερωτήσαντα, τί θέλει γίνεσθαι περὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, οἵτινες, ἔχοντες ὠφελείας, δὲν θέλουσι νὰ παραιτηθῶσι τῶν κτημάτων, ἀπαντήσας, ὅτι ὑπόκεινται οὗτοι εἰς τὴν ἀπότῃν τοῦ ὀρισμένου τιμήματος, διότι τὸ δημόσιον δὲν δύναται, μὴ παραιτουμένων αὐτῶν, νὰ ζητήσῃ τὴν τοῦ συμβολαίου διάρρηξιν, τοῦτο δὲ καταφαίνεται μᾶλλον, καθ' ὅσον οὐχὶ τὸ δημόσιον, ἀλλ' ὁ ἐκμισθὼν δύναται νὰ ἀπατηθῇ εἰς τὸ συνάλλαγμα καὶ τελευταίον προσθεῖς, ὅτι διὰ τῶν λέξεων α ἐξ οἰωνδῆποτε ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων κλ. ο ἐννοοῦνται οἱ φόροι μόνων τῶν κτημάτων τούτων, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ κτήματα, ἅπερ δὲν ὑπήχθησαν ὅλως εἰς πολυετὴ ἐνοικίαν, ἐπ'ἀνέγκεν ὅτι, σύμφωνα μετὰ τοῦ προαγορευάντος, συνομολογεῖ ὅτι οὐκ ὀλίγοι καταστρέφονται ὁσμήρας ἐκ τῶν πολυετῶν ἐνοικιάσεων, καὶ ἤδη, συζητουμένου τοῦ παρόντος νόμου, θεωρεῖ ἀρμοδιώτατον νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς αὐτὰς ὠφελείας, μὴ ἀποκλειόμενοι ἐπὶ τὸ μέλλον. Οὕτω δὲ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναλάβῃ τάχιν τὰ ὑπ' αὐτοὺς κτήματα, καθ' ὅσον οἱ ἐνοικισταὶ καὶ τὰ εἴλαψαν οὐκ ὀλίγον καὶ πλείωτερον ἔτι θέλουσι βλαθῇ διὰ συνίστην ὥστε νὰ ἀποσύρῃ τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ ὁ προαγορεύσας.

Ἐπέφερον ἄλλος ὅτι κυρίως ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ τὸ σῶμα μέχρι τοῦ ὅρου τοῦ 1844 ὑπὲρ τε τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἀμέσων φόρων καὶ ὑπὲρ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασάντων. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπὲρ τῶν τελευταίων τούτων ἐμφαίνεται τάσις τις πρὸς πλείονα ἐπέκτασιν χρόνου, παρατηρεῖ, ὅτι αὐτοπον εἶναι πρὶν ἢ ληθῶσιν αἱ δόσεις νὰ ἀφεθῶσιν αὐτοῖς τὰ κτήματα ἐπὶ δωδεκαετίαν, ἐπὶ συνθήκῃ τοῦ νὰ πληρῶσωσιν ἔπειτα ἀνευ τόκου. Ἐν γένει δὲ λέγει ὅτι, ἀφοῦ ἐξητληθήσαν πρῶτον ὅλα τὰ πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἐντελῶς καθυστερούντων χρεῶν, καὶ παρατηρήθη ὅτι ἀπέβησαν μέγαια, τελευταῖον περιήλθομεν ἤδη εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου· διὸ δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰσέτι δὲν συνεκόμισαν τοὺς καρπούς των, καὶ μέλλουσι καὶ ἐξ ἐλαίων καὶ ἄλλων πολλὰ νὰ εἰσπραξῶσι. Θεωρεῖ λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ χωρισθῶσιν αἱ ἐποχαί, τιθεμένου ὡς πρῶτου μὲν ὅρου τοῦ 1844 εἰς ὃν νὰ ὑπάγωνται καὶ οἱ πολυετεῖς ἐνοικιασταί, ἑτέρου δὲ, πέραν τούτου· ἂν ὁμως

ἡ βουλή δὲν θέλη νὰ ὀρίσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν τελευταίων τούτων
προθεσίαν μέχρι τοῦ 1844, νὰ μὴ ἐπεκτείνῃ καὶ τοῦτον πέραν
τοῦ 1848.

Ἰπέρμνησεν ἕτερος, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν εἶναι πρωτοφανές· καὶ ἄλλοτε ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς προεισήγαγεν αὐτό, περιλαβὼν τὰς ἀπὸ τοῦ 1833 ἕως τοῦ 1844 καθυστερήσεις· ἐννοεῖται δὲ ὅτι διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης ἔρρόνει, ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθῶσιν ἐπιεικῇ πρὸς εἰσπραξίν τῶν χρεῶν μέτρα· ἀλλ' ἡ βουλὴ πολλὰ παρεμβάλουσα καὶ ἀναμίξασα ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἐκεῖνω, ἐβίβασεν, ὡς εἰπεῖν, τὸν ὑπουργὸν νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὸ νομοσχέδιον, ἐκ τούτου δὲ ἴσως δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἀνάγκη λοιπόν, ἵνα καταστῇ τελεσφόρον τὸ προκείμενον ἔργον, νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰ κυριώτερα, καὶ δύο ἐποχὰς νὰ διακριθῶσιν, ἡ πρὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἡ μετ' αὐτὴν νέα. Ἐρ' ὅσον συνίστησι νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἐρεξίς· α εἰς τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον τομεῖον ὀφειλτάς ἀπὸ μονοετείς ἐνοικιάσεις ἀμέσων δημοσίων φόρων ἢ ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων μέχρι τέλους τοῦ 1844, καὶ ἀπὸ πολυετείς ἐνοικιάσεις δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ὧν ἡ ἐνοικίασις ἔλκει μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, χορηγείται κλπ. β Ἀναπτύξας δ' ὅτι διὰ μὲν τῆς λέξεως α μονοετείς β ἐννοοῦνται σαφῶς οἱ ἐπὶ τῶν δεκάτων, τῶν ζῶων, τῶν μελισσῶν κλπ. φόροι, ἡ δὲ λέξις α δικαιωμάτων γ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν λέξιν α φόρων γ ὡς μὴ ὑπαρχόντων ἐκκλησιαστικῶν φόρων, καὶ τελευταῖον, ὅτι διὰ τοῦ ὀρίσμου τῆς λέξεως μέχρι τοῦ 1844 οὐ μόνον ἐννοεῖται, ὅτι ἀνέλαβεν αὐτὴς τὰ κτήματα τὸ δημόσιον, ἀποξενωθῆντων αὐτὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ προεισαχθέντος ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου συνάδει, ἐπὶνεγκεν, ὅτι πᾶσα τροποποίησις ἄλλη εἶναι δυσεπάρμυστος, καὶ συνέστησε τὴν ἰδίαν, ὅπως κατορθωθῇ ὁ τοῦ νομοσχεδίου σκοπός.

Παρετήρησεν ὁ ὑπὲρ εἰδικῶ νομοσχεδίου τῶν ἐκ πολυετίας ὀφειλετῶν ἀγορεύσας, ὅτι οὐδέποτε ἤλπιζεν, ὅτι ὁ τὸ ἀνά χειρὸς νομοσχεδίον εἰσαγαγὼν ἤθελε συγχύσει ἐπὶ τοσούτον τοὺς ἐκ δημοσίων φέρων ὀφειλέτας μετὰ τῶν ἐκ πολυετῶν ἐνοικιάσεων· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι μὲν δὲν κατέχουσιν ἢ χρήματα μόνον τοῦ δημοσίου, οὗτοι δὲ καὶ κτήματα ἐτι, ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τριακονταετίαν ἐνοικιάζοντες σκόπον εἶχον νὰ καταστήσῃ σχεδὸν ἰδιοκτῆται τούτων ἐνῷ οἱ πρῶτοι νὰ συναλλάγῃσι προσωρινῶς· ἄλλως τε, μετὰ τὸ ἐκάτερου τοῦ εἶδους τῶν ἐνοικιάσεων, τοσούτον ποικίλαι καὶ διάφοροι ὑρίστανται περιστάσεις, καὶ τοσαύτας ἐπὶ ἡγεγχον πολλαχῶς

οι πολυετείς ένοικιασται επί των δημοσίων κτημάτων βελτιώ-
σεις, ώστε δέν δύνανται να συνταυτισθώσι μετά των πρώτων.
Διό και ο πρό αυτού αγορεύσας άναγνώρισε μόν, ότι άτοπον είναι
νά συμπεριληφθώσι μετά των άλλων και εκείνοι δτών αι ένοι-
κιάσεις δέν έληξαν. έθηκεν όμως όρον μέχρι του 1844, ενώ δέν
άρνείται, ότι υπάρχουν τσαυτά διαφορά: άλλως τε, ου σμι-
κρά προσγεννάται άνισότης, και δέν έννοει προς τί οι μόν των
ληξασών ένοικιάσεων όφειλέται να αποκλύωσι των εκ του νόμου
καλών, οι δέ λοιποι να αποκλεισθώσι. Διό επιμένει φρονών, ότι
πρέπει να εισαχθή ειδικός ύπερ των εκ πολυετούς ένοικιάσεως
καθυστερούντων νόμος.

Ανάπτυξεν έτερος, ότι, ότι η κυβέρνησις τώ 1847 εισήγαγε
δι' αυτού εις τας βουλάς τό περί καθυστερούντων χρεών νομο-
σχέδιον, ήνώσει έκτοτε τά αυτά να λάβη έπιεική μέτρα και διά
τά λειπούμενα είδη των καθυστερήσεων: αλλά θεωρήσασα, ως εκ
της τότε ύπουργικής εκθέσεως καταρτίζεται (άνέγνω δ' αυτήν),
δτι δέν ήδύναντο να συμπεριληφθώσιν άπαντα έντός του αυτού
νόμου, άπέφυγε μόν τό να παρενθέσθαι και ταύτα έντός του νομο-
σχεδίου εκείνου, άλλ' ουχ ήττον έπρότεινε να παρασκευάσθαι και
τά περί καθυστερούντων εκ πολυετών ένοικιάσεων και προικο-
κτησιών νομοσχέδια, ίνα υποβλήσθαι και ταύτα. Επειδή όμως εκ
περιστάσεων άλλων έβράδυνεν η εισαγωγή των, η βουλή κατά
την του ήλόντος νομοσχεδίου συζήτησιν, άναπληρούσα παρενέ-
βαλε και τά άλλα, εκ τούτου δ' εκταταιώθη τό έργον έν τη
γερονσία. Ηδη δέ και κατά την συζήτησιν του ανά χείρας νομο-
σχεδίου, παρατηρεί, ότι, ως έχει τό άρθρον, έπίσης τά αυτά
συμπεριλαμβάνει έν έαυτώ. Διό πά.θ' όσα η βουλευτής Θήρας
παρετήρησε περί τούτου είσιν όρθά, επειδή τά τε εκ προικοκτη-
σιών χρέη και τά εκ πολυετών ένοικιάσεων, ών αι δόσεις δέν
έληξαν, εις διαφόρους κατηγορίας άνήκοντα, άπαιτούσιν ειδικόν
έκάτερον νομοσχέδιον. Έτεροι όμως ύπονοούντες ως άμφίβολον
και την ύπερ των πολυετών ένοικιάσεων εισαγωγήν νόμου, θεω-
ρούσιν άσφαλέστερον έν και τούτο παρεισχυθή έν τω ανά
χείρας νομοσχέδιω, ίνα μη έγερθώσι σπουδαίει περί εξαιρέσεων
αιτιάσεις. Καί καθ' όσον μόν άφορμή την τιθείσαν ως όριον έπο-
χήν, ουδείς των βουλευτών άντιτίει, αδιαφόρως έν έληξαν
ή όχι αι διέφοροι των πληρωμών δόσεις: άλλ' υπάρχουν εκ
της μη λήξεως ταύτης άλλαι δυσχέρειαι, έφ' ώ δικαιώς ειπέ-
τις, ότι άτοπον είναι να ληφθή πρόνοια ύπερ των εκ πολυετίας
όφειλετών μόνον μέχρι του 1844, ουχι δέ και ύπερ των έτέρων.

Επειδή λοιπόν η δυσχέρεια ένυπάρχει έν τη μη έπαλθούση λήξει
των πληρωμών και δι' αυτό τούτο άπαιτούνται αι άνάλογοι
διατάξεις, έπεται, ότι είναι χρεία ειδικού νόμου. Αμφότεραι
λοιπόν αι δι'ιττάμεναι γνώμαι έφ' ισχυρών λόγων βασίζονται:
συνάμα δέ βλέπει τις την ανάγκην του να κανονισθώσι δι' ειδι-
κού νόμου τά ήθητά χρέη, διότι δέν συμβαίνει τό αυτό προς
άπαντας τους ένοικιαστας, και οι μόν όλως άποτυχόντες προτί-
θενται να παραιτηθώσιν, οι δέ, καθυστερούντες άπλως, έμμένου-
σιν εις την ένοικίαν. Και εις μόν την πρώτην κατηγορίαν ύπά-
γονται οι των ελαιώνων άμφίσσης, Μεσσηνίας κλπ ένοικιασται,
οίτινες, από του δευτέρου έτους της ένοικιάσεως κατιδόντες την
βλάβην, έκήτησαν να παραιτηθώσι, και η κυβέρνησις έσκέφθη μόν
επί της αίτήσεως των, κλλ ου έν ένήργησεν εις δέ την δευτέραν
ύπάγονται οι ένοικιασται του ελαιώνος Κορώνης, όστις πυρπο-
λημένος είσπεν εις βαστούς τώ 1836 και επί πενταετίαν ουδέν
άπεφεραν όφελος, ήδη δ' επί τούτου ηκμασεν, ώστε ου μόνον
δέν παραιτούνται οι ένοικιασται, άλλα και άμοιβήν προσδακ-
σι των μόχθων αύτών. Τοιαύτα δέ τινα και περί του ελαιώνος
Κορίνθου προσβίς, συνεπέρανιν, ότι άπαιτείται ειδικός περί των
χρεών τούτων νόμος, έν ή εύρίσκει ου σμικρόν συμφέρον και η
κυβέρνησις: άλλ' οι περιπασμοί τούτου, φαίνεται, άνωμα-
λιών δέν επέτρεψαν αυτή να εισαγάγη τα νομοσχέδια, εκ τούτου
δέ πολλοί των ένοικιαστών έγκατέλειψαν όλως τους ελαιώνας,
οι δέ της Λακεδαιμόνος ου μόνον πρό όκτώ ήξη ένιαυτών έμα-
κρυνθησαν της ένοικιάσεως, άλλα και πάσας καλλιέργειας παρη-
τήθησαν, εξ ου καταστρέφεται όσημέραι ο ελαιών. Ανάγκη
λοιπόν να κανονισθώσιν άπαντα ταύτα και να ληφθή έπιεικής τι
μέτρον δι' όσας ένοικιάσεις ήθελον ίσως διαλυθῇ. Διό νομίζει,
δτι έσυμβιβάζοντο ταύτα, τροποποιουμένου του άρθρου ως
εφίξης.

ο Άρθρον Ι. Είς τους προς τό δημοσίον ταμείον όφειλέτας
από ένοικιάσεως άμέσων δημοσίων ή εκκλησιαστικών φόρων και
οίωνδήποτε δημοσίων ή εκκλησιαστικών κτημάτων μέχρι τέλους
του 1844, εξαιρουμένων των ήδη υπάρχόντων εις πολυετή
ένοικίαν, περί των όποιών ειδικός νόμος θέλει προνοήσai, χορη-
γείται κλπ. »

Ενταύθα δέ προτείναντός τινος, ότι πρέπει να έκτυπωθώσιν
αι τροπολογίαι, ίνα σκεφθῇ επ' αύτών τό σώμα, και του προέ-
δρου παρατηρήσαντος, ότι πρό τούτου δύναται κατά τον κανο-
νισμόν να συγχανωθώσιν, ο μόν βουλευτής εκ Θήρας συνεχώνευσεν
Παγκτ. βουλ. 6'. περίδ. 6'. συνδ. Τόμ. Γ'. 19

τὴν ἰδίαν πρὸς τὴν ἀνωτέρω τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαιμόνιος, ἔταρε δὲ τις ὑπεστήριξε αὐτὴν, καὶ εἶπεν ἄλλος, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν τοῦ βουλευτοῦ Καρυστίας. Ἐπὶ τούτοις, συναίνεσι τῆς βουλῆς, ἀνεβλήθη ἡ περαιτέρω συζήτης, ἵνα συγχωνευθῶσι κατὰ τὸ δυνατόν αἱ τροπολογίαι.

Ἀκολουθῶς παρῆλθον ὁ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτὴς καὶ παρατηρήσας, ὅτι εἰσάγει προτάσεις νομοσχεδίων α) περὶ αὐταξίως ἐπιμελητηρίου καὶ χρηματιστικῆς, τραπέζης ὑπὲρ τῶν σταφιδοφόρων τοῦ κράτους ἐπαρχίων καὶ β) περὶ κατασκευῆς διὰ μετοχῶν τριῶν ἐμπορικῶν ἀτμοκινήτων, κατέθεκε ταῦτα εἰς τὸ προεδρεῖον.

Μετὰ τοῦτον παρετήρησέ τις, ὅτι πρότερον γενομένων ἐπιρωπῶσάν τινων, δι' αὗς ἐπρεπε νὰ πληρωσθῇ τὴν βουλὴν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, εἰσέτι οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις· συνῆμα δὲ αὐτός, οὗτος παρατηρήσας, κατ' αὐτάς, ὅτι ἐπιτίθεται φόρος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς μετὰ τῆς παρὲννομος, εἶχε προκαλέσει τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, ὅπως ἐξηγήσῃ τί ἐννοεῖ διὰ τῆς πράξεως ταύτης· ἀλλ' ὅμως ἀπόσπασμα μὲν τῶν πρακτικῶν ἀπεστάλη πρὸς τοῦτον ἑκτότε, οὐδεμία δ' ἐδόθη ἐξήγησις. Παρατηρήσας δ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ πρὶν νὰ ἐμμένῃ τὸ σῶμα εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἡ οὐδόως πρέπει νὰ ζητῶνται πληροφορίαι, ὅταν οἱ ὑπουργοὶ ἐκπεύγῃσι ταῦτα. Ὁ μὲν πρόεδρος ἀπάντησεν, ὅτι, σχολάζουσιν τῆς βουλῆς ἐπ' ἡμέρας, δὲν ἦτον δυνατόν νὰ δοθῶσιν αἱ αἰτηθεῖσαι πληροφορίες· ἐγένετο δὲ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν, ἀνακληροῦντος τὸν ἀντιπρόεδρον, καὶ τοῦ γραμματέως, ὑπὸ τὴν ἐπιτηρίσιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Π. Δημητρακαράκου καὶ Γ. Παπανικολάου, ἡ διὰ τὸν ἐνεσῶτα μὴν κλήρωσις τῶν τμημάτων, καὶ ἦν ἑλαχον τὰ ὀνόματα τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ὡς ἀκολουθῶς:

Α.	Β.	Γ.
Δ. Σκελλερμάκης.	Γ. Κ. Βελῆς	Γ. Ἀντωνόπουλος
Κων. Διοδοτινῆς	Εμ. Α. Ὀρλῶφ	Κ. Τσουκαλῆς.
Εὐσ. Σπυριδωνός.	Δ. Κονδύλης	Α. Γουζουάσης
Ἰω. Ζήρκος.	Γ. Σ. Κρεζῆς	Α. Ζ. Μάμουκας.
Εμ. Μελιτόπουλος	Θ. Πετρίδης.	Γρηγ. Χατσηγιάννης
Δ. Χρηστίδης	Π. Μαυρομιχάλης	Κ. Σχινᾶς
Ι. Οἰκονόμου	Μ. Ἰατρός	Νικόλ. Μπούτσινας
Ματ. Πρωτοπαπᾶς	Α. Δανόπουλος	Α. Πετρίδης
Π. Ματάλας	Γ. Πανοφωτόπουλος	Εμ. Ἀντίπας.
Χ. Τσίνας	Ἠλ. Παπαδαῖος	Κ. Βέικος
Νικόλ. Κορραϊνῆς	Ἀν. Μερκουράκιος.	Γ. Κονδύλης

Κ. Φασίτσας.	Ἰω. Παπατσώνης	Π. Παπαδιαμαντόπουλος
Δ. Α. Κουντουριώτης	Δ. Χατζίσκος.	Α. Ἀρμάς
Α. Π. Νάκος	Ι. Περίδης	Γ. Μαυρομιχάλης
Δ. Κουμανιώτης.	Κ. Βρυζάκης.	Μ. Μιχαλόπουλος
Γ. Μπάνης	Ἠλ. Γιατράκος	Ν. Μοσχούλας
Εμ. Χ. Τσουχλός	Σ. Στράτος	Α. Παπατσώνης
Στῆρ. Στεφανόπουλος.	Μ. Βιτάλης	Β. Πετμεζᾶς
Δ. Ὀρεινός.	Γ. Ι. Βατίστας	Παῦλος Λεντούδης.

Δ'.

Ε'.

Σ'.

Ἐλ. Καλογεράς	Χ. Σουρπρίπας.	Μελ. Χ. Μυλέτης
Ι. Δ. Ἀντωνόπουλος	Σ. Λογοθετόπουλος	Ἀθ. Ασηλδοπούλας
Γ. Παπανικολάου	Π. Τσιμπουράκης	Μ. Ἀναστασόπουλος
Π. Δημητρακαράκος	Π. Παπατσώνης	Κ. Ἀντωνιάδης
Χ. Δεμάθης.	Κ. Δαριώτης.	Σ. Βαρότσος
Γ. Μπάντας	Γρ. Ν. Κορραϊνῆς	Βελ. Νικολαΐδης
Π. Ράγκος	Α. Ἀλεξανδρόπουλος.	Μ. Δ. Καίρης.
Ι. Κλίμακας	Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	Ζ. Δεπάστας
Σ. Γρίδας	Ἰ. Γκούρας	Ἰω. Τομαρῆς
Σ. Δεληγιαννάκης	Ν. Ἰατρός	Α. Καστανῆς.
Ι. Πετρίδης	Ῥήγας Παλαιῖδης.	Ν. Τσαλακώστας
Α. Κανελλόπουλος	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Α. Δημητρίου
Α. Γεωργαντάς	Κλειμ. Οἰκονόμου	Δ. Βιρόλης
Γ. Μήτσος	Σ. Βαλίττας	Γερ. Μαυρομιχάλης
Ἰω. Γ. Κρεζῆς.	Α. Κομπάνης.	Κ. Μανίτας
Εὐστρ. Παρίσης	Δημ. Δεληγεώργης.	Κ. Νάκος.
Π. Μοναστηριώτης.	Ἰω. Α. Χατσοπούλας.	Ι. Τασσιός
Α. Κεχαγιῆς	Ν. Ἀνδρίκου	Δ. Ν. Μπούκουρας

Ζ.

Π. Δελγιάννης	Γ. Παπαδημητρίου	Γ. Λογιωταΐδης
Δημ. Καλλιφρονᾶς.	Σταμ. Νικολαΐδης	Κ. Τσαβέλλας.
Θ. Μίξης.	Π. Δαριώτης	Γ. Ριζόπουλος
Μ. Βαλίττας.	Πέτρος Τσαντετάκης	Γ. Κ. Πετμεζᾶς
Λουκάς Στεφάνου.	Σ. Ἀντωνιάδης	Μ. Σισίνης.
Γ. Γιολδάκης	Π. Α. Ζάνιος	Α. Κουντουριώτης

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν προσοχὴν δευτέραν (5 Σεπτεμβρίου) τὴν ἐξακολουθῆσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἀντικειμένου, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς.
Μ. Χ. Μελῆτης.
Εὐ. Μ. Παρίσης.

Της 5 Σεπτεμβ. 1849.

Συνελθόντων περί την μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός κατάλογος, καὶ εὐχεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν· ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῶν, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς εἰσαχθείσας πρὸς τὴν βουλὴν ἀναφορὰς ἀπὸ ἀριθ. 210—235, γνωροδοτεῖ ἐπ' αὐτῶν ὡς ἑξῆς·

« Αἱ ὑπ' ἀριθ. 210, 212, 216, 217, 218, 219, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 233, νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπως ληθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ καταλόγου τῶν συντάξεων, προηγουμένης τῆς ἀναγκαίης ἐρεῦνης περὶ τῆς ἀληθείας τῶν τυχόν ἀμφισβητούμενων γεγονότων καὶ προσόντων τῶν ἀναφερομένων· μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἶναι πρέπον νὰ ἰσχύσωσι πρὸς τὴν ταχίσιν τοῦ νόμου σύνταξιν, τὰ μέχρι τοῦδε λαχθέντα καὶ ἀποφασισθέντα παρὰ τῆς βουλῆς, πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων παραπόνων, ὧν τὰ πλείστα ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται δίκαια καὶ εὐλογα.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 211 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπου, συζητουμένης τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἐπὶ τῇ βῶσει καὶ τῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου παρουσιασθησομένων πληροφοριῶν, νὰ ληθῇ ταχίως καὶ δραστήριος περὶ τούτου ἐνέργεια πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ διατηρῆται ἐν τῇ Τουρκικῇ ἐπικρατείᾳ, σύμφωνα μετὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, ἰσότης καὶ εἰς τοὺς πολίτας Ἕλληνας καθὼς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τῶν εὐνομούμενων ἐπικρατειῶν· ἐτι δὲ καὶ κατ' ἀμοιβαίότητα ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ σεβόμενον ἐν τῇ Ἑλλάδι πᾶν ἐθνικὸν δικαίωμα εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὑπηκόους τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Ἐπομένως νὰ εἰδοποιηθῇ ἀρμοδίως τὸ Σῶμα, περὶ τοῦ ποῦ καὶ μέχρι τοῦδε ἔγινεν ἐνέργεια ἐκ μέρους τοῦ ὑπουρ-

γαίου τῶν ἐξωτερικῶν, πρὸς ὃ ἐγένοντο παράπονα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 213 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ ληθῶσιν ἀρμοδίως καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν βουλὴν αἱ ἐρεῖς πληροφορίαι· α') ἂν τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον ἔχῃ ἤδη ἐν αὐτῷ περιθαλιπομένους ἀσθενεῖς, καὶ ποίου ἀριθμοῦ, β') ποῖα καὶ πόσα ὑπελογίσθησαν τὰ ἐτήσια πρὸς τὸν ἀγαθοεργὸν τοῦτον σκίπὸν ἐξόδα, γ') ποῖον ἀπέναντι τοῦ ποσού τούτου τῶν ἐξόδων χρηματικὸν ποσὸν λαμβάνει τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου καὶ ποῖον τὸ εἰς ὅρος τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου μένον, δ') ἂν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον θεωρῇ ὅλας τὰς εἰσαγομένας ἐντὸς τῆς Πρωτεύουσας πραγματείας τῶν διαφορῶν εἰδῶν, ὑποκειμένας εἰς τὸν ἐπιβληθέντα φόρον, ἢ μόνον καὶ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ δήμου.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 214, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, οὕτως εἶναι καθήκον νὰ τιμωρήσῃ πᾶσαν ἐκ προθέσεως κακὴς ἐπέμβασιν ἀνομον εἰς τὰς δημοτικάς ἐκλογάς, ὡς αἱ αὕτη γίνεται καταστῆς ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 215 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι αἱ ζητηθεῖσαι πληροφορίες εἶναι ἐντὸς τοῦ δικαιοῦματος τῆς βουλῆς, ὡς καὶ τοῦ δικαίου τοῦ πολίτου, πρὸς ὃν ὀφείλεται ἀίτησις ἢ μετα λόγου καὶ πειθούς ἀπάντησις ἐπὶ τῆς ἀναφερομένης ὑποθέσεως.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 220 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ νὰ λάβῃ ὑπὸ ἐπαικὴ ἐποψίν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων, συμφώνως καὶ μετὰ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 221 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῇ λόγων, συζητούμενων εἰς τὰς ἐθνικάς ἀποφάσεις, ἡ βουλὴ θεωρεῖ καθήκον ἀναπόρριπτον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ νὰ προέλθῃ εἰς ἕν μέτρον ὀριστικὸν περὶ τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου ἀντικειμένου, τοσοῦτον σπουδαίου, δι' οὗ ἐν τῇ συζήτησει θέλει ἐκθέσει πληροφορικῶς ὁ εἰσηγητὴς ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς λόγους.

« Ἡ ὑπ' ἀριθ. 222 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, μετὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ ὑποβληθῶσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν βουλὴν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν παραχώρησιν τῶν περὶ ὧν ἡ ἀναφορὰ κτημάτων ἐγγράφα, διὰ νὰ λάβῃ ἀρμοδίως

γνώσιν αὐτῶν ἡ βουλὴ, ἐπιστρέφουσα ταῦτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον μετὰ ταῦτα.

• Ἡ ὑπ' ἀριθ. 230 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

• Ἡ ὑπ' ἀριθ. 231 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως λάβῃ τὴν ἀτζεσιν τοῦ ἀναφερομένου ὑπ' ὅψιν καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

• Ἡ ὑπ' ἀριθ. 232, σύμφωνος οὖσα ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν περὶ τούτου ἐκφρασθεῖσαν γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου εἰσπηγτικῆς ἐπιτροπῆς, γνωμοδοτεῖ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς βουλῆς.

• Ἡ ὑπ' ἀριθ. 234 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν αὐτὴν καὶ χορηγήσῃ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν τοῦ.

• Ἡ ὑπ' ἀριθ. 235 νὰ διευθυνθῇ ἐπίσης πρὸς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ γένῃ ἡ δυνατὴ πρὸς τὸ ἔργον συνδρομή.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Αὐγούστου 1849.

Ὁ Εἰσαγγελὴς

Α. Ἀλεξάνδρου.

Ἀκολουθῶν, ἀναγγεῖλαντος τοῦ προέδρου ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν ἐξασκούμεσιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι, διὰ νὰ πληροφηθῇ ἡ βουλὴ πῶς ἐνεργοῦνται οἱ νόμοι ἐν τῇ Ἠλείᾳ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων, οὗς ὁ ἀρτίως ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, νῦν δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν διώρισεν, ὑποβάλλει ἀναφοράς τινας τῶν ἐκεῖ κατοίκων καὶ συνίστησι τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, ἐξ ὧν θέλει καταδειχθῇ ὅτι, ἐνῶ κατὰ τὸν νόμον ἡ ἀπαρίθμησις γίνεται ἐντὸς τοῦ Μαΐου, ἐν Ἠλείᾳ διατάχθη καὶ γίνεται σήμερον.

Ἀντιπρόκτων δ' ἄλλων, ὅτι ἀντίκειται πρὸς τὸν κανονισμόν τὸ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἀμέσως αἱ ἀνωτέρω ἀναφοραί, καὶ προτείνοντος τούτου τὸ σπουδαῖον τοῦ θέματος παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσανσαν τάξιν, ὅσας ἀναφοράς τις συγχαίνεται ὑπὸ βουλευτοῦ, παραπέμπεται μὲν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ταχυθῇ ἡ ἐπὶ ταύτης ἐνέργεια· ἐφ' ᾧ ἡ βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῶσιν αἱ κατατεθείσαι ἀναφοραί εἰς τὴν συστηθεσομένην ἐπιτροπὴν, ἵνα σπεύσῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσιν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀντικειμένου παρατηρήσαντος τοῦ προέδρου, ὅτι

κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς προσκληθέντες ἅπαντες οἱ ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ὑποβαλόντες τροπολογίας συνεχόνευσαν ταύτας εἰς μίαν, τὴν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαιμόνος, ἐκτὸς τῆς τοῦ βουλευτοῦ Καρυστίας μὴ παρευρεθέντος ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ συσκέψει· ὑπέλαβέ τις, ὅτι, πρὶν ἢ συζητηθῶσιν αἱ περιληφθεῖσαι τροπολογίαι, ἔπρεπε κατὰ τὸ 38 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ νὰ ἐκτυπώθωσιν, ἵνα ἡ βουλὴ, σκεφθεῖσα ἐπ' ἀντικειμένου τούτου σπουδαίου, ἀποφανθῇ ἐν γνώσει αὐτοῦ. Ἀναγνοὺς δὲ τὸ αὐθρον, ἐπέφερεν ὅτι πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως ἡδύνατο νὰ ἐνασχοληθῇ τὸ Σώμα εἰς τὸ περὶ κληρονομικοῦ δικαίου, καὶ τὸ περὶ ἐξισώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων νομοσχεδίων.

Ἀνέπτυξεν ὁ πρόεδρος, ὅτι, κατὰ τὸ 39 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ, ὅταν τροπολογία τις προταθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἀναπτυχθεῖσα ὑποστηρικθῇ παρ' ἄλλων, ζητεῖται ἡ τῆς βουλῆς γνώμη· ἂν πρέπῃ νὰ συζητηθῇ ἀμέσως, ἢ νὰ παραπεμφθῇ διὰ τὰ περαιτέρω· κατὰ δὲ τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν οὐ μόνον πλῆθος τροπολογιῶν ὑπεβλήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὧν ἐγένοντο ἀκριβεῖς συζητήσεις, ὅπῃ σημαίνει ὅτι, μὴ τηρεῖντος τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἡ βουλὴ ἡδύνατο νὰ ἐκφέρῃ ἀμέσως τὴν ἐπὶ τούτων ἀπόφασιν τῆς· ἀλλὰ, πρὸς εὐχερύτεραν τῆς συζητήσεως διεξαγωγὴν, ἀνεβλήθη τότε ἡ συνεδρίασις, ἵνα συγχωρευθῶσι κατὰ μέρος αἱ εἰσαχθεῖσαι τροπολογίαι. Ἀφοῦ ἄρα καὶ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἡδύνατο νὰ ἐπανεχθῇ ἡ τῆς βουλῆς ψήφος, καὶ πᾶσα τροπολογία συζητηθῇ, ὑποστηρικθῶσιν καὶ τινὲς ὑπ' ἄλλων, ἔπεται ὅτι καὶ σήμερον δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἀποφασίσῃ.

Ἀπαντήσαντος δ' ἄλλου ὅτι τὸ 39 ἄρθρον, πραγματευόμενον περὶ μιᾶς μόνης τροπολογίας, δὲν ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα, ὅπου ποσαῦται τροπολογίαι ἐγένοντο· καὶ ὅτι, ἀφοῦ διὰ τὴν πλῆθυν αὐτῶν ἐδέχασεν νὰ συγχωρευθῶσι, πρέπει ἤδη κατὰ τὸ 38 ἄρθρον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκτύπωσις. Ἐπήνεγ' ἐν ἄλλος ὅτι, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου ῥηθέντα, ἡ ἐκτύπωσις ἐνεργεῖται ὁσάκις μία ἢ πολλαὶ δοθῶσι πρὸ τῆς συζητήσεως τροπολογίαι· ἀλλ' ἐνταῦθα ἐπιληφθεῖσα τούτων ἀμέσως καὶ συζητήσασα ἡ βουλὴ, δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰς ἐν τῷ 38 ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ περιστάσεις. Ἀλλως τε, ὡς ἐκ περισσοῦ λέγει, ὅτι δὲν ἐγένετο κυρίως συγχώνευσις, ἐπειδὴ ὁ μὲν βουλευτὴς Θωρὰς εἶπεν ὅτι συγχώνευσιν τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἰδίας τοῦ ἀγορεύοντος, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἀπέσυραν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ συσκέψει τὰς γνώμας αὐτῶν· ὥστε δὲν μένει σήμερον τί καινοφανές, καὶ ἡ βουλὴ πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἰδίας καὶ τῆς τοῦ βουλευτοῦ Καρυστίας τροπολογίας.

Μετά τινα δὲ περὶ τὰ αὐτὰ συστραφεῖσαν συζήτησιν, ταυ-
ταῖον ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ, ἐάν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολήν,
ὅπως ἐκτυπωθῶσιν αἱ τροπολογίαι, ἀπεφάνητο ἀρνητικῶς μὴ
ἀναστᾶσα.

Οὕτως ἄρα τεθείσης εἰς ψηφοφορίαν πρῶτον τῆς τροπολογίας
τοῦ βουλευτοῦ Καρυσιᾶς ὡς ἀνωτέρως, λαθὼν οὗτος τὸν λόγον
παρητήρησεν, ὅτι, ἀφοῦ ἡ πλειονότης ἐθεώρησεν ὅτι πρέπει νὰ
ληφθῶσιν ἐπιεικῆ τινα ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν μέτρα, ἐνόμισεν οὗτος
ὅτι ἀρκούντως ἐπιεικῆ θέλουσιν εἶσθαι, ἐάν, μὴ καταστρεφόμενου
τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἀνακουρισθῶσιν οὗτοι ἐπὶ μικρῶν· οἷς
ἀρκετὸν εἶναι τὸ νὰ κερδίζωσι τοὺς τῆς υπερημερίας τόκους, καὶ
τοῦτο φρονεῖ ὅτι ἡνέκει καὶ ἡ συνέλευσις, ἀλλὰ μετὰ τὴν δωρεάν
ταύτην πρέπει διὰ τὴν τοῦ υπολοίπου ἀπότισιν νὰ ὑπόκνηται
εἰς μικρὸν τόκον· ὅτι ὁ τόκος οὗτος, ἀνεπαίσθητος ὅλος, ὀρίζεται
διὰ τῆς τροπολογίας του εἰς 5 0/0, ὅσα καὶ τὸ δημοσίον πλη-
ρῶνει διὰ τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια· ὅτι ἐάν, κατὰ τινος, εἰ ὀφειλέται,
μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσι τὸ κεφάλαιον, δὲν θέλουσιν ἐπαρκέσει
καὶ εἰς πληρωμὴν τόκου, παρατηρεῖ ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς
ἀληθῶς ἐνδεεῖς, ὁ νόμος δὲν θέλει δημιουργήσῃ οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν
κεφάλαιον· ἀλλ' ὅτι, ἀρ' οὐ πρόκειται νὰ ὀφειληθῶσιν εἰ τὸν
ὀβολὸν τοῦ πολίτου εἰς κτήματα καὶ πλοῦτη μεταποιήσαντες,
ἢ αὐτοὺς τοῦτους θέλει εἶσθαι εὐεργέτημα ἢ πληρωμὴ τοῦ
μικροῦ τούτου τόκου, κατ' ὅσον οἱ τῆς υπερημερίας σδεννύμενοι
τόκοι ἐξισοῦνται μετὰ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου κεφαλαίου· καὶ
ὅτι τελευταῖον διὰ τοιούτων παραχωρήσεων θέλει ἐνισχυθῇ καὶ
δι' ἄλλους ἢ δολιότης καὶ ἡ διαφθορά.

Ἀντέκρουσεν ἄλλος, ὅτι, ἐπεὶ δὲ ὁ προαγορεύσας ἐξ ἀρχῆς
ἐθεώρησεν ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον προτίθεται μόνον
τὴν τῶν ὀφειλετῶν ἀνακούρισιν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν
τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἐμμέλει, φαίνεται, εἰς τὴν γνώμην
αὐτοῦ, σκληρότερον πρὸς τοὺς ὀφειλέτας καταπερόμενος· ἀφοῦ
δὲ ἰδιώται, πρὸς τὴν τῶν ὀφειλετῶν ἐνδεῖαν συγκατατιθέμενοι,
πολλάκις συμβιβάζονται, εἰς τὸ ἡμῖς τοῦ κεφαλαίου ἀρκούμενοι
καὶ μακρὰς χορηγοῦντες προθεσμίας, τὸ νὰ φεῖδεται τοσούτον
τῶν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου παραχωρήσεων, ἀναμφιβόλως εἶναι
σκληρόν. Τὸ δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν θέλει πλάσῃ
νέαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ὀφειλετῶν περιουσίαν, δεικνύει προφανῶς
ὅτι δὲν ἔχει ἀκριβῆ τοῦ νομοσχεδίου γνώσιν· ἐπεὶ δὲ ἀληθῶς ὁ
πένης ὀφειλέτης στερεῖται τῶν πρὸς ἀπότισιν μέσων, ἐπεὶ δὲ
ἴσως καὶ ὁ τῆς καταδιώξεως πέλεκος βαρὺς ἐπίκειται κατ' αὐτοῦ,

θέλει δυνήθῃ, λαμβάνων προθεσμίαν, νὰ οἰκονομῇ ἐτήσιόν τι
ποσόν, πρὸς δὲ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ δύνανται νὰ τῷ βοηθῇ-
σωσιν, ὅπως ἀπαλλαγῇ τοῦ αἰωνίου τούτου πελέκους. Τὸ
νομοσχέδιον ἄρα ὑπεργορεύθῃ καὶ ἐκ τῆς τοῦ δημοσίου συμφέ-
ροντος ὀφειλείας, μὴ προτιθέμενον μόνον τὴν τῶν ὀφειλετῶν
ἀνακούρισιν· τοῦτο δὲ τοσούτον εἶαι βέβαιον, καθ' ὅσον ἐκ
μακρὰς ἀπεδείχθη πείρας, ὅτι καὶ ἐκποινιστὲς κτημάτων καὶ
προσωπικαὶ κρατήσεις κ. λ. ἐγένοντο ἀνευ ἀποτελεσματος, ἐν ᾧ
διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτίθεται οὐ μικρὰ ἢ τοῦ δημοσίου ὀφείλια.

Ἀπάντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι οὐδεμία σκληρότης ὑπαγορεύει
τοὺς λόγους του καὶ ἤθελεν, ἐν τῷ νομοσχέδιον ἀπῆλλαντεν ὅλος
τοὺς ἐνδεεῖς ὀφειλέτας, δώσει πᾶσι τὴν ψῆφον αὐτοῦ· ἀλλὰ,
προκαίμενον περὶ τῶν σφετερισθέντων τὰ δημοσία καὶ μετα-
ποιησάμενων αὐτὰ εἰς περιουσίαν, δὲν δύναται νὰ μὴν ᾔναι
σκληρὸς καὶ θεωρεῖ ἐγκληματικὰς τὰς τοιαύτας πράξεις. Ἀμ-
φιβάλλει δὲ, ἐάν καὶ τὸ δημοσίον θελῇ ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ νόμου
τούτου, διότι, ὅφ' οὐ διὰ τῆς ὑπερφυῆ των κερδίζουσιν ἤδη
τὸ ἡμῖς, ὡς εἶπε, τοῦ κεφαλαίου. εἰς τὰ αὐτὰ θέλουσι κατα-
φύγει μέσα, ὅπως ἀπαλλαγῶσι καὶ τοῦ υπολοίπου. Ἄν εἶναι
δὲ ἀληθές ὅτι τὰ μέγιστά τοῦδε ληφθέντα μέτρα εἶναι ἀνεπαρκῆ,
καὶ φρονεῖ ὅτι, ἐάν Κυβέρνησις τις ἤθελεν ἐφαρμόσει ὡς εἶδε τὸν
ὑπάρχοντα νόμον, ἢ τοῦ δημοσίου περιουσία ἡδύνατο τέλος νὰ
εἰσπραχθῇ. Τελευταῖον δὲ συνεπέρανε, ὅτι ἡ τροπολογία αὐτοῦ,
μὴ ἐννοῦσα τοὺς ἐνδεεῖς, προτίθεται νὰ περιστείλῃ τοὺς ἐκ τῶν
κοινῶν πλουτισθέντας.

Οὕτω, κλεισθεὶς τῆς συζήτησεως, ἐγένετο πρῶτον, αἰτήσι
πλειόνων τῶν δέκα, ἐπὶ τῆς τροπολογίας τούτου ὡς ἀνωτέρως
ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας ΚΚ.
Π. Δαριώτην καὶ Σ. Νικολαΐδην, ἐξ ἧς συνεχθῇ, κατὰ τὸ ὅδε
προσαστώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν
παρεδέχθη ταύτην διὰ ψήφων 52 πρὸς 19.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ 1. άρθρου τοῦ περὶ καθυ-
σταρούντων νομοσχεδίου ἐπενεχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ
ἐκ Καρυσιᾶς τροπολογίαν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός: | Ἰωάν. Λογιωτατίδης
Κλεομένης Οἰκονομίου | Ο. | Δ. Δεληγεώργης

Η. Τσιμπούρακης	Ν.	Βασίλειος Πετμεζάς	
Πάνος Μοναστηριώτης	Ν.	Ίω. Ζάρκος	
Σταύρος Γρίβας	Ο.	Γ. Ν. Κορσιωτάκης	Ο.
Ιωάννης Πετμεζάς	Ν.	Αθ. Δαηλόπουλος	
Μ. Καζής	Ν.	Σταμάτιος Νικολαΐδης	Ν.
Δημήτριος Κονδύλης		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν.
Αντώνιος Καμπάνης		Γεώρ. Παππανικολάου	Ν.
Ανδρέας Δανόπουλος	Ο.	Π. Δεληγιάννης	Ο.
Νικόλαος Ιατρός	Ν.	Δημ. Ν. Μπούκουρας	
Αναγ. Μακρυποκάμισος	Ο.	Γεώρ. Α. Αντωνόπουλος	
Δημ. Καλλιφρονάς		Ζαφείριος Δεπάστας	
Κωνστ. Βρυζάνης	Ο.	Βιμανουήλ Αντίπας	Ν.
Ανδρέας Πετράκης	Ο.	Ανδρέας Νοταράς	
Κ. Τσαβάλλας	Ο.	Ευστ. Οικονομολόγος	
Σ. Στράτος	Ο.	Γεώρ. Παναγιωτόπουλος	Ο.
Π. Ράγκος	Ο.	Εμμανουήλ Χ. Τσούχλος	Ο.
Λουκάς Π. Νάκος	Ο.	Ματθαίος Πρωτοπαππάς	Ο.
Αντώνιος Γεωργαντάς		Νικόλαος Κορσιωτάκης	Ο.
Πέτρος Τσανταράκης		Εμμ. Μελετόπουλος	Ο.
Π. Δημητρακάκης	Ν.	Παρασκευάς Ματάλας	
Γεώργιος Κονδύλης		Ήλιος Γιατράκος	Ο.
Κωνσ. Φασίτσας		Λουκάς Στέφανος	Ο.
Ελευθέριος Καλογεράς		Ευστ. Σπυρίδωνος	Ο.
Γεώργιος Ι. Βατίστας		Ρήγας Παλαιμίδης	Ο.
Άγγελος Γουζούασης	Ο.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βελής	Ο.	Κωνσταντίνος Μανέτας	
Ιωάν. Α. Χατσόπουλος	Ο.	Άλ. Αλεξανδρόπουλος	Ο.
Γεώργιος Ίω. Γιολλάσης	Ο.	Μελέτιος Χατζή Μελέτη	Ο.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.	Νικόλ. Τσαλακώστας	Ν.
Μιχαήλ Σισίνης		Δημ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	Ν.	Νικόλαος Μπούτουνας	
Γεώργιος Μήτσος	Ο.	Π. Παπατσώνης	
Ιωάννης Κλίμακας		Ίω. Παπατσώνης	
Αναγνώστης Δημητρίου	Ο.	Π. Δαρειώτης	Ο.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	Ν.
Μιχαήλ Ν. Βαλέττας	Ο.	Στρατής Δελγιαννάκης	Ο.
Χριστόδ. Ν. Δεμάθας	Ο.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	Ν.
Ήλιος Παππαδαΐος		Παύλος Λεντούδης	
Γεώργιος Πετμεζάς	Ο.	Χρυσάνθος Σουμαρίπας	Ν.
Νικόλ. Ανδρικόπουλος	Ο.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ο.

Κωνστ. Βέκος		Ιωάννης Περιδής	
Μιχαήλ Ιατρός		Ανδ. Μάμουκας	Ο.
Δημήτριος Βιρβίλης		Δ. Χρηστίδης	Ο.
Γεώργιος Μπάνης		Κάρολος Νάζος	
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Ευστράτιος Παρίσης	Ο.
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ν.	Αντώνιος Αρμάκος	Ο.
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Μήτ. Αστασάσπουλος	
Ν. Μοσχούλας		Ίω. Τομαράς	
Α. Κανελλόπουλος		Αν. Παπατσώνης	
Κωνσταντίνος Α. Σχινάς	Ο.	Αθ. Καστανάς	Ο.
Ιωάννης Γκούρας	Ο.	Γ. Παπαδημητρίου	Ν.
Αναγνώστης Κεχαγιιάς	Ο.	Γεώρ. Σ. Κριεζής	Ο.
Σπ. Λογοθετόπουλος	Ο.	Α. Γ. Κουντουριώτης	
Παν. Παπαδιαμαντόπ.		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ίωάν. Α. Αντωνόπουλος		Ιωάννης Γ. Κριεζής	Ν.
Χριστόδουλος Τσίνας		Δημήτριος Χατζίσκος	Ο.
Δ. Κουμανιώτης		Κλαυδίας Τσουκαλάς	
Θεόδωρος Ι. Μίλης	Ο.	Κωνστ. Δουβουνιώτης	
Εμ. Απάζου Ορλώφ	Ο.	Γεώργιος Ρίζοπουλος	
Γεώργιος Μπάστας	Ο.	Ιωάννης Τασσάιος	
Κώνστας Δαριώτης		Μάρκος Βιτάλης	Ο.
Σταμάτιος Αντωνιάδης		Ιωάννης Οικονόμου	
Κ. Αντωνιάδης	Ν.		

Προτεθείσας δ' ἔπειτα τῆς τοῦ βουλευτοῦ ἐκ Λακεδαιμόνος, πρῶταινέ τις τῶν ἐν αὐτῇ συγχωνευ ἄντων τὴν ἰδίαν τροπολογίαν νά μεταβληθῶσιν αἱ λέξεις εὐδαιμονιστὴς προδεδωκὴς εἰς εὐδαιμονιστὴς προδεδωκὴς. Παρατηρηθέντος δ' ὅτι σημειοῦται μὲν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ λέξις εὐδαιμονιστὴς ἢ ἀλλ' ὅτι εἶναι παρόμοιον διορθωτέον εἰς εὐδαιμονιστὴς ἢ βούλῃ ἐρωτηθεῖσα, εἰς παραδέχεται τὴν περὶ δεκαετοῦς προδεδωκὴς γνώμην τοῦ προτείναντος, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστῆτα. Τελευταίον δ' ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ὡς πρῶτον ἄρθρον τὴν τοῦ βουλευτοῦ ἐκ Λακεδαιμόνος τροπολογίαν, ἔχουσιν οὕτως.

α Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὀφειλέτας ἀπὸ ἐνοικίας αἰσῶν δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φόρων καὶ οἰωνόηποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων μέχρι τέλους τοῦ 1844, ἐξαίρουμένων τῶν ἀπὸ πολυετῆς ἐνοικίας, τῶν ὁποίων ὁ χρόνος τῆς ἐνοικίας εἰσέτι διαρκεῖ καὶ περὶ ὧν ἰδιαίτερο νόμος θέλει προνοήσει, γορηγείται δωδεκαετὴς προδεδωκὴς, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου,

διὰ τὴν ἀνευ τόκου εἰς δώδεκα ἰσας ἐνιαυσίους δόσεις πληρωμὴν τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προερχομένων χρεῶν των, ἐὰν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. »

Ἐνταῦθα δ' ἐπερωτήσαντος τινος, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός ἔχῃ γνῶσιν περὶ τῆς τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως, καὶ τοῦ προέδρου εἰπόντος, ὅτι κατὰ μὲν τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλοι τῶν ὑπουργῶν παρήσαν, πέμπεται δὲ πρὸς ἕκαστον τούτων ἡμερησίᾳ τῶν ἀντικειμένων διατάξει. Ἀνεγνώσθη τὸ 2 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις, μὴ παραδεχόμενος ἀνωτέρω τοῦ νὰ πληρῶνται οἱ ὀφειλῆται νόμιμόν τινα τόκον, νομίζει δίκαιον νὰ μὴν ἐξαίρεθῶσι καὶ οἱ συγκεφαλαιωθέντες τοῦ χρέους των τόκοι ἐφ' ᾧ υποβάλλει τὴν ἐρεζῆς τροπολογίαν.

« Ἄρθρ. 2. Ὡς χρεὸς ἑκάστου τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλετῶν, θεωρεῖται τὸ κεφάλαιον μετὰ τῶν τῆς ὑπερμερίας τόκων, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου. »

ὑποστηρίζαντος δὲ ταύτην καὶ ἄλλον, ἀπάντησεν ὁ τὸ νομοσχέδιον υποβάλλων, ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον, μὴ διαφέρειν ποσῶς τοῦ ἐν τῷ ὑπουργικῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχοντος, δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἤδη, καθ' ὅσον τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο, παρὰ τοῦ ὑπουργείου προεισαχθέν, εἶχεν ἐπιψηφισθῇ παρὰ τῆς βουλῆς. Ἀναγνώσας δὲ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τὸ ἐν τῷ ὑπουργικῷ νομοσχεδίῳ 2 ἄρθρον, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἐὰν παραδέχεται τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα. Ἀκυλούθως δὲ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἄρθρον, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 2. Ὡς χρεὸς ἑκάστου τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλετῶν, θεωρεῖται τὸ μὴπω πληρωθέν κεφάλαιον, μὴ συμπεριλαμβανομένων ποσῶν τῶν τῆς ὑπερμερίας τόκων, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας ταύτης δωδεκαετοῦς προθεσμίας, τῶν ὁποίων ἀπαλλάττονται ἐντελῶς οἱ ὀφειλῆται. »

Ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἡ βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

« Τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ὀφειλετῶν θέλουσι μεθεῖναι ὅσοι, ἐντὸς τρισάκρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, δώσωσιν ἐγγυήσιν δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, ἐξασφαλίσαντες τὸ ὅλον τοῦ χρέους των, καὶ ὑπογράψωσι τὰς ἀπαιτούμενας χρεωστικὰς ὁμολογίας· πρὶν δ' ἢ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω προ-

θεσμία, οὐδεμία καταδίωξις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐνεκα τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 χρεῶν. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 4 ἄρθρου, ἀναγνωσθέντος, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ αὐτὴ πρόνοια ἔπρεπε νὰ ληφθῇ καὶ περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα ἐκποιτηθέντα κατεκυρώθησαν εἰς ἰδιώτας, ἵνα οὕτως αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἐκπηγάσονται ὠφέλειαι ἀπονεμηθῶσιν εἰς πάντα, καὶ πλήρης ἰσότης ὑπάρξῃ· διότι οὕτω δὴ καὶ συνιπτεῖται θέλουσιν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου ἐπέλθει, καὶ οἱ ὀφειλῆται θέλουσι διδαχθῇ νὰ μὴ πληρῶνται τὰ πρὸς τὸ δημόσιον ἑαυτῶν χρεῖ, διὰ πάντων τῶν στρεψοδίκων μέσων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των ὑπεκφεύγοντες, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ, ὅτι θέλει ποτὲ ληφθῇ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐπικεικὸς τι μέτρον, καὶ, ὅταν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκποιῶνται ὀφειλετῶν κτήματα, νὰ ἐξαιρουμένων πάντες ὅπως μὴεῖς ἀν' φαίνηται αγοραστικῇ, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι κατακυρούμενα εἰς τὸ δημόσιον θέλουσι ποτὲ ἐπανέλθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐκτὸς τούτου καὶ ἄλλο περιέχει ἐλάττωμα σκανδαλώδες, τῆς διατάξεως ἥτοι καθ' ἣν πρέπει νὰ αποδοθῶσιν εἰς τοὺς ὀφειλῆτας ἰδιοκτητῆς αἱ τῶν ἐκποιηθεισῶν κτημάτων των προσόδοι, τὴν ὁποῖαν οὐδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἄλλοτε ὑποβληθέν περὶ τοῦτο καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡ πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσιν τὰ ἐλαττώματα ταῦτα, ἢ νὰ ἀπαλειφθῇ ὅλως τὸ ἄρθρον.

Ἀντίπερ ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἀπαιτηθεῖσα ἐπέκτασις τῆς διατάξεως καὶ ἐπ' ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα ἐκποιτηθέντα κατεκυρώθησαν εἰς τρίτους, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ· διότι οὐδεὶς νόμος δύναται νὰ καταστρέψῃ συναλλάγματα γενομένα δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων, ἵνα δὲ καταστραφῶσι τὰ ἐπὶ τῇ βρασι αὐτῶν κειτμένα ὑπὸ τρίτων δικαιώματα πᾶσα ἡ νομοθεσία πρέπει νὰ καταστραφῇ· ἐφ' ᾧ καὶ δύναται μὲν τὸ δημόσιον νὰ προκαλῇ νόμους δι' ἑαυτοῦ καὶ κατ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐντὸς διαγεγραμμένου κύκλου, οὐχὶ δὲ καὶ καταστρέφοντας τὸ παρελθόν. Ἄλλως ἢ διατάξεις αὕτη καὶ πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τοῦ δημοσίου ἐγένετο· διότι, οὐ μόνον οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων ἐζημιώθησαν, στερηθέντες αὐτῶν ἐπ' αὐτελεστάταις τιμαῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ δημόσιον, μὴ δυνάμεν νὰ προσδευθῇ τι ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐγκαταλείψαν αὐτὰ εἰς ἀπώλειαν. Καὶ ὅτι αἱ ὀφειλῆται δικαιούνται νὰ λάβωσι τὰς προσόδους τῶν κτημάτων των τούτω, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων ὁμολογιῶν· διότι ἀπ' αὐτῆς λογίζεται, ὅτι ἐπανερχονται τὰ κτήματα ἢ

αὐτοὺς, ζημιουμένους ἄλλως διότι ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτὰ εἰς τὴν θέλουσιν εὐρεθῆ κατὰστασιν, ἐγκαταλείμμενα ἤτοι καὶ ἐκπεσόντα τῆς ἀξίας των.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ τοῦ ἄρθρου ἀγορεύσας, ὅτι δύναται νὰ κατορθωθῇ ἢ εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἀποδόσεις καὶ τῶν εἰς ἰδιώτας τρίτους κατακυρωθέντων κτημάτων, ἀποζημιώνοντος τοῦ δημοσίου αὐτοὺς ἀντὶ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτῶν· καὶ ταῦτα, διότι πᾶς νόμος πρέπει ἐπὶ τῆς ἐσότητος νὰ στηρίζεται, ἄλλως δ' ἄνευ αὐτοῦ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἐκθεύεται ἡ δολιότης τῶν ὅπως δῆποτε κατορθωσάντων νὰ κατακυρωθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκποιηθέντα κτήματά των εἰς τὸ δημόσιον. Ὅτι, ἀντὶ τοῦ κακοῦ τούτου, καλλίον νὰ μὴ ὠφελῶσι τὸ δημόσιον τὰ εἰς αὐτὸ κατακυρωθέντα κτήματα καὶ νὰ διατηρηθῶσιν ὑπ' αὐτὸ μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν κτημάτων, διότι οὕτω θέλουσι ποτε διατεθῇ ὅταν ἀπαπερατωθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν εἰς ὑπέρογκον τιμὴν ἐκποιηθέντων κτημάτων δὲν θέλουσιν ἐπαναλᾶσαι αὐτὰ, διὰ τοῦτο κατ' αὐτὸν θέλει ὠφελῆθαι τὸ δημόσιον, ἢ δὲ διάταξις εἶναι ἀπαλειπτή.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη προτίθεται νὰ σώσῃ τοὺς μὴ πῶ ἀπολεσθέντας· εἶναι δὲ λίαν ἀδίκον νὰ παρίδῃ τις καὶ νὰ μὴ σώσῃ καὶ αὐτοὺς, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σώσῃ τοὺς ἀπολεσθέντας. Καὶ τούτοις προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι οὐδὲ ἡ καταδειχθεῖσα ἀνισότης εἶναι μεγάλη, διότι ἐκ 200 π. χ. κτημάτων ὀφειλῶν, τὰ ὑποία πρὸς ἀπότισιν χρέους ἐξέποιήσε τὸ δημόσιον, τρία ἴσως κατακυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον.

Μετά τινι ἐπειγόντα, ὅτι ἤθελεν ὑποσχερῖζει τὴν ὑπὸ τοῦ κατὰ τῆς διατάξεως ἀγορεύσαντος προταθείσαν τροπολογίαν, ἐὰν καταδεικνύετο ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποσπάσεως τῶν κτημάτων τούτων ἀπὸ τοὺς τρίτους, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων κατακυρώθησαν. Ὁ πρόεδρος ἐξέθηκεν, ὅτι τρεῖς περιεῖχον γνώμας αἱ τοῦ κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου ἀγορεύσαντος παρατηρήσεις· α) τὴν περὶ ἀπαλειψέως ὀλοκλήρου τοῦ ἄρθρου· β) τὴν περὶ ἐπεκτάσεως τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἄρθρου καὶ εἰς τοὺς ὀφειλέτας, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα ἐκποιηθέντα κατακυρώθησαν εἰς ἰδιώτας· καὶ γ) τὴν περὶ μὴ πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου εἰς τοὺς ἐπαναλαμβάνοντας τὰ κτήματά των ὀφειλέτας, ἀλλ' εἰς τὸ δημόσιον μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἐκμισθώματος· ἡρώτησε δὲ τὴν βουλὴν, ἐπιμένοντος τοῦ προ-

ταίναντος αὐτὰς, περὶ μιᾶς ἐκάστης τούτων. Ἡ βουλὴ ὁμῶς ἀπεφάνετο δι' ἀναστάσεως ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης τούτων, ὅτι δὲν παρεδέχθη οὐδεμίαν· ἐρωτηθεῖσα δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἀπεφάνετο ὅτι παραδέχεται αὐτὸ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

« Οἱ ὀφειλέται, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα κατακυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον, δύναται νὰ ἀναλᾶθωσιν αὐτὰ εἰς τὴν κυριότητά των, εἰς τὴν εὐρίσκονται σήμερον κατὰστασιν, ἐὰν συμμορφωθῶσιν, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των, μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· ὅσα δὲ τυχὸν ἐκ τῶν κτημάτων τούτων εἰσὶν ἐνοικιασμένα, θέλουσιν ἀναλᾶσαι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικιασεως, λογιζομένου πρὸς ὄφελος αὐτῶν τοῦ τυχὸν συμπεφωνημένου ἐνοικίου, ἢ τοῦ ἐκμισθώματος, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν. »

Ἐπὶ τοῦ ἐπομένου 5 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ περιτετεῖ, μὴδὲν καινὸν διατάσσουσα ἢ ὅτι διατελεῖ ἤδη διατεταγμένον καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ παραβαίνηται. Ἀντίπε δ' ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνῃ τὰς τασσομένους ἐνίοτε προθέσεις, διὰ τοῦτο ἡ διάταξις αὕτη, ἀφαιρούσα τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ αὐτῶν, οὐδὲν ὁλῶς περιτετεῖ.

Μετά τὸν κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου προαγορεύσαντα, ἐπαναλαμβάνοντα, ὅτι ἡ τῶν νόμων ἐνέργεια εἶναι ἀνατεθειμένη ἀναγκαιῶς εἰς ἀνθρωπίνους χεῖρας· ἂν δὲ δὲν ὦσιν οἱ ἐκτελούντες διατεθειμένοι ἵνα εὐκρινῶς αὐτὸν ἐκτελέσωσι, καὶ ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης οὐδεὶς θέλει ἐπιβῆαι ὠφέλεια· διὰ τοῦτο προήλθεν εἰς τὴν ἐκτεθείσαν παρατήρησιν. Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

« Προθεσμίᾳ διὰ τὴν τυχὸν καθυστερήσανσαν ἐνιαύσιον δόσιν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ, οὐδ' ἀναστολὴ τῆς καταδιώξεως τοῦ ὀφειλέτου νὰ γένη. »

Μετά τοῦτο, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος, ἀναβελὼν τὴν συνέλειαν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Χατση Μελέτης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

Τῆς 45 Σεπτεμβρίου 1849.

Συνελθόντων περί τὴν μεσημέριαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, καὶ εὐρεθείσης πλήρου, τῆς βουλῆς μετὰ τὴν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἀνάγνωσιν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγχειρόντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὑπὸ τῶν τμημάτων, ὅτι ἐξελέχθησαν ὑπ' αὐτῶν, πλὴν τοῦ Γ. καὶ Σ'. μὴπω συμπληρωθέντων, κατὰ τὴν ἀλφριθητικὴν αὐτῶν τάξιν, πρόεδροι μὲν οἱ Κ.Κ. Δ. Χρηστίδης, Δ. Χατζίσκος, Α. Κεχαγιᾶς, Ν. Ιατρός καὶ Π. Δαρειώτης· γραμματεῖς δ' οἱ Κ.Κ. Α. Η. Νάκος, Μ. Βιτάλης, Π. Διμητριάδης, Π. Τσιμπούρακης καὶ Μιχαὴλ Βαλέτας. Καὶ μέλη τῆς μὲν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῇ, κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν τμημάτων οἱ Κ.Κ. Εἰμ. Μελετόπουλος, Κωνσ. Βρυζάκης, Γεωργ. Παππανικολάου, Κλεομένης Οἰκονόμου καὶ Θεόδ. Μέξης· τῆς δ' εἰσθητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περί καταργήσεως τῆς δυνάμει τοῦ Διατάγματος τοῦ 1843 ἐνεργουμένης ἐπὶ κρατήσεως ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, οἱ Κ.Κ. Ι. Ζάχος, Γεωργ. Κ. Βελῆς, Γεωργ. Μπάσας, Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος καὶ Γεωργ. Παπαδημητρίου. Πρὸς δὲ καὶ ὅτι ὑπὸ πάντων τούτων ἐκρίθη ὡς συζητητέον τὸ ὑπὸ τοῦ ἐκ Λακεδαιμόνος βουλευτοῦ προταθέν τελευταῖον νομοσχέδιον, περί διαβρῆσεως τοῦ συναλλάγματος τῶν διαρκουσῶν ἐπὶ πολυετῶν ἐκμισθώσεων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ, εἰν ἐγκρίνῃ νὰ προσταθῶσιν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν τμημάτων σχηματισθείσας ταύτας ἐπιτροπὰς, ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐπὶ τοῦ περί καταργήσεως τῆς κρατήσεως νομοσχεδίου, τὰ ὑπὸ τοῦ 66 άρθρου τοῦ κανονισμοῦ ἀναφερόμενα τέσσαρα συμπληρωτικά μέλη, ἀπεφάντο ἰσοπαρικῶς.

Ἐγένετο μετὰ τούτο ἡ κλήρωσις τῆς κατὰ τὴν ἐπίτεον ἑορτὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὴν προσεχῆ 18 Σεπτεμβρίου τελεσθῆσασμένην, παρευρεθησομένης μεγάλῃς πρεσβείσεως· κατὰ ταύτην δὲ, ἐπιτηρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παρόντων Κ. Ἀναγν. Κεχαγιᾶ, ἐκτελούντος τὰ τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ τῶν Κ.Κ. Γεωργ. Μαυρομιχάλου καὶ Α. Π. Νάκου, ἔλαχον ὡς μέλη τῆς πρεσβείσεως οἱ Κ.Κ. Γρηγόριος Χατοργιάννος, Κωνσταντ. Βρυζάκης, Λουκάς Π. Νάκος, Σταῦρος Γρίδας, Ἀλεξάνδρος Ἀλεξανδρόπουλος, Φήγας Παλαμιδης, Γεωργ.

Γούλας Ι. Γιολλάδης, Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς, Μιχαὴλ Ι. Μιχαλόπουλος· καὶ Γ. Κ. Πετμεζᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περί συμπληρωτικῆς πίστώσεως ἐκ δραχ. 36,600 εἰς τὸν τοῦ ἔτους 1848 προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοοικῶν ὑπουργείου, ἀνάγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσιν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Ἡ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν τῶν διαφόρων τμημάτων ἐπιτροπῇ, λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον, περί συμπληρωτικῆς πίστώσεως ἐκ δραχ. 36,600 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, διὰ τὰ ἐξοδα τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1848, καὶ παρατηρήσασα, ὅτι αἱ δαπάναι δι' αὐτὴν ζητεῖται ἡ προκειμένη πίστωσις εἰσὶν ἀπασαὶ ἀπαιτῆται, καὶ ὑπεγορεύθησαν ἀπὸ σκοπὸν ἐκτελέσεως νόμων, διότι αἱ προϋπολογισθεῖσαι δὲν ἐπῆρκεσαν, γνωμοδοτεῖ τὴν παραδοχὴν τοῦ περί οὗ πρόκειται νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1849.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Π. Νάκος. »

Ὁ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου βουλευτὴς Κ. Κωνσ. Σπινᾶς, ἐναγγεῖλαις ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου Β. διατάγματος, δωρίσθη ἐκτακτὸς ἀπεσταλμένος πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως παρὰ τῇ Βαυαρικῇ Αὐλῇ, καὶ ὅτι μέλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ταχέως, ἵνα διαβῇ ἐκ Μολδαβίας καὶ παραλάβῃ ἐκεῖθεν τὴν οἰκογένειαν, καὶ φθάσῃ εἰς Μόναχον πρὶν ἡ ἐπελθὼν χειμῶν, ἐξητήσατο παρὰ τῆς βουλῆς ἀπεριοριστοῦ ἀπουσίας ἀδειαν.

Ἀναγνόντος δὲ καὶ τοῦ γραμματέως τὴν περί τούτου πρὸς τὸν προεδρεῖον δοθείσαν παρ' αὐτοῦ ἀφορὰν. Ἡ βουλὴ ἐνεκρίνα νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ ἡ αἰτηθεῖσα ἀδεια.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνδριάζσεως ἡ συνέχεια τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περί καθυστερούντων συζητήσεως· ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 6 άρθρου αὐτοῦ, ἐξέθηκε τις, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως αὐτοῦ δὲν πραγματοποιεῖται ὁ προτιθέμενος σκοπὸς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἀφορῶν τὴν τε ὠφέλειαν τῶν ὀφειλετῶν, εὐκολυνόμενων δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπόπαισιν τῶν χρεῶν τῶν, καὶ τὴν τοῦ δημοσίου, μέλλοντος νὰ εἰσπράξῃ δι' αὐτοῦ τὰ καθυστερούμενα χρήματα, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἐπιεικῆς πλέον τοῦ δέοντος ἐπιδεικνύμεθα καὶ κέρη ὑπὲρ τῶν τοκογλυφῶν παρασκευάζομεν· διότι, ἐν ᾧ τούτοις διὰ τῶν ἤδη ψηφισθέντων άρθρων ὠφελείας περισσομένης εἰς τοὺς ὀφειλέτας, ἐπι-

Πρακτ. βουλ. 6. περίοδ. 6. συνέδ. τμή. Γ.

τρέπομεν ἤδη διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ πλεονεξία νὰ μὴ ἀποτίσῃσι, πληρόντας οὕτω διὰ τῶν φελαγγιτικῶν γραμματίων ἀξίαν ἴσῃν μὲ τὸ τρίτον μόνον τοῦ κεφαλαίου, ὅταν ἔλθουσιν τὰ γραμματῖα ταῦτα. Ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἀτοποῦ τούτου καὶ ἑτέρα προσγίνεται ζημία, καταστρεφόμενου τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεως τῶν φελαγγιτικῶν γραμματίων, δι' ἧς προστίθετο τότε, τὸ ἔλλος νὰ περιποιήσῃ ἰδιοκτησίαν τινα εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένους· ἐν ᾧ δὲ τοῦτο θέλει συμβῆναι, θέλει ματαιωθῆναι καὶ ἕτερος τις σκοπὸς αὐτῶν, τῆς διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν διαθέσεως καὶ χρησιμοποιοῦσας ἀπείρων διαθέσιμων γαιῶν· καὶ τέλος οὐ μόνον αὐταὶ ὡς πρότερον οὕτω καὶ ἄν θέλουσι κείσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ μεταλλικῶν νομισμάτων γραμματῖα μόνον θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὸ ταμεῖον. Καὶ τέλος, ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου χορηγομένη ὠφέλεια εἰς μόνους τοὺς τὰ ἑαυτῶν γραμμάτια κομίζοντας φελαγγίτας, διατασσόμενον, ὅτι γίνονται ταῦτα δεκτὰ τότε, ὅταν κομίζονται ὑπ' ἐκείνων ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν.

Παρατήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ διὰ γραμματίων πληρωμὴ κατ' οὐδὲν ἐστὶν ἐπικρεμίστρια τοῖς ὀφειλέταις τῆς διὰ χαρμάτων, ἰὰν ἴσῃ δεκτὰ τὰ γραμματῖα πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὅλου ἢ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ χρέους, καθ' ἃ διατάσσεται διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντος ἄλλοτε εἰς τὴν βουλὴν καὶ παρ' αὐτῆς ψηφισθέντος τότε νομοσχεδίου· διότι, ἐὰν ἀκριβῶς υπολογισθῶσιν οἱ τόκοι τῶν καταβληθσομένων ἤδη γραμματίων πρὸς ἀγορὰν τῶν πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου χρέους, ἐξαρχισόντων γραμματίων, θέλει καταδειχθῇ, ὅτι αὐτοὶ εἰσὶν ἂν ὅχι πλείους τοῦλάχιστον ἴσοι τῆς ἐκ τῆς μικρᾶς ἀξίας τῶν φελαγγιτικῶν γραμματίων προσγενεσόμενης εἰς τοὺς ὀφειλέτας ὠφελείας. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὅτε τὸ τὴν τοιαύτην διατάξιν περιέχον νομοσχέδιον ἐπέβλεπε, προέβλεπε νὰ ἀποφυγῇ, διὰ τῆς τοιαύτης τῶν γραμματίων πραγματοποίησεως, τὰς ἐκ τῆς ἐξαγοράσεως τῶν γραμματίων δι' ἐξαργυρώσεως προκυλούσας κατασχρήσεις, καὶ νὰ ἄρῃ τὸ μῆτρος τῆς νῦν συμβαίνον ἀτοπον τῆς συγκεντρώσεως εἰς τινὰς ἰσχυροῦς ἀριθμοῦ γραμματίων τοιαύτων, προερχόμενον ἐκ τοῦ ἀδυνάτου τῆς διὰ γαιῶν πραγματοποίησεως αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς πείνης τῶν κομίζοντων αὐτὰ φελαγγίτων ἀφ' ἑτέρου. Καὶ ὅτι τὴν διατάξιν ταύτην τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντος τότε νομοσχεδίου δὲν θέλει δυσκολωθῇ νὰ παραδῇ ἀντὶ τοῦ παρόντος ἀρθρου καὶ αὐτὸς ὁ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον προτείνων

διότι, καὶ ἐξ ἐπιθυμίας νὰ ὑπερτιμωθῶσι τὰ τραπεζικὰ ἐπιτάγματα κατὰ τὰ τρία περίπου τέταρτα τῆς ἀξίας αὐτῶν φελαγγιτικὰ γραμμάτια, προήλθεν εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος ἀρθρου διατασσόμενῃν ἐπέκτασιν τοῦ χορηγομένου δικαϊώματος, καθ' ἃ ἐπιτρέπεται ἡ διὰ γραμματίων πληρωμὴ, οὐχὶ μόνον ὡς διὰ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου ἄλλοτε διατάσσεται, ἦτοι ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πληρωθῇ τὸ ὅλον ἢ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρέους, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἡ ἐξόφλησις μίᾳς μόνης δόσεως αὐτοῦ ἐμελλε νὰ γένῃ· θέλει ὁμοῦς μεταπεισθῇ καὶ παραδῇ τὴν τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου διατάξιν, καθορῶν, ὅτι ἐλάχιστον μόνον μέρος φελαγγιτῶν θέλει ἐκ τῆς ἐπέκτασεως ταύτης ὠφεληθῇ, τὸ δὲ μέγα κέρδος θέλει συγκεντρωθῇ εἰς τοὺς πρὸ πολλοῦ ἐπ' εὐτελεστάταις τιμαῖς συγκεντρώσαντας φελαγγιτικὰ γραμμάτια ἐμπόρους.

Ἀντίπεν ἕτερος, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ματαιοῦται ἡ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου προσδοκώμενη ὠφέλεια τοῦ δημοσίου, διότι ἀντὶ χρημάτων γραμμάτια θέλουσιν εἰσπραχθῆναι πρὸς δὲ, ἐπειδὴ ταῦτα ἀπαιτηθῶσιν εἰς τοὺς ἀγωνισαμένους πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν, ἵνα προσκτησῶσιν δι' αὐτῶν ἐκτασίαν τινα γαιῶν περιποιήσασιν εἰς τὰς οἰκονομίας τῶν πόρων ζωῆς, ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης καταστρέφεται καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος τῆς ἀπονομῆς τῶν. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ὡς ἀνωτέρω οὐσιωδῶς παραβιάζεται, διὰ τοῦτο πρέπει ἡ βουλὴ νὰ ἀπαλείψῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐξέθηκεν ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνων, ὅτι τὴν διατάξιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντος ἄλλοτε νομοσχεδίου, ἵνα τὰ φελαγγιτικὰ γραμμάτια ᾖναι δεκτὰ ἀντὶ χρημάτων εἰς μόνην τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου ἢ τοῦ ὑπολοίπου χρέους, ἐπέξετασεν οὗτος ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἵνα γενικεύσῃ τὴν διὰ γραμματίων πληρωμὴν καὶ ἐκτείνῃ τὰ ἐξ αὐτῆς ὀφέλη καὶ ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες, κομίζοντες τὸ ἐπ' ἰδίᾳ αὐτῶν ὀνόματι ἐκδομένον εὐτελοῦς ἀξίας φελαγγιτικὸν γραμμάτιον, δὲν ἤθελον μὲν δύνασθαι κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου νὰ κάμωσι τινα χρῆσιν αὐτοῦ, διότι τὸ χρέος αὐτῶν ἦταν, πολλῶν μείζον τῆς τοῦ γραμματίου ἀξίας, ἤθελον δ' ἀναγκασθῇ νὰ πωλήσωσιν αὐτὸ εἰς τοὺς κεφαλαιούχους, οἵτινες μόνον ἐκ τῆς τοιαύτης διατάξεως ἤθελον ὠφεληθῇ. Ὅτι ἡ ἐκθεσις τοῦ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰσαγαγόντος ἄλλοτε ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καταδείκνυσιν τὰς ἐξ αὐτοῦ προελευσόμενας εἰς τὸ δημοσίον ὠφελείας, καταστρέφουσα τοὺς τοῦ προαγορεύοντος

παντος δι' αἰσχυρισμῶς· διότι ἀληθῶς σπουδαῖον ἔχει συμφέρον ἡ Κυβέρνησις ἵνα πραγματοποιηθῶσι τὰ γραμμάτια ταῦτα, τὰ ὅποια, ὡς ἀποτελοῦντα χρέος τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς κομιστάς, μὴ πραγματοποιούμενα ψευδῆ μαρτυροῦσι τὴν τοῦ δημοσίου πίστιν· ἄλλως τε ἡ Κυβέρνησις, ἡ καταστήσασα δύσκολον τὴν διὰ γαιῶν πραγματοποίησιν αὐτῶν διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ κατοχῆς τῶν γεωργῶν νόμου, ἀρνούμενη ἤδη νὰ παραδεχθῇ καὶ αὐτὰ ἀντὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένων, καταστρέφει ὅλως τὴν αὐτῆς πίστιν. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα τε καὶ διότι, ἐάν πάντα τὰ μὴπω πραγματοποιηθέντα γραμμάτια διὰ γαιῶν πραγματοποιηθῶσι μόνον, θέλει διατεθῇ ἅπασα ἡ ἐθνικὴ γῆ καὶ θέλει κατασταθῇ ἀδύνατος ἡ προικοδοτήσις τῶν Ἑλλήνων, πρέπει ἡ βουλὴ νὰ παραδεχθῇ τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ ἀρθροῦ, ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἔχει.

Ἐπανελάβετε τῶν προαγορευσάντων, ὅτι τὸ ἄτοπον προλαμβάνεται δι' ὧν ἐξέθηκεν ἀνωτέρω, προτείνας νὰ ἦναι ἀντὶ χρημάτων δεκτὰ μόνον τὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων φελαγγιτῶν κομιζόμενα καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδιδόμενα γραμμάτια, καὶ οὐχὶ δι' ὧν τις ἄλλος ἐπρόβαλεν ἵνα ἦναι δεκτὰ προκειμένης τῆς πληρωμῆς τοῦ ὅλου ἢ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ χρέους· διότι, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ πληρόνοντες ὀφείλονται θέλουσιν ἀποτίσει πολλῶ ἥσσον τοῦ κεφαλαίου. Καὶ ὅτι οὐδὲ τὴν ὑπ' ἄλλου προταθεῖσαν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως τοῦ συζητουμένου ἀρθροῦ πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ βουλὴ· διότι ἤθελεν εἶσθαι ἀδικον νὰ ἀρνηθῇ τὸ δημοσίον νὰ παραδεχθῇ τὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων φελαγγιτῶν κομιζόμενα γραμμάτια τῶν, ἀφ' οὗ οὗτοι μὲν ἀδυνατοῦσιν ἄλλως νὰ ἀποτίσωσι τὰ αὐτῶν χρέη, ἡ δὲ Κυβέρνησις πρὸς σκοπὸν τοιοῦτον ἐπέτρεψεν αὐτοῖς νὰ ἐκποιήσωσιν αὐτά.

Παρατήρησιν ἑτέραν, ὅτι ἰσχυροὶ μὲν φαίνονται οἱ λόγοι, τοὺς ὅποιους ὁ ὑπὲρ τῆς διατάξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντος ἄλλοτε νομοσχεδίου ἐξέθηκεν· ἐπειδὴ δὲ πλείστοι ὅσοι ἀξιοματικοὶ εἰσὶν ὀφείλονται πρὸς τὸ δημοσίον, μὴδὲν ἄλλο ἢ τὸ αὐτῶν γραμμάτια ἔχοντες, καὶ ταῦτα μὴ ἐξαρκοῦντα πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους τῶν, οὐδεμία ἤθελε προσγίνει αὐτοῖς ὥφέλεια ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ὑπουργικοῦ ἐκείνου νομοσχεδίου, ἀλλ' ἤθελεν ἐπὶ τέλους εἰσθῆναι νὰ πωλήσωσιν αὐτά. Ὅτι τὰ τῆς Κυβερνήσεως συναλλάγματα πρέπει ἐπὶ τῆς καλῆς νὰ στηρίζονται· πίστει, πολλῶ δὲ μάλλον ταῦτα, γινόμενα πρὸς ἐκγορὰν αἵματος· ἵνα δὲ προληφθῇ καὶ ἡ ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν γραμματίων κερδοσκοπία, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ψηφισθῇ ἡ

κατωτέρα ἐκτεθεσομένη τροπολογία. Ὅτι ἀληθῶς πολλοὶ ἐμποροὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν γραμματίων συνεκέντρωσαν εἰς ἑαυτοὺς, ἐπ' αὐτελεστάταις τιμαῖς ἀγοράσαντες αὐτά, ἤθελε δ' ἐνισχυθῇ κατὰ τι ἢ τοιαύτη αὐτῶν τοκογυφία, ἐάν ἀνευ περιορισμοῦ τινος ὑπερετιμῶντο αὐτά· τοῦτο δὲ προλαμβάνεται πλήρως, διατασσομένου, ὅτι εἰσὶ μὲν δεκτὰ εἰς πληρωμὴν χρεῶν τα κομιζόμενα γραμμάτια ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν κυρίων, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν, εἰσὶ δὲ προσέτι δεκτὰ καὶ τὰ εἰς τὸ μέλλον πωληθησόμενα, καθ' ἃ φέρει ἡ ἐξῆς τροπολογία.

« Εἰς τὰς ἀπέναντι τῶν περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος χρεῶν πληρωμῆς εἶναι δεκτὰ φελαγγιτικά ἢ ναυτικά γραμμάτια, ἐάν ἤθελον προσφερθῇ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου, καὶ εἴτε ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκδεδομένα ἢ ἀγορασμένα παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου. »

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι οἱ τοιοῦτοι δύνανται νὰ ὑπεκρύψωσι τὴν διαταξὴν ταύτην, μεταφέροντες αὐτὴς τὰ γραμμάτια εἰς τοὺς πρώτους κυρίους αὐτῶν, μηδεμίαν βεβαιότητα ὑπερχούσης περὶ τὴν χρονολογίαν τῶν ἀγοραπωλησιῶν.

Ἐξέθηκεν ὁ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἀρθροῦ περιβαλὼν, ὅτι, ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς τῶν γραμματίων ἐκδόσεως εἶναι ἡ διὰ παρχωρήσεως γαιῶν πραγματοποίησις αὐτῶν, οὐ μόνον δι' ὧν πρότερον δι' αἰσχυρισμῶν ἀπήγγελε νὰ πραγματοποιηθῶσι βεβαίως ταῦτα, ἀλλὰ καὶ νὰ πραγματοποιηθῶσι δι' οὗ τρόπου προωρισθῶσιν. Ὅτι τὴν κερδοσκοπίαν, τὴν ὁποίαν ὁ προαγορευτὰς διὰ τῆς τροπολογίης αὐτοῦ ἠθέλησε νὰ ἀποκρούσῃ, αὐτὴν ταύτην ἅπαν τὸ παρὼν νομοσχεδίον ἐνισχύει· ἐπειδὴ δὲ, ἐν ἀρχῇ οἱ ἔχοντες γραμμάτια φελαγγίται ὑπερχεοῦντο εἰς τὴν διὰ γαιῶν πραγματοποίησιν τῶν, ἀπχωρευομένης τῆς ἐκποιήσεως τῶν, ἤθελεν ἔχει τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς γαίαν, οὐδ' ἤθελεν ἐκποιήσῃ αὐτά εἰς τὸ τρίτον τῆς ἀξίας τῶν· ἀλλὰ τούτου μὴ γενομένου, δὲν πρέπει ἤδη νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ὑπὲρ τῶν γραμματίων τούτων μέτρον, ἀλλὰ νὰ διαταχθῇ μόνον, ὅτι εἰσὶ δεκτὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων, εἰς τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐξεδόθησαν, κομιζόμενα, ἢ, τούτου μὴ ἐγκεινομένου, νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ ἐν τῷ ὑπουργικῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχουσα διάταξις.

Ὁ τὴν τελευταίαν τροπολογίαν προτείνας ἐπὶ νεύκεν, ὅτι, θεωρῶν δύσκολον τὴν ἐπιψηφίσιν αὐτῆς, καὶ θέλων νὰ συμβιβάσῃ τὴν αὐτοῦ γνώμην μετὰ τῶν ἄλλων, τροποποιεῖ τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν ὡς ἐξῆς·

α Εἰς τὰς ἀπάντι τῶν περὶ τὴν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος γραμμάτων εἶναι δεκτὰ φελλογυτῖκα ἢ ναυτικὰ γραμματῖα, ἐὰν ἤθελον προσηρθεῖν ἐκ μέρους μὲν τοῦ ὀφειλέτου, τοῦ ἔχοντος αὐτὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκδομένου, ἢ ἡγορασμένα μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ νόμου, κατὰ πᾶσα περίστασιν, ἐκ μέρους δὲ τοῦ ὀφειλέτου, τοῦ ἔχοντος μόνον ἡγορασμένα καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου, ἐὰν ἐξοφλήσῃσι διὰ μιᾶς ὅλον τὸ χρεὶς τῶν.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι δι' αὐτῆς δὲν προλαμβάνονται πάντα τὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀναφερόμενα ζητήματα, ὡς, ἂν τις ὀφείλων 20,000 δραχμῶν πέρη γραμματῖα 10,000 μὲν ἡγορασμένα πρὸ τῆς τοῦ νόμου ἐκδόσεως, 10,000 δὲ ἡγορασμένα μετ' αὐτὴν, τότε εἰς ποίαν οὕτως θέλει ὑπαχθῇ κατηγορίαν;

Ἐπ' ἀνέγκαν ἄλλος, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῆς συζητήσεως προτάσεις ἀνεπιτύχουσιν ὑπὸ τῶν ἀγορευσάντων, ὡς π. χ. ὅτι, γενομένων δεκτῶν τῶν γραμματίων κατὰ τὴν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντι ἄλλοτε νομοσχεδίῳ διάταξιν, οἱ ὀφειλέται θέλουσιν ἔχει πολλὰ ὀφείλη, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια τις ὑπὲρ τῶν γραμματίων τούτων, γενομένων ἄνευ δροσινὸς πάντων δεκτῶν, ὡς δοτῇ οὕτως αὐτοῖς ἀξία τις, ὅτι, τούτου ἐγκρινόμενου, παραδίδεται ὁ σκοπὸς τῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ νόμου τούτου εἰσαγωγῆς, διότι οὐδὲ γὰρ θέλουσι προσκτήσῃσι οἱ φελλογυτῖται, οὐδὲ νομίσματα θέλουσιν εἰσπραχθῇ παρὰ τοῦ ταμείου. Ἀλλ' αἱ ἀντιθετοὶ αὗται προτάσεις εἰσὶν ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς γενομένης παρεκβάσεως, διότι, ἐνῶ ὑπὸ συζήτησιν εἶναι νομοσχέδιον περὶ καθυστερούντων, προτιθέμεθα ἵνα καὶ περὶ ἄλλου προνοήσωμεν, περὶ τοῦ νόμου περὶ φελλογυτῖκων γραμματίων. Ὅτι οὕτως ἐπὶ τοῦ κυρίου τούτου ἀντικειμένου ὀφείλει νὰ περιορισθῇ ἡ βουλὴ, ἐπιφυλασσόμενη νὰ λάβῃ ἄλλα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο μέτρον ἐγκρίνῃ περὶ τῶν φελλογυτῖκων γραμματίων ἢ περὶ τῆς καταστολῆς πάσης καταχρήσεως· οὕτω δὲ πρᾶσσουσα θέλει συναγάγει, ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ὀφειλετῶν νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἐφ' ἅπασι τοῦ ἐπὶ δωδεκά ἐτη διαρκέσαντος χρεὶς τῶν, δικαιούνται νὰ δύνανται νὰ ἀποτίσωσιν αὐτὸ διὰ φελλογυτῖκων γραμματίων, ἐὰν ἔχωσιν ἴδια ἑαυτῶν ἢ ἐὰν ἡγορασάν παρ' ἄλλων τοιαῦτα· καὶ ἐκ τῆς τῶν γραμματίων τούτων εἰσαγωγῆς δὲν θέλουσιν ἐπὶ πολὺ ὀφελεθῇ, ὑπολογιζομένου τοῦ τόκου τῶν πρὸς ἀγορὰν τῶν καταβληθσομένων κεφαλαίων μέχρι τῆς λήξεως τοῦ χρεὶς. Ὅτι τούτου γενομένου καὶ ἡ κυβέρνησις κατ' οὐδὲν ζημιώνεται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς τῶν γραμματίων ἐκδό-

σεως δὲν παραδίδεται· διότι, ἐὰν μὲν ὁ κομίζων αὐτὰ κρίνῃ συμφερωτεραν τὴν δι' αὐτῶν πρόσκτησιν γαιῶν, αὐτῷ θέλει διαθέσει αὐτά, ἂν δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρεὶς ἐπὶ τοῦτο θέλει τραπῇ οὐδαμῶς δὲ θέλει μεταβληθῇ ἢ πρὸ τοῦ νομοσχεδίου θέσει τῶν κομίζοντων αὐτά. Ὅτι ἡ βουλὴ πρὸς τούτοις πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ καὶ εἰς τὴν τυχόν προσγενησομένην ζημίαν, διότι, γινομένων ἀπολύτως δεκτῶν τῶν φελλογυτῖκων γραμματίων, ὁ διασχίλων δραχμῶν ὀφειλέται, ἀποτίνων τὴν ὀφείλην αὐτοῦ διὰ φελλογυτῖκων γραμματίων, 700 μόνον δραχμὰς πραγματικὰς θέλει ἀποτίσει, δι' ὅσων δύναται νὰ προσκτήσῃται διασχίλων δραχμῶν γραμματῖα. Ἡ δὲ προλαβὴ ταύτην ἤθελε φανῇ μὲν δίκαιον νὰ νομοθετηθῇ ἵνα ὡς δεκτὰ μόνον τὰ ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν κομιζόμενα ἐν ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι ἐκδομένα γραμματῖα· ἐπειδὴ οὖτως σκανδαλώδεις τινὲς ἐξαιρέσεις δύνανται νὰ συμβῶσι μεταξύ τοῦ ὀφειλέτου φελλογυτῖτου, ἀποζημιουμένου πλήρως διὰ τὸ γραμματίον αὐτοῦ, καὶ τοῦ μὴ ὀφειλέτου φελλογυτῖτου εἰς τὸ τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πωλοῦντος αὐτὸ, μεταξύ τοῦ ὀφειλέτου φελλογυτῖτου πληρόντος τὴν ἑαυτοῦ ὀφείλην διὰ ποσὸν ἴσου μετ' αὐτῆς. Ἐπὶ ἀξίαν ἔχει τὸ γραμματίον, καὶ τοῦ ὀφειλέτου μὴ φελλογυτῖτου πληρόντος πλήρη τὴν ὀφείλην αὐτοῦ διὰ πραγματικῶν νομισμάτων, διὰ τοῦτο προτιμότερον εἶναι νὰ ἐκλειπῇ πᾶσα τοιαύτη διακρίσις, καὶ νὰ ἐπιψηφισθῇ ἡ τοῦ ὑπουργικοῦ ἐκείνου νομοσχεδίου διάταξις, ὅτι ὁ φελλογυτῖτος, τὸν ὁποῖον διὰ τινος προταθείσης τροπολογίας προθένοτο τινες νὰ θέσωσιν εἰς τὴν κερδοσκοπίαν, διακρίνοντες τὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου καὶ τὰ μετ' αὐτὴν ἡγορασμένα γραμματῖα, δὲν εἶναι πραγματικῶς· διότι, γινομένων δεκτῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν κυρίων κομιζομένων καὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ νόμου ἀγορασθησομένων, ὁφείλῃσι ὅπως δῆποτε καὶ ἡ τῶν ἄλλων γραμματίων ἀξία, ἐλαττωμένου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ ἀξιονομίας κατὰ συνέπειαν τῆς ζητήσεως τῶν· οὕτω δὲ θέλουσι πάλιν ὀφελεθῇ οἱ ἐκ κερδοσκοπίας τυχόν συγκεντρώσαντες ἰσχυρὸν ἀριθμὸν γραμματίων. Καὶ ὅτι τέλος, πρὸς ἀρῶν πάντων τῶν ἀτόπων, πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου διάταξις, ἔχουσα οὕτως·

α Εἰς τὰς πληρωμὰς εἶναι δεκτὰ καὶ φελλογυτῖκα ἢ ναυτικὰ γραμματῖα, ὅ,τι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἤθελον προσηρθεῖν, ἐὰν ᾖναι ἐκδομένα ἢ περὶ ἐκποιήσεως αὐτῶν π. ἀξία, καὶ ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἤθελον ἐξοφλήσῃ ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον τοῦ χρεὶς τῶν, ἢ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ.

Συγχωνευθείσων τῶν τροπολογιῶν, περί ἀπαλείψεως τοῦ ἀρθροῦ καὶ τῶν περί εἰσαγωγῆς μόνων τῶν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ τοῦ ὀφειλέτου ὀνόματι ἐκδεδωμένων γραμματίων, εἰς τὴν ἀξίᾳ τροπολογίαν.

« Εἰς τὰς ἀπέναντι τῶν περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος χρεῶν πληρωμαὶ εἶναι κατὰ φελαγγιτικά ἢ ναυτικά γραμματικά, ἐὰν ἔθελον προσφερθῇ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ὧσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκδεδωμένα. »

Ἐξέτερο ἐπ' αὐτῆς ψήφοφορία δι' ἀναστάσεως, δι' ἧς ἀπεφάνητο ἡ βουλὴ, ὅτι δὲν παρεδέχθη αὐτήν.

Συγχωνευθείσων δὲ πατρῶν τῶν ἄλλων προταθείσων τροπολογιῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω καταχωρισθείσαν, περί ἀντικαταστάσεως τοῦ 6-ο συζητήσιον ἀρθροῦ διὰ τοῦ ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἄλλοτε εἰσπυθέντι νομοσχεδίῳ ὑπάρχοντος, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ἐπίσης δι' ἀναστάσεως ψήφοφορία, δι' ἧς ἡ βουλὴ ἀπεφάνητο, ὅτι παρεδέχθη αὐτήν, ψηφίσασα οὕτως ὡς 6 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐξῆς:

« 6. Εἰς τὰς πληρωμαὶ εἶναι δεκτὰ καὶ φελαγγιτικά ἢ ναυτικά γραμματικά, ὅφ' οἳ οἱδήποτε καὶ ἂν ἔθελον προσφερθῇ, ἐὰν ᾖ ἐκδεδωμένη ἡ περί ἐκποιήσεως αὐτῶν Β. ἀδεία, καὶ ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ᾖ ἐξοφλήσει ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους του, ἢ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ. »

Τὸ 7 τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον ἀναγνωσθέν ἐγένετο παραδεκτὸν ὡς ἐν αὐτῷ εἶχε, μηδεὶς ἀντιλέξαντος· ἔχει δ' οὕτως:

« 7. Τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων ὠφελειῶν μετέχουσιν, ἐὰν συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ οἱ ὑποεικιστάται ἢ οἱ συμμετοχοὶ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν καθυστεροῦν πρὸς αὐτοὺς μέρος, ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἐνοικίου, ἢ τῆς συμμετοχῆς των. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 8 ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου, ἐπροτάθη νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις ταμίαν διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἵνα ἀπελευθύνωνται αἱ αἰτίσεις αὐταὶ εἴτε εἰς τὸν νομάρχην, ἂν οὗτος ἀπ' εὐθείας διώκῃ τὴν ἐπαρχίαν, εἴτε εἰς τὸν ἐπαρχον εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας, δυνάμενον νὰ γνωρίζῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς πάντα τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν.

Ἀντελέγη ὁμοῦ, ὅτι, ἐὰν μὲν τοῦτο προτείνηται, ἵνα ὁ ἐπαρχος διαδίδῃ κατόπιν τὴν αἴτησιν εἰς τὸν νομάρχην, ἔχει καλῶς· ἂν δ' ἵνα οὗτος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς οὐσίας, τοῦτο δὲν πρέπει ἀγενῆ παραδεκτὸν, ἀνατιθεμένου τοῦ ἔργου τούτου κατὰ τὸ πρότερον 9 ἄρθρον εἰς τὸ ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ

πρωτοδικείου καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ νομοῦ σχηματισθόμενον συμβούλιον. Καὶ ὅτι ἄλλως ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἰσχυρά, μὴ δυνάμενον τοσούτῳ σπουδαίων ἔργων νὰ διεξάγονται ὑπὸ ὑποδεστέρων ὑπαλλήλων, δυνάμενον δ' ἐν ἀνάγκῃ τοῦ νομάρχου νὰ ζητῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχῶν τὰς προτικούσας ὠφελείας.

Ἠρωτήθη τίς θέλει εἰπεῖν ὁ ἀρμόδιος νομάρχης, ὁ τῆς κατοικίας τοῦ χρεώστου, ἢ ὁ τοῦ νομοῦ, ἐν ᾧ ἔλαβεν ὑπαρξὴν ἢ ὑπόθεσις. Ἐγένετο δ' ἡ ἐξήγησις, ὅτι ὁ τοῦ νομοῦ ἐνῷ ἔλαβεν ὑπαρξὴν τὸ χρέος εἶναι ὁ ἀρμόδιος.

Συγκατατεθέντος δὲ τοῦ τὸ νομοσχεδίον προτείναντος, ἵνα γενῇ παραδεκτὸν ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ 8 ἀρθροῦ τὸ ἐν τῷ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτό, προσθεῖσα πρὸ τῆς λέξεως νομάρχην τὴν ἀρμόδιον, ἵνα ἐμφανῇ τὴν γενομένην ἐξήγησιν, καὶ ἀντικαταστήσασα τὴν λέξιν μεσθίσεων διὰ τῆς ἐνοικιάσεων· ἔχει δὲ τὸ ψηφισθέν ἄρθρον οὕτως:

« 8. Ὁ ὀφειλέτης, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μετέξῃ τῶν ἀνωτέρω ὠφελειῶν, ἔχει δ' ἀντιρρήσεις καθ' ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ χρέους του, ἢ ἄλλας ἀπαιτήσεις προσερχομένας ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 διαλαμβανόμενων ἐνοικιάσεων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰς δι' ἀναφορὰς τοῦ μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδείξεων πρὸς τὸν ἀρμόδιον νομάρχην, ἐντός δυο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου· ἐντός δὲ τεσσαρῶν μηνῶν, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κατοικῇ ἐντός τοῦ κράτους.

Ἢ ἐπιδοσις τῆς ἀναφορᾶς θέλει γίνεσθαι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος· δὲν ἀπαλλάττεται δ' ὁ τοιοῦτος τῆς υποχρεώσεως, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει αὐτῷ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου, δι' ὅσον ἀφορᾷ τὸ τυχόν μὴ διαφιλονεικούμενον μέρος τοῦ χρέους του, ἐὰν θέλῃ νὰ συμμετέξῃ ὡς πρὸς αὐτὸ τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου. »

Τὸ 9 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου παρελείφθη, ὑπαρχούσης τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐν τῷ 8 ἀρθρῷ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου προτεθέντος ἄλλοτε, τὸ ὁποῖον ἡ βουλὴ ἀνωτέρω παρεδέχθη.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀναγνωσθέντος 10 ἀρθροῦ, ἐπροτάθη ὡς τροπολογία τὸ 9 τοῦ ὑπουργικοῦ ἄλλοτε νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἡ βουλὴ παρεδέχθη, συναινέσαντος καὶ τοῦ τὸ νομοσχεδίον προτείναντος, κατατάξασα αὐτὸ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 9.

« 9. Ὁ νομάρχης, ἀπὸ τῶ ἐπιδοθῇ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὀφειλέτου, συγκαλεῖ συμβούλιον, συγκείμενον παρ' αὐτοῦ, τοῦ πριέδρου τοῦ πρωτοδικείου τοῦ νομοῦ, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς πρῶ-

τρυφῆς τοῦ νομοῦ, τὸ ὁποῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφο-
ράν, καὶ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς παρουσιάζουμένης ἀποδεί-
ξεις, καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίες ἤθελε δυνήθῃ νὰ συλλέξῃ
αὐτεπαγγέλτως, γνωμοδοτεῖ δι' ἐπιστολογημένης ἐκθέσεως καὶ
διευθύνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν τὴν ἐκθεσὶν αὐτοῦ.
Ἡ δὲ ὑπουργεῖον τοῦτο, λαμβάνον τὴν γνώμην ὅσα ἐκ τῶν παρὰ
τῷ Ἀρείῳ Πάτῳ θεωρημένων δικηγόρων, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν
ἀπαιτήσεων τοῦ ὀφειλέτου, προκαλουμένου προηγουμένως ἐπὶ τῇ
προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Β. διατάγματος, ἐν περι-
πτώσει, καθ' ἣν ἤθελε θεωρήσει παραδεκτέας καθ' ὁλοκληρίαν
ἢ ἐν μέρει τὰς ἀπαιτήσεις αὐτάς.

Ἡ ἀπόφαισις τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν ἐπιδίδεται διὰ
δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὀφειλέτην. »

Τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου παραλείφθη,
ὡπαρχούσης τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐν τῷ 9 τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουρ-
γείου ἄλλοτε προταθέντος, τὸ ὁποῖον παρεῖχθη ἀνωτέρω ἡ
βουλῇ.

Ἐνταῦθα ἐπροτάθη νὰ προστεθῇ ὡς 10 ἄρθρον τὸ ἐν τῷ
ὑπουργικῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχον, καὶ ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν
πρότασιν, καταχωρίσασα ὡς 10 ἄρθρον τὸδε.

« 10. Εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὅστις ἤθελε παρεδέχθῃ τὴν ἀπό-
φαισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν, χορηγεῖται ὁμιλος
προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, ἐὰν δὲν ὑπολείπεται
τοσαύτη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 πετραμένου,
διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑπὸ τούτου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὸν ὑπο-
χρεώσεις καὶ συμπεθέσῃ τῶν ὠφειλῶν τοῦ παρόντος νόμου.
Ὁ δὲ μὴ παραδεχθεὶς τὴν ἀπόφαισιν ὀφειλέτης, ὀφείλει νὰ κινήσῃ
ἀγωγὴν ἐντὸς ἑξῆς μηνὸς κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνώπιον τῶν τακτι-
κῶν δικαστηρίων· ἄλλω, δὲν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἀποφάσεως
αὐτῶν ἡ καταδίωξις τοῦ ὀφειλέτου τούτου διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ
ἀμφισβητούμενον χρεὸς. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 12 ἄρθρου τοῦ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ
προτεταμένου καὶ ὑπὸ συζήτησιν ὄντος νομοσχεδίου, ἐπροτάθη
ὡς τροπολογία τὸ 11 τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἄλλοτε προ-
ταθέντος.

Παρατηρήθη ὁμοῦ ὑπὸ τινος, ὅτι προτιμότερον εἶναι τὸ ἐν τῷ
νομοσχεδίῳ τοῦ βουλευτοῦ, διότι δοθεὶς τὴν τοσαύτων ἐγγυήσεων
διὰ τῶν μέχρι τούδε ψηφισθέντων ἄρθρων εἰς τὸν ὀφειλέτην,
εἶναι ἀτόπος ἡ ὑπόθεσις, ὅτι πάντες θέλουσι συνήμῳσι νὰ ἀδι-
κώσωσιν αὐτόν· ἄλλως καταδέχθη ἐκ τῆς πείρας, ὅτι πάντοτε

ἡττάται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὸ δημόσιον, οὐχὶ ἐκ τινος
ἄλλης προθεσμίας, ἀλλ' ἐκ τῆς εγκαταλείψεως τῶν συμπερόντων
αὐτοῦ ἀπρόστατῶν, καὶ τελευταῖον μάλιστα ἡττήθη ἐπὶ σκαν-
δαλώδους καὶ σπουδαίας διαγῆς, καταδικασθὲν εἰς ἀπότιν
350,000 περιπου δραχμῶν. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο, ἀφαινομένων τῶν
τοῦ δημοσίου συμπερόντων ὡς ἐκθέτων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων,
πρέπει νὰ μὴ μετέχῃ τῶν ὠφειλῶν τοῦ νόμου ὁ ὀφειλέτης,
ὅστις δὲν παρεδέχθῃ τὴν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπόφαισιν,
καὶ τοῦ ὁποῖου τοὺς ἐσχυρισμούς ἀπερρίψῃ τὸ δικαστήριον.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ πρὸ τοῦ συντάγματος ὑπάρχουσα
ἀρμοδιότης τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων καταργηθῇ, ἡ ἐν τῷ
νομοσχεδίῳ δὲ διαγραφομένη διαδικασία ὀρίζεται πρὸς δοκι-
μασίαν αὐτως εἰπεῖν· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν δύναται τις νὰ
στερήσῃ τὸν ὀφειλέτην τοῦ φυσικοῦ του δικαστοῦ.

Ἐξέθικεν ἕτερος, ὅτι, διὰ μὲν τοῦ 12 ἄρθρου τοῦ ὑπὸ συζή-
τησιν νομοσχεδίου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὀφειλέτην νὰ μετέχῃ
τῶν ὠφειλῶν τοῦ νόμου δι' ὅσον μέρος ἐπιδέχασαν αὐτῷ τὰ
δικαστήρια· διὰ δὲ τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου προ-
ταθέντος ἄλλοτε νομοσχεδίου, προτεθῇ ὁ νομοθέτης αὐτοῦ νὰ
σταματήσῃ τοὺς ἐκ στρεψοδικίας μελλόντας νὰ προσφύγων εἰς
τὰ δικαστήρια. Ὅτι ἡ διάφορά τῶν προαγορευσάντων συνίσταται
εἰς τὴν πεποιθήσιν μὲν τῶν μὲν, ὅτι οἱ ἐκτελεσόντες τὸν νόμον
ὑπουργοὶ δὲν θέλουσιν ἀδικεῖν τινα, ἐξ ἧς προέρχονται εἰς τὴν
ὑποστήριξιν τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν
τῆς τοιαύτης πεποιθήσεως τῶν ἄλλων, θελόντων νὰ μετασχητῶν
τοῦ νόμου ὠφειλῶν ὃ εἰς τὰ δικαστήρια προσφύγων, ὅταν
μέρος τι τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐπεδικάσθη αὐτοῖς ὑπὸ τούτων.
Καὶ ὅτι, ἐν ἀμφοτέραις αἱ πεποιθήσεις αὗται συνδυασθῶσι, πρέπει
νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου
αἱ λέξεις ἡ ἐν μέρει, ὅτε δὲν δύναται νὰ μετέχῃ τῶν ὠφε-
λειῶν τοῦ νόμου ὁ ὀφειλέτης, τοῦ ὁποῖου αἱ ἀπαιτήσεις ἀπερ-
ρίθησαν καθ' ὁλοκληρίαν παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐγένετο
οὕτω κατὰ δίκην ἡ στρεψοδικία. Ἐπρότεινεν οὖν νὰ ἐπιψηφισθῇ
ὡς 11 ἄρθρον τὸ ἐξῆς·

« 11. Ὁ ὀφειλέτης, τοῦ ὁποῖου αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν
οικονομικῶν ἀπορρίφθῃσι ἀντιρρήσεις ἢ ἀπαιτήσεις ἤθελον ἀπορ-
ρίθῃ καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καθ' ὁλοκληρίαν, στερεῖται τοῦ
δικαιώματος νὰ μετέχῃ τῶν ὠφειλῶν τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἀλλὰ παρατήρησεν τις, ὅτι οὕτω θέλουσιν ἐπ' ἀπειρὸν διατη-
ρεῖσθαι ἐκκενρεῖς αἱ ὑποθέσεις αὗται καὶ θέλει ἐπὶ μέγα ζήλου.

σθαι τὸ δημόσιον· ὡς ἐπὶ παραδείγματι ὁ ὀφείων 5 000 δραχμῶν θέλει προσφύγει εἰς τὰ δικαστήρια καὶ μετὰ πέντε ἔτη θέλει ἐπιτύχει ἀποράσεως ἐπιδικαζούσης αὐτῷ τὰς 1,000 μόνον δραχμὰς, τότε δὲ θέλει ἔχει τὰς ὠφελείας τοῦ παρόντος νόμου δι' ὅλον τὸ χεῖρος αὐτοῦ.

Παρατηρήσεις· γενόμενης, ὅτι, ἀποχωρησάντων τινῶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, δὲν ὑπελείφθη πλήρες τὸ σῶμα, ὁ πρῶτος, ἀναβαλὼν τὴν συνεσίαν καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περι ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρῶτος
Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μελ. Χατοῦ Μολέτης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΘ'.

Τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθίστος πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρῶτος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν· ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ὑπέβαλεν ὁ πρῶτος, ὅτι, ἐπεὶ καὶ ἕκαστος μὲν βουλευτὴς ὀφείλει νὰ προσέχῃ εἰς τὴν ἀκριβὴ τῶν ὅρων τοῦ κανονισμοῦ τήρησιν, πολλῶν δὲ μᾶλλον ὁ πρῶτος, παρατηρεῖ ὅτι, μέλλων γὰρ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν περὶ ἀδείας τοῦ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου βουλευτοῦ Κ.Κ.Δ. Σχινᾶ ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, εὐρίθη εἰς ἀμφιβολίαν ἔάν καλῶς ἐγένετο αὕτη· διότι, καθ' ὅσον μὲν ἀπορᾷ τὴν χορηγίαν ἀπεριόριστον ἀδείας, ὁ κανονισμὸς οὐτὴ συγχωρεῖ οὕτως ἀποτρέπει ῥητῶς, ἐρ' ὃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων καὶ ὑπὲρ τοῦ Κ. Μαυρομιχάλη ἐδόθη. Διὸ πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ ἤδη τὴν ἀπόφασιν τῆς ταύτης, ἀποφαινομένη ἔάν ἀπεριόριστον ἢ ὀρισμένην ἀπουσίας ἀδείαν ἐπέτρεψε· τὰ δὲ περὶ τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος τοῦ διορισθέντος βουλευτοῦ Κ.Κ.Δ. Σχινᾶ ζήτημα, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τούτων παραδεδεγμένην τάξιν, ἵνα ἰδίᾳ ἐπὶ ἑκάστου αὐτῶν ἀποφαίνονται, ὑπολείπεται εἰσέτι ἐκκρεμὲς καὶ ὑπὸ τὴν σκέψιν τοῦ σώματος ἔν' ἄλλοτε ποτὲ ἐξηγήσῃ καὶ τὴν ἐπὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς.

Ἀποφασισμένη δὲ τῆς βουλῆς, ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κοινῆς ἀπλῆν ἀδείαν, ἀφίξει δ' ὅπως ἐκκρεμὲς τὸ περὶ τῆς βου-

λευτικῆς ιδιότητος τοῦ ρυθέντος, ἐγένετο, προσκλήσει τοῦ προέδρου, παρὰ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν ἀντιπρόεδρον πρῶτον βουλευτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ὑπὸ τὴν ἐπιπτεῖαν τῶν ψηφολακτῶν Π. Τσιμπουράκη καὶ Α. Νάκου, κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐκ περιόδου προσεχῇ ἐπανόρθω τῆς αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλείσσης· ἔλαχον δ' οἱ Κ.Κ. Γ. Βελῆς, Η. Γικτράκος, Α. Νάκος, Σ. Σταφανόπουλος, Θ. Μένις, Μ. Καίρης, Π. Ράγκος, Γ. Χατζηγιάννης, Α. Γουζούσης καὶ Π. Τσιμπουράκης.

Ἀκολουθῶνς ἀναγγέλλας ὁ πρῶτος ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ καθυστερούντων χρεῶν νομοσχεδίου, παρτήρησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ συζητήτου 12 άρθρου τοῦ νομοσχεδίου, γενομένου δὲ 11, ὡς τροπολογία ἐπηνεχθῇ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ προεσχεθέντος ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, ἐξαλειζομένης ἀπ' αὐτοῦ μόνης τῆς φράσεως «ἐν μέρει» καὶ ὅτι ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων ἀνεπτυχθῶσιν ἤδη τὰ δέοντα.

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ ταύτης ὡς ἀποτίρας, παρεδόθη αὐτὴν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κεμένου ἄρθρου· ἔχει δ' οὕτως·

«ἄρθ. 11. Ὁ ὀφειλὴς, τοῦ ὁποῦ αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἀπορρίψασαι ἀντιρροήσεις ἢ ἀπαιτήσεις ἤθελον ἀπορρίψῃ καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καθ' ὁλοκληρίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος νὰ μετέβῃ τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου.»

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ γενομένου 12 άρθρου τοῦ νομοσχεδίου, καὶ παρατηρηθέντος, ὅτι ἡ φράσις «ἐκ τῶν εἰσὶν ὥριμοι» πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς «ἐκ τῶν ὥσιν ὥριμοι». Ἐπήνεγκί τις, ὅτι ἐν τῷ 2 τοῦ άρθρου παραγράφῳ γίνεται μὲν λόγος περὶ τῶν εἰς τὰ δικαστήρια εἰσχυθεισῶν ἤδη ὑποθέσεων, ἀλλὰ δὲν ἐξηγῆται ποτὶς εἰς τίνας θελοῦσιν ὑπαχθῇ ὠφελείας, ἔάν ἐν μέρει ἢ καθ' ὁλοκληρίαν δικαιωθῶσιν ὑπὸ τῶν νόμων οἱ ὀφειλῆται· διὸ θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν διασάφην ταύτην.

Ἀπαντήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι καὶ αὐτοὶ οὕτοι πρέπει νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ, ἐν ἀποτυχῇ, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν διὰ τοῦ νόμου ἐκδικασιν· καὶ ὅτι ἐπ' αὐτῇ τούτῳ μετὰ τὴν λέξιν «ἐκδικάσεως τῶν» δύνανται νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις «συμμορφουμένων καὶ τούτων μὲ τὰς διατάξεις τῶν λοιπῶν άρθρων»· ἀλλ' ὅτι τὸ ἐκλεκτικὸν τοῦτο δικαίωμα πρέπει νὰ μείνῃ ελεύθερον εἰς αὐτοὺς. Ἄλλου δὲ τινος προσθέντος, ὅτι ἡ προουκῆ τοῦ δρου τούτου ἐπὶ μόνων τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων πρέπει γὰρ ἐκτείνῃται. Ἐπέφερον ἄλλος ὅτι

εὐστοχώτερον δύναται νὰ συμμορφωθῇ τὸ πρᾶγμα, ἐάν μετὰ πᾶν λείψαι ἐκδικαστικῶς τῶν π προστεθῶσιν αἱ λείψεις ἂν δὲν προτιμῶσιν καὶ οἱ ὀφειλέται οὗτοι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα μείνωσιν ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειοῦνται.

Ἀποδεξαμένων δὲ πολλῶν τὴν τροπολογίαν, ἀντέλεξε τις ὅτι τὸ ἀρθρὸν αἰρετώτερον εἶναι νὰ μείνῃ ὡς ἔχει, ἐπειδὴ ἄλλως καθιεροῦνται ἐνταῦθα μονομερῆ ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν δικαιώματα, τὰ δὲ τοῦ δημοσίου μένουσιν ἀπροσάλευτα καὶ ἑλευθερώτως.

Πρὸς τοῦτον ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι τὸ 8 ἀρθρὸν τοῦ νομοσχεδίου ὀρίζει, ὅτι ὁ ἔχων ἀντιφάσεις ὀφειλέτης ὑποβάλλει ταύτας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου νομαρχοῦ, ἀλλὰ, ἐάν ἀπορριφθῶσι, δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια. Καὶ εἰς τὸ ἀρθρὸν λοιπὸν τοῦτο μονομερῆ δικαιώματα καθιεροῦνται, ἐφ' ὧ καὶ ἐνταῦθα ἐπίσης δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ τοῦ ἀρθροῦ 8. Τελευταίον γενομένης ἐρωτήσεως κατὰ ποίους ὅρους, ἐάν τυχὸν καταδικασθῶσι βέβαιον ἀποτίσει οὗτοι τὸ χρέος, καὶ ἀπαντήσαντος τούτου, ὅτι ἡ ἐξόφλησις θέλει γίνῃ κατὰ τὰς παλαιὰς διατάξεις· ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἀρθρὸν αἰ' ἀναστάσεως, τροπολογηθὲν οὕτως.

α Ἀρθ. 12 Αἱ ἐν τῷ ἀρθρ. 11 διαλαμβανόμεναι δίκαι θέλουσιν δικάζεσθαι ὡς συναπτικαὶ καὶ καταπεύγουσαι, κατὰ τὰς περὶ τοιοῦτων δικῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικαιονομίας.

Ὅλαί αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰσαχθεῖσαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ μένουσαι ἤδη ἐκκρεμαῖς, καὶ τε ὅσιν ὥριμοι καὶ τε μὴ, ἐξακολουθεῖσιν ἐνώπιον αὐτῶν μέχρι τῆς ἐντέλους ἐκδικάσεως τῶν, ἐάν δὲν προτιμῶσιν καὶ οἱ ὀφειλέται οὗτοι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν. ἔκτιναι δὲ, περὶ τῶν ἀπερνήσαντων τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἐάν δὲν παρεδέχθησαν ἐκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν, δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἡδὴ ἀπ' ἐθείας εἰς τὰ δικαστήρια, συμφῶνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Μετά τοῦτο, προκειμένου νὰ ψηφισθῇ καὶ ὁ τυπὸς τῆς ἐκτελέσεως, παρετήρησέ τις ὅτι ὑπάρχουσιν ἐνοικιασταὶ, οἵτινες, μηδὲνως ζημιωθέντες, κατακρατοῦσι τὰ ὀφειλόμενα ὡς ἄλλας ἔχοντες ἐπὶ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεις· ἀφ' οὗ δὲ οὗτοι διὰ δικαστικῆς ἀποράσεως δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν ἀνώτερον τοῦ ὀφειλομένου ποσόν, πρέπει ἄρα νὰ ἐπιτραπῇ ὥστε νὰ ὑπαχθῶσιν ἐπίσης εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου χορηγούμενας ὀφελείας;

Τοῦτον ὑποστηρίζων ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ κυρίως προκαλέσασα τὸν νόμον τοῦτον ἀνάγκη ἀναμφύβως εἶναι ἡ τῶν ὀφειλετῶν ἔνδειξις· ἀλλ' ὅταν ὁ ὄφελότης, εἰς διαφορὰς μετὰ τοῦ δημοσίου εὐρισκόμενος, ἐκέρδησιν δίκην δι' ἧς δικαιούται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ δημοσίου, οὗτος δὲν ὑπάγεται ἐξέτασις εἰς τὴν τῆς ἀνεχέας κατηγορίαν. Οὕτω π. χ. ἐν ᾧ ἀπερσίσθη νὰ λάβῃ τις 40,000 δραχμὰς παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ ὀφείλει 20,000, πρέπει ἄρα νὰ λάβῃ τὰ εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενα καὶ ἔπειτα νὰ πληρῶσιν κατὰ τὰς ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὀφελείας τὰς 20 χιλιάδας; Τοῦτο προφανὲς εἶναι ἄδικον· διὸ προτείνει ὡς 13 ἀρθρὸν τὸ ἐφεξῆς.

α Ἀρθ. 13 Ἐξαίρουνται τῶν ὀφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου ἐκεῖνοι τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ὅσοι, ἔχοντες ἀπαιτήσεις κατ' αὐτοῦ, ἐδικαιώθησαν ἢ θελοῦσι δικαιώθῃ παρὰ τῶν δικαστηρίων νὰ λάβωσι πλεονεξία τοῦτου ποσότητά· ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ τὸ πρὸς τὸ δημοσίον χρέος τῶν ἐκπίπτειται τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσού κατὰ τὸν συμφητισμὸν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τινος ὅτι ἐξέτασις, ἐν ὀφείλῃ τις 20,000 π. χ. καὶ ἐδικαιώθη παρὰ τοῦ νόμου νὰ λάβῃ 10,000, δὲν δύναται νὰ ἀπαίτησιν ταύτας, προτείνων ὅτι μετὰ δίκαι ἔτη θέλει πληρῶσιν τὰ ὀφειλόμενα. Καὶ ἡ βουλὴ λοιπὸν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδὲν ἐννοεῖ ἄλλο, ἢ νὰ συμφηφίζονται τὰ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀνέκοντα.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τὸ ζήτημα τοῦτο προτείνας ἐννοεῖ, ὅτι, ὁ ὀφειλέτης τις καθυστέρη ἐκ προσόδων 20,000 δραχμ., ἀλλ' ἐξ ἄλλων ἀπαιτήσεων ἐδικαιώθη δι' ἀποφάσεως νὰ λάβῃ 40,000, δὲν πρέπει νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ νόμου ὀφελείας· εἰς τοιαύτην δὲ περιστάσιν ἐρροεῖ οὗτος, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ συμφηφισμὸς κατ' αὐτὸν περὶ τούτου ὀρίζει ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις. Ὁ δὲ τὴν τροπολογίαν προτείνας ἐννοεῖ τοὺς ἐξ ἐνοικιαστέων μὲν ὀφειλοντας, ἀλλ' ἐξ ἀπροσεξίας τινὲς τῶν οἰκοοικικῶν ὑπαλλήλων ζημιωθέντας· εἰς τοιαύτην δὲ περιστάσιν, ἐάν ὁ ὀφειλέτης ἐδικαιώθη νὰ λάβῃ 30,000, πρέπει νὰ γίνῃ πάλιν συμφηφισμὸς τῶν 20,000, αἱ δὲ 10,000, νὰ πληρωθῶσι κατὰ τὴν περὶ τούτου τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασιν.

Ἀπαντήσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι διὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης θελοῦσιν ἀποκλεισθῇ πολλοὶ ἄλλοι, περὶ ὧν, καίτοι εἰς τοιαύτας ὑπαγομένων κατηγορίας, οὐδεὶς γίνεταί λόγος· καὶ ὅτι ἐκ τούτου θέλει

γίνει εξαίρεσις τις ἀπαξίουσα ὅλως πρὸς τὸν γενικὸν νόμον· ἀπ' οὗ δ' ἀνεγνωρίσθη ὅτι οἱ πλείστοι τούτων ἐζημιώθησαν καὶ πρέπει νὰ χορηγηθῇ πρὸς ἅπαντας ἡ ἐκ τοῦ νόμου εὐκολία, καὶ ὅταν δυσκόλον εἶναι νὰ διακριθῶσιν οἱ ὀλίγοι ὅσοι τυχὸν δὲν ἐζημιώθησαν, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἥδη εξαίρεσις.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι τῶντι δυνάται τις ἐξ ἐνοικιάσεων νὰ ὀφείλῃ 20,000 δραχ. ἀλλ' ἐξ ἄλλης τινος ὑποθέσεως νὰ τῷ ὀφείλωνται 10,000, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐρρήθη ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργῇται συμφηρισμός· ἀλλὰ καὶ τοῦτο καθίσταται δυσχερὲς, ἐπεὶ εἰς τὴν τῶν 10,000 δραχ. συναλλαγὴν δύνανται, ὡς εἰς ἐργολαβίας καὶ ἄλλα, νὰ ᾖναι μέτοχοι 4—5 ἄλλοι πολῖται, οἵτινες μένοντες ἀρναίεσθαι δύνανται νὰ δικηθῶσιν· ἐπεὶ δὲ ἀρα δὲν εἶναι τυχαιὸν τὸ νὰ διακρίνωται τίνας τῶν ὀφειλετῶν ἔχουσι μετόχους καὶ τοσαῦται ἄλλαι δυσχερεῖαι ἐξακριβώσεων ἐπικρατοῦνται, ὡρμήθη ἡ βουλὴ εἰς τὸ νὰ λάβῃ γενικὸν τι μέτρον, ἵνα μὴ γεννηθῶσι σκανδαλωδὴ παράπονα.

Απῆντησεν ὁ πρὸ αὐτῶν, ὅτι, συμφωνῶν ὅλως μετὰ τῶν δύο πρώτων τῶν ὑπὲρ τοῦ συμφηρισμοῦ ἀγορευσάντων, ἀποκρούει τὴν γνώμην τῶν ἀνωτέρω, διότι σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τὸ νὰ εὐκολυνθῶσιν οἱ ὀφειλέται, καθ' ὅσον εἶναι πικρὸν νὰ γερῇ 20,000 δραχ. ἰδιοκτησίαι· ὁ μολὶς καθυστερῶν 5,000. Καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν, καὶ διὰ νὰ μὴν ἀποβῶσιν εἰς χεῖρας τοῦ δημοσίου ἄχρηστα τὰ κτήματα ταῦτα, ἐτεωρήθη ἀναγκαίᾳ ἡ τοῦ νόμου τούτου κατάρτισις· ἀλλ' εἰς τὰς ἐκτεθείσας περιστάσεις, περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ ὀφειλέται δικαιοῦνται νὰ λῶσιν, ὁ λόγος· οὗτος ἐκλείπει καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ πληρῶσιν μετὰ τόκου.

Βπανάλαβεν ὁ προαγορεύσας ὅτι ἀληθῶς ὁ ὑπο συζήτησιν νόμος προσεκλησάθη ἵνα εὐκολύνῃ τοὺς ὀφειλέτας, καὶ ὡσαύτως δύνανται νὰ ὑπάρχωσι καὶ τινες, οἵπερ ἡ δὲν ἐζημιώθησαν καὶ δυστροποῦσιν ἢ δύνανται νὰ πληρῶσιν· ἐπεὶ δὲ ὅμως ἐτεωρήθη δύσκολος ἡ διάκρισις, ὁ νόμος προετίμησε νὰ συμπεριλάβῃ τοὺς ὀλίγους τούτους, ἵνα μὴ πάσχωσιν οἱ πολλοί. Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ περὶ τῶν μετόχων ἐπαναλαβὼν καὶ προσθεῖς, ὅτι δὲν δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ πληρῶν διὰ χρημάτων καὶ εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων, συνεπέρανεν, ὅτι ἔθελε μὲν ἀσπασθῇ τὸν συμφηρισμόν, ἀντὶ τῆς διακρίσεως μέσον ὑπῆρχεν, ἀλλὰ, τούτου μὴ διδομένου, πρέπει νὰ ᾖναι γενικὸν ὡς καὶ ἀνωτέρω τὸ νομοσχέδιον.

Ἀνεπτύξεν ἄλλος, ὅτι, ἐκ παραδείγματος χάριν σαφηνείας προημιολογούμενος, ὑποθέτει ὅτι, ἐνοικίας τις τῷ 1835 τὰς προ-

σόδους ἐπαρχίας τινος, καθυστερεῖ οὐχὶ διότι περιέπεσεν εἰς ζημίαν, ἀλλὰ διότι κακῶς ἐτέθη τὸ ὑποθέσιον τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἢ ἄλλα λάθη, ὡς συνήθως συμβαίνει, ἐγένοντο παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ποσότης τοῦ χρέους· οὗτος δ' ἐνοικιάσας καὶ τῷ 1836 δὲν πληρῶν, ποτεῖται ὅτι θέλει συμφηρίσει τὸ χρεὶός του μετὰ τῶν ἀπὸ τοῦ 1835 ἀπαίτησέων του, καὶ μετ' οὐ πολὺ δικαστικὴ ἀπόφασις ὀρίζει νὰ ἐκπεσθῶσι 10,000 δραχ. ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου χρέους αὐτοῦ. Εἰς τοιαύτην περίστασιν πρέπει ἀρα νὰ μετασχηθῇ διὰ τὴν τοῦ 1836 ἐνοικίαν τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὠφειλῶν· ὅχι βέβαια. Διὰ νὰ προληφθῶσι λοιπὸν ταῦτα καὶ συμβῇ, οὐθῶσιν αἱ παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐκτεθεῖσαι δυσκολίαι, πρέπει νὰ τεθῇ γενικὴ τις διάταξις, ὀρίζουσα ὅτι, ἂν πολίτης, ἔχων νὰ λαμβάνῃ ἐξ ἐνοικιάσεων ἢ ἐκμισθώσεων, καθυστερῇ ἢ ἑτέρου, νὰ συμφηρίζωνται ταῦτα μὲ τὸ πρὸς τὸν δημοσίον χρεὶός του. Οὕτω δὲ, ἂν ἡ Κυβέρνησις λαβούσα παρὰ τινος οἰκόπεδον, δὲν ἐπλήρωσεν, καὶ δικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα ὑποχρεῖται ταύτην εἰς τὴν ἀπότισιν, εἶναι βεβαίως δικαιοτάτην νὰ συμφηρισθῇ πρὸς αὐτὴν ὀφείλει τυχὸν πρὸς τὸν δημοσίον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς μετόχους, οὐ μόνον καταφαίνονται ἐκ διαφόρων τῆς συναλλαγῆς ἐγγράφων, ἀλλὰ καὶ μὴ προσελθόντες ἐγκαίρως ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς.

Παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι, ἐαμέντων εἰς ὅσα ἐξέθηκε, λέγει, ὅτι, εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ ὡς 20,000 δραχ., ἔχη νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνοικιάσεως δικαιοπραγίας, ἐάν δὲ ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ τακτικοῦ συμβουλίου δικαιοῦται νὰ λάβῃ ταύτας, ἐνοεῖται ὅτι αὐταὶ μὲν θέλουσιν ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ ὅλου χρέους, αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουσι πληρωθῇ ἀτόκως ἐπὶ δέκα ἔτη. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ παράδειγμα τοῦ κατὰ τὸ 1835 ὀφειλέτου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μετασχηθῇ διὰ τὴν τοῦ 1836 ἐνοικίαν τῶν ἐκ τοῦ νόμου ὠφειλῶν, φρονεῖ, ὅτι τοιαῦται δὲν ὑπάρχουσι περιστάσεις, διότι ἐνοεῖται ὅτι καθυστερεῖ ταῦτα, ἂν χρεωστῇ ἀπὸ τοῦ 1835· ἀλλ' ἂν δὲν δύναται νὰ διακριθῇ οὗτος, εἴτε διότι τῷ 1835 εἶχε καὶ ἄλλους μετόχους, (συνήθως δὲ ἂν 500 ἐνοικιάζωσι διὰ συμμετοχῆς, μόλις 30—50 τὸ πολὺ ἐνοικιάζουσι μόνοι) ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, πῶς δύναται νὰ γίνῃ συμφηρισμός; Καὶ ἂν μὲν ᾖτον δυνατόν νὰ διακρίνεται, ὡς εἶπε, τίνες δὲν ἔχουσι συμμετόχους ἢ ποῖον εἶναι τὸ ἀνάλογον αὐτῶν, δὲν ἔθελε φέρει οὐδεμίαν ἀντίρρησην· ἀλλὰ, μὴ διακρινόμενος, οὐδ' ἀγωγὴ οὐδὲ κατ' ἐκτετακτικὸν ὠφελεί, διότι Πρακτ. Βουλ. 6'. περίοδ. 6'. συνόδ. Τόμ. Γ'. 15

ὁ καθυστερῶν ἀγνοία τῶν μετόχων δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀγωγὴν καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο. Διὰ συμπροαίνει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃται συμπληρωμὴς μόνον, ὅταν ὁ ὀφειλέτης καθυστερῇ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνοικιάσεως.

Ἀνέστησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ὅτι ὑπῆρχεν ἄλλοτε κατὰ τὴν ἀργολίδα ὁ δῆμος Τίρυνθος, οἱ δὲ ἐνοικιάσαντες τὸ τιμῆμα ἐκεῖνο ἐφρόνουν τότε, ὅτι περιέχεται εἰς τὴν ἐνοικίαν καὶ τὸ ἱπποπόροδιον· ἀλλ' ἐγγισάσης τῆς ὥρας, οἱ μὲν ἐνοικιάστοι ἐξαιτοῦνται τὸ νόμιμον δέκατον, ὁ δ' ἐπὶ τοῦ ἱπποπόροδιου ἀρνείται αὐτοῖς πᾶν τοιοῦτον δικαίωμα· ἐκ τούτου καθυστεροῦντες ἤδη 11,000 δραχμ. πρὸς τὸ δημόσιον, ἀρνοῦνται τὴν ἀπόδοσιν λέγοντες ὅτι θέλουσιν εἶθι εἰς δίκην. Εἶναι λοιπὸν ἀδίκην αἱ ἐνοικιασταὶ οὗτοι εἶθι μὲν νὰ ὠφειλῶσι τῇ ἐκ τοῦ νόμου ἐπιεικειᾶς, εἶθι δὲ νὰ δικαιωθῶσι μετ' οὐ πολὺ παρὰ τῶν δικαστηρίων. Καθ' ὅσον δ' ἀπορῶ τὰς τῶν μετόχων δυσκολίας, θυραίνονται οὗτοι εἰς τὸ δικαστήριον, προσάγουσιν ἀποδείξεις ὅτι καλῇ τῇ πίστει ἐξηπατήθησαν καὶ διεδικούσι τὰ δίκαιά των, ἂν καὶ ἄλλως οὕτε πρέπει οὕτε θέλουσιν ὑπνώτει, ὥστε νὰ ἀπόλλυνται τὰ συμφέροντά των.

Ἐνταῦθα δὲ ὑποβαλόντος τοῦ βουλευτοῦ Θήρας ἕτερον ἀρθρον ὁμοίον μὲν τῷ προηγουμένῳ, διαφέρει δὲ μόνον διὰ τῆς μετὰ τὰς λέξεις α' ἀπαιτήσεως κατ' αὐτοῦ ὡς προσηλίκης τῶν λέξεων α' ἐξ ἐνοικιάσεων ἢ ἐκμισθώσεων γ'. Περὶ τῆς ὁμοιότητος ὅτι ὑποβάλλεται ἐνοικιαστὴν, οὗτος τὸ ἀρχικὸν χρεὸς ἀνέβαινον εἰς 40,000 δραχμ. ὅστις, καίτοι ἀραιωθέντος ἐνὸς τῶν ὑπὸ τὴν ἐνοικίαν του χωρίων, ἐξ οὗ ἐζημιώθη 20,000 δραχμ., ἐκδιδασθεὶς ὅμως ἐπλήρωσε 35,000 καὶ καθυστέρει εἰς πεντήκοντα δραχμ. ἐνταῦθα οὗτος μὲν ἐπλήρωσε 15,000 δραχμ. ζημίαν, τὸ δὲ δικαστήριον ἐπανορθοῖ ταύτην ἔπειτα κατὰ τοῦ δημοσίου ἀποφαινομένου. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀδικίαν ταύτην ἐκείναις πρέπει ἄρα νὰ ἐξαιρεθῇ οὗτος τῶν ἐκ τοῦ νόμου ὠφειλῶν; Οὐδεὶς συνομολογεῖ τούτο. Εἰς οὐσίῳ δὲ λοιπὸν τὰ τοιαῦτα δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῶσι, διότι θέλουμιν περιπελεῖς τὸ νομοσχέδιον καὶ μεταβληθὲς ὁ σκοπὸς τῆς προλήψεως του. Τὰ ἄλλα δὲ, ὡς εἶπεν, εἶναι δυσδιάκριτα ὅλως καὶ ἀσαφῆ καὶ εἰς τὴν τῶν μετόχων συναλλαγὴν μόνον ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐκμισθιαστὴς δύναται νὰ καταδιωγῶσι δικαστικῶς, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ μέτοχοι τούτων· διότι, ἐάν αἱ μεταβολαὶ ἐγίνοντο δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, τότε ἤδυναντο νὰ διακαθώσιν, ἀλλ' αἱ πλείους τούτων λαμβά-

νουν χωρὶς ἄνευ ἐγγράφων, καὶ πολλὰ μάλιστα διὰ συνεννοήσεως, εἰς τὴν τύπον αὐτὸν τῆς δημοπρασίας.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι συναλλαγὴ λέγεται οὐ μόνον ἢ δι' ἐγγράφων ἐνεργουμένη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλὴ τῶν συμβαλλομένων συναίνεσις, εὐθὺς δὲ ὡς αὕτη ὑπῆρξε, τὸ συναλλάγμα ὑφίσταται πλέον, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπὶ πολλῶν τοιούτων συναλλαγῶν ἐδίκασεν ἄλλοτε· ὥστε ἡ διάκρισις τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν συνεταίρων αὐτοῦ γίνεται εὐκολώτατα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Καὶ ἀναπτύξαντος ἄλλου, ὅτι πᾶσα περὶ τοιούτων συμπληρωμῶν ἰδέα ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐκμισθώσεων δὲν ἔχουσι χωρὶς ἐνταῦθα ὡς ἀλλότρια τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι σκοπὸς μὲν τούτου ἦν τὸ νὰ εὐκολυνθῶσιν οἱ ἐξ ἐνοικιάσεων ζημιωθέντες, ἀλλ' ὅταν ὀφείλῃ τις δεκασισχίλιας δραχμ. εἶναι νὰ λαμβάνῃ 20, δὲν ἐννοεῖ πῶς τὸ δημόσιον πρέπει νὰ χορηγῇ δωρεὰν τὴν περιουσίαν του. Καὶ ἐπαρδειγματισθῶσιν μὲν ἄλλοτε τὰς τῶν ἐμπόρων χρεωκοπίας, καθ' ἃς οἱ δανεισταὶ ἀρκούνται λαμβάνοντες 30 ἢ 40 τοῖς 100, ἀλλὰ, ἂν καὶ οὗτοι εὐρωσι πλείονα τὴν τοῦ ὀφειλέτου περιουσίαν, λαμβάνουσιν ὁλόκληρον ταύτην· ἐφ' ᾧ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ τοσαύτη τῶν δημοσίων παραχώρησις. Τελευταίον δὲ προσθέντος τούτου, ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσα κατὰ πρῶτον ὡς 13 ἀρθρον πρότασις ἠννοεῖ ἀπολύτως καὶ οὐχὶ σχετικῶς τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρεὸν, καὶ ὅτι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἡ παρ' αὐτοῦ πρότασις ἄνευ τῶν λέξεων εἰς ἐνοικιάσεων ἢ ἐκμισθώσεων γ' καθ' ἃς διαφέρει τῆς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Θήρας ὑποβληθείσης. Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπ' αὐτῆς πρῶτον δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστάσα· ἐπίσης δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τῆς ψηφοφορίας αὐτοῦ δὲν παρεδέχθη ἔπειτα καὶ τὴν τοῦ βουλευτοῦ Θήρας, ἐφ' ᾧ παρεδέχθη ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένου δὲ μετὰ τοῦτο δεκτοῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ὡς 13 ἀρθρον, ἀνεγνώσθη τὰ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐτροπολογήθη, καθ' ὃ παρατήρητέ τις ἐπὶ τοῦ 12 ἀρθρου νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις εἰς τῶν ἀνωτέρω ἀρθρων αἱ λέξεις ε' 8, 9 καὶ ἐφεξῆς πρὸς πλείονα τῆς περιόδου σαφηνίσαι. Γενομένης δ' ἐπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν τοῦ ὅλου ἀνέγνωσιν ψηφοφορίας κατ' ἀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολήκτας Μ. Βαλέτταν καὶ Γ. Χατασπούλαν, συνήχθη ἐκ τοῦ αποτελέσματος, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ὑπεδέχεται πλήρως, ἀποσυρθέντων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῶν βουλευτῶν Γ. Κ. Μαυρομυγῆλου, Α. Καμπάνη καὶ Σ. Λεγοπούλου ἐπ' ᾧ ὁ πρόεδρος, ἐκφωνήσας τὴν ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτῶν μετακλίσιν

της του διου νομοσχεδίου επιψηφίσεως, και αναγγείλας αντι-
καίμενον της επαύριον την τε επανάληψιν της ψηφοφορίας και
την συζήτησιν του περι τροποποιήσεως του 2 άρθρου του περι
κυρώσεως των εσόδων νομοσχεδίου, απέλυσε την συνεδρίαν
περί τας 2. Μ. Μ.

Ο πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οι Γραμματείς
Ε. Μ. Παρίσης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ΄.

Της 19 Σεπτεμβρίου 1849.

Συνελθόντων περί την ενδεκάτην π. μ. των κυρίων βουλευτών,
και εβρεθείσης πλήρους της βουλής κατά την του ονομαστικού
καταλόγου ανάγνωσιν, ο πρόεδρος εκήρυξεν άρχομένην την
συνεδρίαν.

Ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της παρελθούσης, και εγκριθέντα
υπεγράφησαν υπό τε του προέδρου και των γραμματέων.

Επανελήφθη ή δι' ονομαστικής κλήσεως ψηφοφορία επί του
συνόλου του ψηφισθέντος ήδη νομοσχεδίου περί καθυστερούντων
εις τήν δημοσίον, ήτις, άρξαμένη κατά την συνεδρίαν χθές, δέν
επεναιώθη κατ' αὐτήν μη εύρεθέντος τότε πλήρους του σώματος·
και έξ αὐτῆς, γενομένης υπό την επιτήρησιν των ψηφολεκτών
Κ.Κ. Γ. Παπαδημητρίου και Χ. Σουμαρίπα, συνήχθη, ότι ή
βουλή παρεδέχθη τήν σύνολον του νομοσχεδίου τούτου διά ψήφων
52, πρὸς 15 άρνηθέντων 3, κατά τήν ὡς προσηρημένον τῆς
ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Έχει δὲ τήν ψηφισθῆν σύνολον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

α Ήφισάμενοι δημοφώνως μετά της βουλῆς και της Γερουσίας
άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ εξής.

Άρθρ. 1. Είς τούς πρὸς τήν δημοσίον Ταμείον οφειλέτας από
ένοικιάσεως αμέσων δημοσίων ή εκκλησιαστικών φόρων και
οικονομῶν δημοσίων ή εκκλησιαστικών κτημάτων μέχρι τέ-
λους του 1844, εξαίρουμένων των από πολυτεῖς ένοικιάσεις,
των οποίων ο χρόνος της ένοικιάσεως εισέτι διαρκεί, και περί

ων ιδιαίτερος νόμος θέλει προνοήσει, χορηγείται δωδεκαετής
προθεσμία, άρχομένη από τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος
Νόμου, διά τήν άνευ τόκου εις δώδεκα ίσας ένιαυσίους δόσεις
πληρωμήν των εκ των ανωτέρω κατηγοριών προερχομένων
χρεών των, εάν συμμορφωθῶσι με τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Άρθρ. 2. Ως χρέος εκάστου των εις τήν προηγούμενον άρθρον
οφειλετών θεωρείται τὸ μήπω πληρωθέν κεφάλαιον, μη συμπε-
ριλαμβανομένων ποσῶς των της υπερημερίας τόκων, μέχρι της
ένάρξεως της νέας ταύτης δωδεκαετούς προθεσμίας, των οποίων
ἀπαλλάττονται έντελῶς οἱ οφειλέται.

Άρθρ. 3. Των εν τοῖς άρθροις 1 και 2 ωφελειῶν θέλουσι
μεθεῖν οσοι, έντός τεσσάρων μηνῶν από της δημοσιεύσεως του
παρόντος Νόμου, δώσωσιν έγγραφῶν δι' υποθήκης ακινήτων
κτημάτων, κατά τὸν περί υποθηκῶν νόμον, εξασφαλίζουσαν τὸ
ὅλον του χρέους των, και υπογράψωσι τὰς απαιτούμενας χρεω-
στικὰς ὁμολογίας πριν δ' ή παρελθῇ ή ανωτέρω προθεσμία,
οὐδεμία καταδιώξις θέλει ενεργεῖσθαι ένεκα των εις τὸ άρθρον 1.
χρεῶν.

Άρθρ. 4. Οἱ οφειλέται, των οποίων τὰ κτήματα κατακυ-
ρώθησαν εις τήν δημοσίον, δύνανται νά αναλάβωσιν αὐτὰ εις τήν
κυριότητά των εις ήν εύρίσκονται σήμεραν κατάστασιν, εάν
συμμορφωθῶσιν, ως πρὸς τήν πληρωμήν του χρέους των, με
τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου. Όσα δὲ τυχόν, εκ των κτη-
μάτων τούτων, εἰσιν ένοικιασμένα, θέλουσιν αναλαβεῖν μετά τήν
λήξιν της ένοικιάσεως, λογιζομένου πρὸς ὄφελος αὐτῶν του
τυχόν συμπεφωνημένου ένοικίου, ή του εκμισθώματος, από της
εκδόσεως των νέων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν.

Άρθρ. 5. Προθεσμία, διά τήν τυχόν καθυστέρησάν έναί-
σιον δόσιν, δέν επιτρέπεται νά χορηγηθῇ, οὐδ' άναστολή της
καταδιώξεως του οφειλέτου νά γίνῃ.

Άρθρ. 6. Είς τὰς πληρωμάς εἶναι δεκτὰ και ραταγγιτικὰ
ή ναυτικά γραμμάτια, ὡς οἰουδήποτε και εάν ήθελον προσερ-
θῇ, εάν ήναι εκδεδομένη ή περί εκποιήσεως αὐτῶν βασιλ. άδεια,
και εάν ο οφειλέτης ήθελον εξοφλήσει δολόκληρον τὸ κεφάλαιον
του χρέους του ή τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ.

Άρθρ. 7. Των διὰ του παρόντος νόμου χορηγομένων ὡφε-
λειῶν μετέχουσιν, εάν συμμορφωθῶσι με τὰς διατάξεις αὐτοῦ,
και οἱ υπενοικιασται ή οἱ συμμετοχοι των πρωτοτύπων οφει-
λετῶν, εν περιπτώσει καθ' ήν καθυστεροῦν πρὸς αὐτοὺς μέρος,
ή τὸ ὅλον του ένοικίου ή της συμμετοχῆς των.

Άρθρ. 8. Ο οφειλέτης, ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ μετέξῃ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλῶν, ἔχει ὁ ἀντιρρήσεις καθ' ὁλοκληρίου ἢ μέρους τοῦ χρείου του, ἢ ἄλλας ἀπαιτήσεις προερχομένης ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 διαλαμβανόμενων ἐνοικιασίων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτάς δι' ἀναφορὰς τοῦ μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδείξεων πρὸς τὸν ἀρμοδίον νομάρχην, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐντὸς δὲ τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κατοικῇ ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀναφορᾶς θέλει γίνεσθαι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, δὲν ἀπαλλάττεται δὲ ὁ τοιοῦτος τῆς ὑποχρεώσεως, τὴν ὅποιαν ἐπιβάλλει αὐτῷ τὸ ἀρθρὸν 3 τοῦ νόμου, δι' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πῦλόν μὴ διαφιλονεικούμενον μέρος τοῦ χρείου του, ἐὰν θέλῃ νὰ συμμετέξῃ, ὡς πρὸς αὐτὸ, τῶν ὀφειλῶν τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρ. 9. Ὁ Νομάρχης, ἅμα τῷ ἐπιδοθῇ ἡ ἀναφορὰ τοῦ οφειλέτου, συγκαλεῖ συμβούλιον, συγκαίμενον παρ' αὐτοῦ, τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου τοῦ νομοῦ, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ, τὸ ὅποιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν καὶ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς παρουσιαζομένας ἀποδείξεις καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας ἔθελε δυνήθῃ νὰ συλλέξῃ αὐτεπαγγέλτως, γνωμαδοῦται δι' ἡτιςλογημένης ἐκθέσεως καὶ διευθύνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκθεσὶν του. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, λαμβάνον τὴν γνώμην δύο ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγι διωρισμένων δικηγόρων, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ οφειλέτου, προκαλούμενου προηγουμένως, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, Βασ. Διατάγματος, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔθελε θεωρήσῃ παραδεκτὰς καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὰς ἀπαιτήσεις αὐτάς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν οφειλέτην.

Άρθρ. 10. Εἰς τὸν οφειλέτην, ὅστις ἔθελε παραδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, χορηγεῖται διήκονος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, ἐκὼν δὲν ὑπολείπεται τοσαύτη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 τετραμηνίου, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑπὸ τούτου ἐπιβαλλόμενας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις, καὶ συμμετέξῃ τῶν ὀφειλῶν τοῦ παρόντος νόμου. Ὁ δὲ μὴ παραδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν οφειλέτης ὀφείλει νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἄλλως, δὲν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἀπο-

φάσεως αὐτῶν ἡ καταδίκῃς τοῦ οφειλέτου τούτου διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἀρρισθῆναι χρεός.

Άρθρ. 11. Ὁ οφειλέτης, τοῦ ὁποίου αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸρριφθεῖσαι ἀντιρρήσεις ἢ ἀπαιτήσεις ἔθελον ἀπορριφθῇ καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καθ' ὁλοκληρίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος νὰ μετέξῃ τῶν ὀφειλῶν τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρ. 12. Αἱ ἐν τῷ ἀρθρ. 11 διαλαμβανόμεναι δίκαι θέλουν δικάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπείγουσαι, κατὰ τὰς περὶ τοιούτων δικῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὅλαι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰσχωθεῖσαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ μένουσαι ἤδη ἐκκρεμεῖς, καὶ τῇ ὥσιν ὥριμοι καὶ μὴ, ἐξακολουθοῦσιν ἐνώπιον αὐτῶν μέχρι τῆς ἐνταλῆς ἐκδικάσεως τῶν, ἐκὼν δὲν προτιμήσωσι καὶ οἱ οφειλέται οὗτοι νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν 8, 9 καὶ ἐφεξῆς ἐκείναι δὲ, περὶ ὧν ἀπεφάνητο μόνον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐὰν δὲν παρεδέχθησαν ἐκ μέρους τῶν οφειλετῶν, δύνανται νὰ εἰσχωθῶσιν ἤδη ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ δικαστήρια, σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρ. 13. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ὃ

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ καθυστέρουμένων εἰς τὸ δημόσιον νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ ἐψηφισθῇ, ναι ἢ όχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν.	Ἀντών. Καμπάνης	Ν.
Κλεομ. Οἰκονόμου	Ν.	Ἀνδρ. Δανόπουλος ἡγνήθη ψῆφον	
Γ. Λογιστατίδης		Νικόλαος Ἰατρός	Ο.
Δ. Δελπυεργῆς		Α. Μακρυποκάμιος	Ο.
Π. Τσιμπουράκης ἡγνήθη ψῆφον		Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Π. Μοναστηριώτης	Ο.	Κωνστ. Βρυζάκης	Ν.
Σταύρος Γρίβας	Ν.	Ἀνδρέας Πατράκης	
Ἰωάν. Πετμέλης	Ο.	Κ. Τσαβέλλας	Ν.
Μ. Χ. Καίρης	Ο.	Σ. Στράτος	Ο.
Δημ. Κονδύλης		Π. Ράγκος	Ο.

Δουκῆς Π. Νάκος	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς	N.
Α. Γεωργαντᾶς		Νικ. Κορφιοτάκης	N.
Πέτρος Τσαννετάκης	N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.
Π. Δημητρηκαράκος	O.	Παρασκευᾶς Ματάλας	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κωνσ. Φασίτσας	N.	Λουκᾶς Στέφανος	N.
Ἐλευθέριος Καλυγεράς	N.	Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίστας		P. Παλαμίδης	
Ἀγ. Γουζούκας	N.	Θεόδωρος Μ. Πετρινός	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Κωνστ. Μανέτας	
Ἰωάν. Α. Χατσόπουλος	N.	Α. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάκης	N.	Μελέτης Χ. Μελέτη	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	N. Τσαλακώσας	
Μιχαὴλ Σισίνης		Δημ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόρ. Χατσηγιάννος	N.	Νικ. Μπούτσουνας	
Γεώργιος Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ἰω. Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Ἀναγνώτ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρεσιώτης	N.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	O.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέτας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χριστόδουλος Ν. Δεμάθας	N.	Σπυρίδων Α. Βαρότσης	
Ἠλίας Παππαδαῖος		Παῦλος Λεντοῦδης	
Γεώργ. Πετμεζᾶς	N.	Χρῆστος Σουμαρίπας	O.
Νικόλαος Ἀνδρ. ὀπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς		Κ. Βεΐκος	
Ἰω. Ζάρκος	N.	Μιχαὴλ Ἰατρός	
Γρηγ. Ν. Κορφιοτάκης	N.	Δημ. Βιρβίλης	
Αθ. Δανηλόπουλος		Γ. Μπάνης	
Σταμάτιος Νικολαΐδης	O.	Πέτρος Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Βελισάριος Νικολαΐδης χρ. ψήφον		Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	
Γ. Παππανικολάου	O.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Π. Δελιγιάννης	N.	N. Μοσχούλας	
Δημ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	
Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος		Κωνσ. Α. Σχινᾶς	N.
Ζαφείριος Δεπάστας		Ἰωάννης Γκούρας	N.
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.	Ἀναγνώστης Κεχαγιάς	N.
Α. Νοταράς		Σπυρίδ. Λογοθετόπουλος	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Γ. Πανοπριτόπουλος		Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Ἐμ. Χ. Τσοῦγλος		Χριστόδουλος Τσίνογ	

Δημ. Κουμανιώτης		Ἄν. Παππατσώνης	
Θεόδωρος Ἰω. Μέξης	N.	Αθ. Χαστανᾶς	N.
Ἐμμ. Λαζάρου Ὁρλώφ	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Γεώργιος Μπάστας	N.	Γεώργ. Σ. Κριζῆς	N.
Κωνσταντ. Δαρεσιώτης		Ἄνδρ. Γ. Κουτουριώτης	
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης		Α. Α. Κουτουριώτης	
Κωνσ. Ἀντωνιάδης	O.	Ἰωάννης Γ. Κριζῆς	O.
Ἰωάννης Περίδης		Δημήτριος Κατζίσκος	N.
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Α. Χρηστίδης	N.	Κ. Δουβουνιώτης	
Κάρολος Νάζος		Γεώργ. Ριζόπουλος	
Εὐστράτιος Παρίσης	O.	Ἰωάννης Τασσαῖος	
Ἀντώνιος Ἀρμάος		Μάρκος Βιτάλης	N.
Μήτ. Ἀναστασόπουλος		Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Ἰω. Τομαράς			

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 40,000 εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἔτους 1849 τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου, ἔχον οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους 1849, τὸ ὑπουργεῖον, συμμαρφοῦμενον μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπανειλημένως τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐξέφρασαν ἐπιθυμίαν περὶ τῶν δαπανῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίου ασφαλείας, καὶ φρονοῦν, ὅτι τὰ τότε ληφθέντα μέτρα, ἀπαιτοῦνται μικροτέραν τῆς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη δαπάνης ἥσαν ἐπαρκὴ εἰς διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, περιώρισεν τὴν πίσωσιν ἐπὶ τοῦ § 1 ἀρθροῦ 1 Κεφ. Γ'.

« Γενικὰ μέτρα ασφαλείας » εἰς δρ 100,000.

Ἀλλ' αἱ χρεῖαι τῆς δημοσίου ασφαλείας ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας τοῦ ὑπουργείου· διότι πολυάριθμοι ληστρικαὶ συμμορίαι ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἑτέρα προσφορώτερα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπέφερον μὲν τὸ εὐκατεῖν ἀποτέλεσμα, ὑπῆρξαν ὅμως δαπανηρότερα τῶν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ὥστε ἀπὸ τοῦδε ἐξάγεται, ὅτι ἡ ψηφισθεῖσα πίστωση δὲν θέλει ἐπαρκέσει εἰς ἀπάντησιν τῶν ἤδη ὑπὲρ τῆς δημοσίου ασφαλείας μέτρων, καὶ τῶν ἐνδεχομένων ἑτέρων δαπανῶν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους.

Ἐνῶ δὲ ἤδη, ἐξαλειφθεῖσης σχεδὸν παντελῶς τῆς ληστείας κατὰ τοὺς ἀνατολικούς δῆμους τῆς Στερεᾶς καὶ περισταλείσης μεγάλως κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν, ἡ Κυβέρνησις ἐσκέπτετο δια

τὰς οικονομικὰς τοῦ Κράτους περιστάσεις νὰ ἐλαττώσῃ, ὅσον ἐνεστί, καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ ἤδη ἐν ἐνεργίᾳ μέτρα, ὥστε νὰ ἐπαρ-
κίῃ ἡ ψηφισθεῖσα ποσότης, ἐπαρουσιάσθησαν περιστάσεις, οἷτινες
ἀπότησαν ἐκ νέου τὴν συντόνον προσηχὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ
ἐντεύθεν τὴν ἐπαύξασιν τῶν μέχρι τοῦδε μετρῶν, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ-
του ἀνεφάνη ἡ ἀνάγκη τῆς χρηγήσεως συμπληρωτικῆς πίσ-
τωσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑπο-
βάλω εἰς τὴν συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πίσ-
σεως ἐκ δρ. 40.000, μὴ διατάζων πρὸς νὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ
βουλὴ ἀφορῶσα εἰς τὸ μέγιστον συμπερόν, τὴν διατήρησιν τῆς
δημοσίας τάξεως, θελεῖ ἐπιψηφίσει ὅσον τάχιστα τὴν ποσότητα
ταύτην, διὰ νὰ εὐρωθῇ εἰς θέσιν νὰ ἐνεργήσῃ εὐκαιρῶς τὰ δεόντα.
Ἀθῆναι τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΘΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουρ-
γὸν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐξῆς νομοσχέδιον καὶ ὑπο-
στηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων συμπληρω-
τικὴ πίστις ἐκ δρ. 40.000 τεσσαράκοντα χιλιάδων, ἐπὶ τοῦ
ἐδαφ. 1. τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ κεφ. Γ' τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
ἔτους 1849, ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς δαπάνας ὑπὲρ τῆς δημοσίας
ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν
ὑπουργοὺς ἀνατίθεται, ἐφ' ὅσον ἐκάστῳ ἀνήκει, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ
παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Προὔτεθ' εἰς συζήτησιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ 2. ἄρ-
θρου τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου καὶ, μηδενὸς
κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντιλέγοντος, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφο-
φορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφο-
λεκτῶν Κ.Κ. Π. Τσιμπουράκη καὶ Π. Δημητρίου καρέκου, ἐξ ἧς
συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου
παμψηφί, διὰ ψήφων 69, κατὰ τὸ ὡς προστεταμένον τῆς
ψηφοφορίας πρωτοκόλλου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ
ἄρθρου 2 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου,
καὶ ἡ ὅχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ὀρενός	N.	Κ. Φακίτας	N.
Κλειμ. Οἰκονόμου	N.	Ἐλ. Καλογεῶς	N.
Γ. Δογιοτατίδης		Γ. Ιω. Βατίστας	
Δ. Δελπυεῶργος		Ἄγ. Γουζούσσης	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Γ. Κ. Βελλῆς	N.
Πάρις Μοναστηριώτης		Ιω. Α. Χατσόπουλος	N.
Σταυρος Γριβίς	N.	Γ. Ιω. Γιολδάσης	N.
Ιω. Πατμεζῆς	N.	Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Μ. Καίρης	N.	Μ. Σισίνης	
Δ. Κονδύλης		Γ. Χατσηγιάννης	N.
Ἄντ. Καμπάνης	N.	Γ. Μήτσος	N.
Ἄνδ. Δανόπουλος	N.	Ιω. Κλίμακας	
Ν. Ιατρός	N.	Ἀναγ. Δημητρίου	
Ἀναγ. Μακρυποκάμιτος	N.	Π. Α. Ζάννος	
Δ. Καλλιφρονάς	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Χρ. Ν. Λεμάνης	N.
Ἀναγ. Πετράκης	N.	Ἡλ. Παπαδόπουλος	
Χ. Γαβέλλας	N.	Γ. Πατμεζῆς	N.
Σ. Στράτος	N.	Ν. Ἀνδρικοπούλος	N.
Π. Ράγκος	N.	Βασίλειος Πατμεζῆς	
Α. Π. Νάκος	N.	Ιω. Ζάγκος	N.
Ἄντ. Γεωργαντᾶς		Γρηγ. Ν. Κορβιωνάκης	N.
Πέτρος Τσαννετάκης	N.	Ἄθ. Δανηλόπουλος	
Π. Δημητριάδης	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Γ. Κονδύλης		Βελισ. Νικολαΐδης	N.

Γεώργιος Παπανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Πέτρος Δελιγιάννης	N.	N. Μοσχούλας	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	
Γ. Α. Α-τωνόπουλος		Κ. Δ. Σχινάς	N.
Ζαφ. Δεπάστας		Ιω. Γκούρας	N.
Βα. Αντίπας	N.	Αναγ. Κεχαγιάς	N.
Ανδ. Νουτάρης		Σπ. Λογοθετόπουλος	
Ευστάθ. Οικονομόπουλος		Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Ιω. Α. Αντωνόπουλος	N.
Εμ. Χ. Τσουχλος		Χρ. Τσίνορας	
Ματθ. Πρωτοπαππής	N.	Δ. Κουμανιώτης	
N. Κορφιωτάκης	N.	Θ. Ι. Μέζης	N.
Βμ. Μελετόπουλος	N.	Βμ. Α. Ορλώφ	N.
Παρασκ. Ματάλας		Γ. Μπίστας	N.
Ηλίας Γκιτράκος	N.	Κ. Δαρειώτης	
Α. Στέφανος	N.	Σταμ. Α-τωνιάδης	N.
Εύς. Σπυρίδωνος	N.	Κωνσ. Αντωνιάδης	
Ρ. Παλαμίδης		Ιω. Περιδης	
Θ. Μ. Πετρινός		Ανδ. Μάμουκας	N.
Κ. Μαέτας		Δ. Χορσιδης	N.
Αλ. Αλεξανδρόπουλος	N.	Κάρολος Νάζος	
Μ. Χατοή Μελέτη		Ευστρ. Παρίσης	N.
N. Τσαλακώστας		Αντ. Αρμάς	
Δ. Σακελλαριάδης		Μ. Αναστασόπουλος	
N. Μπούτσουνας		Ιω. Τομαράς	
Π. Παππατσώνης		Αν. Παππατσώρης	
Ιω. Παππατσώνης		Αθ. Καστανάς	N.
Π. Δαρειώτης	N.	Ι. Παππαδημητρίου	N.
Σπ. Βαλεττάς	N.	Γ. Σ. Κριεζής	N.
Στρατής Δελιγιαννάκης	N.	Ανδ. Γ. Κουντουριώτης	
Σπ. Α. Βαρότσας		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Παύλος Λεντούδης		Ιω. Γ. Κριεζής	N.
Χρυσ. Σουμαρίπας	N.	Δ. Χατζίσκος	N.
Μ. Ι. Μυχαλόπουλος	N.	Καλαμ. Τσουκαλάς	
Κ. Βέικος		Κωνσταν. Διοδουινιώτης	
Μ. Ιατρός		Γεώργιος Ριζόπουλος	
Δ. Βιρβίλης		Ιωάννης Τασσάλος	
Γ. Μπάνης		Μάρκος Βιτάλης	N.
Π. Μαυρομιχάλης		Ιωάννης Οικονόμου	
Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.		

Ανεγνώσθη τὸ μοναδικὸν τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον, δι' οὗ θέλει ἀντικατασταθῇ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ψηφισθέντος περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νομοσχεδίου, μηδενὸς δ' ἀντιλέγοντος, ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, οὕτως.

«Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1849, ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκαεῖς ἑκατομμύρια, τετρακοσίας ὀγδοήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἑνεακοσίας πεντήκοντα πέντε, καὶ λεπτὰ ἑξομήκοντα ἑξ, ἀριθ. 16,483.955:76. Προστίθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἑξομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτῶ, ἀριθ. 3,835.473:58 κατὰ τὰ εἰρηκώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ανήκουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1849 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ βασιλικίου οὐτῆς ἔτους.»

Δι' ὁμοίας δὲ ψηφοφορίας, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας γενομένης καὶ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα παραγαγούσης, ἡ βουλὴ ἀπεφάνητο ὅτι παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεί, διὰ ψήφων 69.

Ἐξετίθη ὑπὸ τινος μετὰ τοῦτο, ὅτι καὶ ἐξ ἐπιστολῶν ἐκ Καλαμῶν καὶ ἐκ τοῦ τύπου διεδόθη, ὅτι κατὰ τὴν πόλιν ἐκείνην συνέβησάν τινα αὐτὸν μόνον εἰς τὸν νόμον ῥητῶς ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτὴν περιῶρίζοντα, διότι, μετὰ τὴν ἐν Μεζάπω τῆς Λακωνίας γεννημένην ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη καὶ τῶν ἰκολουθούντων αὐτῷ ἐνόπλων ἐπιθεσιν κατὰ τινων πολιτῶν, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ διευθυνόντος τὴν νομαρχίαν οἰκείου ὅπως τῶν Μαυρομιχαλῶν καὶ τὸ αὐτὸ συμφέρον ἔχοντος Δεσπότης γενομένην ὑποστήριξιν τοῦ Γερμανοῦ, συμβάσων ἐκεῖ, ἐν Μεζάπω, συκρούσεων μεταξὺ τούτου τε καὶ πολιτῶν τινων, τοὺς ὁποίους οὗτος προετίθει νὰ ἀποδιώξῃ ἀπὸ τινος ἰδιοκτητοῦ γηπέδου τῶν, ἵνα οἰκοδομηθῇ ἐπ' αὐτοῦ πύργον, οὗτοι μὲν, οἱ τοῦ γηπέδου ἰδιοκτῆται, προσέφυγον εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, τοῦτο δὲ ἐπιληφθὲν προσδιώρισε τὴν δικασίμην τῆς υποθέσεως· οἱ περὶ τὸν Μαυρομιχάλην, Κατσάκος τις καὶ ἄλλοι, πολλὰ διαπράξαντες πρὸς ματαίωσιν τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ μηδὲν κατορθώσαντες, εἰσέλθον ἐν τῷ ἀεροατηρίῳ αὐτοῦ ἐνοπλοὶ, καὶ ἤτειλσαν οὕτως τοὺς δικηγόρους, οἵτινες ὑπερασπίζοντο τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ ἐν Μεζάπω γηπέδου, ὥστε οὗτοι μὲν οἱ δικηγόροι φοβηθέντες ἀπῆλθον τοῦ δικαστηρίου, ὁ δὲ ἐκεῖ εἰσαγγελεὺς, συν-ἀδελφός ἡμῶν Κ. Μανέτας, καίτοι διὰ παντοίων μέσων ἐνισχύσας αὐτοὺς οὐδὲν κατώρθωσεν. Ἐγκαταλειφθέντες οὕτως ἀνευ δικη-

γόρων οἱ τοῦ γηπέδου ἰδιοκτῆται, ἐνισχύθησαν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἵνα αὐτοὶ ἐκθέσωσι τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ τούτου γενομένου τὸ δικαστήριον ἐξέδοτο τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασιν ὑπὲρ αὐτῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἐκτέλεσιν ἀνεβήκαν εἰς τινὰ τῶν ἐκεῖ δικαστικῶν κλητῆρων, Τροχάνην ἐπιλεγόμενον· ἀλλὰ καὶ οὗτος, ἐπίσης ἀπειληθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Κατσάκον ἐνόπλων ἀνδρῶν, ἀπέσχε τοῦ ἔργου, καὶ δὲν ἤθελε μέχρι τέλους προβῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἂν δὲν ἐφρόντιζεν ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὸν δι' ἐνόπλου στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ὅτι ταῦτα ἂν ἀληθεύωσιν εἰσὶν ἔξω τῆς προσοχῆς τῶν νομοθετικῶν σώματων, τὰ ὁποῖα, οὕτω ἐβδηλουμένης τῆς δικαιοσύνης, ὀφείλουσι νὰ σκεθῶσι σπουδαίως· ἵνα δὲ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐκτεθεντῶν πληροφορηθῇ ἡ βουλὴ, παρακαλεῖται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς νὰ ἐκθέσῃ τί ἐκ τῆς ὑπηρεσίας περὶ αὐτῶν γνωρίζει, ἢ, ἂν προσφάτως ἀναλαβὼν τὰ ἔργα αὐτοῦ δὲν γνωρίζῃ τι περὶ τούτων, νὰ προτίσῃ νὰ συλλέξῃ τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες καὶ ὑποβάλῃ αὐτάς εἰς τὸ σῶμα.

Ἐξετέθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι, πρὸ ἡμέρας μιᾶς μόλις ἀναλαβὼν τὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲν περὶ τούτων γνωρίζει, θέλει δὲ σπεύσῃ ἵνα ζητήσῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰς περὶ τούτου πληροφορίες.

Προὔτεθ' μετὰ τοῦτο ὑπὸ συζήτησιν τὸ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ μητρώα μὲν ἐγγεγραμμένων ἀποβανόντων δι' στρατιωτικῶν νομοσχεδίων· μηδενὸς δ' ἐντελέγοντος κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Κ.Κ. Μ. Βιτάλην καὶ Γ. Παππαδημητρίου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπρεδέχθη αὐτὴν πεμψῆσαι, διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεῖνός	N.	Πάνος Μοναστηριώτης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Σταῦρος Γρίβας	N.
Γ. Δογματιάδης	N.	Ἰω. Πετμεζῆς	N.
Δ. Δελγεωργός	N.	Μ. Καίρης	N.
Π. Τσιμπούρνης	N.	Δημ. Κονδύλης	N.

Ἀντ. Καμπάνης	N.	Γεώρ. Παππανικολάου	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Π. Δελιγιάννης	N.
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Δ. Ν. Μπούκουρας	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Ζαρεῖρ. Δεπάστας	N.
Κω νστ. Βρυζάκης	N.	Ἐμ. Ἀντίπας	N.
Ἀνάργυρος Πατράκης	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	N.
Σ. Στράτος	N.	Γ. Πανοσιφτόπουλος	N.
Π. Ράγκος	N.	Ἐμ. Χ. Τσαούγλος	N.
Α. Π. Νάκος	N.	Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς	N.
Ἀντ. Γεωργαντιάς	N.	Ν. Κορριωτάκης	N.
Πέτρος Τσανιετάκης	N.	Ἐμ. Μελετόπουλος	N.
Π. Δημητρακάκης	N.	Παρασκ. Ματάλας	N.
Γ. Κονδύλης	N.	Ἠλίας Γιατράκος	N.
Κ. Φασίτσας	N.	Λουκάς Στέφανος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.
Γ. Ἰω. Βατίστας	N.	Ῥήγας Παλαμίδης	N.
Ἀγ. Γουζούσης	N.	Θ. Μ. Πετρινός	N.
Γ. Κ. Βελῆς	N.	Κ. Μανέτας	N.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.	Ἰλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	N.	Μ. Χατση Μιλέτη	N.
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακώστας	N.
Μιχαὴλ Σισίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Γρηγ. Χατσηγιάννης	N.	Ν. Μπουτουνάς	N.
Γεωρ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	N.
Ἰω. Κλίμακας	N.	Ἰω. Παππατσώνης	N.
Ἀναγ. Δημητρίου	N.	Π. Δαρμάντης	N.
Πέτρος Α. Ζάνος	N.	Σπυρίδων Βελέττας	N.
Μ. Ν. Βελέττας	N.	Στρατῆς Δηληγιαννάκης	N.
Χρ. Ν. Δεμάδης	N.	Σπ. Α. Βαρότσης	N.
Ἠλίας Παππαδαῖος	N.	Παῦλος Λεμπούδης	N.
Γεώρ. Πετμεζᾶς	N.	Χρῖς. Σουμπρίπας	N.
Ν. Ἀνδρικοπούλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετμεζᾶς	N.	Κωνσ. Βεῖκος	N.
Ἰω. Ζάκας	N.	Μ. Ἰατρός	N.
Γρηγ. Ν. Κορριωτάκης	N.	Δ. Βορβίλης	N.
Αθ. Δανιλοπούλος	N.	Γ. Μπάνης	N.
Σταμ. Νικολαΐδης	N.	Π. Μαυρομιχάλης	N.
Βελισάρ. Νικολαΐδης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.

Γερμ. Μαυρομιχάλης
 Ν. Μοσχούλας
 Α. Κανελλόπουλος
 Κ. Α. Σχινάς Ν.
 Ιω. Γκούρας Ν.
 Άναγ. Κεχαγιάς Ν.
 Σπ. Λογοθετόπουλος
 Π. Παπαδιαμαντόπουλος
 Ιω. Α. Αντωνόπουλος Ν.
 Χρ. Τσίνο
 Δημ. Κουμανιώτης
 Θ. Ι. Μέζης Ν.
 Εμ. Α. Ορλώφ Ν.
 Γ. Μπάστας Ν.
 Κ. Δαρειώτης
 Στ. Αντωνιάδης
 Κ. Αντωνιάδης Ν.
 Ιω. Περίδης
 Άνδρ. Μάμουκας Ν.
 Δ. Χρηστίδης Ν.

Κάρολος Νάζος
 Εύστ. Μ. Παρίσης Ν.
 Άντώνιος Άρμας
 Μητ. Άναστασόπουλος
 Ιω. Τομαράς
 Άν. Παπατσώρης
 Αθ. Καστανάς Ν.
 Γ. Παπαδημητρίου Ν.
 Γ. Σ. Κριεζής Ν.
 Άνδ. Γ. Κουντουριώτης
 Δ. Α. Κουντουριώτης
 Ιω. Γ. Κριεζής Ν.
 Δ. Χατζίσκος Ν.
 Κалаμ. Τσουκαλάς
 Κ. Δουβουνιώτης
 Ι. Ριζόπουλος
 Ιω. Τασσαίος
 Μάρκος Βιτάλης Ν.
 Ιω. Οικονόμου

Άνεγνώσθη τὸ 1. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ παρετηρήθη μὲν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ὅτι ἀληθῶς ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένη γνώμη συμφωνεῖ μὲ τὸ κοινὸν κληρονομικὸν δίκαιον· ἐπειδὴ ὅμως ὁ παρὼν νόμος εἶναι ἐξαιρετικὸς, καὶ δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσδιορίζωνται ἐν αὐτῷ τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα κατὰ τὸ κοινὸν κληρονομικὸν δίκαιον, διότι τότε ἡ ἀνάγκη ἐξελπηροῦτο ἀνευ αὐτοῦ δι' ἀπλῆς εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον παραπομπῆς, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ κριθῇ ὡς ἀδίκος ἡ τοῦ νομοσχεδίου διάταξις. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ καὶ σπανίως θέλει συμβῇ νὰ παραταθῶσιν εἰς τὴν κληρονομίαν ἐξ ἀδελφοῦ ἀνεψιοὶ τοῦ ἀποθανόντος, καὶ, ἐάν ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεταμένη τροπολογία ἐγκριθῇ, θέλει ἀναβληθῇ ἐφ' ἱκανὸν πάλιν χρόνον ἡ τοῦ νόμου τούτου κατάρτισις, διότι καὶ τὸ νομοσχέδιον πρέπει τότε νὰ ἐπιστραφῇ αὐθις εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἡ σύνοδος θάινει πρὸς τὴν λήξιν, διὰ τοῦτο εἶναι αἰρετώτερον νὰ ψηφισθῇ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐψηφίσθη.

Εἰσαγόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι, ἐάν ᾖναι δίκαιον νὰ μετὰσχῃ τῆς κληρονομίας καὶ οἱ ἐξ ἀδελφῶν ἀνεψιοὶ τοῦ ἀποθανόντος, ὁ προταθεὶς λόγος τῆς ἐκ τῆς τοιαύ-

τῆς τροπολογίας ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἡμᾶς· εἶναι δὲ τοσοῦτον δίκαια ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένη τροπολογία, καθέσον καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ γενομένου λόγου ἐξηγήθη, ὅτι τὸ δι' αὐτῆς ἀποδιδόμενον εἰς τοὺς ἀνεψίους δικαίωμα συνυπακούεται, καὶ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπολόγησεν ὅτι, ἐάν τὸ νομοσχέδιον ᾔταν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ, εἰκοθεν ἤθελε προτείνει τὴν τοιαύτην τροπολογίαν. Καὶ ὅτι, ἵνα μὴ συμβῇ καὶ τὸ προταθέν τῆς ἀναβολῆς ἀτοπον, δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἐξηγήσῃ διὰ τῶν πρακτικῶν, ὅτι τὰ τῶν ἀνεψιῶν δικαίωμα συνυπακούεται ἐν τῷ νόμῳ, ὡς καὶ ἡ Γερουσία ἐπραξεν, ὅτε οὐδεμίαν ἀνάγκη ἀναβολῆς ἐπιγίνεται.

Παρατηρήθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ἐπὶ μὲν τῆς διὰ τῶν πρακτικῶν ἐξηγήσεως τούτου, ὅτι, ἐν ἐξηγήσει τοιαύτῃ κατεχωρίσθη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας, δύναται ἡ βουλὴ νὰ σημειώσῃ ἐπίσης τοιαύτην καὶ εἰς τὰ ἰαυτῆς πρακτικὰ, ἵνα μὴ ἐπὶ τῇ ἀναβολῇ τις μ' ὅλον ὅτι οὐδεμίαν ἐξηγήσιν δύναται νὰ ἔχη κύρος τι ἀπέναντι τοῦ ῥητοῦ γράμματος τοῦ νόμου. Ἐπὶ δὲ τῆς οἰσίας, ὅτι αἱ ἐκδουλεύσεις τῶν ἀποθανόντων ἀξιοματικῶν παρέσχον εἰς αὐτοὺς μὲν δικαίωμα προσωπικόν, εἰς δὲ τὸ ἔθνος καθέκον νὰ ἀμείψῃ αὐτοὺς· ἀλλ' ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν ὡς τοιαύτη εἰς μόνον τὰ ἄτομα αὐτῶν ἄντικεν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς οἰκογενείας μέλη. Ἐπειδὴ οὖν τὸ συμφέρον τοῦ ατόμου ἀντανάκλῃ κατὰ τι καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν, διὰ τοῦτο ἐλήφθη πρόνοια, κατὰ τὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου σύνταξιν, ἵνα καλεσθῶσιν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι ἤθελον ὠρελθῇ ἐμμέσως ἐκ τῆς ἀμοιβῆς, οἱ εἰσὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ οἱ γονεῖς τῶν ἐπὶ ἐξ ἐπιεικείας πρὸς τὸ γῆρας αὐτῶν· οἱ ἀδελφοὶ ὅμως καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν ἀξιοματικῶν, διατελοῦσαι ἐκτός τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, δὲν ἐδικαιοῦντο νὰ μετὰσχῃ τῆς κληρονομίας· ἡ δὲ διὰ τοῦ παρόντος νόμου κατὰ παράδειγμα τούτων διαταχθεῖσα ἐπίταξις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀντὶ δωρεᾶς, τῆς ὁποίας ἡ περαιτέρω ἐπίταξις, διὰ τῆς κλήσεως εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀποτελεῖ πλήρη ἀδικίαν.

Ἀντελέγη δ' ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως δὲν μεταβάλλονται κατὰ τι αἱ ἐνδικοὶ τοῦ δημοσίου σχέσεις· διότι ἡ πρέπει τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀνιούσαν καὶ κατιούσαν τοῦ ατόμου γραμμὴν, ἢ, ἀπ' οὗ ἀπεδόθη καὶ εἰς τὴν τῶν πλαγίων συγγενῶν, πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ὅποια δικαιοῦνται νὰ

Πρακτ. Βουλῆς Β'. περίοδ. Β'. συνόδ. Τόμ. Γ'. 16

παρασταθῶσιν εἰς τὴν κληρονομίαν διὰ τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος, δι' οὗ παρεστάθησαν ἢ ἔθελον παρασταθῆ και οἱ πατέρες των.

Ἐπανελήθη ὑπ' ἄλλου, ἐπὶ τῆς διὰ τῶν πρακτικῶν ἐξηγήσεως, ὅτι, ἐκτὸς τῆς ἀμφιστοχίας ἥτις ὑπάρχει εἰν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Γερουσίας ὑπάρχει ἐξήγησις τοιαύτη, ἐπειδὴ προσέτι ὑπάρχει καὶ τρίτη νομοθετικὴ δύναμις, οὐδὲν θέλει ἔχει ἀποτέλεσμα ἢ σημειώσις τούτου. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἐκ πάσης τοιαύτης, τροπολογίας θέλει ἐπέλθαι βραδύτης περὶ τὴν τοῦ τοσούτου ἐπιγόντος τούτου νόμου κατάρτισιν, πρὸς δὲ ἐπειδὴ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν εἰς πολὺ διακρινόμενα εἰς κληρονομίαν τὰ τέκνα τῶν ἀδελφῶν, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ καλῶς θέλει πράξει ἐπιψηφίζουσα τὸ νομοσχέδιον.

Ἐξετέθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι μόνον τῆς νεωτάτης ἐποχῆς κατ' ἔθος τὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενεῖας συνίζων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ δικηγόνοι δὲν κινῶν εἶχον ἀδικήματον τὴν ἐσωτῶν περιουσίαν ἐκ τούτων δὲ τινες τρεπόμενοι εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ὑπεστηρίζοντο ὑπὸ τῶν ὑπολειπομένων ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, οἵτινες ἐπιμελῶντο τῶν κοινῶν συμφερόντων, καὶ ὑφίσταντο καὶ πάσας τὰς ἐκ τῆς τοιαύτης περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐπασχολήσεως τῶν ἀδελφῶν των ἐπιγενομένης βλάβας. Ὅτι, ἀπορρίπτομένης τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει ἐπέλθαι μέγα ἀποπῶν, θέλουσιν ἢ τοὶ ἀποκλεισθῇ τῆς κληρονομικῆς ἀποθανόντος ἀξιοματικῶν οἱ ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, οἵτινες θέλουσιν ὑφίστασθαι ἀπ' ἑτέρου τὰ ἐκ τῶν χρητῶν τοῦ οἴου αὐτῶν δυνατὰ εἶναι· οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ, καὶ καλουμένους εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος, θέλουσι μὲν κληρονομεῖν οἱ δύο ἐπιζῶντες ἀδελφοὶ αὐτοῦ, θέλουσι δ' ἀποκλεισθῇ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἐπίσης ἀποδιδώσαντος τρίτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καίτοι ταῦτα μάλλον ἢ οἱ ἐπιζῶντες ἀδελφοὶ τοῦ ἀξιοματικῶν γρηζόμενα πλειονος προστασίας. Καὶ τέλος ὅτι μείζων εἶναι τὸ ἐπιγενεσόμενον ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως ἑνὸς τούτων ἀδίκων, ἢ αἱ ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπικουρούμεναι εἰς τοὺς ἄλλους ζημίαι.

Ἀντελέχθη δ' ὑπ' ἄλλου, ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ἀποφάσεις, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ψηφίζεται τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν χρητῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀποθανόντων ἀξιοματικῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, οἵτινες, καὶ ἂν ἐν κοινότητι μετὰ τοῦ ἀξιοματικῶν διετέλουν, κατ' οὐδὲν ἐκωλύοντο εἶναι καὶ τοῦ οἴου αὐτῶν συμφέροντος ἐπιμελῶνται. Καὶ ὅτι, ἀπ' οὗ καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ προ-

σέθη εἶναι κατὰ μεγάλην ἐπιείκειαν, [ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην.

Πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τί θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὲρ τῶν φρονιθέντων καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς μητρώοις, ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν προβλέπει τὸ ἔ, ψήφισμα.

Ἐξετέθη ὑπ' ἄλλου ἐπὶ τοῦ συζητουμένου, ὅτι, καὶ κατὰ τὴν συνέλευσιν, γενομένου λόγου περὶ τῶν ἀποθανόντων ἀξιοματικῶν, ἀνέστησαν τινες προτείνοντες, ὅτι εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες αὐτῶν συγγενεῖς μόνον δικαιούνται νὰ κληθῶσιν, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ πλάγιοι, ἀλλ' ἀντεκρούθησαν ὑπ' ἄλλων τότε, καταδειζάντων ὅτι πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν τοιούτων, κοινὰ μετ' ἐκείνων ἔχοντες τὰ συμφέροντα, καὶ ἐνίσχυσαν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ εἰς ζημίαις ἐκ τούτου ὑπέκυψαν· κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς σκέψεως ταύτης, ἡ συνέλευσις παρέπεμψε τὰ περὶ τούτου εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, εἶνα δὲ εἰδικῶς νόμου προνοήσωσιν ὑπὲρ πάντων αὐτῶν. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, ὁδηγηθὲν ἐκ τῶν σκέψεων τούτων τῆς συνέλευσεως, εἰσήγαγε τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου περιέλαβε μὲν εἰς τὴν κληρονομίαν τοὺς ἀδελφούς, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς ἀνεψίους· διότι ἐκρινεν ἀναγκαῖον νὰ θέσθῃ ὅρον τινα, ἂν ἄλλως ἐδικαιούντο κατὰ τι καὶ οὗτοι νὰ καλεσθῶσι. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἐκ πάσης τοιαύτης τροπολογίας θέλει ἐπέλθαι ἀναβολὴ εἰς νόμον, βραδύζομενον μὲν ἀπὸ τοῦ 1845 μὴ καταρτισθέντα δ' ἐτι, καίτοι ἐπισπευδούσης τῆς ἀνάγκης αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ, συγκρουομένων ἐν αὐτῇ ἀτομικῶν συμφερόντων, θέλουσι προτείνεσθαι πάντοτε τροπολογίαι, αἵτινες θέλουσι παρατείνει τὴν τῆς καταρτίσεως αὐτοῦ ἀναβολήν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐγκριθῇ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἂν δὲ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας φαίνεται τοιαύτη τις ἐξήγησις, οἷον ἀνήνεγκιν οἱ προαγορεύσαντες, ἐπειδὴ, ἐὰν ἡ αὐτὴ ἐξήγησις δὲν σημειωθῇ καὶ εἰς τὰ τῆς βουλῆς, πάλιν ἡ αὐτὴ ἀναβολὴ θέλει ἐπέλθαι, διὰ τοῦτο πρέπει καὶ αὕτη νὰ ἐπιδειχθῇ σύμφωνος, οὕτω τὸν νόμον ἐξηγοῦσα διὰ τῶν πρακτικῶν.

Ἀντελέχθη δ' ὑπ' ἄλλου, ὅτι τὴν μὲν τοῦ νομοσχεδίου ἀναβολὴν ἐπήνεγκιν ὁ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ τρόπος, οἱ δὲ περὶ ἐπεκτάσεως τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων ἀγορεύσαντες ἐθεώρησαν τὸ νομοσχέδιον ὑπὸ ἐμπορικῇ ἢ πολιτικῇ ἐποψίᾳ· ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔχουσιν οὕτως, διότι ἡ μὲν ὑπόθεσις αὐτοῦ ὡς εἰς τὰ τοῦ ἀγῶνος ἀναγομένη εἶναι ἱερὰ, τὰ δὲ δι' αὐτοῦ χορηγούμενα δικαιώματα δὲν ἀποτελοῦσιν ἀμοιβὴν, ἀλλὰ προστασίαν, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος χορηγεῖ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν

πεσόντων· ἄλλως ἤθελον ἐξουδινῆθαι αἱ σικαὶ αὐτῶν ἂν ἀντι-
ἀμνησθῆς ταῦτα ἐξελεγχόμενον, καὶ οὕτω παρ' ἀξίαν ἐξεσιμαῖτο
τὸ γυῖν τῶν ἡρώων τούτων αἵμα. Ἐπειδὴ δ' ὁ ἄγων ἦτον
κοινὸς καὶ πάντες ὤφειλον νὰ μετὰσχουσιν αὐτοῦ διὰ τῶν
ὕπλων, δὲν δικαιῶνται πρὸς ἀπολυτὴν τῆς προστασίας ταύτης
οἱ πλάγιοι τοῦ ἀξιοματικοῦ συγγενεῖς, οἵτινες, καὶ ἂν ἐδα-
πάνησάν τι πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ, γεγονὸς λίαν σπάνιον, ἀρ-
κῶσαν ἔχουσιν ἀποζημιῶσιν τὴν δόξαν ὅτι ἀδελφὸν εἶχον τοι-
οῦτον. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα, ἐὰν ἀναβολὴ τις δὲν ἐπῆρχετο,
ἤθελε προτείνει καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀπόκλεισιν, ἀντιθεταμένης
εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς φροντίδος νὰ προστατεύσῃ ἀμέσως
ἀδελφῆς τοῦ ἀξιοματικοῦ, ἐὰν ἐγκατέλιπε τοιαύτας ἀπροστα-
τεύτους· φόβῳ ὅμως τῆς ἐκ τροπολογιῶν τοιούτων ἀναβολῆς, ἡ
βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι, ἐπειδὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν
ἀδελφῶν ὑπάγονται κατὰ τὸ κληρονομικὸν δίκαιον καὶ οἱ υἱοὶ
τῶν ἐκ τούτων ἀποθανόντων, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παρ-
αβῇ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ, προκειμένης ἤδη οὕτως τῆς τοῦ δικαιώματος
ἐπεκτάσεως ἀλλὰ τῆς διαγνώσεως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοιαύτη
ἐξήγησις ἐντὸς τοῦ γραμματος τοῦ νόμου ὑπεννοεῖται, διότι ἐπε-
ρίττειεν ἄλλως ὁ λεπτομερὲς τῶν κληρονομούμενων προσώπων
προσδιορισμός, διὰ τοῦτο ἡ βουλὴ δύναται νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν
ἐν τοῖς πρακτικοῖς σημείωσιν τῆς ἐξηγήσεως ταύτης, ὡς καὶ ἡ
Γερουσία ἔπραξεν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργοῦ,
προτείναντος τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀποράσεως, ἵνα καὶ
ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργὸς διατελῇ τότε παρών, καὶ
γνωστῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἂν τοιαύτη ἐξήγησις ὑπάρχῃ
καταχωρημένη ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Γερουσίας. Ἡ Βουλὴ
ἐνέκρινε νὰ ἀναβῇ τὴν περαιτέρω ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζή-
τησιν ἐπὶ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς συνεστημένης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχε-
δίου, περὶ καταργήσεως τῆς δυνάμει τοῦ διατάγματος τοῦ
1843 ἐνεργουμένης κρατήσεως ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλή-
λων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ
ἐκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσιν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

αἱ ἐκ τῶν τμημάτων τῆς βουλῆς ἐκλεχθεῖσα εἰσηγητικὴ ἐπι-
τροπὴ, συνελθούσα, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ

τῶν οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, περὶ παύσεως τῆς
προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν τελωνιακῶν καὶ τῶν
δασονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐλεγατι-
κοῦ Συνεδρίου, καὶ θεωροῦσα, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου
1843 Β. διατάγματος ἐπιβληθεῖσα κράσις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ
τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἐλήφθη ὡς μέτρον
προσωρινόν, καὶ ἐπομένως, ὡς τοιοῦτον, δύναται νὰ παύσῃ, ἐνερ-
γουμένης τῆς μεθοδοσικῆς αὐτῶν σύμψεως μετὰ τοῦς προσδιορί-
ζοντας αὐτὴν ὀριστικῶς νόμους, καθόσον μάλιστα, κατ' ἐξαιρέσιν,
ὑποφέρουν μόνοι σήμερον οἱ ἀνωτέρω σημειούμενοι οἰκονομικοὶ
ὑπάλληλοι, καὶ τοιαύτη ἐξαιρέσις δὲν εἶναι δικαία.

Γνωμοδοτεῖ

τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ὅπως ἔχει.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1849.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ.

Γ. Κ. Βελῆς.

Γ. Μπάστας.

Ἰω. Ζέρκος.

Γ. Παπαδημητρίου.

Ὁ εἰσηγητὴς. Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος.

Καὶ εἰς τῶν γραμματέων τῆς βουλῆς ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν τοῦ
προεδρείου, ἐπὶ τῆς περὶ χορηγίας χρηματικῆς συνδρομῆς ἀνα-
φερῆς πρὸς τὴν βουλὴν τοῦ Κ. Κωνσ. Λεβίδου, πρὸς ἐκτύπωσιν
τοῦ περιέχοντος τὰ πρακτικὰ τῶν ἐν Λονδίῳ συνεδριουμένων
ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων βιβλίου, ἔχουσιν καὶ
ταύτην οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

α Σύμφωνα μετὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ΑΔ' συνεδρίαν
τῆς 30 Μαΐου ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κ.
Κωνσταντίνου Λεβίδου, τὸ Προεδρεῖον ἐνησχολήθη μετὰ τῆς
δεούσης ἐπιμελείας εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς, ἀτιθέμενον τὸ
ἔργον τοῦτο καὶ εἰς βουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις διελθούσα τὴν
πρὸς ἐκτύπωσιν προκειμένην συλλογὴν, καὶ ὅσας ἄλλας τοιαύ-
τας εἶχον ἐκταπῶθαι ἐνταῦθα, συνεννοηθεῖσα δὲ καὶ μετὰ τοῦ
Κ. Λεβίδου, συνέταξε καὶ ὑπέβαλε πρὸς τὸ προεδρεῖον τὴν
ἐξῆς ἐκθεσιν.

α Διελθόντες οἱ ὑποφαινόμενοι μετὰ προσοχῆς τὴν ἀπὸ 15
Μαΐου ε. ε. ἀναφορὰν τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Λεβίδου, καὶ λα-
θόντες παρὰ τούτου ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, ἐκθέ-

τομὴν εἰς ὑμᾶς, Κύριε πρόεδρε, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων μας.

Ἡ παρὰ τοῦ Κ. Λεβίδου εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μεταφρασθεῖσα συλλογὴ, εἶναι αὐτὴ ἐκείνη ἣτις ἐτυπώθη Γαλλιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐκείσε βουλευτικῶν σωμάτων.

Ἡ συλλογὴ αὕτη, περιέχουσα ὅλα τὰ πρωτόκολλα καὶ λοιπὰ εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον διατρέξαντα περὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπίσημα ἔγγραφα, εἶναι πλήρης τοιαύτη δὲ πλήρης συλλογὴ δὲν ἐτυπώθη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, ἀλλὰ μόνον πρωτόκωλλά τινα.

Ἡ διελθούσα συλλογὴ, ὡς περιλαμβανούσα τὰ πρωτόκολλα καὶ λοιπὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, δι' ὧν κανονίζονται αἱ περὶ δανείων καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, καθίσταται χρῆσιμος εἰς τὰ βουλευτικὰ σώματα.

Ἀρ' οὐ ὁ Κ. Λεβίδος ὑπόσχεσιν ἀναχορήγησιν εἰς τὴν βουλὴν 500 σώματα, ἀντὶ 400 τὰ ὅποια προσφέρει διὰ τῆς ἀναφορᾶς του, νομίζουσαν ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ ζητούμενη ποσότης τῶν δραχμῶν 4,000, διὰ τὴν τύπωσιν τῆς ἀνω μνηστειῆς συλλογῆς, δύναται νὰ τῷ δοθῇ.

Ὁ Κ. Λεβίδος δέχεται νὰ γίνῃ ἡ τύποις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συλλογῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ὑπαλλήλου τοῦ γραφείου τῆς βουλῆς, πρὸς διατήρησιν τῆς ἀκριβοῦς τῆς μεταφράσεως τοῦ πρωτοτύπου κειμένου καὶ τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν.

Διὰ τοῦς ἐκτιθέμενους τούτους λόγους, γνωμοδοτοῦμεν νὰ γίνῃ παραδεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ Κ. Λεβίδου. »

Τὸ προεδρεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν ταύτην καὶ θεωροῦν, ὅτι ἡ συλλογὴ αὕτη θίλει εἶσθαι χρῆσιμος πρὸς τὴν βουλὴν, καθ' ὅσον ἐμπεριέχει ἀντικείμενα οὐσιώδη, τῶν ὁποίων οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους εἰσέτι δὲν ἀντελήφθησαν, ἡ δὲ μελέτη πολλῶν ἀγνώστων ἔτι ἡμῖν ἔγγράφων, συντείνει τὰ μέγιστα εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ σώματος, καὶ ὅτι ἡ βουλὴ ἐδείχθη ἐκαστοτε γενναία εἰς πᾶν, ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ὑπηρεσίας ὑπεγόρευσε, νομίζει, ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν πρόθεσιν αὐτῆς, τοῦ νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Λεβίδου, ἀποκειμένου εἰς τὴν βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ἢ ἀπορρίψῃ ταύτην.

Παραδεχομένης τῆς προτάσεως, τὸ προεδρεῖον ἐξαίτεται νὰ ἐγκριθῇ συνάμα καὶ ἡ προσήκουσα πίστωσις τῶν δραχμ. 4,000,

κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Λεβίδου, καὶ νὰ τεθῇ αὕτη εἰς τὸ κεφάλαιον Δ'. ἄρθρον ΣΤ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ, πληρωτέα μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου.

Ὡς ἐν παροῶν δε προστίθεται ἐνταῦθα, ὅτι, κατὰ τὸν λογαριασμὸν τῆς ἄχρι τοῦδε διαχειρίσεως τοῦ ταμείου, τὸ μένον διαθέσιμον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναβαίνει εἰς δραχμ. 120,000, ὅστις, ἐντελλομένης τῆς πληρωμῆς ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης, δὲν προστίθεται νέον βῆρος εἰς τὰ ἐξόδα τῆς βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1849.

Ὁ πρόεδρος

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Λ. Σ. Δανόπουλος. »

Μετὰ τούτα λαβὼν εἰς τὴν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι, μετὰ τῶν τελευταίων πρὸς τὴν βουλὴν ἀναφορῶν, ὑπάρχει καὶ μία τις τῶν ἐν Σμύρῃ παρεπιδημούντων ὑπηκόων ἑλλήνων, δι' ἧς περαπονοῦνται ὅτι ἡ ἐκεῖ τοπικὴ ἐξουσία, ἐπιβαλοῦσα φόρον τινα ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ κτημάτων τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ κατοίκων, συμπεριέλαβεν ἐν αὐτῷ πάντας ἐν γένει τοὺς τῶν ξένων δυνάμεων ὑπηκόους, τοὺς ἔχοντας ἐκεῖ συγγενικά κτήματα, μεθ' ὧν συναριθμοῦνται καὶ οἱ ἡμέτεροι. Ὅτι, μεγάλων ἐγερθέντων κατὰ τοῦ νόμου παραπόνων, ἡ ἐξουσία συνιστήσατο ἐπιτροπὴν, ὑπ' ἐνὸς μέλους ἐκαστοῦ τῶν ξένων δυνάμεων συγκατεμένην, ὅπως ἐξετάσῃ ἀποφανθῇ περὶ τῆς καταλλήλου ἢ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ρηθέντος νόμου· καὶ ἡμῖς τοιαύτην ἐπέτασιν ἐλαβεν οὗτος, ὥστε καὶ κατὰ τῶν ἀπλῶν βιομηχανίων τῶν μηδεμίαν ἐχόντων ἰδιοκτησίαν ἐφαρμόζεται, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου καὶ τὸ ἐπικυρώσαν αὐτὸν διατάγμα τοῦ Σουλτάνου. Ὅτι παρεπονέθησαν ἐκ τούτου οἱ ἡμέτεροι πρὸς τὴν ἐκεῖ ἐξουσίαν καὶ πρὸς τὴν πρέσβιν ἡμῶν, ἐκτιτούμενοι ἵνα ἐπεβληθῇ μὲν αὐτοῖς ὁ φόρος, ἐὰν ἔχωσιν ἴδια ἢ συγγενικά κτήματα, ἄλλως δὲ νὰ ἀπαλλαγῶσιν, ἐπειδὴ, κατὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους κειμένης συνθήκας, δὲν ὑπόκεινται οὗτοι ἢ εἰς τὸν ἀπλὸν τῆς βιομηχανίας τῶν φόρων, δι' ἣν μάλιστα πληροῦνται 600—900 κατ' ἔτος γροσίων. Καὶ ὅτι οἱ μὲν τῶν ἄλλων δυνάμεων ὑπάκουσι ἀντιτείναντες ἀπὸ ἀλλόγησιν, μόνοι δὲ οἱ τῆς ἡμετέρας σημαίας, ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην διατίθεντες, καὶ φυλάκισιν καὶ ἐκποιήσεσι καὶ πάσαν δυναστείαν ὑπέχουσι περὶ τῆς ἀρχῆς. Πιοκατερεῖ δ' ὅτι τοιαύτη ἀπορὰν καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεύθυναν ἤδη, ἀλλ' ἀγνοεῖται ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησέ τι

πρὸς τοὺτους, ἂν καὶ ἀπαραίτητον ᾖ ναὶ εἰδοποιήσῃν ἂν πρὸς τὴν ὅχι νὰ πληρύνῃσι τὸν ῥηθίντα φόρον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης συζήτησις δὲν θέλει βραδύνει, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ δώσῃ πληροφορίας, ὥστε, ἐάν μὲν ἐξαχθῇ ὅτι πρέπει νὰ ὑποκύψῃσι εἰς τὸν φόρον, νὰ εἰδοποιήσῃσι περὶ τούτου καὶ τότε θέλουσι παύσει ἀνεσχυνότες· ἂν δὲ τούναντίον λαμβάνῃ τὸ ἐνδόσιμον ἢ Κυβερνήσις νὰ γράψῃ ὅτι δίκαιον περὶ τούτου. Ἐρ' ὅτι προτείνει νὰ σταλῇ μὲν ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, νὰ ἐρῇ δὲ καὶ ἡμέρα, καθ' ἣν προσελθόν θέλει δώσῃ πληροφορίας.

Ἀποδεξιμένους δὲ τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος παρατηρήσας, ὅτι θέλει ἐρῇ ἡ ἡμέρα μετὰ τὴν τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσιν, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχούς συνεδριάσεως θέλει εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίου τῶν ἀποδιωσάντων ἀξιοματικῶν νομοσχεδίου, μετ' ὃ ἀπέλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.

Α. Σ. Δανόπουλος.

Μελ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑΛ΄.

Τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, καὶ εὐρεθείσης μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκέρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀπληροῦντος τὴν ἀντιπρόεδρον πρεσβυτέρου βουλευτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ἐπιτρονούντων τῶν ψηφολετῶν Γ. Παπαδημητρίου καὶ Π. Δημητρακαράκου, κλήρωσις συγγραφεύου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐπετελίᾳ ἐορτῇ τῆς Ἀυτῆς Μεγαλειότητος, τῆς Βασιλίσσης· ἔλαχον δ' οἱ Κ.Κ. Γ. Μήτσος, Α. Ἀρμάς, Ν. Κορριωτάκης, Ν. Ἰατρός, Ι. Πατμεζής, Π. Ίάγκος, Γ. Παππανικολάου, Π. Δαρειώτης, Κλεομ. Οἰκονόμου καὶ Κ. Ἀντωνιάδης.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ ἐκ Λακεδαιμόνος βουλευτοῦ Ἰμμ. Μελετοπούλου, ἐξαιτουμένου εἰκοσαήμερον ἀπουσίας ἁδείαν, ἡ βουλὴ

ἀπερήνατο νὰ χορηγηθῇ, ἐάν ἐν τῷ μεταξύ ἐπανέλθῃσι ἑτεροὶ ἐκ τῶν ἐν ἀδείᾳ ἀπόντων, ὡς δυσχερῶς συμπληρουμένου τοῦ σώματος.

Ἀναγγελλαντος δὲ τοῦ προέδρου ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν ἐξακολουθίαν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίου νομοσχεδίου, παραινέτις, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐγένετο ἐν τῇ βουλῇ λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς Κρήτας νόμος, πρὸς δὲ, τοῦ νὰ ληφθῇ μέτρον καὶ περὶ τῶν ὑπὸ τινος Συμειῶνος, Κακουλίδου κ.λπ. κατὰ τὴν Ἀργολίδα κατεχομένων γαιῶν· καὶ ὅμως οὐδεμίαν, ἀφ' οὗ δύο μῆνες παρήλθον, ἔδωκε τὸ ὑπουργεῖον ἀπάντησιν, ὅποια ἔλαβε μέτρα, ἂν καὶ τότε εἶχε σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν περὶ τούτου. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφῆρξεν τὸν περὶ Κρητῶν νόμον, ἔκρινε μὲν ὅτι συνέστη ἐπιτροπὴ τις· ἀλλ' αὖτις δὲν ἐρμήνευσε εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πνεύματος, δι' ὃ καθηρτίσθη ὁ νόμος· τὰ δ' ἄλλα πάντα ἀγνοεῖ, ὥς εἶπεν, εἰς ποῖαν εὐρίσκονται στάσιν. Διὸ προτείνει νὰ σταλῇ πάλιν ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως πληροφορηθῇ τὸ σῶμα, ὅποια ἐλήφθησαν περὶ τούτων μέτρα.

Προσθέντων δ' ἄλλων, ὅτι ἐπίσης πρέπει νὰ προσκληθῶσιν οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοί, ἵνα υποβάλωσι τί ἐνήργησαν περὶ τοῦ τῶν εἰς τὸν Ὀθωμανὸν Κούρταλιν παραχωρηθέντων τρισχιλίων στρεμμάτων, καὶ περὶ τῆς ἀφορώσης τὸν Κ. Πατσούραν ὑποθέσεως· συνίκα δὲ καὶ τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐκ Πανεπιστημίου βουλευτοῦ Κ. Σχινᾶ.

Ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἑτέρῳ, ὅτι δύο ἔτη παρήλθον, ἀφ' οὗ ἐψηφίσθη ὁ περὶ παραχωρήσεως εἰς στρέμματος γῆς πρὸς τοὺς γεωργούς νόμος, καὶ εἰσέτι δι' ἐλλείψιν ὁδηγίων τινῶν μένει ἀνεκτέλεστος ὅλος. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πλείστοι τῶν γεωργῶν τούτων, ἡσυχάζουσι τὴν τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν προσδοκῶντες, ἀπυρόμενοι μὴ διαψεύσονται οὐδὲ νὰ οἰκοδομήσῃσιν, οὐδ' ἄλλο τι ἐπὶ τῆς προσφερομένης ταύτης γῆς νὰ ἐπιχειρήσῃσι, καὶ εἶναι ἀδίκον νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦδε ἀγνώσται, θεωροῦντες ὡς ἀντιπρόκλημα τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν, ἐπαναλέγει καὶ ἡδὴ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προσκληθῇ ἐκ νέου τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως ἐπιταχύνῃ ὅσον ἔστι τὰς περὶ τὸν πρόκειται ὁδηγίας, ἵνα μὴ διὰ μικρὰν ἐργασίαν μὲν πλείοντον ἀνεκτέλεστος ὁ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν εὐεργετικὸς οὗτος νόμος.

Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἄλλου ὑποστηρίζαντος καὶ εἰπόντος, ὅτι ὁ

νόμος οὗτος εἶναι ἡ μόνη πρόνοια ἡ ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν τούτων γεωργῶν ληρωθεῖσα, καὶ μετὰ διετὴ βραδύτητα δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον. Ὑπέμνησεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς νομίζει, ὅτι ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀπλὴ μεταφορὰ τῆς μετὰ τῆς ὑπόκειται κατὰ τὸν τοῦ 1849 νόμου εἰς ἐγγειον φόρον, ἡ βουλὴ εἶχεν ἤδη ἀπαρνήσθαι νὰ προσέλθῃ, ἵνα δώτῃ τὸν περὶ τούτου λόγον· ἐπειδὴ ὅμως οὐδὲν ἐγένετο ἐτι, συνίστησιν ὥστε νὰ προσκληθῇ αὖθις, ὅπως δώτῃ καὶ τὰς περὶ τούτου πληροφορίες.

Ἐπὶ τούτοις, προτάσει τοῦ προέδρου, ἡ βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυθῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἵνα δοθῶσιν αἱ ἐπὶ τῶν διαφόρων τούτων ἀντικειμένων πληροφορίες.

Ἄλλος ἐπέφερεν ἔπειτα ὅτι, ἐπειδὴ, ὡς πληροφορεῖται, ὁ Κ. Π. Σοφιστοπούλος ὑπέβαλεν ἀναρκοῦν εἰς τὸ Σώμα, σπουδαῖα ἐγγράφα ἐπισυναπτούσαν, καὶ ἡ ἀνέγνωσις αὐτῶν καταπίπτει, ἐξαιτεῖται ὥστε νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ ἐγγράφα ταῦτα σήμερον, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἡ βουλὴ περὶ τοῦ πρακτεῦς.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι τὰ ἐγγράφα ταῦτα πρέπει νὰ διευθυθῶσι κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, οὐχὶ δὲ νὰ ἀναγνωσθῶσιν αὐθις μερὸν. Καὶ ἐπιμένοντος τοῦ πρώτου, ὅτι ἡ βουλὴ ἔχει, ὅταν θέλῃ, τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἐφ' ᾧ συνίστησι νὰ ἐρωτηθῇ. Ὑπεβλήθη ὁ πρόεδρος, ὅτι οὐδὲν ἄλλο δύναται ἢ νὰ διευθιῇ κατὰ τὸν κανονισμὸν τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπὶ τούτου ἐπιτροπὴν, συνιστῶν νὰ ἐπιταχύνῃ ὅσον ἐνεστὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς. Ἀκολούθως δ' ἐρωτήθη· ὑπὸ τοῦ πρώτου, ἐπὶνεγκεν, ὅτι ἡ ἀναφορὰ περιέχει κατηγορίας, τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ἑνωτικῶν ὑπουργῶν ἀπορῶσας.

Προτέθη ἔπειτα ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίωματος νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ ὑπέμνησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ μὲν 1 ἄρθρον αὐτοῦ συνεζήτηθη ἤδη ἀρκούντως· εἰπὼν δὲ νὰ ἐξετασθῶσι τὰ περὶ τούτου πρακτικὰ τοῦ ἑτέρου σώματος, ἵνα ἡ βουλὴ εἴδῃ, ἂν ἐξ αὐτῶν συνυπακούσῃ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη, ὅτι δηλ. τὰ τέκνα θανόντων ἀδελφῶν τοῦ ἀγωνιστοῦ συγκληρονομοῦσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπιζώντων ἀδελφῶν ἐκείνου, ὅπερ αὐτὸς ἐξετάσας, φρονεῖ ὅτι συνυπακούεται ἐν ἐκείνοις τοῖς πρακτικοῖς. Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἀποφραγμένου. Καὶ ἕτερος εἶπεν, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ συγκληρονομεῖν ἐννοεῖται τῷ ὄντι καὶ τὰ τῆς Γερουσίας

πρακτικὰ· διό, σμειωθέντος τούτου καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις, ἐννοεῖται ὅτι καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ συγκληρονομοῦσι κατ' ἴσιν μερίδα, ὅπερ συνάδει καὶ μετὰ τοῦ κοινοῦ κληρονομικοῦ δικαίου.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐρρέθη μὲν ὅτι οἱ ἐπιζῶντες ἀδελφοὶ τοῦ ἐν τοῖς μητρώοις καὶ οἱ υἱοὶ τῶν μὴ ἐπιζώντων, ἦτοι οἱ ἀνεψιοὶ, συγκληρονομοῦσιν· ἀλλ' ὅταν οἱ ἀνεψιοὶ μόνον περισώζωνται, δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦτο. Τοῦ νομοσχεδίου ἀρὰ μέχρις ἀδελφῶν ἐπεκτείνοντος τὸ δικαίωμα, δὲν ἐννοεῖ πῶς θέλουσι συνυπακούεσθαι καὶ οἱ ἀνεψιοί.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ εἰσγητοῦ, ὅτι τὰ τέκνα ἀντ'προσωπεύοντα τὸν θανόντα πατέρα χαίρουσιν ὅλα ἐκείνου τὰ δικαίωματα· καὶ ὅτι, ἀμὰ ἀποφραγμένης τῆς βουλῆς ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν ἐπεκτείνεται μέχρι τῶν ἀδελφῶν, ἐννοεῖται, ὅτι συγκληρονομοῦσι καὶ τὰ τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ τέκνα· ὥστε τὸ πρᾶγμα οὐδεμίαν ἔχει διαφορὰν.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ μὲν τῆς Γερουσίας ἀπόφρασις ἐννοεῖ ὅτι, κληρονομοῦντων τῶν ἀδελφῶν, συγκληρονομοῦσι καὶ τὰ τέκνα τῶν ὅσοι τυχόν δὲν ἐπέζησαν· ἀλλὰ, μὴ ὑπαρχόντων ποσῶς ἀδελφῶν, δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὸ δικαίωμα πρὸς τοὺς ἀνεψίους.

Παρατήρησαντος δ' ἄλλου, ὅτι, ἐάν ὑπάρχουσιν ἔγγονοι ἐξ υἱοῦ τοῦ θανόντος ἀγωνιστοῦ καὶ ἀδελφοὶ συνάμα αὐτοῦ, φρονεῖ, ὅτι τότε ἀμφίβολον εἶναι ὅτι οἱ ἔγγονοι προτιμῶνται ὡς ὑπειστεγόμενοι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς των. Ἐπένεγκον ἄλλοι, ὅτι τοῦτο εἶναι εἰς αἴσιον.

Ἐξέθη καὶ ἄλλος, ὅτι ὁ μὲν ὑπὸ συζήτησιν νόμος προνοεῖ περὶ τῶν θανόντων, ἀλλ' ἐν τοῖς μητρώοις ἐγγεγραμμένων αξιωματικῶν, οὐδεὶς δὲν γίνεται λόγος περὶ τῶν ἐν πολέμοις πρὸ τῆς ὑπάρξεως τῶν μητρώων πεσόντων. Καὶ εἶπαι μὲν δικαία ἡ ὑπὲρ τῶν θανόντων ἀγωνιστῶν πρόνοια· ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο δὲν εἶναι ἀδίκον νὰ παραληφθῶσιν οἱ δοξασθέντες μὲν διὰ τῆς θυσίας των, μὴ ἐγγραφεῖντες δ' εἰς τὰ μητρώα, διότι, πεσόντες, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σπασθοῦν τὴν ἐλευθερίαν· λησμονοῦμεν ἡμεῖς, ὅτι οἱ ἐπιστημότεροι τοῦ ἀγῶνος ἐπείσαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν πολεμοῦντες, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι πλέον ὁ ὕψιλάντης, ὁ Γεώργιος Ὀλύμπιος, ὁ Διάκος, ὁ Διακατάς, ὁ Γεώργιος τοῦ Γιαννιά, ὁ Στουρνάρης, ὁ Πέικος, ὁ Βελῆς, ὁ Δράκος καὶ τοιοῦτοι ἄλλοι· ἀλλ' ἂν, διότι μὴ ἐπέζησαντες δὲν εἶχον τὴν τύχην νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τοῖς μητρώοις, δὲν συμπεριλαμβανῶνται ἐνταῦθα, ἔχου-

σιν οὗτοι μητρῶν ἄλλο, τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ἱστορίας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς, ἵνα ἐπεξεργασθῇ πάντα ταῦτα, ἀλλ' ἂν πολλὰκις ὑψώθῃ ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς φωνῆ ἐθνικῆς, ἐκ τῆς φυσιογνωμίας τῶν πραγμάτων ἐμφαίνεται, ὅτι ποτὲ δὲν θέλει συγκαταβῆ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ συσταθῇ ἀπ' αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, διότι θέλουσι πνίξει ἡμᾶς τὰ ἱερὰ αἵματά των ἐφ' ᾧ ὑψώνει αὐτὴς φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι, μὴ ἀντικειμένους πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρὸ αὐτοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος οὗτος τίθει ἐπὶ νὰ τηρήσῃ τὰ περὶ τούτου ἐπακόλουθα τοῦ 1. ψηφίσματος· ἀλλὰ τὸ ἔθνος, ὅπερ ἀπεφάνητο ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς μητρῶσι ἀξιωματιῶν, οὐχ ἥτιον ἔχει τὴν αὐτὴν καὶ ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀπόφασιν. Δὲν πρέπει δὲ, κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν μόνον οἱ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἑλλάδος μητρῶν ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ ὅσοι μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ οὐρανοῦ προσεκτέσαντο. Διὸ ἀνάγκη νὰ παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις, ὅπως δικαιοσύνη πλέον οὐ μόνον τοὺς παρὰ τοῦ ἀγορεύσαντος μνησθέντας, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτους ἄλλους, οἵτινες οἰκτρῶς παρελείφθησαν, καὶ ἀνίχυροι ὄντες δὲν δύναται νὰ δικαιοθῶσιν. Εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ ἐπιταχυνθῇ γενικὸν ὑπὲρ τούτων ὅλων μέτρον, διότι, ἀρ' οὗ ἤγγισαν 30 μετὰ τὸν ἀγῶνα, δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀμύνη αὐτῶν πέραν τοῦ τάφου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ ἐρωτηθεὶσα παρεῖχθη τὸ 1. ἄρθρον, κατὰ τὴν ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς Γερουσίας ὑπάρχουσαν καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων τοῦ ἀποδωσαντος· ἀδελφοῦ εἶναι·, μετὰ τῶν ἀνωτέρω συστάσεων· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἐρεξίης·

Ἄρθρ. 1. Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν ἀποδωσαντῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, τῶν κατατεταγμένων μὲ πραγματικὸν ὅλμον εἰς τὰ μητρῶα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν συστηθεισῶν διὰ μὲν τοὺς στρατιωτικοὺς, δυνάμει τῶν ἀπὸ 13 Μαρτίου 1833 καὶ 15 Δεκεμβρίου 1835 καὶ 23 Νοεμβρίου 1836 β. διαταγμάτων, διὰ δὲ τοὺς ναυτικούς, δυνάμει τῶν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 καὶ 23 Φεβρουαρίου 1835 β. διαταγμάτων, χορηγεῖται μόνον εἰς τὴν γῆρας καὶ τὰ ὄρφανά αὐτῶν κατ' ἴσιν μερίδα, καὶ, ἐν ἐλλείψει ὅλων τούτων, εἰς τοὺς πατέρας καὶ μητέρας ἐκείνων, καὶ, τούτων μὴ ὑπαρχόντων, εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς ἐπίσης κατ' ἴσιν μερίδα.

Ἐπίσης δὲ, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, παρεῖχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4, ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθρ. 2. Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεύτερον γάμον συνελθούσας γῆρας.

Ἄρθρ. 3. Αἱ γῆραι καὶ τὰ ὄρφανά, τὰ ὅποια ἤθελον λαμβάνει σύνταξιν τινα παρὰ τοῦ δημοσίου, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παρετήσωσι τὴν σύνταξιν.

Ὁρεῖλουν δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίωματος, ἐπὶ παραίτησιν τῆς συντάξεως, ἀπαιτήσιν των, ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁρίων δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἡ χορηγομένη εἰς τὰς ἀνωτέρω γῆρας καὶ ὄρφανά σύνταξις, θέλει παύσει τότε, ὅταν τοῖς παραχωρηθῶσι τὰ προικοδοτικὰ γραμμάτια.

Ἄρθρ. 4. Ἡ προικοδότησις θέλει χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους, ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτήσιου μισθοῦ εἰς προικοδοτικὸν γραμματίον.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ προικοδότησις αὕτη δὲν θέλει ὑπερβαίνει, κατὰ μέγιστον ὅρον, τὴν ὠρισμένην διὰ τὸν ταγματάρχην τῆς φάλαγγος προικοδοτήσιν.

Παραδεχθέντο· δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κλ. Οἰκονόμου καὶ Εὐσ. Σπυρίδωνος, ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεῖχθη αὐτὴ διὰ ψήφων 68 κατὰ 1· ἔχει δὲ τὸ σύνολον, ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἐψηφίσθη.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαίωματος τῶν ἐν τοῖς μητρῶσι ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποδωσαντῶν ἀξιωματικῶν νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, καὶ ἡ ὅλη·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Ὁρεινός	N.	Ιωάννης Πετμεζής	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Μ. Α. Καίρης	N.
Γ. Λογιωτατίδης		Δημήτριος Κονδύλης	
Α. Δεληγεωργής		Ἀντώνιος Καμπάνης	N.
Π. Τσιμπούρακης	N.	Α. Σ. Δανόπουλος	N.
Πάνος Μοναστηριώτης		Νικόλ. Ιατρός	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Α. Μακρυποκάμισος	N.

Δ. Καλλιφρονάς		Ζαφείριος Δεσπότης	
Κωνστ. Βρυζάνης	N.	Εμμανουήλ Αντίπας	N.
Ανάργυρος Πετράκης	N.	Α. Νουτάρης	
Κ. Τσαβέλλας	N.	Εύστ. Οίκονομόπουλος	
Σ. Στράτος	N.	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Π. Ράγκος	N.	Εμ. Χ. Τσοῦχλος	
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Μ. Πρωτοπαππᾶς	
Αντών. Γεωργαντᾶς	N.	Ν. Κορφωιάτης	N.
Πέτρος Τσανιτάκης	N.	Εμμ. Μελετόπουλος	N.
Π. Δημητριάδης	N.	Παρασκευᾶς Ματάλας	
Γεώργ. Κονδύλης		Ηλίας Γιατράκος	N.
Κ. Φασίτσας	N.	Λουκάς Στέφανος	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.
Γ. Ἰω. Βατίστας		Ρ. Παλαμίδης	N.
Ἄγγελος Γουζούσσης	N.	Θεόδωρος Πετρινός	
Γεώργ. Κ. Βελῆς	N.	Κωνστ. Μανέτας	
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος	N.	Ἀλέξ. Ἀλεξ. Δρόπουλος	N.
Γεώργ. Ι. Γουλδάκης	N.	Μελέτης Χ. Μελέτης	N.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Ν. Τσαλακώστας	N.
Μιχαήλ Σισίνης		Δημ. Σακελλαριάδης	
Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.	Νικόλαος Μπούτουνας	
Γεώργ. Μήτσος	N.	Π. Παππατσώνης	
Ἰωάννης Κλίμακας		Ἰω. Παππατσώνης	
Α. Δημητρίου	N.	Π. Δαρειώτης	N.
Πέτρος Α. Ζάννος		Σπυρίδων Βαλέττας	N.
Μ. Ν. Βαλέττας	N.	Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.
Χ. Ν. Δεμάδας	N.	Σ. Α. Βαρότσας	
Ηλ. Παππαδαῖος		Παῦλος Λεντούδης	
Γ. Πετμεζᾶς	O.	Χρύσαν. Σουμαρίπας	
Νικόλ. Ανδρικόπουλος	N.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.
Βασίλειος Πετιμεζᾶς		Κωνστ. Βέικος	
Ἰω. Ζάρκος	N.	Μιχαήλ Ἰατρός	
Γ. Ν. Κορφωιάτης	N.	Δημήτριος Βιρβίλης	
Ἀθ. Δανηλόπουλος		Γεώργ. Μπάης	
Σταμ. Νικολάδης	N.	Πέτρος Μαυρομιχάλης	
Βελισάρ. Νικολάδης	N.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.
Γ. Παππανικολάου	N.	Γερμ. Μαυρομιχάλης	
Π. Δελιγιάννης		Ν. Μοσχούλας	
Δ. Ν. Μπούκουρας		Α. Κανελλόπουλος	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Κ. Δ. Σχινᾶς	

Ἰωάννης Γκούρας	N.	Μῆτρ. Ἀναστασόπουλος	
Ἀναγνώστ. Κεχαγιᾶς	N.	Ἰω. Τομαράς	
Σ. Λογοθετόπουλος		Ἀν. Πηππατσώρης	
Π. Παπαδιαμαντόπουλος		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Ἰωάν. Α. Ἀντωνόπουλος		Γ. Παππαδημητρίου	N.
Χριστόδουλος Τσίνογ		Γεώργ. Σ. Κριεζῆς	N.
Δ. Κουμανιώτης		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Θεόδωρος Ι. Μέξης	N.	Α. Α. Κουντουριώτης	
Εμ. Λαζ. Ὁρλώφ	N.	Ἰω. Γ. Κριεζῆς	N.
Γ. Μπάστας	N.	Δημήτριος Χατζίσκος	N.
Κ. Δαρειώτης		Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Σ. Ἀντωνιάδης		Κωνστ. Διοδουნიώτης	
Κ. Ἀντωνιάδης	N.	Γεώργ. Ριζόπουλος	
Ἰωάννης Περιδης		Ἰωάν. Τασσαῖος	
Ἀνδρέας Μάμουκας	N.	Μάρκος Βιτάλης	N.
Δ. Χρησιδης	N.	Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Κάρολος Νάζος			
Εὐστ. Μ. Παρίσης	N.		
Ἀντώνιος Α. μάης	N.		

Προτεθέντος ἑπειτα, κατὰ τὴν τῆς ἡμερησίας διατάξεως σερ-
βάν, τοῦ περὶ προνομιότησεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νομο-
σχεδίου τοῦ ἐκ Ἀκαδημαϊκῆς βουλῆς τοῦ Κ. Ν. Κορφωιάτη·
μετὰ τινὰς παρατηρήσαντας, ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ τοῦ περὶ
συμπληρωτικῆς πιστώσεως νομοσχεδίου συζήτησις, οὐ μόνον διὰ
τὸ συνοπτικὸν αὐτοῦ καὶ τὸ κατεπείγον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τοῦ
ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπουσίαν, ἀνεῦ τοῦ ὁποίου δὲν
πρέπει νὰ προῆλθῇ τὸ σῶμα εἰς τὴν τοῦ ἐτέρου συζήτησιν, ἐπειδὴ
δύναται ἴσως νὰ φέρῃ ὁ ὑπουργὸς οἰσιώδεις ἐπ' αὐτοῦ παρατη-
ρήσεις. Καὶ ἄλλον ἀπαντήσαντα, ὅτι, ἀρᾶ πάντε ἐτη παρήλθον,
καθ' ἃ πολλὰ ἐρρίθισαν ἀπὸ τοῦ βήματος· ἀνεῦ εἰδικῆς τοῦ λαοῦ
ὠφελείας, προκειμένου ἤδη περὶ τοῦ ἔργου τούτου, δὲν πρέπει
νὰ γενῶνται ἀναβολαί· ὅτι τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον εἶναι
τῶν ἱερωτέρων χρῆαν τῆς βουλῆς, καθ' ὅσον μικρὰ ἐφρόντισεν
ὑπὲρ τοῦ ἐντολέως λαοῦ, ἐφ' ᾧ πρέπει νὰ προταγῇ ἤδη
καθ' ὅσον καὶ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει προηγεῖται· καὶ ὅτι
ἄλλως ὁ ὑπουργὸς δὲν ἀντίκειται πρὸς τὸ νομοσχέδιον, δύναται
δὲ, προσελθὼν τὴν ἐπαύριον, νὰ υποβάλῃ τὰς εἰς τὰ καθ' ἕκαστα
παρατηρήσεις αὐτοῦ. Ἐγένετο μετὰ τινὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν περι-
στραφείσιν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφο-
φορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοῖς ψηφολέκτας Μ. Βιτάλην

καὶ Π. Τσιμπουράκη, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώ-
μενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρίδωκε τὴν
ἀρχὴν αὐτοῦ πρὸς ψήφω, διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδίδεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως
τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νομοσχεδίου, καὶ ἡ δὲ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεῖνός	N.	Ἰωάννης Α. Χατσοπούλου	N.
Κλεσμ. Οἰκονόμου	N.	Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	N.
Γ. Λογιωτατίδης		Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Δ. Δεληγεώργης		Μιχαὴλ Σισίνης	
Π. Τσιμπουράκης	N.	Γρηγόριος Χατσηγιάννης	N.
Π. Μοναστηριώτης		Γεώργιος Μήτσος	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Ἰωάννης Κλίμακας	
Ἰωάννης Πετμεζής	N.	Ἀναγνώστης Δημητρίου	N.
Μ. Καίης	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Δημήτριος Κονδύλης		Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας	N.
Ἀντώνιος Καμπάνης	N.	Χρυσόδ. Ν. Διμήτης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N.	Ἠλίας Παππαδαῖος	
Νικόλαος Ἰατρός	N.	Γεώργιος Πετμεζῆς	N.
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Νικόλ. Ἀνδρικόπουλος	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Βασίλειος Πετμεζῆς	
Κωνσ. Βρυζάκης	N.	Ι. Ζάκκος	N.
Ἀνδρέας Πετράκης	N.	Γ. Κορφιωτάκης	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.	Α. Δανηλόπουλος	
Σ. Σπράτος	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Π. Ράγκος	N.	Βελισάριος Νικολαΐδης	N.
Λουκάς Π. Νάκος	N.	Γ. Παπανικολάου	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N.	Π. Δελιγιάννης	N.
Πέτρος Τσαννέτακας	N.	Δημήτ. Ν. Μπούκουρας	
Π. Δημητράκαράκος	N.	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Ζαφείριος Δεπάστας	
Κωνσταντῖνος Φασίτσας	N.	Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας	N.
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Γεώρ. Ἰωάν. Βατίτσας		Βυσσάβιος Οἰκονομόπουλος	
Ἄγγελος Γουζουάσης	N.	Γεώρ. Πανοπεριφτόπουλος	
Γεώργιος Κ. Βελῆς	N.	Ἐμμανουὴλ Χ. Τσουῆλος	

Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς		Ἀναγνώστης Κεχαγιάς	N.
Νικόλαος Κορφιωτάκης	N.	Σπυρίδων Λυγοδετόπουλος	
Ἐμ. Μελετόπουλος	N.	Π. Παππαδιαμαντόπουλος	
Παρασκευᾶς Ματάλας		Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	
Ἠλίας Γιατράκος	N.	Χριστόδουλος Τσίνογ	
Λουκάς Στέφανος	N.	Δημήτριος Κουμανιώτης	
Εὐσ. Σπυρίδωνος	N.	Θεόδωρος Ι. Μέξης	N.
Ρήγας Παλαμίδης	N.	Ἐμμ. Λαζάρου Ὁρλώφ	N.
Θεόδωρος Μ. Πετρινός		Γεώργιος Μπάστα;	N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας		Κώνστας Δαρειώτης	
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	N.	Σταμ. Ἀντωνιάδης	N.
Μελέτιος Χατσο. Μελέτη	N.	Κωνσ. Ἀντωνιάδης	
Νικόλαος Τσαλακώστας	N.	Ἰωάννης Περίδης	
Δημήτριος Σακελλαριάδης		Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Νικόλαος Μπούτουνας		Δ. Χρηστίδης	N.
Π. Παππατσώνης		Κάρολος Νάζος	
Ἰω. Παππατσώνης		Εὐστράτιος Παρίτης	N.
Π. Δαρειώτης	N.	Ἀντώνιος Ἀρμάς	N.
Σπυρίδων Βαλέττας	N.	Μ. Ἀναστασόπουλος	
Στρατῆς Δεληγιαννάκης	N.	Ι. Τομαράς	
Σπυρίδων Α. Βιρότσης		Ἀν. Παππατσώρης	
Παῦλος Λεντούδης		Ἀθ. Καστανᾶς	N.
Χρυσάνθος Σουμαρίπας	N.	Γ. Παππαδημητρίου	N.
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	N.	Γεώργιος Σ. Κριεζῆς	N.
Κ. Βεῖκος		Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	
Μιχαὴλ Ἰατρός		Δημ. Α. Κουντουριώτης	
Δημήτριος Βιρβίλης		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Γεώργιος Μπάνης		Δημήτριος Χατζίσκος	N.
Πέτρος Μαυρομιχάλης		Καλαμάρης Τσουκαλᾶς	
Γεώρ. Κ. Μαυρομιχάλης	N.	Κωνσ. Δουδουνιώτης	
Γερμ. Μαυρομιχάλης		Γεώργιος Ρίζοπουλος	
Ν. Μοσχούλας		Ἰωάννης Τασσαῖος	
Α. Κανελλόπουλος		Μάρκος Βιτάλης	N.
Κωνσταν. Δ. Σχινᾶς		Ἰωάννης Οἰκονόμου	
Ἰωάννης Γκούρας			

Οὕτω δ' ἀναγνωσθέντος τοῦ 1. άρθρου, παρετήρησεν ὁ τὸ
νομοσχεδίου υποβαλὼν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ 4 ἐδαφίου
λέγοντος « πᾶς ὁ ἐκ παντὸς τόπου ἐλθὼν Ἕλλην . . . καὶ
νυμφευθεὶς . . . » παρετήρηθη αὐτῷ ὅτι δύναται οὕτω νὰ νυμ-
φευθῇ τις ἐν Ἑλλάδι καὶ σύζυγον μὴ ἑλληνίδα, ἐπιζητών τὸ
Πρακτ. Βουλ. Ε'. περίοδ. Ε'. συνόδ. Τόμ. Γ'. 17

ἐδάφιον λέγει, ὅτι θέλησε μὲν δι' αὐτοῦ νὰ προσελκύσῃ καὶ ἄλλας ἐξωθεν οἰκογενείας, ἥνους ὅμως νὰ νυμφεύηται ὁ προσερχόμενος Ἕλληνας, καθ' ὅσον πρέπει νὰ συνοικισθῇ δι' αὐτῆς μὲ τὸν τόπον· ἄλλως, προσερχόμενος μὲν καὶ δικαίμων ἐπὶ τριετίαν, ἀλλὰ μὴ δίδων τὴν χεῖρα εἰς κατοικὸν τῆς Ἑλλάδος, δὲν χαίρει τὸ ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ εισηγήτου, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀνήκει εἰς αὐτὸν καθ' ὃ Ἕλληνα, δὲν θέλει τῷ χορηγηθῇ παρὰ τῆς συζύγου. Ἐπήνεγκεν αὐτός, ὅτι διὰ τῆς λέξεως Ἑλληνας ἐννοεῖται ἐνταῦθα ὁ ἀπαλύτως ὁμογενής, καὶ τοῦτο τίθεται ὡς μία ἐγγύησις· ἄλλως τε, τὸ ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα δὲν εἶναι ἰθαγενείας δικαίωμα, ἀλλ' ἀμοιβὴ θυσιῶν καὶ ἀγώνων· ἐφ' ᾧ πρέπει νὰ νυμφεύηται ὁ ἐξωθεν προσερχόμενος κάτοικον τῆς Ἑλλάδος, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι ἡ θυγάτηρ ἀγωνιστοῦ.

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς τὸν περὶ νυμφεύσεως ὅρον, ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἐ. ἐδαφίου παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπὶ διατίαν τιθεμένη κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπερσία τῶν ξένων εἶναι μακρὰ καὶ βραχυτέρα τις προβολὴ ἀρκεῖ, καὶ, ἂν, εἰς μίαν εὐρείαν μάχην, ἐπληρωθῇ ἢ ὑπέρβῃ ἄλλως, νὰ τῷ χορηγηθῇ πλῆρες τὸ ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα· ἐφ' ᾧ συνίστησι τὴν τοῦ ὅρου ἐλάττωσιν.

Ἀπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὴν περὶ ἰθαγενείας νόμον πᾶς ξένος δὲν προσκτάται τοῦ Ἑλλήνος τὸ δικαίωμα, ἐὰν ὑπρετήσῃ βραχυτέρον τῶν δύο ἐτῶν ἐν τῇ στρατῷ· ἄλλως τε, πάντες οἱ κατὰ τὸν ἀγῶνα παθόντες ἢ πληγωθέντες ἀντημερίθησαν διὰ τῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς τῶν φλαγγιτικῶν γραμμικῶν.

Ἄλλου δ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προτείναντος νὰ μεταδληθῶσιν αἱ λέξεις αὐταὶ νὰ πολεμήσῃν εἰς τὸ ἀκαὶ συναγωνισθεῖν, ἵνα ὀρίξῃται ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα σύμπραξις αὐτοῦ, καὶ γεννημένης δεκτῆς τῆς παρατηρήσεως, ἡ βουλὴ ἐτοιμασθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς διορθωθῇ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Δικαίωμα προικοδοτήσεως ἔχουσιν οἱ ἐξῆς·

α.) Πᾶς Ἕλληνας γεννημένος ἐντὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, ὅστις καταγράψῃ εἰς δῆμον τινά, ἢ θέλει καταγραφῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. β.) Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Κράτους γεννηθείς Ἕλληνας, ὅστις, λαβὼν μέρος εἰς τὸν περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς δῆμον τινά, ἢ ἀποκατασταθεῖς ἐγγραφῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. γ.) Πᾶς Ἕλληνας γεννηθείς εἰς ἑπαρχίαν, μὴ ἀνηκούσαν μὲν εἰς ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, λαβούσας δὲ μέρος

εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν, ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀποκατασταθεῖς ἐγγραφῇ εἰς τινά δῆμον. δ.) Πᾶς ἐκ παντὸς τόπου ἐλθὼν Ἕλληνας, μετὰ τριετὴ διαρκῇ διαμονῇ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ, νυμφευθεῖς, ἀποκατασταθῇ καὶ ἐγγραφῇ εἰς τινά δῆμον τοῦ βασιλείου. ε.) Πᾶς ξένος, ὁποιοῦδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ᾔῃαι, ὅστις, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ συναγωνισθεῖς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, κατοικεῖ ἔδη ἐν αὐτῇ, καὶ ἐγείνη ἢ γίνῃ εἰς τὸ ἐξῆς μέλος τινος δῆμου. Πρὸς τοῦτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπρετήσαν ἐν δικαστηρίῳ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, ἂν ἐνοικίσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τινά δῆμον. ς.) Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ὅσοι μετέχουσιν τῶν ὠφελημάτων τῶν περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2. ἄρθρ. διασαφισθέντος, ὅτι, διὰ τῆς ἐν τῷ γ'. ἐδαφίῳ φράσεως α τοῦ παραγράφου α. ν ἐννοεῖται ὁ ἐν τῷ 1. ἄρθρῳ παράγραφος, ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἐφεξῆς·

« Ἄρθρ. 2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. προικοδοτήσις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέλος οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μία καὶ μόνη εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὁλομειλιαν αὐτῆς· ὡς ἀρχηγέται δὲ οἰκογενείας θεωροῦνται· α.) Πᾶς ἔχων σύζυγον ἢ χηρεῦσαν. β.) Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα. γ.) Πᾶς ἄγαμος, ὅστις ἔχει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παραγράφου α. καὶ δὲν εἶναι μέλος ἐχούσης δικαίωμα προικοδοτήσεως οἰκογενείας· δ.) Πᾶς ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ § β'. γ'. καὶ δ'. τοῦ 1. ἄρθρου, ἐὰν δὲν ἔλαβε προικοδοτήτην ὁ ἀρχηγέτης, ἢ ἄλλο τι μέλος τῆς οἰκογενείας του. ε.) Τὰ πατρός καὶ μητρός ὄρφανὰ ἀγαμα τέκνα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός των· ἐὰν μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ πατρὸς τὰ ὄρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ηλικίαν, ἢ παραλαβῇ καὶ χρήσις τῆς προικοδοτήσεως γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας νόμους.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ τρίτου ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

« Ἄρθρ. 3. Α. Ὁ § β'. τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀναγκαῖον θεωρεῖται νὰ διορθωθῇ ὡς ἐφεξῆς·

« β'. Οἱ σταφιδῶνες καὶ αἱ λοιπαὶ παντὸς εἶδους φυτεῖαι, ὅταν αὐταὶ εἰσὶν αἱ παράγουσαι τὴν κυριωτέραν τοῦ κτήματος πρόσδοτον.»

Ὁ λόγος τῆς τοιαύτης τροπολογίας εἶναι προφανὴς καὶ θέλει ἀναπτυχθῇ καὶ διὰ ζώσης κατὰ τὴν συζήτησιν.

Β'. Ὅς ἐ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ διαγραφῇ, κανονιζομένης τῆς διαθέσεως καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγομένων κτημάτων εἰς τὸ ἄρθρ. 36 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου. »

Ἀνεπτύξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἐν τῷ β'. τῶν ἐξαιρέσεων ἐδαφίω τὸ μὲν νομοσχέδιον ἀναφέρει ἀπλῶς τὰ σταφιδάμπελους, ἡ δ' ἐπιτροπὴ ἐτροπολόγησε τοῦτα ὡς ἀνωτέρω, ἵνα μὴ ὑποταθῇ ὅτι συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἐνὸς στρέμματος ταμάγια, τὰ φέροντα ὀλίγιστα τινα δένδρα, ἀλλὰ τὰ παράγοντα μόνον τὴν κυριωτέραν τοῦ κτήματος πρόσodon, ὡς συνήθως εἶναι τὰ περιβάλλια.

Ἀπήντησεν ὁ τὸ νομοσχέδιον εἰσαγαγὼν, ὅτι αἱ σταφιδάμπελοι εἶναι τὰ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως ἐξαιρούμενα κτήματα, α) διότι αὐτὰ ἐξαιρεῖ καὶ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ περὶ προικοδοτήσεως νόμος, ὅπερ καὶ αὐτὸς παρεδέχθη, καθ' ὅσον εἶναι κτήματα μὴ δυνάμενα νὰ φθάσωσι πλέον εἰς αὐξήσιν ἢ βελτιώσιν· β') διότι δὲν εἶναι ἐφικτὸν νὰ ὑπαχθῶσιν ἅπαντα εἰς τὴν ἐκ τῆς προικοδοτήσεως διαχείρισιν, ἐπειδὴ τὸ ἔθνος εὐρίσκεται εἰς ἀνάγκας καὶ εἶναι ἀσυμφορὴν νὰ μὴ πληρόνηται ἐπὶ τόσα ἔτη· καὶ γ') διὰ νὰ ὑπάρχωσι διαθέσιμα κτήματα καὶ δι' ἄλλους ἢ τοὺς προικοδοτούμενους εἰς χρῆσιν· ἀλλ' ἡ ἀνωτέρω τροπολογία, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μακρύνεται τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ τε ἐν ἐνεργείᾳ νόμου καὶ τοῦ ἀνὰ χεῖρας, θέλει παρεμβάλλει καὶ προσκόμματα οὐ μικρά, διότι πρέπει νὰ ἐκτιμᾶται ἂν ἡ γῆ ἢ ἡ φυτεία ἦναι ἡ κυριωτέρα τοῦ κτήματος πρόσδος, τοῦτο δὲ θέλει ἀποκρίσθαι εἰς τὴν τῶν ὑπαλλήλων διάκρισιν. Ἄλλως τε διὰ τῆς τροπολογίας θέλουν περισταλῇ εἰς μικρὸν ἀριθμὸν τὰ πρὸς προικοδοτήσιν κτήματα, ἐνῶ, καὶ τοι τοσαῦτα ὄντα διαθέσιμα, ἀμφιβέλλεται ἂν θείωσιν ἀπὸ τῆς ἀπάσης τῆς τῶν Ἑλλήνων οἰκογενείας. Ἀναπτύξαντος δ' ἔπειτα, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντοὶς ἐδαφίους τοῦ ἄρθρου ἐξαιρέσεις ἀφορῶσι κτήματα μηδεμιᾶς ἐπιδεχόμενα βελτιώσεως. Ἐπὶ νῆγκεν ἄλλος, ὅτι, ἂν πρῶτον ἦδη ἐμελλε νὰ λάβῃ ἀρχὴν ἡ τῆς προικοδοτήσεως χρῆσις, ἤθελε θεωρηθῇ ἀδιάφορον πᾶν ἐξαιρέσεως εἶδος· ἀλλ' ἤδη, ἐνῶ αἱ ἀριστὰς τῶν γαιῶν διετέθησαν καὶ πρόκειται νὰ λαθῶσι τινες ἐκ τῶν λειπομένων κτημάτων, τὰ ὅποια οὐχὶ διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀλλὰ διὰ χρηματικῶν μέσων θέλουν βελτιώσιν, κηρύσσεται ἐναντίος· ἐκτὸς δὲ τούτου, δὲν ἐννοεῖ πρὸς τί ἡ τῶν ἐξαιρέσεων τούτων ἀνάγκη, ἐνῶ ἄλλη τις τάξις προικοδοτητέα δὲν ὑπάρχει, καὶ μία τις ὑφίσταται σήμερον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν νέαν γενεάν τῆς πατρίδος, αὕτη δύναται καὶ θέλει προικοδοτηθῇ ἀπ' ἐαυτῆς. Περιπλέον αἱ σταφιδάμπελοι

ἔχουσιν ἀνάγκην καλλιέργειας καὶ ἀπέδωσαν σχεδὸν ἔρημοι πρὸς τί ἄρα νὰ μὴ μένῃ ἐλευθέρᾳ ἡ ἐκλογὴ, ἐνῶ δύναται τις νὰ μὴ θέλῃ γαίας, ἀλλὰ σταφιδάμπελους; Τὸ κατ' αὐτὸν ἐπιθυμεῖ πᾶν δυνάμενον νὰ διατεθῇ κτήμα, οὐ μόνον σταφιδάμπελοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐλαιῶνες καὶ ἥτι ἄλλο νὰ παραχωρῆται, καὶ οὐχὶ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐαυτὸν τινες καὶ κόμητας ἐαυτοπλοῦτους. Ἐκ τούτου δέχεται μὲν ὅλα τὰ λοιπὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐδαφία, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ 2 καὶ τὸ 3· φρονεῖ δ' ὅτι καὶ ὁ τὸ νομοσχέδιον ὑποβαλὼν τὴν αὐτὴν ἡδύνατο νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, ἀλλ' ἐκ τοῦ πρώτου, φαίνεται, ἀνασταλεῖς νόμου, ἀπέφυγε νὰ ἐκθέσῃ ταύτην. Διὸ συνέστησιν ὥστε, διὰ νὰ καταστῇ τελεσφόρος ὁ νόμος, νὰ μείνῃ ἐλεύθερος τῶν ἀνωτέρω δύο ἐξαιρέσεων.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν θεωρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ νόμου πάντα ἐν γένει τὰ φθαρτὰ κτήματα, ἢ τοῦλάχιστον πᾶν ὅσα τότε νομοσχέδιον καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκθεσις περιέχουσιν· λέγει δὲ τὰ φθαρτὰ πάντα, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ δοθῶσιν ἐκεῖνα τὰ κτήματα. ὅπερ καλλιευόμενα δύνανται νὰ βελτιωθῶσι, τοιαῦτα δ' εἶναι αἱ ἀπλᾶι μόνον γαῖαι. Ἄλλως τε, ἂν δὲν ἐξαιρεθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὀριζόμενα, θέλουν καταστραφῇ καὶ προσωπικά δικαιώματα καὶ ὑπάρχοντες νόμοι· ἐπειδὴ ἀλτῶς οἱ ἐλαγγιῶν δύνανται μὲν διὰ τῶν γραμματίων τῶν νὰ ἀγοράσωσι κτήματα, ἀλλ' ἐκπίπτουσι καθ' ἐλάχιστον τὰ γραμματία ταῦτα 70 καὶ πλέον ἔτι τοῖς 100. Ἄν δὲ καὶ κατὰ τὴν προικοδοτήσιν δὲν γίνωσιν αἱ ἀνωτέρω ἐξαιρέσεις, θέλουν ἐκπέσει ἐλστωδῶς· διότι οἱ μὲν ἄλλοι, δυνάμενοι νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως ἢ βραδύτερον ἐπὶ τινὶ τόκῳ, δὲν θέλουν προσφέρει μεγάλην τιμὴν, ἀλλ' ἐάν τις λάβῃ ἐν κτήμα, ἵνα πληρώσῃ αὐτὸ καὶ ἀτόως καὶ εἰς 25 ἐτησίους δόσεις, ἐννοεῖται ὅτι θέλει προσφέρει τετραπλασίαν τιμὴν. Ἐκ τούτου δὲ ἐπεταί, ὅτι οὐ μόνον τὰ γραμματία δὲν θέλουν εἶχει πλέον ἰσχύϊν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔμποροι δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀγοράσωσι κτήμα, οὐ τὸ ἀντίτιμον θέλει πληρωθῇ εἰς 25 ὅλας δόσεις. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι ἡ τὰ φθαρτὰ κτήματα πάντα πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς προικοδοτήσεως, ἢ νὰ γίνωσι καὶ δεκταὶ αἱ τοῦ νομοσχεδίου ἐξαιρέσεις, ὥς παρέεινεν ἐφ' ὧν τῶν φυτειῶν ἢ ἐπιτροπῇ.

Ἐνταῦθα δὲ ἀναστῆθεις, προτάσει τοῦ προέδρου, ἐπὶ τὴν αὐριον τῆς περαιτέρω ἐξακολουθήσεως, διὰ τε τὸ σπουδαῖον τοῦ ἄρθρου καὶ τὸ κώλυμα τῆς τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐμφανήσεως, παρελθὼν ὁ ἐκ Λακεδαιμόνος βουλευτὴς Κ. Ν. Κορ-

Τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1844.

φωτάκης, ὁ εἰσαγγών πρότασιν νομοσχεδίου περὶ πολυετῶν ἐνοικιάσεων, ἀνέγνω ταύτην ὡς θεωρηθεῖσαν συζητήσιαν· ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρον 1. Ἡ μίσθωσις τῶν μέχρι τέλους τοῦ 1844 ἐπὶ πολυετῶν ἐκμισθωμένων δημοσίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ὅσον ἐλαιώνων, σταφιδωπελῶνων, περιβολίων, ἀγρῶν καὶ κτιρίων, τῶν ὁποίων αἱ μισθωταὶ ἤθελον ζητήσει, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, τὴν διάλυσιν τοῦ συνάλλαγματος τῆς ἐκμισθώσεως, διαλύεται ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανομένους ὅρους.

Ἄρθρ. 2. Τὸ κεφάλαιον τῶν καθυστερούντων μισθωμάτων, τῶν κτημάτων ἐκείνων τῶν ὑποίων τὸ τῆς μισθώσεως συνάλλαγμα ἤθελε διαλυθῇ, ἀφαιρουμένων τῶν πληρωθέντων τόκων ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε πληρωθέντων ἀπέναντι τοῦ κεφαλαίου τῶν μισθωμάτων, θέλει ἀποτιθῇ ἀνεῦ τόκου εἰς ὅσους, ἐν διαστήματι δεκαπέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὸ κεφάλαιον τῶν καθυστερούντων μισθωμάτων, τῶν ὁποίων τὸ τῆς μισθώσεως συνάλλαγμα ἤθελε διατηρηθῇ, θέλει ἀποτιθῇ εἰς ὅσους, ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν μετὰ τόκον 40/0.

Ἄρθρον 4. Τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ὡφελειῶν θέλουσι μεθεῖσαι ὅσοι, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, δώσωσιν ἐγγύησιν κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν Νόμον, ἐξασφαλίζουσιν τὸ ὅλον τοῦ χρέους τῶν, καὶ υπογράψωσι τὰς ἀπαιτούμενας χρεωστικὰς ὁμολογίας.

Ν. Κορριωτάκης·

Ὅρισαντος δ' ἑπτα, κατὰ τὸν κανονισμόν, ἡμέραν τῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀναπτύξεως τὴν προσεχῆ συνεδρίαν, ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς διακοπείσης τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 2 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Μελ. Χατση Μαλέτης.

Εὐδ. Μ. Παρίσης.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἀνάγκων, ὁ πρόεδρος ἐκτίρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Καταδείξαντός τινος τὴν ἀνάγκην ἵνα προσδιορισθῇ ῥητὴ ἡμέρα, καὶ ἢν γὰ καλεσθῶσι νὰ προσέλθωσιν οἱ ἀρμοδιοὶ ὑπουργοί, ἵνα δώσωσι πληροφορίας καὶ συζητηθῶσιν αἱ γῆρας γινόμεναι ἐπερωτήσεις, ἀπεφασίσθη ἵνα ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ τῶν μὲν ἄλλων, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν περὶ προικοδοτήσεως νόμου· τοῦ δὲ περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος τοῦ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου Βουλευτοῦ Κ. Κωνστ. Δ. Σχινᾶ, διορισθέντος πρόεδρος παρὰ τῇ Βασιλικῇ Αὐλῇ, κατὰ προτίμησιν ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ νόμου τούτου ἀποπεράτωσιν.

Καὶ ἑτέραν ἐπρότεινεν ἄλλος ἐπερωτήσιον, ἐάν ἡ θέσις τοῦ παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Βασιλείας ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου, εἰς ἣν διωρίσθη ὁ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου Βουλευτῆς, εἶναι διὰ νόμου κατασταμένη, καὶ πόθεν ἀποδεικνύεται τοῦτο, καὶ, ἐάν καταδειχθείς ταύτης ὡς νομιμοποιημένης, ἐπιτρέπεται γὰρ διορισθῇ τις εἰς αὐτὴν ἀμισθί, ἢ, ἐάν ἐπὶ μισθῷ διωρίσθη, πόθεν προβλέπεται ἡ ἐκ τοῦ διορισμοῦ τούτου δαπάνη· διότι ἀμφότερα τὰ ζητήματα ταῦτα προηγουμένως τοῦ περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος τοῦ διορισθέντος προτεθέντος ζητήματος ὑπὸ τοῦ γῆρας τὴν ἐπερωτήσιν ταύτην προτείναντος. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἔδωκεν ἤδη τὸν ὅρκον τῆς υπηρεσίας ὁ διορισθείς, καὶ ἂ ἐλέγχθη, διὰ τοῦτο καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων τούτων συζητήσεως ταχέως πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ.

Ἐγκρινάσης τῆς Βουλῆς ἵνα ἐπιληφθῇ καὶ τῆς ἐπὶ τούτων συζητήσεως κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀνωτέρω ἡμέραν, ὁ πρόεδρος, γνωστοποιήσας εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἐπέτρεψεν ἤδη εἰς τὸν ἐδρὸς, γνωστοποιήσας εἰς τὴν Βουλὴν ἀπουσίαν μέχρι τῆς λήξεως ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου Βουλευτῆν ἀπουσίαν μέχρι τῆς λήξεως τῆς παρούσης συνόδου, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ ηὐχαιρεῖ, ὅτι δι' ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν θέλει καλεῖται τὸ ὑπουργεῖον ἵνα προσέλθῃ καὶ, πρὸς ταῖς γῆρας γινόμεναις ἄλλαις ἐπερωτήσεσι, πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν καὶ περὶ τούτων. Προσέθηκε δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τούτων θέλει

προτεθῇ εἰς συζήτησιν καὶ ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Κωνστ. Ν. Λεβιδίου γνώμη τοῦ προεδρείου.

Προσελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ προτείνας τὸ νομοσχέδιον, περὶ διαλύσεως τοῦ συναλλάγματος τῶν πολυετῶν ἐκμισθώσεων τῶν διαφορῶν κτημάτων, ἀνέπτυξεν αὐτὸ κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἐκείναις, ὅτι, καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν καὶ κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον, ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὴν περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν πολυετῶν τούτων μισθώσεων ἐπιθυμίαν της· διότι, συναμολογηθεῖσάν τῶν ἐκμισθώσεων τούτων μετὰ συναγωνισμὸν διὰ δημοπρασίας, τὰ ἐκμισθώματα ἀπέβησαν λίαν ὑπέρογκα, καὶ οἱ ἐκμισθωταὶ, ἀνικανοῦντες νὰ ἀποτίσωσιν αὐτὰ εἰς τὸ δημόσιον, κατέλιπον τὰ ἐκμισθωμένα κτήματα πολλὰ ἀκαλλιέργητα· ἐξ αὐτῶν διπλὴν τὸ δημόσιον ὑφίσταται ζημίαν, καὶ τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ ἐκμισθώματος μὴ πληρονομήσαν αὐτῶν, καὶ τῶν κτημάτων αὐτοῦ ὑπολειπομένων ἀκαλλιέργητων καὶ εἰς φθορὰν καὶ καταστροφὴν. Ὅτι ἐπὶ παραδείγματι τὴν τοιαύτην τῶν μισθωτῶν ζημίαν κατείδεν ἀληθῆ τὸ δημόσιον, διότι, μὴ ἀποτίσαντων τὰς ἐτησίας δόσεις τοῦ ἐκμισθώματος τῶν πολυετῶς ἐνοικιασάντων ἐλαιῶνας, ἀναγκάσθη νὰ ἐπιληφθῇ αὐτὸ τὸ δημόσιον ἀπ' εὐθείας τῆς ἀπὸ τῶν ἐλαιῶνων εἰσπράξεως, καὶ ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας τοῦ ἐκμισθώματος δόσεως τὸ ἥμισυ περίπου αὐτῆς μόνον εἰσέπραξεν. Ὅτι, ἐὰν ἡ ζημία αὕτη ἤθελε περιορισθῇ ἐπ' ὀλίγα μόνον ἔτη, ἐδύνατό τις νὰ διευχυρισθῇ, ὅτι οἱ ἐκμισθωταὶ ὀφείλουσαν νὰ σκεφθῶσι πρὶν ἢ συναγωνισθῶσι, καὶ τοῦτο μὴ πράξαντες ὀφείλουσαν νὰ ὑποστήσωσι τὰς ζημίας· ἐπειδὴ ὅμως ἐπὶ πολλὰ ἔτη μέλλει νὰ παρατείνηται ἡ ζημία αὐτῶν, θέλει εἶσθαι καὶ μάταιον καὶ σκληρὸν νὰ μὴ ληφθῇ ἐπεικὲς τι ὑπὲρ αὐτῶν μέτρον, ἀποβαῖνον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, διότι, ἐνῷ παρ' αὐτῶν οὐδὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ μὴ διαλυομένων τῶν συναλλάγματων, θέλει κατορθωθῇ νὰ ληφθῇ καὶ πρόνοια τις περὶ διαθέσεως τῶν κτημάτων τούτων. Καὶ ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ συναλλάγμα τῶν ἐκμισθώσεων τούτων καὶ ἀπὸ τοῦδε θεωρεῖται διατελειμένον, ἐπιληφθέντος τοῦ δημοσίου τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων τούτων προσόδων, μηδὲν δ' εἰς ταύτην ἀναμεινυμένων τῶν ἐκμισθωτῶν· ἀπ' οὗ δὲ, διὰ τοῦ περὶ καθυστερούντων ψηφισθέντος νομοσχεδίου, ἐλήφθη ἐπεικὲς μέτρον ὑπὲρ τῶν ἐξ ἀπλῶν ἐνοικιάσεων μέχρι τοῦ 1844 ὀφειλετῶν, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ληφθῇ τοιοῦτον καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ πολυετῶν τοιούτων ἐκμισθώσεων καθυστερούντων, ἀξίων ἐπεικειᾶς ἴσως

πλείονος διὰ τὴν εἰδικὴν κατάστασιν τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἐπιφυλαζόμενος δὲ νὰ φέρῃ περαιτέρω ἐφ' ἐκάστης τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, ἐπρότεινε νὰ κριθῇ αὐτὸ ἤδη ὡς συζητητέον καὶ τυπωτέον.

Παραδεχθεὶς τῆς Βουλῆς τὴν πρότασιν ταύτην αὐτοῦ, ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οικογενειῶν νόμου, καὶ, ἀνακεφαλαιώσας τὴν χθὲς ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου αὐτοῦ γενομένην συζήτησιν, ἐξέθηκεν, ὅτι, κατὰ τὴν ἐτέραν τῶν ἐν τῇ γενομένῃ χθὲς συζητήσει γνώμων, προτείνεται ἡ τοῦ ἄρθρου ἐπιψήφισις ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἔχει, κατὰ δὲ τὴν ἄλλην ἢ τῶν παραγράφων α', γ' καὶ δ' αὐτοῦ ἀπάλειψις.

Μετὰ τὸν τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην χθὲς ὑποσημειῶντα, ἐκθέντα, ὅτι ἐπιθυμεῖ μὲν νὰ ἀπαλειφθῇ ὁ § 6', φόβῳ ὅμως μὴ ἡ τοιαύτη τροπολογία ματαιώσῃ τὴν τοῦ νόμου ἐπιψήφισιν, καὶ λόγῳ, ὅτι αἱ μὲν ὑπάρχουσαι ἐθνικαὶ σταφίδαμπέλαι μικρᾶς εἰσὶν ἐκτάσεως μὴ ὑπερβαίνουσας τὰ 1000 στρέμματα, οἱ δ' ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες εἰσὶ πάντες διατελειμένοι δι' ἐκμισθώσεως πολυετοῦς, δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν τοῦ παραγράφου ἀπάλειψιν, ἀφινόμενος εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑπαγάγῃ καὶ τὰ κτήματα ταῦτα, ἐὰν ἐγκρίνῃ, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰς προικοδοτήσιν ὑποκειμένων.

Ἡρώτησεν ἄλλος, ἂν εἰς προικοδοτήσιν θέλουσιν ὑπάγεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἐκ τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων σταφίδαμπέλων, αἱ μετὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν ἀποδοθησόμεναι εἰς τὸ δημόσιον ἡμίσεις αὐτῶν μερίδες· διότι κατὰ διάταγμα τι, τῷ 1837 ἐκδομένον καὶ ἰσχὺν νόμου ἔχον, αἱ ἐπ' ἐθνικῶν γαιῶν γενομένην ὑπὸ ἰδιωτῶν φυτεῖαι θέλουσι διανεμηθῇ ἐξ ἴσου μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐμφυτευσάντων.

Εἰς τοῦτον δ' ἀπάντησεν εἰς μὲν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο προβλέπει περὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου ὑπαρχουσῶν ἤδη σταφίδαμπέλων· ὅταν δὲ πληρωθέντος τοῦ χρόνου γένηται καὶ ἡ τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων διανομή, καὶ αὗται, ὑποβαλλόμεναι τότε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου, θέλουσιν ὑποκίμει εἰς τὴν αὐτὴν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν τύχην. Ἄλλος δ' ὅτι τὰ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων τούτων σταφίδαμπέλων διάταγμα, ἔχον ἰσχύιν νόμου, διατελεῖ ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ὥς ἂν νέος τις νόμος ἐπέλθῃ· ὅταν δὲ αἱ εἰς τὸ δημόσιον ἀναλογουσι

μερίδες αὐτῶν υποβληθῶσι μετὰ τὴν διανομὴν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, τότε καὶ περὶ αὐτῶν ἴδιον θέλει ληφθῆ μέτρον.

Ἄλλος δ' ἐκθείς, ὅτι ὑπάρχει καὶ ἑτέρα τις τάξις ἐθνικο-ιδιοκτητῶν ἀγρῶν εἰς Εὐβοίαν, οἱ καλλιεργηταὶ τῶν ὁποίων πληρόνους φόρον ἐπικαρπίας δέκα μόνον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀντὶ τοῦ συνήθως 15 ἐπὶ τοῖς ο/ο, ἔχοντες ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα ἀγοραπωλησίας καὶ μεταφέροντες κατὰ συνέπειαν διὰ συναλλαγμάτων τοιούτου τὰ τοιαῦτα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα εἰς ἄλλους, πρότερον, ἐάν οἱ τοιοῦτοι ἐθνικοιδιοκτῆται ἀγροὶ ὑπάγονται εἰς τὴν τάξιν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου τούτου εἰς προικοδότησιν υποκειμένων κτημάτων. Ἐπρότεινε δὲ, ἵνα διὰ τινος τροπολογίας ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικοιδιοκτητῶν φουτῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1837 Β. διατάγματος, διατιθεμένου τῆς ἐξ αὐτῶν ἐπιθαλούσης μετὰ τὴν διανομὴν εἰς τὸ δημόσιον μερίδος εἰς προικοδότησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἵνα μὴ ἄλλως, ἐξαιρουμένης τῆς τάξεως ταύτης τῶν ἀγρῶν ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῶν εἰς προικοδότησιν ὑπαγομένων, κατασταθῇ ἡ τῶν καλλιεργούντων αὐτοὺς θέσις χεῖρων τῆς τῶν ἄλλων ἀπλῶν καλλιεργητῶν.

Μετὰ τινὰ παρατηρήσαντα, ὅτι τοῦτο ὡς γενικὸν κατατάσσει εἰς προικοδότησιν πάντα τὰ μὴ βετῶς ἐξαιρούμενα κτήματα μ' ὅλον ὅτι δὲ τὸ δημόσιον δὲν ἔχει πολλὰ κτήματα κοινὰ μετ' ἄλλων πλὴν τινων ὑδρομύλων, μ' ὅλον τοῦτο, καὶ ἐάν κοινὰ τοιαῦτα ὑπάρχωσιν, ὁ κατέχων θεωρεῖται ὡς κατὰ παρακλήσιν κάτοχος πληρόνων φόρον ἐπικαρπίας, καὶ, εἰ μὲν τὸ κτήμα διαιρετὸν τυγχάνει, ἡ μετὰ τὴν διανομὴν μερίς τοῦ δημοσίου ὑπάγεται εἰς προικοδότησιν, εἰ δ' οὐ ὁ κατέχων προτιμᾶται παντὸς ἄλλου ἵνα διὰ τοῦ κτήματος τούτου προικοδοτηθῇ. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐκτεθεῖσα τῶν ἀγρῶν τάξις ὑπάγεται εἰς τὰ ἀδιάθετα ἐθνικά κτήματα, περὶ ὧν γενικῶς ἐν ἀρχῇ τὸ ἄρθρον διατάσσει.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι περὶ ἄλλου τινος πρόκειται, ἥτοι περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐγκαταλειφθέντων ἐκείνων ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων τὴν καλλιεργετικὴν ἰδιότητα οἰκοθεν ἀνέλαβον, καὶ τὰ ὁποῖα οἱ φορολογικοὶ νόμοι θεωροῦσιν ὡς ἐθνικοιδιοκτήματα, τὴν πληρωμὴν φόρου ἐπικαρπίας διπλασίου τοῦ ἐγγείου εἰς τοὺς καλλιεργούντας αὐτὰ ἐπιβάλλοντες. Καὶ ὅτι καὶ περὶ τούτων πρέπει νὰ διαλάβῃ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον,

ἐξαιροῦν ὡς εἰκὸς αὐτὰ τῆς προικοδοτήσεως, ὥς ἂν δ' εἰδικῶς νόμου προσδιορισθῇ τὸ ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν καλλιεργητῶν.

Μετὰ τὸν τὴν περὶ τούτων ἐρώτησιν προτείναντα, ἐπεξηγήσαντα αὖθις, ὅτι ἐν Εὐβοίᾳ ὑπάρχον ἐπὶ Τουρκοκρατίας κτήματα τινὰ, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι κατ' ἀποκοπὴν ἐπλήρουν τότε ἐφ' ἑκάστου εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ὠρισμένον ποσόν, ἔχοντες ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως· ἐπὶ τούτων δὲ, περιελθόντων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν τῶν ὀθωμανῶν ἐξουσίαν, ἐτάχθη ὡς φόρος ἐπικαρπίας πληρωτέος παρὰ τῶν κατόχων δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν. Καὶ ὅτι περὶ τῆς τάξεως ταύτης τῶν ἀγρῶν ἠρώτησε, προτείνας νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰς προικοδότησιν υποκειμένων, καθὼς μὴ ἀνήκοντες ἐξ ὁλοκλήρου ἀλλ' ἐξ ἡμισείας οὕτως εἰπεῖν εἰς τὸ δημόσιον, ἵνα μὴ παρατεινῇται ἐπ' ἄπειρον ἡ ἀβεβαιότης τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τῶν κατόχων, καὶ καθίσταται ἡ θέσις αὐτῶν χεῖρων τῆς τῶν ἄλλων ἀνευ οὐδενὸς δικαιώματος κατεχόντων ἐθνικά κτήματα.

Ἀντειπόντος δὲ τινος ὅτι τοιαύτῃ κτημάτων κατηγορίᾳ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, μιᾶς οὐσῆς τῆς ἀπὸ τῶν κτημάτων ὧν πληρονομένης εἰς τὸ δημόσιον ἐπικαρπίας τῶν 15 ἐπὶ τοῖς ο/ο. Καὶ ὅτι, ἂν τὸ δημόσιον λαμβάνῃ ἀπὸ τινος τὴν ἥμισιν ἐπικαρπίαν, ἥτοι 7 1/2 ἐπὶ τοῖς ο/ο, προέρχεται τοῦτο ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθείσης αἰτίας, κληρονομήσαν τὴν εἰς τὸν ὀθωμανὸν ἀνέκυψαν ἥμισιν μερίδα τῆς τοῦ κτήματος κυριότητος· τὰ δὲ κτήματα ταῦτα, ἂν μὲν διαιρετὰ ᾖσι, διαιροῦνται, καὶ ἡ τοῦ δημοσίου μερίς ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰς προικοδότησιν υποκειμένων κτημάτων, εἰ δ' οὐ διατηροῦνται ἐξ ἀνάγκης κοινὰ.

Ἐξέθηκεν ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀφορμὴ αὐτοῦ ἦτο νὰ προβλεπῇ περὶ τῆς τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν ἀποκαταστάσεως διὰ προσκτήσεως γαιῶν, καὶ νὰ προσδιορισθῇ κατὰ συνέπειαν τὰ τῆς προσκτήσεως ταύτης ἐπιδικαιωτικὰ δημόσια κτήματα, πᾶς κανονισμὸς τῶν εἰς ἑκάστην τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἀναγομένων εἰδικῶν περιπτώσεων θέλει γίνεσθαι κατὰ παράθεσιν τῶν ὁρίων τῆς προκαλεσάσης αὐτὴν ἀφορμῆς· διότι ἀλλαχοῦ μὲν ὑπάρχουσι κτήματα τινὰ, ἐγκαταλειφθέντα μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, παραληφθέντα δὲ ὑπ' ἰδιωτῶν, πληρόντων διὰ τοῦτο λόγῳ ἐπικαρπίας 10 μόνον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ὅλα ἐξέθηκε τις τῶν προαγορευσάντων, ἀλλαχοῦ

δὲ φυτεῖαι ὑπάρχουσι διάφοροι ἐφ' ὧν ἐπίσης ἰδιώται προσεκτέ-
σαντο δικαίωμα τι ἐκ τῆς ἐμφυτεύσεως ἢ καλλιεργείας, καὶ
ἀλλοχοῦ διάφοροι ἄλλαι τάξεις δημοσίων τοιούτων κτημάτων.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν σταφιδοφυτειῶν καὶ ἀμπελοφυτειῶν ὑπάρχει
ἤδη ἐν πλήρει ἰσχύϊ ὁ ὑπὸ τινων μνημονευθεὶς ἀνωτέρω νόμος,
περὶ τῆς μετὰ τῶν ἰδιωτῶν διανομῆς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου,
καὶ ταύτης γενομένης κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον ἢ εἰς τὸ δημό-
σιον ἀναλογίσουσα μερὶς θέλει διατεθῆ ῥηθῆναι εἰς προικοδό-
τησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν ὑπ' αὐτῶν
δὲν ἐξαίρεται αὐτῆς· περὶ δὲ τῶν εἰς τὰς ἐκτεθείσας ἄλλας
διαφόρους κατηγορίας ὑπαγομένων δημοσίων κτημάτων, ἴδιος
θέλει προκαλεσθῆ νόμος ἵνα προσδιορίσῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν μερίδα
τοῦ δημοσίου ἐν περιπτώσει διανομῆς, διότι, ἂν τὸ τιμὸν τῆς
σταφιδοφυτείας καὶ ἀμπελοφυτείας ἐπέβαλεν ὁ ὑπάρχων νόμος
εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν αὐτῶν, ὀλιγωτέραν ταύτης μερίδα πρέπει
νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ἄλλως τὰς ἐθνικὰς γαίας καλλιεργῆσαντα
δι' ἐμφυτεύσεως π. χ. δένδρων, ὥς μὴ ὑποβληθέντα εἰς τοσαύ-
τας δαπάνας. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ διαφοραὶ αὗται τῶν κτημά-
των κατηγορίαι δὲν κείνται ὑπὸ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ δημοσίου
διάθεσιν, τῶν κτημάτων ἀντικόντων κοινῶς εἰς τὸ δημοσίον
καὶ ἰδιώτας, διὰ τοῦτο πάντα ταῦτα ἐξαίρουνται τοῦ παρόντος
νόμου, προβλέποντος περὶ τῶν ὅλων ἀδιαθέτων.

Καὶ πάλιν ἕτερος ἐπεξηγήσας τὴν περὶ ἐθνικοῖδιοκτητῶν
ἀγρῶν γενομένην ἐρωτήσιν ἐκθεῖς, ὅτι ἐν Κερυστίᾳ ὑπάρχουσιν
ἀγροὶ τινες, ὑπὸ ἰδιωτῶν γεωργούμενοι, ἐφ' ὧν οὐδὲν ἰδιοκτη-
σίας δικαίωμα ἐξασκεῖ ἡ Κυβέρνησις· ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπὸ τὴν
Τουρκικὴν ἐξουσίαν οἱ ὀθωμανοὶ ἀπῆλθον παρὰ τῶν κατεχόντων
αὐτοὺς νὰ λαμβάνωσιν ὡρισμένον τι κατ' ἀποκοπὴν πασῶν
δικαιωμάτων γεωμετρίως, ἀντὶ τοῦ ὅπου ἐφαίνοντο προσπα-
τεῦντες αὐτοὺς, ἔχοντες ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τούτων καὶ τὸ δικαίω-
μα τῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρ-
νησις διαδεχθεῖσα αὐτοὺς ἔκρινεν ἄδικον νὰ ὑποβάλλῃ αὐτοὺς εἰς
τὴν γενικὴν τῶν ἐθνικῶν κτήματα κατεχόντων κατηγορίαν, καὶ
ἀπῆλθε παρ' αὐτῶν ῥῶρον ἐπικαρπίας μόνον δέκα ἐπὶ τοῖς 100.
Καὶ ὅτι, ἐπὶ τούτων περιστραφείσης τῆς προγενομένης ἐρωτή-
σεως, πρέπει νὰ ληφθῇ ἀληθῶς πρόνοια, ἵνα παύσῃ τὸ ἀνόμιμον
τοῦτο, ὅπως καὶ τοῦ ἑαυτοῦ τούτου ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται
καὶ τὸ δημοσίον γνωρίσῃ ποῖαν μερίδα τοῦ δικαιώματος τῆς
ἐπ' αὐτῶν κυριότητος ἔχει.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι γενικῶς μὲν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον

μόνον διὰ συναγωνισμοῦ δύναται τις νὰ προσκτήσῃται τὴν ἀνα-
λογίζουσαν αὐτῷ προικοδοτήσιν, κατ' ἐξαιρέσιν δὲ διὰ τοῦ §
ε. τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀγροῦ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπ' ἐθνικῶν
γηπέδων αὐθαιρέτως οἰκοδομήσαντας οἰκίας, μύλους, ἐργαστή-
ρια καὶ τὰ τοιαῦτα νὰ λάβωσιν αὐτὰ εἰς προικοδοτήσιν καὶ
κατ' ἐκτίμησιν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν ἐιδικὴν
ταύτην περίπτωσιν ὑπῆρχε τις περιπλοκή, τὴν ὅποιαν ὁ τὸ
νομοσχέδιον προτείνας διέλυσε, εἰσαγαγὼν ὑπὲρ τῶν κατόχων
τὸ ἐξαιρητικὸν τῆς ἐκτιμήσεως μέτρον· ἀλλ' ἂν δὲν ἦτο δυνα-
τὸν νὰ γένηται ἄλλως, ἀφ' οὗ τοῦτο ὑπὲρ αὐτῶν εἰσηγάγεον,
ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ ὄφειλε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐξαιρέσιν ταύτην
καὶ ὑπὲρ τῶν τοὺς ἐθνικοῖδιοκτητῶν τούτους ἀγροὺς κατεχόν-
των, εὐρισκομένων εἰς καλλυτέραν ἐκείνων θέσιν, ὥς στηρίζοντων
τὰ ἑαυτῶν δικαίωματα, οὐχὶ ὡς ἐκεῖνοι εἰς αὐθαίρεσίαν, ἀλλ' εἰς
συμφωνίαν τινὰ μετὰ τῶν ὀθωμανῶν προϋπάρχασαν. Καὶ ὅτι
τοιαύτης ἐξαιρετικῆς κατηγορίας δὲν εἶναι μόνοι οἱ ἐν Εὐβοίᾳ
ἀγροὶ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐν παντὶ τῷ νομῷ τῆς Μεσσηνίας γενομέναι
ἐμφυτεύσεις ἐθνικῶν γαιῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν, μὴ λαβόντων αὐτάς
αὐθαιρέτως ἀλλὰ τῇ ἀδείᾳ καὶ συγκαταθέσει τοῦ δημοσίου·
διότι, ἂν διὰ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τῆς ἐκτιμήσεως μέτρου ἀποδί-
δῇται δικαίωμα τι εἰς τοὺς αὐθαιρέτως οἰκοδομήσαντας ἐπὶ τῶν
ἐν § ε. γηπέδων, κατὰ πλείονα λόγον πρέπει τοιοῦτον ν' ἀπο-
δοθῇ εἰς τοὺς τοιοῦτους ἐμφυτευτάς.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἰδιαιτέρα κατηγορία τῶν ἐν Εὐβοίᾳ
κτημάτων πηγάζει ἐκ συμφωνιῶν, γενομένων μετὰ τῶν ὀθω-
μανῶν, εἶναι δ' ἄγνωστον ἂν αἱ τῆς τότε κυβερνήσεως συμφω-
νίαι δύνανται ἤδη νὰ ἰσχύωσιν ἀπέναντι τοῦ φορολογικοῦ νόμου,
καθ' ὃν ἐπιβάλλεται ῥῶρος ἐπικαρπίας 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Καὶ
ὅτι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐθνικοῖδιοκτητῶν, περὶ ὧν ὁ προαγο-
ρεύσας ἀνέφερε καὶ ὁ § ε. προβλέπει, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ
ὑπὸ συζήτησιν ἔχει γινώσκον ὁ περὶ τούτων λόγος· περὶ δὲ
τῶν ἐν Εὐβοίᾳ, πρὶν ἢ ληφθῇ μέτρον τι, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ
προηγουμένως ἡ φύσις τῆς δουλείας εἰς ἣν κείνται, τὴν μερίδα
τῆς κυριότητος τὴν ὅποιαν τυγχόν οἱ κάτοικοι ἔχουσι, καὶ
τούτων μὴ ὄντων γνωστῶν οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ δύναται
νὰ διαταχθῇ.

Ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι ἐπόμενον ἦτον νὰ ληθῶσι πολλὰ
κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ νόμου τούτου συζήτησιν, ἐπισπευδάντων
πάντων ἵνα δι' αὐτοῦ θεραπευθῶσι τὰ πολλὰ συγκρούμενα
συμφέροντα· ἐπειδὴ ὅμως, ἐκ τῆς ἐπιθυμίας, ἵνα πάντα δι' αὐτοῦ

προβλεφθῶσι, δύναται ν' ἐπέλθῃ καὶ ἡ τοῦ ὅλου νόμου ματαίωσις, διὰ τοῦτο πρέπει μετὰ φειδῶς νὰ προβαίνωσιν οἱ τοῦτον ψηφίζοντες. Ὅτι περὶ μὲν τῶν ἐν Εὐβοίᾳ κτημάτων ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, περὶ δὲ τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ φυτειῶν ἐπιφέρει οὕτως, ὅτι τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ φαίνεται, ἀπέκλεισε τὴν δι' ἐκτιμῆσεως παραχώρησιν τῆς προικοδοτήσεως καταδεχθεῖσαν ἐκ τῆς πείρας λίαν ἐπιζήμιον εἰς τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα, παρεδέχθη δ' αὐτὴν μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου· διότι, προκειμένης τῆς προικοδοτήσεως τῶν ἐν § ε' κτημάτων, ἡ μὲν ἀξία τοῦ γηπέδου δὲν ἔδυνάτο πλέον νὰ ᾖ γινωστή, ἡ δὲ εἰς τοὺς οἰκοδομήσαντας ἀπότισις τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἐξόδων ἤθελε καταταθῇ δυσχερὴς καὶ καταχρήσεων παραγωγός. Ὅτι τὴν διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους εἰσαχθεῖσαν ἐκτίμησιν ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ § ε' καὶ ἕτερος προὐκάλεισε λόγος, ὅτι τὸ δικαίωμα τὸ ὅποιον οἱ τοιοῦτοι οἰκοδομήσαντες ἀπέκτησαν ἤδη, ἵνα λάβωσι τὰ ἐθνικὰ ταῦτα γήπεδα δι' ἐκτιμῆσεως, δικαίωμα τὸ ὅποιον παρεχώρησεν αὐτοῖς ὁ ὑπάρχων περὶ προικοδοτήσεως νόμος τοῦ 1838, καὶ τὸ ὅποιον ἐπραγματοποιήθη ὑπὲρ αὐτῶν καὶ πρὶ καὶ μετὰ τὴν μεταβολήν· ἄλλως τε τὴν ἐκτίμησιν ἐπέβαλεν ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων καὶ αὐτὴ ἡ ἀνάγκη, μὴ οὕσης δυνατῆς τῆς διανομῆς, ἐν ᾗ ἡ τῶν φυτειῶν, τῶν ὁποίων ὁ προαγορεύσας ἐμνήσθη, εἶναι πρόχειρον μέσον πρὸς ἀπόδοσιν ἑκάστῳ τοῦ ἀνήκοντος. Καὶ ὅτι τέλος τὰ ἐν τῷ § ε' κτήματα δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φυτειῶν καὶ τῶν τοιούτων· διότι, γινόμενης ἐκτιμῆσεως ἐπὶ σταφυλεῖου π. χ. πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ οὐχὶ ἡ τῆς γῆς ἀξία ἀλλὰ τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκον μέρος, ἔχοντος τοῦ δημοσίου ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα διανομῆς κατὰ τὸ διάταγμα τοῦ 1837, ἐπίσης δὲ καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως πεφυτευμένης ἐξ ἐλαιῶν ἢ συκαμινῶν, εἰς τὴν ἐμφυτευσιν τῶν ὁποίων ὀλιγώτερα απαιτοῦνται ἐξοδα, πρέπει πρὶ τῆς ἐκτιμῆσεως νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀναλογουσα μερὶς εἰς τὸ δημόσιον, δικαιούμενον νὰ λάβῃ πλέον τοῦ ἡμίσεως ὅσον ἐκ τῶν σταφυδοφυτειῶν λαμβάνει, ἐν ᾗ ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ § ε' δὲν ἔχει οὕτως.

Ἀντίθεν ὁ προτείνας ἵνα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ § ε' καὶ αἱ φυτεῖαι τῆς Μεσσηνίας, ὅτι ἀληθῶς κατ' ἐξαιρέσιν ἐπετράπη ἡ ἐπ' ἐκτιμῆσει παραχώρησις, μὴ οὕσης ἄλλης διεξόδου· μ' ὅλον ὅτι ἔδυνάτο νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν γηπέδων οἰκοδομὴ, ἀνεγερθεῖσα ἀνεῦ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ δημοσίου. Ὅτι ὁ ἰσχυρισμός τις περὶ τῆς μὴ ὑπαγωγῆς

εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐθνικοῦδιοκτῆτων ἀγρῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν εἰσὶ γνωσταὶ αἱ μετὰ τῶν ὀθωμανῶν ἰδιαιτέραι τῶν κατόχων συμφωνίαι, δὲν εἶναι ἀληθές· διότι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διαδεχθεῖσα τοὺς ὀθωμανοὺς κατήργησε πάσας τὰς συμφωνίας ἐκεῖνας, θεωρήσασα τοὺς ἀγροὺς ἐθνικοῦδιοκτῆτους καὶ χεῖρωνα καταστήσασα τὴν τῶν κατόχων θέσιν· ὅταν δὲ τὸ δημόσιον, μὴ σέβασθῃ τὰς συμφωνίας ἐκεῖνας, ἐκήρυξε διὰ τῶν απαιτήσεων τοῦ ὅτι κατέχει τὴν κυριότητα τοῦ ἐδάφους τῶν ἀγρῶν ἐκείνων, καὶ ἀφίησιν εἰς τοὺς κατόχους μόνον τὴν τῶν δένδρων, τότε δύναται ἐπίσης νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ἡ τοῦ ἐδάφους ἀξία, ὡς δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ἡ τῆς ἐκτάσεως ἐκείνης, ἐφ' ἧς εἰς ἐρώτευσιν σταφυλεῖου ἢ ἄλλος ἀνέγειρεν ὑδρομύλον. Ὅτι ἐπίσης ὁ ἰσχυρισμός ἑτέρου περὶ τῆς δι' εἰδικοῦ νόμου διατάξεως τῶν περὶ τούτου δὲν εἶναι ἐπίσης ἰσχυρός· διότι, ὡς διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ἡ Βουλὴ προτίθεται νὰ δειχθῇ εὐεργετικὴ εἰς τινὰ τάξιν, οὕτω δύναται νὰ δειχθῇ καὶ εἰς ἑτέραν, ἥτις ἡ δὲν θέλει μετασχεῖ ποσὴς τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι θέλει προταθῇ ποτε ὁ εἰδικὸς περὶ αὐτῶν νόμος, μηδέποτε πραγματοποιηθεῖσαμένη, ἡ θέλει προῦν νὰ ὑποβληθῇ ἐξ ἀπελπισίας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑποκύπτουσα εἰς ζημίας. Καὶ ὅτι διὰ ταῦτα, οἰονδήποτε μέτρον ληρῇ περὶ τῶν ἀνεῦ ἀδείας οἰκοδομησάντων, πρέπει νὰ ληρῇ καὶ περὶ τῶν κατόχων τῶν ῥηθέντων ἀγρῶν, καὶ περὶ τῶν δι' ἀδείας ἐμφυτευσάντων, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης διαφορᾶς ἢ ὅτι οἱ μὲν αὐθαίρετως οἱ δὲ δι' ἀδείας ἐνέργησαν· διότι ἄλλως, ἀναβαλλομένου τοῦ περὶ τῶν ἐμφυτευσάντων μέτρου ἐπ' ἄλλοτε, πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἐπίσης καὶ τὸ περὶ τῶν οἰκοδομησάντων διὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ § ε'. ἡ καὶ νῦν πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ ἡ τῆς Βουλῆς προσοχὴ ἐπὶ τοῦ παραδεκτοῦ τοῦ § ε' ὑπὲρ τῶν δι' ἀδείας οἰκοδομησάντων ἢ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνεῦ ἀδείας, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὑπὲρ τῶν μέχρι τίνος ἐποχῆς οἰκοδομησάντων οὕτως αὐθαίρετως, ἢ ἀπολύτως ὑπὲρ αὐτῶν.

Μετὰ τὸν εἰσαγητὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκθέντα, ὅτι, ἐπιψηφισθείσης τῆς γενικῆς τοῦ 3 ἄρθρου ἀρχῆς περὶ τῆς εἰς προικοδοτήσιν ὑπαγωγῆς τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν κτημάτων, προσέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὰς ἐν τοῖς παραγράφοις τοῦ 3 ἄρθρου ὑπαρχούσας ἐξαιρέσεις αὐτῆς· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπελήφθη ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ § ε' συζητήσεως, διὰ τοῦτο ἀναρμυδῶς ἐλέγχθησαν τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῶν κατεχόντων τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ ἀγροὺς καὶ τῶν ἐμφυ-

τευσάντων τὰς ἐν Μεσσηνίᾳ γαίας. Καὶ ὅτι, ἐπεὶ δὴ καὶ τὰ κτήματα ταῦτα δὲν εἶναι ἀράτως ἐθνικά, δὲν δύνανται κατὰ τὴν γενικὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς προικοδοτήσιν.

Ἀντίπτειν ἕτερος, ὅτι εἰς τρεῖς γενικὰς κατηγορίας ὑπάγονται αἱ διάφοροι γαίαι α) εἰς τὴν τῶν καθαρῶς ἐθνικῶν γαιῶν, β) εἰς τὴν τῶν ἐμφυτευθεισῶν καὶ γ) εἰς τὴν τῶν γηπέδων. Ὅτι ἀληθῶς καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Θήβαις ἐξησκεῖτο παρὰ τῶν ὀθωμανῶν τυραννία μείζων ἢ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ἐπαρχιῶν, ἐξ οὗ καὶ ἐν αὐταῖς οἱ ὀθωμανοὶ κατώρθωσαν ἵνα γείνωσι κύριοι πασῶν τῶν γαιῶν. ἂν δὲ τινες τῶν Ἑλλήνων τότε ὑπελείποντο ἐπὶ ἰδιοκτητῆται, ἡνάγκάζον αὐτοὺς ἵνα ἐκτὸς τῶν ἄλλων πληρώσωσιν αὐτοῖς ποσὴν τι κατ' ἀποκοπὴν ἐφ' ἑκάστου κτήματος, λόγῳ μὲν ἰδίας προστασίας αὐτῶν, πράγματι δὲ φόρου φεουδαλικοῦ· ἀλλ' ἡ ταῦτα διαδεχθεῖσα Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ διαδεχθῇ καὶ τὰς φεουδαλικὰς ταύτας προσοδεύσεις. Ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει πρὸ παντός νὰ ἐξετασθῇ, ἂν ᾖναι δικαίᾳ ἡ ἐξασκουμένη αὐτῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων φορολογία ἢ οὐ, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει νὰ κανονισθῇ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ νὰ παύσῃ. Οὐδεμίαν δὲ σχέσιν ἔχουσι τὰ ἐν τῷ § ε. κτήματα μὲ τὰς ἐμφυτευθείσας γαίας, ἐφ' ὧν πρὸ παντός ἄλλου πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκουσα μερίς αὐτῶν· περὶ τοῦ κανονισμοῦ δὲ τούτου ὀφείλει νὰ προνοήσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐν τάχει, ὥς καὶ περὶ τῶν ἐν Τροιζηνίᾳ ὑπὸ εὐαρίθμων κεφαλαιούχων κατακτηθεισῶν ἐπ' εὐτελεστάταις τιμαῖς πρὸ πολλοῦ γαιῶν, ἐκ τῆς κατακτήσεως τῶν ὁποίων ἀπεκλείσθησαν ὅλως οἱ Τροιζήνιοι μὴδὲ σπιθαμὴν γῆς ἔχοντες, καὶ τῶν ὁποίων ἡ πώλησις μ' ὅλον ὅτι ὥς λέγεται ἡκυρώθη δι' ἀποφάσεως ἐθνικῆς υφίσταται ὅμως ἐτι.

Ἐπακτέλεσεν ὁ περὶ τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ φυτειῶν ἀγορεύσας, ὅτι οἱ τὴν πρότασιν αὐτοῦ ἀντικρούσαντες τὸ ἐξῆς ἀνένηγκαν ἀτοπὸν ἥτοι ἐκ δύο κατασχόντων ἐθνικὰς γαίας, ὁ μὲν εὐπορίων, καὶ διὰ τοῦτο οἰκοδομήσας ἡ μηχανὴν μύλου ἀνεγείρας, νὰ ὠφελῇ ἐκ τῆς δι' ἐκτιμήσεως παραχωρήσεως, ὁ δὲ πένης, καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐργασίας φυτεύσας, νὰ τιμωρῇ, στερούμενος τοῦ εὐεργετήματος τούτου.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε μετὰ τὰ λεχθέντα ν' ἀποφανθῇ ἐφ' ἑκάστου τῶν παραγράφων τοῦ ἀρθροῦ, καὶ παραδεχθεῖσα τὴν γενικὴν αὐτοῦ ἀρχὴν, ἐνέκρινεν ἐπίσης καὶ τὰς διὰ τῶν παραγράφων α, β, γ καὶ δ, ἐπιφερομένας ἐξαιρέσεις αὐτῆς, ἀνακαλέσαντος τοῦ εισηγητοῦ

τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐπὶ τοῦ § β'. προταθεῖσαν ὑπ' ἐκείνης γνώμην.

Ἐπὶ δὲ τοῦ § ε., ὁ μὲν τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς ἐπρότεινε, ἵνα μὴ ἀποφασισθῇ τι ἐπ' αὐτοῦ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀρθροῦ 36, μετ' οὗ στενῶς συνδέεται, ἡ ἀναβαλλομένη τῆς ἐπὶ τοῦ παραγράφου τούτου ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἕως ἂν καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 36 συζήτησις προτεθῇ, ἡ ψηφισομένου ἤδη καὶ τοῦ ἀρθροῦ 36.

Πρὸς ταῦτα ὁμῶς εἰς μὲν παρετήρησεν, ὅτι οὐδὲν ταῦτα ἔχουσι καινὴ· διότι ἡ μὲν τῶν οἰκιῶν καὶ ἐργαστηρίων ἐπ' ἐθνικῶν γηπέδων οἰκοδόμησις ὑπῆρξεν ἀνάγκη ἐπιβεβλημένη μετὰ τὸν ἀγῶνα, πυρποληθεισῶν κατ' αὐτὸν πασῶν τῶν οἰκιῶν τε καὶ τῶν ἀγορῶν, ἡ δὲ τῶν φυτειῶν ἐμφύτευσις ἐγένετο ἐπ' ἐλπίδι ἰδίας ὠφελείας. ἕτερος δ' ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ μόνον ὁ § ε., καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 36 συζήτησιν προτιθεσθαι ἡ σκέψις, ἂν πρέπη νὰ ληρῇ τι μέτρον περὶ τῶν ἐπὶ τῶν γηπέδων οἰκοδομῶν.

Προτείναντός τινος νὰ ἀπαλειφθῇ διὰ τοῦτο ἡ τελευταία τοῦ § ε. περίοδος, ἀρκομένη ἀπὸ τῶν λέξεων ἀλλὰ ταῦτα θέλουσι παραχωρηθῇ κ. τ. λ. Ἀντίειπεν ἄλλος, ὅτι οὕτως ἐξαιροῦνται ὅλως τῆς προικοδοτήσεως τὰ ἐν τῷ παραγράφῳ τούτῳ ἐθνικά κτήματα.

Μετὰ τινὰ καταδείξαντα τὴν ἀνάγκην, ἵνα ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ παραγράφου συζήτησις, ἕως ἂν προτεθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 36. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς τοῦ παραγράφου πρότασιν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ § ς., παρατηρήσαντός τινος, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ παρεντινθῶνται ἐκάστοτε προσκλήματα περὶ τὴν τῶν προικοδοτήσεων πραγματοποιήσιν, λόγῳ ὅτι ἡ ἑκτασις τῆς ὁποίας ἡ παραχώρησις θέλει πρόκειται εἶναι προωρισμένη πρὸς προίκασιν τοῦ Β. Στέμματος· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη, ἵνα διὰ νόμου προσδιορισθῶσι πρότερον τὰ περὶ τούτου εἰδικῶς. Ἀπήντησεν ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι τὴν περὶ τούτου διατάξιν μετήνεγκεν ἐν τῷ ὑπο συζήτησιν ἀρθρῷ ἐκ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως ὑπάρχοντος ἐν ἰσχύϊ νόμου· καὶ ὅτι, καὶ ποι ταύτης ὑπαρχούσης ἐκεῖ, οὐδὲν τοιοῦτον παρενετέθη πρόσκομμα.

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα καὶ τὸν § ς., ἐψηφίσεν οὕτω τὸ ὅλον τοῦ ἀρθροῦ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὑπολειφθέντος μόνον Πρακτ. Βουλ. β'. περιόδ. β'. συνόδ. τόμ. Γ'. 18

ἐκκρεμῶς τοῦ § 6. αὐτοῦ, ἵνα ἐξενέγκῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 36 συζήτησιν.

Ὁ πρόεδρος μετὰ τοῦτο, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ., ἀναβαλὼν τὴν συνέχειαν τῆς ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων ἀρθρῶν συζητήσεως ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν αὔριον γενησομένην συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Μ. λ. Χ. Μελέτης.
Εὐσρ. Μ. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΓ'.

Τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ γ' καὶ δ' μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ τὴν ἀλφαριθμητικὴν αὐτῶν τάξιν εἰσηγητάς, ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως 40.000 δραχμῶν νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Εὐμ. Μελετόπουλον, Μάρκον Βιτάλην, Π. Φάγκον, Ἰωάν. Χαταόπουλον καὶ Γ. Πετμεζῆν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ δεκλύσεως τῶν πολυετῶν ἐνοικιάσεων, τοὺς ΚΚ. Ἰωάν. Ζάρκον, Α. Δανόπουλον, Εὐστράτιον Παρίσην, Α. Ἀλεξανδρόπουλον καὶ Μ. Βαλέτταν, ἀποφεινόμενα συνάμα ὡς συζητητέας καὶ τὰς περὶ ναυπηγήσεως πέντε ἀτμοπλοίων καὶ περὶ συστάσεως τραπέζης ὑπὲρ τοῦ προϊόντος τῆς σταρίδος προτάσεις τοῦ ἐξ Αἰγιάλειας βουλευτοῦ Κ. Κλεομένους Οἰκονόμου. Ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ βουλὴ, εἰς ἀνταπόκρισιν τὴν κατὰ τὸν κανονισμὸν προσθήκην 4 μελῶν, ἀπεφάνησαν ἀρνητικῶς.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω α) ἑκθεσιν ἐπὶ πᾶσι ἐν γένει δοθείσων πρὸς τὸ σῶμα ἀναφορῶν, καὶ β) εἰδικὴν ἑκθεσιν ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν Α. Κρεσταντίτου ἀναφορᾶς τοῦ Σοφιοπούλου· ἔχουσι δ' οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

α) Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴ, λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὰς εἰσαχθείσας πρὸς τὴν βουλὴν ἀναφορὰς ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 236—259, γνωμοδοτεῖ.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 236 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ συντάξεων καταλόγου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἀτομικῶς τὴν ἀναφερομένην· νὰ ληφθῇ δὲ καὶ περὶ τῶν ὄρφανῶν θυγατέρων τῆς ὁμοῖα πρόνοια, ὅποια ἐλήφθη περὶ τῶν θυγατέρων καὶ ἄλλων μαρτύρων τῆς πατρίδος.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 237 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὁ αἰοίδημος Μούρτσιος ἦτον εἰς τῶν ἐνδόξων πρωταγωνιστῶν, καὶ ὅτι ἡ ἀναφερομένη οἰκογένεια ὑπάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν διασπῶν οἰκογενειῶν τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἐθνους· ὅτι διὰ μὲν τὴν χήριν νὰ προσδιορισθῇ ἀνάλογος μὲ τὴν τάξιν τῆς σύνταξιν, διὰ δὲ τὴν ὄρφανήν τῆς κόρης νὰ ληφθῇ πρόνοια νὰ ἐκπαιδευθῇ δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, ἐπιφυλαττομένου τοῦ καιροῦ τῆς προικοδοτικῆς τῆς.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 238 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν τῶν οἰκονομικῶν, διὰ νὰ μεταβιβασθῇ ἡ δεκαπεντάδραχμος σύνταξις τοῦ ἀποβιώσαντος ἀγωνιστοῦ Δήμου Ἀργυροκαστρίτου εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανά του.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 239 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ, περὶ τοῦ ἀναφερομένου Γεωργ. Βούττα ἀξιωματικοῦ, ἡ περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ μητρώῳ σύστασις τῆς ἐπὶ τῶν ἐκδολεύσεων ἐπιτροπῆς, συμφώνως μὲ τὴν δικαίαν αἴτησιν του.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 240 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπως δοθῇ αὐτῷ πρόχειρος χρηματικὴ περιθάλψις ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, νὰ ληφθῇ δὲ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν συντάξεων.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 241 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν τῶν οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν συντάξεων.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 242 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ χορηγήσῃ τῇ ἀναφερομένῃ ἀνάλογον βοήθειαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς θυγατρὸς τῆς.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 243 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν τῶν οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν συντάξεων καὶ ἐπενεχθῇ ἡ θεραπεία, ἣν ἐξαιτεῖται ὁ ἀναφερόμενος.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 244 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσω-
τερικῶν, καὶ νὰ δώσῃ ὁ ὑπουργὸς εἰς τὴν βουλὴν πληροφορίαν.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 245 νὰ σημειωθῇ ἐπ' αὐτῆς, ὅτι ἡ βουλὴ
εἶναι κατ' ἐξουσίαν προστάτης τῶν νόμων καὶ τῶν κοινωνικῶν
ἡθῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 246 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβού-
λιον, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν, καθόσον ἀφορᾷ τὸ συμφέρον
τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ τόπου καὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ γεωργικοῦ
κλάδου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 247 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβού-
λιον ἐπὶ ἐπιστροφῇ, καὶ νὰ προσκληθῶσιν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ τῶν
ἐσωτερικῶν, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν στρατιωτικῶν, νὰ ἐμφα-
νισθῶσιν εἰς τὴν ἀρέσκειαν ἐπομένῃ, μετὰ τὴν διευθύνειν τῆς ἀνα-
φορᾶς, συνεδρίασιν, διὰ νὰ δώσῃ λόγον ἕκαστος περὶ τοῦ ἐπι-
κρατοῦντος ἐμφυλίου πολέμου.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 248, νὰ προσκληθῇ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκο-
νομικῶν, διὰ νὰ δώσῃ κατὰ τὴν πρώτην, μετὰ τὴν διευθύνειν
τῆς ἀναφορᾶς, συνεδρίασιν πληροφορίας περὶ τῆς αἰτίας τῶν
κατοίκων Τροιζηνίας, ὥστε ν' ἀποφασισθῇ ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς
ἀπαλλαγὴν τοῦ λαοῦ ἐκείνου ἐκ τῶν καταπιεζόντων αὐτὸν
δαινῶν.

Αἱ ὑπ' ἀριθμὸν 249, 250 καὶ 251· νὰ προσκληθῇ καὶ αὐτὴς
ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν εἰς τὴν βουλὴν, διὰ νὰ δώσῃ
λόγον ἐν τάχει, περὶ τῶν δεινῶν βιαιοπραγιῶν τοῦ Σέιχου προ-
ξένου ἐν Σμύρῃ κατὰ τῶν ἐκεῖσε παρεπιδημούντων Ἑλλήνων.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 252· νὰ προσκληθῇ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξω-
τερικῶν, διὰ νὰ δώσῃ περὶ τῶν ἀναφερομένων τοῦ Μαλαζοῦ
Μιχαὴλ πληροφορίας, καθὼς καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια
ἐλαβε πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ πρὸς ἱκανοποίη-
σιν τοῦ παθόντος.

Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 253· νὰ προσκληθῇ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτε-
ρικῶν νὰ δώσῃ ἐν τάχει πληροφορίας εἰς τὴν βουλὴν, περὶ τοῦ
εἰς Κωνσταντινούπολιν παθόντος Ἑλλήνου ἀνημητρίου Ψάθη καὶ
περὶ τῶν ἐνεργηθέντων μέτρων πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς προσβλη-
θείσης Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος καὶ τοῦ πάσχοντος πολίτου.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 254· νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσω-
τερικῶν, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ἐπὶ τῆς αἰτίας τῆς
ἀναφερομένης.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 255, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξω-

τερικῶν, διὰ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἱκανοποίη-
σιν τοῦ παθόντος.

Αἱ ὑπ' ἀριθμὸν 256 καὶ 257· νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ
τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον ἡ περὶ προικοδοτήσεως αἰτησις
τοῦ ἀναφερομένου, ὡς πηγάζουσα ἐκ τῶν μητρώων κυρωθέντων
παρὰ τῆς ἐθνικοσυμβατικῆς καὶ οὕτως δικαίας· νὰ λάβῃ δὲ καὶ περὶ
αὐτοῦ ἰδίως πρόνοιαν τὸ ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 258, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσω-
τερικῶν, διὰ νὰ δώσῃ ἐν τάχει πρὸς τὴν βουλὴν πληροφορίας.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 259, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν
ὑπουργεῖον.

Ἐπομένως δὲ θέλει παρουσιάσῃ τὰς ἐκθέσεις τῆς περὶ τῶν
ὀπολοῦπων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1849.

Ἡ ἐπιτροπὴ.

Γ. Παππινικαλάου.

Κλεομ. Οἰκονόμου.

Θ. Μίσης.

Κ. Βρυζάκης.

Ἐμμ. Μελετόπουλος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας, Κύριοι, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν
αὐτὴν, ἐθεώρησε τὴν διαλαμβανομένην ὑπόθεσιν μὲ λύπην καὶ
εὐρέην κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, ὅχι
ὅτι ἐδίστασε ποσῶς ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν τῆς
καθήκοντων, ἢ ὅτι ἐδίστασε ὡς πρὸς τὸ θάρρος τῆς Βουλῆς τοῦ
νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὴ τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά της ἐπίσης, ἀλλὰ
διότι τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ εἶναι προσωπικὸν καὶ φέρει χαλεπὸν
τινα χαρακτῆρα· καὶ ὅμως, ἡ ἐπιτροπὴ, ὑπαίκουσα εἰς τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ χρέους τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα, συννοοῦσα,
ὅτι ἔβλεπεν εἶθαι ἐλλειψίς, ἐπισύρουσα βαρεῖαν εὐθύνην, ἢ παρά-
λειψίς τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς δι' ὅποιανδήποτε λόγον.

Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εἰσήχθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τακτικῶς· ἐισή-
χθη δι' ἀναφορᾶς ἐνὸς πολίτου. Αἱ δι' αὐτῆς παρουσιαζόμεναι
δύο πράξεις, εἶναι πράξεις ἐπίσημοι, φέρουσαι τόπον ἀναλλοίωτον,
καὶ ἀμετάδηλοι καταστάσαι ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν
πραγμάτων. Ἡ μία εἶναι ἀπόφασις τοῦ ἀνεκλήτου ἐγκλημα-
τικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ναυπλίου, δι' ἧς τὸ Δικαστήριον αὐτὸ
κρίνεται τὸν Κ. Λουκῆραν Ι. Κρεστέντην Πλαστογράφον κλπ.

ἡ δὲ ἑτέρα εἶναι ἀπόφασις τῆς ἐν Τροίῳ ἐθνικοσυμβουλίας, δι' ἧς αὐτὴ ἀπέκλεισεν αὐτὸν τοῦ περιβόλου τῆς ὡς τοιοῦτον.

Ἡ σύμπτωσης τοῦ νὰ ᾖ κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν ὁ Κ. Λυκούργος Ἰωάννου Κρεστέντιος Ὑπουργός, ἠνάγκασε τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιστήσῃ ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν τὴν προσοχὴν τῆς.

Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι παντάπασιν ἀδιάφορος ἢ κεχωρισμένος ἀπὸ τὸν δημόσιον αὐτοῦ βίον, καθ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος, μὴ ὡς διπλὸς τὴν φύσιν, εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ κατὰ τὴν μίαν καὶ κατὰ τὴν ἄλλην περίστασιν. Καθὼς τὸ Δημόσιον δὲν εἶναι, εἰμὴ ἰθὺς τῆς κοινωνίας ἀπαύγασμα, αἱ ἰδιωτικαὶ δὲ ἰδιότητες τὸ ἀποτελοῦσιν, οὕτω καὶ αἱ πράξεις τοῦ ἰδιώτου δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ ἐκείνας τοῦ δημοσίου ἀνθρώπου, εἰμὴ ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν δικαιοδοσίαν μόνον· ὡς πρὸς τὴν πηγὴν τῶν ὁμῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀρμοδιότητα πάντοτε.

Αἱ ἐξείς τοῦ ἰδιώτου ἔχουσι μεγίστην ἐπὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ ὡς δημοσίου ἀνθρώπου· προσγίνεται μάλιστα, αὐταὶ νὰ ἀναπτύσσωνται ἐκτενέστερον, ἀναλόγως τῶν ὁποίων οὗτος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του κέκτηται πλεονέστερων εὐκολιών.

Ἡ Ἐπιτροπὴ προήχθη μετὰ τῆς θεώσεως προσοχῆς εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην θεωρίαν, ἔχουσα ἀπ' ἐνός ὡς ἀντικείμενον τὸ συμφέρον τοῦ ὅρου καὶ τῆς Πατρίδος, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς πάντας περισπούδαστον, καὶ θέλουσα ἀπ' ἑτέρου νὰ παραστήσῃ τὸ δυσχερὲς τοῦ προκειμένου ζητήματος· πρόκειται δὲ καὶ περὶ ἀποτίσεως χρημάτων τοῦ Δημοσίου καὶ περὶ ἱκανοποιήσεως τοῦ Νόμου, τὰ ὅποια δὲν ἠδύνατο νὰ παραλείψῃ ἡ Ἐπιτροπὴ.

Διὰ νὰ συμβιβασθῇ ὅθεν τὸ ἀπαραίτητον χρέος τῆς μὲ τὴν δυσχερείαν αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ συστήθῃ ἡ προκειμένη ὑπόθεσις εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θ. Ι. Μήτης

Γ. Μ. Μελετόπουλος

Κ. Βρυλλάκης

Κλειμένης Οἰκονόμου,

Περὶ λήψεως τῆς ἀναφορᾶς.

Ἀριθ. 263. Ἀναφορὰ ἀπὸ 21 Ἰουλίου ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ πολιτοῦ Π. Σοφικοπούλου, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτει ἀντίτιπον τῆς ἐφημερίδος Ὁ Λέος Κόσμος, ὑπ' ἀριθ. 7, ἐμπεριέχον τὴν ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1826 ὑπ' ἀριθ. 37 ἀπόφασιν τοῦ ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου Ναυπλίου, ἐκδοθεῖσαν κατὰ τοῦ Λυκούργου Ἰωάννου Κρεστέντιου, καὶ καταδικάζουσαν αὐτὸν ὡς πλαστογράφον κτλ. εἰς τριετὴ φυλάκισιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν γρασίων 28,969, καθὼς καὶ ἑτέραν τῆς ἐν Τροίῳ ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συμβουλίας, δι' ἧς ἀποκλείει τὸν εἰρημένον Κρεστέντην, ὡς τοιοῦτον, τοῦ περιβόλου τῆς, καὶ ἐξαίτεται νὰ ληθῇ ὁρῶντις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγκληματικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν ἐθνικῶν χρημάτων κτλ. »

Ἐπερωτήσαντες δὲ τινος, διὰ τί χρονίζουσι καὶ αἱ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν παραπεμφθεῖσαι ἀναφοραὶ διαφόρων πολιτῶν τῆς Πλείας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, διατάξαντος πρότερον ὡς Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν παράνομον τῶν ποιμνίων τῶν ἀπαριθμῶν; Ἀπάντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι καὶ ἐπὶ τούτων θέλει εἰσαγάγει προσεχῶς τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, ἐπισπεύδων αὐτὴν καὶ ἡ βουλὴ ἀποφάσκει.

Ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ τὸν δῆμον Κορυθῆος συνοικιστὰς τις διαφόρων χωρίων, καὶ ἀδελφὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἀρχόμενοι, ὠκεδομήσαν ἤδη καὶ τινα ἐργαστήρια. Ὅτι, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ κεῖται καὶ ἐκκλησιαστικὸς τις ἀγρός, ἐξέτησαν οἱ συνοικιζόμενοι νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ ἀποφθεῖσαν δὲ συγκεχυμένως τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἀνήγειραν οὗτοι περὶ τὰς δέκα οἰκοδομὰς. Ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὴν πέραν τοῦ ἀγροῦ θέσιν ἐπιχειροῦντες, παρεμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἑτέρου, καὶ τὰς πρώτας οἰκοδομὰς μὴ ἀναγνωρίζοντος. Ὅτι ἡ κυβέρνησις ὠρεῖται, συντρέχουσα τὸν συνοικισμὸν, οὐ μόνον γαίης, ἀλλὰ καὶ χρήματα νὰ χορηγήσῃ, διότι ἐκεῖ ἐνιδρύθησαν ἤδη καὶ δημαρχίαι, καὶ εἰρηνοδίκαιον, καὶ χωροφυλακίαν ἐπ' ᾧ ἀνέφερε ταῦτα πρὸς τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργόν, ἐπειδὴ ὁμῶς οὐδεμίαν ἐγένετο θεραπεία, ὑποβάλλει ἀναφορὰν τῶν συνοικῶν, ἵνα ἡ βουλὴ συστήσῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Παραπεμφθεῖσης δὲ τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τούτου ἐπιτροπὴν, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι καθῆκον αὐτοῦ βουλευτικόν καὶ πρὸς τοὺς ἰδίους ἐντολὰς ὁρεζόμενον ἐνόμισεν, ἐπικαλούμενος τὴν προσοχὴν τῆς βουλῆς, νὰ ἐκθίσῃ ὁποῖαν

μεροληπτικὴν ἐνέργειαν δεικνύουσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του οἱ πλείστοι τῶν ἐκτὶ ὑπαλλήλων· ἀλλ' ἵνα ἡ βουλὴ ἐννοήσῃ τὰ αἰτία, ἐξ ὧν τοσαύτη ἐνεργεῖται ἐκ μονομερείας καταφορά, παρατηρεῖ ὅτι, ὅπως εἰς τε τὰς Καλάμους, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὴν Πυλίαν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐξασκοῦσιν οἱ Μαυρομιχαλαὶ πᾶν κατακτῆσεως μέσον, οὕτως, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Κ. Α. Κρεστανίτου ὑπουργίας καὶ τῆς τοῦ Κ. Α. Μαυρομιχαλάου ἱερίτα, ἡ αὐτὴ δεικνύεται τάσις καὶ κατὰ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Λακεδαιμόνος, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶσι τινες, ὅτι, εἰς ἐπαρχίαν καὶ ἰσχυρὰν καὶ μὴ πάσχουσαν λειψανδρίαν, τοιαύτη κατακτῆσις δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ· ἐὰν δὲ δυσχερές ἀποδεικνύῃ τοῦτο καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς κατοίκους, οἵτινες καὶ φίλους πολλοὺς καὶ συγγενικάς σχέσεις ἔχουσιν, ἕκαστος ἐννοεῖ πόσῳ δυσχερέστερον εἶναι πρὸς τοὺς μηδενίαν συγγενικὴν σχέσιν ἢ φίλιαν ἔχοντας μετὰ τῶν κατοίκων. Τοῦτο, φαίνεται, συναισθανομένη καὶ ἡ ῥηθισα οἰκογενεῖα, ἀνάγκην εἶχε νὰ προσδράμῃ εἰς πᾶν τῆς κυβερνήσεως μέσον· ἐρ' ὃ καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ ἐπεχειρίσε καὶ τὴν ὅλην διεύθυνσιν τοῦ νομοῦ κατέλιπεν εἰς νέον τινὰ Δεσπότην, τὸν Δεσπότην ἐκείνον, καθ' ὃς ἐπάρχου Η' εἰς τοσαῦτα ἐρρίθθησαν ἄλλοτε, ὥστε προσάλῃσι τῆς βουλῆς ἀπέλυσεν αὐτὸν ὁ Κ. Κρεστανίτης. Καὶ οὗτος μὲν διεύθυνει σήμερον τῆς Λακωνίας τὴν τύχην, ὅστις, καὶ ἂν ὑποταθῇ ἀπεκδυθεὶς πλέον τὰς πρὶν ιδιότητας, εἰς Λακωνίαν ὅμως καὶ ἀμεμπτος ὢν δὲν ἔδυνάτο νὰ ὑπερετίθῃ ἐν νομιμότητι καὶ ἐλευθερίᾳ· διότι οὐδὲν εἶναι ἡ ὁπαδὸς τῆς οἰκογενείας, ἥτις ἐξασκεῖ πανταχοῦ πᾶν κατακτῆσεως μέσον. Παραλείπει δὲ, ὅτι καὶ δι' ἄλλους ἰσχυροὺς λόγους ἡ ἐκλογὴ αὐτῇ δὲν ἦτον λυσιτελής· διότι οὐδένα λανθάνει ὅποιος ἀναδρασμὸς παθὼν ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Μάνην· ἐρ' ὃ ἔπρεπε νὰ διορίζωνται πρόσωπα, ὅσον ἐνεσσι ἀμετοχα τοῦ φαινομένου καὶ μηδενίαν ἐμπνέοντα πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπόνοιαν. Ἀλλ' ἐνταῦθα θεωροῦντες οἱ κάτοικοι, ὅτι ἀνὴρ ἀσημος, ὑπὸ τὴν οἰκογενεῖαν ταύτην διατελὼν καὶ ἀπὸ μικροῦ γραμματέως ἀνυψωθείς, διέπει τὴν τοιοῦτον νομὸν, πῶς δύνανται νὰ μὴ θεωρῶσι πᾶσαν ἰδέαν ἢ πράξιν αὐτοῦ μεροληπτικὴν; Διὰ τοῦτο, εἰς Μάνην, ὅπου εἴσις ὁμηρικαὶ δὲν ἐλλείπουσι, πικρὰς ἐπιφέρουσι ταῦτα συνεπείας· ἐρ' ὃ πρὸ ὀλίγου εἰς ἐγένετο ἡ κατὰ τὸ Μιζαπὸν ῥήξις. Καὶ ὅμως ὁ κυρίως νομάρχης, ὁ Ἰσαμαδὸς, ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν διαμένει ἐνταῦθα βουλήσει, ὡς λέγεται, τοῦ ὑπουργοῦ Κρεστανίτου, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ χρησιμεύσῃ ὄργανον τοιοῦτων προθέσεων. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· διότι καὶ ταμίης

διαμένει ἐκεῖσε συγγενὴς τις τοῦ ὑπουργοῦ Κρεστανίτου, ὁ Σπηλιώτης, ὅστις, εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ ἀνωτέρω ὑποκείμενος θέσιν, δὲν δύναται νὰ ἀποκρούσῃ τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐκ μέρους τῶν Μαυρομιχαλαίων ἀναδεξαμένου ἐκεῖσε τὴν τῆς κατακτῆσεως ἐντολήν. Ἀλλὰ, διὰ μὲν τοῦ διορισμοῦ τούτου μὴ κατακρίνων τὸν νῦν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἐφορὰ διαπρέπει ἐκεῖσε Μπελλίνης τις, γνωστὸς πρὸς ἅπαντας ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ τύπου λεγόντων, ὅστις, ἐμπλεὲς μοχθηρίας καὶ πάσης στερομένης ἠθικῆς, ἐθεώρησεν, ὅτι, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου, προαπαιτεῖται νὰ ἐπιπέσῃ καθ' ὅσων παρεμβάλλουσι ὀραγμὸν τινα εἰς τὸν δρόμον τῶν· ἐξ οὗ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ *Εὐθιχὸν Πνεῦμα*, ἡρμενεῖδα ὑπουργικὴν, ἀναφοράν τινα ψευδολόγον, ἀπείρους ἀποδίδουσαν κατ' αὐτῶν ὡς ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας καταχρήσεις. Καὶ πιθανόν μὲν ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ἐκείνης πολλαὶ νὰ προκατελήθησαν πεποιθήσεις, ἀλλὰ μετὰ τὴν γενομένην ἀσκήσιν κατεδείχθη πρὸς πάντας μέχρι τίνος ἐφύλασεν ἡ ἀνισχυντία. Ἐπειδὴ οὗτος μὲν κατεμήνευεν, ὅτι καὶ μύλους, καὶ γαῖας πολλὰς, καὶ ἀποζημιώσεις ὑδάτων ἐκτέτατο ὁ ἀγορεύων ἐκ τῆς βουλευτικῆς τοῦ ἐπιρροῆς, ἡ δὲ ἀνασκευὴ, ἐπίσημα διατάγματα ἐπιφέρουσα, κατέδειξεν, ὅτι ἀπὸ μόνον τοῦ 1837 μέχρι τοῦ 1842 παρεχωρήθησαν ταῦτα, ὅτε, μὴ ὑπαρχούσης βουλῆς, οὐδ' ἐπιρροῇ τοιαύτη ὑπῆρχεν· ἀλλ' αὐτὸς, μὴ ἀρκισθεὶς εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου ἱκανοποίησιν, δὲν ἐνόμισεν ὡς ἄλλοι ἀρκόδιον νὰ σιωπῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ συκοφαντία ἐκάλεσε τὸν Μπελλίνην, ἵνα καταδείξῃ, ἂν δύναται, τὰ συκοφανθέντα· ἐρ' ὃ, ἀξία τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὁ εἰσαγγελεὺς εἰσήγαγε τοῦτον εἰς δίκην. Καὶ ὅμως, ἐὰν λόγῳ ὑπηρεσίας προῆρχετο οὗτος εἰς τὴν κατηγορίαν, ἡ πράξις τοῦ, ἂν καὶ ἐτραλμένη, ἦτον ἐν μέρει συγχωρητέα· ἀλλ' ἡ ἀναφορὰ τοῦ δὲν εἶναι ἔγγραφον ὑπαλλήλου ἀρκουμένου νὰ δώσῃ πληροφορίας, ἀλλ' αὐθαδῆς τις συρράφῃ, καὶ αὐτὸν καὶ πολλοὺς ἄλλους προσοδάλλουσα, δι' ἧς μάλιστα λέγει, ὅτι διατελεῖ κατ' αὐτῶν πολέμιος. Ἐκ τούτου ἄρα ἐνέργησεν ἐγκλήσιν, θεωρῶν, ὅτι ὁ δημόσιον φέρων χαρακτὴρ ὀφείλει νὰ καταψεύδῃ πρὸ τοῦ κοινοῦ τὰς κατ' αὐτὸν λαιδορίας. Καὶ ὅμως μετ' ὅλην τὴν διὰ τοῦ τύπου ἀνασκευὴν τῆς συκοφαντίας καὶ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ ῥηθέντος, οὐχ ἥττον διατελεῖ, καίτοι ὑπ' ἀνάγκῃς ὢν, διατηρούμενος πρὸς κοινὸν σκάνδαλον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Καὶ παραλείπων, ὅτι ὁ εἰς δίκην εἰσαγόμενος ἀπὸ τῆς αὐτῆς στιγμῆς παύεται τῆς ὑπηρεσίας, ἀπορεῖ μόνον, ἂν, ἐπὶ τοιοῦτον ἐκτεθεὶς οὗτος, ἔδου-

νατο νὰ ὑπηρετῇ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ ἀμερολήπτως. — Ἐπιλαμβανόμενος δὲ καὶ τῶν τοῦ δεσπᾶστα μεγαλουργιῶν, παρατηρεῖ, ὅτι μολὶς φθάσας ἐκεῖσε, ἐκτὸς τῆς ἐν γένει μεροληψίας του, πρῶτον ἔσχε φροντίδα, κατὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπιφερόμενος, νὰ καταπλήξῃ ταύτας, ὅπως μεταβάλλῃσι πολιτικὸν φρόνημα. Ἀπειδείξας ὁ ὅτι, ἐν ᾧ ἐνῆγαγε τις τὸν δῆμον Καστορίου, 800 δραχμῶν ἀποζημίωσιν ἐξαίτουμένος, τὸ μὲν εἰρηνοδικαίον ἐδικαίωσε τοῦτον, ὁ δὲ δήμαρχος, ἀδικούμενον βλέπων τὸν δῆμον, ἠθέλησε νὰ ἐρεσιβάλῃ τὴν ἀπόφασιν· αὐτῶς συγκαλεσθὲν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐδέχθη τὴν ἐρεσιν, ἐν δὲ τῶν μελῶν εἶπεν, ὅτι, μεταβαίνον εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, θέλει ὑπογράψῃ ἅμα συναχθεῖσας τῆς πράξεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τῆς ἐρέσεως προθεσμία ἤγγιζεν, ἀπόντος ἐκείνου, ἐ-ἐγράψεν [ἐν ἀντιγράφῳ τῆς πράξεως τὰ ὀνόματα τῶν συμβούλων πάντων· προσκληθεὶς δ' ἐπειτα ὁ ἀπὼν, οὐ μόνον ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ ἐν πρωτοτύπῳ, ἀλλὰ πληροφορηθεὶς, ὅτι καὶ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ἐσημειώθη, ἐνῆγαγεν ἐπὶ πλαστογραφία τὸν δήμαρχον. Ἐκ τῆς ἀπλῆς ταύτης ἐκθέσεως φαίνεται, ὅτι ἐνθεν μὲν ἡ τοῦ συμβουλίου γνώμη ἦτον γενική. Ἐνθεν δὲ, ὅτι, καὶ ἂν παρελείπετο ἡ ὑπογραφή ἐνὸς μέλους, δὲν ἠλλοίονε τὴν ὑπόθεσιν· καὶ ὅμως, ἀντὶ τῆς αὐτῆς ταύτης ἑλλείψεως, ὁ διευθύνων τὸν νομὸν ἐξαίτεται οὐ μόνον τοῦ δημάρχου τὴν παῦσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐπειδὴ, τοῦ αὐτοῦ φρονήματος ὄντων καὶ τῶν ἐν ἀνάγκῃ διαδεχομένων τὸν δήμαρχον, ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν διαλύσιν ὁλοκλήρου τοῦ συμβουλίου. Ἐν ᾧ δὲ εἰς τοιαύτην περιῆλθεν ἀπόνοϊαν, δὲν ἐδίστασε καὶ ἄλλον δήμαρχον νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ μηδαμινῇ αἰτία εἰς ἀνάκρισιν, ἐν ᾧ, εἰάν ᾔθελεν, ἡ δύναμις οὐχὶ αὐτὸς, ἀλλ' ἡ δικαστικὴ ἐξουσία νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὰς· νομίζει δὲ, ὅτι καὶ τοῦτου τὴν παῦσιν ἐπρότεινε, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὅσον οἶόν τε τὸ τῆς κατακτῆσεως ἔργον. Ὅλαι δ' ἐν γένει αἱ ἐκεῖσε ἀρχαὶ ποδηγετοῦνται ὑπὸ τοῦ Λεωνίδου Μαυρομιχαλίου, τὴν ἀνωτάτην ἐκτίλεισιν τοῦ σχεδίου ἀναλαβόντος· δυστυχῶς δὲ καὶ αἱ παραλειπόμεναι ἀρχαὶ φρόδι πύστεως τὸν αὐτὸν τρέχουσιν ἐκοῦσαι ἀέκουσαι δρόμον. Τοιαύτη μὲν πρὸ πολλοῦ ἡ ἐκεῖσε κατὰστασις τῶν πραγμάτων, ἣν προστίθεντο νὰ ὑπομεινῶσιν ἄχρι τέλους αἱ βουλευταὶ, ἐπειδὴ, εἰς τὴν ἀγάπην τῶν ἰδίων συμπολιτῶν πεποιθότες, δὲν ἀμφισβόλλουσιν, ὅτι πᾶσαι αἱ κατ' αὐτῶν ἐνεργεῖαι θέλουσιν ἀποτύχει, καὶ ὁ καιρὸς, ὁ καιρὸς δὲν εἶναι μακρὰν, καθ' ὃν θέλει ἀποδεχθῇ τοῦτο· ἐπειδὴ ὅμως, δι' ἄλλε-παλλήλων γραμμάτων παραπονούμενοι οἱ ἐντολεῖς αὐτῶν, τοὺς

ἐκδιόζουσιν εἰς πάνδημόν τινα ἀπὸ τοῦ βήματος ἐξήγησιν, εἰς τοῦτο μόνον ὑπείκοντες, ἐξαίτουνται νὰ συστήθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως διατάξῃ τὸν τε νομάρχην Λακωνίας καὶ τὸν προεδρον καὶ εἰσαγγελεὰ τοῦ δικαστηρίου νὰ μεταβῶσι πλέον ἐκεῖσε, διότι ὑπ' αὐτοὺς πλείοτερά τις ὑπάρχει ἐγγήσις· προσεγὼς δὲ, γενομένων γνωστῶν τῶν περὶ τοῦ δεσπᾶστα καὶ τῶν δημάρχων μέτρων τοῦ ὑπουργείου, θέλουσιν ἐπανέλθει εἰς νέαν συζητήσιν.

Ἀπῆντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι εἶχεν ἐμφανισθῇ σήμερον, νομιζων, ὅτι θέλει συζητηθῇ τὸ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχέδιον, οὐπερ ᾔθελε νὰ μετασχηθῇ, διότι καὶ πρότερον εἰσήγαγεν αὐτὸ ἡ κυβέρνησις καὶ ἤδη θέλει τὸ παραδεχθῇ κατὰ μέγα μέρος· ἀλλ' αἰσινιδίως καὶ πάλιν παράπονα καὶ ὑπαλλήλων σκοπούς ἀκούων, ἐκ προαιμίων ὁμολογεῖ, ὅτι αὐτὸς διώρισε τοὺτους, ἐφ' ᾧ οὐ μόνον δὲν μεταμελεῖται, ἀλλὰ καὶ βιάζεται νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ δεόντως. Παρατηρεῖ δ' ὅτι ὁ προαγορεύσας, λαθὼν ἑαυτὸν, ὁμολόγησε μόνος, ὅτι ὅλας τὰς περὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων πληροφορίες ἤρυσθη ἐξ ἐπιστολῶν παραπονουμένων, καὶ ὅτι δὲν ᾔθελεν οὔτε μνείαν ποιῆσαι, ἂν δὲν ᾔθελε βιασθῇ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς γράφοντας. Ἐὰν ὅμως μετέβαινεν αὐτοπροσώπως ἐκεῖσε, ἡ ἐπρόκαλε ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς του, πέποιθεν, ὅτι ᾔθελε λάβει πολλὰ διαφόρους εἰδήσεις· ἐπειδὴ οὐ μόνον μεροληψίαν τινὰ ἢ ἐκδίασιν δὲν συνέστησεν εἰς οὐδέν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους ἐν μόνον ἔδωκε συνθημα, τὴν ἀκριβὴ τήρησιν τοῦ νόμου καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἴσου διανομὴν τοῦ δικαίου ἀνευ σμικρᾶς ἐξαιρέσεως. Μία δὲ μόνη ὑπεράσπισις, ἡ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δημάρχου Καστορίου, ἀρκεῖ ἐκτυλισσομένη, νὰ πείσῃ τὴν βουλὴν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δώσῃ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πίστιν. Τῷ ὄντι δὲ παρατηρεῖ, ὅτι μολὶς ὑπεβλήθη ὅκτω φέρον ὑπογράφας εἰς τὴν νομαρχίαν τὸ περὶ ἐρέσεως ἀντίγραφον τοῦ συμβουλίου, ὁ διευθύνων ταύτην ἐπεκύρωσε μὲν αὐτὸ ἀδιστακτικῶς, ἀλλὰ μαθὼν ἔπειτα, ὅτι μία τῶν ὑπογραφῶν ἦτον πλαστή, τί ἄλλο ἔπρεπε νὰ πράξῃ, ἢ νὰ ὑποβάλῃ τὸν δήμαρχον εἰς ἀνάκρισιν; αὐτὸ τοῦτο λοιπὸν ἔπραξε καὶ οὗτος, καθ' ὅσον ἐνθεν μὲν παρεπονεῖτο ὁ ἐν ἀγνοίᾳ σημειωθείς σύμβουλος, ἐνθεν δὲ αὐτὸς ὁ δήμαρχος συνωμολόγησε τὴν πρᾶξιν, καίτοι ὥς ἐκ τῆς θέσεώς του μὴ ἀγνοῶν τὴν νομοθεσίαν καὶ ἄλλος λοιπὸν δημόσιος λειτουργός ἢ πολίτης ἐνεργῶν οὕτως, ᾔθελεν ἐκπληρώσει τὸ χρέος του. Ἄν δ' ἐπὶ καλῇ ἢ κακῇ πίστει ἐγένετο ἡ προσθήκη τοῦ ὀνόματος, ὁ ὑπαλλήλος ἀγνοῶν τοῦτο ἔπρεπε βεβαίως νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν, καὶ τὴν πρᾶξιν του

ταύτην ὀφείλει μάλλον νὰ ἐπαινεσθῇ ὁ ἀγορεύσας. Καί εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι διὰ τὴν πράξιν ταύτην ἐθεώρησε τὸ σύνολον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατακριτέον· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τὸν μὲν θυμάρχον εἰσέγαγεν ἐπαξίως εἰς δίκην, τὸ δὲ συμβούλιον σεβάσθεις ἐτήρησεν ἀδιάσειστον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ιδέαν, ὅτι ἐνεργεῖται ἐν Λακωνίᾳ σκοπὸς τις ἐπιβρότης, λέγει, ὅτι τὸ πρόσωπον, ὃ ὁ προαγορεύσας αἰνίττεται, οὔτε δύναμιν ἔχει, οὔτε δεγόμεθα νὰ ἐπιηρεάσῃ· ὁ καιρὸς δὲ τῶ ὄντι θέλει ἀποδείξει τὸ πρᾶγμα, καθ' ὅσον οὐ μόνον θέλει μείνει εἰσέθετον τὸ ἐκλογικὸν στάδιον, ἀλλὰ καὶ διαβρότην ἐκήρυξεν ἡ κυβέρνησις, ὅτι δὲν θέλει ἔχει ὑποψήφιους· ἀλλὰ, διότι ὁ ἐκείσε ταμίης, διώκων πάντα ὀφειλέτην, ζητεῖ τὸ δημοσίον χρήμα, δὲν πρέπει νὰ παραπονεῖται τινὲς ἂν μὴ πληρόντες εἰς ταύτην ὑπάγονται τὴν κατηγορίαν. Προκαλεῖ δὲ τὸν βουλόμενον ἕνα φίλον του νὰ διομάρσῃ, δι' ὃν καταδιώκουσιν ἀπὸ τοῦ ἔθνους οἱ ταμίαι, καὶ θέλει ὁμολογήσῃ πρὸς αὐτὸν χάριν, ἀπολύων συνάμα τὸν μερολήπτην ὑπάλληλον· ἄλλως ὅμως δὲν εἶναι κατακριτέοι, διότι, εκπληροῦντες τὰ χρεῖα των, ζητοῦσι τὴν εἰσπραξὶν τῶν καινῶν, ἀφ' οὗ μόνον ἡ Λακωνία καθύστερεῖ 1.700.000 ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ 1843. Διὸ τοσοῦτοι πλημυροῦσι χρεώσται ἐκ γεννητῶν, προσόδων κλπ., οἵτινες πανταχοῦ πρέπει νὰ καταδιωχθῶσιν· ἂν δὲ καὶ ὑπάρχῃ που ἐξαίρεσις τις, ἡ βουλὴ, βοηθοῦσα τὴν κυβέρνησιν, ἃς ἀναφέρῃ ταύτην, διὰ νὰ ἐπενεχθῇ θεραπεία. Τελευταῖον τὰ αὐτὰ συγκαταλαβώσας, συνεπέραναν, ὅτι μόνος ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἱστορία θέλουσιν ἐπὶ τέλους ἀμείψῃ κατ' ἀξίαν τὰ ἔργα ἐκείνου.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐξ ὧν ἐρρέθησαν, περὶ μὲν τῆς τῶν ὑπαλλήλων ὑπηρεσίας ἀπόκειται πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἀντιτάξωσι τὰ εἰκότα· ἐπειδὴ ὅμως προσεβλήθη συνάμα ὁ Μαυρομιχαλικοὸς οἶκος, καὶ σκοποὶ κατακτιήσεως ἀπεδόθηκαν πρὸς αὐτόν, βρίζεται νὰ ἀπαντήσῃ ὀλίγα· ἂν καὶ ἄλλως ἦτον περιττὸν εἶναι, ἐπειδὴ τὰ μεγάλα τοῦ οἴκου τούτου ἄλλα, ὅσοι καὶ ἂν τὸν διαβάλλωσιν οἱ ἐχθροὶ του, εἶναι γνωστὰ εἰς τὸ ἔθνος. Τῶ ὄντι δὲ ἡ εὐκοσμία αὕτη ἐνεαίθισεν οὐχὶ νὰ κατακτῇ, ἀλλὰ νὰ θυσιαζῇ ὅσαςκις δύναται ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Μία ἡγεμονία, ὑπὲρ τῆς ἰσότητος προσενηυθίστα, καὶ τοσοῦτα ὅματα εἶναι ἀκούσας τῶν λόγων σου βεδοκίτης, καὶ θεωρεῖ γελοῖον τὸ νὰ ἀποδίδωσιν εἰς αὐτὴν κατακτιήσεις, μὴ ἀγνοοῦντες τὰ πρὸς τὴν πατρίδα χρεὶα τῆς. Τούναντίον κατακτιήσεις ζητοῦσιν ἐκεῖνοι, ἐξ ὧν ὁ εἰς μὲν διαίτε τοῦ ὑπουργείου, ὁ δ' ἕτερος ἀδελφεός.

ὁ Ἀναστάσιος Κορριωτάκης, μετενεγκὼν τὰ πολιτικά του δικαιώματα εἰς Μονεμβασίαν, εἰσπραττεῖ τὰς τῆς Μονεμβασίας προσόδους. Ἐπειδὴ δὲ εἰς μόνον τὴν παροῦσαν ἐποχὴν ἀπὸ τῆς μεταβολῆς, εἶδεν ἡ Λακωνία δικαιοσύνην, καὶ ὑπαλλήλους ἀξίους καὶ ἀμερολήπτους, δυσανασχετοῦσιν οἱ Κορριωτάκας· καθότι ἄλλοτε τὰ πάντα διείποντο ὑπ' αὐτῶν καὶ εἶχον κατακτιήσει αὐτὴν ὑποχείριον. Οὕτως ἄρα ὁ μὲν εἰς, συγκομίσας τὸ ἔλαιον καὶ λοιπὰ τῆς Μονεμβασίας εἶδη, ἀνέφερε διὰ τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀποκλειστικῶς, ὅτι πλημύρσαι καὶ πολλὰ ἄλλα τῶ συνέβησαν ἀτυχήματα· ὁ δ' ἕτερος ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἐδρας ἐποίησε γενικὴν πρὸς τοῦτον ἐξόρλησιν. Ἄλλως τε, ὁ Μαυρομιχαλικοὸς οἶκος, οὐδὲν συμφέρον ἐπιδιώκων εἰς Λακωνίαν, οὐδὲν ἐνέργησε μεροληπτικῶς, καὶ ἡ ἐν Μεσάρῳ δὲ ῥήξις ἔχει ὡς ἐρρέθη· εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐνδικαιώμενοι ἄνθρωποι ἦσαν ἀτιθάσσων, δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς ἄλλον τινὰ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐκείσε, ἐπειδὴ δὲ ὁ Γερμανὸς Μαυρομιχαλὸς εἶχε γῆπεδὰ τινα παρ' αὐτοῖς, ζητήσας ἐλαττεῖ κατὰ τὸν νόμον τὴν ἀδειαν πρὸς οἰκοδομήν· ἀλλὰ μόλις ἀναφανέντα τὸν πυροβολοῦσιν οἱ κάτοικοι καὶ ἤβελον τιμωρηθῇ ἐπαξίως, ἂν ἡ ἐξουσία, ἥν πάντοτε ἐσεδάσθησαν οἱ Μαυρομιχαλαί, ἐπεμβάτα δὲν προσέλαμβαιε. Περὶ δὲ τοῦ Λακωνικοῦ Μαυρομιχαλοῦ, λέγει, ὅτι οὐχὶ σήμερον, ἀλλὰ πρὸ δύο ἐτῶν, ὡς ἔχων τὸ Λυκοδουρὸν κτήμα, διατρίβει ἐκείσε, ἀπαξ δὲ μόλις τοῦ μηνὸς ἀπέρχεται εἰς τὴν Σπάρτην, περιορισθεὶς εἰς γεωπονικὰ ἔργα· καὶ ταῦτα, οὐχὶ διότι θεωρεῖ ὡς ἔγκλημα τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιβρότης τοῦ Μαυρομιχαλικοῦ οἴκου, ἀφ' οὗ τοῦτο ἐπιτρίπεται εἰς ἕκαστον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὡς τὸ ἔκαμεν, ὅτι τὰ ῥηθέντα κατὰ τοῦ Μαυρομιχαλικοῦ οἴκου εἶναι ἀνεκδυστάτη συκοφαντία.

Ἀνέταξεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι δὲν θέλει ἀκολουθῆσαι τὸ αὐτὸ ὅρος, ὅπερ ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγορεύων ἐπέδειξεν οὗτος, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τοῦτο δὲν θέλει νὰ ὁμοιάσῃ αὐτόν· ἐπειδὴ ὅμως ἐξέθηκε κατηγορίας πλαστάς, λυπεῖται, διότι μόνος θέλει καταδειχθῇ περιπεσὼν εἰς συκοφαντίαν. Καὶ προσημαζόμενος μὲν, ἀντὶ τοῦ νὰ ἀνασκευάσῃ τὰ περὶ Μαυρομιχαλαίων ῥηθέντα, ἠρέσθη μόνον πανηγυρίζων αὐτοῖς· ἀλλὰ, ἂν καὶ πέραν τοῦ δέοντος τοὺς ἀντήμευσεν ἡ πατρίς, παρατηρεῖ, ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ἐκδουλεύσεων, ἀλλὰ περὶ καθηκόντων, καὶ, οἷοιδήποτε ἂν ᾖναι πολίτης, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκβιάσῃ τὸν ἄλλον. Κηρύττει δὲ ψευδολογίας τὰ περὶ μεταφοράς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς Μονεμβασίαν λε-

χθέντα, καὶ συκοφαντίαν αὐτόχρομα τὰ περὶ ἐνοικιάσεως καὶ ἐξοφλήσεως τοῦ ἰδίου ῥθέντα, καὶ παρακαλεῖ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν νὰ ἀποδείξῃ μέχρι τῆς αὔριου, ἂν ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀναστάσιος ἐνοικίασεν ἐπὶ τῆς ὑπουργείας αὐτοῦ προσόδους, ἢ ἂν ἄλλη τις παραχώρησις δημοσίων ἐγένετο αὐτῷ· ἐάν δὲ, μὴ ὑπάρχοντος τούτου, ἐννοῇ ὁ προαγορεύσας τὰ ὑπὸ τοῦ Μπελλίνη γραφέντα, παραπέμπει αὐτὸν εἰς τὴν δι' ἐπιστήμων ἐγγράφων γενομένην ἀνασκευὴν, καὶ, ἂν δὲν ἀρκεσθῇ, δύναται νὰ μετὰσχῃ τῆς τοῦ Μπελλίνη εὐθύνης. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ περὶ τοῦ ἀπράγμονος βίου τοῦ Λεωνίδα, προσάγει ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπασιπότην Δ. Μαυρομιχαλὴν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν ἀπαλλαγὴν φονέως τιμῆς καὶ τὸν διορισμὸν ἄλλου ὡς εἰρηνοδίκου, ὡς δυνάμενων νὰ συντελέσωσιν οἱ σμικρὸν εἰς τὰ σχέδιά των. Ἀναγνούς δὲ ταύτην, ἐπὶνέγκαν, ὅτι, ἐάν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Μπελλίνη δίκην τηρηθῇ ἀνεξαρτησία, πέποιθεν, ὅτι θέλουσιν ἀνακαλυφθῇ καὶ πρόσωπα ἄλλα, ἅπερ τοιαύτην ἔδωκαν ἐντολὴν πρὸς ἐκείνον. Ἐπρόσθεσε δὲ, ὅτι δυσανασχετοῦν ὡς ἐκ τῆς φατριαστικῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων, ἧτις ἐκ τῶν πραγμάτων ἐδιεβιώθη, καὶ οὐδόλως αἱ ζηραὶ λέξεις τοῦ προαγορεύσαντος, ὡς ἔχοντος μάλιστα συμφέρον εἰς τὴν τοιαύτην διαγωγὴν, δύναται νὰ καλύπτουν ταύτην.

Παρατήρησεν ἕτερος, ὅτι δικαστικὰς μὲν ἀποδείξεις, πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐκ ζήλου ἀξιοποίνων πράξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δὲν δύναται τις εὐκόλως νὰ εὕρῃ· χαλίσταται ὅμως ἀναμφισβήτητος ἡ μεροληπτικὴ διαγωγὴ τοῦ τὴν νομαρχίαν Λακωνίας διευθύνοντος, οὐ μόνον ἐκ πολλῶν ἄλλων πράξεων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ δημάρχου Καστορίου, ἐξ ἧς τὸν ἐπαινον τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἠρύσατο ὁ προαγορεύσας ὑπουργός· διότι, ἐν ᾧ καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δικαστικὰ συμβούλια, διδομένης τῆς συναινέσεως τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν μελῶν, συντάσσονται ἐπὶ τῇ βίαι αὐτῆς αἱ πράξεις των, ὁ δημάρχος, μὴδὲν περισσύτερον ἢ τοιοῦτόν τι πράξας, δὲν περιέπεσεν εἰς πράξιν τινα ἐγκληματικὴν φέρουσαν χαρακτῆρα, μὴ ὑπαρχούσης ἐν αὐτῇ τῆς δολίας προαιρέσεως· ἀλλὰ, καὶ τοιαύτην ἂν ἐσχημάτισε πέποιθσιν ὁ νομαρχεὺν οὗτος, μὴ βάσιμον καὶ δικαιολογημένην, δὲν περιώρισεν ὅμως τὴν ἑαυτοῦ καταφορὰν κατὰ τοῦ δημάρχου, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον προῆλθε τόλμης, ὥστε καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπρότεινεν, ἀποκαλύπτον καταδείξας τὴν μεροληψίαν αὐτοῦ, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα καὶ τοὺς μὴ

ὑπείκοντας εἰς τὰς διαθέσεις αὐτοῦ ἄλλους δημάρχους ἐκφοβίσῃ. Ὅτι παρὰ τῶν ὑπαλλήλων πάντες τὴν ἰσότητά ἀπαιτοῦσι, δὲν εὕρισκουν ὅμως αὐτὴν παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τούτῳ, ὅστις, ἵνα ἐπιδείξῃ τὴν εἰς μίαν μερίδα, τὴν τῶν Μαυρομιχαλῶν, ἀπονεμομένην προστασίαν, συγχάζει ἐν ἐνὶ τῶν ἐν Σπάρτῃ φαρμακοπωλείων, μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν μερίδα ταύτην ἀνηκόντων συσχεπτόμενος. Ὅτι οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τις τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνου, καταδικασθεὶς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπὶ τινι παραπτώματι εἰς ὀλιγοήμερον κράτησιν, καὶ ἀπαχθεὶς εἰς τὴν φυλακὴν, ἠναγκαζέτο παρὰ τοῦ φρουράρχου ἵνα μεταφέρῃ ὕδωρ ἐκ τῆς κρήνης καὶ τὴν φυλακὴν καθαρίσῃ· διότι καὶ ὁ φρούραρχος οὗτος καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην διωρισμένοι ἄλλοι ὑπαλλήλοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀποστολὴν, ἵνα, τὴν ἐτέραν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκεῖ μεριδίων καταπιέζοντες, πριστατεύωσιν ἀπροκαλύπτως τὴν τῶν Μαυρομιχαλῶν παραπονεθέντος δὲ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν εἰς τὴν φυλακὴν μεταδόντα τυχαίως νομαρχεῦντα Κ. Δεπάσταν, οὗτος οὐ μόνον δὲν ἐπὶνέγκει τὴν προσήκουσαν θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ τὸν δημάρχον ἐξύβρισεν, εἰπὼν, ὅτι πάντες οἱ τῆς ἐπαρχίας δημάρχοι εἰσὶ κακοῦργοι· διότι ἔφαινον ἴσως αὐτοὺς οὕτως, ὡς μὴ ὑπείκοντας εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ὑπουργός, ἐάν ᾔθελε νὰ ὦσι πιστευταὶ οἱ περὶ ἰσότητος ἀπαγγελθέντες σήμερον λόγοι του, ὥφειλε νὰ μὴ διορίξῃ ὑπαλλήλους τοιοῦτους, γνωστοὺς ὡς ὄντας ὄργανα ὀρισμένων οἰκογενειῶν. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα τὴν τοιαύτην αὐτοῦ διαγωγὴν μαρτυροῦσι· διότι, κατιδὼν, ὅτι τὸ μέτρον τῆς ὀριστικῆς τῶν δημάρχων παύσεως, ὡς ὅλως ἐκτακτον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τίθεται πάντοτε ἐνεργόν, καὶ εὐρύν διὰ τοῦτο εὐχερέστερον πρὸς τὸν σκοπὸν φέρον τὸ μέτρον τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, ἐπιφερούσης τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχὴν αὐτῶν, καὶ κατ' ἄλλων ἐπετείῃ δημάρχων, οἷς ὁ τῶν θεραπόντων ἐκατηγόρησε δὲ τοῦ δημάρχου τούτου καὶ διοικητικὰς κατ' αὐτοῦ ἀνακρίσεις ἐνεργεῖ, ὡς μὴ ἀποστείλαντος ἐθνοφύλακα, τὸν κατ' ἀναλογίαν τὸ βάρος τοῦτο ὀφείλοντα νὰ ὑποστήσῃ, ἀλλ' ἕτερόν τινα, ἐν ᾧ ὁ δημάρχος, ὡς ἀρχὴν τοῦ δήμου καὶ τὰ πρόσωπα κάλλιον παντός ἄλλου γνωρίζων, ἐδύνατο μόνος νὰ γνωρίξῃ τίς ὁ κατάλληλος νὰ ἀποσταλῇ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας ασφαλείας, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ νομαρχῆς· καὶ ἐν ᾧ, καὶ τούτου μὴ ὄντος, τοιαύτη παράθεσις ἀπλοῦν ἀποτελεῖ παράπτωμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔρκει ἀπλή παραινέσεις, οὐχὶ δὲ καὶ ποινικὴ καταδίωξις. Ὅτι ὁ ὑπουργός, εἰ μὲν

πρός απολογία, λέγει, ότι δεν γνωρίζει τὰ ἐνεργούμενα, ὀλιγομίαν ὁμολογεῖ ἀσύγνωστον, εἰ δὲ ὅτι γνωρίζει αὐτά, μαρτυρεῖ ὅτι ἐν γινώσει τούτων ἀνέγεται τοιαῦτους ὑπαλλήλους, ἵνα συντρέγωνσιν οἰκονομίαν, τὴν ὅποιαν ἐπιθυμεῖ νὰ προστατεύῃ.

Προσέθηκεν ἄλλως, ὅτι δὲν ἐνετάχθητο ἀμετρολήψιαν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὡς εἶπεν, ἀλλὰ ρητῶς προσέταξεν αὐτοῦ: ἵνα τοὺς ἀντιπαλοὺς αὐτοῦ καταστοιβώσιν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐπαρχον μὲν Ἠλείας διώρισεν τινὰ Μπουρζουκίδη, καθ' οὗ ἄλλοτε ἐξεπράσθη πικρῶς ἡ βουλή, καὶ ἐπὶ τῇ ἀποστάσει ταύτῃ αὐτῆς προκάλεσθη ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις του· ὁ δὲ Μπουρζουκίδης οὗτος, ἀμὰ ἐκεῖσε ἀφικόμενος, κατηγορίας κατὰ τῶν ἐτεροφροσύνων δημοτικῶν ὑπαλλήλων παρεσκεύασε, καὶ ἀναιρίσεις κατ' αὐτῶν ἐνεργήσας τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν αὐτῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου προκάλεσεν· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐκλογὴν τινὰ ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν δημάρχου, ἐκκρεμὴ ὑπάρχουσαν, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κρεστανίτου ὑπουργοῦ ἄλλοτε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν παυθέντος δημάρχου, διὰ δὲ αἱ ἐπτά μόνον μέλη ἐκ τῶν εἰκοσι τεσσάρων τοῦ δημαρχειακοῦ συνεδρίου ἐνῆργησε, μηδὲν καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐπτά μέλη αὐτοῦ συγκαλέσας, ἵνα μὴ προσκλήματα παρεμβάλωσι πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ προωρισμένου διὰ τὴν θέσιν ταύτην. Ὅτι, πλὴν τῆς θέσεως ταύτης τοῦ ἐπάρχου, καὶ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων κατὰ τὴν Ἠλείαν ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν ἰδίων συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ Κρεστανίτου εἰσὶ πεπληρωμέναι· διότι καὶ ἔφορον ἐκεῖ Δημακόπουλον τινὰ διώρισε, τὸν ὅποιον βουλευτὴς μὲν ἄλλοτε κατὰ τὴν Ἀ. περίοδον αὐτός ὁ Κρεστανίτης πικρῶς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐκατηγόρησεν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ καταχρῆσει, ὑπουργός δ' ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τελευταῖον γενόμενος ὡς ἔφορον ἐκεῖ ἀπέστειλε, διότι συγγενικοῦς μετ' αὐτοῦ δεσμούς συνῆψεν· ὁ ἔφορος δ' οὕτως κατιώρθωσεν ἵνα οἱ ἀδελφοὶ καὶ φίλοι τοῦ ὑπουργοῦ τούτου ἐνοικιάσωσι πάντας τοὺς ὁρόους τῆς ἐπαρχίας ἐπ' εὐτελεστάταις τιμαῖς, ἀνούμενος νὰ δεχθῇ τὰς ὑπ' ἄλλων γενομένας προσφοράς, ποτὲ μὲν λόγῳ ἀρεργείας, ποτὲ δὲ, ὅτε ἀποδοίξεις μεγάλῃς περιουσίας ἐπεδείκνυντο αὐτῷ, αὐθαίρετως ἀνευ λόγου τινός, περὶ ὧν ἐγκαίρως ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐδόθησεν. Καὶ Γεωργίου τινὰ Μ'θουμιάπουλον, ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἀποθηκαρίον εἰς τὸν δῆμον Πηνειῶν διώρισε, καὶ Τριτομπίδα τινὰ ἕτερον, καί τοις ἐνενεκοντούτῃ καὶ ἀγράμματον, νομοθετήσας μάλιστα τὸ χερίστον καὶ θέσιν βονθοῦ ἀποθηκαρίου καὶ διορίσας εἰς

ταύτην ἑτερόν τινα, ἵνα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν συντρέχῃ αὐτόν· οὗτοι δὲ πάντες συνετέλεσαν, ὥστε ἀντὶ τοῦ νὰ τεθῶσιν οἱ καρποὶ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ δημοσίου κατὰ τὸν νόμον, νὰ λάθωσι καὶ πωλήσωσιν αὐτοὺς οἱ τοῦ ὑπουργοῦ ἀδελφοί, τὸ δὲ τμήμα αὐτῶν νὰ κρατῶσιν εἰς ὄφελος τῶν. Τοῦτο δὲ συνέβη εἰς τοὺς δῆμους Πύργου, Ὀλυμπίων καὶ Μυρτουνητίων, πολλὰ χωρὶς τῶν ὁποίων ἐνοικίασαν ὡς ἐβρέθη· πρὸς δὲ καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρποὺς μετὰ κριθῆς καὶ σίκαλης ἀνέμιξαν. Ὅτι πάντα ταῦτα δι' ἀναφορὰς αὐτός τε καὶ ὁ συναδελφός αὐτοῦ βουλευτὴς ἐξ Ἠλείας Κ. Γ. Μήτσος εἰς τὸν νῦν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν κατήγγειλαν, παρακαλέσαντες αὐτὴν νὰ ἀποσταλῇ ὑπαλλήλων τινὰ τῶν ἀνεξαρτήτων, καὶ εἰ δυνατόν τὸν νομάρχην Ἀγαθὰς, ἐκ τῶν ἐξετάσεων τοῦ ὁποίου πάντα ταῦτα θέλουσι καταδειχθῇ· ἀλλ' ὁμῶς ὁ Κ. Κρεστανίτης προλαβὼν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα μετεκάλεσεν, ἵνα τὴν αἴτησιν ταύτην ματαιώσῃ. Ὅτι ἐκ τῆς γενομένης ἐκλογῆς δημάρχου, ἥς ἐμνήσθη, ἀνεδείχθη ὑποψήφιος καὶ τις εἰρηνοδικιακὸς παρὶδρος, διὰ τὴν ἀνικανότητα τοῦ ὁποίου ταύτην ἡ ἐκλογὴ ἐξ ὑπαρχῆς νὰ ἐνεργηθῇ ἔπρεπε, καὶ ὁμῶς ὁ ὑπουργός τὴν ἐκλογὴν ἐπικυρώσας αὐτὸν τοῦτον τὸν εἰρηνοδικιακὸν παρὶδρον ὡς δῆμαρχον διώρισεν. Ὅτι ἐκτὸς τούτου καὶ ἔγγραφον ἀπέστειλε πρὸς τὸν βουλευτὴν ἐξ Ἠλείας Κ. Γ. Μήτσον, καὶ δῆμαρχον θῆτα, δι' οὗ ἐπέζητει τὴν ἀπολογία αὐτοῦ· ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν κατηγορεῖται, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, οὐδ' ἡ ἀπολογία αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ ἤδη, καὶ διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας μάλιστα, διότι ἤδη δὲν ἐκπληρόναι τὰ τοῦ δημάρχου, ἀλλὰ τὰ τοῦ βουλευτοῦ ἔργα. Καὶ ὅτι περὶ μὲν τούτων ἐπιφυλάσσεται καὶ ἄλλοτε νὰ φέρῃ τὸν λόγον, γνωστοποιεῖ δ' ἤδη, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ δημάρχους τινὰς ἄλλους τρεῖς ἢ τεσσάρους νὰ παύσωσι μελετῶσιν.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι περὶ μὲν τῶν ἄλλων θελεῖ εἶπει τὰ προσήκοντα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν συναδελφός αὐτοῦ· ὁ δὲ νομάρχης Λακωνίας δὲν μετέβη εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, καί τοις τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν δικταγθεὶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου δὲν μετέβη ὡς πάσχων, παρουσιάζων ἐκάστοτε εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰς μετὰ πιστοποιήσεων δύο ἰατρῶν· τέλος δ' ἐντόνως διαταγθεὶς ἀπεφάνισεν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν θέσιν ὅτι ὁ ἐκεῖ νομαρχεῶν ὑπῆρξεν ἄλλοτε ἐπαρχος ἐν Ἠλείᾳ, κατὰ τὴν ἐποχὴν μάλιστα τῆς ἐκεῖ τολμηθείσης στάσεως· τοιαύτην δὲ τότε ἐδείξεν ἀξίεπαινον διαγωγὴν, ὥστε αὐτοὶ οἱ φίλοι

τοῦ στασιαστοῦ Λυσάνδρου Βιλαέτου, μαθόντες, ὅτι δὲν παρέ-
 δέχθη τὴν ὑπὸ τινων στρατιωτικῶν γενομένην τότε αὐτῷ πρό-
 τασιν, ἵνα τὰς τῶν στασιαστῶν φυτείας διενδροκοπήσωσιν, εἶπον
 αὐτῷ, διαβαίνοντι ἐκεῖθεν μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἐπαρχοῦ
 Αἰγίου παῦσιν τοῦ, ὅτι τιμῶνται λογιζόμενοι φίλοι αὐτοῦ· τί
 δ' ἐν Αἰγίῳ ὥς ἐπαρχος ἐπραξεν, ἄς ὁμολογήσωσιν· οἱ ἕκ τῆς
 ἐπαρχίας ἐκείνης ὑπάρχοντες βουλευταί. Ὅτι οὐδεὶς τῶν δημάρ-
 χων δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην, ἐάν δὲν ᾖναι πραγματικὸς
 ἔνοχος· διότι τὰς τοιαύτας δικογραφίας ἐξετάζουσιν ἢ δικηγο-
 ρικά συμβούλια, ἐπὶ τούτῳ συνιστώμενα, ἢ αὐτοὶ οἱ τοῦ ὑπουρ-
 γείου εἰσληγταί, ὧν αἱ πλεῖστοι δὲν ἀμοιροῦσι νομικῶν γνώ-
 σεων, ὁ δ' ὑπουργὸς ὥς κατὰ πρόληψιν ἐνεργεῖ μετὰ τὰς γνωμο-
 δοτήσεις αὐτῶν. Ὅτι εὐχαρίστως ἤκουσε τῶν προτιγορευσάντων,
 κατηγορησάντων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τῶν
 διοικητικῶν, ἐν ᾧ ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς δὲν ἔχει
 τὸ ὑπὲρ τῶν Μαυρομιχαλῶν εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενον συμφέρον·
 ἂν δὲ ὁ ἐν τῇ φυλακῇ δημάρχος ἐβιάσθη κατὰ τι, δύναται νὰ
 καταμηνύσῃ αὐτῶν ἢ εἰς τοὺς προῖσταμένους αὐτῶν ἢ εἰς τὴν
 δικαστικὴν ἀρχήν. Ὅτι τὰ λεχθέντα ἐξ ἐπαρχιακοῦ συμφέροντος
 ὑπηρετοῦνται, διότι ἡ μὲν ἐκλογὴ τοῦ δημάρχου Μυρτουνητίων
 διατεταγμένη εἶναι ἀπὸ πέρυσι, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ τότε
 παυθέντος δημάρχου, γενομένη ὑπὸ τῶν συνελθόντων μελῶν τοῦ
 δημαρχειακοῦ συνεδρίου, μὴ συνελθόντων τῶν ὑπὸ τοῦ προα-
 γορευσαντος μνησθέντων ἐπτά καίτοι πρὸς τοῦτο προσκληθέντων,
 καὶ ἀντικατασταθέντων ὑπ' ἄλλων κατὰ τὰς περὶ τούτου ὑπαρ-
 χούσας ὁδηγίας καὶ κατ' ἐγκυκλίους τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν
 ὑπουργείου· ἐκ τῶν ἐπτά δὲ τούτων ὁ εἰς ἦτον παρὼν ἐν Λεχαι-
 νοῖς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς, προτραπείς ὅμως ὑπὸ τινων
 ἀεχώρησεν ἐπὶ λόγῳ ἀσθενείας, ἐξελεγχθέντι ψευδεῖ ἐκ τῆς
 ἐπισκέψεως τοῦ ἐπὶ τούτῳ μεταβάντος εἰς τὰ χωρία αὐτοῦ
 ἱατροῦ. Ὁ δὲ πέρυσι παυθεὶς δημάρχος, ἐπαύθη ἐπὶ συνεινότησει
 μετὰ τῶν στασιαστῶν, διότι, μεταβάς μετ' ἐνόπλων καὶ ἐντα-
 μώσας εἰς τινα θέσιν, Γεφυράκια κελουμένην, μετὰ τοῦ στα-
 σιαστοῦ Ἀλεξάνδρου Βιλαέτου, μετέβη κατόπιν εἰς Κυλλήνην,
 καὶ παραλαβὼν παρὰ τοῦ τελωνείου τὰ ἐκεῖ εἰσπεπραγμένα
 δημόσια χρήματα, λόγῳ ἐξασφαλίσεως αὐτῶν παρὰ τοῦ γραμ-
 ματέως τοῦ τελωνείου, κατεκράτησεν αὐτά· γνωστοποιήσαντος
 δὲ ταῦτα ἀκολουθῶς τοῦ ῥηθέντος γραμματέως, ἡ μὲν διοικη-
 τικὴ ἀρχὴ ἐξήγαγε τὴν τοιαύτην τοῦ δημάρχου συμμετοχὴν,
 δὲν ἐνήργησε μὲν τί κατ' αὐτοῦ δοθείσης τῆς ἀμνηστείας, ἐκρίνε

ὅμως ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παῦσιν τοῦ.
 Ὅτι αἱ ἄλλαι κατὰ τῶν κατηγορουμένων κατηγορίαι ἐγένοντο
 ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ προπαραλθόντος ἔτους, ἐπὶ πρά-
 ξειν αὐτῶν ἀναγομέναις εἰς τὴν στρατολογίαν· αἱ δ' ἀνα-
 κρίσεις ἀποπερατωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ προκατόχου τοῦ νῦν ἐπαρχοῦ,
 ὑπὸ τοῦ Κ. Θεοχαροπούλου, ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς
 τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ ἐπιτρέπη ἢ εἰς δίκην
 εἰσαγωγή αὐτῶν, προκαλεσθεῖσιν ὥς ἐβρίθη τῶν κατ' αὐτῶν
 ἀνακρίσεων οὐχὶ ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ.
 Ὅτι, ἐπὶ τῆς κατηγορίας τοῦ δημάρχου καὶ ἑτέρου βουλευτοῦ
 ἐξ Ηλείας Κ. Γ. Μήτσου, τὸ ὑπουργεῖον ἐπραξεν, ὅτι ὄφειλεν,
 ἀνακοινώσαν αὐτῷ τὰ κεφάλαια τῶν κατηγοριῶν καὶ ζητήσαν
 παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπὶ ταύτοις ἀπολογίαν τοῦ· διότι σέβεται μὲν
 αὐτὸν ὥς βουλευτὴν, ὀφείλει δὲ νὰ ἐπιτηρήσῃ τὴν διαγωγὴν
 αὐτοῦ ὥς δημάρχου· ἂν δ' ἐζήτησεν αὐτὴν διὰ τοῦ διευθυντοῦ
 τῆς διοικητικῆς ἡγεμονίας, ἐπραξε τοῦτο ἀκολουθήσαν τὴν τα-
 κτικὴν ὁδόν, ὑποτιθεμένου, ὅτι αὕτη μόνον γνωρίζει τὴν κατοι-
 κίαν αὐτοῦ. Ὅτι τὸν ἔφορον εὔρεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ὅτε τὴν
 διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἀνέλαθεν ἐξε-
 τάσας δὲ τὰ περὶ τῶν ἀποδοθεῖσιν αὐτῷ ἄλλοτε κατηγοριῶν,
 καὶ εὗρεν ὅτι αἱ κατηγορούμεναι πράξεις αὐτοῦ ἐγένοντο καὶ
 ὑπ' ἄλλων προκατόχων αὐτοῦ, καὶ ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ αὐτοῦρ-
 γὸς τῆς πλαστογραφίας, ἀλλὰ Γεωργίος τις Παλουμπιώτης,
 εἰσήγγαγεν αὐτὸν εἰς δίκην ἵνα ἐξ αὐτῆς καταδειχθῇ, ἂν καὶ
 πόσον ἦτον ἔνοχος καὶ ὁ ἔφορος οὗτος καὶ οἱ προκατοχοὶ αὐτοῦ·
 εἶναι δ' ὁ πάλῃλος οὗτος ἐκ τῶν μᾶλλον ἱκανῶν, πολλὴν
 καταδείξας ὠφέλειαν εἰς τὸ δημόσιον ἐκ τῆς τῶν ποιμνίων κατα-
 μετρήσεως· διατελῶν δὲ τότε καὶ αὐτός ἐκεῖ εἶδεν, ὅτι, ἐκ
 καταμετρήσεως γενομένης δέκα ἡμέρας μετ' ἄλλην εἰς τὸν δῆμον
 Λαμπείων, καταδείχθη διαφορά 20.000 μικρῶν ζῶων καὶ
 1.600 μεγάλων, ἀποκρυβέντων κατὰ τὴν πρώτην καταμέτρησιν.
 Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν καταμετρήσεων τούτων ἐγένοντο
 αἱ προσήκουσαι εἰς τὸν εἰσαγγελέα καταμνήσεις, καὶ τὸ δικα-
 στήριον, ἐάν μὲν ἐντὸς τῶν νενομισμένων προθεσμιῶν ἐγένοντο
 αὗται, θίλει διατάζει νὰ πληρωθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἀνσκαλυφθέντων
 ζῶων φόρος, ἂν δ' οὐ, θίλει ἀπολύσει τούτους· ἀλλὰ θίλει λάβει
 ἀφορμὴν ἢ κυβέρνησις νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ὑπαλλήλους, ἐκ τῆς
 δολιότητος τῶν ὑποίων κατωρθώθῃ ἢ τῶν ποιμνίων τούτων ἀπο-
 κρυφῇ κατὰ τὴν πρώτην καταμέτρησιν. Καὶ ὅτι, ἐάν οἱ συγγε-
 νεῖς καὶ οἰκεῖοι αὐτοῦ διωρίσθησαν εἰς τινας τῶν ἐν Ηλείᾳ θέσεων,

οὐχ ἦτον ὁμως ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῶν ἀποφέρεται αὐξήσις τῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης προσδίων τοῦ δημοσίου κατὰ 75 ἐπὶ τοῖς 0/0, συγκρινομένων πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους· τὰ δὲ χωρία ἐκεῖνα, πῶν ὁποίων τοὺς φόρους ἐνοίκιασαν, εὐχαρίστως παραιτοῦσιν, ἀναδεχόμενοι μάλιστα νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον καὶ ζημίαν 15 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἐκμισθώματος.

Ἐπανέλαθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, καὶ πέρυσιν τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ διευθύνων, ἀπέστειλε τότε ἐπαρχον Ἠλείας τὸν Δεσπῶταν διορίσας καὶ γραμματεῖα αὐτοῦ Κουρκουτῶν τινα, τῶν ὁποίων τὴν διαγωγὴν γνωρίζουσι πάντες οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Μεσοανίας βουλευταί· ὁ ἐπαρχος οὗτος, βλέπων τὰς γενομένας τότε τῆς τολμηθείσης στάσεως προπαρασκευάς, ἐκ συμῶνους μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐπαμεινώνδα, νῦν τελώνου Πατρῶν, διώρισαν ἀρχηγὸν τῆς ἐνοφυλακῆς αὐτὸν τοῦ στασιαστοῦ Λυσάνδρου Βιλαέτου τὸν ἀδελφόν, ἐξ οὗ ὁ Λυσάνδρος ὠρελνθεῖς ἐφώρμησε κατόπιν κατὰ τῶν ἐκεῖ ὑπαλλήλων ἀρχῶν, καὶ συλλαβῶν ἐφυλάκισεν αὐτάς. Ὅτι, παρακληθεὶς τότε οὗτος ὑπὸ τοῦ τότε προέδρου τοῦ ὑπουργείου Κ. Γ. Κουντουριώτου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Κ. Β. Χρυστακοπούλου, ἀνιχώρησεν ἐντεῦθεν ἵνα μεταβῇ ἐκεῖ καὶ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀποκρούσεως τῶν στασιαστῶν· μεταβάς δ' εἰς Πάτρας καὶ εὐρών ἐκεῖ τὸν τε Κ. Ἀνδραβιδιώτην, δῆμαρχον Μυρτουνηίων, καὶ ἄλλους τινες, ἐλθόντας τότε ἐκεῖ πρὸς προὔπαντησιν αὐτοῦ, συννηνοθήθη μετ' αὐτοῦ, συνεννοήσεται καὶ μετὰ τοῦ συγγενοῦς τοῦ δημάρχου Ἰλιδος, ἵνα στρατολογήσωσιν τὴν ἀκούσαν δύναμιν, μεταβάς δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν οἰκίον του δῆμον, τὸν τῶν Λαμπείων, ἵνα στρατολογήσας καταβῇ εἰς Πύργον ἀποκρούσων καὶ ἐκ νώτων τοὺς στασιαστάς. Ὅτι, τούτων τότε γενομένων, οἱ μὲν ἀποστάται μετὰ μίαν ἡμέραν ἀπιδρῶν εἰς Ζάκυνθον, οὗτος δὲ (ὁ ἀγορεύων), καταβὰς εἰς Πύργον, εὗρεν ἐκεῖ τὸν τε Στρατηγὸν Καλοκατρώνην καὶ τὸν συνταγματάρχην Ν. Πετμεζῆν, πρὸς δὲ καὶ τὸν ἐπαρχον ἐπιτεθειμένον κατὰ τοῦ ῥηθέντος δημάρχου Μυρτουνηίων, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπαρῆκε τότε ὁ συνταγματάρχης Πετμεζῆς εὐχαριστήριον ἔγγραφον διὰ τὴν μετὰ ζήλου καταδίωξιν τῶν ἀποστατῶν· ἀλλ' ὁ ἐπαρχος κατήγγειλεν αὐτὸν εἰς τὰ δικαστήρια ἐπὶ συμμετοχῇ δῆθεν τῆς στάσεως, καί, μ' ὅλον ὅτι ταῦτα ἀπέλυσαν αὐτὸν διὰ βουλήματος τῆς κατηγορίας, ἀπονεύσαντα καὶ εὐχαριστηρίους διὰ τὴν πιστὴν τότε διαγωγὴν αὐτοῦ, ἔπαυσεν ὁμως αὐτὸν ὁ ὑπουργός.

Καὶ ὅτι, διὰ νὰ καταδειχθῇ ὅτι δὲν ἀληθεύουσι τὰ περὶ τῆς προσκλήσεως τῶν ἐπὶ τὰς μελῶν τοῦ Δημοκρασιακοῦ συνεδρίου καὶ τῆς ἀρνήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ λεγόμενα, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ διατάξῃ νὰ προσαχθῶσιν εἰς αὐτὴν τὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀφορῶντα ἔγγραφα, βιβαλιώσαντα τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ· ὅταν δὲ προσαχθῶσι καὶ τὰ τὰς γενομένας ἀπαριθμήσεις ἀφορῶντα, τότε θέλει καταδείξει, ὅτι καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ταττομένων προθεσμιῶν ἐνηργήθησαν, καὶ φόνους ἱκανῶν πολιτῶν προῦκάλεσαν.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι δὲν ἤθελε φέρει τὸν λόγον ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ ἂν προσωπικόν τι περιείχεν, φέρει ὁμως αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἐραπτομένης τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν καταστάσεως ἐφ' ἣ πάντες συμμέρον ἔχουσιν· ἡ δὲ γενικότης τῆς συζητήσεως κατεδείχθη, διότι, ὑπ' ἐκείνης γενομένου λόγου περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ γενομένων, πάντες ἀνεβόησαν τὰ αὐτὰ καταγγέλλοντες. Ὅτι εἶπε μὲν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἦλθεν ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου, ἀλλὰ δὲν εἶπεν ἀληθῆ, διότι ἦλθε μαθὼν ὅτι ἠνεώχθη ἡ σκηνή, τὴν ὁποίαν αἱ πράξεις αὐτοῦ αποτελοῦσι· διότι ἄλλως τοσοῦτον ἤδη χρόνον ὑπουργεῖων αὐτός τε καὶ οἱ συναδελφοὶ αὐτοῦ ποῖον νομοσχεδίων ὑπὲρ τοῦ λαοῦ εἰσέγαγον; οὐδὲν, τοῦ τε περὶ προικοδοτήσεως καὶ τοῦ ψηφισθέντος ἤδη περὶ καθυστερούντων ὑπὸ βουλευτῶν προταθέντων· ἀντὶ δὲ τῶν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ νομοσχεδίων, καταπράσσουσιν οἱ ὑπουργοὶ εἰς τὸ κράτος ἐρημώσεις καὶ καταστροφάς, αὐτάς τας ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων ἐκτεθεῖσας συμφοράς. Ὅτι οἱ προαγορεύσαντες, διεξελθόντες τὰ περὶ τῶν γενομένων παρανομιῶν, ἐξήλεγξαν ταύτας ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς κατακτῆσεως μιᾶς ἐπαρχίας ἢ καὶ πλείονων· περὶ οὐδενὸς ὁμως τοιοῦτου πρόκειται, ἀλλὰ πρόκειται περὶ κατακτῆσεως τοῦ ὅλου κράτους, τεινουσῶν πασῶν τῶν ἐνεργειῶν καὶ πασῶν τῶν διοικητικῶν πράξεων εἰς τε τὰς καταχορήσεις καὶ τὰς κατακτήσεις· διότι ὁ ἐπιπίπτων πέλεκυς κατὰ τῶν δημάρχων καὶ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων μαρτυρεῖ ἄρι· δῆλως τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ὁ ὑπουργός οὗτος ἅμα τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου ἀναλαβὼν ὑπέδειξεν. Ὅτι ἀπέχων νὰ ἐκθέσῃ παρανομίας γενομένας ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ, διότι, ἐκλεγθεὶς ὑπὸ τῶν ἐντολέων αὐτοῦ βουλευτῆς, εἶπεν αὐτοῖς νὰ μὴ περιμένωσι τοιοῦτόν τι παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ εὐχαριστῶνται μὲν τυγχάνοντες δικαιοσύνης νὰ ὑπομένωσι δὲ τὰς προσγινομένας αὐτοῖς ἀδικίας, προτίθεται μόνον νὰ καταδείξῃ τὸν ὑπὸ τοῦ

ὑπουργοῦ τούτου μαρτυρηθέντα σκοπόν. Καί ἀληθῶς, γενομένων πέρυσι συζητήσεων περί τῆς παρανόμου ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν, ἀνεγνώρισαν τότε οἱ ὑπουργοὶ τὴν περί τούτου κρίσιν τῆς Βουλῆς καὶ ἀπέσχον νὰ ἐπιβάλλωσι πλέον τοιαύτας· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἔλαθεν ἀντὶ τούτων τὸν πέλεκεν τῆς ὀριστικῆς παύσεως, καὶ ἐξέδοτο ἐγκυκλίον δι' ἧς διέγραψε τὴν καταστροφὴν τῶν ὑπαρχόντων δημάρχων, καὶ, ὡς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ἀρτίως διευθύνων ὁμοίως ἀπάνεις ἐγκυκλίους ἐξέδοτο, καὶ ἀπέρους καταχρησάμενος καὶ μὴ τοιούτους εἰς τὰ δικαστήρια παρέπεμψεν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς παύσεως αὐτῶν καὶ τοῦ ἀντὶ τούτων διορισμοῦ ἄλλων, ὣτω καὶ ἤδη διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης προέγραψε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ συντάγματος, τοὺς δημάρχους. Οὕτω, γενομένου λόγου περί τῆς ἀποδοθείσης εἰς τὸν δήμαρχον Καστορίου πλαστογραφίας, ὁ ὑπουργὸς διέσχυρίσθη, ὅτι, ἐκ τῆς ἀπλῆς τοῦ γεγονότος ἐκθέσεως τοῦ τὴν πράξιν ταύτην καταγγείλαντος βουλευτοῦ, δηλοῦται ἡ ἀξίειαινος διαγωγὴ τοῦ νομαρχεύοντος· ἐπελάθετο ὅμως ὅτι τὸν ἐγκληματικὸν τῶν πράξεων χαρακτῆρα ἀποτελεῖ ἡ δολιότης τοῦ πράττοντος, καὶ ὅτι ἐν τῇ πράξει ταύτῃ τοῦ δημάρχου τούτου οὐδεμίαν τοιαύτην δολιότην συνάγειται, ὡς πάντες· ἐπείσθητε ἐκ τῆς τοῦ γεγονότος ἐκθέσεως. Διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐγκυκλίου ὁ ὑπουργὸς διαγράφει τὸν τρόπον τῆς διαπλάσεως νέων δημιουργημάτων, ἐπιτηδείων πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ προτεθειμένου σκοποῦ· ἐφ' ᾧ, ἐν ᾧ πρὸς ἐπίδειξιν ἀνεγνώρισαν ἀφ' ἐνὸς τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου παρακεχωρημένον εἰς τοὺς νομάρχας δικαίωμα, νὰ ἀποφαίνωνται περὶ τοῦ κύρους καὶ μὴ τῶν ἐκλογῶν, ἀφίει αὐτοῖς τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν, προσέταξεν ἀφ' ἐτέρου αὐτοῖς νὰ μὴ ἐκφέρωσι ποτε ἀπόφασιν παράνομον ἐπὶ ποινῇ παύσεως· ἐπειδὴ δὲ οἱ νομάρχαι θέλουσιν ἐκδίδει τὰς ἑαυτῶν ἀποφάσεις θεωροῦντες αὐτάς νομίμους, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι αὐτοὺς, ὁ δὲ ὑπουργὸς κατὰ τὸν ἴδιον αὐτοῦ τρόπον θελεῖ θεωρεῖ αὐτάς παρανόμους, διὰ τοῦτο διὰ τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς προεῖπεν εἰς τοὺς νομάρχας, ὅτι θέλουσι διατελεῖ ὑπὸ τὸ ἔξωρος τοῦ Δημοκλέους, εἰάν ποτε ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν τινὰ ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ ὑπουργοῦ. Ὅτι μυρία καταχρήσεις εἰσχωροῦσιν εἰς τε τὸν ὑγειονομικὸν καὶ τὸν τελωνιακὸν καὶ πάντας τοὺς ἄλλους κλάδους, ὅταν οἱ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν διεξάγοντες πρὸς τοῦτο ἐργάζωνται· ἐκ δὲ τοῦ διορισμοῦ τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων καὶ φίλων τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰς θέσεις, δὲν συνάγεται μόνος ὁ πολι-

τικὸς σκοπὸς, ἀλλ' ἀμφοτέρω, ὡς οἱ τὰ πράγματα ἐξελέγοντες θέλουσι πεισθῇ. Ὅτι δὲν ἀπαιτεῖ τις παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ Ἀριστείδειον ἀνταπάντησιν, μ' ὅλον ὅτι καὶ ὑπουργοὶ τινες ἰδιωποιήθησαν τοῦτο διὰ τοῦ τύπου πρὸς τοὺς Θεμιστοκλεῖς καὶ Ἀριστείδας παραβαλόντες ἑαυτοὺς, καίτοι ὀφείλοντες νὰ ἔχωσι τινὰ αἰδῶ ὡς τὰ δημόσια διεχειριζόμενοι· οὐδέποτε ὁμῶς δικαιῶνται διορίζοντες στενοὺς αὐτῶν συγγενεῖς τελῶνς τοῦ σημαντικωτέρου τελωνείου τοῦ Κράτους, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους αὐτῶν συγγενεῖς καὶ οἰκείους εἰς τὰς ἀνωτέρας ἄλλας θέσεις, διότι ὅσῃ Ἀριστείδειον ἀρετὴν καὶ ἂν ἐπαγγέλλωνται ἔχοντες, οὐδέποτε ὁμῶς δύνανται νὰ διέσχυρισθῶσι, ὅτι μετέβαλον καὶ τὴν ἀνθρωπίνην αὐτῶν φύσιν. Ὅτι συνεθίζει ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐπιδείκνυσιν τὰς ἑαυτοῦ πράξεις, ἀριθμῶν τὰς τῶν ποιμνίων καταμετρήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ, καὶ ἂν καταχρήσεις περὶ τὴν ἀπκριθῆσιν ἐγένοντο, αἱ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένην προθεσίαν γινόμεναι ἄλλαι ἀπαριθμήσεις ἐναντίον τοῦ νόμου ἐγένοντο, καὶ μόνον ἱ.α διεγερθῇ τὸ ἐν κόμμα ὡς ἀκρις, ὡς στρατόπεδον κατὰ τοῦ ἄλλου· ἀφ' οὗ δὲ οὐδεὶς ἐξελέγχει τὸν τελῶν Πατρῶν Κρεστενίτην, εἰσπράττοντα 1,500,000 δραχμῶν, διότι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἦτον ἀδελφὸς αὐτοῦ, δικαιουταί τις θέλων νὰ στιγματίσῃ, νὰ βασανίσῃ τοὺς εἰς τὸν παγετὸν τοῦ χειμῶνος καὶ τοὺς κύσωνας τοῦ θύρους ἐκτεθειμένους δυστυχεῖς κτηνοτρόφους; Ὅτι διάφοροι καταχρήσεις ἐστηλιτεύθησαν καὶ ἡ ἀξιώποινος διαγωγὴ διαφόρων ὑπαλλήλων κατεδείχθη· δὲν εἶναι δὲ μόνον ὑπεύθυνοι οἱ διορίζοντες ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνεχόμενοι αὐτοὺς, μιᾶς οὔσης τῆς Κυβερνήσεως, ἐνὸς δικτος τοῦ ἡθικοῦ προσώπου τοῦ ὑπουργείου. Ὅτι, ἐπειδὴ προῦκάλεσε τοὺς ἐξ Αἰγίου βουλευτάς νὰ ὁμολογήτωσι περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ διατελέσαντος ἄλλοτε ἐκεῖ ἐπάρχου Δεπάττα, ὑπομνησθήσεται εἰς αὐτὸν, ὅτι πολὺ ἐγένετο ἐν τῇ βουλῇ ἄλλοτε κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπάρχου Αἰγίου λόγος, θελήσαντος καὶ τότε ἐπίσης νὰ καταστρέψῃ πάντας τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης. Τὸ κύριον σημεῖον, εἰς ᾧ τείνουσι πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι, περιέχει τὸν σκοπὸν, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ἐκλίνονται ἁρμονικῶς τὰ ἐπιτήδεια μέσα· ἂν δὲ ὁ ὑπουργὸς οὗτος πράττῃ δρατικώτερον, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διάθεσιν, μαρτυρηθεῖσιν καὶ ἐκ τῆς περὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν ἐκδοθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἀρτίως ἐγκυκλίου· πρὸς τὸν προτεθειμένον τοῦτον σκοπὸν τείνουσιν αἱ περιτροπῆσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, πρὸς τὸν αὐτὸν τείνουσιν αἱ παραβιάσεις τῶν δικαστη-

ρίων Μεσσηνίας, πρὸς τὸν αὐτὸν ἡ ἐνίσχυσις τῶν βασιανιστηρίων, τοῦ συστήματος τοῦ Τσίνου, ὑπὲρ οὗ, καίτοι ἀντηχησάντων τῶν βουλευτηρίων, καὶ νομοσχέδιον τελευταῖον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ εἰσλήθη, λόγῳ ἀσφαλείας, ὡς ἂν ὑπάρχον ἀνταρσίαι, πλὴν ἂν σκοπὸς τις προκλήσεως τοιούτων ὑπάρχῃ. Ὅτι ἀνὸ ὧν τούτων καὶ ὕβρεις ἀποδίδονται, καὶ τοι τοσούτων θυσιῶν γενομένων καίτοι τοσαύτης θρασυτάτης ἀναπτυσσόμενης ὑπὸ τῆς μερίδος ταύτης τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἴσως ἀπαιτηθῇ καὶ τὸ πρὸς ταύτας δικαίωμα ὡς προνόμιον διὰ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἡγεμονίαν. Οὕτω πρὸ μικροῦ εἰς τὸ σύγγραμμα ἡ ἐπιθεώρησις τῶν δέω κόσμων ὑβριστικώτατος τῆς Ἑλλάδος ἄθρον περιείχετο, δι' αὐ διατεινόντο οἱ συντάττει αὐτοῦ ὅτι, ἀντὶ νὰ χρεωστῇ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος χάριν εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις ὡς ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἀπελευθερώσας αὐτὸ, ὄνειροπολεῖ κατακτίσεις τῆς Τουρκίας· ἀλλ' εὐγενὴς μὲν εἶναι ἡ ὑπὲρ τῶν μεγάλων δυνάμεων διάθεσις τῆς Ἑλλάδος, εἰς αὐθάδεις ὁμως τοιαύτας ἐπικρίσεις ἀναγκάζεται τις ἐπιτυχῶς νὰ εἴπῃ, ὅτι καὶ εἰς τὰς δυνάμεις αὐτὰς δὲν ὀφείλεται τοσούτον ὡς ἐνεργήσας ὑπὲρ ἡμῶν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, τὸν ὅποιον ὁ ἥρωϊσμός καὶ τὸ ἡμίθεον τῶν ἑλλήνων προῦκαλεσεν. Οὕτω καὶ ἤδη ἐπικαλεῖται ἄλλοι τὰς θυσίας τῶν ἡγεμονιῶν καὶ τῶν αἱμάτων των, καὶ ἀναγκάζουσιν αὐτὴς ἡμᾶς νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἀρχαίοντες καὶ πλεον ἴσως τοῦ δέοντος τὰς θυσίας ταύτας ἀντήμειψεν ἡ πατρίς· ἐπειδὴ δ' εἰς τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἔθνους ἀντιστοιχεῖ ἡ πενιχρὰ τοῦ ἐτέρου καλύψεαι καὶ ἡ εὐτελής παρουσίᾳ τοῦ ἄλλου, ὅποσος ἀντὶ τῆς θυσίας τῶν τοιούτων μικρῶν ἡγεμονιῶν καὶ ἀντὶ τοῦ αἵματος πολλῶν πλειόνων συγγενῶν αὐτῶν, οὐδ' ἐλαχίστην ἐλαβον ἀμοιβήν; ἀναγκούς δὲ πρὸς ὑποστήριξιν τούτων ἀναφορὰν τινα τοῦ Βασιλείου Γεωργίου ὑπ' ἀριθ. 240 ἀπομάχου, ἐκτιθέντος τὰ δικαίωματα του καὶ ζητούντος τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως, συνεπέρανεν, ὅτι, εἴαν διὰ διαγωγῆς τοιαύτης ἐνταῦθα τε καὶ ἐκτὸς καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διανοῦνται τινες νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν προτεθειμένον σκοπὸν, οὐδέποτε θέλουσι φθάσει, διότι οὐδέποτε θέλει κατασταθῇ τὸ βουλευτήριον ἄλλην μίαν φορὰν χορευτήριον· εἴαν δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους δὲν δυνήθωσι νὰ προασπίσωσιν αὐτὸ, εἰσὶν ἄγριοι αὐτοῦ φυλακεῖς αἱ σκιᾶι τῶν ἡρώων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἰσὶν ἐγγεγραμμένα ἐν τοῖς εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτοῦ ἀνθρωπύμενοις πίναξι.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπήνεγκεν, ὅτι καὶ ὡς βουλευτὴς ἄλλοτε καὶ ὡς ὑπουργὸς ἤδη φρονεῖ, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ

ἀπασχολῶσι τὴν Βουλὴν ἀγορεύσεις μὴ περιέχουσαι οὐσιώδη τινα πρότασιν, μηδὲ ἀποτελοῦσαι ἀντικείμενον σκέψεως, τὸ ὅποιον ἐκτελούμενον ἐπιφέρει εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, ἀλλ' ὅτι ἐν παρήργῳ ταύτας δύναται νὰ διεξέσχηται αὐτὴ· ἐφ' ᾧ καὶ χάριν ἰδίαν ὥστελεν ἂν εἰς πάντα ῥητὰς πράξει· καταγγέλλοντα, αἵτινες οἰκοθεν ἀποδεδειγμένοι φέρουσιν ἀποτέλεσμα παραγρήμα αἴτιον ὑπὲρ τῆς Βουλῆς ἢ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως· διότι ἡ ἀπλὴ κενὴν -ράξων ἀπαριθμῶσι, μὴ ἡμολογούμενων ἢ μὴ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν φύσεως ἐπαγούσων τὴν αὐτῶν ἀπόδειξιν, ἀνέκει εἰς τοὺς θέλοντας νὰ καταλαμβάνωσι τὴν φαντασίαν τοῦ σπαρακτοῦ, πρὸς σχηματισμὸν προλήψεων ἢ προπαρασκευῇν προσβολῶν, καὶ οὐχὶ πρὸς ἐξέλεξιν πράξεως κρινομένης καὶ κατὰ πεποιθῆσαν ἐπίσης ὡς ἐπιτεταται. Ὅτι μὴ ὦν ἑλὶος τῶν θεωριῶν καὶ τῶν ἡρητικῶν αἰσθημάτων, ἀλλὰ τῶν γεγονότων καὶ τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας πράξεων ἐπιφύρουσων εἰς τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, δὲν προτίθεται μὲν νὰ υπερασπίσῃ τὸν προβαλλόμενον ὑπουργόν, ὡς υπερασπισθέντα μόνον, θέλει δὲ πραγματευθῇ περὶ τινῶν γενομένων ὑποθέσεων. Ὅτι ἀπὸ τῶν θεωριῶν εἰς τὰς κυβερνητικὰς πράξεις ἀπολήγοντες εὐρισκομεν πρόσωπα καὶ πράξεις, ἐνεργημένας διὰ τῶν προσώπων, προκαλούντων διὰ τοῦτο τὰς πλείους τῶν σκέψεων ἡμῶν· πρέπει ὁμως νὰ προηγηθῇ πρῶτον τούτων τῶν σκέψεων ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ εἰσὶν ἄνθρωποι, καὶ ὡς τοιοῦτοι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀπατηθῶσιν εἰς τὴν τῶν προσώπων ἐκλογὴν, εἴτε ἐκ κακῶν πληροφοριῶν, εἴτε ἐξ ἐσώτερης πεποιθήσεως περὶ τῆς ὑπολήψεως ἀνθρώπων, εἴτε καὶ ἐκ τῶν πεποιθήσεων ἐκείνων τὰς ὁποίας σχηματίζουν αἱ φιλικαὶ ἢ συγγενικαὶ σχέσεις αὐτῶν. Ὅτι, καὶ ἂν ἐκ πεποιθήσεων τοιούτων φιλικῶν ἢ συγγενικῶν προήλθον εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων Μεσσηνίας καὶ Πλείας οἱ διορίσαντες αὐτούς, δὲν ἔχει ὁμως πράξεις ῥητὰς αὐτῶν ἀξιοποιήσας καταγγελλόμενας, ἵνα μέτρον τι κατ' αὐτῶν λάβῃ· αἱ δ' εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δοθῆσαι ἀναφοραὶ περὶ αὐτῶν, ἀφορῶσαι οὐχὶ μόνον τοῖς ὑπαλλήλοις τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀλλὰ πάντων τῶν ὑπουργείων, ἐγένοντο ἀντικείμενον τῆς σκέψεως τοῦ συμβουλίου, προνοήσαντος νὰ προλάβῃ πάσας τὰς πράξεις τῆς μεῆς μερίδος κατὰ τῆς ἐτέρας. Ἐπὶ τῶν δοθεισῶν ἀναφορῶν κατὰ τῶν οἰκονομικῶν ἰδίως ὑπαλλήλων, διατάχθη ὀνομαρχῆς ληχῆς κατὰ τὴν ἐν αὐταῖς αἰτησιν ἵνα ἐνεργήσῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐξετάσεις μόνος ἢ δι' ἀξιοπύστου ἄλλου ἀντιπροσώπου του, μ' ὅλον

οι, ως τις τῶν εισηγτηῶν τοῦ ὑπουργείου ἐπληροφόρησεν αὐτόν, τὰ περὶ τῶν δημοπρασιῶν τῶν δημοσίων καρπῶν ἐκτιθέμενα δὲν ἀληθεύουσιν· διότι αἱ μὲν πρὸς πώλησιν αὐτῶν γινόμεναι ἐφέτος προσφοραὶ ὑπερβαίνουν τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν κατὰ τὸ ἡμίσιον καὶ τὰς κατὰ τὸ προπαραλθὸν κατὰ τὰ δύο τρίτα, ἡ δὲ τῶν ζώων καταμέτρησης ἀπῆνεγκε τὴν ἀνακαλύψιν τῶν ἀποκρυβέντων ζώων, καὶ περιμένεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἵνα προδῶσιν οἱ ἔμποροι καὶ ταμίαι κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς εἰς τὴν πρὸς πληρωμὴν ἢ μὴ τοῦ φόρου καταδίδωσιν τῶν κτηνοτρόφων, ἐν ἐντὸς τῶν νομισμένων προθεσμιῶν ἐγένοντο αἱ ἀπαριθμήσεις αὗται· περὶ δὲ τῆς τῶν καρπῶν νοθεύσεως οὐδὲν τὸ ὑπουργεῖον γνωρίζει, περιμένον νὰ πληροφορηθῇ τὰ περὶ τούτου ἐκ τῆς διαταχθείσης δικαστικῆς ἀνακρίσεως. Ὅτι ἡ καταμέτρησης ἐγένετο δυνάμει τοῦ νόμου, διατάσσοντος αὐτήν, καὶ ὀφείλοντος τοῦ ὑπουργοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διατάξιν ταύτην· τὰ δὲ ἄλλα παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος λεχθέντα περὶ ἐρημώσεων καὶ καταστροφῶν οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν τὰ κυβερνῶν ὑπουργεῖον βιβαίωνει, ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην ἐγένετο, ἀλλ' εἰς ἄλλην ἀναφέρονται ἐποχὴν· ὅταν δὲ οὐδὲ στάσεις οὐδὲ ἐρημώσεις βλέπη τις, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας εὐχαρίστως πληροφορεῖται περὶ τῆς πανταχοῦ διατηρουμένης ασφαλείας, πείθεται ἀδιστακτικῶς ὅτι τάξις πραγμάτων ὑπάρχει καὶ ἔλεγχος ἀκριβής. Ὅτι ἀληθῶς καὶ ἡ ληστεία αὕτη κατεστράφη, καὶ τὸ ἔμποριον εἶναι ἐλεύθερον, καὶ πλήρης πανταχοῦ ἡ συγκοινωνία ὑπάρχει, καὶ ὁ Εὐρύταν προσέρχεται εἰς τὰ δυτικὰ παράλια ἀνευ ὀπλων καὶ οὐχὶ ὡς πρότερον· ταῦτα δ' ἀποτελοῦσιν ἀψευδὲς κάτοπτρον τῆς εὐπρεπείας τοῦ κράτους. Ὅτι εἶναι ἀδίκον νὰ ἀποδίδωνται καταχρήσεις δημοσίου περιουσίας καὶ πράξεις ἄλλαι εἰς πρόσωπα μὴ ἐνεργήσαντα τοιαύτας· διότι οὐδαμῶς κατὰ χρῆσιν τις γίνεται, πλὴν ἂν ὡς τοιαύτην θεωροῦσι τὴν πενίαν, τυχαῖον ὅπως συμβῇ, ἢ πλὴν ἂν θέλωσι νὰ συνταυτίσωσι τὸν ὑπουργὸν μετὰ τὸν φύλακα ἢ ἄλλον μικρὸν ὑπάλληλον, ἂν τις τούτων καταχρηστικῶς ὑπάρχῃ, τῶν ὁποίων τὴν εὐθύνην αὐτοὶ οἱ ἴδιοι φέρουσι καὶ οὐχὶ οἱ ὑπουργοί, ὅταν ἀγνοῶσι τὰς καταχρήσεις τῶν ταύτας. Ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν εὐθύνην αὐτοῦ ἐπὶ τῷ διορισμῷ τοῦ τελωνίου Πατρῶν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε μὲν οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην, μὴ καταγνωσθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, μόλις ἀτίως ἀναλαβόντος τὰ ἑαυτοῦ ἔργα, φέρει δ' αὐτὴν εὐχαρίστως διὰ τὸ μέλλον πεποιθὼς εἰς τὴν τιμιότητά τοῦ ἀνδρός. Ὅτι καὶ περὶ τῶν περὶ τοῦ Γαίου

λεχθέντων οὐχὶ ὡς ὑπουργός, ἀλλ' ὡς μάρτυς καὶ ὑπογεγραμμένος εἰς ἀναφοράς τινὰς σταλαίνας ὑπὲρ αὐτοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν εἰσὶν ὅμοια πάντα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, ἀλλ' ὅτι οἱ δύο νομοὶ ἐκεῖνοι τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Φωκίδος εἰσὶ διαφέροντες τῶν ἄλλων, κατ' ἐξαιρέσιν πλέον αὐτῶν ὑπὸ τῆς ληστείας μαστιζόμενοι, εἴτε ἐκ τοῦ ὀλίγου αὐτῶν πληθυσμοῦ, εἴτε ἐκ τοῦ διασώδους καὶ σπυδαίου τοῦ τοῦ χώρου ἐκεῖνης, εἴτε ἐκ τῆς τάσεως τῶν κατοίκων, εἴτε ἐκ τῆς τοποθεσίας αὐτῶν· κειμένων περὶ τὰ μεθόρια εἴτε ἐξ ἄλλων ἀγνώστων αἰτιῶν· ἐπὶ τοσούτου δὲ κατ' αὐτοὺς εἶχε κορυφωθῇ ἡ ληστεία, ὥστε ἐξῆς τῆς πύλης Μετολλογίου δὲν ἐδύναντο νὰ ἐξέλθωσιν οἱ κάτοικοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἰδιοκτῆται οὐδὲ τοὺς ἑαυτῶν ἀμπελώνας νὰ ἐπισκερδῶσιν ἐδύναντο, οἱ δ' ἔμποροι οὐδὲ τὰ πρὸς τὸ ζῆν των νὰ προσπορισθῶσιν ἐτόλμων ἀνευ συνοδείας στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, λίαν δὲ αὐτοὺς δαπανηρῶς ἀποσταλέντος ὅμως τοῦ ἀνδρός τούτου εἰς καταδίωξιν τῆς ληστείας, αἷσιον ἐπῆλθεν ἀποτέλεσμα καὶ εὐλογίαι ἐπὶ ταύτῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐδόθησαν, καὶ ἂν δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις ὑπὲρ τῆς αὐστηρίας τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς, δύναται ὅμως καὶ νὰ ἀγορεύσῃ ὑπὲρ τινων παραβάσεων, τεινουσῶν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου. Καὶ ὅτι ταῦτα ἐξέθηκε, διότι οὐχὶ πάντες ἀλλὰ μόνοι οἱ παθόντες γνωρίζουσιν αὐτὰ· τὸ δ' ὑπουργεῖον διὰ τοῦ μέτρου τούτου οὐδαμῶς ἐπιλήψιμον εἶναι, ὡς ἀποδόντος ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ ὑπὲρ τῆς οἰκονομίας τοῦ Κράτους. Περαιτέρω δὲ τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ ἐκ Λακεδαιμόνος Βουλευτοῦ, καθ' ἣν ἐμελλε νὰ παρακληθῇ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἵνα διατάξῃ τοὺς ἐνταῦθα διατελοῦντας ὑπάλληλους τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας νὰ μεταδῶσιν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, ἵνα ἐπιτηρῇ δὲ τοὺς ἄλλους ὑπάλληλους ὅπως μὴ ἐκτραχηλίζωνται εἰς παρεκτροπὰς, καταδικνούσας καταφορὰν τῆς μιᾶς κατὰ τῆς ἐτέρας μερίδος.

Ἐπανελάθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ὅτι, γινόμενων συζητήσεων ἐντὸς τῶν Βουλῶν, τὸ πνεῦμα τῶν πραγμάτων σχηματίζει τὰς πεποιθήσεις, καὶ οὐχὶ ὡς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἢ τῶν ἀποδείξεων διεξαγωγή· καὶ ἀληθῶς οὐδ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, οὐδ' ἄλλος τις δύναται νὰ γνωρίῃ τὸ πλῆθος τῶν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων γινόμενων καταχρήσεων, ὃν ἐλάχιστοι τυχαίως γίνονται γνωσταί. Ὅτι εἶπε περὶ συμπαθειῶν, διότι εἶδε τὸν δημόσιον πλοῦτον θυσιαζόμενον ἐξ αὐτῶν, καὶ οὐδεμίαν λαμβανόμενὴν πρόδωψιν, ὡς διώρισεν ὁ ὑπουργός ὑποτελωνίων τινὰ ἐν Ἀίγιφ κρατοῦντα δημόσια χρήματα, ἄλλον δ' ὑπάλληλον διώρισεν ἄλλος ὑπουργός

καίτοι καταγρασθέντα 40,000 δραχμῶν, τὰς ὁποίας οὐδαμῶθεν θέλει δυνῆθαι νὰ ἀποζημιωθῇ τὸ δημόσιον. Περὶ δὲ τῶν περὶ τοῖνου λεγθέντων, ὁλέθρια ἦσαν τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθένται διότι, εἰπὼν ὅτι ἐξ ἀγνώστου αἰτίας ὁ λαὸς τῶν δύο τῆς γερᾶς Νομῶν εἶναι ληστρικός, ἤθελεν ἐμύσῳ νὰ δικαιολογήσῃ τὰς τοιαύτας μομφὰς εἰς τὸν εὐγενῆ ἐκείνον λαόν, τῶν ληστειῶν καὶ τῶν τοιούτων ὑπὸ μόνῃς τῆς κακῆς διευθύνσεως προκαλουμένων, διότι ὅτι νῦν περὶ τῶν μερῶν ἐκείνων εἶπεν αὐτός, καταδείξας αὐτὰ ἀνάξια συντάγματος καὶ ἐλευθεριῶν, δύναται κατόπιν ἄλλος νὰ προτείνῃ περὶ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἄλλος μετὰ ταῦτα περὶ τοῦ Αἰγαίου, καὶ οὕτω κατὰ μικρόν νὰ ὑπαφαιρῶσι τμήμα τοῦ Κράτους ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν ἵνα εἰς τέλος ἀπογυμνώσωσιν ἀπ' αὐτῶν ὅλον τὸ ἔθνος· ἀποκρύβει πᾶσαν τοιαύτην προτίμησιν τοῦ συστήματος τῶν βασιανιστηρίων καὶ τῶν κακώσεων, τῆς παρενθέσεως ἐν γυναικείοις σκεῖλαις τῶν αἰλούρων, καὶ τῆς κατακωσιῶς τῶν στηθῶν τῶν πολιτῶν διὰ τοῦ ζέοντος ἐλαίου· καὶ κατὰ πεποιθήσιν φρονῶν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι εὐγενὲς καὶ ἐνδοκίμος, τίμιος καὶ φιλόνομος, προτιμῶν νὰ τρέφῃται διὰ τῶν ἐργῶν τοῦ καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ αἵματος, ὑποστρέφει ὅτι μόνῃ ἡ κακὴ διευθύνσις προκαλεῖ τὰς ληστείας καὶ τὰς ταραχάς, καὶ ὅτι τὸ μετὰ εὐκλείας καταρτισθὲν τοῦτο ἔργον τῇ ἀρωγῇ τῆς θείας προνοίας οὐδεμίαν χεὶρ θέλει δυνῆθαι νὰ κατεδαρίσῃ.

Ἀνεπίτευξεν ἕτερος, ὅτι, φίλος ὢν τοῦ λόγου, ποτὲ δὲν ἐφοβήθη αὐτόν, οὐδ' ἐνόμιζεν ἀνευ λόγου ἀναγκαίαν τὴν τῶν συζητήσεων ἀνακοπὴν. Ὁ βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ, νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας, νὰ ἐπικρίνῃ καὶ νὰ ἐκφράξῃ πενθόμενος τὴν ἐκδοκίμασίαν αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ ποιῶν χρῆσιν τούτου ὑποκαίται εἰς τὴν εὐθύνην νὰ ἐπιφέρει καὶ ὅλα τὰ πράγματα, δι' ὧν θεδικιοῦνται οἱ λόγοι του. Οὕτως ἄρα καὶ ὁ πρῶτος τὸν λόγον λαλῶν δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ κάμῃ ἢς ὤφειλε παρατηρήσεις εἰς τὰ κατ' αὐτοῦ δι' ἐκδόσεως μιᾶς ἀποδοθέντα, ἀλλ' εἶπε γενναῖον τινα λόγον, ὅτι πρέπει νὰ ἀποδείξῃ τὸ δικαστήριον ὅσα πρὸς ἀπάντησιν εἶπει περὶ τῆς δι' θεωρεῖ πᾶσαν τὴν ἄλλην αὐτοῦ περὶ ἐπιβροῆς ἢ κατακτιλέσεως θεωρίαν, ἐπεὶ αὕτη ἐστὶν ἀπαρεμπίδιστος καὶ φυσικὴ, μὴ ὑποκειμένη, ὡς τοῦ ἡλίου τὸ φῶς, εἰς δεσμὴν· ἀλλ' ἡ ἐξάσκησις ταύτης πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐν νόμῳ, μὴ μεταβαλλομένης εἰς ὄργανον τῆς ὑπηρεσίας. Διὸ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παῦσιν αὐτοῦ ἢ ἐκείνου ἐκ τῶν ἀναφερθέντων δημάρχων, ἂν καὶ ἐπιφυλάσῃ τὴν γνώμην του μέχρι

τῆς τῶν ἐγγράφων προσαγωγῆς, καὶ τοῦτο ἐπειδὴ πρέπει νὰ νὰ ἐξελέγχῃται ἡ Κυβέρνησις ὅταν ἀληθῶς σφαλῇ, θεωρεῖ ὅμως ὅτι ὁ δημάρχος δὲν ἔπρεπεν ἄλλως νὰ βεβαιώσῃ καὶ προσαγγῇ ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου, φέρον ὁαὗ ὑπογραφὰς συμβουλῶν, ἐνῷ τὸ πρωτότυπον πραγματικῶς εἶχεν ἑπτὰ μόναν. Ἀλλὰ, κατὰ τῖνα τρόπον πλείοτερον προχωρῶν ἀπεφάνετο ὁ νομαρχικὸς γραμματεὺς Δεπάστας καὶ τὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διάλυσιν, ἀγνοεῖ· ἐπεὶ δὲ ἐνδέχεται νὰ μὴ ᾖναι κατακριτέος εἰς τοῦτο, ἀνάγκη νὰ προσαγγῇ ὁ ὑπουργὸς τὰ δημόσια ἐγγράφα, ἵνα ἡ βουλὴ δυνῆθαι νὰ κρίνῃ ἐν γνώσει, μ' ὅλον ὅτι, ὡς εἶπε, δὲν παρεδεχθῇ τὴν ἐνέργειαν τῆς τοιαύτης προτάσεως. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προταθείσαν παρὰ τοῦ αὐτοῦ παῦσιν ἑτέρου τινος δημάρχου, γενομένην, ὡς λεγούσιν, διότι οὗτος διέταξε τὸν δαίνα ἐπιφυλάκα ἀντὶ τοῦ δαίνος, ἀναμφιβόλως τοῦτο εἶναι κακόν, ἐπεὶ σπανιωτάτα καὶ διὰ λόγους μεγάλους, οὐδέποτε δὲ τυχαίως, πρέπει νὰ ἐνεργῇται τῶν δημάρχων ἢ παῦσις, ἐξ οὗ ἐνταῦθα ἀποδεικνύεται ἡ κτηνὴ τοῦ ῥηθέντος ὑπαλλήλου διάθεσις· ἐφ' ᾧ πρέπει νὰ προσαχθῶσι καὶ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐγγράφα. Ἐπίσης δὲ ἀταπὸν εἶναι, ἂν δημάρχος ὑπὸ κράτειν εἰσέλθῃ, ἠναγκάσθῃ, ὡς λέγουσι, νὰ φέρῃ ὕδωρ καὶ νὰ σαρώσῃ τοὺς δρόμους, ἐφ' οἷς 30 ἑτῶν καταδικούς ἔχοντες δὲν ἐπιβαλλόμεν αὐτοῖς τοιαύτας ποινὰς ἀτιμωτικάς· διὸ ἀνάγκη νὰ ἐξετάσῃ ὁ ὑπουργὸς ἐὰν ἐγένετο τοιαύτη ἀπαίτησις, καὶ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν. Οὕτως ἄρα ἡ μὲν τοῦ πρώτου δημάρχου ποινὴ, νόμον ἀντίγραφον προσαγγόντος, ἔχει καλῶς· τὰ δ' ἄλλα πάντα, ἐὰν ἀληθῆ ᾖσιν, εἶναι μεμπτά, καὶ ἀρκετὰ νὰ σχηματισθῇ πλήρης κατὰ τοῦ ἐνεργήσαντος ὑπαλλήλου πεποιθήσις. — Μεταβαίνων δὲ εἰς τὰ κατὰ τὴν Ηλείαν, παρατηρεῖ ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τοῦ Δημακοπούλου διορισμάνως ἐφόρου, δὲν ἔπεται, διότι κατέκρινε τοῦτον ἄλλο τε ὁ Κ. Κρεστενίτης, βουλευτὴς ὢν καὶ ἰδιώτης, χωρὶς νὰ προσαχθῶσι καὶ αἱ ἀποδείξεις περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ τότε λεγθέντων, ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ κατακριτέος διαγωγῆς, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἐξετασθῇ ἐκ τῶν ἐργῶν αὐτοῦ· το κατ' αὐτόν μάλιστα, ἔχει συμπολίτην τὸν ὑπαλλήλον τοῦτον, καὶ καθ' ὅσον γνωρίζει δὲν εἶναι χαλκότηρος κακοῦ· ἀπάκεται λοιπὸν εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργῶν, λαμβάνοντα τὰ διδόμενα ταῦτα, νὰ πληροφορηθῇ ἀκριβέστερον, ἵνα μὴ προτρέχωμεν εἰς τὰς περὶ διαγωγῆς τῶν ἄλλων κρίσεις ἡμῶν. Ἐπίσης δὲ κατεπεῖγον νομίζει, νὰ ἐξετάσῃ ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς καὶ τὰ περὶ νοθείσεως

τῶν αἰτῶν, συνεννοήσει τῶν ἀποθηκαρίων καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, λεγόμενα, ἐπειδὴ, ὡς μαθάνει, καίτοι ἀγνοῶν ἐν οὕτως ἔχῃ, ὅτι καὶ ἀλλαχού πολλαὶ τοιαῦται νοθεύσεις ἐγένοντο. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τοῦ δήμου διυρτουπνίων, λέγει, ὅτι, ἐπειδὴ τὰ πράγματα δὲν εἶναι ὅλως σαφῆ, δικαιότερον νομίζει νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οὐδετέρᾳ τῶν περὶ τούτου δοθεισῶν ἐξηγήσεων, ἀλλ' ἀντὶ τούτου νὰ προσαγάγῃ καὶ περὶ τούτου ὁ ὑπουργὸς τὰ ἀρμόδια ἔγγραφα. Οὕτως ἄρα διὰ τῶν πραγμάτων θινόντες, θέλοντες δυνήθῃ νὰ ἀνακαλύψωμεν καὶ σκοπὸς κατακτήσεως, ὡς εἶπον, ἂν ὑπάρχῃ καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο συνάμα δεῖται νουθετοῦν αἰμαῖσιν ἢ τε βουλῇ καὶ ἡ Κυβερνήσις σέβας θέλουσι δυνήθῃ διὰ πραγμάτων νὰ φθάσωσιν εἰς ἀσφαλὲς ἀποτέλεσμα. Λέγει δὲ καὶ περὶ τοῦ εἰς δικόφους θέσεις διορισμοῦ τῶν συγγενῶν τοῦ Κ. Λυκούργου, ὅτι παῖν καὶ διορίζειν εἰς θέσεις εἶναι δικαίωμα ὅλως ὑπουργικόν, ἐν ὅσῳ περιστρέφεται τοῦτο ἐντὸς τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ Σύνταγμα· ἀλλ' οὐχ' ἦττον ἐννοεῖται ὅτι ἡ τοιαύτης ἐξουσίας χρῆσις πρέπει νὰ ἔχῃ ὁδηγὸν ὡς πρὸς τοὺς διοριζομένους τὴν ἠθικὴν, ὡς πρὸς δὲ τοὺς παυομένους τὸ δίκαιον· τὸ δὲ νὰ μὴ διορίῃ ὁ ὑπουργὸς τὸν ἴδιον ἀδελφόν, εἶναι ἐξαιρέσις, ἣν οὐδεὶς ἐπιτάσσει νόμος· ἄλλως τε, μὴ τοσοῦτοι ἄλλοι καὶ υἱοὶ τῶν καὶ ἀδελφῶν τῶν καὶ πάντα συγγενῇ δὲν διώρισαν πολλάκις εἰς θέσεις; Τοῦτο ἄρα δὲν εἶναι τὸ κακόν, καὶ ἀλλαχού ὑπάρχει τὸ νόστος, ὅ ἐστι νὰ μὴ ἐγκαταλείπωνται μὲν οἱ συγγενεῖς, ἀλλὰ νὰ γίνηται δίκαια καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διανομή, ὅπερ ἐνίοτε δὲν συμβαίνει καὶ εἰδομεν ὁλοκλήρους οἰκογενεῖας τινὰς προνομιοῦχους εἰς τοῦτο φανεύσας· μὴ ἀποκλειομένων ὁμῶς καὶ τῶν λοιπῶν, οὐδεὶς ἀπόλλυσι τὰ πολιτικὰ δικαιώματά του, διότι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐγένετο ὑπουργὸς καὶ δύναται νὰ λάβῃ ὑπηρεσίαν· διὸ εἰς ἐν μόνον, εἰς τὴν ἴσιν καὶ γενικωτέραν διανομὴν τῆς ὑπηρεσίας δύναται ἡ βουλὴ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν τῆς Κυβερνήσεως πρόνοιαν, καθ' ὅσον ἡ ἐπισώρευσις τῶν ὑπουργημάτων μονομερῶς αὐτὴν μάλλον ἢ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς βλάπτει. Τελευταίον ἐκφράσας ἄλλοτε τὴν περὶ τῶν γινώμην αὐτοῦ, οὐδὲν περὶ τοῦ θέματος τούτου λέγει· προστίθει δ' ὅτι, ἀποδίδων τὰ πάντα οὐχὶ εἰς τὸν Τσίονον ἀλλ' εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν σύστημα, καὶ ἐπειδὴ εὐχῆς ἔργον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον θεωρεῖ νὰ ᾔναι διαρκὲς ἡ κατὰ τὰ μεθόρια τάξις τὰ δὲ σημερινὰ μέσα προσωρινῶς ἐπιφέρουσι τοιαύτην καὶ δύνανται εὐκόλως νὰ ἀναβλαστήσῃ πάλιν τὸ κακόν, ἐλπίζει ὅτι ἡ Κυβερνήσις θέλει λάβει ἐν τάχει τὰ κατάλληλα καὶ πρὸς τοῦτο

μέτρα, ὥστε νὰ λείψωσι καὶ αἱ συνοδεύουσαι τὴν τάξιν ταύτην παρεκτροπαί, τὰς ὁποίας ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς μ' ὁ-
λας τὰς ἐκθετάσεις δὲν ᾔδυνθη νὰ ἀρνηθῇ.

Ἐπέφερεν ὁ κατὰ πρῶτον λαβὼν τὸν λόγον, ὅτι εἶπε μὲν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν πρέπει ν' ἀσχο-
λῆται εἰς οὐδὲν παραπλήσιον ζήτημα, ἐν ὅσῳ δὲν αναφέρονται ῥητὰ ἐπ' αὐτοῦ πράγματα· ἀλλ' ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀναπτυ-
χθέντων ἐναργῶς πλέον συναγεται, ὅτι τὰ ὑπὸ συζητήσιν ἀντι-
κειμένα δὲν ἔπρεπε νὰ παραλειφθῶσιν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἔχει ἡ βουλὴ τὴν κυριαρχίαν οὐ μόνον παντός ὑπαλλήλου νὰ ἐξελέγῃ τὰς πράξεις, ἀλλὰ καὶ τὴν πορείαν τοῦ ὑπουρ-
γείου ἐπ' ἀγαθῷ νὰ ἐπικρίνῃ, δι' ἧς καὶ τὸ δημόσιον συμ-
φέρον καὶ αἱ τοῦ ἰδιώτου ἀνάγκαι δύνανται νὰ ἐλατῶσι πολ-
λάκις ἀπεδείχθη δ' ἐνταῦθα, ὅτι πολλαχοῦ ἀνετίθησαν ταῦτα εἰς πρόσωπα, ἅτινα, διὰ τὴν ἰσχυρίαν ἢ τὰς συγγενικὰς αὐτῶν
σχέσεις, ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐκπληρῶσιν ἀμερολήπτως τὰ χρεῖ
των. Καὶ δὲν ἐννοεῖ μὲν νὰ ἐμποδισθῇ ἡ εἰς πάντα τόπον
παντός Ἕλληνας ὑπηρεσία, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ δίκαιον εἶναι καὶ
συμφέρι ἰδίως αὐτόν· ἀλλ' εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνηται
οὐδεὶς μὲ σκοπὸν ἐπεμβάσεως διορισμὸς, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσω-
τερικῶν ὑπουργὸς ὥφειλε νὰ ἀποφύγῃ πρόσωπά τινα, ἅπερ
ἀλλαχού διορίζων, δὲν ᾔθελεν ἴσως ἐγείρει ὑπονοίας, αἵτινες
πραγματοποιηθεῖσαι δὲν εἶναι πλέον ὑπόνοιαι. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ
τὰς τοῦ προαγορευθέντος ἰδέας, παρατηρεῖ ὅτι καλῶς μὲν ἀπε-
φάνετο περὶ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὑπερβολικὸν ἐδείξεν ὡς
πρὸς τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ δημάρχου ζήλον· καθ' ὅσον,
ἵνα ἐπενεχθῇ τοιαύτη τοῦ δημοτικοῦ ἀρχόντος παῦσις, προ-
απαιτεῖται ἡ κατάπραξις ἐγκληματικοῦ ἔργου, ἄνευ τοῦ ὁ-
ποίου οὐδεμία ἐπιτρέπεται παῦσις, διὰ νὰ μὴ ἀφαιρῆται τὸ
ἱερὸν τοῦτο δικαίωμα τοῦ λαοῦ. Ἐνταῦθα δὲ ὁ δήμαρχος
Καστορίου ἄνευ σκοποῦ καὶ ἐν ἀθωότητι περιτλθεν εἰς μικρὸν
λάβος, ἐν ᾧ ὁ πολιτικὸς νόμος λέγει ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐγκλημα,
πρέπει καὶ πρόθεσις νὰ ὑπάρχῃ· ἀλλ' ὁ Κ. Δεσπότης εἰς ἐλ-
λείψεις, νοθεσίαν τινὰ ἢ καὶ ἐπίπληξιν ἀπαιτούσας, γνωμόδοτε
διηγεῖται παῦσιν, ὁ δ' ὑπουργός, οὐχ' ἦττον πρόθυμος, ἀποδέχε-
ται ταύτην. Καὶ ἡ παῦσις ἐγένετο, ἵνα, πτοήσαντες τοὺς
λοιπούς, μεταβάλλωσι τὰ φρονήματά των, ἀλλὰ τὸ νὰ προβῇ
εἰς τὴν τοῦ ὅλου συμβουλίου διάλυσιν οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπακρον
μοχθηρίας δεικνύει· ἀλλ' εἰς τὴν πράξιν ταύτην σταματᾷ καὶ
δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἐπειδὴ οὐδὲ πρὸ τῆς

μεταβολῆς ἐτολμήθη ποτὶ ἴαν δ' ἄλλως ἴσχυε, καὶ τοῦτο ἔθελε καταπράξει. Καὶ ἔπειτα λέγουσιν οἱ τινες ὅτι δὲν εἶναι πράγματα ταῦτα, ἐν ᾧ εἰς μὲν τὴν Λακωνίαν ἔλαβει τις νομαρχεῖον, ἕνα Δεπάτταν, εἰς δὲ τὴν Ἠλείαν ἔπαρχον ἕνα Βουρζουκίδην, ἐν γὰρ εἰς ἀλληλουχίαν οὐλοκλήρον συγγενῶν καὶ φίλων· ἐνῶ εἰς ἀμφοτέρω, τὰς ἐπαρχίας, ὅπου καὶ προσωπικά καὶ συγγενικά συμφέροντα ἔχει ὁ ὑπουργός, ἔπρεπε νὰ διορισθῶσιν ἄνδρες ἀκραίτους ταμιότητος καὶ ἀμερολήπτες, ὥστε, καὶ παράπονον ἂν ἐγένετο, νὰ εἶχε λόγους ἀποχρώντας ὁ ὑπουργός. Οὕτως ἄρα καὶ ὁ Κ. Μπούκουρας ὡσαύτως συγγενὴς ἦτον τοῦ ὑπουργοῦ· ἀλλ' ἄνθρωπος πῶς, δὲν εἶχε τί κοινὸν μετὰ τοῦ Δεπάττα, καὶ σήμερον ἐπὶ ἤθελε δεχθῇ τοιοῦτους ὑπαλλήλους ἢ Λακωνίτι, διότι, ὅσαι καὶ ἂν τρέψωσι συμπάθειαν, δὲν διακυβεύονται τὴν τιμὴν τῶν. Ἄλλως ὅμως οὐδ' αὐτὸς λέγει, ὅτι πρέπει νὰ ἀποκλείωνται τὲς ὑπερλίτες οἱ τῶν ὑπουργῶν ὑδελφοί· ἀλλ' ὑπὸ ὅρον τινὰ μετριοτήτος, ὥστε μὴ ἀποκλείωνται οἱ λοιποὶ καὶ, ὡς ὁ πρὸ αὐτοῦ εἶπε, γίνονται τινες οἰογένηται ὡς ἡ τῶν Μαυρομαχαλιῶν καὶ Κρεστενιτῶν προνομίῳχοι. Περὶ δὲ τοῦ Δημοσκοπούλου, ὃν αὐτὸς οὕτως ὁ ὑπουργός εἶχεν ἀπὸ τοῦ βήματος κατακλίνει ὡς μέγαν πλαστογραφίαν, λέγει, ὅτι οὐδὲ τότε ἐπέστη ὅλως, γνωρίζων τὰς βίαιας ὁρμὰς τοῦ Κ. Κρεστενίτου, οὐδὲ νῦν δύναται νὰ θεωρήσῃ τυχαίον τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ τότε μὲν κατηνέχθη ἐναντὶν αὐτοῦ, ἤδη δὲ συγγενὴ γενόμενον τὸν διώρισεν ἑφ' ὅσον Ἠλείας· ἄλλον δὲ τινα Κυριακίδην ἀπὸ βοσθοῦ τελωνίου διώρισεν ἀπ' εὐθείας· τελώνην, τὰ αὐτὰ δ' ἔπραξε καὶ εἰς τὰς τοῦ ἐλεγκτοῦ, τοῦ ἀρχιρύλλου, τῶν ἀλαταποθηκείων, τῶν δασονόμων, τῶν ἐπιστάτων τοῦ ἰχθυοτροφείου κλπ. θέσεις τῆς Ἠλείας, πληρώσας αὐτὰς δι' οἰκείων καὶ συγγενῶν. Ἐν ᾧ δὲ ἀπέναντι κείται ἡ Ζάκυνθος καὶ γίνονται ἀμοιβαία ἐξαγωγή προδότηων, ἐν μὲν Ζάκυνθος ὑπάρχει πρόξενος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σ. Κρεστενίτης, ἵνα ἐνεργῇ τὸν ἐλεγχον τῆς ἐξαγωγῆς, ὁ δ' ἕτερος τελωνίης Πατρῶν, ὥστε ὅλη ἡ Ἀγαικὴ πτέρυξ συνεπληρώθη ἐκ τῶν οἰκείων του· πῶς δ' οὗτοι πάντες, καὶ οὐσίαι καὶ ἀντιπαθείαι ἔχοντες ἐκεῖ, δύνανται νὰ ὑπερεπώσιν ἀμερολήπτως, ἢ νὰ μὴ ἐγείρηται κἂν ὑπόνοια κατ' αὐτῶν; Ὅταν ὅμως βλέπῃ τις ταῦτα, καταφρονεῖται καὶ ἡ κατὰ κτησίαι καὶ πᾶν ὅ,τι προσέθηκαν ἄλλοι. Καὶ οἱ ἀποθηκάριοι δὲ, οἰκείοι ὄντες τοῦ ὑπουργοῦ, γινώσκουσι, ὅτι κατέλιπον εἰς τὴν τῶν ἐνοικιαστῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐπίσης αὐτοῦ διάθεσιν τὰ γεννήματα. Ἀναγνούς δὲ πρὸς ἀποδείξιν δύο δημοτικῶν

ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς δημάρχους ἐπιστολάς, ἐπὶνεγκεν, ὅτι σπανίως ἀνακαλύπτεται ἡ καταχρησις, ἐκτὸς ἐὰν παρουσιασθῇ ευκαιρία τις εἰς τὸν προϊστάμενον· ὅταν δὲ ὑπάρχῃ ἀλληλουχία συγγενῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀνακάλυψις εἶναι ἀδύνατος καὶ ἡ κυβέρνησις ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ. Καὶ ἐπεμψε μὲν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἵνα γίνωσιν ἐξετάσεις, ἀλλ' οὐδὲν θέλει εἶσθαι τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἑφορός εἶναι συγγενὴς, ὁ δὲ ἔπαρχος οἰκείος, καὶ εἰς οὐδὲν δύναται νὰ βρασισθῇ ἡ ἀνάκρισις· ἐν δὲ, ὡς ἔρρεθ, ἐπέμπετο ὁ νομάρχης Ἀναγνωστάπουλος, ἡδυνάτο τις παρ' αὐτοῦ νὰ ἐλπίζῃ, ἀλλὰ καὶ οὗτος μετακαλεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν διατάχῃ παρὰ τοῦ ἐτέρου νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῶν προκειμένων εἰς Ἠλείαν καταχρησέων. Αἱ ἀρχαὶ ἄλλως τε τοῦ ὑπουργοῦ Κ. Κρεστενίτου εἶναι ἀπὸ πολλοῦ γνωσταί· ἐνθυμεῖται βεβαίως ἡ βουλὴ, καὶ ἐνθυμεῖται καὶ τὸ κοινὸν τὰ Πατραϊκί, ἥτοι τὴν μετὰ τοῦ τότε νομάρχου Δούκα σύγκρουσιν του, προκύψασαν ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Κ. Κρεστενίτου, τοῦ νὰ διατίθενται καὶ αἱ καθ' ὅλον τὸν νομὸν ἐκεῖναι θέσεις ὑπὲρ τῶν οἰκείων του· ἐρ' ὃ καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν νομάρχην αὐτόν, ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι πρέπει νὰ εὐχαριστῶνται μόνον ὅτι ζῶσι. Τοιαύτας λοιπὸν ἔχουσιν ἀρχὰς ὁ Κ. Κρεστενίτης, αὐτὰς ἐφαρμόζει ἤδη καὶ ὡς ὑπουργός, ἀρκούμενος μόνον τὴν ζωὴν εἰς τοὺς μὴ φίλους του νὰ συγχωρῇ, οὐδόλως ὠρελνθεῖς ἐκ τῶν παραβιγμάτων τῶν ἄλλων. Ἰππῆρξεν, εἶπε, καὶ αὐτὸς ὑπουργός· εὖρε ταμίαν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν του τὸν ἀδελφόν τοῦ Κρεστενίτου, ἀντιπολιτευομένου ὄντος τότε, καὶ, μ' ὅλον ὅτι ἐπέκειντο αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, οὔτε τὸν ἔπαυσε, οὔτε τὸν μετέθεσεν, μέχρις ὅτου αὐτὸς ὁ ἴδιος ἠθίλησε νὰ παραιτηθῇ, ὅτε καὶ εὐχαριστήριον τῷ ἐκονομοίῳ διὰ τοῦτον τοῦ δὲ διώρισεν τὸν Κόκκαλην, ὑπαλλήλον ἀρχαῖν ἡπίου καὶ ἡπύγου χαρακτῆρος καὶ μᾶλλον αὐτοῦ τοῦ Κρεστενίτου φίλον, ἐρ' ὃ καὶ τὸν διατρεῖ καὶ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν θέσιν του, ὅλου; δὲ τοῦ; λοιποῦς ὑπαλλήλους, καίτοι μᾶλλον φίλους τοῦ ἰδίου Κρεστενίτου, καθ' ὃ καὶ τῇ συμπράξει αὐτοῦ διορισθέντας, διατήρησε, μ' ὅλον ὅτι πολλὰ ἐγένοντο ἐκ τῶν ἀντιπάλων περὶ μεταβολῆς αὐτῶν ἀξιώσεις. Ἀπέναντι τοιαύτης διαγωγῆς ἀμερολήπτου καὶ μετριοπαθοῦς, ὁ Κ. Κρεστενίτης ἄρ' ἐνός μὲν πάντα φίλον αὐτοῦ ὑπαλλήλου ἔπαυσεν, εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν του καθ' ὅλων τῶν φίλων του διὰ τῶν ὀργάνων του, ὡς ἐξετέθη, ἐπέπεσεν. Ἐπαναλέγων δ' ὡς συμπέρασμα τὴν πρότασιν, ἣν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός παρεδέχθη, ἐξαιτεῖται νὰ διευθυνθῇ ἀπόσπα-

σμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, νὰ ἀπο-
σταλῶσιν εἰς Λακεδαίμονα οἱ ἐκτεθέντες ἀπόψεις ἀνώτεροι ὑπάλληλοι,
νὰ ἐξακολουθῇ δὲ καὶ μία τις ἐπιτηρησις ἐπὶ τῆς τῶν ἄλλων
ἐπαρχιῶν ὑπαλληλίας· παραλείπει δ' εἰς τὴν τοῦ ὑπουργικοῦ
συμβουλίου ἐκτίμησιν, ἂν μεθ' ὅλα τὰ ἐκτεθέντα συμφέρῃ νὰ
διατηρῶνται εἰσέτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι τοιοῦτοι, καὶ
ιδίως εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ Μπελλίνης. Τελευταῖον δὲ ἐξαίτεται
καὶ αὐτὸς τὴν προσαγωγὴν τῶν περὶ τῆς παύσεως τοῦ δημάρ-
χου Καστορίου ἐγγράφων, ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν λοιπῶν δημάρχων,
ἵνα ἡ βουλὴ σχηματίσῃ ἰδίαν, εἰάν ἐγέναντο τὰ λεγόμενα· ἰδίως
δὲ νὰ προσαχθῶσι καὶ τὰ περὶ τοῦ εἰρηνοδικιακοῦ παρέδρου
ἐκλογικὰ ἐγγράφα, ἵνα ἐξαχθῇ, ἂν ἀληθῶς διωρίσθῃ οὗτος δῆμάρ-
χος Μυρουντιῶν.

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ἐπήνεγ-
χεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὅσα μὲν ἐγγράφα ὑπό-
χρεως εἶναι νὰ φέρῃ θέλει προσάγαγῃ ἀσμένως, τίνες δὲ διορι-
σμοὺς ὡς ὑπουργός ἐνήργησεν οὗτος δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας
τοῦ σώματος καὶ τὸ ἐξετάσῃ. Τοῦτο δὲ μόνον παρατηρῶν, ὅτι εἰς
Πάτρας διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τούτων προέκυψε
πολλὴ καθ' ὑπερβάσιν εἰσπραξις, λέγει, ὅτι τὴν ἀρχὴν, ἣν ὡς
βουλευτικὴ ἐπέσθην, προσέθευε καὶ ἤδη ὡς ὑπουργός, τούτῃ
μηδὲν ἄλλο νὰ ἐξασκῇ ἢ τὰ θεμιτὰ μέσα, καὶ νὰ μὴ ἐλάττη ἢ
καταδιώκῃ ὡς ἄλλοι οὐδένα· οὕτω δὲ ἡδύνατο δι' ἐπιστολῆς,
ἣν δὲν ἀναφέρει, νὰ καταδείξῃ τὴν εἰς τοῦτο τάσιν ἐτέρων.
Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῶν προσόδων Ἠλείας, ἀποκρούει
ταῦτα ὡς ὅλως ψευδῆ, καὶ ἐπιμόνως ζητεῖ νὰ ἀποσταλῇ ὁ ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἢ τὸν νομάρχην ἢ ἄλλον ἐπιθεω-
ρητὴν, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀκριβὴς ἐλεγχον, ἐπειδὴ ἡ Ἠλεία προσοδεύει
ἐφέτος 75 τοῖς 100 πλέον ἢ ἄλλοτε· ἂν δ' ὁ Ἐπαμεινώνδας
ἐλάβεν, ὡς εἶπον, γεννήματα, δὲν βλέπει τὸ ἐκ τούτου κακόν,
ἐπειδὴ πληρώσας, ὡς ἕκαστος ἄλλος, ἐλάβε ταῦτα· ἐπίσης
δ' ἀποκρούει καὶ τὴν περὶ νοθεύσεως τῶν σίτων ἰδέαν, ἐπειδὴ,
ὅταν λάβῃ τὴν ἀναγκαίαν ὁ ἀποθηκάριος μερίδα, τὸ ὑπόλοιπον
μένει εἰς τὰς τοῦ ἐνοικιαστοῦ χεῖρας. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὧν
ἀρκεῖται προστίθει, ὅτι καὶ ἐσχάτως μείζων ἢ ἄλλοτε καὶ εἰς-
πραξις πλείωτα πέποιθεν ὅτι θέλει συμβῆ.

Τελευταῖον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ τὴν συζήτησιν
ταύτην προκαλίσας ἐδωκεν εἰς αὐτὴν πῆρας, ἄλλος δὲ τις ἀνέ-
φερε περὶ μιᾶς ἐγκυκλίου, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς διατίθεται καθ' ἑτέρας,
ἐπιφυλάσσεται νὰ λάβῃ ἐν καιρῷ τὸν λόγον.

Ἐνταῦθα δὲ περαιωθείς ὡς ἀνωτέρω τῆς συζήτησεως, ὁ
πρόεδρος, ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι
ἡ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νομο-
σχεδίου, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 4. μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Μελ. Χαταῆ Μελίτης.
Α. Σ. Δανόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΔ'.

Τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1849.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην π. μ. τῶν Κ. βουλευτῶν,
καὶ εὐρεθέντος πλήρους τοῦ σώματος κατὰ τὴν τοῦ ὀνομαστικοῦ
καταλόγου ἀνάγνωσιν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν
συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ
ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμ-
ματέων.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός εἰσήγαγε νομοσχέδιον, περὶ
διαθέσεως μέχρι τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ τῶν ἀποθεματικῶν κεφα-
λαίων τῆς Τραπεζῆς, πρὸς διευκολύνειν τῶν μέσων τῆς συγκοι-
νωνίας· ἀνέγνω δὲ τοῦτο τε καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν,
ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι Βουλευταί.

α Ὁ Πρόεδρος τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς
Τραπεζῆς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πράξιν αὐτῆς, δι' ἧς
ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, νὰ κάμῃ χρῆσιν
μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῆς, λαμβάνουσα
μετοχὴν εἰς ἐπιχειρήσεις, ἀντικείμενον ἔχουσας τὴν διευκολύνειν
μέσων συγκοινωνίας καὶ τὴν σύστασιν ἀσφαλιστικῶν καταστη-
μάτων εἰς τὸ Κράτος· ἐξητήσατο δὲ ἐπὶ τούτῳ τὴν ἔγκρισιν
τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ περὶ μὲν τοῦ κοινοφελοῦς τῆς ὑποθέσεως
καὶ τοῦ σκοποῦ τούτου τῆς Τραπεζῆς οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, καθ' ὅ-
σον ἡ Τράπεζα διὰ τοῦ μέσου τούτου, ἐν ᾗ ἂν ἑνὸς θέλει διευ-
κολύνει τὴν σύστασιν ἰδιαιτέρων ἐταιριῶν διὰ τὰς ἐσωτερικὰς
συγκοινωνίας, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην τὸ Κράτος, καὶ δι' ἀ-
σφαλείας ἐπὶ διαφορῶν ἀντικειμένων, θέλει ἀφ' ἑτέρου ἐνισχύσει
τὸ ἐταιρικὸν πνεῦμα καὶ τῶν σύνδεσμον τῶν κεφαλαίων, ἐξ οὗ

τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἔργα κατορθοῦνται εἰς τὰ διάφορα Κράτη· περὶ δὲ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ὁποίου θέλει, ὡς εἴρηται, κάμει χρῆσιν ἢ Τράπεζα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὸ κεφάλαιον τοῦτο, μὴ δὲ προωρισμένον νὰ χρησιμεύῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ καταστατικοῦ τῆς, εἰμὴ ὡς ἀποταμίευμα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μερίσματος τῶν μετόχων, θεωρεῖται ὡς περίσσευμα καὶ δυνατόν ἐπομένως νὰ διατεθῇ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν μετόχων. Δὲν γεννᾶται δ' ἐκ τούτου ἐλάττωσις τις τῶν διὰ τὰς κυρίας ἐργασίας καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Τραπεζῆς προσδιωρισμένων κεφαλαίων, ἀφ' οὗ, ὡς ἐξετέθη, τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῶν κεφαλαίων τούτων. Ἀλλὰ μ' ὅλους τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, οἵτινες καθιστῶσιν εὐπρόσδεκτον καὶ ἄρκετὰ ἀξιέπαινον τὴν πράξιν ταύτην τῆς τραπεζῆς, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο ἀφ' ἐαυτῆς νὰ τὴν ἐγκρίνῃ ἄνευ νόμου, καθόσον ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη δὲν ἀναφέρεται μεταξὺ ἐκείνων, τὰς ἵποίας τὸ ἄρθρον 1. τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1843 νόμου ὥρισε, καὶ ὡς ἐκ τῆς ὕλης τῆς ἐπομένως, καὶ ὡς προποποίησιν τοῦ ῥηθέντος Νόμου θεωροῦσα αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις, ἐνέκρινε νὰ εἰς ὑποβᾶλῃ τὸ περὶ τῆς παραδοχῆς αὐτῆς Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ., παρουσιάζων εἰς ὑμᾶς θεωρῶ περὶ τὸν νὰ συνοδεύσω μὲ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργός

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, συμφώνως μὲ τὴν περὶ τούτου πράξιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων αὐτῆς, νὰ κάμῃ χρῆσιν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῆς, λαμβάνουσα μετοχὴν εἰς ἐπιχειρήσεις,

ἀντικείμενον ἐχούσας τὴν διευκόλυνσιν μέσων συγκοινωνίας ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ τὴν σὺστασιν ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ὁ προτείνας βουλευτὴς τὸ περὶ συστάσεως ἐταιρίας πρὸς κατασκευὴν πέντε ἀτμοπλοίων νομοσχέδιον, καὶ τὸ περὶ συστάσεως Τραπεζῆς καὶ ἐπιμελητηρίων ἐν ταῖς σταφιδόφοροις ἐπαρχίαις, ἀνέγνω κατὰ τὸν κανονισμόν αὐτὰ τε καὶ τὰς αἰτιολογικάς αὐτῶν ἐκθέσεις· ἔχουσι δ' οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀτμοῦ ὑπῆρξε τὸ λαμπρότερον ἐπινόημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀγγίξεως καὶ τὸ πολυτιμώτερον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα εὐεργέτημα· δι' αὐτοῦ συνεννοῦνται, συνεννοῦνται ἐν μιᾷ οὕτως εἰπεῖν στιγμῇ οἱ δύο πόλοι, καὶ δι' αὐτοῦ θέλει καταβληθῇ ἡ δύναμις ὅλων τῶν στοιχείων, διὰ νὰ κατασταθῶσιν αὐτὰ εὐπειθεῖς ὑπηρεταί εἰς τὰς βελήσεις τοῦ ἀνθρώπου, αὐτοῦ τοῦ κυριάρχου τῆς γῆς.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ἀτμοκινήτου ὑπῆρξε σχεδὸν σύγχρονος μὲ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ νέος κόσμος προσέφερεν ὡς χαιρετισμὸν ἐν ἔξοχον ἔργον διανοίας εἰς τὸν ἀρχαῖον αὐτὸν κόσμον τῶν μεγάλων ἐπινοήσεων. Ἡ Ἑλλὰς τότε εἰς τὸν ἀγῶνά τῆς δὲν εἶχεν ἀτμοκίνητα, εἶχε πυρπολικά, καὶ, ἐνῶ τὰ ἀτμοκίνητα ἤρχίζαν νὰ καλύπτωσι τὸν ὠκεανὸν ἀπὸ καπνῶν, αὕτη ἐπλήρου τὴν Μεσόγειον ἀπὸ φλόγας. Ἦν ὁ ἀγὼν διήρκει καὶ ἡ ἀνάγκη ἐβόλθε τὴν ἑλληνικὴν διάνοιαν εἰς ἐπινοήσεις τολμηροτέρας, τὸ πυρπολικὸν ἤθελε λάβει ἴσως τύπον τινὰ τελειότερον, καὶ ἤθελε πλουτήσῃ τὴν θάλασσαν ἀπὸ ἐφεύρεσιν θαυμασιωτέρας· ἀλλ' ἡ εἰρήνη ἐπέλθε, καὶ ὁ Κανάρης, ὁ Παππανικολῆς, ὁ Πιπίνης, ὁ Ρομπότσης, ὁ Ζυγκῆς, ὁ Μαρίνης, ὁ Βώκος, ὁ Βατικιώτης καὶ οἱ ἄλλοι ἐνδοχοὶ πυρπολικά ἀφῆκαν τὸν δαυλὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας καὶ τὸν ἐλθισμόνησαν, ἡ δὲ ἐφεύρεσις τοῦ ἀτμοκινήτου, μεγάλη μὲν ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς, μετρία δὲ ὡς πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ αἰῶνος τούτου, διεδόθη εἰς ὅλους τοὺς λιμένας, καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ θαλασσινοὶ λαοὶ πρὸς μέγα αὐτῶν

ὄρεας τὴν ἐνηγκαλισθήσαν. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Ρωσία καὶ ὅλα τὰ θαλασσινὰ ἔθνη ἐπλήρωσαν τοὺς λιμένας αὐτῶν ἀπὸ ἀτμοκίνητα, καὶ, ἐνῶ δι' αὐτῶν ἐπροξένησαν τοσαύτην εὐκαλίαν εἰς τὸ ἐμπόριόν των, προσέθεντο καὶ εἰς τὴν ναυτικὴν των δύναμιν ἀκαταμέτρητον ἐνίσχυσιν.

Ἄλλ' ὑστερον, ἀφοῦ ὥς καὶ αὕτη ἡ Τουρκία, ὡς καὶ αὕτη ἡ Αἴγυπτος, συναισθανόμεναι τὸ μέγα αὐτῶν συμφέρον, ἀπέκτησαν καὶ προσκτώσι καθ' ἡμέραν ἀτμοκίνητα, καὶ τοσαύτην ἐλαβὼν καὶ λαμβάνουσιν ὑπεροχὴν καὶ ἐνίσχυσιν ὡς πρὸς τε τὸ ἐμπόριόν των καὶ ὡς πρὸς τὴν ναυτικὴν των δύναμιν, εἶναι παράδοξον! Μόνη ἡ Ἑλλάς, ὡς νὰ ᾔναι ἀπόκληρος αὐτοῦ τοῦ θεοῦ εὐεργετήματος, ἵσταται ξένη ἀπέναντι αὐτῆς τῆς παγκοσμίου κινήσεως, καὶ δὲν ἔχει, ὅχι διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ναυτικοῦ της, ὅχι διὰ τὴν εὐκαλίαν τοῦ ἐμπορίου της, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν συγκοινωνίαν της, οὐδὲ ἐν ἀτμοκίνητον!

Ἡ Ἑλλάς, ἐν γένει θεωρουμένη, εἶναι τὸ ἐμπορικώτερον καὶ τὸ ναυτικώτερον ἔθνος, καὶ, ἂν ἐμελλεν ἀτυχῆς νὰ βραδυπορῇ ὡς πρὸς ὅλα τ' ἄλλα, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐμπορίου της, αὐτῆς τῆς κυρίας πηγῆς τοῦ πλούτου της, ἔπρεπε νὰ ὑπερτερῇ τὰ ἄλλα ἔθνη. Ποῖον ἔθνος ἄλλο ἔχει τόσον τολμηροὺς καὶ πολυαριθμοὺς ναύτας, ὡς τοὺς ναύτας τῆς Ἑλλάδος; Εἰς ποῖον κλίμα ἄλλο καθορεῖται τόση ἐμπορικὴ οὐνία, ὡς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν αὐτὸν τῆς Ἑλλάδος; Καὶ ὅμως, καὶ οἱ ἐξαισιῶται αὐτοὶ ναῦται, καὶ οἱ εὐφύεστατοι αὐτοὶ ἐμποροὶ τῆς Ἑλλάδος παλαύουσιν ἐναντίον ὅλων τῶν δυσκολιῶν, ἀγωνιζόμενοι μὲ μόνας τὰς φυσικὰς δυνάμεις των, χωρὶς νὰ ἐνισχύωνται πούτῃ ἀπὸ τὰς θαυμασίας βοηθείας ἐκείνας, τὰς ὁποίας παρέχει ἡ ἀνθρωπίνη ἀγχίνια.

Ἐὰν ἀναδύητε εἰς αὐτὰ τὰ γιγάντια ἔργα τῆς ἀρχαιότητος, κρεμάμενα οὕτως εἰπεῖν ἐν διαστήματι τοσούτων αἰώνων εἰς τὸν αἰθέρα, παιθεσθε, ὅτι μηχαναὶ ἐξαισιῶται ἐνίσχυσιν τοὺς θαυματοποιούς βραχίονας τῶν προγόνων μας. Ἄν εἶναι τάχα λυπηρὸν, οἱ κάτοικοι γῆς, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ ἐστία τῶν ἐξαισιωτέρων μηχανῶν καὶ τῶν λαμπροτέρων ἐπινοήσεων, νὰ ᾔναι σήμερον ἄποροι καὶ αὐτῶν τῶν κοινοτέρων μηχανικῶν μέσων; Ἄν εἶναι κρίμα, τὰ δελφίνια τῆς Σαλαμίνος, τῆς Μυκάλης, τοῦ Καρπυῆος καὶ τῆς Τενέδου νὰ ἀφίνωνται μὲ τὰ ἱστιάφωρα πλοία εἰς τὴν διακρίσιν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων, καὶ νὰ μὴ πετῶσι διὰ τῶν ἀτμοκινήτων εἰς τὰ ἀπώτερα μέρη τοῦ ὠκεανοῦ, διὰ νὰ μεταφέρωσιν εἰς τοὺς κώλους τῆς πατρίδος των τοὺς

θησαυροὺς τοῦ κόσμου; Ἄν εἶναι ἀπαίσιον τέλος πάντων οἱ κάτοικοι τοῦ Αἰγαίου, ὅλων τῶν παραλίων μερῶν, καὶ αὐτοὶ οἱ ἐμποροὶ μας ἐν γένει, νὰ μὴ ἔχωσι τὸ μέσον, διὰ νὰ μετοχετεύωσιν ἐγκαίρως τοὺς στοχασμούς των καὶ τὰς εἰδήσεις των ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην νῆσον;

Ἀτμοκίνητα τινὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γαλλίας, διερχόμενα οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ τὴν θάλασσαν μας, εἶδομεν ὅπως ἐν παρέσχον εὐκαλίαν ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριόν μας; ἀλλὰ ταῦτα μόνον δὲν ἦτον οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ παρέχωσιν ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας εὐκαλίας ἂν ἐπὶ τούτοις προσετίθεντο καὶ ἰδιὰ τινὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑλλάδος, διὰ τε τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν της καὶ διὰ τὴν εὐκαλίαν ἐν γένει τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ὁποία δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἡ πρόοδος τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τε τὸ ἐμπόριον, ὡς πρὸς τὴν ναυτικὴν της καὶ ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν της αὐτόν!

Τί ὠφελεῖ, ἂν καλύπτωσι τὰς θαλάσσας μας δέκα χιλιάδες ἑλληνικαὶ σημαῖαι τὰ ἀτμοκίνητα λείπουσι; καὶ ἡ Ἑλλάς, μ' ὅλα τ' ἄλλα τῆς τὰ λαμπρὰ θαλασσινὰ πλεονεκτήματα, ὁμοιάζει πτηνὸν ἀνευ πτερῶν!

Ἄν ἡδύνατο τάχα τὸ ἔθνος, δὲν εἶχε μέσα ὑλικά διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν μεγάλην τῆς θαλάσσης μας ἀνάγκην; . . . Πιθανόν, καὶ ὅμως, τὸ ἔθνος εἶναι πλούσιον, καὶ πρὸ πάντων ἐμπνέεται ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμπερόντων τοῦ ὑπὸ ἀγίου ἐνθουσιασμοῦ, ὅτι εἰς περιστάσεις τινὰς δὲν δύναται νὰ πράξῃ τὸ δημόσιον, τοῦτο δύναται νὰ κατορθώωσιν οἱ γενναῖοι τῆς πατρίδος πολῖται, αἱ δὲ Κυβερνήσεις ἀρκεῖ νὰ ἔχωσι τάσιν πρὸς τὰ γενναῖα ἐθνικὰ ἔργα, καὶ δύναται νὰ ἔχωσι πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν γενναιοφύλιν των πολιτῶν. Πανταχοῦ, εἰς ὅλα τὰ εὐαίσθητα καὶ προωδευμένα ἔθνη, σιδηροὶ δρόμοι, ταχυδρομικαὶ συγκοινωνίαι, κατασκευαὶ πλοίων, λιμένων, καὶ τὰ δυσκολώτερα κοινωνικὰ ἔργα ἐκτελοῦνται διὰ τῆς συμπαράξεως τῶν πολιτῶν. Εἶναι καιρὸς, ἀρ' οὐ οἱ κάτοικοι τοῦ Αἰγαίου, οἱ ἐμποροὶ καὶ οἱ Ἕλληες ἐν γένει στενάχουσιν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν ἀτμοκινήτων, καὶ ταύτην τὴν οὐσιώδη ἀνάγκην, διὰ τοῦ ὁποίου ὑπαβάλλω νομοσχεδίου, ἐρχομαι εὐσθέστως νὰ ἐκπληρώσω σήμερον.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ νομοσχεδίου θέλει σὰς δώσει πλήρη περὶ τοῦ σπουδαίου σκοποῦ του ἰδέαν. Πράγεται περὶ ἀτμοκινήτων, διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν πλήρη εὐκαλίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ἡ ταχέως

δὲ ἐκτέλεσις τοῦ κοινωφελεστάτου καὶ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου ἀφιερῶνται εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ εἰς τὴν συναίσθησιν τοῦ συμφέροντος τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει. Οἱ Πελοποννήσιοι, οἱ Ροῦ-μελιῶται, οἱ Ὑδραῖοι, οἱ Πετσειῶται, οἱ Ψαριανοί, οἱ Χίοι, ἐν γένει οἱ κάτοικοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, οἱ φιλοπάτριδες Ἰόνιοι, οἱ Ἰωάνες, οἱ Θεσσαλοὶ, οἱ Ἠπειρώται, οἱ Μακεδόνες, οἱ Κων-σταντινουπολίται, οἱ Σέρβοι, οἱ Βλάχοι, οἱ Μολδαυοὶ οἱ ἐν Λονδίῳ, ἐν Μασσαλίᾳ καὶ ἐν Λισδάρῳ· οἱ ἐν Τεργέστη, ἐν Βιέννῃ, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Συρίᾳ· οἱ ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ ἀπᾶς, καὶ ἐν γένει οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες, ὁμογενεῖς καὶ φιλέλληνες, θέλουσι φιλοτιμηθῆ νὰ μετέξωσιν εἰς τὸ γενναῖον τούτο ἔργον, προκει-μένης μάλιστα περιστάσεως νὰ ὠφελῶνται καὶ ὠλικῶς· ὅχι δὲ μόνον θέλουσι κατορθωθῆ διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ ἐν ἀκαρεῖ τὰ προκείμενα πέντε ἀτμοκίνητα, ἀλλὰ καὶ πολὺ πλεῖστον τούτων, διότι πάντες συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς συστηματικῆς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας, αὐτῆς τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, καὶ πάντες συν-τρέχουσι μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ὅσῳκις πρόκειται περὶ τῆς προόδου τοῦ ἔθνους των.

Συνιστῶ ὁθεν εἰς τὸν ἀκραίρην πατριωτισμὸν σας τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον, καὶ ἔγω θάβειαν πεποιθῆσιν, ὅτι θέλετε προθύμως τὸ ἐπιψηφίσει, διὰ νὰ προσθέσῃτε εἰς τὰς εὐλογίας τοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἀπηλάουσατε διὰ τῶν ἐθνικῶν πράξεών σας, ἀνευφημίας νέας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν Σεπτεμβρίου 1849.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Βουλευτῆς Αἰγιαλείας.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ κατασκευῆς ἐξ ἀτμοπλοίων, ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ
Αἰγιαλείας Κλειομένου Οἰκονόμου.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσουμιν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Συνίσταται ἐταιρεία, σκοπὸς τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι ἡ κατασκευὴ ἐξ ἀτμοκινήτων· τὸ ὄνομα αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἡ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ἐταιρεία.

Ἄρθρ. 2. Ἡ κατασκευὴ τῶν ἀτμοκινήτων αὐτῶν θέλει γενῆ διὰ μετοχῶν· ἐκάστη δὲ μετοχὴ θέλει εἶσθαι χιλίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἀτμοκίνητα αὐτὰ θέλουσιν εἶσθαι ἐμπορικά, διὰ τε τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν ταχυδρομικὴν εὐκαλίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου· θέλουσιν εἶσθαι τὰ μὲν δύο δυνάμεις διακοσίων ἵππων ἕκαστον, τὰ δ' ἕτερα δύο δυνάμεις τριακοσίων ἕκαστον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο δυνάμεις τετρακοσίων ἵππων ἕκαστον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει διακοσίας μετοχάς.

Ἄρθρ. 5. Ἐπταμελὲς ἐπιτροπὴ, δύο μέλη τῆς ὁποίας θέλει ἐκλέξει ἡ Βουλὴ, δύο ἡ Γερουσία καὶ τρία ἡ Κυβέρνησις, ἅμα τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ Νόμου, θέλει περιέλθαι εἰς τε τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ ἐξω μέρη, ὅπου κρίνῃ καταλλήλον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ, ἀπὸ τε τούτων Ἑλλήνων ἐν γένει καὶ φιλέλλινων, τὴν συμπλήρωσιν τῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀτμοκινήτων αὐτῶν ἀπαιτούμενων μετοχῶν· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει περι-ηγεῖσθαι εἴτε ὅλη ὁμοῦ εἴτε εἰς τμήματα διηρημένη· αἱ δὲ μετοχαὶ ὅλαι ὑπολογίζονται τρεῖς χιλιάδες.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταγράφει τακτικῶς τοὺς μετό-χους, καὶ θέλει ἐκδίδει τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικά τῆς πληρω-μῆς τῶν μετοχῶν προκαταβαλλομένων· τὰ δὲ χρήματα θέλουσιν ἀποτέλλεσθαι πάραυτα, δι' αὐτῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἐκάστου μέρους, εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρ. 7. Ἐκάστος τῶν μετόχων δύναται νὰ ἀναλάβῃ μίαν καὶ πλεονέτερας μετοχάς· δύνανται δὲ καὶ αἰτομα πολλὰ ν' ἀνα-λάβωσι μίαν μετοχὴν.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα, κρατοῦσα ἀνοιχτὸν λογαριασμὸν δ' ὅσα χρήματα θέλει λαμβάνει, ἕως οὗ κρατεῖ αὐτὰ, θέλει πλη-ρόνει εἰς τοὺς ἀνήκοντας μετόχους τόκον 6 0/0.

Ἄρθρ. 9. ἅμα συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν δι' ἐν ἑκάστον ἀτμοκίνητον, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει φροντίζει πάραυτα διὰ τὴν κατασκευὴν ἢ ἀγορὰν αὐτοῦ, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 10. Ἀπαρτισθέντος τοῦ ἐνός τρίτου ποσοῦ τῶν μετοχῶν, θέλει γενῆ ἐν Ἀθήναις πρώτη τῶν ὑπαρχόντων μετόχων συνέ-λευσις, διὰ νὰ ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ, ἡ μέλλουσα νὰ διεύθυνῃ στα-θερῶς τὴν ταχυδρομικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀτμο-κινήτων. Ἡ συνέλευσις αὕτη θέλει συντάξει τὸν ὀργανισμὸν καὶ κανονίσει τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 11. Ἡ διεσθοντικὴ τῶν ἀτμοκινήτων ἐπιτροπὴ θέλει ἐκλεχθῇ διὰ σχετικῆς πλειονότητος ὑπὸ τῶν μετόχων. Ἡ Κυβέρνησις, διὰ τὰς ὁποίας θέλει ἀναλάβει μετοχάς, δὲν θέλει

ἔχει δικαίωμα, εἰμὴ δέκα ψήφων μόνον, ἀντιπροσωπευομένων δι' ἐνὸς παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ βασιλικῷ ἐπιτρόπου. Πᾶσα μετοχή, ἀπαρτίζουσα ποσὸν χιλίων δραχμῶν, θέλει ἔχει μίαν ψήφον, αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐπιτρόπου ἀντιπροσωπευομένην. Ὅστις ἀναλάβει δέκα μετοχὰς χαίρει τὸ πλεονέκτημα μιᾶς περιπλέον ψήφου ἐπὶ τῶν δέκα, καὶ ὅστις ἀναλάβει πλείονας τῶν δέκα μετοχῶν θέλει χαίρει τὸ πλεονέκτημα μιᾶς περιπλέον ψήφου ἐπὶ πάσης δεκάδος μετοχῶν, ἐξασκῶν τὸ ἐπὶ τοῦτου δικαίωμα του εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐπιτρόπου. Τὰς λαβόντας πλεον τῶν δέκα μετοχῶν ἡ Κυβέρνησις, ἀναλόγως τοῦ πλείοντος ποσοῦ, ὃ ἤθελον ἀναλᾶξει, θέλει βραβεύσει καὶ ἄλλως.

Ἄρθρ. 12. Συμπληρωθέντος τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν μετοχῶν, θέλει συγκροτηθῇ ἐκ νέου συνέλευσις, ἥτις νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐνηργημένα καὶ νὰ τελειοποιήσῃ ἐπὶ τὸ ὀριστικώτερον τὸν ὄργανισμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀτμοκινήτων, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Ἄρθρ. 13. Ὁ ὄργανισμὸς τῆς διεύθυνσεως τῶν ἀτμοκινήτων, καθὼς καὶ αἱ διατιμήσεις τῶν ταχυδρομικῶν καὶ ἐμπορικῶν τελῶν, θέλουσι ψηφισθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 14. Ἡ διάρκεια τῆς ἐπὶ τῶν ἀτμοκινήτων διεθυντικῆς ἐπιτροπῆς προσδιορίζεται πενταετής· μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς τριετίας, θέλει συγκροτηθῇ ἐκ νέου συνέλευσις τῶν μετόχων, ἥτις δύναται νὰ τὴν ἀνανεώσῃ, νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἰδίαν, ἢ νὰ τὴν μεταβιβάσῃ, καὶ νὰ ἐπιφέρει ὁποῖας ἐγκρίνῃ εἰς τὸν ὄργανισμὸν αὐτῆς βελτιώσεις.

Ἄρθρ. 15. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, θέλει καταστρόνταται τακτικὸς καὶ ἀκριβὴς λογαριασμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ θέλει λαμβάνει ἕκαστος μέτοχος τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ ὄφελος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοκινήτων.

Ἄρθρ. 16. Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται, ὡςάκις τὸ ἐκκαθαρισθὲν ἐτήσιον ὄφελος δὲν ἀνάβαινει εἰς 8 τοῖς 0/0, νὰ τὸ ἀναπληρῇ ὡςάκις δὲ ὑπερβαίνει τὰ 8 τοῖς 0/0, ἐκ τῶν περιπλέον αὐτῶν τὸ μὲν ἡμισυ θέλει λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις, τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ θέλουσι λαμβάνει οἱ μέτοχοι κατ' ἀναλογίαν.

Ἄρθρ. 17. Ἐὰν παρουσιασθῶσι πλείοτεροι μετοχαὶ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτμοκινήτων δύναται ν' αὐξηθῇ.

Ἄρθρ. 18. Ἡ διάρκεια τῆς ἐταιρείας ταύτης προσδιορίζεται πεντακονταετής.

Ἄρθρ. 19. Εἰς τὸ τέλος τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς διαρκείας

τῆς ἐταιρείας, τὰ ἀτμόπλοια, εἰς ἣν ἤθελον εὐρεθῇ κατάστασιν, καὶ πᾶν ὑλικὸν ἀνήκον εἰς τὴν ἐταιρείαν, θέλουσιν ἐκποιηθῇ καὶ θέλουσι διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τοὺς μετόχους.

Ἄρθρ. 20. Διαρκούσης τῆς ἐταιρείας, πᾶς μέτοχος δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τὴν μετοχὴν του καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ ὅπωςδὴποτε ἄλλον εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 21. Τὰ ἐξόδα τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς περιηγησομένης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν μετοχῶν, προσδιορίζονται εἰς πεντακασίας δραχμὰς τὸν μῆνα δι' ἕκαστον μέλος, ἐκτὸς τῶν ναυλίων καὶ ἀγωγίων· τὰ δὲ ἐξόδα ταῦτα θέλουσι καταβληθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς λογαριασμὸν τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνει μετοχῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην.

Εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν ἑσωτερικῶν, τῶν οἰκονομικῶν, τῶν ἑξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς, ὅσον ἀνεδείχθη ἀνδρείος καὶ καρτερικὸς εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἄλλο τόσον φιλόπονος καὶ ἀκάματος ἐν καιρῷ εἰρήνης. Δὲν εἶναι πρᾶγμα, ὅσον δύσκολον καὶ ἂν ὑποτελῇ εἰς τὸν κόσμον, τὸ ὁποῖον ἐπιχειρεῖ ὁ ἐξαίσιος αὐτοῦ λαὸς, καὶ νὰ μὴ φθάσῃ εἰς θριαμβικὴν ἐπιτυχίαν τοῦτο εἶναι τὸ φυσικὸν ἀποτέλεσμα λαοῦ, ὅστις ἐμπνέεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις του. Ποτὲ αὐτὸς δὲν κινεῖται ὡς κόμμα τι ὕλης, ὡς μηχανή, ἀλλ' ἐνεργεῖ ἐν γνώσει, μετ' ἐνθουσιασμοῦ πάντοτε, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἔργα του εἰς ὅλους τοὺς καιροὺς ὑπῆρξαν τεράστια, ἀμίμητα· ὅ,τι προσέτι δὲν κατορθώνει λαὸς ἄλλος, βοηθούμενος δι' ὅλων τῶν μέσων, ὁ μεγαλουργὸς αὐτοῦ λαὸς τὸ ἐκτελεῖ ἄνευ μέσων, ἄνευ βοηθείας τινὸς καὶ ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου.

Ὅστις ἤθελεν ἰδεῖ τὴν Ἑλλάδα πρὶν τῆς 25 Μαρτίου κοιμωμένην, καὶ ἤθελε τὴν ἰδεῖ καὶ κατὰ τὴν ἱερὰν ἐπανάστασιν τῆς, ἤθελε κυριεῦθῃ ὑπὸ ροδερᾶς ἐκπλήξεως· ποῦ εἶχε τὰ ὅπλα; ποῦ ἐδιδάχθη τὴν τέχνην τοῦ πολέμου; ποῦ ἀπέκτησε τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους στρατηγούς καὶ ναυάρχους τῆς; Ἀλλ' ὅχι ὀλιγώτερον ἐκπληττεται ὅστις εἶδε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος τῆς, καὶ τὴν βλέπει καὶ σήμερον· τὰ πάντα ἦσαν ἀποτεφρωμένα· ἀγρία ἐρημία ἐμπνέουσα φόβον, καὶ σκόμμα σποδοῦ, αἱμάτων καὶ ὀστέων ἦτον ὅλη τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπιφάνεια.

νεια! ἀλλ' ὁ ὁδοιπόρος, περιτρέγων τὴν Ἑλλάδα σήμερον, τριβεί τοὺς ὀφθαλμούς του, δυσπιστοῖ εἰς τὰ φαινόμενα. . . . Ἡ Ἑλλὰς εἶναι παράδεισος· αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία πανταχοῦ ἀνεγερμένα, αἱ δὲ πεδιάδες καὶ αὐταὶ αἱ ὑψώρειαι, ὅλοι κατὰφυτοι. . . . Ποῦ εἶρε τὰ χρήματα, τοὺς βραχίονας, τὰ μέσα, τὰς βοηθείας ὁ Ἑλληνικὸς λαός, λαός ἐξερχόμενος ἀπὸ ἐπταετῆ ἀγῶνα, γυμνός καὶ νηστὶς, καὶ κατάρθρωσε ταῦτα πάντα; Πότε ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ ὅλα αὐτά; Ὁ λαός τῆς Ἑλλάδος, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνιτέρας βοηθείας, διὰ μόνων τῶν τετραυματισμένων βραχιόνων του μεταλλεύσας μίαν γῆν ζυμωμένην μετὰ τὸ πολυτίμον αἷμά του, τὴν μετέβαλεν ἐν ἀκαρεὶ εἰς ἀληθὴ Παράδεισον· ἤθελεν εἰπεῖ τις, ὅτι οὐδέποτε διήλθεν ἐπ' αὐτὴν τῆς τοῦ πῦρ καὶ τοῦ σιδήρου. . . . Τοιοῦτος εἶναι ὁ λαός τὸν ὁποῖον τολμῶσι νὰ σαρκάζωσι σήμερον τινές, καὶ νὰ γράψωσιν, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς προγονικῆς αὐτοκρατορίας του εἶναι χίμαιρα, εἶναι νεανικὸν ὀνειροπόλημα· καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες χθὲς ἀκόμη ἴσταντο ἐκπληκτοὶ ἀπέναντι τῶν ἡρωϊκῶν, τῶν ἀμιμήτων ἔργων του, καὶ ἔλεγον, ὅτι ἡρωϊκὸν ἐνὶ πόνῳ αὐτοῦ τοῦ περιφανοῦς λαοῦ.

Τί δὲν ἤθελε πράξει ὁ λαός αὐτός, ἐὰν ἐταίνετο ποῦ καὶ ποῦ χεῖρ βοηθείας εἰς αὐτόν! Ναι, τὴν χεῖρά σας ἐρχομαι νὰ ἐπικαλεσθῶ σήμερον ὑπὲρ αὐτοῦ· ἡ μικρὰ βοηθεῖα, τὴν ὁποῖαν εὐσεβάστως ἐρχομαι νὰ σας ζητήσω, θέλει στεφανώσῃ τὸ ἔργον του, καὶ θέλει ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν εὐλογίαν του.

Ἡ Κερυνθιακὴ σταφὶς εἶναι τὸ πολυτιμώτερον καὶ πλουσιώτερον προϊόν ἐνὸς μέρους τῆς ἑλληνικῆς γῆς, προνομιοῦγου ἐκ φύσεως ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ εἶδος· δι' αὐτοῦ τοῦ προϊόντος, οὐδόλως ἀναλισκομένου εἰς τὸν τόπον, εἰσέρχονται ἀπειρα ξένα χρήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν, ὅσα παράγουσιν αὐτὸ τὸ εἶδος, ὕστερον ἀφοῦ ἀνεφάνησαν τοσοῦτον ἐπιωφελεῖς διὰ τῶν ἀγώνων τῶν ἐν γένει εἰς τὸν τόπον, θανειζόμενοι μετὰ τόκους βαρυτάτους καὶ φυτεύοντες ἀκαταπαύστως, ἀσθμαίνουσι τοσοῦτους χρόνους ὑπὸ ἀγωνίας δεινῆς, διότι τὰ ἔσοδα εἰσέτι δὲν ἐξισώθησαν μετὰ τὰ ἔξοδα τῶν· οἱ βαρεῖς τόκοι, δι' ὧν θανειζονται, ὁ ἐκπεσὺς τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος καὶ καταχρήσεις τινές περὶ τὴν πώλησιν αὐτῆς· ταῦτα δὲν τοῖς δίδουσι καιρὸν ν' ἀναπνεύσωσι, καὶ οἱ εὐγενεῖς αὐτοὶ λαοὶ καθίστανται λυπηρῶς δουλοὶ, εἰλωτες, δουλεύοντες δι' ἄλλους. Ποῦ ἤκουσθησαν τόκοι, ἐπὶ τοιοῦτου προϊόντος, τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατόν; Ποῦ ἤκουσθη πώλησις προϊόντος ἀνευ συμφωνίας,

ἀνευ προηγουμένης ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς αὐτοῦ; Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα ἀκαταπαύστως συμβαίνουσι, διότι ὁ ἰδιοκτήτης στερεῖται τῶν μέσων τῆς καλλιέργειας τοῦ ἐπομένου ἔτους. Εὐρίσκεται διὰ τοῦτο ἠναγκασμένος νὰ δανεισθῇ τὰ μέσα τῆς καλλιέργειας μετὰ τοσοῦτον ὑπερόγκον τόκον, καὶ, ἐν τῇ ἡρᾷ τῆς συγκομιδῆς τοῦ καρποῦ, ἐπὶ ποινῇ τοῦ, νὰ στερεθῇ αὐτὰ τὰ μέσα διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἂν πράξῃ ἄλλως, νὰ παραδώσῃ τὸ προϊόν του εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ δανειστοῦ του, καὶ νὰ περιμείνῃ ἀπὸ τοῦ ἐλεός του τὸν ὅρισμὸν τῆς τιμῆς ἐνὸς καρποῦ, τὸν ὁποῖον ὁ ἰδιοκτήτης αὐτός ἔχει ποτισμένον μετὰ τὸ αἷμα τῆς καρδίας του. Ἡ τιμὴ συνήθως ὀρίζεται ἐκπεσμένη, τῶν μεσιτῶν καταχρωμένων ταύτης τῆς περιστάσεως, καὶ δὲν κατατρέφονται τοιοῦτοτρόπως μόνον οἱ ἰδιοκτῆται, ἀλλὰ ζημιούται τριακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμᾶς κατ' ἔτος καὶ τὸ δημόσιον.

Ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλω εἰς τὴν σεδαστὴν ἀπόφασίν σας, προλαμβάνει πάντα ταῦτα· τοὺς μὲν πολίτας ἀπαλλάττει ἀπὸ ὅλης ταύτης τῆς δυστυχίας καὶ τοὺς ἀποκαταστίνει πραγματικῶς ἐλευθέρους, εἰς δὲ τὸ δημόσιον προξενεῖ ἐν προφανές, μέγα ὄφελος. Ἡ σύστασις τῶν ἐπιμελητηρίων, ἀναθετοῦσα εἰς πολίτας τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ τὴν προμήθειαν τῶν μέσων τῆς καλλιέργειας καὶ τὴν εὐλικρινῆ πρόνοιαν τῆς ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτῆς περὶ τῆς μεγάλης ἀξίας τῆς, καὶ ἡ σύστασις τῆς Τραπεζῆς εἶναι τὸ μέσον, δι' οὗ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ σκοπὸς αὐτός. Ἡ σύστασις δὲ τῆς Τραπεζῆς ταύτης δὲν θέλει ἀπασχολήσῃ, εἰμὴ τόσον χρηματικὸν ποσόν, ὅσον κατ' ἔτος ζημιούται τὸ δημόσιον, καὶ, ἐνῷ θέλει ἔχει ἴσον κατ' ἔτος ὄφελος τοῦ κατατιθεμένου ἀπ᾽ κεφαλαίου, θέλει ὠφελεῖσθαι προσέτι καὶ ἀπὸ τὸν τόκον αὐτοῦ.

Ἡ παραδοχὴ καὶ ἐπιτυχία τοῦ νόμου τούτου θέλει ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἀγαθοεργῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως αὐτῶν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς γεωργίας. Ἀς ἀρχίσῃ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐνεργῇ τὰς γενναίας οικονομικὰς ταύτας πράξεις, καὶ πολὺ ταχέως θὰ αἰσθανθῇ τὴν ἡδονὴν τῶν, πολὺ ταχέως θέλει δρᾶν τοὺς πλέον λαμπροὺς καὶ πολυτίμους καρπούς.

Ἀφιερώ ὅθεν εἰς τὸν πατριωτισμὸν σας, Κύριοι Βουλευταί, τὸ σπουδαῖον ταῦτο νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1849.

Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Βουλευτὴς Αἰγιαλείας

Περὶ συστάσεως Τραπεζῆς καὶ ἐπιμελητηρίων

Ἐν ταῖς σταφιδοφόροις ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους, ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Αἰγιάλειας Κλειομένου, Οἰκονόμου.

Υψηλάμενοι ὁμοφώνως κλπ.

Ἄρθρ. 1. Εἰς πᾶσαν σταφιδοφόρον ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους συνιστᾶται ἐν ἐπιμελητήριον, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς ἐπαρχίας δεῖνα.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἐπιμελητήριον θέλει εἶσθαι ἑπταμελές, καὶ θέλει ἐκλέγεσθαι ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δήμων ἐκείνων τῆς ἐπαρχίας, οἵτινες παράγουσι Κορινθιακὴν σταφίδα.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἐπιμελητήριον αὐτὸ θέλει ἐκλέξει ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τὸν πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα του, καὶ θέλει κρατεῖ τακτικὰ πρακτικὰ τῶν ἐργασιῶν του.

Ἄρθρ. 4. Ἐκαστὸν ἐπιμελητήριον θέλει γνωρίζει ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβῶς τοὺς σταφιδομπελώνας ἑκάστου σταφιδοκτήτου, τὴν κατάστασίν των, τὸ προϊόν καὶ ἐν γένει τὸ ἀξιοχρεὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Συνιστᾶται συνάμα Δανειστικὴ Τράπεζα, ἐν Αἰγίῳ ἐδρεύουσα, καὶ τῆς ὁποίας τὰ κεφάλαια θέλουσι συνίστασθαι ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν τῶν μὲν τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, τῶν δὲ ἑπτακοσίων χιλιάδων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἀξίας δέκα καὶ εἴκοσι πέντε δραχμῶν τὸ ὄνομα τῆς τραπεζῆς αὐτῆς θέλει εἶσθαι Κυβερνητικὴ Τράπεζα.

Ἄρθρ. 6. Τὰ γραμμάτια ταῦτα θέλουσι εἶσθαι δεκτὰ πανταχοῦ τοῦ Κράτους, οἰκειοθελῶς καὶ, διατελοῦντα ὑπὸ τὴν πλήρη ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι ἐξαγοραῖσθαι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπὸ τῶν δημόσια ταμεία.

Ἄρθρ. 7. Ἡ τράπεζα αὕτη θέλει δανείζει ὅλους τοὺς σταφιδοκτηματίας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων των, καὶ θέλει κρατεῖ ἀνοικτὸν λογαριασμὸν μὲ ἓνα ἑκάστον ὁ τόκος αὐτῶν τῶν δανείων ὀρίζεται εἰς 8 τοὺς 100.

Ἄρθρ. 8. Τὸ ἐπιμελητήριον ἑκάστης σταφιδοφόρου ἐπαρχίας, τῇ συμπράξει τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, θέλει συντάσσει κατάλογον τῶν δανείων αὐτῶν, ἀναλόγως τοῦ ἀξιοχρεοῦ καὶ τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου σταφιδοκτήτου τὸν δὲ κατάλογον τοῦτον, ἀποφασισμένον δι' ἀκαλύτου πλειο-

νοψηφίας τοῦ ἐπιμελητηρίου, θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν διευθύνσιν τῆς τραπεζῆς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τοῦ καταλόγου αὕτη θέλει ἐνεργεῖ τὰ δάνεια.

Ἄρθρ. 9. Ἡ διευθύνσις τῆς τραπεζῆς θέλει εἶσθαι πενταμελής, καὶ θέλει σύγκεισθαι ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ δύο μελῶν, ὧν ὁ διορισμὸς θέλει γενῆ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐκ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ θέλει ἐδρεύει ἡ τράπεζα, καὶ ἐξ ἑνὸς συμβούλου, ὃν ᾗθελεν ἐκλέξει τὸ δημοτικὸν τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας συμβούλιον θέλει ἔχει εἰσέτι ἓνα γραμματέα καὶ δύο γραφεῖς. Ὁ ταμίας τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς θέλει ἐκπληροῖ τὰ χρεῖα τοῦ παρὰ τῇ τραπεζῇ βασιλικῷ ἐπιτρόπου.

Ἄρθρ. 10. Ὁ μισθὸς τοῦ προέδρου προσδιορίζεται εἰς 400 δραχ. τὸν μῆνα, τῶν δύο μελῶν εἰς 300 ἑκάστου, τοῦ συμβούλου εἰς 200, τοῦ γραμματέως εἰς 200, ὡσαύτως τῶν δύο γραφῶν εἰς 100 δραχ. ἑκάστου ὁ δὲ δήμαρχος καὶ ὁ ταμίας θέλουσι λαμβάνει ἐπιμίσθιον 100 δραχμῶν ἑκάστοι.

Ἄρθρ. 11. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουσιν ἐκτυπωθῇ διὰ μιᾶς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς τραπεζῆς, καὶ τῇ ἐπιτηρήσει τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ βασιλικῷ ἐπιτρόπου, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 700 χιλ. δραχμῶν.

Ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι μεγέθους καὶ σχήματος τῶν συνήθων γραμματίων, καὶ θέλουσι φέρει εἰς μὲν τὰ ἄκρα κυκλοτερεῖς κόσμημα, ἐν τῷ μέσῳ τὰ βασιλικὰ παράσημα, ἐκατέρωθεν τὰς υπογραφὰς τῶν διευθυντῶν τῆς τραπεζῆς τοῦ βασιλικῷ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ ἐπ' ἀνωθεν κατ' ἀριθμὸν καὶ ὁλόγραφον τὴν ἀξίαν τοῦ γραμματίου· πρὸ πάντων δὲ θέλει φέρει τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει προσδιορίσει ἡ διευθύνσις αὐτή.

Ἄρθρ. 12. Ἡ διευθύνσις τῆς τραπεζῆς θέλει ἔχει, διὰ τὴν ἐναποταμίσουσιν τῶν χρημάτων καὶ τῶν γραμματίων, κιβώτιον σιδηροῦν ἐκ πέντε κλειδῶν, ἀνὰ ἐν τῶν ὁποίων θέλει φέρει ἑκάστον μέρος τῆς διευθύνσεως, καὶ, κωλυομένου τινός, ὁ παρ' αὐτοῦ ἀντικαθιστάμενος διὰ μόνην τὴν χρῆσιν αὐτοῦ ἐπιτροπος.

Ἄρθρον 13. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τῶν διαφορῶν ἐπιμελητηρίων κατὰ τὸ ἀρθ. 8, ἡ διευθύνσις τῆς τραπεζῆς, συνεγνωσμένη μετὰ τοῦ ταμίου ἑκάστης ἐπαρχίας, θέλει ἐνεργεῖ τὰ δάνεια· ἀντίγραφα τῶν συμβολαίων θέλει πέμπει ὁ ταμίας πρὸς τὴν διευθύνσιν, προσυπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητηρίου πρὸς ἑλεγχον.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς συγκομιδῆς, οὐδόλως πωλεῖ,

ται, επιβιβάζεται εις πλοῖον ἢ παραδίδεται ὁπωσδήποτε εἰς ἔμπορον σταφιδοκαρπός, πρὶν ἢ ἀποκοπῇ διὰ τοῦ ἐπιμελητηρίου μεταξὺ τῶν σταφιδοκτητῶν καὶ τῶν ἐμπόρων ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15. Ἅμα ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ καὶ πωληθῇ τὸ προϊόν, ἢ διευθυνσις τῆς τραπέζης καὶ οἱ ἀρμοδίιοι ταμίαι θέλουσι συνεννοεῖσθαι μετὰ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν σταφιδοκτητῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν δανείων· θέλουσι δὲ εἶσθαι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν, καθὼς θέλουσιν εἶσθαι ὑπεύθυνα καὶ τὰ ἐπιμελητήρια διὰ πᾶσαν τυχόν ἐσφαλμένην πιστοποιήσιν περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῶν δανειζομένων.

Ἄρθρ. 16. Μετὰ τὴν ἐξόφλησιν, ἢ ἐξασφάλισιν τῶν δανείων, ἢ διευθυνσις τῆς τραπέζης διὰ τῶν αὐτῶν διατυπώσεων ἀνοίγει ἐκ νέου πίστωσιν εἰς τοὺς σταφιδοκτητάς, καὶ οὕτως ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ μέλλον τακτικῶς.

Ἄρθρ. 17. Ἄν τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμ. δὲν ἀρκέσῃ, τὰ κεφάλαια τῆς τραπέζης, διὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας τῶν μεταλλικῶν νομισμάτων καὶ τῶν γραμματίων, θέλουσιν αὐξῆθαι ἀνάλογως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

Ἄρθρ. 18. Ὅταν ἡ τράπεζα αὐτὴ θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων περιττὴ, ἐπὶ τῇ κοινῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, θέλει προκαλεσθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ παύσῃ τῆς διὰ νόμου· ἐξοφληθέντων δὲ τῶν δανείων, τὰ γραμμάτια θέλουσιν ἐξαφανισθῇ.

Ἄρθρ. 19. Δι' ἰδιαιτέρων νόμων θέλει ληφθῇ ὁμοία πρόνοια δανείων καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν βαλάνων, τῆς μετάξις, τοῦ ἐλαίου καὶ ἐν γένει τῆς γεωργίας.

Εἰς τοὺς Ἱπουργοὺς τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἐπὶ τῇ προτάσει δ' αὐτοῦ, προσδιωρίσθαι ἢ προσεχῆς συνεδριάσεις, ἵνα ὑποστηρίξῃ αὐτὰ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐπρότεινέ τις, ἵνα ἀναρτηθῇ εἰς τὸν οἰκίον χώρον τῆς αἰθούσης πιναξί, φέρων τὸ ὄνομα τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποθιώσαντος ὑποστρατήγου γενουσιαστοῦ Νικήτα Σταματελοπούλου. Μετὰ τὸν πρόεδρον δὲ, ὑποστηρίζαντα ἐν ὀνόματι τοῦ προεδρίου τὴν πρότασιν ταύτην, ἡ βουλὴ ἐνέκρινε αὐτὴν παμψηφεί.

Ἀνηγγέθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου συζήτησις· ἐπ' αὐτοῦ δὲ, ἀναγνωσθέντος καὶ ἔχοντος οὕτω

« Ἐπίσης εἰς προικοδοτήσιν ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήματα τῶν διατελειμένων μοναστηρίων, ὅσα δὲν ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖον νὰ ἀνεγερθῶσι. Τὸ τίμημα δ' αὐτῶν θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸν σκοπὸν, ὅστις προσδιωρίσθαι διὰ τῶν περὶ διαλύσεως τῶν μοναστηρίων Β. Διαταγμάτων, ἀνάλογον δὲ μέρος θέλει χρησιμεύσει πρὸς διατήρησιν τῶν ἐν ταῖς μοναῖς ἱερῶν ναῶν. »

Παρατηρήσέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προορισμὸς τῶν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ ἀφιερωθέντων τούτων κτημάτων διαφέρει τοῦ πρὸς ὃν ἤδη τίθεται, διὰ τοῦτο αἰρετώτερον ἦτον ἂν διατίθεντο πρὸς προικοδοτήσιν τῶν δῆμων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖνται, ἵνα οὕτω κατορθωθῇ καὶ τὰ εἰς τοὺς δῆμους παραχωρηθὲν τοῦτο δικαίωμα ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐτι περὶ προικοδοτήσεως νόμου, μὴπω πραγματοποιηθὲν δι' ἔλλειψιν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐπρότεινε δ' ἄλλος οἷ, καίτοι μὴ παραγνωριζομένου τοῦ σκοποῦ τῆς τῶν κτημάτων τούτων ἀφιερώσεως διὰ τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου, ῥητῶς ὀρίζουσας, ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει διατεθῇ τὸ ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν ἀπενεχθῆσόμενον τίμημα, ἐπειδὴ ὅμως ἐξετίθη ἄλλοτε ἐντεθὲν ἐπιθυμία τις, ἵνα προικισθῶσιν αἱ υπάρχουσαι μητροπόλεις, αἱ κεντρικαὶ καὶ μεγάλαι ἐκκλησίαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα καταστήματα, διὰ τοῦτο καλὸν ἦτον ἂν πρὸς τὴν ἀνάγκην ταύτην διατίθεντο τὰ κτήματα ταῦτα, ὅπως καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπαλλαγῇ τῶν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν πληρωμῶν, καὶ ταῦτα, τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν προικισθησομένων, κατασταθῶσι μᾶλλον προσοδοφόρα. Καὶ ὅτι δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ γενῇ παραδεκτὴ τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἡ διάταξις, οὐ μόνον διότι παραβιάζεται μικρὸν ὁ τῶν ἀφιερωσάντων τὰ κτήματα ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς παιδείας σκοπός, εἰς λίαν εὐτελεῖς τιμὰς ἐκποιτησόμενα κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐξερτῶνται ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, τὸ ὅποιον, λαθὼν ὑπὸ τὴν αὐτοῦ διάθεσιν ἄλλοτε τὰ κληροδοτήματα, ἐξ ἀπεισκευίας ἢ ἀνωτέρας τιнос δυνάμεως, κατήναιλυσεν εἰς ἄλλας ἀνάγκας αὐτῇ ἐν ᾧ, ἂν τότε δὲν ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, ἤθελον ἐτι ὑπάρχει καὶ χρησιμεύει πρὸς τὴν προτεθένσαν σκοπὸν.

Ἀπάντησεν δ' ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἡ ὁπωσδήποτε (κχερίσως καὶ ἀποκατάστασις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν προσοδοφόρων, τὰ κτήματα δὲ ταῦτα, ὑποβαλλόμενα κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην εἰς κυρίους, θέλουσι κατασταθῇ ἀληθῶς μᾶλλον προσοδοφόρα, διὰ

τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ κατὰ τι τὸ ἄρθρον διότι μάλιστα, περὶ τῆς προικοδοτήσεως τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ περὶ τῆς τῶν δῆμων, ἰδιαιτέρα διατάξεις κατωτέρω προβλέπει. Καὶ ὅτι, ἐάν μόνος ὁ τῆς προικοδοτήσεως τῶν δῆμων σκοπὸς ἔμελλε νὰ ἀφαίρεσῃ τὰ κτήματα ταῦτα ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν ἔθελεν ἀποδῆ τελειόφορος, μὴ ὑπαρχόντων κτημάτων τοιούτων ἐν πᾶσι τοῖς δήμοις ἀλλὰ μόνον ἐν ἐνίοις αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προικισθῶσι μόνον οἱ τῶν μητροπόλεων, ναοὶ ἀλλὰ πάντες, κατὰ τι δὲ νομοσχεδίων προσυζητηθέν οἱ ἐπίσκοποι πάντας θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι, διὰ τοῦτο περιττεῖται πᾶσα πρὸς προικοδοτήσιν αὐτῶν φρονεῖς, ἂν ἀπὸ σκοποῦ τοιούτου ἔμελλε νὰ τροποικθῇ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον.

Ἐξέθηκε δ' ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορευσαντος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐκτεθέντα δὲν ἀποτελοῦσι τὴν τοῦ ὑπουργείου γνώμην, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀτομικὴν ἐκείνου. Ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικά ταῦτα κτήματα ἀφιερῶθησαν ἐκ πνεύματος εὐλαβείας καὶ ἐξ ἐπιθυμίας ἐνισχύσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, οὐδέποτε δὲ ἡ διάθεσις τούτων πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ σκοποῦ τῶν ἀφιερῶτων, οὐδὲ νὰ ἐξομοιωθῶσι ταῦτα μὲ τὴν ἄλλην ἐθνικὴν περιουσίαν, ὅπως διάφορον καταγωγὴν ἔχουσιν, ὡς οὖσαν προϊόν τῆς ἀποκτήσεως ὅλου τοῦ ἔθνους. Καὶ ὅτι, ἐπειδὴ καὶ τὰ περὶ τοῦ τιμήματος διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου διατασσόμενα δὲν εἰσὶν ὅπως ἀσφαλῆ, ἰδιοῦ νόμου αὐτοτελοῦς ἀπαιτουμένη πρὸς διάταξιν τῶν περὶ τούτου, διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ ἀπαιτηθῇ τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐξέθηκεν ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι, ἐάν μὲν σκεφθῶμεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, κρίναντες περὶ τῶν δι' αὐτοῦ διατιθεμένων κτημάτων ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαθέσεως αὐτῶν, ὅφ' ἔν ἐποψίᾳ ἔκριναν ἐπ' αὐτῶν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, θέλομεν ἀναγνωρίσει ὅτι ἐκ τούτων, οὕτω κειμένων ὡς νῦν ἔχουσιν, τὰ μὲν καταστράφησαν ἤδη, τὰ δ' εἰς τὴν καταστροφὴν θάβουσι· ἐάν δὲ, καθισταμένης οὕτως ἀναγκῆς τῆς διαθέσεως αὐτῶν, ἔκρινετο καλὸν τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκμισθώσεως διαθέσεώς των, ἔθελεν αὐτὸς γνωστῇ ὅτι καὶ ἐκ τούτου, ἐκτὸς τῶν περὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐκμισθώματος ἀπαντωμένων ἄλλων δυσχερειῶν, δὲν ἀποφέρεται τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, διότι καὶ οἱ ἐκμισθῶνται δὲν θέλουσιν ἐπιμεληθῇ αὐτῶν ὡς τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ δὲν θέλει ἀπενεχθῇ τὸ ἐκ τῆς διὰ προικοδοτήσεως διαθέσεώς των ἐθέσιον ἀποτέλεσμα· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐν πάσει περιπτώσει δὲν

δύναται νὰ ἀμειοβητῇ τις, ὅτι ἄλλοι ὑπάρχον ὁ προορισμὸς αὐτῶν καὶ ὁ τῶν ἀμειοβητῶν αὐτὰ σκοπός. Καὶ ὅτι περιέλαβε τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, πρωτιθέμενος μὲν ἀφ' ἐνός νὰ καταστήσῃ κοινὰς εἰς πάντας τὰς ἐκ τοῦ νόμου ὠφελείας, ἵνα μὴ ἐπαρχίῶν τιγὼν κάτοικοι, ἐξ ἑλλείψεως ἐθνικῶν γαιῶν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ἐπαρχίαις, μείνωσιν ἀπροικοδόμητοι, προνοήσας δ' ἀφ' ἑτέρου, ἵνα τὸ ἐκ τῶν κτημάτων τούτων τίμημα διατεθῇ πρὸς ἂν καὶ ταῦτα εἰσὶν ἀφιερωμένα σκοπὸν, καὶ ἐνισχυθεῖς πρὸς τούτοις καὶ ἐκ τῆς γνώμης τῆς ὑπὸ τῆς βουλῆς συσταθείσης ἄλλοτε εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ νομοσχεδίου τοιούτου ὑποβληθέντος· τότε εἰς τὴν βουλὴν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἀντικείμενον ὡς ἐκκλησιαστικὸν δύναται νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ διαφόρους ἐποψείας, δὲν θέλει ἐπιμενεῖν ὑποστηρίξων τὴν τοῦ ἄρθρου ἐπιψήφισιν, ἐάν οἱ πλείστοι τῶν βουλευτῶν κρίνωσιν ἰσχυρὰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορευσαντος ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ.

Προσέθηκε δὲ καὶ ὁ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητής, ὅτι καὶ οὗτος δὲν ἐπιμενεῖ ἵνα διατηρηθῇ τὸ ἄρθρον, κρίνων μάλιστα ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ συντάγματος, ἰδίων περὶ τῶν κτημάτων τούτων νόμον ἀπαιτούσης, ὅτι ἄλλως τὰ περὶ τούτων πρέπει νὰ διαταχθῶσι.

Μετά τινα προσθέντα, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου, ὅτι καὶ ἡ βουλὴ ἄλλοτε, ἀναγκασθεῖσα ἵνα ἐπιτρέψῃ νὰ διατεθῶσι πρὸς προικοδοτήσιν τῶν ἐν Μῆλῳ Κρητῶν τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα ἐκκλησιαστικά κτήματα, ἀπήντησεν ἵνα, ὅσα πρὸς τοῦτο διατεθῶσιν, δι' ἐθνικῶν ἄλλων ἀλλαγῶν κειμένων ἀντικατασταθῶσιν.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι, διαγραφομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου, αἱ πλείστοι τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν δὲν θέλουσι μετᾶσχει τῶν ὠφελειῶν τοῦ νόμου, δι' ἑλλείψιν ἐθνικῶν γαιῶν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ἐπαρχίαις, ἡ θέλουσιν ἀναγκασθῇ νὰ μετοικήσωσιν ἀλλοθι πρὸς εὐρεσίαν διαθέσιμων γαιῶν, τὸ ὅποιον θέλει εἶσθαι λίαν δύσκολον· ταῦτα δὲ πάντα θέλει προλάβει ἡ διατήρησις τοῦ ἄρθρου τούτου, δι' οὗ θέλει αὐξηθῇ ἡ τῶν πρὸς προικοδοτήσιν διαθέσιμων γαιῶν ἔκτασις. Καὶ ὅτι, ἀφ' οὗ διὰ νόμου εἰσυχθέντος ἤδη εἰς τὴν βουλὴν ζητεῖται ἡ τῶν κτημάτων τούτων διάθεσις, εἰς ἀθλίαν ἀρικομένην κατάστασιν, ἡ δὲ δι' ἐκμισθώσεως αὐτῶν διάθεσις δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀληθῆ βελτίωσιν των, μὴ θεωρούντων αὐτὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ὡς ἰδιοκτησίαν των καὶ μὴ ἐπιμεληθησομένων διὰ τοῦτο αὐτῶν,

αίρετώτερον είναι να διατεθώσι ταῦτα πρὸς προικοδοτήσιν· διὰ τῆς τοιαύτης δ' αὐτῶν διαθέσεως οὐδόλως μετατρέπεται ὁ τῶν ἀφιερωσάντων αὐτὰ ἀρχικὸς σκοπός, ἀφ' οὗ καὶ τὸ τίμημα κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει διατεθῇ, καὶ τὸ τίμημα ἤδη ἀναλαβὸν τὰ ἔαρη τῆς παιδείας, πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν ὁποίων καὶ τὸ Σύνταγμα καὶ ἄλλοι νόμοι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν κτημάτων προώρισαν. Δικαιοῦται νὰ ἰδιοποιηθῇ πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ τίμημα τοῦτο· ἄλλως καὶ περὶ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ ἴδια δύναται νὰ ληρῇ πρόνοια δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ἀντίπεν ὁμοίως ἄλλος, ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα δὲν ἀφιέρωσαν πρὸς ψυχικὴν μόνον σωτηρίαν ἢ πρὸς οἰκονομικὴν τῶν εἰς τὴν τὴν λατρείαν τοῦ ὑψίστου ἀφισιωθέντων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἱερῶν καταγωγῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια ὤφειλον τότε νὰ συνεισφέρωσι πρὸς καθίδρυσιν καὶ διατήρησιν ἀγορευτῶν καταστημάτων· πᾶσα δ' ἄλλη διάθεσις αὐτῶν ἀπομακρύνεται τοῦ ἀρχικοῦ τούτου σκοποῦ τῆς ἀφιέρωσεως αὐτῶν, καθ' ἃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶς ἐξέθηκεν. Μ' ὅλον ὅτι δὲ καὶ ἂν κατωρθοῦτο ὁ σκοπός, δ' ἂν ὁ προαγορευσας ἐξήγησε τὴν τοῦ ἁρθρου διατήρησιν, δὲν ἔπρεπε νὰ γενῇ παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον καὶ νὰ μετατραπῇ ὁ τῶν ἀφιερωσάντων τὰ κτήματα ἀρχικὸς σκοπός, μ' ὅλον τοῦτο οὐδὲ διὰ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς προικοδοτήσιν θέλει αὐξηθῇ ἐπὶ μέγα ἢ τῶν πρὸς προικοδοτήσιν ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ἑκτάσις· διότι, ἐκ τῶν κτημάτων τεσσαρῶν φε' εἶπεν ἐν τῷ Αἰγαιοῦ ὑπαρχόντων μονηδρίων, δὲν θέλουσι κατὰ τι ὠφελῆθαι οἱ τῶν νήσων κατοικοὶ ἵνα δι' αὐτῶν προικοδοτηθῶσι. Καὶ οἱ, ἀφ' οὗ ἡ πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἀπόλυτος τότε Κυβέρνησις, δι' εἰδικῆς διατάξεως τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1843 διατάγματος, ἀπηγόρευσε νὰ γενῇ ἡ ἐλαχίστη τῶν κτημάτων τούτων διάθεσις, ἀνευ τῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἵνα οὕτω προλαβῇ πᾶσαν ἐπὶ τὸν σκοπὸν τῶν ἀφιερωσάντων αὐτὰ ἀπομακρυνομένην διάθεσιν, δὲν πρέπει ἤδη κατὰ μείζονα λόγον νὰ παραβῇ ὁ σκοπός αὐτῶν· ἀλλὰ εἶναι δυνατόν νὰ ληρῇ εἰδικὴ κατόπιν περὶ τῆς συμφωνοῦ πρὸς τοῦτον διαθέσεως αὐτῶν πρόνοια, ἵνα μὴ κείμενα ὡς ἐχούσι καταστρέφονται.

Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει κοινὸν τοῦ διατάγματος ἐκείνου καὶ τοῦ νόμου τούτου, δι' οὗ λαμβάνεται πρόνοια περὶ πάντων τῶν κτημάτων, καὶ πρόκειται νὰ προικοδοτηθῶσι αἱ ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἵνα κατασταθῶσιν ἰδιοκτητρίαι· ἐπεὶ δὲ διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου διατάσσεται ἡ τοῦ τιμήματος τῶν κτημάτων τούτων διάθεσις πρὸς τὸν σκοπὸν

τῶν ἀφιερωσάντων αὐτὰ, καὶ οὗτος πρὸς οὐδὲν παραβιάζεται, καὶ τὰ κτήματα καθίστανται ἀπὸ χερσὶν μᾶλλον προσδοφάρα. Καὶ ὅτι ἀλλῶς τὸ ἄρθρον τοῦτο ὑπὸ διαφόρους ἐπὶ τοῖς δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὡς καὶ ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας ἐξέθηκε· διότι καὶ ἑτέρα κυκλοφορεῖ ἰδέα, ὅτι ὡς ἐπὶ ἐπιβεβαιώθη ὁ β. γ'. τοῦ 3 ἁρθρου, ἐπεὶ δὲ ἐμελλε νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον· ἵνα δὲ μὴ ἐνισχυθῇ αὕτη, συμφέρον εἶναι νὰ μὴ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν τοῦ ἁρθρου ἀπαλειψὴν οἱ ταύτην προτείνοντες.

Ἄλλ' ἀντίπεν ἕτεροι, ὅτι, καθ' ἃ καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν ἐσπάρδατε τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ, διατρέφουσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα τῶν ἐθνικῶν λαβόντες δὲ κατὰ τῶν Τούρκων τὰ ὅπλα ἠγέρθησαν οἱ Ἕλληνες νὰ πολεμήσωσιν ἐκεῖνους καὶ οὐχὶ καὶ τοὺς ἁγίους, ἀλλὰ μάλιστα τῇ ἀρωγῇ αὐτῶν νὰ ανακτήσωσι τὰ πατρία. Ὅτι, προκείμενης σήμερον τῆς διανομῆς τῶν ἐκ τοῦ πολέμου λειῶν, δὲν πρέπει νὰ ἀπογυμνώσωμεν τὰ ἱερά καταγωγία, διότι οὐδὲ ἰδέα τοιαύτη, οἶαν ὁ προαγορευσας ἐξέθηκεν, ὑπάρχει που, καὶ διότι, ἀφ' οὗ ξενικὴ Κυβέρνησις ἢ τῆς ἀντιβασιλείας ἐσιτάσθη αὐτὰ, δὲν ἤθελεν εἶσθαι προσήκον νὰ προσενεχθῇ ἄλλως τὸ ἔθνος. Καὶ ὅτι καὶ ὁ λόγος τῆς αὐξήσεως τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἵνα πάντες προικοδοτηθῶσι, δὲν εἶναι ἰσχυρός, ὁμοιάζων μὲ πρότασιν νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἀργυρὰ τῶν ἁγίων ἀναθήματα ἐν τινὶ πολεὶ ἵνα δι' αὐτῶν ἀναπληρωθῇ τὸ ἐλλείπον ἐν αὐτῇ μετάλλινον νόμισμα· καθὼς δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς διαλύσεως τῶν μοναστηρίων ἀπογύμνωσιν αὐτῶν οὐδεὶς ἠγόρασεν ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τούτων κτημάτων, δημοκρατομενῶν τότε, καὶ εἰ τις ἠγόρασε μεταμελήθη ἐπὶ τῇ ἀσείει ταύτῃ, θεωρησάντων πάντων αὐτὰ ἱερά, οὕτω καὶ ἡ τὴν τοιαύτα ὀφείλει ἢ βουλὴ νὰ θεωρήσῃ αὐτὰ, περιμένονσα ἵνα δι' ἄλλου νόμου ληρῇ πρόνοια περὶ αὐτῶν πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφιέρωσεως τῶν.

Ἐπήνεγκε δ' ἄλλος, ὅτι οὐδὲ πρὸς τοὺς ἁγίους πολέμος τις πρόκειται, ὡς ἐρεῖται, διὰ τῆς τοῦ ἁρθρου διατηρήσεως, οὐδ' ἑτερόν τι τούτου παραπλήσιον, ἀφ' οὗ δι' αὐτοῦ ῥητῶς διατάσσεται νὰ διατεθῇ τὸ τῶν κτημάτων τούτων τίμημα πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ἀφιερωσάντων αὐτὰ, καὶ ἀφ' οὗ καὶ ἤδη τὸ δημόσιον διατίθηται ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν κτημάτων, ἀναλαβὸν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων. Καὶ ὅτι, ἐάν ἀναγκασθῇ νὰ ἄλλο τι μέτρον περὶ αὐτῶν ληρῇ, δύναται τοῦτο νὰ γενῇ διὰ τοῦ παρόντος νόμου, καὶ, ὡς διὰ τοῦ 27 ἁρθρου αὐτοῦ προβλέπεται ἡ

προικοδοτήσις ατόμων τινων, δύναται καὶ περὶ ἄλλων ἢ αὐτῇ νὰ ληρῇ πρόνοια, ὑποβαλλομένων καὶ τῶν κτημάτων τούτων εἰς τὸ κράτος τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου· διότι ἄλλως, μετὰ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἐξαίρεσιν αὐτῶν, δὲν θέλει εἶσθαι δυνατὴ καὶ ἡ πραγματοποίησις τῆς τῶν δήμεων προικοδοτήσεως.

Μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἱστωρικῶν Ἱπουργὸν ἐπενεγκόντα, ὅτι, συμφωνησάντων τούτε εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ τὸ νομοσχέδιον προτείναντος ἵνα ἐγκρίθῃ ἡ περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἀθροῦ προτάσις, καὶ προκειμένου κατ' αὐτὴν νὰ μείνῃ ἐκκρεμὲς πᾶν περὶ τῶν κτημάτων τούτων μέτρον, ἵνα μετὰ πλείονος γένῃται οὐκίμως, συναινέει καὶ οὗτος εἰς τὴν τοῦ ἀθροῦ ἀπαλείψιν.

Ὁ Πρόεδρος ἤρώτησε τὴν βουλὴν, ἂν ἐγκρίνῃ νὰ ἀπαλειφῇ τὸ ἀθροῦν τοῦτο, καὶ νὰ ληρῇ ἄλλοτε δι' ἰδίου νόμου πρόνοια περὶ τῶν κτημάτων τούτων· ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφάνετο καταφατικῶς, ἀπαλείψασα οὕτω τὸ ἀθροῦν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 5. ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου, λαβόντος τὴν τάξιν τοῦ ἀπαλειφθέντος 4, παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν, προσδιοριζομένης τοσαύτης ἐκτάσεως γαιῶν, ἀξίας 6000 δραχμῶν ὅσας φέρει τὸ νομοσχέδιον, νὰ ἐξαντληθῇ ταχέως ἡ ὑπάρχουσα διαθέσιμος ἐθνικὴ γῆ, καὶ νὰ μὴ ἐξαρκεσῇ ἵνα προικοδοτηθῶσι πάντες οἱ τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα ἔχοντες, ἀφαίρεθῶσι μάλιστα πᾶσι τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων δυναμένων νὰ συντελέσωσι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ἡ προικοδοτικὴ πίστωσις εἰς 3000 μόνον δραχμὰς, ἵνα πάντες δυνηθῶσι νὰ προικοδοτηθῶσι· ταῦτα δὲ ὑπ' ὅψιν ἔχουσα καὶ ἡ ἄλλοτε ἐπὶ τοιοῦτου νομοσχεδίου συσταθεῖσα κατὰ τὴν Α' περίοδον εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ γνωρίζουσα τὸ πραγματικὸν μέρος, εἰς τόσον μόνον ποσὸν περιώρισε τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν. Καὶ ὅτι, ἐκτὸς τοῦ αὐτοῦ τῆς μὴ ἐπαρκείας τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ ἄλλο δύναται νὰ συμβῇ, νὰ ἀναγκασθῶσιν ἦτοι οἱ προικοδοτηθεῖσιν ἐκ τῆς μὴ ἐπαρκείας τῶν γαιῶν νὰ ἐλθῶσιν εἰς συναγωνισμόν, ὅστις, ματαιῶν τὴν εὐεργετικὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν, θέλει προκαλέσει ἄλλοτε νέον ὑπὲρ αὐτοῦ νόμον, ὅλος δ' ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων τελευταῖον ψηφισθεῖς.

Ἐξέθηκεν ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι, καίτοι εἴκοσιν ὁκτὼ ἢ ὅχι ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος, δὲν εἶναι δυστυχῶς ἐτι γνωστὴ ἡ ἐκτασις τῶν ὑπάρχουσῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν, ἵνα ἐν γνώσει προσδιορισθῇ ἡ εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν ἀναλογουσα ἐκτασις· ἐπειδὴ ὅμως, ἵνα κατορθωθῇ

ἡ τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν ἀποκατάστασις, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος οὗτος προέβλεπε, δὲν ἐπαρκέουσιν εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν ὀλιγώτερα τῶν 120 στρεμμάτων, καὶ μάλιστα ὅταν ταῦτα ὦσιν ἐκ τῶν μὴ ἀρδευομένων ἢ ἐκ τῶν μὴ κατ' ἴσος σπερομένων, διὰ τοῦτο καὶ οἱ τὰ ἄλλοτε εἰς τὴν βουλὴν εἰσαχθέντα νομοσχέδια συντάξαντες τοσαῦτα προσδιώρισαν στρέμματα, καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δὲν ἐτροποποίησεν, ἵνα μὴ ματαιωθῇ ὡς ἐβρέθη ὁ τοῦ νόμου σκοπός. Καὶ ὅτι, ὡς καὶ οἱ τὸ νομοσχέδιον ὑποστηρίζοντες δὲν εἰσὶ βέβαιοι περὶ τῆς τῶν ἐθνικῶν διαθεσίμων γαιῶν ἐπαρκείας, οὕτω καὶ ὁ τὴν ἐλάττωσιν τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως προτείνας δὲν εἶναι ἐπίσης βέβαιος περὶ τῆς μὴ ἐπαρκείας αὐτῶν· ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ δὲ ταύτῃ, ἀφ' οὗ μάλιστα πολλὰ τῶν προικοδοτηθεῖσιν οἰκογενειῶν δὲν θέλουσι λάβει μόνον γαίης ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων εἰς προικοδοτήσιν ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἀθροῦν 3 κτημάτων, πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ πίστωσις, ἵνα μὴ ματαιωθῇ ὁ τοῦ νόμου σκοπός.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι, κατὰ τὸν παλαιὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, προσδιωρίζετο προικοδοτικὴ πίστωσις 2,000 δραχμῶν καὶ ἐκτασις 120 στρεμμάτων γῆς· ἐὰν δὲ τις ἐλάβανε γῆν τοσαύτης ἐκτάσεως, ὑπερβαίνουσαν ὅμως τὴν προικοδοτικὴν ταύτην πίστωσιν, ἐπλήρως τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τόκου διὰ δεκαετοῦς πιστώσεως· κατὰ τὸ ἀθροῦν ὅμως τοῦτο τοῦ νομοσχεδίου, θέλει παραδῶθῃ ἡ ἰσότης, τῶν μὲν κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον προικοδοτηθέντων λαβόντων 120 στρέμματα, τῶν δὲ κατὰ τὸν νέον τοῦτον νόμον ληφθέντων μόνον 30, ἢ καὶ κατὰ τι πλεῖον τούτων κατὰ τὸ μέτρον τοῦ συναγωνισμοῦ, ἐὰν δι' αὐτῶν συμπληρωθῇ ἡ προσδιοριζομένη προικοδοτικὴ πίστωσις. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφασισθῇ, ἵνα, ἐὰν ἡ ἀξία τῶν 120 στρεμμάτων ὑπερβαίῃ τὴν εξακισχιλιδραχμὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν, πληρῶνται τὸ ὑπόλοιπον διὰ δεκαετοῦς πιστώσεως μετὰ τοῦ τόκου 6 ἐπὶ τοῖς 0/0, ὅταν μάλιστα τὸ κτῆμα ᾖναι ἀδιαίρετον.

Ἀπήντησεν ὁ τὸ νομοσχέδιον προτείνας, ὅτι ἀνίσότης μὲν τοιαύτη ὑπάρχει, παραβαλλομένων τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ νομοσχεδίου τούτου πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη νόμου· οὐδεμία ὅμως ὑπάρχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, μηδεμίαν ἐν αὐτῷ ὑπαρχούσης ἐξαιρέσεως. Καὶ ὅτι, ἐὰν ἐγένοντο τότε ἄτοπα, δὲν πρέπει νὰ συμβῶσι καὶ ἤδη, ἀφ' οὗ πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν ἐπροκαλέσθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο· ἐθωρήθη δ' ἀναγκῆς ὁ προσδιορισμὸς τῆς

πιστώσεως, διότι οὐχὶ πάντες εἰς γαίαις, ἀλλὰ καὶ εἰς κτήματα ἄλλα θέλουσι προικοδοτηθῆ. μὴ δύνασθαι νὰ μεταβῶσι κατὰ τὴν ἑκτασιν, καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἀληθὴς ἀνισότης ἀνευ τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου, τῶν μὲν κληρονομιῶν προικοδοτήσιν αξίας 5,000 δραχμῶν, φησὶ εἰπεῖν, τῶν δὲ πολλῶν πλείονος.

Ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέρχεται τὸ 5 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, γινόμενον Α καὶ ἔχον οὕτως:

« Ἄρθρον Α. α) Πᾶς ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δύναται νὰ ἀποκτήσῃ γαίαις ἢ ἄλλα ἐθνικὰ κτήματα, ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προσδιορισθέντων, μέχρις ἐξ ἑξακτασίων δραχμῶν αξίας, ἢ γαίαις μέχρις 120 στρεμμάτων.

β) Ὁ συμπληρώσας τὸ ποσὸν τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 6,000 δραχμῶν, ἀλλὰ μὴ συμπληρώσας καὶ τὸ ποσὸν τῶν 120 στρεμμάτων, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ πρὸς συμπλήρωσιν 120 στρεμμάτων ὑπόλοιπον.

Εἰς τὴν οὐ συμπληρώσας τὸν ἀριθμὸν τῶν 120 στρεμμάτων, ἀλλὰ μὴ ἐξαντλήσας τὸ ποσὸν τῶν 6,000 δραχμῶν, δὲν ἔχει δικαίωμα τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 6,000 δραχμῶν υπολοίπου. »

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, διακόψας τὴν συζήτησιν, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀναρρήτων ἐπιτροπὴ ὑπέβαλεν ἑκθεσίαν τινὰ ἐπ' ἀναφορὰς πολιτοῦ τινός, περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Λιθογράφου Κρεστέιτου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν· ἐπειδὴ δὲ μέλλει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὑπερβῇ ἐπ' αὐτῇ· τὴν δικαιοδοσίαν τῆς, διὰ τοῦτο παρεκάλει τὸν πρὸεδρὸν, ἵνα εἰδοποιήσῃ αὐτόν, ὅτε ἡ ἑκθεσίς αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς θέλει προτεθῇ εἰς συζήτησιν.

Μετὰ τὸν πρὸεδρὸν ἀπαντήσαντα, ὅτι πάντοτε πάντες οἱ ὑπουργοὶ εἰδοποιῶνται περὶ τῶν προτεθειμένων εἰς τὴν συζήτησιν τῆς βουλῆς ἀντικειμένων, διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς τῶν ἡμερησίων διατάξεων. Εἰς μὲν παρατήρησεν, ὅτι ἡ τοῦ ὑπουργοῦ ἑκφράσις, περὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένης ὑπερβάσεως τῆς δικαιοδοσίας τῆς, δὲν ἦτον λίαν εὐπρεπής, ἐξενεχθεῖσα μάλιστα ὑπ' ἀνδρὸς μηδεμίαν ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ὑπουργοῦ ιδιότητα ἔχοντος. Ἄλλος δὲ ἐπήνεγκεν, ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὴν αἰτησίαν τοῦ ὑπουργοῦ, δὲν θεωρεῖ ὅμως κατὰ καθήκον γινωσκέναι τὴν δι' ἀποστολῆς τῶν ἡμερησίων διατάξεων εἰδοποιήσιν τῶν ὑπουργῶν περὶ τῶν συζητούμενων ἀντικειμένων, ὡς μὴ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιβαλλομένην, καὶ ὡς ἀρκελόντων τῶν ὑπουργῶν νὰ γνωρίζωσι τὰ ἐν ταῖς βουλαῖς συζητούμενα, μηδ' ὅμως εἰς τινὰ ἐπὶ σούτου ὑποχρῶσιν ὑποκειμέναις.

Μετὰ τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου τούτου ἀγορεύσαντα, ἐπαναλαβόντα, ὅτι, εἰ μὲν ὡς πολίτης τὴν αἴτησιν ταύτην ἀπεύθυνεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, οὐδὲν πρὸς τοῦτο εἶχε δικαίωμα· εἰ δ' ὡς ὑπουργός, ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ μόνος τὰ ἐν τῇ βουλῇ συζητούμενα. Ἐπήνεγκεν ὁ πρὸεδρός, ὅτι οὐχὶ ἐκ καθήκοντος, ἀλλ' ἐκ πνεύματος διευκολύνσεως τῶν ὑπουργῶν εἰδοποιεῖ αὐτοὺς περὶ τῶν συζητούμενων ἀντικειμένων.

Προτέθη μετὰ τοῦτο εἰς συζήτησιν τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, γινόμενον 5, ἐν ᾧ παρετήρησέ τις, ὅτι λικτικῶς μὲν πρέπει νὰ διορθωθῇ ὁ α. § αὐτοῦ, ἀντικαθιστάμενων τῶν λέξεων τὸ ἐκποιούμενον κτήμα διὰ τῶν ἢ ἀξία τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος· ἐπὶ τῆς αὐσίας δὲ πρέπει νὰ διασαφισθῇ πῶς θέλει πληρωθῇ τὸ ὑπόλοιπον τῶν 6,000 δραχμῶν τῆς αξίας τῶν 120 στρεμμάτων, ὅταν ταῦτα ἐκ συναγωνισμοῦ ὑπερβῶσι τὴν προικοδοτικὴν ταύτην πίστωσιν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ τοῦ νομοσχεδίου προτείναντος, ὅτι δὲν ἰσχύει τότε ἡ δημοπρασία, ἵνα λάβῃ ὁ προικοδοτούμενος ὀλιγωτέραν ἑκτασιν. Ἐπανέλαθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, ἐάν τὸ κτήμα ᾖναι ἀδικίρετον, καλὸν εἶναι νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτόν νὰ πληρῶνῃ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέσως. Καὶ αὖτις ἀπαντήσαντος τοῦ προτείναντος τὸ νομοσχέδιον, ὅτι καταστρέφεται οὕτως ἡ ἐν τῷ νόμῳ ταχθεῖσα ἀρχὴ τῆς ἐντὸς εἴκοσι πέντε ἐτῶν πληρωμῆς τοῦ ἀντικειμένου. Ἐπανελάθεν ὁ ἕτερος, ὅτι οὕτω δὲν θέλει οἰκονομηθῇ ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν, ἀποκαταμένου τοῦ πλεονάζοντος, ἐπέρχεται ἡ ἐλάττωσις τῆς αξίας τοῦ παραχωρουμένου μέρους τοῦ τεμαχίου, καὶ ἐκ τούτου ἀρνείται ὁ προικοδοτούμενος νὰ λάβῃ αὐτό· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διαταχθῇ, ἵνα αἱ γαίαι ἐκ-θῶνται εἰς δημοπρασίαν κατὰ τεμάχια εἴκοσι στρεμμάτων, ὥστε νὰ μὴ ᾖ αἱ δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη περίπτωσις.

Ἀπαντήσαντος αὖτις τοῦ προτείναντος, ὅτι τοῦτο ὡς μέτρον διοικητικὸν ἀποκείται εἰς τὸ ἐκτελεσθῆναι τὸν νόμον ὑπουργίου, ἀρκούσης τῆς εἰς τὰ πρακτικὰ σημειώσεως αὐτοῦ. Ἐπανελάθεν ὁ ἕτερος, ὅτι, ἐπειδὴ, ἐκ τῆς κατὰ μικρὸν ὑπερβάσεως τῶν ἐν τῷ α. § ὀριζομένων 500 δραχμῶν, θέλει ὑπερλεῖσθαι ὁ προικοδοτούμενος, πληρῶναι τὸ ὑπόλοιπον οὐχὶ ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ δεκαετοῦς πιστώσεως, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διαταχθῇ, ἵνα ἀπαντῇ το περιτλὸν πληρῶνεται ἀμέσως εἰς μεταητά.

Παρατηρήσαντος δὲ αὖτις τοῦ τοῦ νομοσχεδίου προτείναντος, ὅτι οὕτω θέλει περισταλῇ ὁ συναγωνισμός, μὴ δύναμένων πάν-

των νὰ καταβάλλωσι κεφάλαια, ἐνεκρίθη ἡ ἐπὶ τὴν προσεχῇ συνεδρίᾳ ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀθροῦ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς· ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Εὐ. Μ. Παρ' ὅς ης.

Α. Σ. Δανδουλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς,
κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Β'. Συνόδου τῆς
Β'. Περιόδου αὐτῆς.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὁγδόην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐνάτου ἔτους, συνελθόντων 45 μόνον βουλευτῶν, καὶ μὴ γενομένης οὕτω δυνατῆς τῆς συμπληρώσεως τοῦ σώματος, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ πρὸς τοῦτο νομίμου ἀριθμοῦ, συνετάχθη τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπὸ τῶν ὑπογεγραμμένων μελῶν τοῦ Προεδρείου, δι' οὗ βεβαιῶνται ὅτι, διὰ τὴν μὴ συμπλήρωσιν σήμερον τοῦ σώματος, τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας ΡΑΕ'. Συνεδριάσεως τῆς 5 Ὀκτωβρ. δὲν ἀνεγνώσθησαν, καθὼς καὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ τε ἀπολογισμοῦ τῆς παραύτης βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ τοῦ κυρίου Προέδρου, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνατιθείσης εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην προεδρικῆς ἐξουσίας· κατετέθησαν δὲ πάντα ταῦτα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Προεδρεῖον, καὶ ἔχουσιν οὕτω.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΕ.

Τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1849.

Ἡ Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ἀνομαστικός κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ βουλευτοῦ Ἡλίου Γιατράκου, αἰτουμένου εἰκοσαήμερον ἀπουσίας ἀδειαν, ἡ βουλὴ, διὰ τε τὴν προσεχῇ λῆξιν τοῦ σώματος καὶ διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν ἀριθμοῦ, ἀπερρίχματο ἀντητικῶς.

Ἀναγγελλαντος δ' ἔπειτα τοῦ προέδρου ἀντικείμενον τῆς κα-

ροῦσης τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλλήνων οἰκογενειῶν νομοσχεδίου, παρελθὼν ὁ ἐξ Αἰγιναιῶν βουλευτῆς, ὅπως ἀναπτύξῃ κατὰ τὸν κανονισμόν τὰς παρ' αὐτοῦ ὑποβληθείσας περὶ νευπηγήσεως πέντε ἀτμοπλοίων καὶ περὶ συστάσεως δανειστικῆς τραπέζης ὑπὲρ τῆς στασιδιοφυτείας προτάσεις αὐτοῦ, εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ, ἐκ τε τῶν εἰσαχθέντων νομοσχεδίων καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεως, ἡ βουλὴ δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ὠφελείας τοῦ ἔργου, εἰς βραχυτάτην ἀνάπτειν ἀρκούμενος πρὸς μόνην τὴν τοῦ κανονισμοῦ ἐκπλήρωσιν, παρατηρεῖ, ὅτι εὐχταίον ἦτον νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων συζήτησις· ἐπειδὴ, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ ἀτμοκίνητα, εἶναι ἤδη 200—300 μετογαί ἔτοιμα, διὸ πέποιθεν, ὅτι θέλει ἐπιτύχει τὸ ἔργον· μόνον δὲ συνέβη τὸ λάθος τὸ νὰ σημειωθῶσι 5 ἀντὶ 6 ἀτμοπλοίων, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύναται νὰ διορθωθῇ. Περὶ δὲ τῆς συστάσεως τῆς τραπέζης ὡσαύτως λέγει, ὅτι ἡ ἐκ 100.000 δραχμῶν ἐκδόσις γραμματίων οὐδεμίαν θέλει ἀπαντήσῃ δυσχερείαν, καθ' ὅσον ὑπάρχει τοσούτον ἐκ νομίσματος ὑλικόν· ἐπειδὴ δὲ ὑφίσταται ἤδη ἡ τοῦ στασιδιοκαρποῦ ὥρα, καλὸν ἦτον νὰ ἐπιταχυνθῇ ὅσον οἶόν τε καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Ἐπὶ τοῦτοις, ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ὡς συζητήσιος καὶ τυπωτέας ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω προτάσεις.

Ἀκολουθῶς, παρατηρήσεως γενομένης τοῦ νὰ προταχθῇ ἐπὶ μικρὸν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου, ἡ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 36.600 συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν εἶναι μὲν ἐναντίος τοῦ νὰ προταχθῇ νομοσχέδιον ἐπὶ τοσούτων κατεπείγων καὶ ὑποστηρίζει μάλιστα τὴν τούτου προτίμησιν, λέγει δ' ὅτι τακτικὰ μὲν ἀντικείμενα εἰσὶν ἡ κανονικὴ τῶν νομοσχεδίων εἰσαγωγή, καὶ ταῦτα δὲν παραβιάζονται, ἡ διὰ τὴν ἀνάγκην κατεπείγοντος τινος νομοσχεδίου ἐκτακτα δ' εἰσὶν οὐ μόνον τὰ τοιοῦτου εἴδους νομοσχέδια, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα περιστασια, ἃς δύνανται νὰ διακινώσωσιν ἢ παραινέσωσιν οἱ βουλευταί, ὡς τὴν παραβίαν τοῦ συντάγματος· τῆς τιμῆς καὶ πᾶν ὅτι ἄλλο· ταῦτα δὲ δὲν πρέπει ἀναβαλλόμενα νὰ παραβιάζωνται, ὡς ἐκτόκτως σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα. Οὕτως ἄρα, ἐν ᾧ πολλὰ τοιαῦτα περιστασια εἶχον ὑποβληθῇ, περὶ ὧν ἔπρεπε προσελθόντες νὰ δώσωσι λόγον οἱ ὑπουργοί, οὐδὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε, διὰ τὴν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου συζήτησιν, ὅπερ παρενέβαινεν ὡς φραγμός. Διὸ συνίστησιν, ὅτι, ἐπειδὴ μένουσιν ἐκκρεμῇ τὰ τε περὶ

διορισμοῦ τοῦ Πατσοῦρα καὶ τὰ περὶ τῶν γαιῶν. Συμεῶνος τινὸς καὶ Κακουλίδου, ὡς καὶ τὰ περὶ παραχωρήσεως γαιῶν πρὸς τὸν Κούρταλην καὶ ἄλλα σπουδαῖα ζητήματα, πρέπει νὰ προσέλθωσιν ἐξ ὑπαμιθεῶς οἱ ἀρμοδιοὶ ὑπουργοί, διὰ νὰ καθαρισθῇ ὅσον τάχιον ἐν ἑκάστον τῶν ζητημάτων, καθ' ὅσον, ἐπανεληθόντος μάλιστα τοῦ Πατσοῦρα, πολλὰ περὶ δωροδοκιῶν ἀποδίδονται εἰς τινὰς· ἀπάντων δὲ τῶν ζητημάτων τούτων συνίστησι νὰ προηγηθῶσι τὰ κατὰ τὸν Πατσοῦραν, τὸν βουλευτὴν Σχινᾶν καὶ τὰ ἐν Σμύρῃ συμβάντα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸν κλάδον αὐτοῦ ὑπαγόμενα, τοῖς προσήλθεν ἤδη ὅπως δώσῃ πληροφορίας, ἀλλ' ἐξ ἀντικειμένων ἄλλων τοῦ σώματος δὲν ἐδόθη αὐτῷ εὐκαιρία· ὅτι ἡ καὶ μετὰ τὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως συζήτησιν ἐτοίμως ἔχει νὰ ὑποβῇ τὰ δέοντα.

Ἐπὶ πρὸς ἄλλος, ὅτι μὴ ἐξετάζων, ἐάν τὸ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχέδιον παρενέβαλεν ἢ ὄχι φραγμὸν εἰς τὰ ἄλλα, θεωρεῖ εὐκαίριον νὰ συνήρχοντο καθ' ἑκάστην οἱ βουλευταὶ· διότι, ἂν κατατείνοντα ἦναι τὰ κατὰ τὸν Πατσοῦραν, οὐχ ἦττον εἶναι καὶ τὸ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχέδιον, ὅπερ ἀρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος, ζῆται δὲ παρὰ τῶν βουλῶν πρὸ πενταετίας. Διό, ἐάν τῇ βουλῇ συνήρχετο τακτικῶς, ἤθελον εἶσθαι καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνα περαιωμένα· ἀλλ' ἐάν προκηθῇ νὰ συζητηθῶσι κατὰ προτίμησιν τὰ ρηθέντα ἐκκρεμῇ ζητήματα, ἀνάγκη νὰ προηγηθῶσι παντὸς ἄλλου τὰ ἐν τῇ Σμύρῃ συμβάντα, ὅπου εἰς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κτυπᾷ δι' ἀκινάκου τοῦς Ἕλληνας ὑπηκόους.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ βουλὴ πρέπει νὰ συνέρχεται τακτικῶς, ἀλλ' ὅτι δὲν συμφωνεῖ νὰ προταχθῇ ἄλλοτε τοῦ περὶ τοῦ Πατσοῦρου ζήτηματος, καθ' ὅσον πρὸ τριῶν μηνῶν ἐποίησε περὶ τούτου λόγον. Προέβηκεν ἄλλος, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐζήτησεν ἡ βουλὴ πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, περὶ τῶν ἐν τῇ δικαιοσυνῇ Καλαμῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Σαλαβαίων συμβάντων, καὶ ὅπως, ἂν καὶ ἀφορᾷ τοῦτο τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, οὐδεμία εἰσέτι ἐδόθη πληροφορία· ἐρ' ὃ προτείνει νὰ προσκληθῇ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, ὅπως εἰσαγάγῃ τὴν περὶ τούτου ἐκθεσὶν τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἀποδεξαμένη δ' ἡ βουλὴ ταῦτα πάντα, ὥρισε, προτάσει τοῦ προέδρου, νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν αὐρίον τὰ ἐξωτερικὰ ἐκκρεμῇ ζητήματα, ἐξ ὧν θέλει ἀποφασισθῇ ποῖον πρέπει νὰ προηγηθῇ.

Προτέθη μετὰ ταῦτα εἰς συζήτησιν τὸ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 36.600 δραχμῶν νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ, γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας ἱεροκλεῖτον καὶ Π. Μοναστηριώτην, συνήχθη, κατὰ τὸ ὅδε τῆς ψηφοφίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 36.600 νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναι ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Διμήτριος Ὀρεινός	N.	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	N.
Κλεομένης Οἰκονόμου	N.	Στέφ. Χ. Στεφάνοπουλος	N.
Γεώργιος Λογιωτατίδης		Μ. Σισίνης	
Δ. Δελιγεώργης		Γρ. Χατσηγιάννης	N.
Π. Τσιμπουράκης	N.	Γ. Μήτσος	N.
Ἀντ. Καμπάνης	N.	Ἰω. Κλίμακας	
Ἀνδρ. Δανόπουλος	N.	Ἀναγ. Δημητρίου	
Ν. Ἰατρός	N.	Πέτρος Α. Ζάννος	
Ἀναγ. Μακρυποκάμισος	N.	Μ. Ν. Βαλέττας	N.
Α. Καλλιφρονάς	N.	Χρ. Ν. Δεμάδας	N.
Κωνστ. Βρυζάκης	N.	Ἠλίας Παππαδαῖος	
Ἀνδρ. Πιτράκης	N.	Γ. Πετμεζᾶς	N.
Κ. Τσαβέλλας	N.	Ν. Ἀνδρικόπουλος	N.
Σ. Στράτος	N.	Β. Πετμεζᾶς	
Π. Ράγκος	N.	Ἰ. Ζάρκος	N.
Α. Π. Νάχο,	N.	Γρ. Ν. Κορριωτάκης	N.
Ἀντ. Γεωργαντάς	N.	Ἀθ. Δανιλόπουλος	
Πέτρος Τσανταλάκης	N.	Σταμ. Νικολαΐδης	N.
Π. Δημητρακράκος	N.	Βελέσ. Νικολαΐδης	
Γ. Κονδύλης		Γερμ. Μαυρομιχαλῆς	
Κ. Φαίτσας	N.	Ν. Μοσχούλας	
Ἰευσθ. Καλογιρᾶς		Α. Κανελλόπουλος	
Γ. Ἰω. Βατίστας		Κ. Α. Σχινᾶς	
Ἀγ. Γουζούτσος	N.	Ἰω. Γκούρας	
Γ. Κ. Βελῆς	N.	Ἀναγ. Κεχαγιᾶς	N.
Ἰω. Α. Χατσόπουλος	N.	Σπ. Λογοθετόπουλος	

Π. Παππαδιαμαντόπουλος	Μ. Χατζή Μελέτη
Ιω. Δ. Αντωνόπουλος	Ν. Τσαλακώστας Ν.
Χρ. Τσίνο	Δ. Σακελλαριάδης
Δ. Κουμανιώτης	Ν. Μπούτουνας
Θ. Ι. Μέζης Ν.	Π. Παππατσώνης
Ημ. Α. Θρλώφ Ν.	Ι. Παππατσώνης
Γ. Μπάστας Ν.	Π. Δαρειώτης Ν.
Κ. Δαρειώτης	Σπ. Βαλέττας Ν.
Σταμ. Αντωνιάδης	Στρατής Δελιγιαννάκης Ν.
Κ. Αντωνιάδης	Σπ. Α. Βαρότσης
Ιω. Παρίδης	Παύλος Λεντούδης
Ανδ. Μάμδουκας Ν.	Χρυσ. Σουμαρίπας Ν.
Δ. Χρηστίδης Ν.	Μ. Ι. Μιχαλόπουλος Ν.
Πάνος Μοναστηριώτης Ν.	Κ. Βέικος
Σταύρος Γρίδας Ν.	Μιχαήλ Ιατρός
Ιω. Πετμέζης Ν.	Δ. Βιρόβλης
Μ. Καίτης Ν.	Γ. Μπάνης
Δ. Κονδύλης	Πέτρος Μαυρομιχάλης
Γ. Παππανικολάου Ν.	Γ. Κ. Μαυρομιχάλης Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης Ν.	Κάρολος Νάζος
Δ. Ν. Μπούκουρας	Εύστρ. Παρίσης Ν.
Γ. Α. Αντωνόπουλος	Αντ. Αρμάς Ν.
Ζαφ. Δεπάστας	Μήτ. Αναστασόπουλος
Ημ. Αντίπας Ν.	Ιω. Τομαράς
Α. Νοταράς	Αν. Παππατσώρης
Ευ. Οικονομόπουλος Ν.	Αθ. Καστανάς Ν.
Γ. Πανοριφτόπουλος Ν.	Γ. Παππαδημητρίου Ν.
Ημ. Χ. Τσουχλός	Γ. Σ. Κριζής Ν.
Ματθαίος Πρωτοπαππάς Ν.	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ν. Κορριωτάκης Ν.	Δ. Α. Κουντουριώτης
Ημ. Μελετόπουλος Ν.	Ιω. Γ. Κριζής Ν.
Παρασκ. Μπατάλας	Δ. Χατζίσκος Ν.
Ηλίας Γιατράκος Ν.	Καλαμ. Τσουκαλάς
Δουκας Στέφανος Ν.	Κ. Δουδουσιώτης
Ευστ. Σπυριδίου Ν.	Γ. Ριζόπουλος
Εήγας Παλαμίδης	Ιω. Τασσαίος
Θ. Μ. Πετρινός	Μάρκος Βιτάλης Ν.
Κ. Μανέτας	Ιω. Οικονόμου
Αλ. Αλεξανδρόπουλος Ν.	

Αναγνωσθέν ούτως τὸ 1 ἄρθρον, μηδεμίαν ἐπινευθεῖσαν

παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω
τὸ ἄρθρον 1. Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουρ-
γείων συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 36,600 ἐπὶ τῶν
ἐπομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ προϋπολο-
γισμοῦ, διὰ τὰ ἐξοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1848 ὡς ἐφεξῆς.

ΚΕΦΑΛ. Η. Ταμεία. Ἄρθρον 5. Μετακόμισις δημοσίων χρη-
μάτων. δραχμὰς 3,000.

ΚΕΦ. Ι. Ἐξοδα κλεισμένων χρήσεων, ἐδάριον α. Ποσοστά
ἐπὶ φόρου δεκατῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ζώων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων
εἰσπραχθέντος μέχρι τέλους τοῦ 1846, ἡ εἰσπραχθησομένου
ἐντὸς τοῦ ἔτους 1848 καὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1847, εἰσπρα-
χθησομένου εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἐν περιπτώσει καθυ-
στερήσεως τῆς πληρωμῆς τῶν ποσοστῶν, εἴτε κατὰ τὸν Νοέμ-
βριον καὶ Δεκέμβριον τοῦ 1848, καθ' ὃν καιρὸν ἡ χρῆσις τοῦ
1847 εἶναι κλεισμένη 15,000.

ΚΕΦ. ΙΑ. Δέκατα. Ἐξοδα ἀπαριθμήσεως μελισσῶν (ἐπιστρε-
πτία) δραχμὰς 2,600.

ΚΕΦ. ΙΒ. Φόρος ζώων, ἐδάριον β. Ἀντιμισθία ἀπαριθμητῶν
καὶ βοηθῶν. δραχμὰς 8,000.

ΚΕΦ. ΚΓ. Ἐπιστροφὰι χρημάτων, ἐδάριον δ. Δι' ἐνδεχομένας
ἐπιστροφὰς εἰσδημάτων τῆς χρήσεως τοῦ 1848. δρ. 8,000.

Ἐπίσης δ' ἀναγνωσθέν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ
2 ἄρθρον μετὰ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως. ἔχει δ' οὕτως.

τὸ ἄρθρον 2. Τὸ ὡς ἀνωτέρω ποσὸν τῆς συμπληρωτικῆς ταύ-
της πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 36,600 θέλει καταλογισθῇ εἰς τὰς
πιστώσεις τοῦ γανικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους διὰ τὰ
ἐξοδα τοῦ 1848.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεῖσαι
καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστι-
κὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Δαρειώτην καὶ Π. Μονα-
στηριώτην, συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ δι' ὁμοίου τῶ ἀνωτέρω πρω-
τοκόλλου παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 69, ἔχον ὡς ἐν
τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ συνεζητηθῇ.

Μετὰ τοῦτο, γενομένων παρατηρήσεων τινων ὅπως συζητηθῇ
ἤδη καὶ τὸ περὶ κρατήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν οἰκονομικῶν
ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, ἀλλ' ἀναβληθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἐγ-
γίζουσαν παρασκευὴν (7 Ὀκτωβρίου), ὡς μὴ σημειουμένου ἐν τῇ
ἡμερησίᾳ διατάξει. Λαβὼν τὸν λόγον ὑπέβαλέ τις, ὅτι πρὸ ἡμε-
ρῶν πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῶν ὑπαλλήλων, εἰς οὓς δ' ἐπὶ

τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς ἀνέθηκε δυστυχῶς τὴν τῶν Λακωνικῶν πραγμάτων διεύθυνσιν· προστίθεται δὲ ὅτι, καὶ ἡδὴ γενομένης τῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἐκλογῆς, ὁ ἐπαρχεὺς ἐκείσε Παμπουκῆς, κατιδὼν τὴν πλήρη ἀποτυχίαν τῶν φίλων του, ἀνέβαλεν ἐπὶ δέκα ἡμέρας τὴν ἐκλογὴν. Μετὰ δὲ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης, τὴν αὐτὴν συναισθανθεὶς ἀποτυχίαν, ἐβιάσθη νὰ ἀναβάλῃ ἐκ νέου τὴν ἐκλογὴν· ἀπ' οὗ δ' ἐξελθὼν εἰς περιοδείαν, ἐπέισθη, ὅτι δὲν δύναται νὰ διαβῇ τὰ πνεύματα ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὁ νομαρχεὺς Δεπάστας περιῆλθεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παύσῃ ἀνευ λόγου τὸν δημάρχον, τὸν καὶ ἐκ πατρὸς υἱὸν τοῦ ἀγορευόντος. Ἐρ' ὅ συνίσταται νὰ σταλῇ ἀποσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως δώσῃ λόγον περὶ τῆς ἀθεμίτου ταύτης παύσεως.

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς, ὑπεμνήσεν ἕτερος, ὅτι ὡσαύτως ἐγένετο ἡδὴ λόγος καὶ περὶ τῆς παύσεως τριῶν κατὰ τὴν Ἠλείαν δημάρχων, περὶ ὧν πρέπει νὰ ἐπισπεύσῃ ὁ ὑπουργὸς τὰς πληροφορίες του· τὸ δὲ προεδρεῖον ἀπήγγισεν, ὅτι ἐστάλησαν τὰ περὶ τούτου πρακτικά εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀκολουθῶν λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅπως δὲ πρὶν πληροφορίας περὶ τῶν εἰς τὸν κλάδον αὐτοῦ κτημάτων, ἐπαλήθευε πρῶτον τῆς τοῦ Κούρταλη ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς εἶπε, ὅτι, μάλιστα ἔλαβεν οὗτος τὴν τῶν γαιῶν κατοχὴν, ἀνερέθισαν οἱ χωρικοὶ λέγοντες, ὅτι ἐξεστράφη τῶν διαγεγραμμένων ὁρίων, ἐξ οὗ οὐ μικρὰ προκύπτει καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ δημόσιον βλάβη· καὶ ὅτι ἀμείως διώρισεν μὲν τὸ ὑπουργεῖον τὸν ἐπιθεωρητὴν Ζαχαριάδην, ὅπως μεταβῇ ἐκεῖσε, πληροφορηθῇ περὶ τῶν λεχθέντων, ἀλλ' οὗτος, εἰς οἰκισκὸν εὐρισκόμενος πένθος, ἐζήτησε νὰ ἀπολλαγῇ· ἐφ' ὃ τὸ ὑπουργεῖον διατάζει τὸν οἰκισκόν, μὴν ἐφορὸν χαλκίδος, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ περὶ τούτου καὶ ἀφαιρέσῃ παρὰ τοῦ Κούρταλη ὅσα τυγχάν ἐπὶ πλέον ἔλαβεν.

Ἐνταῦθα παρατηρήσαντος τινος πρὸς τὸν Ὑπουργόν, ὅτι ἄλλο τι ἐρόετο τότε ἐν τῇ βουλῇ, ὅτι, ἀπ' οὗ ὁ ῥήτωρ Κούρταλης εὐδαιμονη πρότερον διὰ τὰς θυσίας του, λαμβάνει ἡδὴ καὶ πρὸς τὸν δημοσίον γαίαν· καὶ ὅτι αὐτὸ ταῦτα ἦν τὸ πνεῦμα τοῦ σώματος, τὸ νὰ πληροφορήσῃ ὁ ὑπουργός ἐάν αὐτός ἔλαβε καὶ πρὶν γαίαν, καὶ διὰ τι χορηγούνται αὐτῷ καὶ ἄλλαι. Ἡ βουλὴ παρεδόθη νὰ ἀναβληθῇ μὲν αἱ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πληροφορίες ἐπὶ τὴν Παρασκευὴν, νὰ σταλῇ δὲ ἀποσπασμα τῶν πρακτικῶν, ὅπως ὁ Ὑπουργός δώσῃ τότε πληροφορίες οὐ μόνον περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς μεταξὺς ἐπιβαλλομένου

φύρου, καὶ περὶ τοῦ ἀφορώοντος τοὺς Κρήτας νόμου, ἐάν εἰσέτι ἐνεργῇ ἡ ἀγία.

Ἐπαλήθευε ἔπειτα ἡ βουλὴ τῆς συνεχείας τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ 6 ἄρθρου μεταβληθέντος εἰς 5, ἐφ' οὗ εἶχε προταθῇ νὰ ἐξαλειφθῇ μετὰ τὴν λέξιν α τοῦ παραχωρητηρίου α αἱ λέξεις α ὅταν τούτο δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμ. . . »

Ὑποστηρίζαντος δὲ τινος τὴν περὶ ἀπαλείψεως ἰδέαν, ὡς μὴ δυναμένου ἐκάστου νὰ πληρώσῃ ἀμείως τὸ ὑπερβάλλον τοῦ τεταγμένου ποσού. Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι οἱ αὐτὸ τούτο μάλιστα πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ τῶν 6000 δραχμῶν ποσότης, καὶ τὸ περίπλεον νὰ χορηγῇται εἰς μετρητὰ, καθ' ὅσον ἕκαστος, βλέπων ὅτι ἡ τιμὴ ὑπερβαίνει τὸν ὅρον, δὲν θέλει πλειστηριάξῃ ἐπὶ κτήματος ἀνωτέρας ἀξίας· ἄλλως τε, καὶ οἱ τὸν νόμον τούτον ἐφαρμόζοντες θέλουσιν ἀναγκασθῇ οὕτω νὰ διαιωσῇ τὰ κτήματα εἰς ἀνάλογα τοῦ ποσού τεμαχία.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ τοιαύτη τοῦ προαγορεύσαντος φειδωλεία οὐ μόνον δὲν παρέχει διόρθωσιν, ἀλλὰ καὶ βλάβην φέρει πρὸς τὸ δημόσιον, διότι ἐμποδίζει τὴν αὐξήσιν τῆς τῶν κτημάτων τιμῆς καὶ ἀνοίγει σταδίων εἰς 3—4 μόνον πλουσίους, οἵτινες, μὴ συναγωνιζομένων ἄλλων, θέλουσι λαμβάνει εἰς μικρὰν ἀξίαν τὰ κτήματα· ἄλλως τε, ἀπ' οὗ πᾶν τὸ περίπλεον θέλει ὑπαχθῇ εἰς τὰς περὶ σφαρτῶν κτημάτων διατάξεις καὶ ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ μετεχειν τοῦ νόμου τούτου, κίποιθεν ὅτι ὁ προαγορεύσας θέλει ἀνακαλέσῃ τὴν πρότασιν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀνέφερεν ἰδίως σφαρτὰ κτήματα, καὶ κατὰ τούτο συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἐκτός τούτων ὑπάγορασιν, ὡς γνωστόν, καὶ γαῖαι. Οὕτως ἀρα, ἐάν 40 π. χ. στρέμματα, ἐκτεταθέντα ἀντὶ τετρακισχιλίων δραχμῶν, φθάσωσιν ἐν συναγωνισμῷ εἰς ὀκτὼ χιλιάδας, εἰ πρέπει νὰ συμβῇ διὰ τὰς περιπλέον δισχιλίας δραχμῶν; Νὰ διακριθῇ τὸ τεμάχιον, ὥστε τὸ λοιπόμενον νὰ συμπληρῇ τὰς 6000; ἀλλὰ τότε πολλοὶ θέλουσι προκύβει διενέξεις, ἐπεὶ δὲ ὁ προικοδοτούμενος θέλει ἀξίως νὰ μὴ τοῦ ἀφαιρεθῇ τὸ πρὸ, τὴν ἀνατολικὴν πλευράν, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὴν ἐναντίαν μέρος, ἐκ τούτου δὲ μεγάλαι βε ἐγερθῶσι διαφοραί. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὁρισθῇ ὥστε ἡ τοῦ ὑπολοιποῦ πληρωμὴ νὰ γίνηται ἀπολύτως· ἐάν δὲ παρατηρήσωσιν αὐτῷ, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θέλει φθάσῃ πολὺν ἀκρίβειαν ἢ προικοδοτήσεως εἰς 30.000 δραχμῶν, λέγει, ὅτι δὲν δύναται νὰ συμβῇ τούτο, ἐπεὶ δὲ καὶ πρόνοια περὶ τούτου ὑπάρχει, Πρακτ. Βουλ. 5'. περιόδ. 6'. συνόδ. Τόμ. Γ'. 22

καὶ ἡ βουλὴ δύναται νὰ συστήσῃ νὰ μὴ δίδωνται πλεονέκτα τῶν 40 στρεμμάτων, ἀπερ ποτὲ δὲν θέλουσιν ἀναθῇ εἰς 30 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐπὶ τούτῳ ἄλλος, ὅτι ὁ ἔργον τὴν βαπτιστὴν ἔχων ἐπιχειρεῖ πολλὰ καὶ δὲν ἐπιτυγχάνει διὰ μιᾶς νὰ κόψῃ ὡς ἀριστερὸν τὸ φόρεμα· καὶ ὁμοίως ζητοῦσι τινες νὰ συρῶσι τυχαίως τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ὅπως ἀναλογισθῶσιν ἑαστον εἰς 8000 δραχ. ἀξίαν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἐπεὶ καὶ τοιαύτης τιμῆς κτήματα συμβαίνει ὥστε εἰς τὸ τοῦ συναγωνισμοῦ πείσμα νὰ υπερβαίνωσι πᾶσαν τῆς ἀληθοῦς ἀξίας ἰδέαν· ἐφ' ᾧ 10 μόνον στρέμματα, τρισεχθίας δραχμῶν, ἐκτιμηθέντα, δύναται ν' ἀναβῶσιν εἰς 10000 δραχμῶν· ἄλλως τε δὲν εἶναι ὑπόθεσις, διὰ νὰ κοπῶσιν, ἀλλὰ γαίαι καὶ κτήματα ἀδιαίρετα. Ἀποκρούει δὲ καὶ τὴν περὶ ἀμύσου πληρωμῆς γνώμην, ἐπεὶ δὲν ἀγωνίζομεθα δι' ὀλίγους, ἀλλὰ διὰ τοὺς γεωργούς, τοὺς ἐνδεεῖς κλπ., διὰ δὲ τοῦ θροῦ τούτου θέλομεν ἐγκυβερνεῖν αὐτοὺς καὶ θὰ διακρίνωμεν ν' ἀφῶσιν εἰς τὰς χεῖρας ὀλίγων πλουσίων τὰ κτήματα. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι τὸ ἄρθρον πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἀναλλοίωτον.

Παρατήρησαν δ' εἰσηγητὴς, ὅτι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ εὐθαρτὰ κτήματα, ὅλων αἱ γνώμαι συναδούσιν, ἀλλ' ἀκριβὲς συνεννόησις δὲν ὑπάρχει· ἀναγκαστὴ δὲ τὸ ἄρθρον, ἀντικείμενον τοῦτο, προσθεῖς ὅτι οὐχ ἥττον συμφωνεῖ καὶ μετὰ τῆς τοῦ προαγορευσαμένου γνώμης, καθ' ὅσον οὐδὲμία γίνεται τομῇ· μόνον δὲ ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρου περίοδος καθιεροῖ ἐξαιρέσει τινα τῶν γαιῶν, καὶ ἡ ἐξαιρέσις αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ, ὡς ἀπορώσα τὴν τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν προικοδοτήσιν. Ὅταν λοιπὸν ἐν περιπτώσει τοιαύτης αἱ γαῖαι υπερβαίνωσι τὸ ὁρισμένον ποσόν, ἡ δημοπρασία ἐστὶν ἀκυρὸς καὶ δὲν θέλουσι προτείνει ποῖον νὰ ἀποκοπῇ μέρος, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη θέλει υποδιακρίσει τὰς γαῖας, καὶ νέαν διατάξει δημοπρασίαν.

Ἀπέντησεν εἰς τῶν ἀγορευσάντων, ὅτι δὲν προσεδόκα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξηγήσιν, ἣν οὐδ' αὐτὸς ὁ τὸ νομοσχέδιον συντάξας εἶχεν ὑπ' ὄψιν. Ἐπεὶ οὐδὲν ἄλλο τὸ νομοσχέδιον ἐνόησεν, ὅτι νὰ μὴν ἀκυροῦται ἡ δημοπρασία, ἂν αἱ γαῖαι φθάσωσιν εἰς 6500 δραχ., ἀλλὰ νὰ πληροῦνται τὸ ὑπόλοιπον, καθ' ὅσον διὰ νέας δημοπρασίας ἀπαλλάττεται ἡ τελευταία πλειοδότης· οὐδεὶς δ' ἄγνοιε ὅτι εἰς νέαν συναγωνισμόν μετριάξει τὸ πείσμα, καὶ ὀλίγη προσφέρεται ἡ τιμὴ, ἄλλως τε, πᾶσι τις θέλει δυνάσθαι

ἀπὸ σκοποῦ αὐξάνων τὴν προπορίαν, νὰ ματαιῇ τὴν δημοπρασίαν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι διὰ τῆς περιόδου αἰὶν δι' ὑπερβαίνειν τὸ ποσὸν αὐτὸ, τὸ ἐκποιούμενον κτήμα κλπ. ἢ ὑπερβάσις τῶν ἐξακισχιλίων δραχμῶν μεταβάλλει τὴν τῆς ἐκτιμῆσεως φύσιν, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι μεταβάλλει τὸν σκοπὸν αὐτὸν τῆς προικοδοτήσεως. Παρατήρησεν δ' ὅτι κατὰ τὸν προϋπάρχοντα νόμον τὸ περιπλέον ποσὸν ὑπῆχeto εἰς τὴν τῆς δεκαετοῦς πιστώσεως τάξιν, καὶ οὕτως ἐπρέπε νὰ σημειωθῇ καὶ ἐνταῦθα· προτείνει λοιπὸν ὡς μόνον τὸ ὑπερβάλλον ποσὸν νὰ λαμβάνῃ τὸν τῆς δεκαετοῦς πιστώσεως χαρακτῆρα, ὁ δὲ τελευταῖος τοῦ ἁρθρου παράγραφος νὰ ἐκλείψῃ.

Ἀπέντησεν ὁ τὸ νομοσχέδιον εἰσαγάγων, ὅτι ἀνωτέρω τοῦ ἁρθρου προκηχθῇ διατάξις, καθ' ἣν δύο τινες θροὶ τεθέντες, ὁ τοῦ ποσοῦ τῶν γαιῶν καὶ ὁ τῶν κτημάτων, περιδεχθῶσιν ἥδη· ἔαν λοιπὸν τὸ προκείμενον ἄρθρον συζητοῦντες, ἀφῶσμεν τὸν θρον τοῦτον ἀπολύτον, καταστρέφεται ὅτι διὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἁρθρου ἐπιψηφισθῇ. Ἀλλως, ἐπεὶ ὁ τῶν 8000 δραχμῶν θρος ἡδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς 6005, 6050, καὶ ἐκ σφοδρότερου συναγωνισμοῦ εἰς 6500, προῖδων τοῦτο ἔθηκεν ὅτι τὸ περιπλέον τοῦτο διὰ τῆς γαῖας ποσὸν θέλει πληροῦν εἰς μετρητὰ. Καὶ εἶπον μὲν τινες, ὅτι τὸ ποσὸν πρέπει νὰ μὲν ἀπολύτον, ἀλλὰ, ἐκτὸς ὅτι ἀντίκειται εἰς τὰ ἀνωτέρω, συμβαίνει· ἐτι καὶ τὸ ἐξῆς ἀποπὸν τριακόντα π. χ. στρέμματα ἐν Πάτραις, τριακοσίων δραχμῶν ἑκατὸν ἀξίας, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμόν, καὶ οἱ πραγματογνώμονες, ἂν καὶ ἀξιῶσιν 9000 δραχ., ἐκτιμῶσιν αὐτὰ κατὰ τὸ σύνθημα 5000· οὕτως ἄρα, μόλις ἀναβῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας εἰς 6500 δραχμάς, ἀποσυρμένων τῶν ἄλλων δι' ἔλλειψιν μετρητῶν, λαμβάνει ταῦτα ὁ πλούσιος καὶ κατορθοῦται ὅπερ αὐτὸ· ἤχeto· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸν δημοσίαν πλοῦτον ζημιοί, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδίκως παραγωνίζε, καὶ τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζόμενον ποσὸν υπερβαίνει, ματαιουμένης πάντως ἀπὸ τοῦ ἴσου διανομῆς. Κατὰ δὲ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ ἀποπὸν ἐτι τῆς τῶν γαιῶν ἀνιότητος δύναται νὰ προληφθῇ διοικητικῶς, ὅταν αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ ὁρίζωσιν οὕτω τὰ τεμάχια, ὥστε νὰ μὴ υπερβαίνωσι τὴν ἀξίαν τῶν 6,000, 6,500 δραχμῶν· ἔαν ὁμοίως καὶ ἀπέναντι τῆς πιθανῆς ταύτης ἀξίας διὰ σφοδροῦ συναγωνισμοῦ ᾗθελον ὑπερῇ τὸν τεθέντα θρον, εἰς περιστάσειν τοιαύτην, ἐπεὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἐπιζήμιον, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνῃ χώραν ἡ δημοπρασία, καθ' ὅσον οὐδὲν

ώφελεϊ νὰ σημειοῦνται μὲν μεγάλαι ποσότητες, ἀλλὰ νὰ μὴ δύνανται νὰ πληρώσωσιν, ὡς συμβαίνει ἤδη· δὲν ἔθηκε δὲ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ νόμῳ τῆς δεκαετοῦς πίστωσιν κατηγορίαν, διότι ἀπλούστερον εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ διττὴ πληρωμὴ, εἰς οὗ κατέστη δυσχερὴς ὁ νόμος ἐκεῖνος· ἄλλως τε, ἀφ' οὗ τὸ ἀτοκὸν διορθοῦται, πρὸς τί ἡ διττὴ αὕτη τῆς πληρωμῆς ἰδιότης, ἀφ' οὗ πρόκειται μάλιστα νὰ μὲν ἀναλλοίωτος ὁ τῶν 6.000—6.500 ὅρος, ὅστις διὰ τῆς ἄνω ἀρχῆς καταστρέφεται; Τοῦτο ἀπᾶναι θεθαίως πρὸς τὴν ἰσότητά, καὶ διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν γαιῶν δὲν ἐγγυᾶται πρὸς ὅλους τὴν διὰ τοῦ νόμου παρασκευαζομένην προικοδοτησίαν.

Ἐνταῦθα ὑπολαβόντος τινός, ὅτι κατὰ τὸ νομοσχέδιον οὐδεὶς θέλει θυνῆθαι νὰ προσκτήσῃ τεμάχιον τῆς ἀρεσκείας αὐτοῦ, ἐπειδὴ, οἰανδήποτε μερίδα ἐκλεῖξαι, μόλις φθάσει τὰς 6500 δραχμὰς, αὐξάνει τις τὴν τιμὴν χαιρεκάκως, καὶ ὁ ἐκλεῖξας τὴν μερίδα ἐκείνην ἀποτυγχάνει. Ἀπάντησεν οὗτος, ὅτι διὰ τῶν σκέψεων τούτων ἐπανερχόμεθα εἰς ἀντίκρουσιν τῶν ἤδη παραδεχθέντων· ὅτι μόνος ὁ ῥῆθις λόγος ἐστὶν ὁ δυνάμενος νὰ κλονίσῃ κατὰ τι τὰς πεποιθήσεις, ἀλλὰ τὸ νὰ παρουσιάζωνται τοιοῦτοι μοχθηροί, ὅπως χαιρεκάκως ματαιώνουσι τὰς δημοπρασίας, εἶναι σπάνιον ὅλως, καὶ, ἐκ φόβου μὴ συμβῇ εἰς μίαν ἢ δύο δημοπρασίας, δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ἄλλα δεινότερα ἄτοπα· καὶ ὅτι, ἐὰν συνέβῃ τοιοῦτο τι ἄλλοτε ὡς πρὸς τὰ γραμμάτια τῶν φαλαγγιτῶν, προήρχετο τοῦτο ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὰς γαίας οἱ πρὸ πολλοῦ καλλιεργούντες αὐτάς, ἐνταῦθα δὲ δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ τοῦτο, προκειμένης κοινῆς τοῦ τε πολίτου καὶ τοῦ δημοσίου ὠφελείας.

Τούτων ὑποστηρίζων ἄλλος, προσέθηκεν, ὅτι, συζητούντες τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον, ἀναντιρρήτως σκοπὸν αὐτοῦ ἐννοοῦμεν τὴν τῶν προικοδοτουμένων ὠφέλειαν· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο προτιθεται ὁ νόμος, ἀνάγκη νὰ ληθῇ πρόοις ὥστε νὰ μὴ ὑπεκαυθῇ μάλιστα ἡ ζέσις τοῦ συναγωνισμοῦ, διότι ἀντὶ ὠφελείας οἱ Ἕλληνες θέλουσι δυστυχεῖσαι, καὶ ἡ διανομὴ δὲν θέλει χρησιμεύσει εἰς προικοδοτήσιν τούτων, ἀλλ' εἰς ὠφελίαν τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν πηγάζουσιν· ἄλλως ὅμως δὲν εἶναι δίκαιον οὐδὲ τὸ τοῦ δημοσίου συμφέρον νὰ ἐξαπνέλληται. Τὸ νὰ ἐκτιμᾶται λοιπὸν ἡ προικοδοσία εἶναι καλόν, ὅταν ὅμως δοθῇ ὑπεράρκος προσφορά, θέλει ὑποκύβει μὲν ὁ πλειοδοτήσας, ἀλλὰ καὶ καταρσθῇ τὸν ὀλέθριον τοῦτον νόμον· ἐφ' ᾧ, ἐὰν τὸ ὑπεράλλον ὑπαχθῇ εἰς δεκαετὴ πίστωσιν, θελομεν ἐπανέλθαι εἰς ὅσα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ νόμου ἐκείνου ἐπάθομεν· ἡ βῆσις

λοιπὸν θέλει εἶσθαι, ὡς ἐφρέθη, ἡ ἐκτίμησις, καὶ ὅταν γίνηται ὑπερβάσις τις συναγωνισμοῦ, ἡ δημοπρασία πρέπει ν' ἀκυροῦται, ὅπως καὶ τὸν πολίτην καὶ τὸν δημοσίον ὠφελῇ. Καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἡ τοῦ προαγορεύσαντος ἰδέα· τὸ δὲ νὰ πληρόνηται, ὡς εἶπόν τινες, τὸ περιπλέον εἰς μετρητὰ, τοῦτο ἐμποδίζει μὲν κατὰ τι τὸ πείσμα τοῦ συναγωνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως, διότι πᾶς, ἀνυπολόγιστος ὅτι θέλει πληρώσει 1000 δραχμ. μόνον εἰς μετρητὰ, ἀποσύρεται τῆς προικοδοτήσεως. Ἐκ τῆς ἀρχῆς λοιπὸν, τοῦ νὰ ἐμποδισθῇ πᾶσα συναγωνισμοῦ βία, τὸ νομοσχέδιον δὲν δύναται εἶναι νὰ ἔχῃ καλῶς. Πικρατρεῖ δ' ὅτι ἡ εἰκοσαπενταετὴς προθεσμία, αὐτὸ τοῦτο τὸ τῆς πληρωμῆς ἀνεπαίσθητον, εἶναι τὸ κύριον μέσον τοῦ συναγωνισμοῦ, καὶ οὗ μόνον ἐνθαρρυνόμενοι θέλουσι προσφέρει ὑπεροχὰς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου θέλουσιν ὑποστῇ, ἀντὶ ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ δὲν θέλουσι πληρῶναι δύο, ἀλλ' ὅκτω τοῖς ἑκατόν. Ἐκ τούτων δὲ συμπεραίνει, ὅτι τὸ μὲν ἄβρον πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὡς ἔχει, ἡ δὲ δημοπρασία, ὅσάκις συμβαίνει ὑπερβάσις, ν' ἀκυροῦται.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, καίτοι μὴ διατασσομένης τῆς ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ προικοδοτήσιν γενομένων δημοπρασιῶν δι' ὑπερτίμησιν ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐν τῷ ἰσχύοντι περὶ προικοδοτήσεως νόμῳ, οἱ χωρικοὶ ὅμως, οἱ τὰς δημοπρατουμένας γαίας κατέχοντες, πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ὑπερετίμων ἐπὶ τοσοῦτον αὐτάς κατὰ τὴν δημοπρασίαν, ὥστε τὸ ὑπουργεῖον ἀναγκάζεται ἢ νὰ ἀκυρώσῃ αὐτάς, πραγματοποιοῦν οὕτω τὴν πρόθεσιν ἐκείνων, ἢ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς δημοπρασίας, καταστρέφον τοὺς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος πλειοδοτούντας· καὶ σφοδτέρων τούτων τῶν ἀτόπων παραδείγματα ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε. Ἐπειδὴ δ' οὕτω, γενομένης παραδεκτῆς τῆς παρατηρήσεως τοῦ τοῦ νομοσχεδίου προτείναντος, θέλει ἀκολουθεῖ ἐπὶ μᾶλλον ἡ πραγματοποίησης τοιαύτων προθέσεων, καὶ, ἐνισχυομένης οὕτω τῆς τάσεως ταύτης, οὐδέποτε θέλει πραγματοποιηθῇ δημοπρασία τις, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διαταχθῇ ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ὑπερτιμήσεως καὶ ὑπερβάσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγομένων δραχμῶν, τὸ περιπλέον νὰ ἀναλογίζεται εἰς τὴν δημοπρατηθεῖσαν ἔκτασιν, καὶ νὰ ἀποκόπηται τοσοῦτον ἀπ' αὐτῆς μέρος, ὅσον ἤθελε φέρει τὸ πλεόν τῆς προικοδοτικῆς πίστωσης κατὰ τὴν γενομένην ἀναλογίαν· διότι οὕτω δύναται μόνον νὰ θεραπευθῇ κακόν, τὸ ὅποιον, οὐχὶ ἐκ κακοῦ θείας ὡς εἶπον, ἀλλ' ἐκ συμφέροντος ἐκπορεύεται.

Ἀντίειπεν ὁ εἰσαγγητὴς, ὅτι ἐπὶ μᾶλλον μὲν ὁ προαγορεύσας ἀνέπτυξε τοὺς ὑπὸ τῶν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀντιλεγόντων ἐκ τεθέντας φόβους, ἡπατήθη ὁμῶς ὑπολαβὼν αὐτοὺς ὑπαρκτοὺς· διότι, ἂν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ προσέξωσι πρὸ τῆς δημοπρασίας ἵνα μὴ ἐκτίθενται εἰς αὐτὴν πολὺ ἐκτεταμένα τεμάχια, οὐδέποτε θέλει υπερβῇ ἡ προικοδοτήσις τινος τὸ πρὸν τῶν 6500 δραχμῶν, ἂν δὲ καὶ τοῦτο δὲν ἀποβῇ τελεσφόρον, καὶ καταδειχθῇ ἐκ τῆς δημοπρασίας ὑπερβάσις τοιαύτη, τὸ ὅποιον λίαν σπανίως θέλει συμβῆ, τότε δύναται νὰ ἀκυρωθῇ μὲν ἡ δημοπρασία νὰ σμικρυνθῶσι δὲ τὰ εἰς νέαν τοιαύτην ἐκτεθησόμενα τεμάχια. Ὅτι ἐλέγθη, ὅτι οἱ κατέχοντες τὰς εἰς δημοπρασίας ἐκτεθησόμενας ἐθνικὰς γαῖας, ἵνα τὴν ἐκποιήσιν ἐμπορίᾳ, θέλουσι προσφέρει εἰς ἐκτασιν γῆς ἐπὶ στριμμάτων π. λ. αἶσαν 7000 δραχμῶν, πολλὰ ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς, ἀλλὰ καὶ τούτου τελιντος οὐδὲν θέλουσι κατορθώσῃ, εἰμὴ ἀναβολὴν τινα τῆς ἐκποιήσεως ἀνυπερβλήν εἰς αὐτοὺς· διότι θέλει ἐπέλθῃ ἡ τῆς δημοπρασίας ἀκύρωσις, θέλουσι σμικρυνθῇ τὰ τεμάχια καὶ θέλει πραγματοποιηθῇ ἡ ἐκποιήσις· πρὸς δὲ καὶ ἡ τοιαύτη κακοῦλης ἀντενέργεια δύναται νὰ προληφθῇ, ἀπαγορευομένης, διὰ τῶν περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν δημοπρασιῶν ὁδηγίων τοῦ ὑπουργείου, πάσης προσφοράς διὰ μιᾶς ὑπερβαίνουσας τειθεμένον τινὰ ὄρον, οἷον τὰς 30, 40, ἢ 50 δραχμᾶς. Καὶ ὅτι οὕτω πλειστηριάζων τις βαθμὴδὸν δὲν θέλει τολμήσῃ νὰ υπερβῇ τὴν πραγματικὴν αἶσαν τοῦ κτήματος πρὶν ἢ φθάσῃ τῶν ὄρων τῶν 6500 δραχμῶν, ἐκ φόβου μὴ ὁ ἀνταγωνιστὴς αὐτοῦ ὑποχωρήσῃ τοῦ πλειστηριασμοῦ πρὶν ἢ τὸ πλειστηριασμὸν ὑπερβῇ τὸν ὄρον τοῦτον, καὶ ἀφῇσῃ αὐτὸν τὸν δόλιον ὑπερθεματιστὴν τελευταῖον πλειοδότην καὶ ὑπὸ μεγίστην ζημίαν· τὸ δὲ δημόσιον οὐδὲν ζημιούται ἐκ τοῦ τοιούτου τῶν προσφορῶν περιορισμοῦ, διότι καὶ βαθμὴδὸν δύναται νὰ προσενεχθῇ ἡ ἀνωτάτη τοῦ κτήματος αἶσα, ὥς δύναται νὰ προσενεχθῇ αὕτη καὶ διὰ μιᾶς.

Ἄλλος ἐπὶπνευεν, ὅτι ὁ τοῦ συναγωνισμοῦ περιορισμὸς, τὸν ὅποιον ἐπὶ τοσοῦτον ἀναγκαῖον ἐθεώρησέ τις τῶν προαγορευσάντων, θέλει κατορθωθῇ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ Θύρας βουλευτοῦ προταθείσης τροπολογίας, καθ' ἣν θέλουσιν ὑποχρεοῦσθαι οἱ λαμβάνοντες κτήματα ἀνωτέρας αἶσας τῶν 6000 δραχμῶν νὰ πληρύνωσιν ἀμέσως τὸ ὑπερβάλλον. Καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν πλουσίων ὁ φόβος, τὸν ὅποιον ἄλλοι ἐξέθηκαν, διότι καὶ οἱ εὐποροῦντες οὗτοι, ἀπᾶς μόνον προικοδοτησόμενοι, δὲν δύναται

νὰ κάμωσι πάντοτε χρῆσιν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χρημάτων. Ἀναγνωσθεὶς τῆς μνηθείσης ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθρου τροπολογίας, εἰχούσης οὕτως, «ἂν ἡ τιμὴ δημοπρατουμένου τινος κτήματος ὑπερβῇ τὰς 6000 δραχμῶν, τὸ περιπλέον θέλει πληρύνεσθαι ἐπὶ δεκαετίαν εἰς δέκα ἴσας δόσεις.»

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι μετὰ πολλῆς σκέψεως ὀφείλει ἡ βουλὴ ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου τούτου νὰ ἀποφανεθῇ, μελετήσασα τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νῦν εἰς ἰσχύοντος περὶ προικοδοτήσεως νόμου καταδειχθέντα ἀποτελέσματα· διότι, ὑπαρχουσῶν ἀτελειῶν ἐν ἐκείνῳ, πρὸς τελειοποίησιν αὐτοῦ προήλθε τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἐπιλαβομένη. Ὅτι σκοπὸς μὲν τοῦ τε προτεινόμενου τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν ἄλλων τὴν διατάξιν αὐτὴν αὐτοῦ ὑποστηρίζαντων ἦτον νὰ καταστειλῶσι τὸν συναγωνισμόν, καὶ προλάβωσι τὰς πρὸς βλάβην τῶν προικοδοτουμένων πεινοφάσας καταχρήσεις τῶν δημοπρασιῶν· σκοπὸν ὁμῶς τοιοῦτον καὶ οὗτος τε καὶ ὁ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν τροπολογίαν προτείνας προέβλεπε, ἀλλὰ πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ μέσῃ προτείνοντος ἢ τὰ ὑπ' ἐκείνων προταθέντα· διότι, ἐν ᾧ ἐκείναι μέσον τοιοῦτον ἐξελέξαντο τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπερβάλλοντος μετὰ τὴν δημοπρασίαν, ἥτις εἴρει μὲν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναται ὁμῶς νὰ ματαιώσῃ καὶ τὸν ὅλον τῆς προικοδοτήσεως σκοπὸν, οὗτοι ἄλλο προτείνουσι μέσον μηδὲν ἀτοπὸν ἔχον, τὸ τῆς ἐπὶ δεκαετίαν τοῦ ὑπερβάλλοντος πληρωμῆς, τὸ ὅποιον εἶναι τοῖς πᾶσιν ἐρικτὸν, καὶ οὐχὶ ὡς τὸ μόνον τοῖς πλουσίοις ἐρικτὸν ὑπ' ἐκείνων προταθέν. Ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀκυρόναι δημοπρασίας καὶ τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοπρασίαν τὸ ὑπερβάλλον πληρύνειν θέλουσι προαγάγῃ μετὰ μὲν εἰς τοὺς πλουσίους ὄφελος, πολλὰ δ' εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀφορμὰς καταχρήσεων· καὶ, ὥς μέχρι τούδε δύναται τοῦ ἰσχύοντος νόμου τὸ δικαίωμα τῆς τῶν δημοπρασιῶν ἀκυρώσεως κατέστησιν ἰδιοκτίτας μεγάλων ἐκτάσεων γῆς ἐν Κορινθίᾳ καὶ Ὠχθαίᾳ καὶ Λεβαδείᾳ ἐπ' εὐτελεστάταις τιμαῖς τοὺς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἐργαζομένους ὑπαλλήλους, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀλλ' οὗτοι μόνον θέλουσι προικοδοτηθῇ, ὥς ὑπὸν φέραντες τὴν τοῦ δικαίωματος τούτου χρῆσιν, οἱ δὲ πολλοὶ θέλουσι κατασταθῇ δουλοπάροικοι πρὸς φεουδαρχάς. Ὅτι τὰ αὐτὰ καὶ ἐκ τῶν πλουσίων θέλουσιν ἐπιγίνειν, μεγάλως ὑπαρχούσης τῆς ἐλλείψεως τῶν χρημάτων καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἄλλας κτηματικὰς περιουσίας ἔχοντας· καὶ παράδειγμα τοιοῦτον ἐν Αἰγίῳ ἐχορηγήθη τελευταῖον, λαβόντος τινος τούτων διτγίλιας δραχμᾶς ἐπὶ δανείῳ

μετὰ τόκου 40 ἐπὶ ταῖς 9/10 παρὰ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ἀντι-
πάλου, καὶ ταύτας μετὰ παρακλήσεων ἐκ δὲ τῆς χρηματικῆς
ἐλλείψεως, οἱ πολῖται θέλουσιν υποχωρεῖν τοῦ συναγωνισμοῦ,
εὐθὺς ὡς, ἐξ ὑπερβάσεως τῆς προκοδοτικῆς πιστώσεως, κατα-
σταθῇ ἀναγκαῖον νὰ ἀποτίσῃσι ποσὸν τι. Ὅτι, καὶ αἱ τιμαὶ
τῶν πρὸς προκοδοτηταὶν κτημάτων αὐξηθῶσιν, ὡς τινες εἶπον,
ἐγκρινόμενος τῆς προταθείσης προπολορίας, καὶ ἢ ἐπιτρέπεται
εἰς τοὺς προκοδοτούμενους νὰ πληρῶναι τὸ ὑπερβάλλον τῆς
προκοδοτικῆς ἀξίας ἐπὶ δέκα ἔτη, οὐδὲν ὁμῶς ἐκ τούτου τὸ
κακὸν πᾶσι τὰ μὲν χρήματα θέλουσιν ἀνυπερβάτως πληρῶνεσθαι
εἰς τὸ δημόσιον, ὡς σπερδόμενα ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων κτη-
μάτων, ἢ δὲ ἐπιγεννητομένη αὐτοῖς ζημία θέλει προῖθαι ἐκ τῆς
ἀφροσύνης, αὐτῶν ἢ τῆς ἀνάγκης εἰς ἣν περὶ ἤλθον, ἐφ' αἷς πρὸς
οὐδὲν δύναται νὰ πταῖν ὁ νόμος. Καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον
εἶναι νὰ τροπολογηθῇ ἡ τοῦ ἀρθροῦ 6 διάταξις οὕτως:

« Ἐν ἡ τιμῇ δημοπρατουμένου τινος κτήματος ὑπερβῇ
τὰς εἴς χιλιάδας δραχμῶν, τὸ περίπλεον θέλει πληρῶνεσθαι,
κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως πῶρων κτημάτων νόμον. »

Κριθεὶς ἀναγκαῖας αὐτῆς τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐπὶ τοῦ
ἀρθροῦ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος, ἀγγείλας αὐτὴν ὡς
ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὸν αὐρίον συνεδριάσεως, ἀπέλυσε τὴν
συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ.

Ἐκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν
τὸ ἀπὸ 30 Ἀυγούστου ὑπ' ἀριθ. 617 ἔγγραφο τοῦ προεδρείου,
συνέλεξε ἐν τῇ τῶν βουλευτικῶν δωματίων, καὶ ἐπεξεργάσθη
μετὰ τῆς δευτέρας ἐξέτης τὸν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1848 μέχρι
τέλους Σεπτεμβρίου 1849 καταστρωθέντα ἀπολογισμὸν τῆς δια-
χειρίσεως τοῦ ταμίου τῆς βουλῆς Κ. Δ. Ὁρεινοῦ, εἰσάγουσα δι' αὐτὸν
βασιζόμενον εἰς τὸν ὑπὸ τῆς βουλῆς κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον
ἐπιψηφισθέντα προϋπολογισμὸν, καὶ τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις
αὐτῆς, περὶ προσθηκῶν τινῶν ἐπενεγθεισῶν εἰς διάφορα κεφάλαια
καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ, συνέταξε καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν
ἐπιχώρου τῆς βουλῆς τὸν ἐγκλειόμενον λεπτομερῆ πῖνακα,
συνοδεύονσα αὐτὸν μετὰ ἀκολουθούσης ἐξηγήσεως.

Χάρις εἰς τὴν μορφῶσιν τοῦ λογιστικοῦ, ἡ ἐξελεγεῖς τῆς δια-
χειρίσεως τῶν δαπάνων ἐπεραιώθη ἐν μεγίστῃ εὐκολίᾳ, κατα-
δικνυομένων ἐναργῶς ὅλων αὐτῶν, δια τακτικῶν ἐντάλματων,
εἰς σχετικὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ κεφάλαια καὶ ἄρθρα σπηρεζο-
μένων. Ἐξ αὐτῶν δ' ἐξάγεται α' ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπιψη-
φισθέντα, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀποφάσεων
ἀναβαίνουν εἰς δραχμὰς 398,013 6/10 πὰρὰ τοῦ Κεντρικοῦ
ταμείου ληφθέντα ἀπέναντι αὐτῶν δραχ. 311,757: 32 γ' τὰ
παρὰ τοῦ ταμείου τῆς βουλῆς πληρωθέντα, εἰς δρ. 299,350:73,
καὶ δ' τὰ ἐν τῇ παμειῶ τῆς βουλῆς εὑρισθέντα διὰ τὰς προσεχεῖς
ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας χρήματα, εἰς δραχμὰς 12,406:59.

Προκύπτει ὁδὸν, ὅτι τὸ μένον ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ
διεσθαι μὲχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς
98,662:27, προσερχόμενον ἐκ τῶν μὴ διατεθεισῶν ἀποζημιώ-
σεων τῶν ἀπόντων βουλευτῶν, τῆς ἐπενεγθείσης οἰκονομικῆς ἐπὶ
τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς βουλῆς, ἐπὶ
τοῦ ποσοῦ τῶν βιβλιοδετικῶν, τυπωτικῶν καὶ ἄλλων κινδυλίων,
καθορισμένων ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ πῖνακι.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας θεωρεῖ καθήκον τῇ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι
καίτοι πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα διεξήχθησαν κατὰ τὴν λήγου-
σαν σύνοδον, οὐδεμία ὁμῶς ὑπερβάσις τῶν προϋπολογισθέντων
ποσῶν ἐγένετο, διότι τὸ προεδρεῖον, ὅποτε ἐπαρουσιάσθη ἀνάγκη
προσθήκης τινός, ἐπρονόησε καὶ ἐζήτησε τὴν περὶ ταύτης ἐγκρί-
σιν τῆς βουλῆς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν αὐτῆς ἀπο-
φάσεων, παρακολουθήσαν αὐτῶ κατὰ γράμμα ὅλους τοὺς παραδε-
δομένους τύπους τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀπολογισμοῦ, διέ-
ταξε νὰ κατατεθῇ τὰ ἀφορῶντα αὐτὸν ἐντάλματα καὶ λοιπὰ
ἔγγραφα εἰς τὸ γενικὸν ἀρχεῖον τῆς βουλῆς, καὶ ἐθεώρησαν ἀναγ-
καῖον, ἐξακολουθοῦντος τοῦ ταμίου τὰς πληρωμὰς τῆς τρεχούσης
ὑπηρεσίας, ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς λήξεως τῆς βουλῆς,
νὰ συνταχθῇ διὰ τὰς ὑπολειπομένας ἡμέρας ἐν τῷ τέλει ὁ ἀνή-
κων ἀπολογισμὸς, καὶ νὰ εἰσαχθῇ ἐν παραρτήματι κατὰ τὴν
προσεχῇ σύνοδον, ὅπως καὶ πέρυσιν ἐγένετο.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Π. Τσιμπούρακης.

Λουκᾶς Στέφανος.

Ἑρμ. Ἀντίπας.

Εὐστρ. Μ. Παρίσης.

Π. Τσανιτάκης.

Ἀπολογισμός τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κ. Δ. Ὁρίων
μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1849 ἤτοι
Προϋπολογισθέντα.

Αθηναί.

Αριθμ. τάξης	Περιγραφή	Ποσά κατ' ἔτος	Ποσά κατὰ κεφάλαιον	Αποδο- μή	
Κατάταξη	Τάξη	Δρχ.	Λ.	Δρχ.	Λ.
Διασάφης κοινούλου					
A.	1	Φορολογία ἀποζημιώσεως	340000		314780
	2	Εἰσὶν περίοδος καὶ διακρίσεις βουλευτικῶν ἐπιτροπῶν	1250	341250	
B.	1	Μισθὸν ἐκπαιδευτῶν καὶ ἀξιωματῶν	25920	25920	
	2	Χορὴν μισθοῦ ἀπὸ	1080		
	3	Συνδρομῶν ἐκπαιδευτῶν ἀποζημιώσεως ἀπὸ	2200		
	4	Ἀγορὰ βιβλίων διὰ τὴν βιβλιοθήκην	3350		
	5	Βιβλιοθηκὴν πρακτικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων τῆς βουλῆς	2500		
	6	Προμήθεια τυπογραφικῶν χαρτῶν διὰ τὰ πρακτικὰ τῆς βουλῆς, τῶν ἐκδόσεων, τῶν γνησίων ἀπολογισμῶν, καὶ τῶν ἐκδόσεων καὶ ἀπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν	4480		
	7	Φορολογία τοῦ ἀποζημιώσεως	500		
	8	Ἀγορὰ βιβλίων	450	14560	
A.	1	Ἐπισκευὴ τοῦ ἀποζημιώσεως ἀπὸ	2300		
	2	Ἀγορὰ διὰ βιβλίων τοῦ ἀποζημιώσεως	200		
	3	Κατασκευὴ καὶ ὑποκατασκευὴ τοῦ τοῦ	90		
	4	Κατασκευὴ δαπάνης	1800		
	5	Πρόσθετος τοῦ τοῦ γνησίου ἀπολογισμοῦ	1700	6240	
B.	1	Ἐπισκευὴ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀποζημιώσεως	753		
	2	Μισθὸν τοῦ τοῦ καὶ ἀποζημιώσεως τῆς βιβλιοθήκης ἀπὸ	150		
	3	τῆς ἀποζημιώσεως τῆς βουλῆς	5940		
	4	Κατασκευὴ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀποζημιώσεως			
	5	Ἀντιστοιχία τῶν βιβλίων τῶν ἀποζημιώσεων ἐπὶ τὴν πρακτικὴν	1200		
	6	τῶν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἀπολογισμοῦ	2000	10043	31178
	7	Ἐκδοτὰ εἰσὶν τοῦ τοῦ καὶ ἄλλων τῶν ἀπολογισμῶν		398013	31178

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ

Π. Τσιμπουράκης.
Εὐμανουὴλ Ἀντίπας.
Πέτρος Τσανετάκης.

ταμίου τῆς Βουλῆς ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1848
Β. Βουλευτικῆς Συνόδου τῆς Β. Περιόδου.

Διακηρθέντα.

Διασάφης κοινούλου		ποσά κατ' ἔτος	ποσά κατὰ κεφάλαιον	πείρεσσιν ματῶν κατὰ τῶν χρημάτων	πείρεσσιν ματῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ
		Δρχ. Λ.	Δρχ. Λ.	Δρχ. Λ.	Δρχ. Λ.
1	Εἰς βιβλιοθήκην ἀποζημιώσεως	247976	48		
2	Εἰς εἰσὶν περίοδος καὶ διακρίσεις τοῦ ἀπολογισμοῦ	1250		240226	48
3	Μισθὸν ἐκπαιδευτῶν καὶ ἀξιωματῶν	24177		24177	
4	Χορὴν μισθοῦ ἀπὸ	787	28		
5	Συνδρομῶν ἐκπαιδευτῶν ἀποζημιώσεως ἀπὸ	2200			
6	Ἀγορὰ βιβλίων διὰ τὴν βιβλιοθήκην	3324	96		
7	Βιβλιοθηκὴν πρακτικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων τῆς βουλῆς	1414	60		
8	Προμήθεια τυπογραφικῶν χαρτῶν διὰ τὰ πρακτικὰ τῆς βουλῆς, τῶν ἐκδόσεων, τῶν γνησίων ἀπολογισμῶν, καὶ τῶν ἐκδόσεων καὶ ἀπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν	4500			
9	Φορολογία τοῦ ἀποζημιώσεως	440	60		
10	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ ἀποζημιώσεως	450		10267	44
11	Ἐπισκευὴ τοῦ ἀποζημιώσεως ἀπὸ	1803	85		
12	Ἀγορὰ διὰ βιβλίων τοῦ ἀποζημιώσεως	290			
13	Κατασκευὴ καὶ ὑποκατασκευὴ τοῦ τοῦ	90			
14	Κατασκευὴ δαπάνης	1800			
15	Πρόσθετος τοῦ τοῦ γνησίου ἀπολογισμοῦ	1700		8743	25
16	Ἐπισκευὴ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀποζημιώσεως	753			
17	Μισθὸν τοῦ τοῦ καὶ ἀποζημιώσεως τῆς βιβλιοθήκης ἀπὸ	150			
18	τῆς ἀποζημιώσεως τῆς βουλῆς	5893	56		
19	Κατασκευὴ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀποζημιώσεως	1200			
20	Ἀντιστοιχία τῶν βιβλίων τῶν ἀποζημιώσεων ἐπὶ τὴν πρακτικὴν	2000			
21	τῶν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἀπολογισμοῦ			9996	56
22	Ἐκδοτὰ εἰσὶν τοῦ τοῦ καὶ ἄλλων τῶν ἀπολογισμῶν			299350	173
23					

1849.

τῆς Βουλῆς.

Λουκάς Στέφανος.
Εὐστράτιος Μ. Παρίσης.

Τοῦ κατὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Β'. Περιόδου
Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Κύριοι Βουλευταί!

Τὸ τελευταῖον καθήκον, τὸ ὁποῖον ἡ θέσις τοῦ προέδρου συνεπάγει εἰς τοὺς εἰς αὐτὴν διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου τιθεμένους, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐτοιμῶς σπεύδω σήμερον νὰ ἐκπληρώσω, Κύριοι, ἐξ ἐπιθυμίας ἂν ἑνὸς ἵνα καταδείξωσιν τὰ ἔργα τῆς παρούσης συνόδου, καὶ ἐκ καθήκοντος ἂν ἑτέρου ἵνα γνωσθῇ κατὰ πόσον οἱ κατ' αὐτὴν ἀποτελέσαντες τὸ προεδρεῖον ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν τιμὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ψήφου σας περιεβάλατε αὐτοὺς.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἔργων, οὐδὲν κρίνω ἀναγκαῖον νὰ παρενείρω ἐν τῇ παρουσίᾳ, διότι πάντες ὑμεῖς ἀκριβῶς γνωρίζετε, πῶς διεξήγαγον τὴν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἀνατιθεμένην εἰς τὸν πρόεδρον ἐξουσίαν, καὶ δύνασθε νὰ φέρητε τὴν προσήκουσαν κρίσιν· θέλω δὲ πραγματευθῆ μόνον περὶ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, τῶν ὁποίων θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ λάβητε ἰδίαν γνώσιν.

Α. Περί τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ἐργασιῶν εἰσὶ νομοσχέδια μὲν καὶ προβουλευμάτα, εἰσαχθέντα εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ἀριθμὸν 54, κατὰ τὸ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Βουλῆς διατηρούμενον βιβλίον τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν· προτάσεις δὲ νομοσχεδίων, ὑπὸ βουλευτῶν γεόμεναι, τὸν ἀριθμὸν 10. Ἐκ τούτων συνεζητήθησαν μὲν καὶ ἀπεπερατώθησαν νομοσχέδια 47, ὑπολειφθέντων ἐκκρεμῶν 7, συνεζητήθησαν δὲ καὶ ἀπεπερατώθησαν προτάσεις 2, ὑπολειφθεισῶν ἐκκρεμῶν 8, συμπεριληφθείσης εἰς τὴν τάξιν ταύτην καὶ τῆς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου προτάσεως, τῆς ὁποίας ἡ συζήτηςις ἤρξατο ἤδη. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐπερωτήσεις διάφοροι πρὸς τοὺς κατὰ καιρὸν ὑπουργοὺς καὶ ἄλλα νομοθετικὰ ζητήματα, πολλάκις συζητήσεις μακρὰς καὶ συνεχεῖς προαγαγόντα, ἐφ' ὧν κατετίθη ὁ μικρὸς χρόνος.

Ἀλλὰ καὶ τούτου ὄντος οὐδ' ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν μενόντων ἤδη ἐκκρεμῶν ἔργων ἤθελεν ὑπολειφθῇ, ἂν καὶ ἡ παραταθείσα, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσκλήσεις τοῦ προεδρείου, ἀπομάκρυνσις ἐντεῦθεν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ βουλευτῶν, δὲν ἐγένετο αἰτία ν' ἀποβαίῃ ἐνίστε δυσχερὴς ἡ συμπλήρωσις τοῦ σώματος.

Τὸ προεδρεῖον ἐσπούδασε πάντοτε νὰ κατορθώσῃ, ἵνα μὴ ὑπο-

λειφθῇ οὐδεμία τῶν προτεινόμενων ἐργασιῶν ἐκκρεμῆς, καὶ πρὸς τοῦτο ἐγχείρατο παντὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ χορηγουμένων αὐτῷ δικαιωμάτων· ἐγένετο ὁμῶς νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία του αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ἀτελείας τῶν περὶ ἀπουσιῶν τῶν Κυρίων βουλευτῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ, τῶν ὁποίων τὴν συμπλήρωσιν κατιδὼν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου ἀναγκαῖαν, σπεύδω νὰ συστήσω καὶ ἤδη, Κύριοι, εἰς τὴν ἐμμοιρῆ μελέτην σας, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ θήματος σας ἐξέλιξα. (ὄρα σελ. 475—479 πρακτικῶν τόμ. Α'. Β. Σ. Β. Περ.)

Τὰ ἐκ τῶν ἀπουσιῶν καταδείχοντα ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν, Κύριοι, ἀληθῶς δυσάρεστα, ὡς ἐπενεγκόντα, οὐ μόνον τὴν ἐκκρεμότητα ἀπείρων οὐσιωδῶν βουλευτικῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκθέντα τὴν αξιοπρέπειαν τοῦ σώματος εἰς προσπάθειαι, αἰτίαι, ὑποτιθέμεναι ἀληθεῖς, καταβιβάζουσιν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς περιώπης τοῦ καὶ δεσμεύουσι τὴν προνομιοῦχον ἐλευθερίαν του. Ἡ σοφροτής διὰ τοῦτο τοῦ ἀντικειμένου ἐπέστησεν ἐν ἱκανῶν τὴν προσοχὴν μου, καὶ ἐκ τούτου προσέρχομαι νὰ φέρω εἰς γνώσιν σας τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

Αἱ ἀπουσίαι τῶν βουλευτῶν ὑπάρχοντα εἰς ὠρισμένας τινὰς κατηγορίας· α') εἰς ἀπουσίας αὐτῶν, ἀναχωρούντων μὲν ἐν ἀρχῇ δι' ἀδείας, μὴ ἐπανερχομένων δὲ μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς· β') εἰς αὐτογνωμόνους ἀπουσίας, μηδεμίαν προηγηθείσης ἀδείας· γ') εἰς ἀπουσίας αὐτῶν, καὶ τοὶ διαμενόντων ἐνταῦθα· καὶ δ') εἰς ἀπουσίας τινῶν, ἀναχωρούντων εἰς σπανίας περιστάσεις ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἀπόντων, ὑπάρχοντα εἰς μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν τριάκοντα καὶ πέντε, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἑνδεκά, εἰς μηδεμίαν τούτων συμπεριληφθέντων ἑνὸς μὲν ἀπασχολουμένου μετ' ἀσπασίου υπηρεσίαν ἀλλαχοῦ, ἑνὸς δὲ μηδόλως κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην προσελθόντος. Καὶ εἰς τὴν τρίτην καὶ τετάρτην κατηγορίαν ὑπῆρχον πολλοὶ κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις, ἐπιβαλόντες ἀληθῶς κρίαν εἰς τὴν βουλὴν καὶ βλάβην εἰς τὰ δέοντα συμφέροντα, καὶ γινόμενοι αἰτίαι νὰ ἐπενεχθῶσιν ἐξηγήσεις τῆς ἀπουσίας των, ἀποδίδουσαι εἰς αὐτοὺς παραγνώρισιν καθηκόντων.

Τὴν διαίρεσιν ταύτην ἐπεχείρησα, διὰ νὰ καταδείξω εἰς ὑμᾶς τὰς ὑπαρχούσας ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις τῆς ἀπουσίας ἑνὸς ἐκάστου τῶν Κ. βουλευτῶν, καὶ νὰ συντελέσω εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεώς σας, περὶ τῆς ἀνάγκης ἵνα διαταχθῇ διὰ τοῦ κανονισμοῦ καταναγκαστῇ τις κατὰ λόγον τῶν ὑπαρχουσῶν τούτων ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, ἵνα ἀρθῇ ἐπὶ τὸ

μέλλον σκάνδαλον, επαναληφθέν κατά την πορείαν της βουλῆς και προαχθέν εκ της ατελείας του κανονισμού, και περισπασθῇ πλέον ἡ ἐθνικὴ ὑπαρξίς του σώματος ἀπὸ σκέψεων, τῶν ὁποίων ἐγένετο διὰ τοῦτο ἀντικείμενον.

Ἄλλως, Κύριοι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τῶν συνταγματικῶν ἐθνῶν κανονισμοῖς εἰς διατάξεις τοιαύτας καταναγκαστικὰς προήλθον, διαφόροις κατὰ τῶν ἀπόντων ποινὰς τάζαντες· καὶ ἡ ἐν τῷ ἡμετέρῳ κανονισμῷ καταχώρισις τοιούτων, καθισταμένη ἐκ τῆς πείρας ἀναγκαία, πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸ πρῶτιστον τῶν φροντίδων σας ἀντικείμενον· διότι ἦτον μὲν ἐπιθυμητὸν νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἡ ἀνάγκη αὕτη, διὰ νὰ διατελῇ ἀναμφισβήτητον, ὅτι πάντες οἱ ἐκτολὴν τοιαύτην παρὰ τοῦ λαοῦ δεχόμενοι ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τῶν τῶ ὕψος τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς καθήκοντος· εἶναι ὁμῶς αἰρετώτερον νὰ γεννηθῇ καὶ περὶ τούτου ἀμφιβολία τις, ἐκ τῆς ὑπάρξεως διατάξεων τοιούτων, ἢ νὰ ἐπιβῇ ἀργία εἰς τὸμα νομοθετικόν, κεκλημένον πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑψηλῶν ἐργῶν, καὶ ἡ ἀργία αὕτη νὰ προαγῇ σκέψεις καὶ πεποιθήσεις, προσβαλλούσας καιρίως τὴν ἔκφρασιν τῆς θέλησεως τοῦ ἔθνους.

Οὐχ ἦτον ὁμῶς πρέπει νὰ ἐφελκυσθῇ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ἄρσις μιᾶς τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν, τῶν παραγαγουσῶν τὰς τοιαύτας συνεχεῖς τῶν βουλευτῶν ἀπουσίας· διότι, καθόσον ἐκ τῆς θέσεώς μου κατείδον, Κύριοι, καὶ ἡ ἐπὶ τοσοῦτον παράτασις τῶν ἐργασιῶν τῶν Συνόδων, χρονίζουσα ἀληθῶς τὴν διάρκειαν αὐτῶν, χαλαρᾷ τὴν πρὸς ἐργασίαν τάσιν, ἐκνευρίζουσα, οὕτως εἰπεῖν, τὴν πρακτικὴν τῶν δυνάμειν· μ' ὅλον ὅτι καὶ ἄλλα πρὸς τούτω παράγει ἄτοπα, τὰ ὁποῖα κάλλιον ἐμοῦ πάντες ἐννοεῖτε.

Ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπολειφθεῖσαι ἐκκρεμεῖς ἐργασίαι κατωρθώθη, Κύριοι, ἵνα υποβληθῶσιν εἰς πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διαγραφόμενας διατυπώσεις, ὥστε νὰ κατασταθῶσιν ἤδη ὥριμοι, καὶ μηδὲν ἕτερον νὰ ὑπολειφθῇ διὰ τὴν ἐπερχομένην σύνοδον, ἢ μόνον ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐν συνεδριάσει δημοσίᾳ συζήτησις. Ἐπωλείστω δὲ συνάπτω πίνακα, ὑπὸ τοῦ τοῦ Α., καταδείκνυντα τὴν εἶσιν εἰς τὴν ὑπελείφθησαν ἐκκρεμὴ τὰ τε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως υποβληθέντα καὶ τὰ ὑπὸ βουλευτῶν προταθέντα νομοσχέδια.

Ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης περιστρεφόμενος, Κύριοι, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ μὴ παραλείψω, ὅτι κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἐξετελέσθησαν, πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ δύο σπουδαῖα καὶ οὐσιώδη ἔργα· ἡ ἐξελεγχίς τούτης τοῦ καὶ ἄλλοτε υποβληθέντος εἰς τὴν βουλὴν,

ἀλλὰ ὑπολειφθέντος τότε ἐκκρεμοῦς, ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ ἔτους 1844, καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ὑπὸ τοῦ πρῶην ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Μεταξᾶ υποβληθέντος εἰς τὴν βουλὴν βιβλίου τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1833—1843. Εἶπον δὲ πρὸς ἔργα ταῦτα οὐσιώδη καὶ σπουδαῖα, οὐχὶ διότι ἡ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐργασία· πρώτην ἤδη φοράν ἐγένετο, μηδέποτε ἄλλοτε ἐξελεγχθέντος ἀπολογισμοῦ τίνος, ἀλλὰ διότι δι' ἀμεροτέρων ταύτων κατορθοῦναι νὰ κατασταθῇ κοινὴ εἰς πάντας, τοὺς περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων ἀσχολουμένους, ἡ κατάστασις τοῦ παρελθόντος. Τὰ ἔργα ταῦτα, περὶ τῶν ὁποίων ῥηταὶ ἀποφάσεις σας προὐκαλέσθησαν ἐν καιρῷ, ἐκτυπωθέντα κείνται πρὸ πολλοῦ ἀμερότερα ὑπ' ὄψιν πάντων ὑμῶν.

Β'. Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρούσης Συνόδου.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς βουλῆς, προὐδὼν τὰς ἀνάγκας τοῦ σώματος δι' ἐν ὅλον ἔτος, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο θέλουσι διατελεῖ ἐργαζόμεναι αἱ βουλαί, ἀναβαίνει μετὰ τῶν ψηφισθεισῶν κατόπιν προσηκόντων εἰς δρ. 398,013· μ' ὅλον ὅτι δὲ συμπληροῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου μῆνες ἑνδεκά, ἐλαπνίσθησαν μ' ὅλα ταῦτα πολλῶν ὀλιγώτερα τῶν ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων ποσῶν εἰς τὴν ἐνδεκαμηνίαν ταύτην ἀναλογούντων, καὶ ἐλήφθησαν μὲν ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου δραχμαὶ 311,757·32, ἐδαπανίσθησαν δὲ μόνον 299,350·73, ἦτοι ὀλιγώτεροι τῶν προϋπολογισθεισῶν κατὰ δραχ. 98,662·27.

Ἡ οἰκονομία αὕτη ἐπῆλθε, Κύριοι, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀπουσιῶν τῶν Κυρίων βουλευτῶν, μὴ δικαιουμένων εἰς ἀποζημίωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν, εἰμὴ μόνον ἐφ' ἑνὰ μῆνα ἀδείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων προϋπολογισθεισῶν δαπανῶν, ἦτοι ἐκ τῶν πρὸς μεσθοδοσίαν τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου, ἐκ τῶν πρὸς γραφικὴν ὕλην, πρὸς φωτισμόν, πρὸς βιβλιοδετικά καὶ πρὸς ἄλλας ἀνάγκας. Οὕτω δὲ, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἀναγγέλλω ὑμῖν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, αἰθάνομαι ἀφ' ἑτέρου οὐ μικρὰν εὐχαρίστησιν, γνωστοποιῶν ὑμῖν, ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ὑπέρβασις τῶν διὰ τῶν διαφόρων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων.

Μ' ὅλον ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς Συνόδου, βασιμινοθεῖς παρὰ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπεβλήθη διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰς τὴν ἐπικύρωσίν σας, μ' ὅλα ταῦτα κρίνω ἀναγκαῖον νὰ παρατη-

ρήσω ὅτι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι πιστώσεις ἐδαπανήθησαν λίαν παραγωγικῶς, καὶ ὠφελίμως· ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἐκ τῆς διὰ τοῦ εἰρηνοῦ 1 τοῦ κεφαλαίου Δ', χρηρηθείσης τῶν δραχμῶν 1500 πρὸς ἐπισκευὰς καὶ ἄλλα ἐκτακτὰ ἐξόδα, ἐδαπανήθησαν 700 δραχμ. πρὸς ἐπισκευὴν τῆς ὁροφῆς τοῦ καταστήματος, ἐξ ἧς οὐ μόνον ἐπ' ἑκὼν ἐξασφαλίσθη τὸ ἐπιστέγασμα τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλὰ καὶ δαπάνη πολλῶν μετρίων προσελήφθη ἐκ τῆς προλήψεως τῆς περαιτέρω φθορᾶς αὐτοῦ. 5.800 δρ. ἐδαπανήθησαν πρὸς οἰκοδομήν τῆς ὑπαρχούσης αἰθούσης τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ κατασκευὴν τῆς ἀμετακινήτου βιβλιοθήκης, δι' ἧς ἐσώθη πολὺς πλοῦτος, ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν βιβλίων αὐτῆς, καί μενός μετρίως τοῦδε εἰς καθούριον ἐπιγείον δωμάτιον, καὶ κατεστάθη εὐχερ-στέρα ἡ παραγωγή τῆς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς διατήρη-σεως τοῦ ἀναγνωστηρίου προσδοκωμένης ὠφελείας· 3.500 δὲ δραχμ. πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, ἐπικρατησάντων ἐπὶ μέγα τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀναγνωστηρίου, καὶ πολλαπλασιασάντων τὰς πηγὰς τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐκπηγάζουσων ὠφελειῶν· καὶ ἄλλαι παρόμοιαι, τὰς ὁποίας ἐκ συντομίας παραλείπω.

Κρίνω ἐντοσούτω ἀναγκαῖον νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐργασίαι τῆς τε αἰθούσης τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ π. ἐγένοντο κατὰ τὰς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπαρχούσας διατάξεις, ὅτοι δι' ἐργολαβῶν, ἀναλαβόντος ἐκάστην τούτων μετὰ δημοπρασίαν ἐπὶ μειοδοσίᾳ διεξαχθεῖσαν, κατὰ προσκλή-σιν τοῦ προεδρείου, ὑπὸ τοῦ Κ. Νομάρχου τῆς Ἀττικῆς· ὥστε ἐπὶ τούτων οὐδὲν ἄλλο ἐπράξε τὸ προεδρεῖον, εἰμὲν μόνον ἀπε-τίρει ἂν αὐταὶ ἐγίνοντο κατὰ τοὺς συμφωνηθέντας ὅρους. Πρὸς δὲ καὶ ὅτι τὰ ἀγορασθέντα βιβλία ἐξελέχθησαν ὑπ' ἐπιτροπῆς, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συσταθείσης, ὡς ἐν καιρῷ ἀνηγγέλθη ὑμῖν, καὶ πληροῦσι λυσιτελεστάτον γόρον τοῦ ἀναγνωστηρίου, τοῦ ὁποίου ἡ σύστασις, εὐφορὸν ἀληθῶς ἐπὶ νόμῳ, φέρει ἰσὴν τιμὴν εἰς τὴν παρελθούσαν περίοδον, τῆς φιλομαθείας καὶ τῆς πρὸς κοινωφελείαν τάσεως τῆς ὁποίας εἶναι γέννημα, καὶ εἰς τὴν παρούσαν, ἥτις γυναικίως ἐπλούτισε καὶ κατήρτισεν αὐτὸ οὕτω τελειότερον, ὥστε παρέχει πᾶσαν χρῆσιμον γνῶσιν εἰς τοὺς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολούμενους.

Ἐκτός δὲ μεταρρυθμίσεων τινῶν, γινόμενων ἐν τισὶ τῶν δω-ματίων τοῦ καταστήματος, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν πάντες κατέχετε, δὲν θε-ωρῶ ἀναγκαῖον νὰ φέρω ἐπὶ τινος ἄλλου λόγον.

Τῶν ὑπαρχόντων ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν τοῦ τε βουλευτηρίου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ ἀρχαιοφυλακείου καὶ ἀναγνωστηρίου, συνε-τάχθη ἀκριβὲς κατάλογος, κατατεθησόμενος ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς παρούσης συνόδου· ἐξ αὐτοῦ δὲ δηλοῦται, ὅτι ἐπεσάθη πρὸς διατή-ρησιν αὐτῶν ἡ προσήκουσα φροντίς, ὥστε δὲν ἐπὶ λήθεν ἄλλη τις φθορά, ἢ μόνη ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀναγκαίως ἐπαγομένη. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τούτου καταλόγου δηλοῦται, ὅτι καὶ αἱ γινόμεναι αὐξήσεις αὐτῶν ἐκ μόνης τῆς ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης ὑπεγορεύθησαν, ἐπε-δρεύσαντος ἐπὶ πάσης τοῦ πνεύματος ἐκείνου τῆς οἰκονομίας, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ διέπῃ πᾶσαι τὰς ἀνάγκας ἡμῶν.

Δ'. Περὶ τοῦ γενικοῦ ἀρχαιοφυλακείου καὶ τῶν ἀρχείων τῆς παρούσης Συνόδου.

Μετενεχθέντος τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ τῆς βιβλιοθήκης εἰς τὴν οἰκοδομηθεῖσαν αἶθουσαν, ὑπελείφθησαν τὰ πρὸς ταῦτα δια-τεθειμένα μέχρι τοῦδε δωμάτια διὰ τὴν ἀπίθεσιν τῶν ἀρχείων τοῦ καταστήματος· καὶ ἐκ τούτων, τὸ μὲν γενικὸν ἀρχεῖον τῶν ἐθνικῶν Κυβερνήσεων κατηρτίσθη ἤδη οὕτως, ἀπασχοληθέντος πρὸς τοῦτο ἰδιοῦ ὑπαλλήλου, ὥστε καθίσταται εὐχερστάτη καὶ ἐτοιμὴ ἡ εὑρεσις παντός ἐγγράφου τῶν ἐποχῶν ἐκείνων· θέλει δὲ συντελεσθεῖ ἐπὶ μέγα πρὸς τὴν ἐπὶ μᾶλλον τελειότεραν αὐτοῦ κατάρτισιν καὶ ἡ ὑπαρξίς ἥδη πλείονων ἀρχαιοτήτων, μεναισῶν κενῶν μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς νέας βιβλιοθήκης· τὸ δὲ τῶν προσελθουσῶν συνόδων τῆς βουλῆς ἀρχεῖον ἐπίσης καίτοι καλῶς πεφυλαγμένον καὶ κατηρτισμένον.

Τὸ ἀρχεῖον δὲ τῆς παρούσης συνόδου, προσκόντως διατεταγ-μένον, θέλει ἐπίσης μετενεχθῇ καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἀρχαιοθήκην ἅμα τῇ τῆς παρούσης περιόδου λήξει· καὶ δύναται νὰ σὺ βεβαιώσω, Κύριοι, ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ ἐγένετο μετὰ πλείονος ἢ ἄλλοτε φροντίδος, συμπληρωθεῖσων πολλῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπαρχ-σῶν ἐλλείψεων, τὰς ὁποίας ἡ πείρα κατέδειξεν ἡμῖν.

Οὕτω π. χ., ἀντὶ τῆς εἰς τὸ μέγα βιβλίον μεταγραφῆς τῶν πρακτικῶν, κριθείσης ὑπὸ πάντων ὡς ἀνωφελοῦς ματαιοπονίας, τὰ ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἀναγινωσκόμενα πρακτικά, βιβλιοδοτεθέντα, ἀποτελοῦσι τὰ βιβλία τῶν ἀληθῶς πρωτοτύπων πρακτικῶν· καὶ ἀντὶ τῆς δι' ἀτελῶν λογιστικῶν τύπων διαχειρίσεως κατὰ τὸ παρελθόν, ἐγκατέστη περὶ ταύτην ἡ περὶ τὰ λογιστικὰ ὑπάρ-χοντα τάξις, γινόμενων τῶν πληρωμῶν δυναμει τακτικῶν ἐν-

ταλμάτων και σχηματισθέντων λογιστικών βιβλίων τακτικών, ἴτοι βιβλίου καθημερινού, καθολικού και τῶν ἄλλων παρὰ τῶν ταμιῶν τηρουμένων. Τάξις δ' ἄλλη τηρηθεῖσα περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς υπηρεσίας, κατέστησεν ἀληθῶς καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ γραφείου ἐνημέρους καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ ἀρχείου διάταξιν.

Εἶπον ἐνημέρους τὰς ἐργασίας τοῦ γραφείου, διότι ἡ τῶν πρακτικῶν τῆς συνόδου ταύτης ἐκτύπωσις εἶναι ἤδη παρὰ τὸ σῶν ἡμερος· οὐδὲν δ' ἕτερον ὑπολείπεται ἢ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ περιέχοντος παραρτήματος αὐτῶν, καὶ ἡ σύνταξις τῶν πινάκων τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἐργασία ἣτις καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου διατήρησιν εὐκρίθμων ὑπαλλήλων, καὶ τὴν ὁποίαν μόνοι οὗτοι, μετὰ τοῦ εὐταξίου τῆς βουλῆς, τοῦ ὁποίου ἡ διατήρησις εἶναι ἀναγκαία πρὸς φυλακὴν τοῦ καταστήματος, θέλουσιν ἀποπεράνει.

Περαιῶν, Κύριοι, τὴν παρούσαν, φέρω τὴν εὐχάριστον συναίσθησιν, ὅτι προθύμως κατέβαλον τὰς ἐνοῦσάς μοι δυνάμεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Συνόδου μοι ἀνεθήκατε, καὶ ὅτι κατωρθώθη νὰ διέλθω τὴν δυσχερῆ ὁδὸν τῶν καθηκόντων μοι τούτων, ἀποτιθεὶς ἤδη τὴν ἐντολήν, μετὰ τὴν ὁποίαν μετὰ περιεβάλλετε. Ὅφειλω ὁμοῦ νὰ σᾶς ἐξηγήσω, ὅτι χρεωστῶ πᾶσιν ὑμῖν χάριτας διὰ τὴν συνδρομήν, τὴν ὁποίαν πρὸς τοῦτο μοι ἐχορηγήσατε, καὶ εἰς τὴν ὁποία κατὰ πολὺ ὀφείλω τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἔργων μου τούτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Πρόεδρος.
Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Πίναξ τῶν μενόντων ἐκπεριμένων νομοσχεδίων, προτάσεων καὶ ἄλλων κοινοβουλευτικῶν ζητημάτων, καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐκπεριμέτρητος αὐτῶν.

Περὶ ἡλικίας τοῦ ἀντικειμένου.	Ὄνομα τοῦ προτείναντος.
1 Αἱ πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γενόμεναι ἐπερωτήσεις, ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ὑπάρχοντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου.	Διάφοροι βουλευταί.
2 Νομοσχέδιον περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἐλλήνων οἰκογενειῶν.	Ὁ ἐκ Λακεδαιμόνος βουλευτὴς κύριος Ν. Κορριωτάκης.
3 Νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῆς δυνάμεως τοῦ Διατάγματος τῶν 1843 ἐνέχυρ-μένους κρατησεως, ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείου.	Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν.
4 Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους τοῦ ἔτους 1844 καὶ ὁ γεν. λογαριασμ. τοῦ ἔτους 1845	Ὁ αὐτός.
5 Νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως 1000 στρεμμάτων γῆς εἰς τὸν ὑποστράτηγον Κ. Νικητῆν Στραταροδύπουλον.	Ὁ αὐτός.

Λύτ. ἀρ.

Ὄνομα τοῦ προτείναντος.

Διάφοροι βουλευταί.

Ὁ ἐκ Λακεδαιμόνος βουλευτὴς κύριος Ν. Κορριωτάκης.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ αὐτός.

Βαθμὸς τῆς ἐκπεριμέτρητος αὐτοῦ.

Προτεβλήθη ὁ ἐπερωτώμενος ὑπουργός, δι' ἀποστολῆς ἀπορροφισμάτων τῶν πρακτικῶν, νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν βουλὴν, ἵνα δώσῃ πληροφορίας.

Ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐν συνεδριάσει συζήτηση ἀρξάμενη διέκοπη ἐκ τῆς ἀπολύσεως τῆς Συνόδου.

Ἰπεβλήθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐισηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἰπεβλήθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς.

Ἰπεβλήθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐισηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

6 Νομοσχέδιον περί παροχωρήσεως 500 στρατημάτων εθν. γης εἰς τὸν ὑποστράτηγον Κ. Χ. Χρῆστον.

7 Αἱ πρὸς τὴν βουλὴν ἀναγραφαι διαφύρων πολιτῶν.

8 Αἰτήσεις συνδρομῆς, πρὸς ἐκτίπωσιν τῶν περὶ Ἑλλάδος πρωτοκόλλων τῶν ἐν Λονδίῳ συνεληθόντων ἀντιπροσωπῶν τῶν συμφάγων ὀνύκων καὶ τῶν ἄλλων περὶ τοῦ δαυτείου διπλωματικῶν ἐγγράφων.

9 Περί τῆς βουλευτικῆς ἱκνότητος τῶν διορισθέντων ὑπουργῶν ΚΚ. Ιω. Α. Ἀντ. νοπούλου καὶ Κ. Τσαβέλλα.

10 Νομοσχέδιον δόλωσεως περὶ προσθήκης 10,000 δραχ. διὰ συντάξεις τοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ Σώματος.

11 Νομοσχέδιον περί συμπληρωτικῆς πιστώσεως 40,000 δραχ. εἰς τὸ κεράλαιον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερ. ὑπουργείου.

12 Νομοσχέδιον περί διαβίσεως τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπέζης εἰς ἐπιφάσεις ἐπιχειρήσεις.

13 Νομοσχέδιον περί τῆς ὑπηρεσίας τῶν πατέρων καὶ συμβούλων

14 Ὅμοιον περί ἀπαλλαγῆς τῶν ὑλοτόμων καὶ ἀσθρακίων τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

15 Ὅμοιον περί μεταθέσεως τῆς ἐδρας τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν.

16 Πρότασις περί τροποποιήσεως τῶν ἀρθρων 73 καὶ 75 τοῦ κανονισμοῦ τῆς βουλῆς.

17 Ὁμοία περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ κανονισμοῦ τῆς βουλῆς.

18 Νομοσχέδιον περί διαρρήξεως τῆς πολιτουῦς ἐκμισθώσεως τῶν ελαιώνων κτλ.

19 Ὁμοία περί κατασκευῆς πέντε ἀτμοπλοίων.

20 Ὁμοία περί συστάσεως τραπέζης καὶ ἐπιμελητηρίων ἐν ταῖς σταδιοδρομίαις ἐπαρχίας.

21 Ὁμοία περί συστάσεως δανιστ. τραπέζης.

22 Ὁμοία περί βοσκησίων γαϊῶν.

Ὁ αὐτός.

Πολίται διαφύροι.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ν. Αεσίδης.

Ἐπιοτάθῃ ἐν τινι συνεδριάσει.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατ. Ἱπουργός.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτ. Ἱπουργός.

Ὁ αὐτός.

Ὁ ἐκ Καλαμῶν βουλευτῆς Κ. Ι. Ζάρκος.

Ὁ ἐκ Μαντινείας βουλευτῆς Κ. Κ. Μαντίνας.

Ὁ ἐκ Μαντινείας βουλευτῆς Κ. Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος.

Ὁ ἐκ Κίρας βουλευτῆς Κ. Ζ. Δεπάστας καὶ ὁ ἐκ Καρυστίας Κ. Ζ. Νικολαΐδης.

Ὁ ἐκ Καρυστίας βουλευτῆς Κ. Σ. Νικολαΐδης.

Ὁ ἐκ Λακεδαιμόνος βουλευτῆς Κ. Ν. Κορριωτάκης.

Ὁ ἐξ Αἰγίου βουλευτῆς Κ. Κλεομένης Οἰκονόμου.

Ὁ αὐτός.

Ὁ αὐτός.

Ὁ ἐκ Φυλώτιδος βουλευτῆς Κ. Δημήτριος Χατζήμκος.

Ὁμοίως.

Ἰπεβλήθησαν τρεῖς ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τῶν ἀναφύρων ἐπιτροπῶν.

Ἰπεβλήθη ἡ ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ προεδρείου, εἰς ἃ ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τῆς αἰτήσεως.

Μένει ἐκκρυμνῆς ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τοῦτου.

Οὐδὲν ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο.

Ἐξελέχθησαν ὑπὸ τῶν τμημάτων εἰσηγῆται, δὲν ὑπεβλήθη δ' ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις.

Δὲν ἐγένετό τι ἐπ' αὐτοῦ, ὑποβληθέντος κατὰ τὸ τέλος.

Οὐδὲν ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο.

Ἰπεβλήθη ἐκθεσις τῆς ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγ. τριτῆς ἐπιτροπῆς.

Οὐδὲν ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο.

Οὐδὲν ἐγένετο.

Ὁμοίως.

Ἐξελέχθησαν ὑπὸ τῶν τμημάτων εἰσηγῆται, δὲν ὑπεβλήθη δ' ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεις.

Οὐδὲν ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ, ὑποβληθέντος κατὰ τὸ τέλος.

Ἐπίσης.

Ἰπεβλήθη ἐκθεσις τῆς ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγ. ἐπιτροπῆς.

Ὁμοίως ὑπεβλήθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. »

καὶ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Κ. Ἰπουργὸς προσελθὼν, ἀνέγνω τὸ περὶ λήξεως τῆς Β'. ταύτης Συνόδου ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου ε. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα, καταχωριζόμενον ἐν τῷ παρόντι ὡς ἐξῆς.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς παρούσης δευτέρας βουλευτικῆς Συνόδου τῆς δευτέρας Περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος Ἰπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν θέλει παρουσιάσει τὸ πρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, συντεταγμένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπ' ἡμῶν τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου, προσληφθέντος πρὸς συμπλήρωσιν καὶ τοῦ νεωτάτου τῶν παρόντων βουλευτοῦ ἐκ Γυθείου, κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ληξιάσης ταύτης βουλευτικῆς Συνόδου, ἵνα ἀποτελέσῃ μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Εὐ. Μ. Παρίσης.

Π. Δημητρακαράκος.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ.

Αἰγιαλείας.
Δημήτριος Ὀρεινός.
Κλεομένης Οἰκονόμου.
Αἰγίνης.
Γεώργιος Δογιωτατίδης.
Αἰτωλίας.
Δ. Δελιγεωργής.
Π. Τσιμπουράκης.
Ἀκαρνανίας.
Πάνος Μοναστηριώτης.
Σταῦρος Γρίβας.
Ἰωάννης Πετμεζής.
Ἀνδρου.
Μ. Καζής.

Δημήτριος Κονδύλης.
Ἀντώνιος Καμπάνης.
Ἄργους.
Ἀνδρέας Δανσπουλος.
Νικόλαος Ἰατρός.
Ἀναγ. Μακρυποκάμιος.
Ἀττικῆς.
Δημήτριος Καλλιφρονάς.
Κωνστ. Βουζάκης.
Ἀνάργυρος Πετράκης.
Κ. Τσαβέλλας.
Βάλτου.
Σ. Στράτος.
Π. Ράγκος.

Βοιωτίας.
Λουκάς Π. Νάκος.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς.
Γυθείου.
Πέτρος Τσαννετάκης.
Π. Δημητρακαράκος.
Δωρίδος.
Γεώργιος Κονδύλης.
Κωνσ. Φασίτσας.
Ἐπιδαύρου Ἀμπεράς.
Ἐλευθέριος Καλογεράς.
Γεώργ. Ἰωάνν. Βατίστας.
Ἑρμιονίδος.
Ἄγγελος Γουζούσης.
Εὐρυτανίας.
Γεώργιος Κ. Βελής.
Ἰωάννης Α. Χατσόπουλος.
Γ. Ἰω. Γιολλδάσης.
Ἠλείας.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος.
Μιχαὴλ Σισίνης.
Γρηγ. Χατοργιάννος.
Γεώργιος Μήτσος.
Θηβῶν.
Ἰωάννης Κλίμακας.
Ἀναγνώστης Δημητρίου.
Θήρας.
Πέτρος Α. Ζάννος.
Μιχαὴλ Ν. Βαλέττας.
Χριστ. Ν. Δεμάδας.
Καλοβρύτων.
Ἠλίας Παππαδάος.
Γεώργιος Πετμεζάς.
Νικόλαος Ἀνδρικόπουλος.
Β. Πετμεζάς.
Καλαμῶν.
Ἰω. Ζάρκος.
Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης.
Ἀθ. Δανηλόπουλος.
Καρυστίας.
Σταμ. Νικολαΐδης.

Βελισ. Νικολαΐδης.
Γ. Παππανικολάου.
Καρυταίνης.
Πέτρος Δελιγιάννης.
Δ. Ν. Μπούκουρας.
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος.
Κέας.
Ζαφ. Δεπάστας.
Ἐμ. Ἀντίπας.
Κορινθίας.
Ἄνδρ. Νοταράς.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος.
Γ. Πανοπριφτόπουλος.
Κυνουρίας.
Ἐμ. Χ. Τσουχλος.
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς.
Λακεδαιμόνος.
Ν. Κορφιωτάκης.
Ἐμ. Μελετόπουλος.
Παρασκ. Ματάλας.
Ἠλ. Γιατράκης.
Λοκρίδος.
Λουκάς Στέφανος.
Εὐσ. Σπυρίδωνος.
Μαντινείας.
Ρήγας Παλαμίδης.
Θ. Μ. Πετρινός.
Κ. Μανέτας.
Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος.
Μεγαρίδος.
Μ. Χατση Μελέτη.
Ν. Τσαλακώστας.
Μεγαλουπόλεως.
Δ. Σακελλαριδής.
Ν. Μπούτουνας.
Μεσσήνης.
Π. Παππατσώνης.
Ἰω. Παππατσώνης.
Π. Δαρειώτης.
Μήλου.
Σπ. Βαλέττας.

Στρατῆς Δεληγιαννάκης	Κώστας Δαρειώτης
Νάζου.	Σκιαθίου.
Σπ. Α. Βαρδάνης	Στ. Αντωνιάδης
Παῦλος Δεντούδης	Κωνσ. Αντωνιάδης
Χρῖστ. Σουμαρίπας	Σύρου.
Ναυπακτίας.	Ἰωάννης Περιδής
Μ. Ι. Μιχαλόπουλος	Ανδρέας Μάμουκας
Κ. Βέικος	Δ. Χρηστίδης.
Ναυπλίας.	Τήνου.
Μ. Ἰατρός	Κάρολος Νάζος
Επρωχωρίου.	Εὐστράτ. Παρίσης
Δ. Βιβελλης	Αντώνιος Αρμάς
Γ. Μπάνης	Τριφυλίας.
Οἰτίλου.	Μητ. Ἀναστασόπουλος
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ἰω. Τομαράς
Γεωρ. Κ. Μαυρομιχάλης	Ἀν. Παπατασώτης
Γερμ. Μαυρομιχάλης	Τριγωνίας.
Ὀλυμπίας.	Αθ. Καστανάς
Ν. Μεσχοῦλας	Γ. Παπαδημητρίου
Α. Κανελλόπουλος	Τριφυλίας.
Πανεπιστημίου.	Γεώργ. Σ. Κριζῆς
Κωνσταντῖνος Δ Σχινᾶς	Ἰδρας.
Παρνασσίδος.	ἄνδρ. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Γκούρας	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης
Αναγνώστης Κεχαγιάς	Ἰωάννης Γ. Κριζῆς
Σ. Λογαβετόπουλος	Φθιώτιδος.
Πατρῶν.	Δημήτριος Χατζίσκος
Π. Παπαδιαμαντόπουλος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς
Ἰωάν. Α. Ἀντωνόπουλος	Κωνσταν. Δουβουνιώτης
Χριστόδουλος Τσίνογ	Γεώργιος Ριζόπουλος
Δημήτριος Κουμανιώτης	Χαλκίδος.
Πεταῶν.	Ἰωάννης Τασσαῖος
Θεόδωρος Ι. Μάζης	Μάρκος Βιτάλης
Εὐμ. Λαζάρου Ὁρλώφ	Ἰωάννης Οἰκονόμου
Πύλλας.	
Γεώργιος Μπάστας	

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Γ'. ΤΟΜΟΥ.

ΕΝ ΤΩ Γ'. ΤΟΜΩ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ, Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Συνεδρίασις ΠΙΕ'. τῆς 21 Ἰουλίου.

Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ περὶ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλήγων ζητημάτων (Τ. Β. 690, 693, Τ. Γ. 436, 462, 466). — καὶ ἐπερώτησις περὶ τῆς μὲν ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐλπογῶν κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν Ναντίου καὶ Ἀργυρίου	3
Συζητήσεις ἐπὶ ἀποφάσεων — ἀναβολὴ αὐτῶν — ἐπερώτησις περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς περὶ τοῦ ἀπαριθμοῦ τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν ἀπορρίψεως τῆς βουλῆς (Τ. Β. 506, καὶ 862-865). — διατάξεις αὐτῆς — αὐτῶν ἵνα προκηρῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου (Τ. Β. 814) συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομισματικοῦ περὶ καταργήσεως τῆς κρατῆσεως ἐπὶ τῶν μεθῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπαλλήλων (Τ. Β. 706, 812, 813). — συζήτησις ἐπὶ ταύτης	4
Ἀποφάσεις ἵνα προκηρῇ ἡ ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ ταύτου συζήτησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ — συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ	5
Ἐπιφύσεις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	15
Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 1 ἁρθροῦ — ἐπιφύσεις αὐτοῦ — ἐπιφύσεις τοῦ 2 — ἐπιφύσεις τοῦ συνόλου	17
Πρωτόκολλον τῆς περὶ ταύτου ψηφοφορίας	18
Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 4 ἁρθροῦ τοῦ Α'. Κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου (Τ. Α. 443 Τ. Β. 814) — ἐπιφύσεις αὐτοῦ — συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 2	20
Ἐπιφύσεις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ 3 — συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 4 — ἐπιφύσεις αὐτοῦ τε καὶ τῶν 5 καὶ 6 — ἐπιφύσεις τοῦ ὅλου τοῦ Α'. Κεφαλαίου — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	24

Συνεδρίασις ΠΙΣ'. τῆς 22 Ἰουλίου.

Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ Β'. Κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου	23
Πίναξ τῶν ἐξ ἐγγείου φόρου προσόμων τοῦ ε. ε. ὑποβληθεὶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ	24
Ἐπιφύσεις τοῦ Β'. Κεφαλαίου — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	26
Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 1 ἁρθροῦ τοῦ Γ'. Κεφαλαίου	28
Ἐπιφύσεις αὐτοῦ — συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 2, προβλεπόντος περὶ συντάξεων (Τ. Α. 793 Τ. Β. 43, 479, 504, 792)	29
Παράτασις τῆς κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου (Τ. Α. σελ. 793) πρὸς πληρωμὴν τῶν συντάξεων δοθείσης προθεσμίας μέχρι λήξεως τῆς συνόδου	38

'Επιψήφισις τοῦ 2, ἄρθρ. (T. B. 162)	39
'Επιψήφισις τοῦ 3 ἄρθρου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 περὶ χορηγμάτων	40
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ 5	41
'Επιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	42
'Επιψήφισις τοῦ Δ'. Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τῶν δύο ἄρθρ. τοῦ Ε'. Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	44
'Επιψήφισις τοῦ Α'. μέρους τοῦ Γ'. Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τοῦ 1. ἄρθρ. τοῦ Β'. Μέρους (T. B. 162)	46
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου	47
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ 3 ἄρθρ. — ἐπιψήφισις τοῦ Γ'. Κεφαλαίου — συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 1, 2 τοῦ Ζ Κεφαλαίου	48
'Επιψήφισις ἀμφοτέρων αὐτῶν — ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου τοῦ Ζ' Κεφαλαίου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Η'. Κεφαλαίου	49
'Επιψήφισις αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπομένων ἄρθρ. 2, 3, 4 καὶ 5	53
'Επιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου Η'. — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	54
Συνεδρίασις ΡΙΖ'. τῆς 23 'Ιουλίου.	
'Επερώτησις περὶ ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, μεταλλασσομένη τὸν τύπον τῆς φυλακῆς τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, ἀντικείμενον τοῦ 1009 ἄρθρ. τῆς πολ. διοικουμένης	56
Συζήτησις ἐπὶ ταύτης	57
'Αναβολὴ τῆς ἐξέτασως τῆς βουλῆς μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἵνα παραχρᾶν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ τινα ἔγγραφα — ἐπιψήφισις τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ Θ'. Κεφαλαίου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρ. (T. B. 162)	69
'Επιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρ. — ἐπιψήφισις τοῦ Θ'. Κεφαλαίου — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	70
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ Ι'. Κεφαλαίου (T. B. 162)	72
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρ. τοῦ ΙΑ'. Κεφαλαίου	73
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου	75
'Επιψήφισις τῶν δύο ἄρθρων τοῦ ΙΒ'. Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τοῦ ΙΓ'. Κεφαλαίου	76
Συνεδρίασις ΡΙΗ'. τῆς 25 'Ιουλίου.	
Σημειώσις τῶν ἀπόντων	αὐτ.
'Επιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ ΙΓ'. Κεφαλαίου — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	77
'Επιψήφισις τῶν δύο ἄρθρων τοῦ ΙΔ'. Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλαίου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ΙΕ'. Κεφαλαίου (T. B. 162)	79
'Επιψήφισις αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπολοίπων δύο ἄρθρων — ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τῶν πέντε ἄρθρ. τοῦ ΙΣΤ'. Κεφαλαίου	80
'Επιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλ. — ἐπιψήφισις τῶν τε τεσσάρων	

ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ ΙΖ'. Κεφαλ. — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1. Σελ. ἄρθρ. τοῦ ΙΗ'. Κεφαλαίου	81
'Επιψήφισις αὐτοῦ	82
'Επιψήφισις τοῦ τε 2 καὶ τῶν 3 καὶ 4 ἄρθρων — ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλαίου — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	83
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ΙΘ'. Κεφαλαίου	85
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐπομένων 2 καὶ 3 — ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τῶν ὀκτὼ ἄρθρων τοῦ Κ'. Κεφαλαίου	87
'Επιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλαίου	88
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας	89
'Επιψήφισις τῶν πέντε ἄρθρων τοῦ ΚΑ'. Κεφαλαίου — ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλαίου	90
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ΚΒ'. Κεφαλαίου	91
'Επιψήφισις αὐτοῦ — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου (T. B. 162)	92
'Επιψήφισις αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐπομένων 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 — ἐπιψήφισις τοῦ ὅλου Κεφαλαίου	94
'Επαγγελίαι τῆς ἐπιρωτήσεως περὶ καταργήσεως συμβάσεως περὶ τὴν ἐπισκευὴν διωκτικῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου (T. A. 79, 268, 598—600) — συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐδαφίων τοῦ ΚΓ'. Κεφαλαίου (T. B. 162)	95
'Επιψήφισις τῆς διὰ τοῦ Θ'. ἐδαφίου ζητουμένης πιστώσεως περὶ πληρωμῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς Κ. Μίνου καὶ Αἰνιῶνα — ἀπάλειψις τῶν 2 αὐτῶν 15, καὶ 16, ἐδαφίων ζητουμένων πιστώσεων ἐκ δραχ. 401:50 — συζήτησις ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ κί. ἐδαφίου ζητουμένης πιστώσεως περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀδελφῶν Γιαννακοπούλων	97
'Επιψήφισις καὶ ταύτης — ἐπιψήφισις τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ὅλου Κεφαλαίου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ ΚΔ'. κεφαλαίου (T. B. 162)	98
Συζήτησις ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ 15, ἐδαφ. αὐτοῦ ζητουμένης πιστώσεως πρὸς ἐξοργύρωσιν τοῦ πρὸς ἀγορὰν γαιῶν κατ' ἐκτίμησιν ὑπὸ τῆς Ἐλένης Ἀντωνίου Κριεζῆ κομισομένου γραμματεῖος	99
'Αναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως	102
Συνεδρίασις ΡΙΘ'. τῆς 26 'Ιουλίου.	
'Εγκρίσις ἀδειῶν ἀπουσίας εἰς τοὺς Κ. Ι. Τομαράν καὶ Μ. Ἀναστασόπουλον — συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 15, τοῦ ΚΔ'. κεφαλαίου αὐτ.	
'Απάλειψις τοῦ ἐδαφ. καὶ ἀπορρίψεως τῆς πιστώσεως — συζήτησις ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ἐδαφ. κί. ζητουμένης πιστώσεως πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ Χ. Παπαπαυλίου	114
'Απάλειψις καὶ τούτου διὰ τῆς ἀπορρίψεως τῆς πιστώσεως — συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου καὶ ἰδίως περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀνακτορικῶν κήπων προσλαμβανομένων γιγνόντων	115
'Απόφασις ἵνα προστεθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ 1/3 τῆς εἰς τοὺς Τσαμαδοὺς πληρωτέας ποσότητος διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐθνικοῦ πλοίου ἢ Ἀθηνᾶ (τ. β. 449) — αἵτησις περὶ προσθήκης ἐτίρας ποσότητος ὀφειλομένης εἰς τὸν Μωρεῖτην	117

'Απορίσεις τῆς αἰτήσεως, ἀπαιτουμένης δηλώσεως'—ἐπιψήφισις τοῦ ΚΔ κεφαλ. — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	149
'Επιψήφισις τοῦ ΚΒ. κεφαλαίου.	121
Συνεδρίασις ΡΚ'. τῆς 28 'Ιουλίου.	
Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολ. ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου (τ. α. 443, 606, 607, τ. γ. 425, 470).	αὐτ.
Καταθέσις ἀντιφάσης τῶν προσφύγων 'Ιόνων παραπονουμένων διὰ τὴν μὴ μὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἀποράσεως τῆς βουλῆς (τ. β. 725, 763, 856)	122
Συνεδρίασις ΡΚΑ'. τῆς 29 'Ιουλίου.	
Εἰσαγωγή ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 474—209 (τ. β. 844)	123
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου (τ. α. 443, 606, 607, τ. γ. 424 καὶ 170)	125
'Επιψήφ. τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ—πρωτόκολλον ψηφοφορίας	126
'Επιψήφ. τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου	128
'Επιψήφ. τῶν 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ἁρθρῶν αὐτοῦ	129
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 8 ἁρθρου	130
'Επιψήφ. καὶ τοῦτοῦ—ἐπιψήφ. τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου	131
Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπαιτοῦ. ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος ἀπολογισμοῦ τοῦ 1844 (τ. α. 743)	135
Συνεδρίασις ΡΚΒ'. τῆς 30 'Ιουλίου.	
'Εγκρίσις προσηθείας ποσὺ τίνας εἰς τὸ Ε. κεφαλ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς — ἔγκρισις ἵνα προστεθῇ καὶ ἕτερον ποσὺν εἰς τὸ 3 ἄρθρ. τοῦ αὐτοῦ κεφ. (τ. α. 57)	αὐτ.
'Επαναλήψις τῆς περὶ τοῦ κέρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων 'Ολυμπίας συζητήσεως [τ. β. 690, 693, 867, τ. γ. 3, 162, 166]	136
'Ανάθεξις αὐτῆς αὐτοῦ δι' ἀτίλειαν τοῦ σώματος.	141
Συνεδρίασις ΡΚΓ'. τῆς 9 Αὐγούστου.	
Κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὴν μὴνα Αὐγούστου.	αὐτ.
Εἰσαγωγή τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν τοῖς Μητροῖσι [164, 238]	143
Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως 1000 σιμεν. γῆς εἰς τὸν Ν. Σταματελάπουλον [τ. β. 642, 812]	145
Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ παραχωρήσεως 500 σιμεν. γῆς εἰς τὸν Χ. Χρήστον νομοσχεδίου (τ. β. 638, 812)	147
Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερούντων ὑπὸ βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου (τ. β. 568, 842, τ. γ. 479) — Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου [τ. β. 552, 812, τ. γ. 255]	148
Εἰσαγωγή αἰτιολογ. ἐκθέσεως τοῦ περὶ διμηνίου πιστώσεως νομοσχεδίου [153, 156, 158]	151
Εἰσαγωγή τοῦ περὶ ταύτης νομσχ. — εἰσαγωγή αἰτιολ. ἐκθῆς. νομοσχεδίου περὶ συμπλήρωσ. πιστώσεως ἐκ δρ. 36,600, εἰς τὸν 265 1848 προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργείου	152

Εἰσαγωγή τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου [164, 209, 255, 331]	154
Διακοπὴ τῆς συνεδρίσεως ἵνα βασιλισθῇ τὸ περὶ διμηνίου πιστώσεως νομοσχεδίου διὰ τὸ κατεπείγον [151, 156]	115
'Επαναλήψις αὐτῆς—ἀνακοινώσις τμηματικῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἐκλογῆς εἰσαγγελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀ ἀφορῶν ἐπιτροπὴν [196] καὶ εἰς τὸ περὶ διμηνίου πιστώσεως νομοσχ. διόν [151, 155, 158] — ἀπάνουσις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσηθείας τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου — εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπ' αὐτοῦ συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχ. τοῦτοῦ	156
Συνεδρίασις ΡΚΔ. τῆς 10 Αὐγούστου.	
'Επερώτησις περὶ τῆς ἐνεργουμένης παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τὴν Ὁθμανικὴν Κεράταιν [τ. α. 536, τ. γ. 154, 249, 336]	157
'Επερώτησις περὶ τῆς ἐναντίας τοῦ νόμου γεννημένης παραλογικῆς τῆς μετῴτης καὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν [104, 336] — ἐπιψήφ. τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διμηνίου πιστώσεως νομοσχεδίου [151, 155, 156] — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	158
'Επιψήφ. τοῦ 1 ἁρθρου καὶ τοῦ 2 αὐτοῦ — ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου [163]	160
Συζήτησις ἐπὶ τῆς γεννημένης ἐπερωτήσεως περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τὸν Κεράταιν κατὰ τὴν Αἰκράδα [τ. α. 536, τ. γ. 157, 336, 249]	161
'Αναβολὴ τῶν περὶ τοῦτοῦ—ἀπεφασίεσθαι ἵνα καθίσθῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ πληροφόρησθαι τὴν βουλὴν περὶ τινος διαρισμοῦ [194, 249] — συζήτ. ἐπὶ τοῦ κέρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων 'Ολυμπίας [τ. β. 690, 693, 867, τ. γ. 3, 166, 166]	162
Διακοπὴ τῆς συζητήσεως — ἀνέγνωσις καὶ κέρουσι τῶν περιεχόντων τὴν περὶ διμηνίου πιστώσεως νομοσχεδίου συζήτησιν πρακτικῶν [160]	163
Συνεδρίασις ΡΚΕ'. τῆς 20 Αὐγούστου.	
Διαγγελία τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργείου περὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν ἔργων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ λαβόντος εἰς τὴν ἀπουσίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — ἀνακοινώσις ἐκλογῆς εἰσαγγελῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου δ' περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν τοῖς μητροῖσι ἐγγεγραμμένων σιτιστικῶν καὶ ναυτικῶν [143, 238] — ε' ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου [154, 209, 255, 331] — ἀπάνουσις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσηθείας τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου — εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῆς κρατήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐπὶ τῶν μεθῶν τῶν δασονομικῶν καὶ κτηνοναυτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου [208, 241]	164
'Επαναλήψις τῆς περὶ τοῦ κέρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων 'Ολυμπίας συζητήσεως [τ. β. 690, 693, 867, τ. γ. 3, 166, 162]	166
Διακοπὴ τῆς συζητήσεως [173] εἰσαγωγή τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ 2 ἁρθρου τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νομοσχεδίου (τ. α. 606, 607 τ. γ. 422, 425)	170
Εἰσαγωγή τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου [178, 235]	171
Εἰσαγωγή πίνακος ἀναγομένου εἰς αὐτὸν	172

Ἐπανάληψις τῆς περὶ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων συζη-
τήσεως [170] 473

Ἀπόφασις ὅτι μετὰ τῆς ἐκλογῆς συνηκρώθησαν καὶ οἱ ἐφ' οἷς
αὕτη ἐστηρίχθη κατάλογοι 475

Συνεδρίασις ΡΚΣΤ. τῆς 2 Σεπτεμβρίου.

Κλήρωσις τῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου μεγάλης
προσθεύσεως — εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ
νομοσχεδίου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκ Φθιώτιδος βουλευτοῦ προτεταμένου,
περὶ κρατήσεως τοῦ δικατημαρίου τῶν μισθῶν πρὸς κατασκευὴν
δημοσίων ἔργων [τ. α 741 καὶ 737, τ. β 423, 521] 476

Ἀπόφασις ἵνα τυπωθῇ παραπαισθηθῇ αὐτῇς εἰς τὰ τμήματα
ἢ ἐκθεταί αὕτη ὡς προτείνουσα νέον νομοσχέδιον — εἰσαγωγὴ τῆς
ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχ.
περὶ τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 2, τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων
νόμου [171, 235] 478

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχέ-
διου [τ. β 568, 842, τ. γ. 148] 479

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ — πρωτόκολλον ψηφοφορίας 484

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 άρθρου αὐτοῦ 483

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἵνα συγχωρευθῶσιν αἱ ἐπ' αὐτοῦ
προταθείσαι τροπολογίαι [198] πρότασις τοῦ ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ
ἐνὸς νομοσχεδίων, περὶ συστάσεως δανειστικῆς τραπεζῆς ἐν ταῖς
σταυροπόλεσι ἐπαρχίαις καὶ περὶ συστάσεως ἐταιρίας πρὸς κατα-
σκευὴν ἀτμοκινήτων. [309, 312, 315, 348, 331] — ἐπαλάληψις
τῆς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν γενομένης ἐπερωτή-
σεως [162, 249] καὶ τῆς περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου παρανόμως φόρου
κατὰ τὴν μεταφορὰν τῆς μεταξίης [158, 336] — κλήρωσις τῶν
τμημάτων διὰ τὸν Σεπτέμβριον. 494

Συνεδρίασις ΡΚΖ'. τῆς 5 Σεπτεμβρίου.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀπ' ἀριθ-
μοῦ 240—235 [156] 496

Ἐπανάληψις τῆς ἐπὶ τοῦ 1 άρθρου τοῦ περὶ καθυστερούντων
νομοσχεδίου συζητήσεως [194] 498

Ἀπορρίψις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ Καρυστίας βουλευτοῦ προτεταμένης
ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας — πρωτόκολλον ψηφοφορίας 501

Ἐπιψήφισις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ Αἰκατεῖμονος βουλευτοῦ προτε-
ταμένης καὶ καταχωρίσις αὐτῆς ὡς 1 άρθρου 503

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 άρθρου — πρότασις τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ
— ἀπορρίψις τούτης — ἐπιψήφισις τοῦ 2 άρθρου — συζήτησις ἐπὶ
τοῦ 3 άρθρου — ἐπιψήφισις αὐτοῦ 504

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 άρθρου 505

Ἐπιψήφισις τούτου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 5 άρθρου — ἐπιψήφι-
σις καὶ τούτου [209] 507

Συνεδρίασις ΡΚΗ. τῆς 15 Σεπτεμβρίου.

Ἀνακοινώσεις τμηματικῶν ἀρχιεπιστῶν καὶ ἐκλογῆς εἰσαγγετιῶν
ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν [275, 277] καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κα-
ταργήσεως τῆς κρατήσεως ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ ὑπαλλήλων [164, 244] — Ἀπάνουσις τῆς
Βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν

ἐρωτήσεων τοῦ προέδρου — κλήρωσις τῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 18
τοῦ μεσοῦντος μεγάλης προσθεύσεως 208

Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου
περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δαρχ. 36,600 εἰς τὸν προϋ-
πολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ [154, 161,
255, 334] — ἔγκρισις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸ Βουλευτὴν Κ. Δ.
Σγινᾶν, διορισθέντα πληρεξούσιον ὑπουργὸν τοῦ Βασιλείου παρὰ
τῇ Βασιλικῇ Αὐλῇ [220] — συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ
περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου, καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθ.
αὐτοῦ [207] 209

Ἀπορρίψις τῆς πρώτης τροπολογίας, εἰς ἣν συνεκρινεῖτο καὶ
καὶ τινες ἄλλαι τῶν ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρ. προταθεισῶν — ἐπιψήφισις
τοῦ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἄλλοτε εἰσαχθέντος νομοσχεδίου
περιεχομένου ἄρθρου, καὶ καταχωρίσις αὐτοῦ ὡς ἑκτου — ἐπιψήφι-
σις τοῦ 7 ἄρθρου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 8 216

Ἐπιψήφισις τοῦ 8 — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 9 — ἐπιψήφισις καὶ
τούτου 217

Ἐπιψήφισις τοῦ 10 — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 11 218

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ σώματος 220

Συνεδρίασις ΡΚΘ'. τῆς 16 Σεπτεμβρίου.

Παρατηρήσεις τοῦ προέδρου περὶ τῆς εἰς τὸν Κ. Δ. Σγινᾶν
δοθείσης ἀδείας [209] καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ὅτι αὕτη μὲν ἐδόθη
μέχρι λήξεως τῆς συνόδου, διὸν προδικάζει δ' οὐδόπως τὸ περὶ
βουλευτικῆς ἱκανότητος τοῦ διορισθέντος βουλευτοῦ κατὰ τὸ 64
ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ζήτημα [249] αὐτ.

Κλήρωσις τῆς εἰς τὴν ἐκ τῆς περιόδου ἐπανιργαμένην Α. Μ.
τὴν Βασιλισσάν ἐμκανισθησομένην μεγάλῃς προσθεύσεως — συ-
ζήτησις ἐπὶ τοῦ 11 άρθρου τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχε-
δίου — ἐπιψήφισις τῆς προταθείσης τροπολογίας — συζήτησις ἐπὶ
τοῦ 12 224

Ἐπιψήφισις τοῦ 12 — πρότασις νέου προσθέτου ἄρθρου ὑπὸ
τὴν ἀριθμὸν 13 222

Συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ 223

Πρότασις τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ 226

Ἀπορρίψις τῆς τε τροπολογίας καὶ τοῦ προσθέτου 13 ἄρθρ.—
λεκτικαὶ διορθώσεις κατὰ τὴν τοῦ συνόλου ἀνάγκησιν 227

Συνεδρίασις ΡΑ'. τῆς 19 Σεπτεμβρίου.

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου 228

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας 231

Εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως νομοσχεδίου περὶ συμπληρω-
τικῆς πιστώσεως ἐκ δαρχ. 40,000 εἰς τὸν τοῦ 1849 προϋπολο-
γισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ [274] 233

Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου 234

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ 2 ἄρθρου
τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νόμου [171, 178] — πρωτόκολλον
ψηφοφορίας 235

Ἐπιψήφισις τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου — ἐπιψήφι-
σις τοῦ συνόλου αὐτοῦ — ἐπερωτήσεις περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῷ
δικαστηρίῳ τῶν ἐν Καλάμαϊς πρωτοδικῶν 237

Ἐπανόληψις τῆς περὶ κύρους τῶν βουλευτικῶν καταλόγων συζή- τησις [170]	173
Ἀπόφασις ὅτι μετὰ τῆς ἐλλογῆς συνηκυρώθησαν καὶ οἱ ἐπ' αὐ- τῇ ἐστηρίχθη καταλόγοι	175
Συνεδρίασις ΡΚΣΤ. τῆς 2 Σεπτεμβρίου.	
Κλήρωσις τῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου μεγάλης προσθεύσεως — εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκ Φθιώτιδος βουλευτοῦ πρωταταμίου, περὶ κρατήσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν μισθῶν πρὸς κατασκευὴν δημοσίων ἔργων [τ. α. 741 καὶ 737, τ. β. 423, 524]	176
Ἀπόφασις ἵνα τύπωθῃ παραπεμπθῇ αὐτὴ εἰς τὰ τμήματα ἢ ἐκθεταὶ αὐτῇ ὡς προτείνουσα νέαν νομοσχέδιον — εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2, τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νόμου [171, 235]	178
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχ- δίου [τ. β. 568, 842, τ. γ. 448]	179
Ἐπιφάνειαι τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	184
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἀρθροῦ αὐτοῦ	185
Ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως ἵνα συγχωνευθῶσιν αἱ ἐπ' αὐτοῦ προταβίσαι τροπολογίαι [198] πρότασις τοῦ ἐκ Αἰγίου βουλευτοῦ ἔως νομοσχεδίων, περὶ συστάσεως δανειστικῆς τραπεζῆς ἐν ταῖς στατιοφόροις ἐπαρχίαις καὶ περὶ συστάσεως ἐταιρίας πρὸς κατα- σκευὴν αὐτοκινητῶν. [309, 312, 315, 318, 334] — ἐπα-ἀλήψις τῆς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν γενομένης ἐπερωτή- σεως [162, 249] καὶ τῆς περὶ τοῦ ἐπιβλαβέως παρανόμου φόρου κατὰ τὴν μεταφορὰν τῆς μεταξίης [458, 336] — κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν Σεπτέμβριον	194
Συνεδρίασις ΡΚΖ. τῆς 5 Σεπτεμβρίου.	
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀπ' ἀριθ- μοῦ 210—235 [456]	196
Ἐπανόληψις τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου συζήτησις [494]	198
Ἀπορρίψις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ Κερκυρῆς βουλευτοῦ πρωταταμίου ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	201
Ἐπιφάνειαι τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ Λακεδαιμόνου βουλευτοῦ πρωτα- ταμίου καὶ καταγεωρίσις αὐτῆς ὡς 1 ἀρθροῦ	203
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἀρθροῦ — πρότασις τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ — ἀπορρίψις τούτης — ἐπιφάνειαι τοῦ 2 ἀρθροῦ — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 ἀρθροῦ — ἐπιφάνειαι αὐτοῦ	204
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 ἀρθροῦ	205
Ἐπιφάνειαι τούτου — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 5 ἀρθροῦ — ἐπιφάνει- αι καὶ τούτου (209)	207
Συνεδρίασις ΡΚΗ. τῆς 15 Σεπτεμβρίου.	
Ἀνακοινώσεις τμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐλλογῆς εἰσρηγμάτων ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν (275, 277) καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κα- ταργήσεως τῆς κρατήσεως ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ὑπαλλήλων (164, 244) — Ἀπόνεισις τῆς Βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν	

ἐρωτήσιν τοῦ προέδρου — κλήρωσις τῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 18 τοῦ μεσοῦντος μεγάλης προσθεύσεως	208
Εἰσαγωγὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 36,600 εἰς τὸν προϋ- πολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων (154, 164, 255, 334) — ἔγγραφοι ἀδείας ἀποστάσεως εἰς τὸν Βουλευτὴν Κ. Δ. Σχινᾶν, διορισθέντα πληρεξούσιον ὑπουργὸν τοῦ βασιλέως παρὰ τῇ βασιλικῇ Αὐλῇ (220) — συνέχεια τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου, καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 6 ἀρθ. αὐτοῦ (207)	209
Ἀπορρίψις τῆς πρώτης τροπολογίας, εἰς ἣν συγχωνεύθησαν καὶ τινες ἄλλαι τῶν ἐπὶ τοῦ 6 ἀρθρ. προταβίσαν — ἐπιφάνειαι τοῦ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἄλλοτε εἰσαχθέντος νομοσχεδίου περιεχομένου ἀρθροῦ, καὶ καταγεωρίσις αὐτοῦ ὡς ἔκτου — ἐπιφάνει- αι τοῦ 7 ἀρθροῦ — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 8	216
Ἐπιφάνειαι τοῦ 8 — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 9 — ἐπιφάνειαι καὶ τούτου	217
Ἐπιφάνειαι τοῦ 10 — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 11	218
Ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ σώματος	220
Συνεδρίασις ΡΚΘ. τῆς 16 Σεπτεμβρίου.	
Παρατηρήσεις τοῦ προέδρου περὶ τῆς εἰς τὸν Κ. Δ. Σχινᾶν δοθείσης ἀδείας (209) καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ὅτι αὐτὴ μὲν ἐδόθη μέχρι λήξεως τῆς συνόδου, δὲν προδικάζει δ' οὐδόπως τὸ περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος τοῦ διορισθέντος βουλευτοῦ κατὰ τὸ 64 ἀρθρον τοῦ Συντάγματος ζήτημα (249)	221
Κλήρωσις τῆς εἰς τὴν ἐκ τῆς περιόδου ἐπανηχομένην Α. Μ. τὴν Βουλίσσαν ἐμφανισθῶσιν μεγάλης προσθεύσεως — συ- ζήτησις ἐπὶ τοῦ 11 ἀρθροῦ τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχ- δίου — ἐπιφάνειαι τῆς πρωταβίστης τροπολογίας — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 12	224
Ἐπιφάνειαι τοῦ 12 — πρότασις νέου προσθέτου ἀρθροῦ ὑπὸ τὴν ἀριθμὸν 13	225
Συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ	226
Πρότασις τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ	227
Ἀπορρίψις τῆς τε τροπολογίας καὶ τοῦ προσθέτου 13 ἀρθρ.— λεκτικαὶ διαρθρώσεις κατὰ τὴν τοῦ συνόλου ἀνάγκην	227
Συνεδρίασις ΡΑ. τῆς 19 Σεπτεμβρίου.	
Ἐπιφάνειαι τοῦ συνόλου τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας	228
Εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως νομοσχεδίου περὶ συμπληρω- τικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 40,000 εἰς τὸν τοῦ 1849 προϋπολο- γισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων (274)	233
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου	234
Ἐπιφάνειαι τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ 2 ἀρθροῦ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νόμου (171, 178) — πρωτόκολλον ψηφοφορίας	235
Ἐπιφάνειαι τοῦ μοναδικοῦ ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου — ἐπιφάνει- αι τοῦ συνόλου αὐτοῦ — ἐπερωτήσεις περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῇ δικαστηρίᾳ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν	237

Ἐπαγγελία τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἵνα πληροφρήσῃ τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν—ἐπιφύσεις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν [143, 164]—πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τοῦτοῦ ψηφοφορίας 238

Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου αὐτοῦ 240

Αἰτήσεις, ἵνα ἀναβληθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασις τῆς βουλῆς ἐπὶ τὴν προαχθῇ συνεδρίασιν—ἐγκρίσις τῆς αἰτήσεως ταύτης [250]—εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατάργτησος τῆς κρατίας ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαγμένων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὑπαλλήλων [164, 208] 244

Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τοῦ προεδρίου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ν. Λεβίδου, περὶ χορηγίας συνδρομῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πρωτοκόλλων τῶν ἐν Ἀνατολῇ συμβολόντων ἀντιπροσώπων τῶν συμμάχων Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος [τόμ. 6'. σελ. 279, 213, 292, 457, τόμ. γ'. σελ. 264] 245

Ἐπερώτησις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν περὶ τῶν ἐν Σμύρῃ συμβάντων, μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐκεί ποσίων Ἑλλήνων 247

Συνεδρίασις ΡΑΑ'. τῆς 22 Σεπτεμβρίου.

Κλήρισις μεγάλῃς πρεσβείσεως διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Α. Μιχαλιόττης τῆς Βασιλίσσης 248

Ἐγκρίσις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Κ. Ἐμμ. Μιλετόπουλον—ἐπανάληψις τῶν γενομένων ἐπερωτήσεων περὶ τῆς μέτῳ ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ παραγωγῆς γῆς εἰς τοὺς Κρήτας νόμου [τ. 6'. σελ. 808], περὶ τῶν εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ Κασσαλίδην παράγωγη-θεσιῶν γαιῶν [τόμ. 6'. σελ. 808], περὶ τῆς εἰς τὴν Ὀθωμανὴν Κούρτην γενομένης παραγωγῆς γαιῶν κατὰ τὴν Λοκρίδα [τόμ. 4. σελ. 536, τόμ. γ'. σελ. 157, 164, 336], περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Πατσούρα [τ. γ'. σελ. 191, 163], καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ ὡς πρέσβειος τοῦ βουλευτοῦ Κ. Δ. Σχινᾶ [220], καὶ περὶ τῆς μέτῳ ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ παραγωγῆς γῆς στράτευματος γῆς εἰς τοὺς γεωργοὺς νόμου [263, 332] 249

Συζητήσεις ἐπὶ τῆς τελευταίας—ἀπόφασις τῆς βουλῆς, ἵνα καλεσθῶσιν οἱ ἀρμοδίιοι ὑπουργοὶ καὶ πληροφρήσασιν αὐτὴν ἐφ' ἐκείνης τούτου—Αἰτήσεις, ἵνα ἀγνοηθῇ ἀναφορὰ τῆς τοῦ Κ. Π. Σοφίανου πόλιν—ἐξήγησις τοῦ προέδρου, ὅτι αὕτη, περίγυρα κατηγορίας κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν Κ. Α. Κρέττινγτον, οἶμαι διευθυνηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν [277, 328]—ἐπανάληψις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων στρατιωτικῶν νομοσχεδίου [244] 250

Ἐπιφύσεις τοῦ 4 ἄρθρου 252

Ἐπιφύσεις τῶν ἐπομένων 2, 3 καὶ 4—ἐπιφύσεις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου—πρωτόκολλον ψηφοφορίας 253

Αἰτήσεις, ἵνα προαχθῇ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσυνιδίου ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου [154, 164, 209, 334]—συζητήσεις καὶ ἐπιφύσεις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκ Σμύρνης

βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου [τόμ. 6'. σελ. 532, 812, τόμ. γ'. 448] 255

Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 256

Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ 257

Ἐπιφύσεις αὐτοῦ 258

Ἐπιφύσεις τοῦ 2 ἄρθρου—συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 3 259

Ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως ἐπὶ τὴν προαχθῇ συνεδρίαν [263]—ἀνέγνωσις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκ Ἀλεξανδρείας βουλευτοῦ προταθέντος καὶ ὡς συζητητέου κριθέντος νομοσχεδίου περὶ διαλύσεως τῶν πολιτικῶν ἐκμεμισθωμένων δημοσίων κτημάτων [264, 274] 261

Συνεδρίασις ΡΑΒ'. τῆς 23 Σεπτεμβρίου.

Προσδιορισμός τῶν ἡμερῶν, καθ' αἷς θέλει γινῆ ἡ ἐπὶ τῶν γθες γενομένων ἐπερωτήσεων συζήτηςις [349, 332]—ἐπερώτησις ἐπὶ τοῦ, ἂν ᾖ καὶ νεοκομωμένη ἡ θέσις τοῦ παρὰ τῇ Βασιλικῇ αὐλῇ πρέσβειος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἂν ἐπὶ μισθῷ ἢ οὐ διορίσθῃ ὁ ἐκείσε ἀποσταλὴς—προσδιορισμός καὶ τῆς πρὸς συζητήσιν ταύτης ἡμέρας 263

Προσδιορισμός τῆς ἡμέρας πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ν. Λεβίδου [τόμ. γ'. σελ. 245]—ὑποστήριξις τοῦ περὶ διαλύσεως τοῦ συναλλάγματος τῆς ποιότητος ἐκμισθώσεως τῶν δημοσίων κτημάτων νομοσχεδίου [261, 274] 264

Ἐγκρίσις αὐτοῦ ὡς συζητητέου καὶ τοπωτέου—συνέλευσις τῆς ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου συζητήσεως [261] 265

Ἀπόφασις, ἵνα ἀποφινθῇ ἡ βουλὴ εἰδικῶς ἐφ' ἐκείνου τῶν παραγράφων τοῦ 3 ἄρθρου—ἐπιφύσεις τῆς διὰ τοῦ 3 ἄρθρου τιθιμένης γαικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν διὰ τῶν §§ 4, 6', γ'. καὶ δ. ἐπιφορομένων ἐξαιρέσεων 272

Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ § 4.—ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς μέχρι τῆς ἐπὶ τοῦ 36 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως—συζητήσεις ἐπὶ τοῦ § 4'.—ἐπιφύσεις τούτου—ἐπιφύσεις τοῦ ὅλου ἄρθρου [320] 273

Συνεδρίασις ΡΑΓ'. τῆς 28 Σεπτεμβρίου.

Ἀνακοίνωσις ἐλλογῆς εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, α) περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 40,000 δραχμῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων [233, τ. 6'] περὶ διαλύσεως τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐκμισθώσεως τῶν πολιτικῶν ἐκμεμισθωμένων δημοσίων κτημάτων [264, 264]—ἀπάντησις τῆς βουλῆς εἰς τὴν περὶ προσθήκης τῶν πιστώσεων συμπληρωτικῶν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου 274

Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀπὸ ἀρ. 236—239 [208] 275

Εἰσαγωγή τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς κατηγορούσης τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν Κ. Λουκούρου Κρεστανίτου ἀναφορᾶς τοῦ Π. Σοφίανου πόλιν [208, 250, 328] 277

Ἐπερώτησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μέτῳ εἰσαγωγὴν ἐκθέσεως τινος ἐκ ἑλλῶν ἐξ Ἡλίας ἀναφορῶν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ—ἀπάντησις τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς—κατάθεσις ἀναφορᾶς, ἀφορώσης τὸν εἰς Κουρήδα συνοικισμὸν—παρα-

Πηλὸς Γ'. τόμ. τῶν πρακτ. τῆς Βουλ. 6'. Συνόδ. 6'. Περιόδου 2

πομπή αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν	279
Ἐπερωτήσεις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν περὶ τε τῶν ὑπὸ τοῦ γραμματεῖως τῆς νομαρχίας Λακωνίας Δεσπότης πραττομένων καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ εἰς θέσεις διαφόρων ἄλλων οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτοῦ	280
Συζητήσεις ἐπὶ ταύτης	283
Παύσις τῆς συζητήσεως καὶ ἔγκρισις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ προταθείσης γνώμης	306
Συνεδρίασις ΡΑΔ. τῆς 30 Σεπτεμβρίου.	
Εἰσαγωγὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθή- σεως μέρους τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ τῶν ἀποθηματικῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν μέσων τῆς συγκαινῶν	307
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου	308
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ προταθέντος νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ἐταιρίας πρὸς κατασκευὴν πέντε ἀεροπλοίων (194, 331)	309
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου [194, 331]	312
Εἰσαγωγὴ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βου- λευτοῦ προταθέντος νομοσχεδίου περὶ συστάσεως θανατιστικῆς τρα- πέζης ἐν ταῖς σταθμοφόροις ἐπαρχίαις [194, 331]	315
Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου [194, 331]	318
Ἐγκρίσις, ἵνα ἀναρτηθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν κίναξ φέρων ἐλ ὄνομα τοῦ ἀποδιδόντος Νικήτα Σταματελοπούλου—συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου [273].	320
Ἀποφάσις τοῦ 4 ἄρθρου—συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 5	326
Ἐπιφύσεις τοῦ 5 ἄρθρου, λαβόντος τὴν εἰζὶν τοῦ 4—αἰτήσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἵνα καλεσθῇ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς κατηγορητικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Π. Συριανοπούλου [250, 277]—συζητήσεις ἐπὶ ταύτης	323
Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικοδοτή- σεως	339
Ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς [337]	330
Κατεγνώρισις τοῦ ὑπὸ τοῦ προεδρίου συνταχθέντος πρωτοκόλλου κατὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου, μὴ αὐτῆς πλήρως τότε τῆς βουλῆς, ἵνα ἀναγνωσθῶσι τὰ ὑπάρχοντα ἐγγράφα· περιέχει δι' τοῦτο τὰ ἑξῆς σημειώματα ἐγγράφα	αὐτ.
α). Πρακτικά τῆς ΡΑΕ. Συνεδρία. τῆς 5 Ὀκτωβ., περιέχοντα. 1) Ἀρνησιν τῆς αἰτηθείσης παρὰ τοῦ Κ. Η. Γιακάρικου ἀδείας ἀπουσίας	αὐτ.
2) Ὑποστήριξιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ προταθέν- των δύο Νομοσχεδίων περὶ συστάσεως ἐταιρίας πρὸς κατασκευὴν πέντε ἀεροπλοίων, καὶ περὶ συστάσεως θανατιστικῆς τραπέζης ἐν ταῖς σταθμοφόροις ἐπαρχίαις (194, 309, 312, 315, 318)	331
3) Πρότασιν ἵνα προταθῇ τῆς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νο- μοσχεδίου συζητήσεως ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργαίου (154, 164, 209, 255)	αὐτ.
4) Ἀπόφασιν ἵνα προταθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πι- στώσεως νομοσχεδίου συζήτησις, μεθ' ἧν νὰ συζητηθῶσιν αἱ γενό- μεναι ἐπερωτήσεις (249, 263)	332
5) Ἐπιφύσεις τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως	

δραχ. 36,600 εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργαίου νομοσχεδίου—προτοκόλλον τῆς περὶ τούτου ψηφο- φορίας	333
6) Συζητήσιν καὶ ἐπιφύσεις τοῦ 4. ἄρθ. αὐτοῦ—ἐπιφύσεις τοῦ 2—ἐπιφύσεις τοῦ συνόλου	335
7) Ἐπερωτήσεις περὶ τῆς μεραληπτικῆς διαγωγῆς τῶν κατὰ τὸ Γόθειον διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμ- βούλων—τάς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δοθείσας πληροφορίας ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ παραγωγῆς γῆς εἰς τὸν Κούρταλιν (Τ. Α. 536, 7. Γ. 457, 464, 249)—τὴν ἀπόφα- σιν τῆς Βουλῆς ἵνα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς δώσῃ ἄλ- λιν ταχθεῖσαν ἡμέραν πληρωτέρας πληροφορίας, οἷς καὶ ἐπὶ τῆς περὶ φορολογίας τῆς μετέξης ὑπαρχούσης ἐπερωτήσεως (158, 194)	336
8) Συνέχισαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 6. ἄρθρου τοῦ περὶ προ- ικοδοτήσεως νομοσχεδίου (330)	337
9) Πρότασιν τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς	344
6). Ἐκθεσιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῦ Ταμίου τῆς Βουλῆς Κ. Δ. Ὁρεινοῦ εἰσπραθέντος ἀπολογισμοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1849	αὐτ.
γ.) Πίνακα τῶν παραληφθέντων παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου χρημάτων καὶ δαπανηθέντων	346
δ.) Ἐκθεσιν τοῦ Κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς περὶ τῆς διεξαγω- γῆς τῆς κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην ἀναθεθείσης εἰς αὐτὸν ἐξουσίας, πραγματοποιήσας περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων	348
1) Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς	αὐτ.
2) Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρού- σης Συνόδου	351
3) Περὶ ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν	353
4) Περὶ τοῦ γενικοῦ ἀρχιεπιφυλακείου καὶ τῶν ἀρχείων τῆς πα- ρούσης συνόδου	αὐτ.
5) Πίνακα τῶν ἐκπερῶν ἔργων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν μέλλουσαν σύνοδον	355
ε.) Τὸ περὶ λήξεως τῆς Β. Συνόδου τῆς Β. Βουλευτικῆς πε- ριόδου Β. Διάταγμα	358
ς.) Τὰς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὑπογραφὰς τοῦ Προεδρίου	αὐτ.
ζ.) Τὰς ὑπογραφὰς τῶν Βουλευτῶν	αὐτ.

ΤΕΛΟΣ.

(Τῶν ἐν τῷ τριτῷ τόμῳ περιεχομένων.)

πομπή αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν	279
Ἐπερωτήσεις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν περὶ τοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ γραμματικῆς τῆς νομαρχίας Λακωνίας Διπλότου πρακτομένων καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ εἰς θέσεις δικυβόρων ἄλλων εἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτοῦ	280
Συζήτηση ἐπὶ ταύτης	283
Παύσις τῆς συζήτησεως καὶ ἐγκρίσις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ὁλο- νομικῶν ὑπουργοῦ προταθείσης γνώμης	306
Συνεδρίασις ΡΑΔ' τῆς 30 Σεπτεμβρίου.	
Εἰσαγωγή αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διχθί- σεως μέχρι τοῦ ἡμισίου ποσοῦ τῶν ἀποθηματικῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας	307
Εἰσαγωγή τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου	308
Εἰσαγωγή τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ προταθέντος νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ἑταιρίας πρὸς κατασκευὴν πέντε ἀτμοπλοίων [194, 331]	309
Εἰσαγωγή τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου [194, 331]	312
Εἰσαγωγή τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βου- λευτοῦ προταθέντος νομοσχεδίου περὶ συστάσεως δανειστικῆς τρα- πέζης ἐν ταῖς σταφιδόφοροις ἐπαρχίαις [194, 331]	315
Εἰσαγωγή τοῦ περὶ ταύτης νομοσχεδίου [194, 331]	318
Ἐγκρίσις, ἵνα ἀναρτηθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν κίναξ φίρων ἐν ὄνομα τοῦ ἀποβιώσαντος Νικήτα Σταματελοπούλου—συζήτηση ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νομοσχεδίου [273]	320
Ἀντιρροπὴ τοῦ 4 ἄρθρου—συζήτηση ἐπὶ τοῦ 5	326
Ἐπιψήφισις τοῦ 5 ἄρθρου, λαβόντος τὴν εἰς τὸν 4—αἵτησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἵνα καλεσθῇ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς κατηγορητικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Π. Συριανοπούλου [250, 277]—συζήτηση ἐπὶ ταύτης	323
Συζήτηση ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικοδοτή- σεως	329
Ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς [337]	330
Καταχώρισις τοῦ ὑπὸ τοῦ προεδρείου συνταχθέντος πρωτοκόλλου κατὰ τὴν λήξιν τῆς συνέδου, μὴ αὐτῆς πλήρους τότε τῆς βουλῆς, ἵνα ἀναγνωσθῶσι τὰ ὑπάρχοντα ἐγγράφα' περιέχει δὲ τούτο τὰ ἐξῆς σημειωμένα ἐγγράφα	αὐτ.
α). Πρακτικά τῆς ΡΑΒ. Συνεδρία. τῆς 5 Ὀκτωβ. περιέχοντα.	
1) Ἀρνησιν τῆς αἰτηθείσης παρὰ τοῦ Κ. Π. Γιατρίκου αἰτίας	αὐτ.
2) Ὑποστήριξιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ προταθέν- των δύο Νομοσχεδίων περὶ συστάσεως ἑταιρίας πρὸς κατασκευὴν πέντε ἀτμοπλοίων, καὶ περὶ συστάσεως δανειστικῆς τραπεζῆς ἐν ταῖς σταφιδόφοροις ἐπαρχίαις (194, 309, 312, 315, 318)	331
3) Πρότασιν ἵνα προταθῇ τῆς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νο- μοσχεδίου συζήτησις ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου (154, 164, 209, 255)	αὐτ.
4) Ἀπόφασις ἵνα προταθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πι- στώσεως νομοσχεδίου συζήτηση, μὲθ' ἧν νὰ συζητηθῶσιν αἱ γενό- μεναι ἐπερωτήσεις (249, 263)	332
5) Ἐπιψήφισιν τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως	

δραχ. 36,600 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου νομοσχεδίου.—πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφί- σεως	333
6) Συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ 4. ἄρθ. αὐτοῦ—ἐπιψήφισιν τοῦ 2—ἐπιψήφισιν τοῦ συνέδου	335
7) Ἐπερωτήσεις περὶ τῆς μεροληπτικῆς διαγωγῆς τῶν κατὰ τὸ Γύθειον διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμ- βούλων—τὰς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δοθείσας πληροφορίας ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ παραγωγῆς γῆς εἰς τὸν Κούσταλην (Τ. Α. 536, 7. Γ. 457, 464, 249)—τὴν ἀπόφα- σιν τῆς Βουλῆς ἵνα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς δώσῃ ἀλ- λιν ταχθεῖσαν ἡμέραν πληρωτέρας πληροφορίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς περὶ φορολογίας τῆς μεταξὺς ὑπαρχούσης ἐπερωτήσεως (158, 194)	336
8) Συνέχισιν τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ 6. ἄρθρου τοῦ περὶ προ- ικοδοτήσεως νομοσχεδίου (330)	337
9) Πρότασιν τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς	344
6'. Ἐκθεσιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῦ Ταμείου τῆς Βουλῆς Κ. Δ. Ὁρεινοῦ εἰσυχθέντος ἀπολογισμοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1849	αὐτ.
γ'). Πίνακα τῶν παραληφθέντων παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου χρημάτων καὶ δαπανηθέντων	346
δ'). Ἐκθεσιν τοῦ Κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς περὶ τῆς διεξαγω- γῆς τῆς κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην ἀναθεθείσης εἰς αὐτὸν ἐξουσίας, πραγματοποιήσας περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων	348
1) Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς	αὐτ.
2) Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρού- σης Συνόδου	351
3) Περὶ ἐπιπλῶν καὶ σκιυῶν	353
4) Περὶ τοῦ γενικοῦ ἀρχιεπιφυλακείου καὶ τῶν ἀρχείων τῆς πα- ρούσης συνέδου	αὐτ.
5) Πίνακα τῶν ἐκρεμῶν ἔργων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν μέλλουσαν σύνεδον	355
ε). Το περὶ λήξεως τῆς Β. Συνόδου τῆς Β. Βουλευτικῆς πα- ρίδου Β. Διάταγμα	358
ς'). Τὰς ἐν τῇ πρωτοκόλλῳ ὑπογραφὰς τοῦ Προεδρείου	αὐτ.
ζ'). Τὰς ὑπογραφὰς τῶν βουλευτῶν	αὐτ.

ΤΕΛΟΣ.

(Τῶν ἐν τῇ τρίτῃ τόμῳ περιεχομένων.)

